

శ్రీ

శ్రీ శివభారతము.

(శివాజీప్రబంధము.)

Remember Shivaji! And count this Life as grass;
In this world and the next. rely on Fame alone;
Remember Shivaji! His form, his noble aims;
Forget not also all his valiant deeds on earth.

RAMDASA SWAMY.

గ్రంథకర్త

శతావసంత, కవిసింహ, అవధానిపంచానన,

విద్వాన్, గడియారము వేంకటశేషశాస్త్రి

శతావధాని.

THE ANDHRA BOOK HOUSE,
SULTAN BAZAR, HYDERABAD-DN.

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్తవి.

శ్రీ జానకీమద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.
ప్రొద్దుటూరు. 1943.

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్తవి.

శ్రీ జానకీమద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.
ప్రొద్దుటూరు. 1943.

మునకు పనికివచ్చు వ్యక్తుల విశిష్టధర్మములుగాని, వారి నిత్యనైమిత్తిక జీవితముతో మేళవించిన అసంఖ్య పరికరములుగాని, మన ప్రాచీనమహా పురుషులనుగూర్చి మనమెఱుంగము. ఇప్పటి మనచరిత్రజ్ఞానము వట్టి కొండగుర్తులగుంపు. రావణుని జంపిన రాముడు, ఆదిల్ ఖానుని జంపిన కృష్ణదేవరాయుడు, అఫజల్ ఖానుని పులిగోళ్లతో అక్కి-చీల్చిన శివాజి, వీరికి పరస్పర వ్యక్తి భేదమును గల్పించుకొనుట చాలకష్టము. దుష్టశిక్షణము, శిష్టరక్షణము, ధర్మ నీతి మతముల నుద్ధరించుట, అసిధారావ్రతముగా సత్యము, సౌశీల్యము, ఔదార్యము, శౌర్యము, మొదలగు మహా తత్త్వములను పాలించి యాచరించుట, దానికై మితిలేని కష్టపరంపరలకు గుఱియగుట — ఇత్యాది ప్రధాన స్థూలభావములతోనే మనచరిత్ర మహా పురుషుల వ్యక్తి సత్యాపనము మనమిప్పుడు చేసికోవలసియున్నది. కాని యింతమాత్రపు మూలద్రవ్యముతోనే మహాకావ్యము రచింపవచ్చునను తత్త్వమును ఈ శివభారతము వెల్లడించినది.

అసాధారణమగు తమ శీలసిద్ధులచే కావ్యరచనోత్సాహమును గల్గించు మహాపురుషులు మన హిందూదేశచరిత్రలో పలువురున్నారు. ఆయుద్రేకమునకు లోఁగి యెందఱో ఖండాఖండాకావ్యములను రచించి నారుగూడ. కాని, ప్రాయికముగ వారికావ్యములందలి వ్యక్తులకు జీవకళ మందము. వ్యక్తులు కథా సూత్రములను నడుపుదురుగాని, యందలి బ్రదుకు తాముబ్రదికినట్లుగాఁదోషరు. మఱియు ఇట్టిరచనలలో గ్రంథకర్తలకు కథానాయకులందు భక్తిగౌరవములు, వారిశత్రువులయెడ ద్వేషాసూయలును కృతనిర్దాణమునకు మూలసాధనములుగా నుండును. పై భావము లెంతన్యాయములైనను వాని యుద్రేకమును చాలవఱకు హద్దులోనుంచని యెడల అవి, కవికి కావ్యనిర్దాణమున ముఖ్యముగా వలసిన ప్రశాంతచిత్తమునకు, దాని ఫలమగు ప్రతిభావికాసమునకును

అడ్డుగా పరిణమించి పని చెఱుచును. “నానృషిఃకురు తేకావ్యమ్” అను వ్యతిరేక విధి కిదేభావమని నా తలఁపు. శాంతిసిద్ధి కలవాఁడే ఋషి. అది కలవారందఱును కావ్యకర్తలు కాలేరు కాని, కావ్యకర్తకుమాత్రము ఋషిత్వసిద్ధిలేనిది వాని చేతినిర్మాణమునకు మహాకావ్యమను పేరు రాదనుట మాత్రము సత్యము.

ఈతత్త్వమునకు ప్రథమోదాహరణము మనలో తిక్కనసోమయాజి. అతఁ డుపాసించిన హరిహరనాథుఁడు ‘శాంతమూర్తి’. అతనిది ‘భేదము లేనిభక్తి’. భేదములేమియే శాంతిపరిణామము. ఫలము ఆనందము. ప్రతి పర్వాంత మాలినీపద్యము కడపటి పాదమందలి హరిహరనాథ సంబోధ నలందు ఆనందశబ్దము తప్పక ప్రయోగించి యా తెలుఁగు మహర్షి తన జీవితమందలి జీవకళను వెలిపెట్టినాఁడు. ‘నైదికమార్గనిష్ఠమగువర్తనము’ నందే యుండియు తౌకికప్రపంచమందెల్ల నిర్దర్శనముగ తేజరిల్లినాఁడు. కావుననే ఆయన ప్రళయసాగరమువంటి మహాభారతపు మహోద్రేచక భావకల్లోలములలో నెమ్మదిగా, ఏఱ్ఱోభయులేక, నిర్లిప్తుడై, నగుమొగ ముతో, కడముట్టినీడినాఁడు; మనల నీడించుచున్నాఁడు. ఏ సన్నివేశము ను వర్ణించినను, ఏపాత్రమును చిత్రించినను, ఏధర్మమును నిర్వచించినను ప్రతిపద్యమునందును తనదే యొకముద్ర వైచి, ఒకటేవిధమగు శయ్యతో ఎగుడుదిగుల్లు లేక పదునైదు పర్వములు రచించి, ఇంతటి మహాకార్యము కడపట, పూర్ణకార్యసిద్ధినికి, చిత్తశుద్ధినికి సహజమగు గాంభీర్యముతో

‘హరిహరనాథ! సర్వభువనార్చిత! న౯ దయఁజూడు మెప్పుడు౯’

స్వగ్రాహణ పర్వము. ప. ౯౭.

అని యొకచిన్నమాటతో తిక్కన తనచేతులు దులుపుకొనఁగల్గుటకు నిజమైనమూలము, సహజమగు నాతని ప్రతిభారత్నమును సంస్కరించి పానఁబెట్టిన యీ యానందానుభవమే.

ప్రకృత గ్రంథమునకు 'శివభారత' మని పేరుపెట్టిన శ్రీ గడియారము వేంకట శేష శాస్త్రి గారు పైతత్వమును చాల గౌరవించినారనుటకు దీని యందలి ప్రతిపద్యమును సాక్షిగానున్నది. భారతకథవలె శివాజి కథయు ప్రతి హిందువుయొక్కయు చిత్తవృత్తి నుడికించి సివమెత్తజేయునట్టిది. కథచెప్పువారును వినువారును వివేకమును గోలుచోవుట యందు చాల సులభము. ఈ సాహసకార్యమునకు చేయివేసినను వీ రాశ్రయించినది పూర్వసూరిక్షుణ్ణమగు ఘంటాపథము. నడచునప్పుడు కుడి యెడమల నుండు సందుగొందులు చూచుటకేకాని చొచ్చుటకుఁగాదు. ఇందు అసహ్యములగు తూగడింపులుగాని, వికారములగు పరువులు గంతులు గాని చేయవీలులేదు. పాత్రములాడు మాటలన్నియు అచ్చుకట్టుగా ఆలోచించినవేతప్ప ఆక్రోశపుటధికప్రసంగములు గావు. అక్కఱలేని అర్థముకాని చక్కందాలులేవు. ఇందలి వ్యక్తులు, చిక్కదనము చక్కదనము గలిగి, సందర్భమునకు స్వరూపమునకుఁ దగినట్లు చెప్పవలసిన వన్నియుఁ జెప్పి, చేయవలసినవన్నియుఁ జేసితిమను. చారిత్రవ్యక్తుల యాధిభౌతికస్వరూపము మనకిప్పు డెక్కువగా తెలిసికొన వీలులేదంటిని గదా, ఆలోపము విధిలేకయిందునుగలదు. కాని, కవిగారికి వారి విషయమున తీవ్రమై తలస్పర్శియగు ఆధ్యాత్మిక దృష్టికలదు గావున, పైలోపము మన మనస్సునకుఁ దగులదు. కవిత్వమందలిమహత్త్వమున కిది యొక ప్రధాన సాక్ష్యము; పాత్రముల యాత్మల వర్చస్సును చిత్రించి, వారి భౌతిక స్వరూపము తెలియదనుచింతయే మనకు పుట్టనీకచేయుట.

ఇందలి భాషచందస్సుకూడ పై చిత్తవృత్తి నే చాటుచున్నవి. అందందు అపురూపముగా వాడిన సంస్కృత పదములు — సమాసములు చూచితమేని ఆభాషయందు వీరికిఁగల గొప్పచౌటవ స్పష్టమగును. కాని, యీరచనలో దానిని వీరు చాల అణఁచిపెట్టుకొన్నారు. తుద మొదలు నడకయంతయు తెలుఁగుపలుకుబళ్లతోనే సాగించినారు.

‘సంస్కృతముకూడ’ దను బిగుమానములేదు సరిగదా, తెలుగు తమపనికి చాలదేమో యను పేదసందేహమును వీరికిలేదు. కనుకనే యీ భారతముభాష, గొప్పవర్చస్సుతో ప్రసన్నమధురముగా ప్రవహించుచున్నది. పలుచోట్ల ‘తెలుగుకింత లగువుబిగువు కలదా’యని యాశ్చర్యపడునట్లుచేయు నుడికారము లిందుగలవు. కారణము ఈకవిగారు,

“పాత్రమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు విప్పి
పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి”

శివభారతము. ఆ. ౨. ప. ౨౧౭.

నవారు గావున. గ్రంథమంతయు నిందు కుదాహరణము గనుక వేఱుగా నిం దుదాహరించుట పునరుక్తి దోష మగును.

ఇందలి ఛందస్సు నాటినుండి నేటిదాక తెలుగు నాటిలో మెదిపి నిలిపినదే. అందును తిక్కనకు ప్రీతిపాత్రములగు చంపకాది చతుష్టయము, కందగీతములు, ఆటవెలది-ఇవిమాత్రమే వీరుగ్రహించిరి. క్రొత్తక్రొత్త మార్గములలో నడకలలో పద్యములను ప్రయోగించు పరీక్షాదృష్టి వీరికిలేదు. ఉన్నవి, వాడుకపడినవి, చాలునను వినయము వీరికిఁ గలదు. కావ్యమందలి రసభావసిద్ధికి ఛందస్సుకూడ ముఖ్యమైన సాధనమను కొందఱిసిద్ధాంతమున వీరికి నమ్మికలేదని తలఁచెదను. నామట్టుకు నాకు లేదు.

అనపేక్షిత విస్తరముగా ఈ పీఠికను పెంచుపాపమునఁ బోను. మహాకావ్యము ముందున్నది. సాంతముగా చదివి చూడుఁడని ఆంధ్రులను వేడుచున్నాను. అట్లుచేసినవా రానందింపకుండుట యసంభవమని, యసాధ్యమని నా నమ్మిక.

మైసూరు,
18-2-1943. }

రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

Sir. C. Ramalinga Reddy, KT.,

M. A., (Cantab.) Hon., D. Litt.,

VICE-CHANCELLOR, ANDHRA UNIVERSITY.

PREFACE.

I have read the SIVABHARATHAM with great interest. It is an epic poem dealing with the life and achievements of a historical personage, namely, Shivaji the Great. The theme is thus very attractive, and the presentation of the theme does great credit to the Poet. It is a book which deserves wide popularity.

GUNTUR, }
8th April, 1943. }

C. R. Reddy.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ ఛత్రపతి శివానీ మహారాజా

“శ్రీరామేశ్వర మూర్తి, హైలవనభిరత్రీ భాగ్య సత్యము
పొంగింపుచుండ, దండనాథులగుట, మహారాష్ట్రస్వయంబుండ
హి రుద్రానుమతి, విశేష మత గో వేదాది రుద్రాత్మ
శ్రీరామేశ్వర, శ్రీరామేశ్వర, శివానీ మహారాజా సామంతుః||

అతనిచరిత్రము హైలవన, బాహుళ్యమును, భవిష్యదభ్యుదయ
స్థితియు, శివానీ మహారాజా శివసేవయు, నిగమనూర్తి నిభ మై పెరియు||”

అభిప్రాయములు.

“శ్రీ శివభారతము” - ఎంతచక్కనిపేరు! ‘శివ’ ము మంగళాశాసకము;
‘మూడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్మునందు, రే
తేడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁ డనసూయయింటఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్మున’ ... ..

భారతీయులగృహమ్మున - ఉదయించిన యపరశివునివృత్తాంత మితి
వృత్తము, భవానీ కృపాదత్త కరవాల పునర్లబ్ధ భారతరాజ్యలక్ష్మీకము,
ఆంధ్రమహాభారతమున నన్నయభట్టారకుడు వ్రాసినంత మహాగ్రంథము,
మహాభారతవీరసంతతి అంతరించలేదని - ధర్మసంస్థాపనార్థ మవిరతముగా
వీరపురుషు లీ భారతావని నుద్భవింపగలరని స్మృతిపథమునకు తెచ్చే
ఉద్ద్రంధము - ‘శివభారతము’.

శివాజీ ‘కొండఎలుక’ - వెక్కిరింపు! ఇంకానయము - చూరెలుక,
చుంచెలుక - అనలేదు అయ్యలు! కడుపుచుంట - చేతగానితనము - ఓర్వ
లేమి! అంతే. కానీ, ఒకవిధముగా ఒప్పుకొందాము - శివాజీ ‘కొండ
ఎలుకే’ - అంటేకొండంతఎలుక - వినాయకుని దివ్యవాహనము - మహా
పర్వతములను దొలిచి క్రుంగజేయగల ఎలుక; చెదపుట్టలను దొలిచి,
అందలి విషసర్పముల కాస్పదములేకుండ చేయడము దాని కెంతటిపని!
చేసినది, మరుగునకుపోయినది, నిద్రపోతున్నది. సమయమువచ్చినపుడు
మేలుకొంటుంది — మరొకరూపముతో.

సనాతనధర్మ పునరుద్ధరణమునకు కంకణముగట్టి పరిశ్రమించిన
వారిలో రాజపుత్రులు — తరువాత మహారాష్ట్రులు ముఖ్యులు. ఇద్దరును
భారతచరిత్రములో మహాప్రఖ్యాతి పొందినవారు. కాని, ఒకరు కృత
కృత్యులు కాలేదు; కాలక్రమమున శత్రువులకు వశులై, పరరాజ్యాభి

వృద్ధికి పట్టుగొమ్మ లయినారు. శత్రువులను ఢిక్కరించి, శౌర్య సాహసములను వెలయించి - అంతరించినవా రంతరించగా మిగిలినయోధులు పరులసింహాసనముమ్రోల మోకరించి, తల వంచినారు. భారత నాథ ధర్మమును నిలుపుటకై అగ్నియందు ప్రవేశించిన వీరపతివ్రతలు గతింపగా కొందరు రాజపుత్రస్త్రీలు మొగలు జనానాలో ప్రవేశించినారు. అది కాలమహిమ. దానికి 'మొండితెగువ' కారణము.

మహారాష్ట్ర లట్టివారుకారు. వారు రాజపుత్రులవలెకాక 'సమయ మోర్పుఘనులు'. వారికి 'మోటు తెగువ' లేదు. 'అడఁగుఁగాక, పేడి యగుఁగాక, పెనువీఁక నాలఁ ద్రిప్పువాఁడె యర్జునుండు'. పరాపహృతయైన భారతభూ ధేనువును త్రిప్పి శివాజీ అర్జునుడై, నాటి భారతోదంతము నవిచ్ఛిన్నముగ సాగించినాడు - కృతకృత్యుడైనాడు. ఒకొక్క మహారాష్ట్రుడు ఒకొక్కభారతీయుడు తనయంతటివా డగుటకు వలయు దీక్షాబీజములను వెదజల్లి నిష్కరించినాడు.

శివుని హృదయకోశము చిన్న నాటనే విరిసి వాస్తవ విరజిమ్మినది.

‘ధీరహృదయంబు హృదయముల్ దెఱచుచూపు,

పలుకుపొందిక, పొందికపలుచు తెలివి,

ధర్మభంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ

విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు’

శివునికి యవనులపై అసూయ లేదు. భారతభూమి సకలప్రపంచమునకు ఆతిథ్య మీయగలదు. కాని, అతడు 'నా' 'నీ' అనేభేదములమూలమున ఒకతెగ కన్యాయము జరుగడమును సహించలేడు.

‘యవనుల్ హైందవు లన్న భిన్నత నసూయం జూపఁగాలేదు, తా మెవ రీరాజ్యము నేలినదగవు లేనేలేదు; 'నీ' 'నా' యటఁ చవకాశమ్ముబట్టిను యొక్కతెగ కన్యాయంబు గావింప, 'నా నవు' నం చూరక 'వంతుపాటపని' సేయఁజాలఁ' — అతడు.

ఈ 'వంతుపాటపని' జరుగునప్పుడు సంఘర్షణము, అగ్గి, కార్చిచ్చు కలుగుతూ ఉంటవి. భారతావనీపాలకు లెవరైనా ఇట్టి విపరీతపరిణామము కలుగకుండా చేయడమే నీతి.

నిజమైనకావ్యమునకును పరబ్రహ్మమునకును పోలిక గలదు. ఆపరబ్రహ్మము, 'శాంతము, శివము, సుందరము' గా మహర్షులచేత నిర్దేశింపబడినది. ఆవిశేషణములకు 'సత్య' మనే విశేషణమును ముందుగా చేర్చుకోవలసిన దనికూడా వారి ఆశయము, కావ్యవిషయమున నవి 'సత్యము, శాంతము, సుందరము, శివము' అనేవరుసతో అనుసంధానము పొందవలెను.

['శివభార' తేతిహాసము సత్యమైనది. ఆకథ ఏనాడో జరిగినదై ఉంటే, పురాణము - కట్టుకథ అని విపరీతవిమర్శకులు త్రోసిపుచ్చేవారు. కాని, అది మనకన్నులయెదుట పొడగట్టుతూనే ఉన్నది. చరిత్రము దాని యాధార్థ్యము నుద్ఘోషిస్తూనే ఉన్నది.

'శివభారత' మహాకావ్యమునకు 'శాంతము' స్థాయి. మహాగంభీర జలధి ఎంత ప్రశాంతస్వరూపము గలదో ఇదిన్నీ అట్లే. కాని, ఆజలధి అంతర్భాగములోని సంక్షోభ మనిర్వాచ్యము. శివాజీచరిత్రము, అతని కాలపుచరిత్రము సంక్షోభపూరిత మైనది. కాని, ఆచరిత్రమునకు సంపూర్ణచిహ్నముగా వెలసిన శివుడు తొనుకుబెనుకులు లేనివాడు. అట్టి స్వరూపమును ధ్యేయముగా చేసికొన్నకవియు నట్టివాడే. అట్టివాడు కాకున్న నిట్టి కావ్యసృష్టి కలుగజాలదు. ఈ ధ్యానశివస్వరూపము శాంతము, నిర్మలము, ప్రసాదగుణభూయిష్ఠము. ఆశాంతమూర్తి, ధ్యానశివమూర్తి హృదయమో! ఎవరుచెప్పగలరు? ఆధ్యానమునకు ప్రయోజనము - త్రిపురాసురసంహారమా? హేమవతి పాణిగ్రహణమా?

‘శివభారత’ మొక సుందర కలాసృష్టి. నవయావన సుందరమూర్తి ఆంధ్రభారతి కవిహృదయమున రూపమునొంది, సకలసంసారములను సంతరింపించుకొని, సారస్వతరంగమున కెక్కినది. ఆమె ముంజేతిచిలుక ముగ్ధులుమూటగట్టు తెలుగుపలుకులను మురిపముతో ముచ్చటిస్తున్నది. ఆమెముఖము నిగమసూక్తుల గానముచేస్తూ ధర్మోపన్యాసము కావిస్తున్నది. ఆమెచేతియందలి అక్షమాల భారతధర్మమునన ధ్యానాదుల జేయవలెనని భారతీయుల నుద్బోధిస్తున్నది. ఆమె యొయ్యారముగ్రాహించిన వీణనుండి మగ్ద్ర, మధ్యమ, తార భేదములతో ‘సరిగమపదనిస’ స్వరములు భావపూరితములై బయలువెడలుకూ లోకమును సమ్మోహితము జేస్తున్నవి. ఆమె మరియొకచేతియందు ధరించిన ఆ పుస్తకమే ‘శ్రీ శివభారతము’.

భావము, భౌచిత్యము, అలంకారము, రసము రీతి, పాకము, శయ్య, ఉక్తివిశేషము, వక్రోక్తి, స్వభావోక్తి, ధ్వని - అలంకారికు లేవేవి కావ్యమునకు ప్రాణముని వేర్వేరుమాటలతో నిరూపించినారో వాటికన్నింటికినీ ఉదాహరణములు కావలెనంటే ‘శ్రీ శివభారతము’ ను చదువవలెను. ఒకొక్క-ఆశ్వాసము, దానిలోని ఒకొక్క-ఘట్టము, ఒకొక్క-ఘట్టములోని ఒకొక్క-పద్యము, ఒకొక్క-పద్యములోని ఒకొక్క-పదముకూడా భౌచిత్యమున తూగి ఆనందమునకు దోహదమిచ్చిన వీ ‘శివభారతము’ లో.

ఇట్టికావ్యములే ప్రపంచమునకు ‘శివ’ మును ప్రసాదించేవి. ‘సివ’ మెత్తించే గ్రంథములు ప్రపంచసారస్వతములో బయలుదేరినవి, బయలుదేరుతున్నవి. అవి సూత్రముతెగిన గాలిపటములు. గాలి యెటువీస్తే అట్లాపోయేవి. వాటి కొక ధ్యేయము లేదు. అవి వినోదమును కలిగించిన కలిగించవచ్చును. అంతే వాటిప్రయోజనము.

పైనివ్రాసిన వతిశయోక్తులు కావు; స్తుతివాక్యములు కావు. ముఖస్తుతిచేసే స్వభావము నాకు లేదు. ఒకసారి కాదు, పదిసార్లు గ్రంథ

మును చదివినతరువాత, ఒకరు చదువగా విన్నతర్వాత, నాకు కలిగిన
తలపులకు ప్రతిధ్వనులవి. కవి నాకు పూర్వపరిచితుడు కాడు. అతనిని
స్తుతించుటవల్ల నాకు కలుగబోయే ఐహికలాభమున్ను లేదు. నాదృష్టి
పథమున - ఎవ్వరిదృష్టిపథమునను అత డితఃపూర్వము పడినవాడుకాడు.
పడ నాసించినవాడు కాడు. ఇంకా ఎంతమంది ఇట్టి మహాకవు లాంధ్ర
లోకమున నొదిగివున్నారో! ఇంకను ఎంతటి మహాకావ్యములు సృష్టి
నొంది, ఏమూలల నణగి కున్నవో! వానిని బయటికి తెచ్చి, చదివి,
ఆంధ్రులు ధన్యు లగుదురుగాక!

అనంతపురము, { డాక్టర్. చిలుకూరి నారాయణరావు,
26-4-43. } M. A., L. T., Ph. D.

—:—

కవితావసంత, కవిసింహ, అవధానిపంచానన, శతావధాని,
విద్వాత్, గడియారము వేంకట శేషశాస్త్రిగారు “శ్రీ శిభావరత” మను
మహాప్రబంధమునందు శివాజీసాత్రమును విశేషకౌశలముతో చిత్రించిరి.
అందలి శిల్పసౌభాగ్యము అనిర్వచనీయమైనది. రసాత్మకమైన గ్రంథమే
కావ్యమనబఱగును గదా!

జటిల చారిత్రకాంశములకు తమభావనాశక్తిని తోడుచేసి, ధ్వని
కిని, బొచ్చితికిని, రసమునకును గల ఆంతరంగిక బాంధవ్యమును గమనించి,
భాస్వదాశయ సందీప్తరచనమే కాలవియత్తలమున దివ్యజ్యోతిర్లీలయై
పరిధవ్లిసని యెఱిగి, మహిమోపేత సాహితీసంప్రదాయము నారాధించి,
శ్రీ శేషశాస్త్రిగారు ఈగ్రంథమును రచించి విజయధ్వజమునెత్తిరి.
ఆంధ్రభారతీ గళసీమయం దీకృతి అద్భుతమణియై తేజరిల్లగలదు.

సాహిత్యభూషణ, భారతీరథ,
జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి, M. A., B. L.

నేను బొత్తిగా ఓపిక (ఎంత తగ్గిన ఓపికలోనున్నానో వ్రాయ నేర్చుచాలదు) తగ్గియున్నను, మీ కవితా రచనయందలి సారస్యము నాచే ప్రత్యక్షర సంయోగముగా గ్రంథము చదువునట్లు చేసినది. రచన మంచి పాకములోనున్నది. మామయొక్కయు అల్లునియొక్కయు సంభాషణ - కూతురు తండ్రిచిత్తమును మరలించిన తెఱంగు చాలహృద్యము. పెద్ద ధాటులోనున్న రచనలనుగూర్చి వ్రాయునపుడు 'సలక్షణముగా నున్నది' యని వ్రాయుట అనావశ్యకముగదా! ... మీరు మీరచనలో నెన్నోలోకోక్తులు సమయోచితముగా వాడినారు. ఒకగీతపద్యములో నాలుగు లోకోక్తులు కడు సులువుగా నిమిడ్చినారు. ... సంతోషమైనది. ఇట్టి సుగుణము లెన్నోకలవు. సూత్ర ప్రాయముగా నుద్ఘాటించితిని. ...

చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రి శతవధాని, కడియం.

తమరచన మధుర గంగాస్రవంతి. మీ వస్తువు నేటిభారతహృదయ నిష్ఠమైనది. బహుచరిత్ర గ్రంథ పరిశోధనయు, ధర్మశాస్త్ర పరిశీలనా విషయములు పొందుపరచుటయు, ననేకములైన యచ్ఛాంద్ర పదములపొందికయు మీమేధాపటుత్వమును మీయందలి కవిశబ్దాన్వర్థతనుజాటుచున్నవి. ప్రత్యేకముగా నాకు "బాజీప్రభుకథ" యు 'తానాజీ మరణమున శివాజీ దుఃఖమును' రమ్యతమములుగా నున్నవి. ... మహారాష్ట్ర బహ్మనీసేనల గెలుపులు 'ఏతము త్రొక్కినట్లుగ' ఉన్నవి యన్న మీయుపమ పరమ స్వతంత్రము రమ్యతమమైయున్నది. మీ పద్యరచన ఒక తేనె కాలువ. అనేకశబ్దము లుపయోగించుటలో, బౌచిత్యమెరిగిన స్వాతంత్ర్య మవలంబించుటలో మీరు నిజమైనకవు లనిపించు కొందురు. "సతాం సద్భి స్సంగః కథమపిహి పుణ్యేన భవతి." మీ దర్శనమ తాదృక్పూణ్యవిశేషము నాయందున్నచో నెప్పుడోకాకపోదు.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, బెజవాడ.

మీ 'శివభారతము' చేకొంటిని. ... .. ఎడనడ కొంత
మాత్రమేచదువ శక్తుడనైనాను. దివ్యశయ్య, సౌశబ్దము, రసపుష్టి
నిండాల్లుగాప్రవహించిన మీకవితావాహినిలో నే నింతకుముం దెన్నడు
అవగాహించియెఱుఁగని వాడనగుట నన్ను నానాలుక కొఱికించినది.
ఇంతటి చక్కని నిర్దుష్టరచన నేర్చినమిమ్ము నే నింతకుముం దెఱుఁగననగా,
నాయెఱుక యెంతటిదన్నమాట! మీ గ్రంథము చదివి చాల తనిసితిని.
.... .. శివాజీమహాసీయచరితము వీరరసభరితము. దానిని మీరు
చెసానుగుణశయ్యతో తెలుఁగున రచించితిరి. మీరచనకు జోహారులు.

వేటూరు ప్రభాకరశాస్త్రి, తిరుపతి.

తమరచించిన శ్రీశివభారత మాండ్రమున నొకయద్వితీయమైన గ్రం
థము.... చరిత్రమునతిక్రమింపని విషయములతో, బ్రబంధపాకమునఁబడిన
చక్కనిశైలితో చదువరులకానందమును గూర్చుచున్నది. మీశివహరి -
“వేసములమాఱు ధర్మజ్ఞాన నీకు! వలదు, వలవకు పుణ్యపాపములగొడవ
రాచబిడ్డవు ధర్మశస్త్రమునదున్ని! పంటగొలుపుమీముహూవరభాగ్యుల్లీ”
యన్న గురువచనమునకు గుఱియై, తాత్రధర్మ దీక్షా నిష్ఠాతుల్లీ దేశ
వాయకుల క్రగేసరుఁడై మీనిర్మలవచోమృత సత్పాత్రుల్లీ వేగొందును.

ఇట్టి గ్రంథరాజములను విశ్వవిద్యాలయాధికారివర్గ మాదరించి
గ్రంథభాగములనుఁ బఠనీయములుగా జేయ నుత్సహించును గాక ...

ఆ. పరబ్రహ్మశాస్త్రి, M. A., Lecturer in Telugu,
Spdt., of Indian Languages, Layola College, Madras.

మీ శివభారతమును శ్రద్ధగా తుదిదాక చదివి చాల సంతోషిం
చితిని. శైలి రసవంతముగా, జాతీయముగా నున్నది. ... ..

... .. M. A., గుంటూరు.

మీరు దయతోఁబంపిన శ్రీ శివభారతమును జదివితీ. ప్రాచీనాస్థానముల పోకడ లిందెన్నేని కలవు. సర్వవిధములఁ దిక్కనకవితవై మీరు దృష్టిని నిలిపితిరి. కవిత్యము రసభరితము, ధారాశుద్ధము, సలక్షణము. కేవల చారిత్రకగాధను సరసముగా రచించిన మీయెడ సరస్వతీ దేవ్యనుగ్రహము మెండుగా నొప్పినది. మీరు ధన్యులరు. అల్పాక్షరముల ననల్పార్థరచనమున నాధునికులలో మీరొక్క సిద్ధ హస్త లరైతిరి.

విద్వాన్. వె. వెంకటాద్రిశర్మ,

Lecturer in Telugu, Central College, Bangalore.
Chairman, Board of Studies in Telugu, Mysore University.

మీకవిత బంగరుతీగవలె సాగినది. అందలి లలితపదములు అకృత్రిమభావములు, రసభరితరచనలు, అర్థవజ్ఞాతీయములు లోనగు పరికరములు — నిర్దుష్టముచు సలక్షణము నగు మీశైలికి మేలిమి గూర్చుచు, రసికులమనస్సుచు బట్టి పిండుచున్నవి. సాగ్రహనైపుణి మీ రచనకుఁ బెట్టనిసామ్మ. వెయ్యేల? తిక్కనకవిబ్రహ్మ కవిత్యముచు మీ రనుకరించి నెగ్గినందులకు నభినందించు చున్నాను. అధునాతన కవులలో మీరొక్క మహాన్నతస్థానమును జూరగొన్న వారలైతిరి.

విద్వాన్ & ఉభయభాషాప్రవీణ, వె. వెంకటరాఘవశర్మ, M. O. L.

Lecturer in Telugu, St. Joseph's College, Bangalore.
Member, Board of Studies in Telugu, Mysore University

... .. ఈప్రబంధము సర్వగుణ సంశోభితమనుట కేశంకల లేవు. శైలి సలక్షణము. పాకశయ్యలు చక్కఁగాఁ గుదిరినవి. రసోచిత పదప్రయోగము గలదని వేరుగాఁ జెప్పనక్కఱయుండదు కద! అష్టమూర్తిభక్తుఁడు శివాజి యని వినికి. కావుననే యీప్రబంధము ఎనివి దాశ్వాసములు గలదయ్యెనని నా యాశయము. ... ..

కళాప్రపూర్ణ, కావ్యస్ఫుటితీర్థ, జనమంచి శేషాద్రిశర్మ, కడప

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రావు వేంకట మహీపతి గంగాధర రామారావు
బహద్దరువారు, శ్రీ పితాపురపు యువరాజువారు.

గీ॥ ఆర్య వాగనుశాసను కార్యరక్తి
సోమయాజుల శేముషి సూక్తి ధాటి
కృష్ణరాయల కల్పనాక్రీడ ప్రౌఢి
ప్రాతమాటలఁ గ్రొత్తగాఁ బాడినారు॥

శ్రీ వాజపేయయాజుల రామసు బ్బారాయఁడుగారు,
స్నేహాలతా కవితాసంఘము, శ్రీ జటప్రోలుస్థానము, కొల్లాపురం.

ప॥ పలుకులు కండచక్కెరలు, భవ్యము లీరచనావిధాన రీ
తులు, రసపోషణం బమృతతుల్యము, పోకడలెల్లఁ గ్రొత్తలె
తలఁపులఁదన్ను, భావము ముదంబిడు, నింతటి గోస్తనీఫలం
బులఁ దలపించుకైతవలపుల్ మెఱపుల్ దలఁపంగ వచ్చునే!॥

ఉ॥ ఆఁగకయాడునట్టి గడియారమువోలె తుణుబుగాని చే
యాఁగక కైతవ్రాయు గడియారము వేంకటశేషశాస్త్రి మే
ధా గరిమంబు — దివ్యకవితారుచి వేఱవచింపనేల! శా
వ్యాగమ సర్వసార సుగుణాకర మీ కృతి యొందు చాలదే!॥

ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు వీరుఁడు శ్రీ శివరాజమూర్తిని
గూరిచి యొక్కకావ్యము మనోహర భావపదార్థ బంధము
సారభమెల్లచోట్ల వెదఁజల్లెడు కొవ్వొరజాజిదండయా
తీరున వ్రాసినట్టి కవిధీరు ఋణంబు నెవండు తీర్చెడి?॥

ఉ॥ పేరునఁ బెక్కుగ్రంథములు పెద్దగఁజేసి రచింపవచ్చు, నీ
వీరచరిత్ర కుద్ది యనిపింపఁ బ్రబంధము వ్రాయవచ్చునే?
పారములేనివిద్య, ప్రతిభాబలము, గవితావిభూతి లో
డైరచియించెఁగాక మహితాత్ముఁడు శేషయశాస్త్రి యీశ్వరి॥

ఉ॥ భారతగాధవోలె శివభారతమున్ నుతి కెక్కఁజాలు శో
భారమణీయకావ్యము; శివాజీయు హైందవధర్మ రక్షణో
దారుడు; తిక్కనార్యు నవతారమ యీకవి; యీప్రబంధ మి
ద్దారుణిఁ దెల్లువారలకు దారినిఁజూపెడు దీపమయ్యెడిన్॥

చ॥ సరస పదార్థ భావ గుణసంపద పొంపిరివోవునట్లు గా
విరచనచేసినట్టి కృతి విశ్వజగన్నుతమై తనర్పు; న
క్కరణి రచింపఁబడ్డ ఘనకావ్యమ యీ శివభారతంబు భా
స్కర శశితారకాగణ వికాసముఁ గల్గెడి దాఁక వెల్లుతన్॥

చిత్రవిశారద, ఎం. రామకృష్ణారావుగారు,

Private Secretary, Jatprole State, Kollapuram.

ఉ॥ నాఁడు శివాజి భీకర రణస్థలి ముష్కర శాత్రువారిఁ దు
న్నాడి జయంబుఁగాంచిన మహాధిపుఁడౌటకుఁ గారణంబు వె
న్నాడు భవాని దీవనలెయూ — నవియే శివభారతంబు నీ
నాఁడు జగత్ప్రసిద్ధము నొనర్చి త్వదున్నతిఁ జూటకుండునే?॥

ఉ॥ వ్రాసఁదరంబె! పెక్కురసవత్తరకావ్య మరందధార లా
ప్యాయనరీతిఁగ్రోలి, ప్రతిభారతి భావరసాచితీ ధ్వని
ధ్యేయపదంబుగాఁగ రచియించిన మీ శివభారతంబు కా
త్యాయనియై శివప్రభుని ధారుణి శాశ్వతజీవిఁ జేసెడిన్॥

[పలువురు పండితులు మహాకవులు పంపిన అభిప్రాయములు, విమర్శనములు గలవు. గ్రంథమునఁ దప్పక చేర్చఁదగిన మఱికొన్ని యుపసాహరములు మిగిలియున్నవి. ఈనాటికాగితపుఁగటవుతో నన్నియు ననుకొన్నయట్లు ముద్రింపఁజాలనందుకుఁ జింతిల్లుచున్నాను. ఇంచుక యవకాశముతో ననుబంధముగా నన్నియు ముద్రింపఁ దలఁచితిని. ఇట్లు చేయవలసివచ్చినందులకు మన్నింపవలెనని పెద్దలఁగోరుచున్నాను. గ్రంథకర్త.]

శ్రీ శివభారతావిష్కరణ మహాసభ.

స్వస్తిశ్రీ స్వభాను చైత్ర బ॥ ద్వితీయ (22-4-43) ప్రాన్యటూరు పురమునఁ జారయాజమాన్యమునఁ బైసభ జయోపేతముగా జరిగెను. శ్రీ శివభారతమహాగ్రంథమును శ్రీ ఛత్రపతిశివాజీమహారాజ, శ్రీ సమర్థ రామదాసస్వాముల ఛాయాపటములతోఁ బల్లకిలోనునిచి, ఛత్రచామరా ది చిహ్నములతో మంగళవాద్యములతో భజనలతో వేదపాఠములతో కవిగారిగృహమునుండి నగరోత్సవమునడపఁబడెను. అనంతరము శ్రీమదగస్త్యేశ్వరస్వామి సన్నిధిని వేదోక్తాశీస్సులతో మహాసభ ప్రారంభ మయ్యెను. కవిగారు ముందు తమగురువర్యులఁ బూజించి, గ్రంథరచనాది కమును ముచ్చటించుచు, శ్రీ శివభారతమును దమహాంతరిశ్చ్యైవలములు కంకితముఁజేసిరి. శ్రీ సమర్థవాగ్విలాస సంఘమువారు కవిపూజనలది పోలు వలఁగప్పి కవిసమ్మానముఁజేసిరి. మృనిసిపల్ హాస్యాలు శివభారతము సంఘము, విద్యాస్థి సంఘము, ప్రశాపిద్యాస్థి సంఘము, అగస్త్యేశ్వరము సంఘము ఖద్దరువస్త్రములతో రజతపాత్రములతోఁ బ్రార్థనలు సేయఁ దించెను. కొందఱుప్రముఖులు కట్నములు సమర్పించిరి. వాహిణ్యసామంతు శ్రీ జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తిగారు, ఎం. ఎ., బి. ఎల్. - గ్రంథమును బ్రశంసించుచు, “ఆంధ్రసాహిత్యమున నిట్టియుగ్మగ్రంథ మొకటి ఘట్టి యుండలేదు. ఇది చక్కని యాంగ్లానువాదమునఁ బ్రకటింపఁ బడినది” ‘నోబెల్’ బహుమతి తప్పకపొందఁగలదు. ఆంధ్రమాంతు, ఆంధ్రభారతీయు బ్రతికియున్నంతకాలము ఈగ్రంథము దివ్యభాగ్యమున వేడల్లును” అని గంభీరముగా నుపన్యసించిరి. శ్రీ యస్. రాఘవాచార్యులు, ఎం. ఎ. (సంపత్తు) గారు “పెక్కుశతాబ్దములనుండి ఇట్టి యుగ్మగ్రంథము ఆంధ్రమున వెలువడలే” దని ప్రశంసించిరి. పలువురు పండితులు ప్రముఖులు గ్రంథ ప్రశంసలను నుగ్గడించిరి. కవీశ్వరులు పద్యరత్నములఁ గానుకలిచ్చిరి.

అధ్యక్షులు గ్రంథప్రాశస్త్యవర్ణనముతో గ్రంథపఠనముతో గ్రంథ
మావిష్కరించి 'శ్రీశివభారతము ఈనాటి కవితోద్యానమునకు నవ్య
వసంతాగమము' అని ప్రశంసించుచు, బరిషత్పండిత సర్వామోదముతో
శ్రీకవిగారిని 'కవితావసంత' బిరుదమున సత్కరించిరి. జయజయ
నాదములతో మహాసభ ముగింపబడెను.

[ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు] చిలుకూరి నారాయణరావు.

మహారాజపోషకులు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రావు వేంకట మహీపతి గంగాధర రామారావుబహద్దరువారు.
శ్రీ పిఠాపురపు యువరాజువారు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రాజా సురభి వేంకట జగన్నాథరావుబహద్దరువారు.
శ్రీ జటప్రోలు సంస్థానాధీశ్వరులు.

మహారాణి, ధర్మకల్పవల్లి శ్రీ శ్రీ శ్రీ, సురభి వేంకట రత్నమాంబగారు.
శ్రీ జటప్రోలు సంస్థానమహారాజువారు.

శ్రీశ్రీ రాణి ఇనుగంటి సరస్వతీదేవిగారు, తిరుపచ్చూరు జమీందారిణివారు
శ్రీ 'మద్రాసు స్కూల్ బుక్ & లిటరేచర్ సొసైటీ' వారు.

శ్రీ శ్రీ, కర్నూలు జిల్లాబోర్డు సభ్యులు.

శ్రీ శ్రీ, కడప జిల్లాబోర్డు సభ్యులు.

శ్రీ శ్రీ, కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠిగారు, ప్రొద్దుటూరు మునిసిపల్ ఛేర్మన్.
శ్రీ శ్రీ, జూటూరు నాగమయ్యశ్రేష్ఠిగారు.

డాక్టర్ శ్రీ జి. ఎల్. వేంకటరమణయ్యగారు - శ్రీకృష్ణనాట్యమండలివారు
శ్రీ ప్రొద్దుటూరు పౌరమహాజనసంఘమువారు.

“కృతిరక్ష జ్ఞానదీక్షావ్రతముగ హృత్పేటికలఁ దెఱచి, చేమునుఁగఁ
వితతార్థ మొసఁగు ఈ శ్రీయుతులకు శ్రేయశ్చిరాయు రున్నతులగుతఁ”

విజ్ఞప్తి

“ వి శ్వ శ్రే యః కా వ్య మ్. ”

కావ్యలక్షణములఁగూర్చి ప్రాచీనులలో అర్వాచీనులలోను అభి ప్రాయభేదములుగలవు. కావ్యప్రయోజనమును వేరువేరుగ భావించు చుటో నీవిభిన్నత కవిత్వమునఁగూడ సర్వాంగముగ నేర్పడిన దననచ్చును. ౩ ప్రయోజనము ‘విశ్వశ్రేయ’ మని పెద్దలమతము. అప్పు డాత్మీయోదము గూడ నందులోనిదే. ‘ఆత్మానందమే’ యనుట స్వతంత్రము. దానికి లోక ముతోఁబనిలేదు. ‘ఉభయ’ మనుట స్వరసము. ఈసంస్కారమే శివభారత రచనకు మూలము. దానిపరిణతియే ‘ శ్రీ శి వ భా ర త ము. ’

చరిత్రము — నాయకుఁడు — రచన, వీనిఁగూర్చి నే నేమియు వాఱి యఁదలంపలేదు. నాకన్నఁ బెద్దలేవిశేషమెఱుఁగుదురు. వాఱియవలసిన దంతయు గ్రంథముననున్నది. అది రసస్థలోకముచేతనున్నది. లోకము అనన్యాదృశము - స్వతంత్రము. రసికులగు లాక్షణికులయొక్కఁగూడ నీమనవియే చేయుచున్నాను. సంస్కృతమునఁగూడ ‘శివభారత’ మున్నది. రచనలో దేనికది స్వతంత్రము. ప్రామాదికములు - ముద్రానోడములు గొన్ని యుద్ధరింపఁబడినవి. మఱికొన్ని లేకపోవు. వానిఁగూర్చి సహృదయు హృదయములే ప్రమాణము.

ఈ గ్రంథరచనకుఁబూర్వము నా ‘కవి’ త్వముచుగూర్చి తా మెఱుఁగమికి విస్మయపడుచుఁ గొందఱుపెద్దలు వ్రాసిరి. వారిరస్థులకు చోయిలి. ‘శరన్నవరాత్ర పద్యావళి’ ‘అవధానసారము’ నాకవితాబాల్య క్రేడలు. తరువాత నీగ్రంథరచనవఱకు అదియొక కవితాతపస్సు. మూఁడు పర్వముల ప్రాయముతో, అరణ్య - అష్టాతవాసముల సంస్కారముతోఁ

బక్ష్మమైన భారతగాథ - అది. సోమయాజి కవిత్వమున ఉత్తర గో గ్రహ
ణముతో విధిగా నీ శివభారతరచన యారంభమైనది. ఇంతయు 'ధర్మ
దేవతా వరప్రసాదము.' అప్పటి నాయితరకృతులు లోక మెన్నఁడో
చదువవచ్చును. నాకవిత్వ మనుపేర నిప్పటి కీశివభారతము చాలునని
మనవి. గ్రంథావతరణముఁగూర్చి ప్రస్తావనలో నివేదించితిని.

నన్నుఁ బుత్రాధికప్రేమఁబెంచి విద్యాబుద్ధులిచ్చి ఇంతవానిఁ
జేయుటయేగాక, శ్రీ శివాజీపట్టాభిషేకమున వలయుధర్మశాస్త్రవచనము
లిచ్చి యాశీర్వాదించిన యస్మద్గురువర్యులు బ్రహ్మశ్రీ రూపావతారం
శేషశాస్త్రులవారికి ధన్యవాదము లర్పించుచున్నాను. సన్నీగ్రంథరచనకుఁ
బోత్సహించి వలయు చరిత్రాంశముల నెల్ల సేకరించి యిచ్చుటయేగాక,
ఈగ్రంథము నిట్లువెలయించుటలోఁ బూరిదండలో దారమువలె సర్వాం
తరములఁ దోడ్పడుచు, గార్యము తనదిగా నిర్వహించిన నా ప్రియ
మిత్రుఁడు సహృదయధ్యాయుఁడు శ్రీ చెఱుకుపల్లి సుందరరామయ్యగారి
స్నిగ్ధహృదయమును, మహోపకారమును స్మరించుచు, వారికి సర్వ
శ్రేయములఁ బ్రసాదింప భగవానుని హృదయపూర్వకముగాఁ బ్రార్థించు
చున్నాను. గ్రంథము వినుటతోఁ గలిగిన యాదరము పేరుపెట్టుటతో
వికసింప, సమ్మానసభలుగూర్చి, ఆవిష్కరణసభాధ్యక్షతతో ఆశీర్వాదము
గురిసి, గ్రంథవ్యాప్తికి సర్వవిధములఁ దోడ్పడిన అభిమానశాలి, ఉదార
హృదయుఁడు, డాక్టర్. శ్రీ చిలుకూరి నారాయణరావుగారికిఁ గృతజ్ఞతాం
జలివట్టుచున్నాను. తెఱపిలేని కార్యసమర్థముననుండియు నాప్రార్థనము
నుదారహృదయమునమన్నించి, ఉపోద్ఘాతములువ్రాసి దీవించిన పూజ్యులు
శ్రీమాన్, రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారికిని, శ్రీ సర్. సి. ఆర్. రెడ్డి
గారికిని, సభక్తికప్రణామము లర్పించుచున్నాను. నామిత్రులు బ్రహ్మశ్రీ
తెలకపల్లి వేంకటసుబ్బహృణ్యసిద్ధాంతిగారు 'శివాజీ జాతకగ్రంథమును'

వాసియిచ్చిరి. 'మద్రాసు యూనివర్సిటీ లైబ్రరీ' వారు వలయుచరిత్ర గ్రంథములఁ బంపి యుపకరించిరి. మైసూరు 'విశ్వకళాపరిషత్తు' వారు ఈగ్రంథభాగమును 1945 సంవత్సర మాధ్యమిక పరీక్షకుఁ బఠనియమముగా నిర్ణయించి ప్రోత్సహించిరి. ఈకార్యమున మిత్రులు శ్రీ వే. వెంకటేశ్వరశర్మ, శ్రీ వే. వెంకటరాఘవశర్మగారు తమ సహృదయధర్మము నిర్వహించిరి. పలువురు పండితమహాకవులు గద్యపద్యాల్పముల ననుయమాల్యాభిప్రాయములఁ బంపి యాదరముఁజూపిరి. ఈమహాకవుల లండఱికి నాకృతజ్ఞత నర్పించుచున్నాను.

ఈగ్రంథముద్రణ ప్రకాశనములఁ బలువురుమిత్రులు పుష్కలముగా లొకసంఘముగా నేర్పడి పెక్కువిధములఁ దోడ్పడిరి. శ్రీ జి. బాలానారాయణరెడ్డి, డి. కృష్ణరావుగారు కడప కన్నాని పబ్లికేషన్స్ కంపెనీ నుండియు, శ్రీ కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రీశ్రీ, వి. శంకరరావు, డి. కృష్ణమూర్తి, కె. కృష్ణయ్య మొదలగు ప్రముఖులు తిరబయ్య పబ్లికేషన్స్, డాక్టర్. జి. లక్ష్మీవెంకటరమణయ్యగారు శ్రీ కృష్ణనాట్యమండలి వారి నాటకప్రదర్శనమునుండియు భూరివిరాళములఁ జేసెద్యుట. శ్రీ బి. వి. నారాయణరావుగారి యాదరముతో శ్రీశ్రీ పిఠాపురపు బుక్ షాపు వారి సహాయము, శ్రీ ఆ. పరబ్రహ్మశాస్త్రులవారి యాదరముతో 'విజ్ఞానశాస్త్ర సూక్-లబుక్ & లిటరేచర్ సొసైటీ' వారిసహాయము, శ్రీ జి. రామసుబ్బారాయుడు, యం. రామకృష్ణారావుగారి యహమ్మద్ నబ్వి షాహ్ శ్రీశ్రీ జటప్రోలు నంధానాధీశ్వరుల యొక్కయు, శ్రీ గుహానాధీశ్వరుల యొక్కయు, శ్రీ తిరుపత్పూరు జమీన్ దారినాథిపతిగారి యొక్కయు మహోపకృతి చేకూరినది. శ్రీ రాయలసీమ కళాశాల నాగస్వామి భాగవత వారును, శ్రీ చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభవారును ప్రత్యేక సహకారములఁ జేరవించిరి. ఆవిష్కరణమహాసభయందు ప్రొద్దుటూరు పరిమళములు,

శ్రీ సమర్థవాగ్విలాస సంఘము, మునిసిపల్ హైస్కూలు ఉపాధ్యక్ష సంఘము, విద్యార్థిసంఘము, ప్రాతవిద్యార్థిసంఘము, ఆర్యవైశ్య యువ సంఘము మఱియుఁ బలువురు పాల్గొని ప్రత్యేక సమ్మానముల సత్కరించి శ్రీ కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠి, జూటూరు నాగమయ్యశ్రేష్ఠి, అవధాన కృష్ణమునయ్య, యస్. పంపాపతిశాస్త్రి, మంగేశ్వరరావు, ఎన్.ఎల్. నరసింహారావుగార్లు సభయందుఁ బ్రత్యేకముగఁగట్నములిచ్చి గౌరవించి శ్రీమాన్, పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, శ్రీ వెల్లాల ఉమామహేశ్వరరావుగారు తమ శ్రావ్యకంఠములతో మధురహృదయములతోఁ బెక్కు భల గ్రంథపఠనముగావించి గ్రంథవ్యాప్తికిఁదోడ్పడిరి. 'ది జనరల్ & కమర్షియల్ సర్వీస్' వారును, 'వాసు & బ్రదర్స్' వారును కావలసిన గీతములు ఛాయాపటములు తెప్పించి యిచ్చిరి. శ్రీజానకీ ముద్రాక్షరశాల వారు బహుళ వ్యయప్రయాసములకోర్చి గ్రంథము సర్వాంగసుందముగా ముద్రించి వెలయించిరి. ఇంకను ఎందఱో మిత్రులు, పెద్దలు, పిన్నుల అవసరములఁబట్టి తోడ్పడినవారుగలరు. వారివారి యుదార పవిత్ర హృదయముల స్మరింపుచు, ఈప్రపంచసంగ్రామ దుర్దిన క్లిష్టపరిస్థితులయంద గూడ నీమహాకావ్యము నిట్లు సమగ్రముగ వెలయింపఁ దోడ్పడిన వారిందఱిమహోపకృతులకు హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞత వెల్లడింపుచు బరమేశ్వరుఁడు వారికి సర్వశ్రేయములఁ బ్రసాదించుఁగాక య కేలుమోడ్చుచున్నాను.

పురపాలకోన్నత పాఠశాల, }
ప్రొద్దుటూరు, 12-5-43. }

గడియారము వేంకటశేషశాస్త్రి

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

విషయసూచిక.

—♦ ప్రథమాశ్వాసము. ♦—

పుట.

గారతదేశము — దక్షిణాపీఠభూమి.	1
హమనీ ప్రభుత్వము.	6
హమదునగరరాజ్యము, లుకజీ—షాజీ.	7
నైజాము విప్లవము, లుకజీ షాజీల యభిప్రాయ భేదములు.	9
షాజీ భార్యతోగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట.	18
లుకజీ జీజియాల సంభాషణము.	23
దాదోజీఖాండదేవునితో జీజియాబాయి శివసేరుఁ జేరుట.	28
షాజీ తనకర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట.	29
షాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ షాజీకిఁ దెలుపుట.	31
లుకజీ హత్య, షాజీ జీజియాల పరితాపము.	36
షాజీ ప్రతీకారప్రయత్నము—రెండవ వివాహము.	42
నైజాముపై షాజీ దండయాత్ర—విజయము.	44
మోగలులు షాజీపై దండెత్తుట.	49
జీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట.	50
నైజాపురమంత్రీ మురారిపంతు షాజీకి సాయమేగుట.	52
నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర — షాజీసంధి.	54

—♦ ద్వితీయాశ్వాసము. ♦—

మహారాష్ట్రుల స్వభావ—వృత్తి—పరిస్థితులు.	60
నక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన.	62
షాజీ జన్మమునకుఁ బూర్వరంగము.	66
షాజీ పరిస్థితి జీజియా శివాజీకిఁ దెలుపుట.	71
షాజీ యుత్తరము—పునహాప్రయాణము.	76
షాజీ కల్యాణము—బిజాపురిలోనివాసము.	82
తండికోరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట.	84
షాజీ ప్రథమ గోరక్షణ విజయము.	89
షాజీ పునహా నివాసము—రాజ్యాంగ శిక్షణము.	99
దాదోజీ శివాజీలరాజనీతి ధర్మములు.	104
నాథీయోద్యమ పూర్వరంగము.	107

శివాజీ మావశేవీరులఁ గలిసికొనుట.

దాదోజీ మందలింపు, శివాజీ దృఢనిశ్చయము.

—♦ తృతీయాశ్వాసము. ♦—

“తోరణా” దుర్గ విజయము.

దాదోజీ చరమదశ—శివాజీ కృతజ్ఞత.

శివాజీ చాకణు, సుపా, సింహగడము, పురందరు లోఁగొనుట.

శివాజీ మతభక్తి—తుకారాముని యుపదేశము.

శివాజీ సైన్య సన్నాహము—ప్రథమ దండయాత్రావిజయము.

రామదాసు దర్శనము—ధర్మోపదేశము.

శివాజి చర్యలపై బిజాపూరుపుఁ గొల్వులోఁ జర్చ.

షాజీ నిర్బంధము.

—♦ చతుర్థాశ్వాసము. ♦—

షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము.

షాజీ విడుదలకై శివాజీ పర్యాటోచన—జీజియా నిర్ణయము.

సయీబాయి సలహా—భవానీ ప్రార్థనము.

పాదుషాకుత్తరము—షాజీ విడుదల.

బిజాపూరువారి పన్నుగడలు - శివాజీ ప్రతిక్రియలు.

ప్రతిపక్షుఁడగు చంద్రరావుమోరేను శివాజీ శిక్షించుట.

శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు—విజయములు.

—♦ పంచమాశ్వాసము. ♦—

శివాజీ నణఁచుటకై బిజాపూరి కొల్వులోఁ బ్రయత్నము.

అఫజుల్ ఖాను ప్రతిజ్ఞ—రాజమాత పోత్సాహము.

ఖానుని యుద్ధయాత్ర—శివాజీ కడకు రాయబారము.

ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము.

జీజియాబాయి దీవన.

విజయోత్సవము—తృతీయ దండయాత్రాప్రయాణము.

శివాజీ పైకి బిజాపూరివారి మూఁడువైపుల మొగ్గరము.

శివాజీ సన్నాహము—పన్నాళాగడమునుండి బయలు దొక్కుట.

పదునైదువేల బిజాపూరుసేనతో బాజీప్రభుఁడు పోరుట.

బాజీప్రభు మరణము—శివాజీ సానుభూతి.

బాజీఘోరపటుని శివాజీ వధించుట.	290
వాడీ, జింజిరా విజయము—సముద్రాధిపత్యము.	294
బిజాపూరునవాబు సంధికి పాజీనిఁ బంపుట.	297
షాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము.	299

—♦ వృష్టాశ్వాసము. ♦—

శివాజీపై మోగలు దండయాత్ర—శివాజీ సన్నాహము.	309
సయిస్తాఖానుపై శివాజీ విజృంభణము.	314
సూరతు ముట్టడి.	324
షాజీ మరణము—శివాజీ విచారము.	333
దండయాత్ర విజయములు —సముద్రప్రయాణము.	338
ఔరంగజేబు శివాజీపైకి జయసింగును బంపుట.	339
శివాజీ ఓడప్రయాణము—జయసింగుతో సంధి ప్రయత్నము.	346
శివాజీ జయసింగుల సమావేశము—సంధి.	353
శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడ్పడి బిజాపూరుపై కేగుట.	368
శివాజీని దర్బారుకుఁ బిలిపింపఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము.	372

—♦ సప్తమాశ్వాసము. ♦—

ఔరంగజేబు నాహ్వనము—శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము.	375
శివాజీ పాదుషా కొల్వున కేగుట.	384
శివాజీ చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁ జేరుట.	392
జయసింగు పశ్చాత్తాపము—మరణము.	401
శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ—పరిపాలనక్రమము.	405
సింహదుర్గ విజయ సన్నాహము.	410
తానాజీ ప్రతిజ్ఞ—సింహగడము లగ్నవట్టుట.	413
సూర్యాజీ సింహగడము గెల్చుట.	427
తానాజీ నిర్యాణము—శివాజీ సంతాపము.	430

—♦ అష్టమాశ్వాసము. ♦—

సింహదుర్గ విజయ బహుమానములు—దండయాత్రలు.	437
పట్టాభిషేక పూర్వరంగము.	449
పట్టాభిషేక మహోత్సవము—మంగళము.	468

శ్రీమత్పరచేవతాయైనమః

పుష్పాంజలి.

గీ తి.

“ప్రకృతిపరమేశ్వరులుగాఁ బ్రపంచసృష్టి
తలఁపుమెలపున నెనసి, కాన్పులకు మురిసి,
కష్టముల కోర్చి పెంచి లోకమున కిచ్చు
తల్లిదండ్రులౌ మీ ధన్య తపముఁ దలఁతు॥

శ్రీ శివప్రభుచరిత షాజీ జిజాంబి
కా హృదయనాడికా ప్రేమవాహినీ వి
గాహనముల మీ జీవితోత్కర్షఁ దలఁచి
సాగియు కన్నుల నుబుకు నశ్రువుల నిలుతు॥

ఆట పాటలు చదువు సంధ్య యని కడచె
మూవ ప్రాయము మీ ప్రేమభూములందు,
న న్నొక గృహస్థుఁ జేసితి: రిన్ని కళలు
వడసి, యనుభోక్తనై ఋణంపడితి మీకు॥

స్వర్గ మర్త్యంతరమున మీ చరణముంటి
యెటుల బదులిత్తు! ఏమిత్తు! ఎంతయిత్తు!
అది యసాధ్యమ: ఇదియ నా హృదయగీతి
కృతి సమర్పింతుఁ దృప్తదాంకితముఁ జేసి॥

మాతృ పితృ దైవ పూజా సుమన్రజంబు
భావ సురభిళ మీ ‘శివభారతంబు’
జగము లున్నంతవఱ కెల్లజనులు చదివి
తనియుదురుగాక! మీమది తనియుఁగాక!”॥

శ్రీ శివభారతము.

(శివాజీ ప్రబంధము.)

నాంది.

శా॥ శ్రీలంగూర్పు కటాక్షమాలికల నాశీర్వాదమున్ జేసి, హృ
ద్యాలాపముల బుజ్జగించుకొని, శ్రేయః పాయసాన్నంబు వి
ద్యాలాలిత్యముఁ గీర్త్యలంకరణ మొయ్యన్ బెట్టి, భక్తావళిన్
బాలింపంగల కన్నతల్లి జగదంబన్ గొల్తుఁ గామేశ్వరిన్॥

సీ॥ ఆర్యప్రపంచ మాత్మారామమయ్యు, న

నార్య గుణోద్వృత్తి యలము కొనఁగఁ,
దతమకా నవిద్య నాత్మ ప్రత్యయ మడంగ,

నసజా త్యహంకార మావరింప,
భామినీ రాజ్యంబు ప్రబలఁగా, * మోహ లు
ప్త స్వతంత్రతఁ బరవశత మిగుల,
నద నెంచి, యోగవిద్యా తపోబలశక్తి

సధ్యాత్మ శివతేజ మవతరింపఁ

తే॥ జేసి, వినుత విక్రాంతి భంజించి, స్వీయ

మగు మహారాష్ట్ర నవ్య కల్యాణ సిద్ధి

కలరు జగదంబ, భక్త జనావలంబ

శరణు సొచ్చెద జ్ఞాన భిక్షా ప్రతీక్ష॥

తే॥ చిన్నకొడుకని కడుఁబెన్దఁజేసి, ప్రేమ

మధుర మృదుచిత్తముల నన్ను మనిషినట్టి,

నాదు పితృదైవతంబుల, నరసమాంబ —

రామయాయుని, ఘనుల స్వర్గతులఁ దలఁతు॥

* “మోహల్ (మోగల్) + ఉప్త” అనియు ఛేదము.

మ॥ అనురాగంబునఁ జేరఁదీసి హిత విద్యా బుద్ధులన్నేర్చి, 'పెం
చిన శిష్యుండు కవీంద్రుఁడౌత' మని యాశీర్వాదములొవ్వసి, పా
తునిఁ గావించిన శిష్యవత్సలు గురున్ రూపావతారాన్వయన్
దిననాథోపము శేషశాస్త్రిఁ బితృభక్తిన్ గొల్తు శ్రేయోర్ధిన్దై॥

తే॥ కాళిదాసాది గీర్వాణ కవుల, నన్న
యాదిక ప్రాక్త నాద్యత నాంధ్రకవుల,
భవ్య కావ్యప్రపంచ సౌభాగ్య సృష్టి
నపర భారతీ నాథుల నభినుతింతు॥

చ॥ హరిహరనాథ శాంత మధురాకృతి లోపలిచూపునన్, బురా
చరిత తపఃఫలం బుభయ సత్కవిమిత్రిత వెల్లి, ధ్యాన త
త్పరుఁడయి భారతాగమము వలెఁడు తిక్కన వాక్కువెంటఁ ద
త్కరమునఁ దాండవించు వరదాయిని లేఖని నే భజించెదన్॥

ప్రస్తావన.

మ॥ అని యస్మత్ప్రీత్యదేవ దేవనుతి నాంద్యాహ్వానమున్ జేసి, నూ
తనమున్ బ్రాగ్గుణ సమ్మితం బొకప్రబంధం బేను నిర్మింపఁగా
ననుసంధింపుచు, నొక్కనాఁ డమల సాయంకాలవాహ్యాళి నా
యనుఁగు న్నెచ్చెలితోడఁగూడి పురబాహ్యాక్షోణికిన్ బోయినన్॥

తే॥ అచట నామిత్రుఁ డాంగ్లవిద్యా విశార
దుం, డుపాధ్యాయ పట్టభద్రుండు, చెఱుకు
పల్లి సుందర రామయాహ్వాయుఁడు మధుర
భాషణ వినోద గోష్ఠిమైఁ బలికె నిట్లు॥

మ॥ అనురాగంబునఁ జేరఁదీసి హిత విద్యా బుద్ధులన్నేర్చి, 'పెం
చిన శిష్యుండు కవీంద్రుఁడౌత' మని యాశీర్వాదములొవ్వసి, పా
తునిఁ గావించిన శిష్యవత్సలు గురున్ రూపావతారాన్వయన్
దిననాథోపము శేషశాస్త్రిఁ బితృభక్తి గొల్తు శ్రేయోర్ధిన్దై॥

తే॥ కాళిదాసాది గీర్వాణ కవుల, నన్న
యాదిక ప్రాక్త నాద్యత నాంధ్రకవుల,
భవ్య కావ్యప్రపంచ సౌభాగ్య సృష్టి
నపర భారతీ నాథుల నభినుతింతు॥

చ॥ హరిహరనాథ శాంత మధురాకృతి లోపలిచూపునన్, బురా
చరిత తపఃఫలం బుభయ సత్కవిమిత్రిత వెల్లి, ధ్యాన త
త్పరుఁడయి భారతాగమము వలెఁడు తిక్కన వాక్కువెంటఁ ద
త్కరమునఁ దాండవించు వరదాయిని లేఖని నే భజించెదన్॥

ప్రస్తావన.

మ॥ అని యస్మత్ప్రీత్యదేవ దేవనుతి నాంద్యాహ్వానమున్ జేసి, నూ
తనమున్ బ్రాగ్గుణ సమ్మితం బొకప్రబంధం బేను నిర్మింపఁగా
ననుసంధింపుచు, నొక్కనాఁ డమల సాయంకాలవాహ్యుల్లి నా
యనుఁగు న్నెచ్చెలితోడఁగూడి పురబాహ్యక్షోణికిన్ బోయినన్॥

తే॥ అచట నామిత్రుఁ డాంగ్లవిద్యా విశార
దుం, డుపాధ్యాయ పట్టభద్రుండు, చెఱుకు
పల్లి సుందర రామయాహ్వాయుఁడు మధుర
భాషణ వినోద గోష్ఠిమైఁ బలికె నిట్లు॥

- ఉ॥ వ్రాయుడు తచ్చరిత్ర - రసబంధుర బంధముగాఁగ, భారతా
 మ్నాయము దీటుగా, నుభయ మార్గ సమన్వయ ధోరణి గుణ
 ధ్యేయముగాఁగఁ; గావలయు నెల్లచరిత్రము గూర్చియిత్తుఁ; గా
 త్యాయని మీకుఁ బెన్నిధిగదా, కవితాసుధఁ బంచిపెట్టుఁజీ!"॥
- చ॥ అనుటయు, నాప్త వాక్యము శుభాంకముగాఁగొని, స్నేహపూర్ణుఁ
 తనికిఁ గృతజ్ఞతఁ దెలిపి, దాన దయా శమ ధర్మ వీర వ
 ర్తనుడు ప్రబంధనాయకపదమ్మున కబ్బె శివప్రభూత్తముం
 డని ముదమంది, గ్రంథరచనాదరణంబున నుత్సహింపుచు॥
- చ॥ పరహిత, మాత్మనిర్వృతి, యపార యశోధన గౌరవాది వి
 స్ఫురణము లందఁజేసి, యిహముఁ బరముఁ వెలయించి, మానవు
 ధరఁ జరితార్థుఁజేయు కవితాకళ నావశమకాటఁ, బంచమ
 స్వరమున నాలపించెద వసంత వనాంత రసాల శాఖల॥

సీ॥ ఊరు - కుముద్వతీ తీరాగ్రహార స

మ్మాన్యతఁ గన్న నెమల్లదిన్నె,

వేద శాస్త్రార్థవి ద్విబుధ మందార మ

హంబుధి 'గడియార' మన్వయంబు,

తలిదండ్రు - లనిశ సీతారామ పాదసే

వా ధన్య పుణ్యదంపతులు - వార,

లన్నలు మువ్వ - రభిన్న భావులు వేద

విధి విత్తములు కళావిదులు ఘనులు,

తే॥ భవ్య మైత్రేయ ముని గోత్ర భవుడ, వారి

చిన్నితమ్ముడ, వేంకట శేషశాస్త్రి -

నేను 'శివభారతము' రచించి సకల

రసికజనహస్తముల సమర్పణము సేతు॥

శ్రీమత్పర దేవతా యైనమః

శ్రీ శివ భారత ము

(శివాజీ ప్రబంధము)

ప్రథమాశ్వాసము.

మంత్రము, సకల కళా

సీమ, ప్రకృతినహజ భాగ్యసేవధి, విజ్ఞా

నామృత భాండము, దైవ త

భూమి, ఋషులభూమి, భరతభూమి దలఁతున్॥

1

— భారతదేశము — దక్షిణ పీఠభూమి. —

సీ॥ అచలావతంసమై యలరు హిమాలయం

బుత్తరసీమనై యొప్పుచుండఁ,

బూర్వ దక్షిణ పశ్చిమార్వి విశాలత

కాయత జలరాసు లవధిగాఁగ,

నలరు 'భారతదేశ' మనుభూమి; దాని మ

ధ్యమ భాగమందు వింధ్యాద్రి గలను;

వింధ్యాద్రి కుత్తరవీధి 'నార్యావత్'

మన నొప్పు నుత్తర హిందవోర్వి;

తే॥ వింధ్య దక్షిణవీధిఁ బవిత్రనదులు

తపతి, గోదావరియు, భీమతటిసి, కృష్ణ,

తుంగభద్రయుఁ, గావేరి పొంగి పాలు

పావనస్థలి దక్షిణ భారతోర్వి॥

2

ఈ తూరుపుమోముదక్కిరము తోఁప, శయించిన దక్షిణోర్వి కా
భార పదోపధాన మగు దక్షిణ వారిధి; వింధ్యసీమ వి
ష్ణురకిరీటమై తనరు; సహ్యానగంబు నితంబబింబ శో
భారమణీయమై, సకలభారవహక్షమమై, తనర్చెడిన్ ||

తే|| వితత దక్షిణ భారతోర్విని సగంబు,
వర్మదా తుంగభద్రల నడిమినేల
వెలయు 'దక్కను' 'దక్షిణపీఠభూమి'
యనంగఁ, గడమ కర్ణాటరాజ్యం బనంగ||

సీ|| శ్రీరామమూర్తి కాంతారవాసము సేయు
నపుడు దక్కను దండకాఖ్య మడవి;
నాఁ డగస్త్యుఁడు దక్షిణాపథ మేగుచోఁ
గొండజాతులఁ జూచియుండె నిచటఁ;
బాణిని సంస్కృత వ్యాకరణమ్మున
వినిచె నొక్కొంత దక్కనుగుఱించి;
కాత్యాయనమహర్షి కాపురంబులు వెట్టెఁ
దనతోడి యార్యసంతతుల నిచట;

తే|| వరుస నెందఱో యిట్లు కాపురముసేరఁ
గెరలి, దక్కను బహుజనాకీర్ణమయ్యెఁ;
బ్రజలు రాజులు రాజ్యముల్ ప్రబలె; నిందు
సూర్యవంశరాజన్యులు సొచ్చి రపుడె||

మ|| అల కావేరికి గౌతమీనదికి మధ్యన్, సూర్యవంశీయ రా
జులు 'కొల్హాపురి' రాజధాని గయికొంచున్ రాజ్యమేలంగఁ, ద
తులజుండైన శిశోదరాయఁ డభితో గోదావరీ నర్మదా
స్థల 'మస్సీ' ర్పురి రాజధానిగను రాజ్యంబేలె నత్యున్నతిన్ ||

మ॥ అనఘుండైతగు శాలివాహన నృపుం డష్టే ప్రతిష్ఠానప
తన సింహాసన మెక్కుచో, నతనిపై దండెత్తె శ్రీవిక్రమా
రక నృపాలాగ్రణి; యాతనికా దఱిమి, యుగ్రస్ఫూర్తి నోడించి, ద
క్కనులో నిల్పెను శాలివాహనుఁడు చొక్కం బాంధ్రసామ్రాజ్యము॥

తే॥ బలియుండై, శాలివాహనప్రభుఁడు సూర్య
వంశ రాజులఁ బరిమార్చె, బారదోలె;
ననదయాచు, శిశోదరాయని నెలంత
తనయుతోడ నార్యావర్తమునకుఁ బోయె॥ 8

తే॥ తేజుఁగన్న 'శిశోదియా' రాజపుత్ర
వంశ మవ్వానిపేరనే ప్రథితమయ్యె;
నా 'శిశోదియా' వంశ విఖ్యాతుఁ డొకఁడు
సారిది 'భోకసలే' కుల మూలపురుషుఁ డయ్యె॥ 9

క॥ చనె శాలివాహనుం; డా
తని వెనుకకా బెక్కునృపులు దారసిలిరి; ద
క్కను కీడాకందుకమై
యనువుపడియె 'నాంధ్రభృత్యు' లనువారలకు॥ 10

ఉ॥ శూరుల నాంధ్రభృత్యులగు† 'చోటుల' 'నాగుల' నా తర్రావలు లా
భీరులుగెల్చి, యేలి రొకపెంపున బొంబయిచ్చింతమెల్ల; న
వ్వారల 'రాష్ట్రకూటు' లనువారు మహారథు లోడ్చిపేర్చి; ర
వ్వారిఁ గదంబరాజు, లలవారిఁ జఘక్యు లడంచి రుద్ధతి॥ 11

† "The Chutus and the Nagas, the so-called Andhra-
bhrityas, established a vigorous though short rule in the
various parts of the Deccan. ... In the meanwhile ...
the Abhirs established themselves in the western portion of
the Deccan. ... The power that successfully wrested

ఉ॥ దక్షిణపీఠభూమి బలితంబగు రాజ్యముగాఁ, జళుక్య రా
జాక్షతశక్తి మేలెఁ దతమై; పులకేశి ద్వితీయుఁ డందు హ
ర్యక్షమువోలెనుండి, యెదురన్ జనుదెంచిన హర్షవర్ధనున్
శిక్షితుఁడేసి, వింధ్యనగసీమను దాటఁగఁ దోలె వేల్మిడిన్॥

సీ॥ చాళుక్య రాజ్యంబు జరిగె, నాటవ శతా
బ్దమునుండి యెన్నిది దాటదాఁక;
మరల 'మహారథ' మహితరాజ్యము నిల్చెఁ
బదునొకండవ శతాబ్దంబుదాఁక;
నందు, రాజాధిరాజాదిక బిరుదముల్
గొనె వీరదంతిదుర్గుండు; మొదటి
కృష్ణుఁ డెల్లొరాపురిని నొక్కతాతిలో
నడుకొల్పెఁ గైలాసనాథుగుడిని;

తే॥ వారి నణఁచి, చాళుక్యవైభవము మరల
వఱలెఁ; బదుమూడవ శతాబ్ది వచ్చె; నపుడు
దేవగిరి యాదవప్రభుదీప్తి మెఱసి
దక్కనున నాల్గుమూలలఁ దాండవించె॥

తే॥ సింగనయు రామదేవుండు చెలఁగిపోవ,
రామచంద్రదేవుం డట రాజ్యమేలెఁ;
దొంగిచూచి రొకట రెంటఁ దొడరి యవను;
లంతఁ బదుమూడవ శతాబ్ద ముత్తముల్ప॥

political control ... after the Abhirs would appear to be the Rashtrakutas. ... The power of the Rashtrakutas in the Deccan was eclipsed by a new dynasty — that of the Chalukyas ... the Kadambas."

Page 162. A History of India - Part I. Hindu India - by C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Iyengar.

క॥ 'అల్లాయుద్దీన్ ఖిజీ'
మల్లడిగొని కప్పమందె; 'మాలిక్కా-ఫర్'
కొల్లగొనె; యాదవశ్రీ
సశ్శే, జతుర్దశ శతాబ్ది సగమగుసరికి॥

15

‡ సీ॥ మనసువెట్టుచు 'మహమ్మదుల్లుగ్ల' కనువాడు
దక్కనుభూమిపై దండువెడితె;
సటనున్న స్రజలెల్ల రతని మార్కొన 'జప
థాను' సేనాపతిగా నొనర్చి;
రతండు టుగ్లకుఁ బారనడచె డిల్లీఁజేర;
సతని సుల్తానుగా ననుమతించి,
జను "అల్లాయుద్దీన్ హసన్ గంగుభామిని"
యను బిరుదిచ్చి రాతనికి మెచ్చి;

తే॥ జఫరుఖాను సుల్తానుడై సంతరించె
వితతమైయున్న దక్షిణపీఠభూమి;
దనకు యజమానుడౌ బ్రాహ్మణునిఁ దలచి,
'బహమనీరాజ్య' మని, తనప్రభుత నెఱపి॥

16

‡ "In the time of Mahomed-bin-Taghlak an insurrection took place in the Deccan. ... .. The people elected Zuffir Khan, destined to be the founder of a race of kings. He repulsed the Mahomedans. He was the slave of a Brahmin, an inhabitant of Delhi. He discovered the merits of his slave and foretold his subsequent fortune. On being raised to empire Zuffir Khan did not forget the brahmin, whom he appointed to the charge of the treasury. Zuffir Khan became the King and took the title of 'Sultan Allauddeen Hoossein Kangoh Bhamini'."

Chapter I. A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

❖ బహమనీ ప్రభుత్వము ❖

చ॥ నలకొనె నప్పుడే 'బహమనీ' ప్రభుతాంక పతాక; దానఁ ద
మ్ములమది కుందుపో; దరులపోటు దొలంగదు; మిత్రహానియున్
దలఁగదు; కొంతయైనఁ గుముదమ్ములది ముడివోదు; మానదే
యలజడి; పోడశాంకము శతాబ్దము పాదమువెట్టె నంతలోన్॥ 17

ఉ॥ * భామినిరాజ్య మ స్థయిదుభాగము లయ్యె; 'బరీదుషా' 'ఉమ
ద్దా' మొదలున్న రెండునివి తా మడఁగెన్ దమలోనఁబోరి; 'నై
జా' మహమత్పురంబును, బిజాపుర 'మాదిలుశాహియున్,' 'గుతు
బ్బా' మఱి గోలకొండయనఁ, బ్రస్తుతముండెను మూడురాజ్యముల్॥ 18

ఉ॥ వారును వీరు నొండొకరి వంపఁగఁ బైపడి, కొల్లఁగొట్టుచున్
బోరి, విభుత్వముల్ విభవము ల్గొనుచుండఁగ, హైందవప్రజా
వారము వారిబారిఁ బలుబాముల నొందుచు, దిక్కులేని సఠ
సారము, దీరులేని వ్యవసాయము, జేయఁగ రోసి రెంతయున్॥ 19

మ॥ జనసామాన్యము కష్టజీవనములన్ సాగించుచుండఁగ, 'నా'
నని 'కా' దం చొకదారి చూపఁగలవాఁ డాకాలమే లేడు; శ
క్తిని భక్తి గనిపించి, యాదొరలరక్తి గొంతజాగీరొ తి
న్నని యుద్యోగమొ కొందఱుండి; రదియైనన్ గొప్పగా నెంచుచున్॥

---

* "In the years 1489 — 1512 five kingdoms branched off from the withering trunk of the Bahamini Kingdom. Of these Bijapur, Golkonda and Ahmadnagar grew to be large, powerful and long-lived kingdom. The other two, Berar and Bedar, were small and were swallowed up, after a short life, by their powerful neighbours."

Page 160. A History of India, by

C. S. Srinivasachari.

ఉ॥ కొంకణరాజ్యభూమి తమకుఁ జననస్థలమౌచు, రాజరా
జాంకముగొన్న శూరులు మహారథవంశజు లప్పుడప్పుడు
బింకము సూపుచుండినను, బెంపటి నేటికి నిల్చి రిందు, ని
శ్చంకితవృత్తి రైతులయి, జాగిరుదారులునై, స్వతంత్రులై॥

21

తే॥ ధవళయవనిక 'సినిమా' ప్రదర్శనమునఁ
దాండవింపవె వివిధచిత్రములు వరుసఁ!
దిమిర గంభీర కాళరాత్రిని గమించి,
యరుణ గర్భరేఖలు ప్రాచి నలముకొనవె॥

22

— అహమదునగరరాజ్యము, లుకజీ — షాజీ —

సీ॥ పదియునేడవ శతాబ్దముపుట్టి, యప్పుడ
ప్పుడె తప్పుటడుగుల నడుచుచుండ,
నైజామహమ్మదునగరరాజ్యమున మ
హారాష్ట్ర వీరద్వయంబు వెలసె;
వారిలో నొకఁడు, †దేవగిరి యాదవరాజ
కులజుండు, పేర్కుర లఖూజి, 'సింధు
భేడు' పరగణాకుఁ గీర్తిత దేశము
ఖుండునై, పదివేల గుఱ్ఱములకుఁ
తే॥ బెద్దదొరయౌచు, సులతానుపేర్మిఁగాంచి,
తన మహాశక్తి రాజ్యతంత్రములునడిపె;
మోగలులు దండురా వెనుముట్టి తటిమ
నల్లునిఁగూడి, సర్మదయవలి కరుగ॥

† "లుకజీ జాధపుడు దేవగిరి యాదవరాజుల వంశజుడు ... ఇతడు ... సింధు
భేడు పరగణాకు దేశముఖువుగానుండఁ బదివేల గుఱ్ఱపురాతులకు సభికారియై యుండెను.
క్రీ. శ. 1620 ... మోగలులను సర్మదానది యవతలి తీరమునకుఁ బాఠదోలెను."

పేజీ 7. కీ॥ శివాజీ చరిత్రము. — కె. వి. లక్ష్మణరావు. ఎం. ఏ.

ఉ॥ ఆ యసమాన వీరమణి కల్లుడై రెండవవాడు, భోక్తాసలా
ఖ్యాయుత వంశవర్ధనుఁ, డఖండ పరాక్రమ. ధూర్వహుండు, 'మా
జీ; యపు డాతడచ్చట వసించె, ~~శివాపుర రాజ్య~~ ^{ని సైన్యాధిపతి} లక్ష్మీకే
బాయనికోట లక్ష్మి తనబాహువు లొడ్డిన దండనాథుడై॥ 24

* సీ॥ తండ్రియా మాలోజి తా నైదువేల నూ
స్సబుదారుడై నిజశక్తి నెఱపి,
నైజామువలన 'పూనా' 'సుపా' జాగీరు,
'శివనేరు' 'చాకణ్' ప్రసిద్ధ దుర్గ
ముల యేలుబడి, ప్రాంతముల దేశముఖిరి,
రాజాంక బిరుదమ్ము రాణగొనియె;
నా హక్కులెల్లఁ దా నందుచు, షాజీ ని
జామురాజ్య ప్రతిష్ఠాత యయ్యె;
తే॥ బలుకుబడి, రాజమర్యాద, కలిమిపెంపు,
జీజయాబాయి యభిమానసీమ భార్య,
కొడుకు సాంభాజి రెండేడ్ల బుడుత గల్గి,
యతనికాపుర మానంద వితత మయ్యె॥ 25

ఉ॥ మామయు నల్లుడుక విమతమండల శిక్షణ దక్షులౌచు, నై
జామున సవ్య దక్షిణ భుజంబు లనం దగి; రింతలో బలో
ద్దాముడు 'మాలికంబరు' ప్రథానుఁ డటక మరణించె; బాలుగా
జేమి యెఱుంగఁడౌట, మొలకెత్తె నరాజక మందుఁగ్రహగళ॥ 26

* "Maloji was raised to the rank of Commander of 5,000 horse and presented with the jaghirs of Poona, Supa and the forts of Chakan and Sivaneri."

"Shivaji — the Mahratha," by Rawlinson

—◆— నైజాము విప్లవము - లుకజీ షాజీల యభిప్రాయభేదములు. —◆—

అ॥ వె॥ నాథునదుపు లేనినాతి, పెంచనికోతి,
మావటీడులేని మత్తగజము,
గరిడిలేనిసాము, దొరలేనిరాజ్యంబు
చెడునుగాదె! యొరులఁ జెఱచుఁగాదె॥

27

చ॥ ఎఱుఁగనిపిచ్చవాఁడు ధరణీశుఁడు; మంత్రీ గతించె; సందఱున్
దొరలయి, రాజ్యమున్ దమకుఁదోచినట్లుల్ నడివీధిలోనికాఁ
పురముగఁజేసి; రయ్యదనుఁబొంచిన మోగలుపాదుషాహి కొం
దఱఁ దననైపులాగె సరదారుల, లాభము లాసగొల్పుచున్॥

28

చ॥ § “తొలుతటినుండి బాహుబలధూర్వహ దుర్దములౌ మరాటవీ
రులు గలయంతకున్, మనము ద్రొక్కఁగలేము నిజాము” ననిచు, దాఁ
దెలసినపాదుషా తనివిదీరఁగ లాభముఁజూపి, కూర్చి రం
జిల బలవంతపెట్టె లుకజీ షహజీలను దన్నుఁజేరఁగన్॥

29

చ॥ కులబలపౌరుషంబుల, సకుంతితగౌరవవృత్తి, గల్గియున్
బలుకుబడిన్ గడించి, యహమత్పురరాజ్యము నెల్లినారు రం
జిల నడిపించుచున్నలుకజీ పడిపోవునిజామురాజ్యమున్
నిలుపఁగలేమి, దా నచట నిల్వఁగలేమి, దలంచ నాత్మలోన్॥

30

§ Shahjahan saw that as long as the Nizam Shahi was supported by the Maratha power it was impossible to subvert it. He, therefore, began to sow intrigues. He corrupted Lukhaji Jadhav and other nobles and drew over to the Mogul side.

Page 18. “The Life of Sivaji Maharaja”, by

N. S. Takakhav, M. A.

సీ॥ సులతాను బాలుడై, కలప్రభుత్వము వాని
 జననిచేతులవెంట సాగుచుంటు,
 గొఱవియై, మాలికాంబరుకుమారుండు ప
 త్తేఖాను మంత్రిగాఁ దిరుగఁబడుట,
 నల్లరిమూఁకతో నతఁడు విజృంభించి
 తనమాటవెలివెట్టి చెనకుచుంట,
 నినమొన్న బాలుడై తనవెంటదిరుగుమా
 జీని నేఁడు వజీరుఁజేయనుంట,
 తే॥ మెండుకొని ముట్టి పలుమారు దండునడిసి,
 మొగలుపాదుషా తమపైకి మొగియుచుంట,
 నొకటిపై నొండు చెలరేగి వికటమగుటఁ,
 దలఁచె లుకజీవిభుండు పెత్తనమునెడుట॥

31

చ॥ “ఇది సవరింపరాదు, సహియింపఁగరా; దిట నిల్చియున్న, దు
 ర్గమలగువీరుగాని, పగరాఁజినవారునుగాని, పొంచి యా
 పదలు ఘటించుటే నిజము; వారిని వీరి నడంపఁ బెంపఁగా
 నదుకనివేళ యిప్పుడు నిజాభ్యుదయంబుఁ దలంచు నొప్పుదే!”॥

32

చ॥ అని తలపోసి, దేవగిరియాదవరాజ కులీనతా నిబం
 ధన మభిమాన మొత్తిడిగొనఁ, లుకజీ యహమత్పురంబుఁ బా
 యను మది నిశ్చయించి, తనయాపుదొలంగిన నెట్టివిక్కు-ల
 ల్లుని కొడఁగూడునో, యతఁడు లోబడునోతన కంచు నెంచుచు

చ॥ కడుపును బట్టియిచ్చుమమకారము దోఁప, హితాభిలాషియై
 చిడిముడిపాటు వీడి, లుకజీవిభుఁ డల్లుని ‘గూడర’ మ్మొట్ట
 చడిగెఁ; బ్రియమ్ములాడె; హితుడై బలవంతమునల్పెఁ; గాని లో
 బడఁడు పహాజి, పెంచిననవాబులపై ననురక్తిఁ జూపుచు॥

33

తే॥ చెదరకుండినయల్లునిచేయి వట్టి
యనియె నిటు; “వెట్టిముదిరి వేదాంతిగాకు;
ముడుకుర క్తంపుఁదుండుకు కుడుగవయ్య!
పిల్లకాకి యెఱుంగునే వింటిదెబ్బ!!

35

చ॥ కుడి యెడమందలంచు దుడుకుందనముంగలవీరి నమ్ముట
ప్పుడయినఁ జేటుఁగూర్చు; జెడిపోవుచునుండ నిజము; పాదుషా
విడువఁడుదీని; వీర లవివేకులు; వీరినిఁగూడి యేలచే
డ్పడవలె? నిన్నుతోఁ గలియువహ్నికి నమ్మెటప్పో దప్పునే? 36

ఉ॥ నే నెట్లులైన నేడె పయనింతు; నిజమును నిల్పుయన్నమున్
మానుము; నన్నుఁజూచు; మొకమంచి యెసఁగిన నేకు బోదునే?
మానక యింతకాల మభిమానమునన్ దలయొడ్డి, యిగు సు
ల్తానులఁగొల్చునే నిటుతోలంగుట యేలనియైన నెవవో? 37

తే॥ మాన మభిమాన మనునవి మంచిన్దనఁ,
దనకుమాలినధర్మపశ్చరము, మొదలు
చెడ్డబేరము, తలమీఱుశివము, నుతికి
మించురాగము రక్తిపుట్టించఁగలవో? 38

చ॥ అను లుకజీనుడుల్విని, పహాజ నయచ్చు త్రియచ్చు దోడని
ట్లనుఁ “దమపల్కు మిక్కిలియుదాత్తము; నాపితృహిని పాద
మ్మనియెదు; మీయుదారహృదయచ్చున కేను గృత్యుఁడన్; మఱ
బున నెడఁబోక, నావచనముల్ గొనియున్ నయమున్ దలంపుడు!!

ఆ॥ వె॥ ‘ఎసయుమాచ్చులెల్ల నిటు నాదుకూలుముల్
గా’ వటంచు, దీనిఁ గడకుఁదోసి,
మొగలుకొలుపుఁ జేరఁబోక తొందరపాటు
గా, దురాశపరువుగాఁగఁ దోచు॥

40

సీ॥ తొలుత మాతండి కుద్యోగ మిప్పించి, యా
 దరువిచ్చి, హితబుద్ధి నెరసినాపు;
 పేదయానాతండు పెద్దవాడై, సరి
 సాటిగౌరవమంద సలిపినాడె;
 వైదేండ్లవాడనై యాడున నైతి, నీ
 తొడఁజేర్చికొని, మన్నుచుడిచినాపు;
 చనవిచ్చి, కడుపారఁగనిపుత్రికనిచ్చి
 నీయంతవానిఁగా నెరపినాపు;

ఆ॥ వె॥ నీదుమాటవినక, ని న్నెడఁబాయఁగాఁ
 దలఁపుఁగొనుట గొప్పతప్పె; యెస
 ధర్మ మొకట, రాజ్యతంత్రమ్మ నొక్కట
 నిలిపి, తూచి, నీవె నిర్ణయింపు॥

క॥ లోకముమెచ్చినధర్మముఁ
 గైకొనఁదగు; రాజనీతిగాఁ దంత్రంబున్
 వాకొందు; రదియు నదియు వి
 వేకాగ్ధం, బొండ్లొకంట విఱుగనికలిమిన్॥

ఉ॥ నా కెటునీవు, నీకుయవనప్రభుఁ డట్లై; కృతఘ్నతాభరం
 బేకవిధంబ; నీవుచననెంచిన మోగలుపాదుమాహి యే
 మీ కులబంధువా? యహమదీశుఁడు నీ కహితంబుసేసినాఁ
 డా? కడుపోమఁగా దొరకదా యొకచేరెఁడు మాతృకుక్షిలోన్॥

చ॥ మదవ దరాతి శీర్ష సుమమంజరులన్ గొనగోటగిల్లి, స
 మ్ముదమున దేశమాతపదపూజ యొనర్పఁగనేరఁజ్జుతి; మ
 య్యది యటులుండనిమ్ము; మనసార నినున్ ననుసమ్మి, రాజ్యసం
 పద మనచేతఁ బెట్టె; దగవా సులతానుని గొంతుకోయుటల్॥ 4

నమ్మినవారలక నిలువునక బడఁగూల్చుట ధర్మమో? పాపము
పమునఁ బందెమాసి, నిలుపక దలఁపొందుట ధర్మమో? విచార
మొసరింపు; నామది తిరం బిటులయ్యె; గృతఘ్నతానవా
దమ్ముభయమ్ము నీకుఁగలదా? యదినాకును; లేద? యేనునక!! 45

తప్పనిదేమొ నా కెటు కృతఘ్నత; యెసను నీవు ధర్మము
దప్పిన, నిన్నుఁదప్పుట కృతఘ్నతగాదని పెద్ద లాకు; నీ
యొప్పులుఁదప్పు లట్లునిచి, యొక్కటి చూచుము; నూత్నభూమికి
దెప్పరయైన బాస్యనిరతిక దొలఁగింపఁదలండు యోషదే? 46

తే॥ మన మహారాష్ట్రభూదేవి మునిఁగియున్న
నుద్ధ తారి బలాంబుధి; నుద్ధరింపఁ
జొరుము, వీరవరాహబంధురత మొలసి;
కదిసి నీవెంటవత్తు; నియ్యదను విడకు॥ 47

నీవుచునేనునక గదిసినిల్చిన, భామినిగాజ్యమొంత? యు
ద్ధావని విచ్చిపాడె, భయమ్మున మోగిలుదలండు యెమ్మ? గా
డివికి నీడుగా, రణపటిష్ఠ విహారములక స్వదేశం
క్షీ విజయంబుఁదెత్తు; బరికింపుము నెవని కృష్ణచరితం॥ 48

అను మహాజనుఁడు ల్వినుచు, సర్వనిమితి లోననానాచా
లన కుటిలభ్రు సూచిత మిశద్భవభావ విస్మయంబుగా
సనె లుకజీవిభుం; డగు యథార్థమ నె వనుమాని; యె
కు నివి సుమగ్నటంబులగు గొంతెనుకొరికి లామఁ దోవడి॥ 49

తే॥ స్వహితపరు, లస్యస్తభివాసహాసమతులు
మనమహారాష్ట్ర లోకపక్షమునకు రాదు;
రాకపో, కొక్కటిగ బాలిర క్తి మొలసి
యీసవాబులు; తలఁతు వేమేమొ నీవు॥ 50

ఉ॥ తల్లికి నోచకున్నఁ బినతల్లికి నోతురె? నిన్నుఁజూచి రా
గిల్లుట నేను భోవువఱకే; పయిమాట వచిపనేల? నీ
యుల్లమునందు నాటుకొనియున్నవి యూహలు పెక్కు; వాని న
రిల్లఁగఁజేయఁ, దాళమొనరించెడువారల నే నెఱుంగుదున్॥

చ॥ వివరము లేల నీకువినిపింప, వివాదముఁబెంప? నున్న బాం
ధవమున సట్టలాడితి; గతంబు గతంబు; భవిష్యదర్శ మె
ట్లవునొ! స్వయంసహాయమున కర్హతయబ్బిన, దంపివాలు; జా
ధవుఁ డెపుడైన నీమనసు దాకిన, నాఁడె యెఱుంగుమన్నియున్॥

ఆ॥ వె॥ ఒకపటేలు పల్లెలకుఁ, దాత బాబాజి:

తండ్రి యెదువేల దళమునేత:

యతనిపుత్రుఁ డీమహారాష్ట్రనిర్మాత:

భోస్సలేకులప్రభూతి యార!"॥

చ॥ అని లుకజీవిభుండు మనసంటినయీసునఁ 'బోయివస్తూ' పా
చని, బదు లిచ్చగింపక రయమ్మున వెల్వడి, పాదామోహి దా
పునఁ * బదునైదువేల హయముల్ గలసేనకు నాధుఁడొచ్చు, న
ల్లనిజతనమ్ము లెంచి, యొకలోపము తాపము కోపమున్ గనన్॥

తే॥ షాహజీ స్వప్రతిష్ఠకై స్థలుపుచున్న

యత్నములు తనకుఁజేయు దోహదములుగాఁగ,

నతనితోఁ జేరుచుట్టన్ము లాపులెల్లఁ

దనకు రిపులుగాఁ దలఁచి, బాధవుడు నీనిసి॥

* "Lakhoji Jadhavarao, indeed, went over to the Moghuls, who in 1621 conferred upon him command 15,000 horse and 2,000 foot.

Page 40. "Rise of the Maratha Power", by

M. G. Ranade. Vol.

స్త్రీ॥ కవగూడి పెనుపొపుగానున్నమామ వే
 ర్వడిపోవఁ, దన యొగిటిసాటుఁ దలఁచి,
 యభిమానధనుఁడైన యతనిమాటలడాఁగి
 యుబుకారు మనిలోనియుడుకుఁ దలఁచి,
 పొగరాఁజి రవిలి కప్పులనంటి మండు నై
 జామువిప్లవ దవజ్వాలఁ దలఁచి,
 గుటివెట్టుకొని, గావుగొనఁ బొంగియున్న మో
 గలుసింగ ముదుటుచూపులఁ దలఁచి,

తే॥ తలఁచి, యరియాడు మనసుతెక్కలు విగించి,
 యలవుఁ జలమును బలము నిశ్చలముఁజేసి,
 సిద్ధసాధనుఁడైన షాజీవిభుండు
 కడఁగి కర్తవ్య దక్ష దీక్షను వహించె॥

56

స్త్రీ॥ తనతోడి సరదారులను బిల్చి చూడఁగె;
 మంత్రుల వేద్యము మదిలివఁచె;
 దనమరాటావారి నెనసి మంత్రసమాధి;
 సామంతులకును లాచములు నూసె;
 నొండొకళ్లకు మైత్రియొదనింప సమకట్టె;
 భేదవాదములఁ గల్పించి చూడె;
 సులతానుమది డాసి, కలవరమపఁచి, గూ
 న్నతఁ జూచి, యభయహస్తము సిట్టె;

తే॥ శక్తిభక్తుల సయభయసరణిఁ గొలిపె;
 నెంతయన్నించినను ఫల మింతలేక
 తుదకు షాజీవిభుండు నిమ్మకని విసిగె
 'బాసిపోయిన దక్కొకపడ' దటంచు॥

57

చ॥ “మిగిలిన దొక్కదారి; బలిమి గరవాలము నెత్తి, సవ్యము
దెగఁగొని బుద్ధిసెప్పు, టిది తేకువ గా; దిదిగాక, సూనుయు
మొగలులఁ జేరె; నెప్పు డెటుమూఁగుకొ! యెవ్వరినైన నమ్మ
దగ” దనుచు పహజి బలితమ్ముగ యోచనఁజేసె; నింతలో

తే॥ తనకుల్లోబడ కొకప్రయత్నమ్ము చేసి,
పరులఁగూడిన యల్లునిపాత మోడి,
నయముతోఁ గానికార్యమ్ము భయపడనూరి,
మాటపట్టింపు గెలువఁగా, మరల నలవి!

మ॥ లుకజీజాధవుఁ డల్లమోగలుల బల్లు గెల్పు నట్టిది, పొ
దికమాటాడి నవాబుకన్దుడిచి, సంధిబొంద నూరినట్లు; గ
డికవాడైననవాబు మెత్తవడె; గొట్టిల్లులు నాటించి, మ
చ్చికఁ జూపించుచు, బాదుషా యరుమఱియొన నొనసాగుచు

చ॥ గుసగుస లంతఁబ్రాకి తనకు వివరాఁగ పహజి చాల న
క్కసపడుచు, నవాబువినఁగా ననె “భీతిల నేలనయ్య మా
నసముననీకు? మోగలులనమ్మి యెవఁడు సుఖిబుకొందఁడె? న
యసము విసమ్మును గలుపఁడా లుకజీ? యిది నీ జెలుంగవో!

ఆ॥ పాముపడగనీడఁ బండెద: విపు డేను
భయము వచ్చెనీకు? బ్రాణ మిచ్చి
నిన్నుఁ గాచియుండు నే” ననె పాము: న
వాబు వినక సంధి పట్టుకొనియె.

క॥ మంచెదలంపుచు, నిటు గా
వించిన జతనంబు లడవివెన్నెల, ఫణిద్రా
వించినపా తొటకుఁ జిం
తించుచు, ని ట్లతఁడు తనమది దలపోసె.

చ॥ “తనహిత మెంచి, నా కగు హితంబు నడంచి, హితంబుగోరు మా
మను విడనాడి తొంటియభిమానముఁ జూప, నవాబు నన్నుఁగై
కొనఁ; డిది వీనిలోప మనఁగూడదు, కృత్రిమరాజనీతి పం
డినఫల; మఱానుగాక వికటింపఁగ నేటికి మామ నాపయిన్?॥ 64

ఉ॥ నామతమున్ వచించితి; మనంబున నచ్చకపోయెఁ; బోవుఁగా
కేమి, చలంబువట్టి యది యింతలు నంతలు సేయనేల? పా
జీ మిసిమింతుఁడై తను భజించునటంచుఁ దలంచెనో? నిజ
క్షేమము దేశమున్ బరులచేతులఁ బెట్టుట యిట్టిదేకదా!॥ 65

మ॥ ‘మనచేయూత నిజాము నిల్పుద; మహంభావించి నైజామే మా
రొక్కనుచో దాని నడంచి, మోగలులు ముక్కుంజూపకుండంగఁ బై
కొని, స్వాతంత్ర్యము నిల్పికొంద’ మనుపల్కుల్ మామకెగ్గయ్యె; న
న్ననుమానించె నవాబు; స్వార్థపరు లారా యెంతకుం జాలరో!॥ 66

తే॥ మొగముఁ జూచినయపుడెల్ల నెగిరిపడుచు,
‘సంధి గానీయఁ’ డంచు మచ్చరముఁ గొనుచు,
దప్పుఁగొను రాజమాత పెత్తనముక్రింద
మనుటకంటె, నెందేనియుఁ జనుట తగదె?॥ 67

ఉ॥ ఇమ్మెయి నేఁ దలంపఁ బనియేమి? యతండు నతండు పొంగులా
భమ్ములఁ జూతుఁగాక: గుణవంతున కెందుఁ గొఱుతయున్నె? పూ
లమ్మినవీటఁ గట్టియల నమ్మఁగరా” దనుచున్, నిజామురా
జ్యమ్మును వీడిపోదలఁచె; సత్త్వఘనుం డవమాన మొద్దునే?॥ 68

ఉ॥ మామయొనర్చినట్టి యవమాన, మరాజకమైనయూరు, నై
జామును మోగలు ల్గలియుసంధియునున్, దననిశ్చయంబు భా
ర్యామణి కుగ్గడించె నతఁ; డామెయు మే లనిసమ్మతించి, ‘యి
ట్లే మనమేగుటొప్పుఁ; దడవేమిటి’ కంచని తొందరించినన్॥ 69

— పాజీ భార్యతోఁగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట ..

తే॥ ఎవరితోఁ జెప్పఁగా మది నిచ్చఁగొనక,
సర్వసామగ్రిఁ గొనుచు, విశ్వాసపాత్రు
లైన సుభటులు గొల్వఁగా, నతఁడు పురము
విడిచె; గాని పురం బెటు విడుచు నతని?॥

సీ॥ తల్లిపొత్తిలి వాసి, తప్పితారుచు, దోఁగి
యాడిన రమ్యహర్మ్యములఁ జూచి,
చిఱుతనాఁ డీడుబాలురఁ గూడియాడిన
కమనీయ కీర్తాంగణములఁ జూచి,
పరిణయోత్సవవేళఁ బట్టపేనుఁగు నెక్కి
వలగొన్న రాచబాటలను జూచి,
నిఖిలప్రభుత్వసన్నిధి దండనాథ ప
ట్టముఁ గొన్న కొల్వుకూటమ్ముఁ జూచి,

తే॥ చూచుచూపుల నూరి, యంచులకుఁ బారి,
మగిడి, కనుతెప్ప తుదలంటి, మంచుదొరయు
నుడుకుఁ గన్నీటి నడఁచి, 'నికా విడుతు' ననిచు
నదరుఁ బెదవుల పాజీ ప్రయాణమయ్యె॥

తే॥ గర్భదళములఁ బువ్వుపిందెఁ గప్పికొన్న
పరువపుందీవ, చూలాలు, పసుపుఁ బూసి
కుంకుమముఁ బెట్టి, శివునింటికొడ లనఁగ
జీజియాబాయి ధవునండఁజేరి నడిచె॥

మ॥ తననాథుండు మనంబునన్ మిగులసంతాపంబుఁ గొన్నాఁ డటం
చనుతాపమ్మున డగ్గరించి, యుచితవ్యాహరణీహార సం
జనితాప్యాయనుఁ జేసి, మో మెనసి, యుత్సాహంబు దీపింప ని
ట్లనె "నాథా! మది నితవంత గొననేలా? దీన మే లున్నదే?॥

ఆ॥ వె॥ ఈనిజామురాజ్య మెట్లైన మనకేమి?
చేయవలసినంత చేసినారు;
వినరు వారు; మిమ్ము విడదీసె దైవ; మీ
ముండ్రపొదల లేదో మొగలిపుచ్చు?॥

74

మ॥ మనకు జిక్కులుగూర్చు నీయవనసంపరకంబు నిట్లూడఁదీ
సినపున్నెంబున కుత్సహింపవలె; గాసింబాంద మీకేల? శం
సునకుంబాసిన వాసుదేవుడ వటంచు మిమ్ముభావింతు; నా
జనకుం డీసునఁ దప్పదారిఁ జనె; నిచ్చల్ పాపముల్ పండవే?॥

75

ఆ॥ వె॥ ప్రకృతిసాధనములఁ బటునత్త్వ మెనయింది,
తపముఁ జేసి, దేశదాస్యమోక్ష
సిద్ధిఁ గనుఁడు; మీకు సిద్ధింపదా, భగీ
రథుఁడు గంగఁ దేరఁ బ్రభవమందు॥

76

మ॥ అని యావీరవధూవతంస ముచిత వ్యాపార మేపాగఁ బ
ల్కిన, పాజీ కనుదోయి విప్పలరఁ దెల్పి బొంది, గుల్లాలిమే
లున కుప్పొంగె; బ్రయాణ మింత చను నాలో వెన్న దూరంబుగా
గనుపించె జటులాపతత్తురగ రింఖాధూత ధూళిచ్చటల్॥

77

చ॥ “వెనుకొనివచ్చె నీతురగవీరపతాకిని; యెవ్వరింతగా
ననుపునఁ బొంచి దూకి” రనియారయచో: నొకదూత వచ్చి, గు
య్యన శీ “లుకజీవిభుండు ప్రళయాంతకుఁడై మిముఁదాకి యార్వఁగా
ఘనతర నైన్యమున్గొని, యెకాయకి వచ్చె” నటించుఁ దెల్పిన॥

78

§ “Lukhaji pursued him until the barriers of Phaltan were reached.”

చ॥ పడగను దొక్కఁగాఁ బడినపామువడిన్ జెలరేఁగి రోజుచున్
 “దడబడనేల? వట్టియనుతాపములేల? యతండా నేనొ యీ
 పుడమినిఁ బాయుదాఁకబగవో; దిది పారము ముట్టి చూతు; న
 ల్లుడనియు మామగారనియు లోకము మ మ్మనకుండుఁ గావుతన్

మ॥ తననీడన్ జగమెల్ల నుండవలెనో? తాఁ బాడినట్లెల్లఁ గై
 కొని తాళమ్మును దట్టఁగావలయునో? కొండంతవాఁ డెవ్వఁడున్
 దనకన్నన్ గుడిచేయియూట తగదో? తత్త్వమ్ముజోకొట్టి, దే
 నినిఁగానీ తన కన్వయింపవలెనో? నే నింతసైరింతునే?॥ 80

చ॥ అడఁకువ - భీతిచేత, హితమాడుట - నీదయగోరి, గౌరవం
 బిడుటయు - నీమహిమాపకృతి కేను విధేయుడనాట, యిట్టియు
 గడి నను నమ్మి, నాపనులఁగైకొని నీదగుముద్ర నైచి, వే
 ర్వడి యసమర్థుఁజేసి, విడఁబట్టి ననున్ దఱుమాడుచుంటివే?॥ 81

తే॥ అయినదైనది, వట్టి వాక్యార్థమేల?
 యొక్కమునుకతోఁ జలియెల్ల నుడుగఁజేతుఁ;
 గొడుకును బడంతినిన్ గొంచుఁ గొంద తేగుఁ”
 డనుచు, దనసేవకుల కతం డానతిచ్చె॥ 82

క॥ షహజీపలుకుల యురవడిఁ
 దహతహపడి, జీజియా యుదారవిచార
 స్పృహణీయ వచనరచనా
 మహితంబుగ ననియె నాథుమది గుదిగొనుచున్॥ 83

చ॥ “త్వరపడనేల? కాలపరిపాకము సర్వము నిర్వహించు; ని
 ట్లఱిమినమాత్ర శూరుఁ డతఁ డయ్యెనె? మీ రటు కాకపోతిరే?
 యెఱుఁగు జగ్గంబు; తాలిమివహింపుడు; భారతమున్దలంపుఁ; దు
 ధ్ధరభుజశాలున్ యదనుదొక్కచు, మామకు బుద్ధిసెప్పుడి!॥ 84

ఆ॥ వె॥ బలములేదు; తగినపరికరములు లేవు;
వట్టిబయలుఁ దెగువ ముట్టనేల?
కదలిపోద మిపుడ; కాదేని జీజియా
బాయి తొంటి సత్యభామ నిజము”॥

85

5॥ అని సమయోచితంపుహితమాడు కుటుంబినిమాట కొగ్గి, ‘యీ
పని యుట’ వంచునాడు పరివారముపల్కుల నాదరించి, పై
కెనయు రుషాదవాగ్నిని జయించి, మహాజి నిజానుయాయులఁ
గొని పయనించె శత్రువులకుఁ దఱిగాని మహాజవంబునఁ॥

86

5॥ పరిణతగర్భయై యుడుకుఁబర్వుల కోర్వనిధర్మపత్ని - ను
క్కఱినసుతుఁ గనుంగొని, యకంపితమా తనచిత్తవృత్తియుఁ
బటియలుగాఁగ, మీఁదిపయనమ్ముల మానుచుఁ జెంతనున్నజ
న్నరుపురిఁ జేరి, యందుఁ జిననాఁటిసఖుం డగువానిఁ గన్గొనె॥

87

6॥ ఆ గుణశాలి ‘నింబళుక’ రన్వయరత్నము శ్రీనివాసరా
వీగతి వచ్చియున్నహితు నెంతయుఁగూరిమి నాదరించి, వ
ర్షాగమలక్షికిఁ గుఱుతులై కనులూర, మనోమయూరలూ
స్యాగమ మొప్పుఁ గొఁగిలిడె; నాతనితోడ మహాజి యుట్లనె॥

88

6॥ “లుకజ్జేచేసిన దుర్ణయంబుమెయిఁ గాలు నిల్బుఁగానైనఁ దీ
టికలే, దేగెదనేను; నీ వతనిబారిఁబాపి, దాదోబుచెం
తకుఁ జేర్చింపుమ యీమె; గర్భవతిగానఁ వెంటఁగొనిపోవఁ గా;
దిక నన్నుఁ బలవంతపెట్టకుము; నా కీమేలు సేకూర్పుమి!”॥

89

తే॥ అనుచు పాజీ కులాంగన నచటవిడిచి,
తనయుఁ దోడ్కొని, భటులతోఁ దరలిచనియెఁ
దఱుముకొనుచు, లఘూజి తత్పురముసాచ్చి
శ్రీనివాసరావు గృహంబుచెంత నిలిచె॥

90

ఉ॥ అల్లుడులేడు; తోడిభటు లంతకు లే; రొకశ్రీనివాసరా
వల్లన వచ్చి యున్న కథయంతయుఁ దెల్పిన, నూర్పుపుచ్చి, ఘూ
రిలుమనంబుతో మిణుఁగుఱించిన కన్నులతోడ జీజయా
యుల్లము దూసిపోవఁ బరుషోక్తులఁగ్రీకి, లఖూజి యిట్లనున్॥

ఉ॥ “తప్పికొనెంగదే పరువుదప్పినశూరుడు! మీస మున్నచో
నిప్పని సేయనేల, యెదురెక్కి నిలంబడి పోరరాదె? యీ
యప్ప యరిప్రకాండము లయంబొనరించి, స్వదేశలక్ష్మికిన్
గొప్పకిరీట ముంచునట, కోటలుదాఁటెడు మాటలేటికో!॥

నీ॥ నీమాటవినని నాతో మచ్చరించి, నీ

మతము సాధింపఁ గుచ్చితముఁబూని,

నీశ్రీనివాసుతో నీమేనమామతోఁ

గుటిలుఁడౌ మోహితేకులజతోడఁ

గలయికలైఱపి, చొక్కపుఁజెల్మిఁ శీ జుట్టటి

కంబు నొండొరులతోఁ గట్టికొనుచు,

నను విడఁదీసి, యీసునఁ జిక్కుముడివెట్టి

యడఁగఁద్రొక్కఁగ నిట్లు వెడలినాడ;

తే॥ గీ॥ విది యెఱింగితి మొన్న; నీమెదడుఁదీసి

చక్కఁబఱుపఁగా నిటు కాలుదొక్కుకొనుచు

వచ్చితిని; నీబలంబెల్లఁ దెచ్చి నిలుము:

తేల్చెదను నేనొ వారలో దిక్కునీకు॥

ఉ॥ నాపెనుపొంది, నాదుకరుణంగొని యల్లుడవై ఘనుండవై
రేపునుమాపు న న్నునుసరింపుచు, నేటికిఁ గోఱవచ్చి, న
న్నాపుచు బుద్ధిసెప్పఁగలవా తులువా? నినుఁ జేరఁదీసినన్
బాపపుఁ బ్రపజాతులకుఁ బాలిడిపెంచిన ముప్పుదప్పు నే?॥

* “He (Lukhaji) feared that Shahji might be reinforced with the militia of the Nimbalkars.” N. S. Takakh

—•— లుకజీ జీజియాల సంభాషణము. —•—

- ¶ నా యుపకారమెల్లఁ దిని, నాకె దురంతము లెన్నుచున్, విష
ప్రాయుడవైన నిన్ దఱిమిపట్టక, యాయువుముట్టి కుండరాః
దేయెడనైన దిక్కుగలదేఁ గొనిర” మ్మనునంత, జీజియా
డాయచు, “నాగు-మాగు: వికటంబుగఁ దాండవమాడనేటికిన్?” 95
- ¶ అని కాత్యాయనివోలే దూకి, సముఖంబై, కంటఁ గెంపూర, నీ
నినసింగంబటు రోజుచున్ బలికె “గానీ! దిక్కులేదేమి నా
కును నాభర్తకు? నాయువుంగొనెదవాక్కో? రమ్మ నేనుగి నా
తనియర్థాంగము; నేమిచేసెదవా, పంతంబెట్టిదో చూచెదన్!! 96
- ¶ అంతరువెంచి, నీదుమరియాదలనెంచి, హితంబునెంచి వ
ర్తింతువుగాక; నీపలుకుతీండ్రము నీమదివేండ్ర మొప్పు న
ర్తింతువొ, జీజియాను గుఱుతింపవొ, చంపెదొ, చంపనేర్తువో?
యెంతకసాయి! వీవు మనియే, నను దిక్కుఁజేయుచుగివే!! 97
- ¶ కెవ్వన హుంకరించి యడికించెద, వాయుధ మెత్తరుగి నీ
వెవ్వరిపైన? నీయెడఁద కింతవివేకము చాలదయ్యెనే?
గువ్వలుఁగూడఁ గాన్పులను గూరిమిఁబెంచుజగంబునందు నీ
వెవ్వఁడవయ్య? యాదరణకెక్కరె యల్లుడు నాఁడుబిడ్డయున్? 98
- ¶ కనికర మింతలేనికొటికాడవు న న్నిటుపెంచనేల, పు
ట్టినయపుడే గళ మ్మటమటించినఁ బోవదె? వెంటనగి యి
య్యనువున వేటలాడ మనసయ్యెనే? కన్ననిసుగూర్మిగువ
ర్తనమది సర్పజాతికిఁగదా, యొకమానవుఁ డిట్లుసేయునే? 99

¶ “Her father never excused the injury that had mortified his pride, and the turn of events, which made hahaji king-maker at Ahmednagar and Daulatabad, only aggravated this enmity ... He retired to Bijapur hotly pursued by his father-in-law.” M. G. Ranade.

మ॥ ఒక కీడే యొనరించినాఁ డనుము, నీ వుద్రేకముక గందువా?
 ప్రకటంబౌ మనజాధవాన్వయపుమర్యాదల్ దిగందోత్రువా?
 'లుకజీ యల్లున కిట్లొనర్చె' ననుచుక లోకమ్మ పైకెత్తునిం
 దకు నీయాదలవంతువా? ప్రణయబంధ మ్మిట్లు పోకార్తువా?॥

తే॥ వింతవేడుకఁ దొలికాన్పు సంతరించి
 బుడుతమన్ననిఁ గౌఁగిటఁ బొదివికొన్న
 సదయహస్తంబు లిపు డిట్లుపదిలపడెనె
 పదనుకత్తులఁ గుత్తుకల్ చిదిమిపోయ?॥

తే॥ పసుపుఁగుంకుము, నుదుటిపై బాసికంబు
 పెండ్లియుడుపులు, నునుసిగ్గుపెంపు దోఁప,
 నడుగులంటిన మ మ్మెత్తి, యాదరించి
 యిడిన దీవనపరమార్థ మిదియె, తండ్రి?॥

సీ॥ అనురాగనిలయ నాజననిమాల్యాదేవి

కడుపులోఁ గార్చిచ్చుఁ గనలఁజేసి,
 కన్నీటిబుగ్గ బుగ్గలజాటఁ గుమిలిపో
 యెడు నన్న 'యక్లోజి' యెడఁదఁ ద్రొంచి,
 తల్లితెక్కలపోపుఁ దలఁగని సాంభాజి
 భావిజీవితనౌక భంగపఱచి,
 కమియమాఁగినపండు గర్భపిండ మగల్చి
 కఱకుఁగాఁకలదాలిఁ గ్రొంగఁజేసి,

తే॥ ఇంతప్రళయంబుఁ గలిగింపనేలనయ్య?
 కనికరములేదొ, పాపసంకటమురాదొ
 కన్నతండ్రివిగాదొ, యక్కసముపోదొ
 వలదువలదయ్య పచ్చనియిలు రగుల్పు!॥

సీ॥ రంగపంచమిపండుగన్ 'గులాల్బుక్క' యా
 డెడుమమ్ముఁ గని కూర్మిపడిననాఁడు
 పదిమందిబందుగుల్ బలిసినచవికె లో
 మెచ్చి కన్యాదాన మిచ్చునాఁడు
 పెండ్లిలో మెఱవడివెంట బెత్తముఁగొంచు
 జనుల బరాబరుల్ సలుపునాఁడు
 పుడికి బుద్ధులుసెప్పి, యెడినించి, మగనితో
 నత్తగారింటికి ననుపునాఁడు

తే॥ మొగమునందాడు నానందముద్ర నేఁడు
 చెదరి భయదమై నిప్పులుచెరుగుచున్న
 దయ్య! కనఁజాల నిను; నీ లయాంతమూర్తి
 యుడిగి, శాంతించి, సుప్రసన్నుడవు గమ్ము॥ 104

ఆ॥ వె॥ ఉబికి, రెండుకనుల నురియాడుచున్నది
 కన్న ప్రేమ - నన్నుఁ గొన్న ప్రేమ
 నాకెకాదు, చూడు నీకును; దాడి! యీ
 కనుల మూసికొనెదో? కాచికొనెదో?॥ 105

ఓ॥ పసుపుం గుంకుము పూలు పూజలిడి, సౌభాగ్యంబు శోభిల్లి, భూ
 మిసురవ్రాతము దీవనల్ గురియ, నా మేలెంచి కట్టించి తిరి
 పెసఁగన్ మంగళసూత్ర మీమెడను; దాడి! దీని నీచేతుల
 ర," — సతీరత్నము వెక్కియేడ్చు నెదజూన్య దుద్ధశంభంబునన్॥

వ॥ పలపలఁ గంటిజా లురలిపాఱఁ, గరాళకరాసి జూఱఁ, దొ
 ట్రిలునడ మీఱ, జాధవుఁడు తీవ్రునఁ బుత్రీకదాపుఁజేరి, చే
 తులఁగొని, యక్కునన్ జొనిపి, తొంగలితెప్పలసోన లొత్తి, శం
 పాలసినబుగ్గల న్నిమిరి, యోడినకుత్తుకతోడ నిట్లనన్॥ 107

సీ॥ “కళవళపడి యెంతయలసితివే తల్లి!

దయలేని నావంటితండివలనఁ,

దడిలేదు పెదవిపై, దడ తగ్గలే, దపా

యములేదుగాదె గర్భాశయమునఁ?

గనలుకుంపటి రాజుకొని కాటుపొగ స్రామఁ

గననైతి నిట్లంటుకొనుట, తల్లి!

తటియెంచి, యమృతమ్ముగురియించి, సాదనార్పి

నిలిపితివమ్మ! పెద్దలతపచ్చు;

తే॥ ఆడుబిడ్డవు, దొడ్డయిల్లాల, విపుడు

నిండుచూలాల, వీవు కన్నీరువిడువ

నాకులమునిల్చునే? తల్లి! నన్నుఁ జూచు

చూడు నీపుట్టినింటికి శోభనములు॥

చ॥ ననువిను; సింధుభేడునకు నావెరుకన్ జనుదెచ్చు తల్లి! నీ

పెనిమిటినిన్ గుమారుఁ బిలిపించెదఁ, గానుపు సంతరించెదన్,

దనయునిఁ గుస్తరించుకొనుదంపతులన్ మిముఁ దండిచూపులన్

గని మది సంతసెంతు; నుపకారమయీ! యిది సమ్మతింపవే!”॥

చ॥ అని బ్రతిమాలుతండి కిటులాడె “దయామయ! నీమసంబువ

చ్చిన, దిదిచాలుఁ; జాలనివిశేషము దైవము నిర్వహించు; నా

ధునిపను పట్టులుండె; నిది తోయఁగరా; దభిమానశాలి నిన్

గన మొగమోడు; ఆయనకుఁగానిది నాకును నీకు నర్హమే?॥

ఉ॥ అక్షరమక్షరం బెటుఁగవా తమయల్లునిచి తృప్తి? ప

త్యక్షమగాదె నీ కెదిరియాడక యూరక జాతిపోక! శా

తిక్షము నన్యబుద్ధి గమనింపకు; తెలిపకు ప్రేమవల్లి; సా

లాక్షునితోడుగా నతనియం దొకదోషము లే; దెటుంగవే!॥

తే॥ తండ్రియెడఁదలోఁ దనయకుఁ దావుగల్గి,
యల్లునకు లేకపోవు పెందైనఁ గలదె?
తలఁపకుమువేఱు; నీ ప్రేమనిలయమునకుఁ
దలుపుమూయకు; మిదియె ప్రార్థనము తండ్రి!”॥

112

సీ॥ అనుమాటలకు బదులాడఁజాలక, లుక
జీ జాధవుఁడు సుతచేయి వట్టి,
“భయపడకమ్మ! నీపతియండ నుండు; మీ
జరిగినదంతయు మఱచిపోమ్ము;
తలఁచినమాత్రా టెక్కలుగట్టుకొని వచ్చి
వ్రాలెద; దూరమ౯వగవుఁ గొనకు;
కనుగల్గియుండు; మీకానుపుసేయ మీ
తల్లి మాల్యాభాయి తరలివచ్చు;”

ఆ॥ వె॥ ననుచు బుజ్జగించి, యభయహస్తం బిచ్చి
వలయుధనము దీవనల నొసంగి
శ్రీనివాసరావుచేతిపా) పసురించి
జాధవుండు మరలిచనియెఁ బురికి॥

113

తే॥ ఒక్కదత్తుఁడు, జయచంద్రుఁడొక్కఁ డుండి
రవని విపరీతదృష్టాంత; ముతెగాని,
కన్నబిడ్డకై పాణిముల్ కరఁగిపోయె
తండ్రియెడఁదకు సహజవత్సలత యరుదె!॥

114

ఆ॥ వె॥ పాణిమెత్తుచూచి, పరిచర్య నడిపించి
జీజియా మనంబుచింత లుడిపి,
తడవు కొంత గడపి, దాదోడిఁ బిలిపింప
శ్రీనివాసరావు చెప్పిపంపె॥

115

— దాదోజీఖాండదేవునితో జీజియాబాయి శివనేరుఁజేరుట —

సీ॥ కఱకుటెండలు గాసి, కాటుమబ్బులు రేగి,
 చిమ్మచీకటిశెరల్ గ్రమ్మకొనుచు,
 దళతళమెఱపులు బెళపెళయులుములై
 కుండపోతలవాన గురిసి వెలియు
 సుప్రభాతమునాటి సురుచిరప్రకృతితో
 భల శాంతగంభీరభావుకముల
 ననుభవింపుచు, జీజియాబాయి విస్మయ
 వికచనేత్రముల భావింపుచుండె

తే॥ గీ॥ నంతలో నేగుదెంచె, బ్రహ్మాస్వరూప
 తా సుభగమూర్తియై వచ్చుతరణికరణి
 ఘనుఁడు విశ్వాసి దాదోజీఖాండదేవుఁ
 డనెడు సచివుఁడు బ్రాహ్మణుం డామెకడకు॥ 1

క॥ వచ్చినయతని గని, సిరి
 వచ్చినయటు చన్నయుసురు వచ్చినయటుల
 మెచ్చుచు, విచ్చినమొగమునఁ
 దచ్చరణములందుఁ గంటితడితో వ్రాలె॥ 1

తే॥ భర్త నెడఁబాసి, వాల్మీకిపదములంటి
 పనవుచున్న సీతను దలంపునకుఁదెచ్చు
 జీజియాబాయి నెత్తి, దాదోజీ చలువ
 పొలపమున నూటడించుచుఁ బలికెన్గిల్లి॥ 1

చ॥ “అడలకుమమ్మ! నీచరితమంత యెఱింగితి; నీ విటుల్ భయం
 పడఁ బనియేమి? నాయుసురు పందెముగా నినుఁ గాచికొందు; న
 ప్పూడు తగవేది, యట్టియనుపుల్ బచరించెదఁ; గార్యమేమియి
 యొడ? శివనేరుదుర్గమున కిప్పుడ పోవుద” మంచు, నాతఁడు॥

తే॥ పూలపటపులఁ బల్లకిఁ బొందుపఱచి,
జీజియాబాయి నందు వేంచేయఁజేసి,
తగిన పరివారముల్ గొని తరలిచనియెఁ,
ద్రోవఁగాచుచు 'శివనేరు' దుర్గమునకు॥ 120

తే॥ ఉచిత పరికర భరితమా నొక్కమేడ
విడిసి, తండ్రియై దాదోజి వేయికనుల
నరయుచుండఁగఁ, బతిరాక లరయు చామె
కణ్వుచెంత శకుంతలకరణి నుండె॥ 121

❖ పాజీ తనకర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట ❖

॥ జున్నరువీడి, దాపయినచోట నొకించుకవేచి, మామయున్
జన్నతెఱంగు నాత్మసతి సౌఖ్యముగా 'శివనేరు' దుర్గము
దున్నతెఱంగెఱింగి, మదియూటఁబొంది, వహజి మీఁదఁబో
నెన్నుచు, బైపయిన్ మొలకలెత్తుతలంపులఁ దోఁగె నీగతి॥ 122

తే॥ గీ॥ “నెలలునిండినసతిఁ బాయు నెఱిఁ దపింతు
నా? నిలువులేని రాజ్యతంత్రముఁ దలంతు
నా? పగలుగొన్న చుట్టాల సనుసరింతు
నా? యొకనిబట్టి దైవ మిట్లాడనేల?॥ 123

॥ ఇది యొకదుర్ఘటంబగుపరీక్ష; తితిక్షకుఁ దావులేదా; 'మే
లిది' 'యిదికీ' డటంచు మనసిచ్చి, సహాయముఁజూపి, వెంటదూఁ
కెదననుమామ యిట్లు లడికించె; నిజామునవాబు కొన్నమే
లదిమి కృతఘ్నుడయ్యె; నిక నాత్మసహాయము నిల్చియుండెడి॥

॥ అనుకొనియుంటి, నాబలముసంతయు నూఁది స్వతంత్రరాజ్యల
క్ష్మిని నెలకొల్పి; మామ యది ఛిన్నముభిన్నముసేసె; మామయే
యని యననేల, దైవమున కయ్యది యిష్టముకాదు; కానిచో
ననుపులుదప్పునే? యిటుల నందినకొమ్మలు చీలిపోవునే?॥ 125

ఉ॥ ఒక్కొక్కఁ డుద్భవించు, బలుపొందిన యాత్మబలంబు నూఁది లా
వెక్కుఁచు, ద న్నెదుర్చునవియెల్లను ద్రొక్కుఁచు, ద న్నడఁచి
నిక్కుఁచు, నిప్పు - నీరమున, నిప్పుల - నీరము నేర్చి కూర్చి వై
కెక్కెడు ధీరసత్త్వఁ; డిది యెల్లరకున్ దరియకాకొలంగియే?॥

ఉ॥ నా కొనగూడియున్న కరణంబులు లావఱియుండె; నెందున్
బాఁకి పరాక్రమించె యవనప్రభుతాపటుతాండవంబు; నా
యేక ధనుర్ధరత్వము జయింపఁగనోపునె దీని? నిప్పు డా
కోకిలవృత్తి యుత్తమ మగుంగద తెక్కలువచ్చునంతకున్॥

ఆ॥ వె॥ కడఁక సమయమొర్పుఘనుఁ బంద యన్నచో

మోటుతెగువవాని మూర్ఖుఁ డసరె?

అడఁగుఁగాక, పేడియగుఁగాక, పెనువీక

నాలఁ ద్రిప్పువాఁడె యర్జునుండు॥

ఉ॥ మోగలుపాదుషాహి తనుమ్రొక్కి-సవారలఁ ద్రొక్కి-నైచు; నా
యాగమనంబుఁ గైకొన దహమ్మదురాజ్యము; గోలకొండలో
నా గుఱుతున్నవారలు గనంబడ, రొంటరిపాటు మేలె? నా
జాగిరుఁ జేరు నేర్పున బిజాపురమున్ గదలించిచూచెదన్॥

చ॥ అగును మురారిపంతు సచివాగ్రణి యచ్చట, మేటిమాటఁ దీ
ర్పఁగలుగు నేర్పువాఁడు, కులబంధువు ప్రాణహితుం; డతండు
కగు నుపకారమారసి సహాయము సేయకపోయి; వ్రేలుమో
పఁగ నెడమున్నఁ గా లిడఁగవచ్చు, బరుండగవచ్చు నాపయిన్॥

తే॥ గీ॥ జీజియాబాయి నోమ దాదోడి గలఁడు,

భయములే” దని తలపోసి, భటులఁగొనుచు

దరలి, ‘భీమా’ తరంగిణి తటమువెంట

నడచి, ‘సూపా’ భిధానమండలముఁ జేరె॥

క॥ ఆ మండలమున 'సూపా'

నామకపత్తనము: దాన నవ్యవిభవశో

భామంజులమైతగు నిజ

ధామంబున విడిసి, కార్యతత్పరుఁ డయ్యె॥

132

॥ తనభటులందు నొక్క-యుచితజ్ఞుని ధీరునిఁ బలుక-పొందువిం
దెనసినవానిఁ జీరి, తగవెల్ల వచించి, 'హితఘ్నఁగొంచు ర'
మ్మనుచు బిజాపురఘ్ననకు నంపి, నిజోద్యమసిద్ధిఁ గోరుచున్
మునుకొని దుర్గముల్ బలఁగముల్ గమనింపుచునుండె సచ్చట॥

తే॥ ఇంతలోన బిజాపుర మేగిసట్టి

భటుఁడు చనుదెంచి యచ్చటివాఁడఁ దెలిపె

దాన లాభములేమి వ్యక్తముగఁ దెలిసి

యరయుచుండె స్వతంత్రరాజ్యంబు తెరుపు॥

134

❖ శివాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ షాజీకిఁ దెలుపుట. ❖

॥ అలసాయాత సమీర సంయమిత సంధ్యా గర్భనిర్భిన్నకు
దళ బాలారుణ పాదచోదన దళన్మందేహ సందోహఘ్న
చెలువొ నొండొకసుప్రభాతమున షాజీ కాల్యకృత్యంబులన్
గలయన్ దీరిచియుండ, వచ్చె నటకున్ దాదోజీ మోదంబున॥ 135

॥ విచ్చినమోముతో, విరియవిచ్చినకన్నులతోడఁ జేరఁగా
వచ్చి 'సుపుత్ర'లాభమున వడ్ధిలు' మంచు శుభాశిష్యు వా
క్రుచ్చినఁ, బొంగి మేనఁగలక్రొన్నగలెల్లను నిల్వదోపుగా
నిచ్చె షహాజి యాతనికి, నెల్లరకున్ దగఁ బంచెఁ గానుకల్॥ 136

క॥ "జీజా సుఖమున్నదె దా

దోజీ! సుతుఁడెట్లులుండె? దోసమ్ములు లే

వే? జాతకమెట్టిది?" యని

షాజీ ప్రశ్నింప, నతఁ డెసఁగ నిట్లనియె॥

137

ఉ॥ “ఏయెడరుక దపోబలము నెట్లలముక? సుఖముండె జీజియా
బాయి; కుమారుఁ డున్నత శుభంకరలక్షణ లక్షితుండు; రా
జా! యవిజయ్యతేజమున కాస్పద మాముఖముండలంబు ని
ధ్యేయమ; యిట్టిమూర్తి గలదే జగమందని నాకుఁ దోచెనుకా!

ఉ॥ మూడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్మునందు, శే
తేడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁ డనసూయయింట్లఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్మున నేఁ డుదముంచెనేమొ! తే
కాడినవానిచాయ లవి యట్టివి; ధన్యుడ వీవు భూవరా!!

తే॥ శి పదియునేనూర్ల నాలుగుపదుల తొమ్మి
దైన శాలివాహనశక హయనములఁ
బ్రభవ వైశాఖ సితపక్ష పంచమీ కు
జాంక వాసరమున సుతోదయము రాజ!!

క॥ శివ మార్దానిక్షత్రము
శివదైవత, మమృతకరుఁడు చెందినవేళక
గవి దైవత వృషరాశిక
భువనోద్ధారకుఁడు సుతుఁడు పుట్టె నరేంద్రా!!

శి “శ్రీ॥ శ॥ ౧౬౨౭ సం॥ ఏప్రిల్ నెల ౨౫ తే॥ కలిగరిము ౪౫౨౪, శాలి గ
విక్రమ ౧౬౨౪ ప్రభవ సం॥ వైశాఖ శు॥ ౫ మంగళవారము ౧-౪౪, ఆర్ద్రా ౫
అతిగండ ౩-౩౨, బాల ౧౯-౪౪, ది-వి ౧౬-౩ త్య ప్ర ౩-౫౦, అహస్సు ౩౧
భుక్తి ౧-౪౦, ఈరోజున ఉదయాది ౫-౩ ఘడియలకు వృషభుని మందు జనము

—: శ్రీ శి వా జీ జా త క చ త్ర ము. :—

	ర బు	ల	చం
కు శు	రాశి చక్రము		రా
కే			
	గు		శ

	శ	ల	శ
రా	అశాచక్రము		శ
కు	బు గు		

“శ్రీశివాజీ జాతకగ్రంథము.” తెల్క-పల్లి వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశిర్డి

తే॥ ఆర్యమతములఁ బరులు తాపాడునాఁడు
శంకరాచార్యుఁగన్న నైశాఖపంచ
మీదినంబిది నేఁడు జన్మింపఁజేసె
నపరశివు; నెట్టిమేలు ముం దరయఁగలదొ!”॥

142

తే॥ అని పలుకు ఖండదేవువాక్యముల కలరి
‘సర్వమును శ్రీభవానీప్రసాద’ మనుచు
సంతసముఁదెల్పి, మనసులో సరదాకొన్న
చిటితలంపుల షాజీ వచించె నిటుల।

143

మ॥ * “మును మాతండ్రికిఁడెన్ భవానియె వరంబుల్ గొన్ని ‘సేవశమం
దనఘం డొక్కఁడుపుట్టు, నాతఁడు స్వరాజ్యంబు బ్రతిష్ఠించి ని
ల్పును ధర్మస్థితి, యిర్వదేకు తరముల్ పొల్పాగుఁ దద్రాజ్య’ మ
చని; యీనాఁడవి నిక్కమైనటుతలంపై కోర్కు లూరించెడిన్” 144

ఉ॥ ‡ మున్నొకనాఁడు నిద్రఁగనుమూసిన నా కోరికయోగి తోచి, పై
చిన్నెలె పల్కి, పండొకటి చేతనిఁడెన్, జనె; మేలుకొనిచి నీ
విన్నది జీజయాను వినిపించి భుజించితి మాఘలాబు; నాఁ
డిన్నియు స్వప్నగాధ, లవియే నిజమయ్యెఁ గ్రమక్రమంబుగన్” 145

* Goddess Bhavani declared to Mallojee; namely, that
“There shall be one of thy family who shall become a king;
he shall be endowed with the qualities and attributes of
Sambh; he shall re-establish and preserve justice in Maha-
rashtra;... his reign shall form an epoch and his posterity
shall mount the throne for twenty-seven generations.

Page 71. A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

§ One night he (Shahji) dreamt that a Hindu anchorite
put a mango in his hand and said: “Share the fruit with
your wife and you will be the father of a son, who will be
the incarnation of the God Shiva.” When Shahji awoke

సీ॥ అహమదునగరంబునం దున్నయపుడె మా
 యిరువురిలోఁ దోచె నివియరెండు
 జాధవుండిచ్చిన చనవు వాని భరించి
 పాదుల నెదిగించి ప్రోదిసేసెఁ
 బ్రతికూల కాల తీవ్రతరేఁగి, యింతలో
 వానిసుస్థితికి నెవ్వగలు గూర్చె
 నిజసత్వమెనసి పూనికమెట్టి తఱిఁబట్టి
 యనుకూలగతి నిప్పు డవతరించె

తే॥ ౧॥ నవియసుమ్ము స్వతంత్రరాజ్య ప్రతిష్ఠ
 యొకటి, జీజియాగన్న యభ్యుదయ మొకటి
 నేను దానిని, నీవుదీనిని భరించి
 పెంచుదము, దానినిది ముందు పెంచుఁగాక॥

తే॥ ౧॥ శ్రీ శివాదేవికరుణ నాన్జించుకతన
 నిపుడు శివనేరుదుర్గమం దెనయుకతన
 ముందు హైందవధర శివం బందుకతన
 నితనికి 'శివాజి' యనునామ మే నొసర్తు॥

చ॥ ఇతఁ బయనింపుమీవు; బరువెల్లను నీపయి నిల్చియుండఁ; బు
 త్రకుఁ గనిపెట్టి, జాగిరులరాబడిఁ బెంచుచు, రాజ్యభారము
 సుకముగఁ దీర్పు; మీ వనుపుసొమ్మున సాగుచునుండు నాదుపూ
 నిక; తగుసూత్రధారుడవు నీవ గదయ్య స్వరాజ్యనాథికి॥

from his dream, he found a mango in his hand, visited his wife and shared it with her. The offspring of this reunion was the birth of a little boy.

Page 181 "Great Men of India" by Rush Brook Williams

౧ ".... and he (Shahji) was himself secretly preparing for the inauguration of an independent sovereignty." N. S. I

తే॥ జరుగుసంగతులెల్ల నీ వరయుచుండి
వలయుచో సాయ మేదైనఁ బంపుచుండు,
మరుగుమీ” యంచు దాదోజినంపి, తాను
సమయసముచితసన్నాహ సహితుడయ్యె॥

149

సీ॥ ‘అలజహంగీరు మోగలుపాదుషా పోయె’
ననువార్త నింతలో నతఁడు వినుచు,
‘దైవము నాప్రయత్నము మెచ్చె, నిశఁ గొంత
యడఁగు మోగలు దండయాత్ర, లిప్పు
డహమదునగరరాజ్యము నన్నుఁ దాఁకలే,
దనుకూలమిది’ యని యపుడ కదలి,
‘భోక్తసలే’ కుల మూలపురుష వాసస్థాన
మగు ‘వెరోళా’ పొంత మాక్రమించి,

తే॥ బలిసి, ‘జన్నరు’ ‘దాలతానా’ ‘దహమదు
నగరు’ ‘సంగమనేరుల’ నడమఁగల్గు
దేశమునుగెల్చి, నైరులతేజ మడచి,
యచట † షాజీ స్వతంత్రరాజ్యమును నిలిపె॥

150

చ॥ పృథులతరంబు ‘భీమగడ’ పెద్దలుగట్టినకోట నేఁదికొ
శిథిలతఁ బొందియుండ, షహజీ యది చక్క-నొసర్చి, నెరిని
ర్మథనబలంబు లందుఁ దనరక ‘షహజీగడ’ మన్న పేరుపె
బ్రథితముగా నొసర్చి, యది పొపుగ నేలుచునుండఁ బొంతమంత॥

† “He brought within his grasp all the Balaghat (upland) country from Junair and Sangamner to Ahmadnagar and Daulatabad and attained to great power.”

Page 249. ‘The Modern Review’ September, 1917.

‘The Rise of Shahji Bhonsla’ by

Prof. Jadunath Sarkar, M. A., F. R. S.

ఉ॥ కాలము కొంతవోయె; నట 'ఖాండిషు' నేలెడు 'కాజహానులో
డి' లయకాలుడై ప్రతిఘటింపఁగ, వాని నడంపవచ్చె నా
భీలత షాజహా; నతఁడు పెంపుమెయిన్ దనపైకి వచ్చుచో
నాలము పోలదంచని షహాజియు సంధియొసర్చె వానితో॥ 15

తే॥ కన్దుడిచి పాదుషా నిట్లు కలియఁబలికి,
కన్ను బెదరించి నైజాముకాలుగట్టి,
కన్నుగలిగి స్వరాజ్యంబుఁ గాచికొనుచుఁ
గుఱచవాయ నైజాము లోఁగొనియె నతఁడు॥ 16

ఆ॥ దండుగట్టుకొని, 'పరెండా' పురమ్మును
గెలిచి రాజధానిసలిపి, యందు
విడిదిసేసి రాజ్యవిభవ మేలుచుచుండ;
నపుడె యొకవిపర్యయంబు జరిగె॥ 17

—*— లుకజీహత్య, షాజీ జీజియాల పరిణాపము —*—

సీ॥ తమువీడి స్వార్థలాభముఁగోరి, మోగలు
పాదుషాపాదంబు వట్టి ననుచుఁ,
దమమర్మములు సెప్పి తంత్రముల్ నడిపి, మో
గలులదాపునఁ దమ్ము నలిపి ననుచుఁ,
దమకుఁ బ్రాప్తైనయుత్తము షాహాజీ దోలి,
తమకు దౌర్బల్యంబుఁ దార్చి ననుచుఁ,
దమరాజ్య మతఁడు కొంతకుఁగొంత గైకొను
చుండ, నూరక చూచుచుండ ననుచు,

తే॥ ఇంత లుకజీకుతంత్రమం చెంచి పొంచి,
నమ్మకముఁజూపి, రాజకార్యమ్ముపేరఁ
బిలువనంపి, నిజాంనవాబులు వధించి
రతని సకుటుంబముగ సభాభ్యంతరమున॥ 18

॥ ఒకనాఁ డాపహజీహితుండగు నిజాముద్యోగి యేతెంచి, చీ
లికలైయున్న నిజామువిప్లవము లోలికదెల్పి, 'మోసంపుట
ల్లిక సుల్తానులు గొల్వకుంబిలిచి బల్మిక్ బుత్రునిక్ బాత్రునిక్
లుకజీజాధవుఁ గొంతుకోసి' రనుపల్కుల్ వల్కుఁగా నుగ్రుఁడై॥ 156

॥ “ఏమేమీ? లుకజీవిభుక్ దునిమినారే? కొల్వకూటమ్ములో
నే? మోసంబానరించియే? తెగువయేమీ త్రుళ్లిపాటుంత? నుం
తే మామాటఁ దలంపరే? తలఁచినారే దిక్కులేదంచు? నై
జామెల్లక్ దిటమానటంచు నడియాసక్జేసి చెల్లాడిరే?॥ 157

॥ వాల్కుడాలునుబూని బట్టబయలక్ బారాడి పోరాసుచుక్
లీలాకేళి నరాతిమస్తముల బల్మిక్ దున్నిఱూఁగొడి, మీ
సాలక్ ద్రిప్పిన నొప్పుఁగాక; యిటు మూసక్మ్రగ్గుచుక్, వగటయు
ల్లాలై కూరలుగాయలుక్ దఱుగుతీర్పా నేర్పు వీరాళికి?॥ 158

॥ మోగల్ సైన్యములుక్ బిజాపురబలంబుల్ చుట్టి ధట్టించునాఁ
డీ గాండ్రింపులులేవు; నేఁడు పులులై రే, యిట్లు వేటాడిరే!
మోగల్ పాడుషహాను జేరుటయె తప్పో? తప్పు దుడిగదుటో
యీగోషాతెరగ్రుద్దులాటలివి? ఛీ! ఛీ! యింత కార్పణ్యమే?॥ 159

చేసిరి చేతనైనపని చీకటికొట్టిన; దీన శాత్రవు
ల్మాసిరటంచు నూటటఁ జెలంగిరొకో సులతానుగారు? వి
శ్వాసనిహంతలక్ బులిమి పామెడు దాక మరాఱుఁ డెవ్వఁడే
నీసుదొఱంగఁడం చెఱుగఁడే? యిక్కనైన నెఱుంగరుండునే?॥ 160

ఒకచో మామకుమాకునుక్ గలుగుఁగా కొక్కింతభేదమ్ము, కగ
టికినిక్ తెప్పకు దూరమానె? నుదిఁ గొటిల్యగబుఁ బొటిగిపుచుక్
లుకజీజాధవు నట్లుసేసినపు, డల్లుండైనవాఁ డెంతతే

లికయైపోయె! గులావమాన మొకతాల్మిక్ మ్రింగువారుందురే?॥

తే॥ అనుచు, నవమానధూతరోషాగ్ని యొకటఁ
గుములుచుండ, వేత్రాకట దిక్కుదరిలేక
కశినహత్యా విదీర్ణాంగకములఁ బొరలు
చున్నచుట్టాలు మదికిరా నూర్పువుచ్చి॥

మ॥ “కసరుంబిందెల దూసిపోసి చిదుమంగాఁ జేతుల్లెక్లాడెనో!
నిసుగుల్ దిక్కటి యెంతగాఁబదరి ‘తండ్రి’యంచు వాపోయిరో
యసిధారన్ జల్లిపించి పైబడెడు హత్యాభృత్యులన్ గంచు, వా
నసహాయుండయి మామ యెట్టి మరణాయాసంబునన్ గ్రాఁగెనో

ఆ॥ వె॥ ‘అందఱుండి తండ్రి యాటడిబోయెనే!

యాపువీరుఁ డొక్కఁడైన లేడె!’

యనుచుఁ బనవు జీజియాబాయిమొగ మెట్లు
చూడనేర్తు! మొగము చూపనేర్తు!”॥

చ॥ అని బలితంపుఁజింత నురియాడుచు నూర్పువుచ్చి, జీజియా
కనువుగ వార్తనంపి, యెటులైనఁ బగందెగఁదీయఁ గొంతయో
చనగొని, జీజియామది విషాదదవాసల మూర్పు టిప్పు డొ
ప్పని కడుతొందరంగొని, షహజి చనన్ శివనేరుకోటకున్॥

చ॥ పరుగులువారుడెందమునఁ బర్విడి, రాజగృహంబుదాసి, బా
పురుమనియున్నవాఁకిటికిఁ బోఁ దడుమాడుచు ముగ్ధుసాగి, ని
వ్వెఱగొనియున్న సేవకుల వెల్వెలఁబోయిన ఖాండదేవునిన్
నెఱిదురపిల్లుభార్యఁ గని, నిల్విన నీరయి నిల్చె దాపునన్॥

చ॥ నిలిచిననాథు గాంచి, మదినిండినశోకము పొంగి కన్నులె
ప్పలఁగురియన్, జిజాంబ “యెడఁబాసెఁగదే గురువువతంబు! మి
మ్మల మముఁ గాచుకోట పడిపోయెఁగదే! యిఁకఁ బుట్టినింటియ
సలు చెడిపోయెనే! పరువుచాలనిబిడ్డలఁ జేసిపోయెనే!॥

|| అకటా! అంతటివాని కిట్టిమరణంబా! గొఱ్ఱలబట్టి గొం
తుకలగోయు కసాయులట్లు కొలువందున్ దండ్రీకిబిడ్డ వి
డ్డకునున్ దండ్రీయు దిక్కులేనిగతిఁ గట్టా చుట్టిమట్టాడిరే!
యొకఁడే నించుక జాలిగుండెగలుగండో! కాంచఁడో బిడ్డలన్ || 168

సీ॥ మొనమొన్న నేగదా జననిఁ బంపుదునంచుఁ
బోతివే యెటు మాయమైతితండి!
పసుపుకుంకుముతోడ నెసఁగుమహాలక్ష్మీ
తల్లి కీకడవ్రాత తప్పదయ్యె!
'నే నుంటిఁగాదె యక్కా! నీకు భయమేమి'
యంటివే యన్న! యెందుంటివయ్య!
పూలుగందమువెట్టి పూజించునిలువేల్పు
లొకరైన వచ్చి యాదుకొనరైరె!

తే॥ తొలఁగితివె నన్ను! నీప్రేమనిలయమునకుఁ
దలుపుమూసితివే, తండి! తరలిపోడి!
కన్నసంతాన మిటు బైలుగాలిఁదోలి
కన్నుఁగవ మూసికొంటివే! కన్నతండి!! || 169

రోసముదూసి, నాఁ డొడలెఱుంగక యేమిశపించి, యీవిప
ర్యాసముఁ దెచ్చికొంటినో గదా జనకా! 'చిటిమన్నఁ డింద' ను
చాసలుమీఱ నీదునొడియం దిడ నోఁచఁగనైతి; వట్టియా
యాసమగాక నేను సుతనై సుక మేమిఘటింపఁ గల్గితిన్? || 170

తే॥ గీ॥ రక్తమునుబోసి నైజామురాజ్యమెల్లఁ
బెంచితివి; వారు నిన్నిట్లు త్రుంచినారె?
నీదుబలమును దేజంబు నేటి కగ్గి
పలుకు లయ్యెనె వారికన్నులకుఁ దండి!! || 171

తే॥ గీ॥ వేచి హైందవసంపదల్ దోచికొనఁగ
యవను లనుపుమై ఈదీప మార్చినారె!”
అనుచు, నాథునిమోమువై పెనసిచూచి
యెలుఁగు సవరించుకొని, యామె పలికెనిట్లు॥

ఉ॥ “కన్నులుచెమ్మగిల్లఁ దటకాపడి నిల్వఁగనేల నాథ! మీ
పున్నెము నాదుపున్నె మిటుపూచిఫలించె, గతించె సర్వ; మీ
కన్నులయూట మామ కొడికంపుఁదిలోదక మిత్తువో? వెగం
గొన్న కసాయిదాయగమికుత్తుక నెత్తురుదోయి లి త్తువో?॥

చ॥ ఒకయభిమానవంతునకు నోర్చుకొనందగుపాటియే కిరా
తకజన దుర్విహారమిది? దర్పసమగ్ర భుజార్గళచ్ఛిదా
వికలితరాజలోకుఁడగు వీరున కేమివచింపఁ? దండిమే
రకుఁ దగు మామ; యా పరశురాముకృతజ్ఞత నిర్వహింపవే॥

ఆ॥ గీ॥ పుట్టినిల్లు తఱిగిపోయి సశ్వత్థామఁ
దలఁచుకొన్న ద్రుపదతనయ నైతి;
బావసాయ మందుపార్థుండవౌచు, నా
కంటినీటఁ బగఱఁ గాల్పవలదె॥

చ॥ కరకరగోయుచున్న మదికాఁకలకున్ నిలుపోపలేక, యా
తరువును దాటి, కొంతబెడిదమ్ముగ నాడితినేమి! వేలుగా
సరయక యీసముద్యమమహాభరమున్ దరిజేర్చు; ముందు కే
తెరు వుచితంబొ దానిని విధింపుము; నీమత మేను ద్రొక్కెద

ఆ॥ వె॥ నాయభీష్ట మిదియ, నన్ను మన్నింపుము,
దుడుకుఁగొనకు, మలఁతఁబడకు, మెడకు
మఱచిపోకు; నాదుమంగళసూత్రమ్ముఁ
గాచికొనుచు, సవ్యసాచి వగుము॥

। ఇది యొకసాధనంబు యగునేమొ తలంచిన నూత్నరాజ్య సం
పదకుఁ; గృతజ్ఞతఁ నెఱపుపట్టుదలఁ బదనెక్కి, దుష్టులఁ
మదమడఁగించి, ధర్మగమనంబును బెంచి, స్వరాజ్యసిద్ధి కా
స్పద మగుఁగాక నీదుకరవాల కరాళ విహారనైఖరుల్”॥ 178

। అని తగవార మేటితెగువార మనంబునదూయు జీజియాఁ
గని షహజీ వచించెఁ, “గలఁగఁ బనిలేదు, నిజన్తు వల్లిఁ: తే
యనుచిత మేలగల్గు? దిటవారిన దిప్పుడు నామచంబు, మా
నిని! యిదె వాల్కుగొనెద నీహృదయన్తున సానఁబెట్టుచుఁ॥ 179

। కనె నిన్నుఁ, గొనె నన్నుఁ; బెంచె ననురాగంబంది యిదాఁక; న
య్యనఘుఁ ముట్టమదాంధులఁ జెఱుప కే నల్లుడనే? బీడుగాఁ
జనుఁగా కొక్కఁడుదిక్కులేనిగతి నైజామెల్ల; ఆనాఁడె వా
డని నీమోమును గందు, నీమనసు ముట్టంగందు, దీక్షావతీ!॥ 180

తే॥ గీ॥ కొలుతుఁ జాణక్య చంద్రగుప్తుల తపంబు;
నిలుతు నీమాట, నామాట నిలిపికొందు;
భయపడకు నన్నుఁగూర్చి; యాపదలు నీకుఁ
బాడమునో! వీరపత్నివి; సోయివత్తు”॥ 181

॥ అని జీజాసెలవంద, నామె మొగమిందై చెంగటన్నిట్టి, వాఁ
చిన ప్రేమైకఫలంబుగా సుతు శివాజీఁ జేరికొనిచ్చె; ఆ
తనయుఁ గొఁగిటఁ జేర్చి, ముద్దుఁగొని, చేతఁ ముంగురుల్ దువ్వి, వి
చ్చినమోముఁ దనుపారఁగాఁ గనియె పాదీ తృప్తనేత్రంబులఁ॥

తే॥ గీ॥ చూపు మరలించి, భార్యకు సుతుకొనంగి,
‘ప్రాణపదముగా నితనిఁ గాపాడు’ మనుచు
నచ్చగాఁజెప్పి, దాదోజి హెచ్చరించి,
గుండెదిటవున పాజీవిభుండు చనియె॥ 183

ఉ॥ పోయెడునాథుఁ జూపులెడవోయెడునంతకుఁ జూచి, జీజియా
బాయి మదిన్ మరల్చి, “యొకపాపముఁ జేసితినేమొ! తెంపుమో
బోయె; సహాయమేదయినఁ బుట్టునొకో! కులదైవతంబు కా
త్యాయనియే మమున్ మనుప నాదరు” వంచు నిమిలితాక్షియై॥

తే॥ “ఉడికిపోయినమనసులో నోర్మిలేక,
పుట్టినింటిమమత్వ మాపుకొనలేక,
దుడుకుచేసితినేమొ! యీయెడరుఁబాపి
చేరఁదీయుము, విభుని రక్షించు తల్లి!”॥

చ॥ అని పరమేశ్వరిం గొలిచి, యారట మూఱట మూఱఁబోవ, నా
థునివిజయంబు నభ్యుదయదోహదమున్ దలపోయుచుండె; నో
పినకడఁకన్ షహజ తలపెట్టిన కర్జముఞ్చోవలెన్చి, మి
త్రునిఁ గనఁబోయె జున్నరుకు, దూరవిచారస హస్పృహయతి॥

❦ షాజీప్రతీకారప్రయత్నము — రెండవవివాహము ❦

ఉ॥ వచ్చిన నెయ్యునిన్ గరమువట్టి, మనంబునుమ్మున్, లోనికిన్
జొచ్చి, గతాగతమ్ములగుచొప్పులెఱింగి, భవిష్యదగ్ధమున్
ద్రచ్చి, హితాహితమ్ములఁ దిరమ్ముగనారసి, శ్రీనివాసరా
వచ్చుఁజెల్మికల్మి యలరార వచించె నుదారధోరణి॥

చ॥ “జరిగినదానిలోఁ గల దసహ్యవిషం బమృతంబుఁగూడఁ; దొం
దరపడరాదు; వార్ధిమథనంబున మందర సర్ప కూర్మ శం
కరులును మోహినీసతియుఁ గావలె: ముప్పదిమూఁడుకోట్ల ని
ర్జరు లొకత్రాడు లాగవలెఁ: ద్రాగవలెన్ సుధ; లక్ష్మీ రావలె॥

ఉ॥ ఉన్నవి కొన్నిసాధనము, లోర్పుమెయిన్ సమకూర్చుకోఁదగున్
గొన్నిటి; గడ్డిపోచలనుగూర్చి పెనంచిన మత్తుతేనుఁగున్
బన్నఁగవచ్చు; నామతముఁబట్టుము, సర్వసహాయసంపదల్
మున్నుగఁబెట్టి నీదుతలఁపున్ గెలిపించెదఁ; గొంత యాఁగుమీ॥

సీ॥ నాసేన నీదునై న్యము చేరిపోరినఁ
జాల, దీయదుల గగ్గోలువఱుప,
మహితుండు నీమేనమామ 'వెంకోజి నిం
బళుకరుఁ' డతనిఁ జేపట్టవలయు;
బలియుండు గుంపెఁడుబలఁగమ్మువాఁడు 'బా
జీమోహితే' వానిఁ జేర్పవలయు;
వారిసాహాయ్య మేర్పడినచో మనకత్తి
కెదురొడ్డువాఁడులేఁ డింతనిజమ;

తే॥ గీ॥ అందు 'బాజీ' దలంచినాఁ డతనిచెల్లె
లల 'తుకాబాయి' నీకు నిల్లాలిఁజేయ
ననుమతింపుము నీవు; నే ననువుపఱుతు
నదియు నిదియును, నూతనాభ్యుదయభంగి॥

190

॥ ఒక విడఁదీయరాని కొతుకున్నది నీకును నాకుఁగూడఁ: దా
నికిఁ దగునుత్తరంబు గమనించుట నీపని; నాకుఁ దోఁచిన
తకుఁ దగుధర్మ మందు బహుదారపరిగ్రహ మిట్లు; నీవు కా
ముకతనెసంగి మాఱువలపుంగొన, విందున దోసమున్నదే?॥

191

॥ ప్రాణయోపాసకులైనదంపతుల తాత్పర్యంబు వ్యాఖ్యాత నం
దని యానందమయాద్వయంబు; యనుసంధానమునకా నేర్పుమిం
చినవా రన్నిసమన్వయించి, విజయశ్రీఁగందు; రీజైన నీ
మనసుకా డగ్గటి, జీజియాఁదలఁచి, సౌమ్యం బుత్తరం బీదగుక॥

192

॥ కడఁకకా బూనిన కార్యనిర్వహణదీక్షాదక్షతకాబెంచు; మి
ప్పుడు పేరందినవానిలో మొదటి దీ 'మోతే' కులం, బిట్టి వం
గడపుంజుట్టటికంబు మే ల్దలఁపు; మేకగ్రీవమితుగ్రిండనై
యడుగంబూనిన నన్నుఁ జూడుము కుమారా! సమృద్ధికా జూపుమి!"

తే॥ గీ॥ అనెడుచెలికాని వేడుకో లవధరించి,
ముందువెనుకు బాగోగుల సందడించి,
యరమరలువాయఁ బ్రణయమర్మరము లణచి,
పొందికలుమీఱ, పాజీవిభుండు పలికె॥

మ॥ “సుకముగృహముఁగూర్చి నేఁ దలఁపఁ; గ్రచ్చుల్ గ్రచ్చు లేమైన,
మకునై కార్యముఁ గొంటి, దానిగెలిపింపన్ నిన్నుఁ బ్రాపించితిన్
లుకజీ పోయినమీఁద నీ వతనియట్లున్ నాకు సర్వార్థసా
ధకుఁడౌమామవు, నేనుసాధనమ, సాధ్యం బెల్లొ సాధింపుమీ॥

చ॥ ఎఱుఁగుదు జీజియామది; యొకింతతొనంకనికుండ, కార్యబం
ధురతయెఱుంగు, నా నడచుతోవ లెఱుంగు, మఱుంగులేదు; క
న్పఱచియయుండె నామతముఁబట్టఁగ సమ్మతి; యైన నామె నే
నరయుదు, నీవు నీతలఁచినట్లుగఁ గార్యము సాగఁదోలుమీ!”॥

చ॥ అనుషహజీనుడుల్ విని, మహాముదమందుచు శ్రీనివాసరా
వనుపదమేగి, కార్యగతులన్నియు సిద్ధముసేసి, పెండ్లిపె
త్తనమున నిల్వపేకయును దానయి లగ్నమువెళ్లె; జీజియా
యనుమతి మెల్లఁగైకొనె షహజియుఁ, పెండ్లికిఁబోయి రెల్లరున్॥

తే॥ గీ॥ పరిణయోత్సవ మతివైభవమున జరిగె
విందువేడుకల్ గొని బంధువితతి యేగె
బ్రతిననెరవేర్పఁ దొందరపడి, షహజి
శ్రీనివాసరావును జెంతఁజేరి పలికె॥

— నైజాముపై పాజీదండయాత్రలు — విజయము —

చ॥ “అనుకొనియున్న శత్రువిలయం బను హామముఁ దీర్చుకుండ,
అని కసిరేగ వారిరుధిరమ్ము వసంతము లాడకుండ, బో
రన జయలక్ష్మిఁగైకొని పురమ్మున నుత్సవమేగకుండ, నీ
వొనరుచుపెండ్లి పూర్తియగునో? యవశిష్టము నిర్వహింపుమీ॥

సీ॥ అహమదునగరరాజ్యంబు కల్లోల సరి
 కులమాట నిది యనుకూలవేశ;
 యటఁ బ్రథానామాత్యుడైన పత్తేఖాను
 చెఱఁబెట్టఁబడియె; వజీరుపదవి
 రాఁబట్టె ॥ దన భార్యరాయబారమ్ముల
 సంపి 'హమీదుఖా' ననెడియవనుఁ;
 డతఁడును సులతానుఁ డనువుమైఁ బిలిపించి,
 వంచించి మామఁ జంపించినాడు;
 తే॥ మొన్న జున్నరుప్రాంతముల్ గొన్నయపుడు
 నన్నుఁదాఁకిరే? భయముఁగొన్నారగాకః
 నేడుమాత్ర మడ్డమువచ్చునే నిజాము
 బలము? బలమఱి దొంగపోటులకు మరగ?॥

200

॥ అది యటులుండె; లోఁ గలతలంటి బిజాపురరాజ్య మీదెసఁ
 గదుపఁగలేదుపాదము; మొగల్బలఁగం బిటుగాదె, సాధిక
 గుదిరినదౌట; నిట్లు లనుకూలములెంచితిఁగాని, యాచరిం
 గదిసినఁగూడఁ బైపడి తెగంగొన కూరక జూఁచిన్తుమి?

201

॥ ఊరక కాలముం గడపు నొప్పుడు; సైన్యములెల్ల నొక్కట
 జేరిచి, సర్వసాధనవిశిష్టముగాఁ బలుమొగ్గరంబుల
 దీరిచి, నీవు సేన కధినేతవుగా మును మోహరింపుము
 భేరిని వేయఁబంపు, మరివీర విదారణ చారుణ్యముగ॥

202

॥ Khafi Khan says that Hamid Khan, an Abyssinian noble, who had risen to power on account of the fascination of his wife's beauty upon the Sultan, succeeded Fatteh Khan as Vizier.

Page 23. "The Life of Sivaji Maharaja", by

N. S. Takakhav, M. A.

సీ॥ నాచేతనుండె 'పూనా' 'సుపా'జాగీరు;

జున్నరుప్రాంతముల్ గొన్నవయ్యె;
నిపుడు 'బారామతి' 'యిందపూర్' ప్రాంతమ్ము
లరికట్టి, కొంకణ మాక్రమింత;
మింతటితో మూడువంతులు చేకురు

నహమదునగరరాజ్యమున మసకుఁ;
దక్కినభాగమ్ము దక్కుఁ దనంతనే,
విడువనిపూనిఁ బైబడితిమేని;

తే॥ గీ॥ గాలి మేడలుగావివి, కావటంచు

రుజువుసేయుము, రిపులమార్కొనుము నేఁడె"
యనుచు పాజీ వచింప, మిన్నంది యతఁడు
సకల సైన్యసన్నాహముల్ సంతరించె॥

సీ॥ ఒఱపాడు తరఁగతంపరవోలె గుఱ్ఱపుఁ

బౌజులు మున్నుండు పరుగువాఁడఁ,
దళతళలాడు నీఁటెల బారులనుదీరి

వీరపదాతులు వెంటనడువ,
శంఖచక్రములట్లు చక్రరక్షకులౌచు
మఱఁదియు మిత్రుండు నొఱపునూపఁ,
బెనఁకువఁ గాఁకదీరిన మరాటావీరు

లంగరక్షకులౌచు ననుసరింప,

తే॥ గీ॥ నుత్తమాశ్వంబుపై మధ్యమోర్వి నిలిచి,

పెండ్లియుడుపుల నిన్నటిపెండ్లికొడుకు

నేఁడు వీరవిహారసందీప్తుఁ డగుచు,

నఱిమి పాజీవిభుండు సైన్యములఁ దఱిమె॥

ఆమడలామడల్ దఱిమియామచుఁబోయి పరాక్రమించి, 'బా
రామతి' 'యందపూక్' పరిసరమ్ములఁ జుట్టుచుముట్టి, శాశ్రవ
స్తోమముఁ బిలుకఁమార్చి, పటుదుర్గములన్ గయికొంచు, రాజ్యము
ద్దామత నాక్రమించె నరితండముగుండెలు తల్లడిల్లఁగన్॥ 205

జరుగుషహజివిక్రమము చారులుదెల్పు, హమీదుఖానుఁ డా
తురపడి తద్విజృంభణముఁ దోలఁగ సేనల సైన్యసాధులన్
దఱిమె; షహజి వారిబలదర్పము లాఱడిఁబుచ్చి, కొందఱున్
దఱిమె యమాలయంబునకుఁ, దక్కినవారి నిజాముఁడేరఁగన్॥ 206

చిక్కినదానితోఁ దనివిఁజెంద, కహమ్మనురాజ్యసీమకున్
బ్రక్క బిజాపురాంకమగురాజ్యములో నెలకొన్న 'షోలపూ'
'రక్కలకోట' 'గుల్బరగ' యన్పురముల్ గొనుచున్, నిజాముతోఁ
బెక్కులు దుర్గముల్ గెలిచి, పెంపుఁ గొంకణభాగముల్ గొనెన్॥

ఇటుబలశాలియై రిపులనేచి, స్వతంత్రము రాజ్యలక్ష్మిఁ
చ్చట నెలకొల్పి, యాపులయి సాయముఁజేసినవాని నాదర్శ
త్కట బహుమానమానితముగాఁ దనుముఁజేసి నెలకొల్పె; న
ప్పటి షహజీ కడంకవిని పాదుషహా యిటులాపె నొత్తలన్॥ 208

"విపుల భవద్భజాబలము వింటిమి: దక్షిణసంధు మాప్రభు
త్వపు టధికారివై నిలుము: ద్రవ్యములక్షలురెండు, సేన య
చ్చపుహరు లైదువే లిడెద: జాగిరుగాఁ 'దలిసేను' ప్రాంతముల్
తపతికి దక్షిణమ్మున స్వతంత్రముఁజేసెద; సమ్మతింపుమా!" 209

ఈగతిఁ బాదుషాపిలువ, నిచ్చకునచ్చనిదయ్యు ముగిసె బా
గోగుల కూతగాఁదలఁచి యూకొని, వైకొనియున్న రాజ్యము
దాఁగని యేల్బడిన్ నడిపి, యందకతక్కు నిజామురాజ్యమున్
లోఁగొనఁబొంది, తత్సమయలోచనుడయ్యె షహజి యచ్చటన్॥

స్త్రీ॥ 'అహమదునగరరాజ్యమునెల్లఁ గైకొనె
 షాజీ, హమీదుఖాన్ చాలఁడయ్యె'
 నని నవాబైన బర్హనునిజాముషహా వ
 జీరు పత్తేఖాను చెఱునుబొపె;
 నతఁడు సమర్థుఁడై యదియది సవరించు
 నంతలోన నవాబుహత్య జరిగె;
 నిదియుఁ బత్తేఖానుఁడే చేసెననిమోసి
 బిరుసెక్కి ప్రిజలెల్లఁ దిరుఁగబడిరి;

తే॥ గీ॥ రాజ్యమెట్లైనఁ దనప్రాణరక్షణంబుఁ
 దలఁచి, యాతఁడు మోగలుకొలుపుఁ జేరె;
 దఱియెఱింగి షాజీ యమాంతముగదూఁకి
 తలుపులేనినైజామెల్ల గెలిచికొనియె॥

ఉ॥ మామనుజుంపనైనకసి మాసె, నిజామునవాబు పోయెఁ, బే
 రామునఁ ద్రుళ్ళిపోయిన యహమ్మదురాజ్యము చేతఁజిక్కె-; సు
 గ్రామకిరీటియై రిపులఁగ్రాఁచి ప్రతిజ్ఞను నిర్వహించి, షా
 జీ ముదమందె, - నింతపనిచేసిన యాత్మసత్తి దలంచుచు॥

ఉ॥ పూవులకన్నఁగోమలము, పూజ్యము, భారతభూ పరీవ్రతా
 దైవము; సుప్రసాదమిళితంబుగ నాయమ చూచినేని, సు
 శ్రీవిభవమ్ములకు గురియు; రేగి కనుంగవజేపురించినక,
 గావిరిగుప్పనిప్పు లుబుక జగమెల్ల దహింపకుండునే?॥

చ॥ జరిగిననాథుగెల్పువిని, సంతసపున్నుడిఁ బంపి జీజియా
 తరుణి: తుకావధూటికి సుతప్రభవంబనువార్త వచ్చి; దొం
 తరగొనివచ్చు నభ్యుదయధన్యతకు గుఱియై, షహాజీ చే
 కురిస నిజాములక్ష్మీమఱుఁగుల్ గొనెఁ జిక్కులువాయ దువ్వు॥

తే॥ గీ॥ అచటిసరదాల్లు తక్కి-నయవనిపతులు
ప్రజలు కనుకుట్టువడకుండ, శీ బాలునొకని
రాజుగాఁజూపి, తా స్వతంత్రతను నడిపె;
నెఱిగె మోగలుపాదుషా యీ శేఱంగు॥

215

—❖— మోగలులు పాజీపై దండెత్తుట —❖—

మ॥ తెగువన్ జేరఁగవచ్చి తన్ గొలుచు పత్తేఖానుఁ జేపట్టి, మ
ర్మగుఁడౌ నాతనిచే నిజామును జయింపన్ వచ్చు నొనఁచెంచి, ము
దఁగ పాజీకిడు జాగిరున్ బదవిఁ దోడ్పొందె వాని కిప్పించి, యా
మోగలుంబాదుషహా నిజాముపయికిన్ బుడ్తొచ్చె నానీగుని॥ 216

ః॥ వాదరదీరియున్న పరివారముతో నతఁడేగి, దొలతా
బాదును ముట్టడించి యటఁ బ్రాంతములెల్లను లోఁగొనంగ, పా
జీ దురతిక్రమంబులగుసేనలతో నెదిరించి మించె; నీ
రాదరణీయవైఖరి మహాహవ మచ్చటఁ జెల్లె వారికి॥ 217

చ॥ మిడుతలదండువోలె బలిమిన్ బయ్యెఁబడి నేలయూనిన
ట్లడరుచునున్న మోగలుబలాంబుధి నీడఁగ నోహరించి, రా
వడి నిలుచున్న సైన్యములపాటు దలంచి, షహాజి సాహస
బుడిగి నెపంబువెట్టి, సమయోచితభంగి రణంబు వెల్వడె॥ 218

వ॥ “అహమదుపట్టణం బరిగినంత ఫలం బినుముతలేఁగఁ గు
స్సహరిపులన్ జయింపఁగ బిజాపురమేగి, మురాహతు నా.
సహచరు సాయమున్ గొనుచు శాత్రువులన్ బలిమాన్తు” నాచు స
స్పృహఁడగుచున్, షహాజి యనివీడి బిజాపురశ్రోవలన్ జడె॥ 219

§ The Maratha chief (Shahji) took out of the fort
udhan a Nizam Shahi prince named Murtaza Nizam Shah II
ged 10 or 11 years ... and carried on the government for
ree years.

'The Modern Review' September, 1917.

Prof. Jadunath Sarkar, M. A., F. R. S.

సీ॥ చాలకాలమునుండి సమయంబువేచిన

పాదుషా కిది మేటిపండుగయ్యె;
నహమదునగరరాజ్యము బీడుపడియుండె

నొకరిలోనొకరు లేకునిఁజేసి;
సులతాను మరణించె; శూరుఁడు మంత్రి ప
త్తేఖాను మోగలుతేరు నడిపె;

మొనమొన్న రాజ్యంబుగొనిన పాజీ నేడు
బలమటి పరులపంచలకుఁ బాతె;

తే॥ గీ॥ 'అదనిది' యటంచు మొగలు సైన్యములు కట్ట
తెగినచెఱువునీరముఁబోలె దేశమెల్ల
ముంచుకొనిపాటి, జనుల బాధించుకొనుచు,
దటిమె పాజీని శివనేరుదాఁటిపోవ॥

221

— జీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట. —

తే॥ తఱుముకొనివచ్చు మోగలుదాడి నెఱిగి,
జీజియా తన్ను సుతుని రక్షించుకొనుచు,
నిన్నశివనేరు, మాహుళినేడు, రేపు
కొండనాగడ, మిటు మార్పుచుండె వసతి॥

222

మ॥ తమకుంజికినయూళ్ళు కొల్లగొని, పేదనాడు భంజించి, దే
శము గగ్గోలొనరించి, మోగలులు 'నైజా' పట్టణంబు దప
త్యముతోఁడాఁగినజీజియా నెఱిగి, తొల్తవారిబంధింప ను
గ్రముగాముట్టి; రదల్చి యామె కసిరేగఁ వారివారింపుచు॥ 223

శా॥ "ఏమీ! మోగలుపాదుషాప్రభుతయిట్లే? శూరధర్మంబు కాం
తామర్యాదకు భంగముదలచుటానా? రాణివాసంపు 'గో
షా' మన్నించు మహమ్మదీయు లిటు స్వేచ్ఛజొత్తురే? లేదు కా
దా మీ కొండొక యాడుతో? డిదియే మీకానేని మీరోర్తురా॥

ఉ॥ ఈఁటెలదూసి, బల్లెములనేసి, ఫిరంగులుమోసి, వేతకుం
దేటని వేటలాడుమగదేబలు కయ్యము లాడ నేటికో!
కూటికి బిచ్చమెత్తుకొనఁగూడదో? కూలికి గుండమెక్కున
య్యాటములేల? హైందవతులొంగనఁదాఁకినఁ దక్కిపోదురే?॥ 224

ఉ॥ తోడఱియున్ననన్ను విడఁదోయిచు, నానుతుఁ బట్టనుంటిరే
యోడక? దూడపైనఁ గరమూఁదిన బెబ్బుల్నినైనఁ గొట్టి గో
రాడుచుఁ గొమ్మలఁ జెలిగియార్చెడుధేనువుభంగిఁ, గాళికా
క్రీడనముల్ వెలార్చి విహరించెద; నడ్డముదాఁకి చూడుఁడీ!॥ 225

తే॥ సతుల గోవుల విప్రసంతతుల సురలఁ
గసురుఁగండలఁ గలఁచి, యిక్కఁటలువఱుచు
తులువకొలములఁ దుడిచి, తుందుడుకు లడఁచు
కాళికాదేవి మిమ్ముల గావుగొనదె!॥ 226

ను॥ అను జీబాపలు కాదరింపక తురుష్కా-నీకిసీనాఘు లా
మెను బుత్తుఁ జెఱఁబట్టఁగాఁదలఁచి బల్గొఁజిట్టి; రాలోన నం
దునఁ గొల్పున్నమరాటవీరులు 'బహదూర్జీ' 'మహాదేవజీ'
యను జీబాపినతండ్రి యన్నయగువా రడ్డబుగా నిల్చుచు॥ 227

స॥ “ఇదివినుఁడయ్య! యాయబల యేయపరాధమొరచ్చె? పాజిపై
నొదవినయగ్గి నీమెపయి నూఁదఁగనేల? కృతఘ్నుఁడతఁ డీ
పెఁ దఱుమఁగొట్టి, వేఱొకఁడెఁ బెండిలియయ్యె; నభాగ్యభిన్నయై
బ్రదు తెడరోయు నీమెఁ బెఱఁబట్టి కఠోరముసేత మంచిదే?॥ 228

ఆ॥ వె॥ పరువులేదుదీనఁ; బాదుషామెచ్చఁ; డీ
వనిత విడువుఁ” డనఁగ, వార లశ్లు
వెడలి; రామె జరుగువిధమెల్లఁ బఠికి వి
న్పించి, సుతున కుగ్గువెట్టుచుండ॥ 229

—❖— బిజాపురమంత్ర మురారిపంతు పాడికి సాయమేగుట —❖—

చ॥ అచట బిజాపురమ్మన మహాసచివుండు మురారిపంతు దా
నిచటి యుదంతమెల్లవిని, “యిట్టులె మోగలుదండు సాగునో,
బ్రచలితమానోయేమొ మనరాజ్యముగూడ; నిజాము త్రోవమా
నిచటికిరాగ; దాని నిపుడే బలితమ్ముగఁజేయు నొప్పదే!” 230

క॥ మనలోమన మెటు తగవులఁ

గొనుచున్నను సహజవైరి గూడినచో నా

తనిఁ దఱుము తొప్పు; పాజీ

కనువుగ సైన్యముల సాయమంపుట తగదే!” 231

చ॥ అనితలపోసి, యీవిషయ మల్లనవాబున కెక్కఁబల్కి, యా
తని పనుపొంది, సేనఁగొని తత్పరతఁ జనుచుండి, దారిలో
వినియె మురారిపంతుఁడు ‘రవిగ్రహణాబను పర్వవేళనే’
డని; మదినెంచె స్నానము సమంచితదానము లాచరింపఁగఁ 232

క॥ “ఇది యింద్రాణీ భీమా

నదులు గలియుచోటు, పావనంబు ‘తులాపూర్’

పొదలునిట” ననుచు నాతఁడు

నది మునుకలువెట్టి తర్పణంబులు సలిపెఁ 233

ఉ॥ ఏనుఁగుతూఁగునంతధన మెత్తుచు దానముసేయఁగోరి, యా
యేనుఁగుఁ దూఁచునట్టి వెరవేది, మురారి తలంచుచుండ పా
జీ; నతఁ డింతలో నచటఁజేరె; బరస్పరకార్యగౌరవా
ధానత ముచ్చటించుకొని, తత్పరులైరి గజమ్ము తూఁచఁగఁ 234

తే॥ ఓడలో నేను నెక్కించి, యోడమునుక

నీట గుర్తించి, దానికి దీటుధనముఁ

జేర్చి తూఁచుట పాజీ వచింప, నతఁడు

మెచ్చి యారీతి దానముల్ పెచ్చుసలిపె॥ 235

చ॥ పదపడి కర్జముగొని, యపారధనంబు నసంఖ్యనైననసం
పద సమకూర్చి, “శత్రుబలవాహిని వెనుక నెట్టి నిప్పుడే
కదలుద” మంచు నుత్సుకత గన్పడ మంత్రీ మురారి వల్ల, న
భ్యుదిత భుజావిజృంభణ సమున్నతిమీఱి షహజి నన్వచు॥ 236

తే॥ “ఇట్టి మీయభిమాన మొక్కింత చాలు;
జాలు షహజీ యొకండ యీశత్రుబలము
బడలువడఁజేయ; సేన తోడ్పడినఁ జాలు”

సస, మురారియు సతనిదైర్యమును మెచ్చి॥ 237

వ॥ “నడుపుముసేన, శత్రుబలనాశముసేయుము; నా సహాయ మె
ప్పుడువలెనన్నఁ దత్క్షణమ పుచ్చెద, నీకు నవాబుచేత నా
కుడియెడ నున్నతాసనముఁ గూర్చెదఁ, గోరుకలు తీర్చెదఁ, దెగం
బడి విజయమ్ముదె” మ్మనుచుఁబలిక, మురారి షహజి నందిన॥ 238

౪॥ అతిముఠినేగి వెన్నఱిమి, యాతఁడు మోగలుసేనముట్టి, చి
చ్చఱపిడుగట్లుదాఁకి, పెలుచఁగలఁచఁ, గలుపాసలేక ‘యూ
పిరి గలదేని యుప్పుఁదినియుండఁగవచ్చు’ నటంచు మోగలులే
పరువులువెట్టి; రిట్లు తేగువఁ బలుమాఱులు దోలె వారల॥ 239

౫॥ డాబుల్గొట్టుచు మోగలులైగి ‘పరెండా’ పొంతముముట్టి, ‘క
రీ’ బాధించి, ‘నిజాము’ దొన్నిగొనుకోరిక బల్లఱుముట్టి, షా
జీ బాహటముగా నెదిర్చె, దఱిమె, జీకాకుగావించె; నీ
లో బీజాపురమందు మెండుకొనె గల్గోలంబు లొక్కమ్మడి॥ 240

తే॥ పలుకుబడినై బిజాపురప్రభుతనడుపు
మంత్రీని మురారిపంతు, నమాత్యుఁ ‘గవసు
ఖాను’ నోర్వక యొంటిపాటూని, హత్య
సేసి రాకొల్వులోనున్న చెనఁటిదొరలు॥

— నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర — షాజీసంధి

ఉ॥ తెక్కలులేనిపక్షివలె తిచ్చవడెన్ షహజీ విభుండు; లా
వెక్కుచు మోగలుల్ సమయమెంచి బలమ్ములఁబెంచి, యొక్క
దక్కనునెల్ల మిగ్గింగ బలితమ్మగు పూనికమించి, దిక్కులన్
బిక్కటిలంగ దండు నడిపించిరి దక్షిణ పీఠభూమికిన్॥

మ॥ సరదారుల్ పదివేలు గొల్వఁగ 'సయిస్తాబాను' డొక్కంట, ము
ష్కరుడౌ 'ఖాజమనుండు' వేతొకట, మోగల్ సర్వసేనానులై
తరఁగల్వోలె బలమ్ముల న్నడిపి, చెంతన్ 'దాలతాబాను' 'బ
న్నరు' 'గర్జీ' 'నహమద్పరంబును' 'బరెండా' నన్నిటిన్ ముట్టిన్

క॥ కనుచూపుమేర నెందును

గనఁబడి కేకిసలుగొను మోగలుపై న్యంబున్

గనుఁగొని, షాజీ నివ్వెఱఁ

గొని, యుద్ధముసేత మానుకొని, యిటు దలఁచెన్॥

సీ॥ "కసివెట్టుకొనుచు మోగలుపాదుషా యఖి

డముగఁ బల్కెఱు దండునడిపె నిచట;

నహమదునగర రాజ్యము లోనఁ గుర్చివ

ట్టుచు నెత్తురోడి గొడ్డవడిపోయె;

బాపుగానున్న బిజాపురమంత్రీ ము

రారితోఁ దదుపకారములు దీఱె;

ననవరతంబుఁ గయ్యములాడియాడి నా

బలములెల్ల నలంత సొలసిపోయె;

తే॥ నొంటితెగువఁ బై పడి మొదలగుఁజెడుట

నీతిగా" దని షాహజీ నిశ్చయించి,

బీజపూరుసుల్తానుల పెత్తనమునఁ

బాదుషాగారితో సంధి పాదుకొలిపె॥

తే॥ గీ॥ ఆలనిజాములో నర్ధరాజ్యమునకన్నఁ
బయిగఁ గైకొని, షాహజీపట్టుకొన్న
॥ యాటుదుర్గముల్ దనవిగా నాక్రమించి,
దండుమరలించి పాదుషా తరలిచనియె॥

246

తే॥ గీ॥ జరుగుసంధిలోఁ బాదుషా సంగ్రహించు
కొనినరాజ్యముగాక, తక్కినదియెల్ల
సాయమొనరించి యాదిలుషాహి గొనియె;
సంతనైజామురాజ్య మిట్లంతరించె॥

247

చ॥ అనుకొని స్థలుగాక కొఱయై తనకార్య మడంగ, షాహజీ
తనయునిఁ జూడనై నను బదంబు మరల్పకపోరి, పాదుషా
మనసుమరల్చి, ॥ కొన్ని బహుమాన చమూ ధన గౌరవాదులన్
గొని, రణరంగముల్ విడిచి, కొండొకతీరుబడిన్ దలంచుచున్॥ 248

మ॥ తనకున్ నిల్చిన సొంతజాగిరులచెంతన్ నిల్చియుండంగ, నా
తనిబల్కిన్ గనుచున్ బిజాపూరపు సుల్తా సంతలోఁ బిల్వఁ బం
ప, నతం డచ్చటికేగి యందుఁ గలఁతల్ వారింపుచున్ శాంతిని
ల్పిన, సుల్తా నదిమెచ్చి కొం చతని సల్పెన్ దొడ్డసగ్గారుగన్॥ 249

క॥ సాటియొకింతలేనిబలశాలి షహజీ నవాబుపంపెఁ గ
ర్ణాటకదండయాత్ర; బవరమ్ముల దేరిన రంగరాయఁ డా
మేటి నెదిర్చితాఁకె; గడిమించి కలంచి షహజీ వాని పో
రాట మడంచి, పూర్ణవిజయంబున వచ్చి, నవాబుఁ గన్గొనెన్॥ 250

॥ He entered the Bijapur service and gave up to the
ughals his Nizam Shahi princeling, together with Junnar
d six other forts still held by his men. Evidently he got
od terms out of the Imperial Government.

సీ॥ మహామదాదిలుశాహి పహజీపరాక్రమ
 మగ్గించి, మేటిమర్యాద సలిపెఁ;
 గన్నడమ్మున గెల్చుకొన్నప్రాంతములెల్ల
 నతనిజాగీరుగా ననుమతించెఁ;
 * దనరాజ్యమందు 'రత్నపురంబు' 'దేవగడ్డ'
 'మావళా' మొదలుగా మాన్యమిచ్చెఁ;
 బేర్ని నీరానదీ భీమానదులమధ్యఁ
 గలదేశమున కధికారిఁ జేసెఁ;

తే॥ గీ॥ దనమహారాజ్యసర్వతంత్రములు నడుపఁ
 గుడిబుజమ్ముగాఁ గొల్పిచ్చి కుడురుపఱచెఁ;
 నిటు బిజాపురరాజ్యమం దెలమిఁగొనుచుఁ
 జెలఁగె బల్మినిఁగల్మి పాజీవిభుండు॥

ప్రథమాశ్వాసము — సంపూర్ణము.

---

* Not long after, the districts of Ratanpore, Deog Kanakgiri and Raidurg were added to his jagir (already given in the Carnatic) and his Maharashtra jagir likewise received the addition of Indapur, Baramati and Maval. In addition to all this, the deshmukhi of twenty-two villages in the Karhad district was conferred upon Shahji..

శ్రీమత్పరమహంసాచార్యులవారు

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

ద్వితీయాశ్వాసము.

చ॥ జరిగిన సంధిమేరకు నిజమువిభూష్య మడంగె; నందు ను
తరమునఁ గొంతభాగమును దెక్కొనె మోగలుపాదమా; బిజా
పురమునఁజేరె నగదువిడిచియును దక్షిణమెల్ల; సంతఁ దా
మొరయుచు రెండురాజ్యములు నొకొకటికి గబళింప మేల్కొనె॥

క॥ ఈరెండు రాజ్యములను మ

హారాష్ట్రం బడఁగియుండె, యమునా గంగా

పూరాంతర్లీన నిరా

కార సరస్వతీయ వోలె గణనా గుణమై॥

2

మ॥ ॥ అమితప్రాభవతా మహారథులు పెంపారె మహారాష్ట్రరా
జ్యము మున్నేలిది, — దక్షిణోత్తరము కృష్ణా తాపతీ మధ్యభా
గము, పూర్వాపరదిగ్విభాగము 'వెయింగనా' నదీభాగ ప
శ్చిమ వారాన్నిధిమధ్య; మీయవధి నిల్చె నాఁటికి నేఁటికి॥

తే॥ కొంకణము, సహ్యాపర్వతక్షోణి, దాని

సూర్పు పీఠభూమియు, నిన్ని దొరసి కొనుచు

దశ మహారాష్ట్ర రాజ్యాభిధాన మందు;

నిదియ రంగస్థలము మసచదువు కథకు॥

4

॥ The name Maha-rashtra was confined to the Western edge of the Deccan plateau, bounded on the north by the Tapati, on the south by the upper courses of the Krishna and on the east by the Sina.

సీ॥ * ఒకగీత, - 'నందోడు' నుండియు సాత్పురా
కనుమలవెంటఁ దూర్పునకుఁ బోయి,
యట 'వెయింగానా' మహానదివెంట ద

క్షీణము 'వార్ధా' నదిఁ జేరుదాఁక
నడిచి, యచ్చటినుండి పడమర 'మణిఘరు'
'మాహారూఁ' చేరుచు మరలి, దక్షి

ణమున 'బీడారు'కు నడిచి, యాపైని ప
శ్చిమము 'పోలాపూరు' చేరి, యచట

తే॥ దక్షిణముమల్లి, కృష్ణనుదాఁకి, వక్ర

గతిని మూలగా 'గోవా'ను గలియవలయు;

ను తరమునుండి యీరేఖ నొదిగియున్న

ధర మహారాష్ట్ర, మపరాభి తటము వహకు॥

సీ॥ అటు పశ్చిమాంబుధి, యిటు సహ్యా పర్వతం

బీరెంటి నడుమ విస్తారభూమి

కొంకణదేశమై కొమరారు, బాడవుగా

ను తర దక్షిణా భ్యున్నతమయి;

పైరుపచ్చల కంత సారవంతముగాని

వెలినేల గులకతాల్ గలదియైన,

బలురకంబుల పూల పండ్ల గుత్తులువ్రేలు

రమ్యత రోద్యానరాజి గలదు;

తే॥ ఎండలో వానలో, దపముండియుండి,

దైవమునునమ్మి జీవితాధ్యాయ మెక్కొ

జరుపు నిరుపేద రైతు కాపురము లిచటఁ

గలవు, గుడిలేని శంభులింగముల కరణి॥

* Historical Atlas of India by Charles Joppen, S. J.

చ॥ ఉఱుముచుఁ బశ్చిమాంబునిధి యూర్మిక లొండొరుఁ ద్రోపులాడఁగా
బెరసినయుప్పు, సహ్యాధరపెట్టిన కందలుఁ గాయగూరలున్
బరువపు జీవనంబు నడుపంగ, స్వతంత్రత సొంతహక్కుగాఁ
బెరిగినవీరులై ప్రకృతి పెంచిన బిడ్డలు వొల్తు రచ్చటన్॥ 7

ఉ॥ కొంకణరాజ్యమున్ నిలుపుకొట, సముద్రము పొంగు నాఁపఁగా
నుంకువ గొన్న మేటి, రవియుగ్రత మాపెడు మాంత్రికుండు, ప
ర్యంకమునందు నాడెడు తరంగిణులన్ గని యుబ్బు తండ్రి, ని
శ్చంకపు 'మావళా' నెలపు 'సహ్యాము' కొంకణమంటి రాజులున్॥ 8

మ॥ మన కీ సహ్యా మహా మహీధరము సమ్మాన్యంబు; శ్రీదేవి శం
భునియిల్లా లిట 1 'నేకవీర' యనఁగాఁ బొల్పారు; నీశైలకుం
జ నితంబొంత దరీ ఝరీ తటములన్ బాగ్ర న్మహారాష్ట్ర వీ
రుని హుంకారము మూలమూల నుఱిమెన్ రూక్షక్రియా భీలనై॥ 9

చ॥ పలితములౌ దినాంత రవిభానుల బంగరునీరుదేలు లో
యలు దరు లొప్పు నీగిరి తటాగ్రము లెక్కుచు, మావళేలు చా
పులఁ దొనఁకాడు పశ్చిమ సముద్రపుఁ డుంగతరంగపాళి ము
నకలుగొను గాలికూనగమి కౌగిలులన్ రమియింతు రెంతయున్॥

॥ సాద్ర నగంబు తూరుపుదెసన్ వరుసన్ గిరిపాద మంటి, య
క్షుద్రములైన దుర్గములు శోభిలుఁ; దొంటిన్మపుల్ స్వరాజ్యమున్
భద్రముసేయఁ గట్టిః రివి పాడటి నేడు సపత్న మండలీ
ముద్ర వహించెఁ జీమగమి పుట్టలు పాములకైన కైవడిన్॥ 11

1 శ్లో॥ విపులే విపులాదేవీ కల్యాణీ మలయాచలే।

సహ్యాదావేకవీరాతు హరిశ్చంద్రేతు చంద్రికా॥

'దేవీభాగవతము' - 7 స్కంధము, 80 అధ్యాయము, 66 శ్లోకము.

సీ॥ పగడాలదండ చెల్వము మించు నామగ్గ
 వితతికిఁ దూర్పుగాఁ బీఠభూమి,
 'తపతి' 'యింద్రాణి' 'గౌతమి' 'భీమ' 'సీర' 'కృ
 ష్ణ' యు నాటలాడెను చలువనేల,
 'భాండుారు' శిఖరి 'భాస్వానాథ' 'మంబికా
 నాథ' మఁ గిరుల నందమగుసీమ,
 పావనక్షేత్రముల్ 'పండరి' 'నాసిక'
 'తులజ' 'కొల్హాపురి' వెలయు నెలవు

తే॥ నదుల గట్టుల గుట్టల నెదిగి యొనుగు
 ఫలితవనరాజిఁ గనువిందు గొలుపుఁగాని,
 పండి యొఱగిన పచ్చని పైరులిచ్చి
 కడుపు విందులు సేయఁ బాల్పడని దయ్యె॥

❖ మహారాష్ట్రుల స్వభావ - వృత్తి - పరిస్థితులు. ❖

క॥ ఇట్టి మహారాష్ట్రము సిరి
 పట్టయి, శౌర్యంబు విడిదిపట్టయి, యరులఁ
 నెట్టుచు, గీర్తికిఁ బట్టము
 గల్పెఁ జనరంజనానుగత వైఖరులఁ॥

తే॥ దక్షిణోత్తరములనుండి ద్రవిడు లార్యు
 లిందుఁ జేరంగ, నందఱు నేకమగుచుఁ
 గ్రమముగా మించి, యొకమహారాష్ట్రజాతి
 యందుఁ జెలువారె మిశ్ర గుణాశ్రయముగ॥

ఉ॥ ఆర్యులనూపు - ద్రావిడుగుణాతిశయంబు - నిసర్గధైర్య గాం
 భీర్యము - లేకరూపతను బెంపఁగ, దక్షిణపీఠభూమిలో
 నార్యులకన్న ద్రావిడులకన్న దృఢాంగు, లుపాత్త సాహ సా
 దార్యులునై జనుల్ యశముఁదాల్చిరి దుర్దమకార్యధుర్యతఁ॥

చ॥ విషువని దైవభక్తి, తమపెద్దలనాటి పవిత్ర ధర్మముల్
నడిపెను జాతిరక్తి, యొరు నమ్మక సేగి దమించి నీవిక
గడపు స్వతంత్రశక్తి, కొఱగాములనోర్చి మతంబు దేశమున్
బుడుకు నురుప్రసక్తి, యివి పుట్టుకతోడనే పుట్టి వారికిన్॥

16

చ॥ మంచితనంబు సమ్మకపు మాట హితంబొనరించురీతిఁ గా
న్పించినవారికిన్, దెగువఁబెంచి శరీరముఁ బ్రాణమైన స
ర్పించి శుభంబుసేత, గికురించి నికారముసేయువారి సా
ధించి నిజంబుదెల్పి పగదీత, మరణములకున్ నిసర్గముల్॥

17

చ॥ గుముతా కొండలయునిక, వాహినులు పెక్కుల్ పొంగి పారాడుటన్
సమ నిమ్నోన్నత మూషరంబు నుపలచ్చన్నంబు నిస్సరము
న మహారాష్ట్రమునన్ జనుల్ మనుదూ, రెండన్ వానఁ గొల్పుండి ను
ర్దమ యోగంబున నైహికంబుఁ బర మంతర్వహ్ని సాధించుచున్॥

18

చ॥ నదులు మహీధరంబులు వనంబులుఁ దల్లియుఁదోడునీడగా
నెదిగినవారలై, జను లకృత్రిమ నిష్ఠురవృత్తి జీవనా
భ్యుదయ పరోపకారముల నోమెడుదో మెముఁబొంగు ఘర్మంబు
ద్బుదములమొగ్గలన్ జదిమి, దోయిలివట్టుదు రథ్యమెత్తుచున్॥

19

చ॥ విరియని భాషలో నొడుగు విద్యలు, చిత్తముకంటెఁ జేరికిన్
బరిచితమైనవిద్య లొకపాటిగ నేరిచి, కావ్యబంధముల్
విరచన సేత కంటె, మదివిప్పి రసంబునుగుప్పి, భావనా
పరిణతిఁ దంత్రులన్ గలిపిపాట మరాటుల కాటయై తగున్॥

20

వ్యవసాయంబులు కూలినాలి పనులున్ వాణిజ్య భేషజ్యముల్
వ్యవహారంబులు వృత్తి విద్యలును బూర్వాచార ముద్యోగగ
రవముల్ వారును వారుఁబొందిరి మహారాష్ట్రంబునన్; యోగిభా
గవతుల్ మించిరి గొంద, అందఱ నమసాకరంబులన్ బొందుచున్॥

శా॥ 'గోసాయి' 'బయిరాగి' 'సాధు' వను శాక్తుల్ వైష్ణవుల్ శైవస
న్యాసుల్ దేశికులౌచు, నేకులమువారై నా మతాచార్యులై
వాసింగాంచిరి; వృత్తిబట్టి కులముల్ వ్యాపించి యందున్న, వ్య
త్యాసంబు గొన, రంద ఖొక్కతెగవారై సంఘ మర్యాదలన్॥

తే॥ హైందవ మతంబులోని జీవాణువులను
బాటలను బద్యములనింపి పాడికొనుచు,
సాధుజనులు బైరాగి గోసాయి గములు
గాదె వోసిరి భక్తి యాగామి రక్తి॥

❖ దక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన. ❖

క॥ ఈరాజ్య మేలుచుండిరి
నేరుపుమై నిపుడు 'బహమనీ' సులతానుల్;
పౌరుషము విరియఁ జిమ్మి, మ
హారాష్ట్రులు తోడు నీడలై సాయపడన్॥

ఉ॥ దక్కను భామినీదొరలు తా మటు యావనులయ్యు, నెయ్యమున్
మక్కువఁజూపి హైందవుల మానసముల్ తనివొందఁ జేయుటల్
పెక్కుతెఱంగులై, సవతి బిడ్డలు, కౌరవపాండు పుత్రు ల
క్లొక్క కుటుంబమందలి యయోమయముల్ గనుచుండి రెంతయున్

ఉ॥ ‡ కన్నెలఁ బెండ్లియాడి, యధికారము లిచ్చియుఁ, గొందఁ టందు
యన్నెముఁ బున్నెమెంచక, సహసన భోజన పానరక్తి మీ
ఱ న్నటి యించి, వారి బయిరాగుల వీరిఫకీరులన్ సమా
నోన్నతి గౌరవించి, రిటు లొండొక నెయ్యము నామతింపుచున్॥

‡ "The Mahomedan rulers in the Deccan took Hindu wives in their harems." (Page 31)

"Some Mahomedan Fakirs have been ranked with the Hindu saints in general veneration and there are some saints who are venerated by both communities alike." (P. 24)

"Rise of the Maratha Power" by M. G. Ranade

శా॥ 'గోసాయి' 'బయిరాగి' 'సాధు' వను శాక్తుల్ వైష్ణవుల్ శైవస్
న్యాసుల్ దేశికులౌచు, నేకులమువారైన్ మతాచార్యులై
వాసింగాంచిరి; వృత్తిబట్టి కులముల్ వ్యాపించి యందున్న, వ్య
త్యాసంబున్ గొన, రంద ఊక్కతెగవారై సంఘ మర్యాదలన్॥

తే॥ హైందవ మతంబులోని జీవాణువులను
బాటలను బద్యములనింపి పాడికొనుచు,
సాధుజనులు బైరాగి గోసాయి గములు
గాదె వోసిరి భక్తి యాగామి రక్తి॥

❖ దక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన. ❖

క॥ ఈరాజ్య మేలుచుండిరి
నేరుపుమై నిపుడు 'బహమనీ' సులతానుల్;
పౌరుషము విరియఁ జిమ్మి, మ
హారాష్ట్రులు తోడు నీడలై సాయపడన్॥

ఉ॥ దక్కను భామినీదొరలు తా మటు యావనులయ్యు, నెయ్యమున్
మక్కువఁజూపి హైందవుల మానసముల్ తనివొందఁ జేయుటల్
పెక్కుతెఱంగులై, సవతి బిడ్డలు, కౌరవపాండు పుత్రు ల
క్లొక్క కుటుంబమందలి యయోమయముల్ గనుచుండి రెంతయున్

ఉ॥ ‡ కన్నెలఁ బెండ్లియాడి, యధికారము లిచ్చియు, గొందఁ ఁందు
యన్నెముఁ బున్నెమెంచక, సహసన భోజన పానరక్తి మీ
ఁ న్నటి యించి, వారి బయిరాగుల వీరిఫకీరులన్ సమా
నోన్నతి గౌరవించి, రిటు లొండొక నెయ్యము నామతింపుచున్॥ 20

‡ "The Mahomedan rulers in the Deccan took Hindu wives in their harems." (Page 31)

"Some Mahomedan Fakirs have been ranked with the Hindu saints in general veneration and there are some saints who are venerated by both communities alike." (P. 24)

"Rise of the Maratha Power" by M. G. Ranade

చ॥ మొదవును లేగ మూతివిటుపుల్ గనకుండఁగ సంతరిపుచున్
బిదికినఁ, గుండపాల్గురియుఁ; బెట్టిక ముట్టిక త్రాగిటఁ గట్టుచున్
బాదుఁగును గోయుచో రుధిర పూరము పాలుదె? యిట్టి యెల్ల
మెదిగిన రాజులున్ బ్రజలు మేలిమిఁదాలిమిఁ బొంద నేర్తురే॥

ఉ॥ తీరిని యుమ్మలో మునుకఁదేలుచు, నాఁటి మరాటులున్ 'శిశు
దారు' 'హవాలుదారు' 'సరదారును' 'మాంసబుదారును' 'మ
దా' రనుపేరఁగొందఱు, స్వతంత్రులు జాగిరుదాస్లు రైతులన్
బేరులఁగొందఱై, మదిఁ దపించి రతంత్ర పరాశ్రమంబులన్॥

ఆ॥ వే॥ తల్లిలేని దూడ తడవుచు, నేయూపు

పొదుఁగునైన మూలిముట్టిఁబోవఁ

జుఱుకుఁగాలివేటు కఱుకుఁగొమ్ముల

గాక, కడుపు నిండు కరణి గలదె॥

శా॥ "స్వాతంత్ర్యంబునఁబుట్టి చావవలె" నన్వారల్ మహారాష్ట్ర శ్రీ
రీతుల్ గొందఱుమెచ్చ కొక్క పెరదారి దీసి; కేగొందఱో
యోతస్రోతము లెంచ కాదొరల యద్యోగంబునఁగించి; రు
ట్టాతల్వో నెదురొడ్డ నీయలలు తా మొందొందు తాపాదు

క॥ కడుపునకై కాలీశత

నడఁపంగా నిష్టపడని యభిమానధనుల్

పడఁతులతోఁ గొడుకులతో

నిడుమఁ గుడిచి రడవులన్ మహిధరదనులన్॥

oppressed beyond measure." "A History of India - Part
P. 135, C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Aiyar

† "Everything, therefore, seemed to be leading to
one inevitable end — the ruin and the devastation of
Hindu Province, the annihilation of their old royal house,
the destruction of their religion, their temples, their cities

"A Forgotten Empire" Mr. Sen

సీ॥ కావిగుడ్డల బూది కటకు నైపుతల

రాజరాజచ్చాయ గాజువాఱు,

గాయగూరల వంటకశ్టెల నుఱుమాడి

వజ్రాయుధపు టంచువాడి మగ్గ,

గాలిగజ్జెలు చిట్టికరతాళములు నవ్వు

దొరమగంటిమి యుమ్మఁ గరఁగిపోవ,

గుఱ్ఱాల నదలించి గోవుల సవరించి

రాచపుట్టువు కొండతాల మఱుఁగ,

తే॥ యతులు, పేదరైతులు, భక్తతతులు, పసుల

కాపరులునై మహారాష్ట్ర భూపు లిపుడు

నాటి యజ్ఞాతవాస పాండవులు వోలె

నుడికిపోయిరి గూఢాగ్ని హోత్ర దీక్ష॥

35

సీ॥ ఎడ్లదోలెడునాథు నెడమగా నొడిగట్టి

చదునార విత్తనాల్ చల్లునపుడు

మూన్నెల్లపాపని మూపుజోలె దగిల్చి

తెగని లిక్కులఁ గల్పుదీయునపుడు

నడిమింట మండునెండలకాకఁ గమలుచుఁ

గొడవఁడ్లఁ బైరులు గోయునప్పు

డెదిరి పంజలుదీర్చి యిరుతొల్ల బిగియించి

ముడిగడ్డిమోపులు మోయునపుడు

తే॥ ముంగురుల ముంచి చెమ్మటల్ మొగమునిండఁ,

బెదవి కమలించి యెగయూర్పు లెద బిగింప,

ఆ 'మరాటా' కుటుంబిను లడరుటగ్గి

గడఁక సాగించి రభిచార కర్మదీక్ష॥

36

— శివాజీ జన్మమునకుఁ బూర్వరంగము. —

క॥ తమవారి చెయిదములకున్

గుములుచు, బయివారి యెడమ కుడి చూపులకున్

గమలు మహారాష్ట్రముపై

నమరె నపుడు మొగలు దండయాత్రలు కలుకై ॥ 37

ఉ॥ ఏ శుభలగ్నము దడుగులేసిరొ దక్కనుపైనఁ దొల్లి ఢి

ల్లీశులు: నాటంగోలె వెరవేది మహారథరాజ్యలక్ష్మి శో

భా శిథిలాంగకంబులఁ దపస్వినియై, పచరించె జీగ ప

ర్ణాశన దుష్టసాత్వికసహసన ఘోరగుహాధివాసముల్ ॥ 38

మ॥ చిలుముంబాయఁ గటారి నూటికొని, 'ఖిజ్జీ' బిడ్డ తోరుమకసే

నల పాదాహత ధూళిధూమములు మింటబామఁ, దత్కారిత

జ్వలనజ్వాలల హైందవప్రజల సర్వస్వంబు వేల్చించు కాఁ

కలు నాడున్ 'సినిమా' ప్రదర్శనములై కన్నుబ్బ సవ్వారికిన్ ॥ 39

మ॥ ఖలిజీ వంశమువారి దారిఁగొనుచున్ గేల్చెత్తి, 'తుగ్ల' కుకలుల్

పెలుచున్ దండులుదోలి దక్షిణపుటర్విదొక్కి; రవ్వారిసేఁ

తలకున్ జాతిమతావరోధముల కద్దంబైన విఖ్యాతగా

ధలు కీర్తించిరి దక్షిణోర్విజను లంతస్తాప మేపారఁగన్ ॥ 40

తే॥ పుండ్లవోఁ - బోని పెనుగంట్లవోలె, దొంటి

యవనుల దురంతములగుర్తు లడఁగ లేద,

మరల నవ్వాని గాయమ్ము పలుచునట్లు

'గింగు' రనిమోసె మొగలు ఫిరంగిగుండు ॥ 41

మ॥ శీ చనినాఁ డక్కరు చల్లఁగా మిణుగులుల్ సంధించి, మామంచివాఁ

డన; నవ్వాని రగుల్చినాడు సెగ లల్లార్పన్ జహంగీరు; త

త్తనయుం డాసెగలెల్లఁ బైఁ జెరుగుచున్ దండె తినాఁ; డిల్లు ద

క్కనులోఁ దొంటి దురంతముల్ మరల విక్కజొచ్చె నానాటకిన్

§ "A new danger threatened the country in the attempts

చ॥ శి ఇవి యొకనాటికి గుండగములే! తరముల్ బడి నూనూనాల్గు మైం
దవుల మనంబులదవిలి, నాణిసదో బొగరాణి ముకుల
గవియుచు, సంకునగు సుడిగాడ్చులదేలుచు, మానస వ్యధా
దవ దహనంబు నల్లెసలదట్ట ముగూలులనాట నాటికికొ॥ 43

తే॥ పసులకాపా నుడిసెలో, బండుగావు
మనసులో, వీరయోధు కన్య నలయగును,
నల మరాటా కుటుంబము దన్నిమెనలు
శ్రాకి, స్వమహాభావంబు పొందునెయి॥ 44

చ॥ అదనపు తుండల బుడిచునై, పొలు బొగునెబోసి, నాగర
మెదుగుచు, నెర్వుల బలిసి, విశి లిమిసిక బులిసి, నాగల
బదునయి, విత్తనంబుగలుపదసి, దక్షిణాగ్రామి నేరసి
భృదయమువేదియు నద మనస్కి మహాపురుషావతారము॥ 45

చ॥ మెఱుపులవంటిమాపు, ముగిసినల బుట్టల నుండినపు
బరుజాలు, ముట్ల నెట్లమలు పర్వత, నెదురున్న మునుతొ
దురగము నెక్కి పల్లవం దూరం మహారథం భర్తృగృహం
తురతకుఁ బూర్వరంగమనుతో వలు పురంబునో తి నెగిరి॥ 46

made by the Delhi Emperors, from Akbar to Aurangzeb, to extend the Mahomedan power again to the south of the Narmada and the Tapti rivers." (Page 36)

* "The new Moghul invasion threatened the land ... the like of which had not troubled their ancestors three centuries before. Those three centuries had left lasting memories of past horrors and justified apprehensions of the renewal of the fanatical intolerance and cruelty which the Mahomedan Conquerors, left to themselves, were so prone to exhibit in their dealings with the people of the country."

P. 45 "Rise of the Maratha Power" by M. G. Ranade.

సీ॥ ఆది శిశోదరాయఁడుఁ దత్కులంబువా

రేలునాఁడు కుదుళ్ల నెసఁగిమించి,
రాష్ట్రకూటులు మహారథులు పాలించునాఁ

డంకురించి చివుళ్ల నందగించి,
దంతిదుర్గాది భూధవుల యేల్చడినాఁడు

మూవప్రాయపు నిండుమొగ్గఁ దొడిగి,
యాదవప్రభుల రాజ్యమునాఁడు కమియ మాఁ

గిన పండ్లబరువునఁ గొనలువిడిసి,
తే॥ యల మహారాష్ట్రరాజ్య కల్పగమంబు

భామినీరాజ్యవాత విధ్వస్తమయ్యెఁ;

¶ జెదరె బీజముల్, దక్షిణక్షేత్రమందు

మొలచె సహ్యాద్రిభవ నదీజలముచలువ॥

47

చ॥ మొలచిన మొక్కలందు బలుపుక గనుచుక, వడిదేలు కాండతో
నలముచు, నూగుదేలు చిగురాకుల నికినమొక్క, - భోస్సలే
కులచిత పూర్వపుణ్యములకు న్నెలనై ‡ శివనేరు కోటలో
నెలకొనె, జీజియా పొదుపు నిండిన పొత్తిటఁ బ్రోదిఁగాంచుచుక॥ 48

ఉ॥ అట్టి యుదీర్ణ దేవగిరి యాదవరాజ మహాన్వయంబునక
బుట్టి, శిశోదియాంక రసపుత్ర కులీనుని భోస్సలే విభుక
బట్టిన వీరయోష, దురుపప్లవ ఘూర్ణితచిత్త, జీజియా
పట్టినఁ బెంచుచుండెఁ బులిపాల మగంటిమి నుగ్గు వెట్టుచుక॥ 49

49

¶ "The Maratha power had been already created, though scattered in small centres all over the country."

‡ "The seed was sown for which the ground had been prepared for more than three centuries ... when Shivaji ... was born at Shivaner." (Pages 38 & 39)

"Rise of the Maratha Power" by M. G. Ranade.

తే॥ కొండవరుసల శివనేరు కోటచుట్టు
గుహల నొక్కటఁ గొలుపున్న గుఱ్ఱవేల్పు
గణపతికి మ్రొక్కుఁ దల్లితోఁగదలి శివుఁడు
భావికృతులకు విఘ్నముల్ న్రాయకుండ॥

ఉ॥ తా నొకరాజు, మేటిసరదారులు కొందఱు, కొందఱు న్యాయ రా
త్సేనలుగాఁగ బాలురను జేరిచి, పూహము లొడ్డి, దుర్గసం
తానము లెక్కి, భేదనవిధానములు విజయేంద్రరానుసం
ధానము లాటలాడెఁ బిననాఁడె, శివాజి భవిష్య దర్శముల్॥

మ॥ కనుదాని వినుదానిఁ జెప్పకయె చక్కన్నేర్చు ధీశాలిత
గని దాదోజి శివాజి మెచ్చుకొని ప్రక్కఁజేర్చి, యాడించుమె
ల్పున వాఁయఁ జదువంగ, నంకగణితంబు గూర్చుఁగానేర్చి, యె
య్యన రాజ్యాంగవిధానముల్ వినిచెఁ బ్రత్యక్షానుమానాదుల॥

మ॥ కలఁతఁజెందెడు నాత్మదేశమతముల్ గాపాడ, శస్త్రస్త్ర వి
ద్యలుఁ జాణక్యతపంబులు జదువు విద్వాంసుల్, మహారాష్ట్ర
రులు వేదాంగములెత్తి యర్థముల మార్పుదీర్చు చచ్చించు తా
తల తాటాకులమీఁది గంటములవ్రాతల్ గోతలు మెత్తురే॥

ఆ॥ వె॥ ఆత్మ దేశ గౌర వాభ్యుదయంబుల

నామతించు జీజియా వఘూటి

తనయు గుణగణంబువిని, చిన్నికథలుగాఁ

బూర్వ వీర చరితముల్ వదించె॥

మ॥ చనవార దొడఁజేర్చి మై నిమిరి జీజా పుత్రు నగ్గించి, ప్రా
క్తనగాథల్ వినిపించునప్పు డతఁడుత్సాహంబునఁబొంగి, దు
ర్జన శిక్షాపర వీరవిక్రమకథా సంకాంత దుర్దాంత వ
ర్తనుడై మైమఱ పండుఁ, గాఢియ ఫణాగ్ర వ్యగ్రనాట్యంబుల॥

నీ॥ “అతిథిపూజకుఁ గుటీ రాంగణ మేతెంచు
పతిదేవతను జెఱబట్టి కొనియెఁ”
“దగు పెద్ద కొలువులో ధర్మాసనముచెంతఁ
జెరలాడి మగనాలి చీర లొలిచెఁ”
“బసుపు గుడ్డల పెండ్లి పడుచు మెర్వడి నాఁగి
కుత్తుకఁ దెగఁగోయఁ గత్తిదూసె”
“నద్దమందైన నీయతివఁ జూపింపవో
యని, దండుగొని కోట కగ్గిపెట్టె”

తే॥ నను పురాణ కథాగీతు లాలపింప
వినుచుఁ, దద్భావ భావనావేశపరతఁ
గంట వేడినీ రూర, మై గగురువాఱు
నడరి ఘూర్ణిల్లు బాలవీరుఁడు శివుండు!

60

శివు నవతారమేయని వచింపఁగనొప్పు శివాజి, ప్రాగ్భవో
ద్భవమగు భక్తిసంపదయుఁ, దల్లియొసంగు మతాభిమానమున్
బువువెడలించుతావివలెఁ బొంగిన సాహస ధైర్య శౌర్య శౌ
రవము లెలర్పఁగాఁ జిటుతప్తాయపు టాటల మేలిమిన్ గనెన్॥

61

—❖— షాజీపరిస్థితి జీజియా శివాజికే దెల్పుట. —❖—

తే॥ శివుని యీ యాటలెల్ల షాజీవిభుండు
మొగలు దండుతోఁ దలపడి పోరుచుంటఁ,
గంటితోఁగాక మనసుతోఁగాంచుచుండె
నోడుగెలుపుల నుయ్యాల లూఁగికొనుచు॥

62

తే॥ ఓటమిని మ్రింగి గెలుపున నుబికి, మొగలు
దండు షాజీనిఁ బలుమాఱు దఱిమికొనుచుఁ
బ్రజలఁ బీడించి గగ్గోలు పఱచుచుండఁ,
గళవళంపడె నాఁడు దక్కను ధర్మి॥

63

తే॥ తన్నుగారించి, పాజీనిఁ దఱుములాడి
 ప్రజల నుడికించు మొగలు కర్క-శత నెంచి
 జీజియాబాయి యెడఁదలోఁ జింతఁ దవిలి
 యురియుచుండె; నిట్లుండఁగా నొక్క-నాఁడు॥

ఉ॥ ఆటల బాలురక గలిసియాడుచు బాలశివ్రాసు, వీధుల
 దోటమొగంబులక జనము లొంకొకరుం గుమిగూడి, ముందుపా
 రాటము, లందుమోగలుల యాగడ, మిప్పుడువస్త్రురే మొ య
 న్నాటలు వించు, డెందము కుమారిలఁ దల్లినెఱుఁడ నెంచుచు॥

చ॥ సరగున మేడకుకజని, విషాద మలీమసమైన మోమునక
 గొరలిన చెమ్మటక గరఁగు కుంకుము చాఱులుగట్టి, చెక్కులక
 దొరఁగెడు నశ్రుపూరములతో డిగజాఱి, విఘ్నాన్నితాత్సులక
 బఱపెడు జీజియాఁగని శివాజి కుఠార విదారి తాత్కుండై॥

మ॥ “జననీ! యేమిది? బిడ్డతో గిరిగుహఁ స్వచ్ఛంద నిష్పందతక
 గను సింగంబును తెచ్చకొట్టి బ్రతుకంగా నెవ్వఁ డూహించె? నీ
 కనుసోనల్ గురియించి దప్పి నడఁపంగా నెవ్వఁ డానించె? ని
 డిన కుండక దొనఁకించు గాలితుటుమల్ నేఁడిదు రాసాడెనే?”

చ॥ అని యొడిఁజేరి పైచెఱఁగు నద్దూచుఁ గన్నులయూటలొత్తి, మో
 మెనసెడుచూపుతో ననునయించు కుమారునిఁ జూచి, జీజియా
 కునుకఁగనున్న దీపమునకుక జము రందినయట్టులై, మనం
 బునఁ జెరలాడు వేడివగపుక డిగమ్రింగుచు, నామె యిట్లనె॥

మ॥ “తనయా! నేటికిఁగల్గె నామనసువంతల్ దెల్ప - నూఁకొట్టి; ‘ష
 డెనో లేదో జగమెల్లనిండిన భవానీమాత, నా పార్థసల్
 వినలేదో’ యనుకొంటి; దక్షిణ ధరావిర్భూత జీమూత దు
 ర్దినముల్వోవ, జపారుణారుణ ముషశ్రీ దోఁచిన ట్లయ్యెడుక॥

శా॥ అన్నా! దక్షిణ భారతోర్విని జనం బాబాలగోపాలమున్
గన్నారన్ నిదురించిరే? పిడికెఁ డన్నంబైన నిశ్చింతగాఁ
దిన్నారే? 'యెపు డెట్లుపైబడునొ యుద్వృత్తి మొగల్దండు' లం
చున్నా రాపునుదాపు లేనిప్రజలై యుత్సాహమున్ బాయుచున్॥

ఉ॥ ఈ దవకీల లాఁగి యెదురెత్తులఁబోరుచు, నీదుతండ్రి తో
డేది కుటుంబమేది నిలుపేది శ్రమంపడుచుండ, వారిఁ గా
లూఁదఁగనీకయే తఱుముచున్నది మోగలుదండు దేశ మం
బేద యొసర్చి; యింత మిడిమేల మిదేలని యుమ్మలించెదన్॥ 71

మ॥ అయి దా జేఁడులవాఁడ వీవెఱుఁగ, వన్నా! మొన్న మోగల్ చమూ
చయముల్ గత్తిఁ గఱఁగిదూసి కసిమించన్ డాసి, మీయయ్య నే
బయల్ నిల్వఁగనీక తోలె, నట్లుపైఁ బంతంబు సాధింప నా
పయికిన్ దూఁకె, నిఁకేమి వల్కుదుఁ? దలంపన్ మేను గంపించెడిన్॥

సీ॥ ఉదరమ్మునంట నిన్ బాదివి, మర్కటవోలెఁ

బ్రతిదుర్గమున కెగఁబ్రాకలేక,

బావురుగాని యాపదఁబాప, రాచిల్క-

వలెఁ బంజరమున నిన్నిలుపలేక,

కంసు కఱఁగిసోఁకఁగనీక, వసుదేవు

వలె గోకులముఁ జేర్చువాఁడులేక,

పులివాతఁబడు గోవువలె, లేఁగదరిఁ జేరి

దిక్కులేని తనంబు దెలుపలేక,

తే॥ యలసిపోయితిఁ; 'దోడు లేనైతి' ననుచుఁ

గుమిలిపోయితి; మొగలు కక్కుఁటితి నెదిరి

ధిక్కరించితి; 'నీతికై తెంపుసేయ

నొకఁడు లేడయ్యేనే' యంచు నుడికిపోతి॥ 72

ఉ॥ దేవత లాపువచ్చినగతిన్ బినతండియుఁ దమ్ముఁడుండి, యా
యా వివరమ్మలాడి హితమాడి తెగంబడి దేవురించి, నా
జీవములిచ్చి; రీపొదుపు చిక్కనిచో, శివనేరు కోటలో
నీవును నేనును న్గలిసి, నేడు మొగచ్చులఁ జూచికొందుమే॥

చ॥ ఇది యొకఁడే తలంప వచియింపః నిజాము నవాబు మోసమున్
జిదుకుచు, నీదుతాత లుకజీఁ దనకొల్వుకుఁ బిల్చి, భృత్యులన్
బాదువఁగఁజేసి, గొట్టియలఁబోలెఁ గుటుంబము నెల్లఁగూల్చె; నీ
చిదగొద లిట్టిరోతలు సశింపవె హైందవభూమి నెన్నఁడున్?॥

ఉ॥ † కన్నులపండువై తనుపుఁగాంచిన గోవుల నిండుపైరులన్
గన్నెల విప్రులన్ జెఱచి, గండతనన్తునఁ గాడు బీషగాఁ
దన్నుచుదున్నుచున్ మొగలు దండులు రా, నదలించి ధీరతన్
వెన్నడిఁ బాఱఁ దోలఁగల వీరుఁ డొకం డిట లేకపోయెనే॥

ఉ॥ కుమ్మెడు నీఁటెపోటులకు ఊమ్మిడుచున్ బయిదూఁకి, వైరి జీ
వమ్ములఁ దీయుదాఁక ధరపైఁ బడనొల్లని మేటి వీర వా
శమ్ములు గొడ్డుపోయినవి, సాగుచునున్నది వారియాట, దై
వమ్మెపుడోము! నెడ్డు మనవంశములన్ మణు లుద్భవించునో!॥

మ॥ అనుమాటల్ విని, బాల్యచాపలము తోయన్, దల్లిగై కొన్నవే
దనదూయన్, శివబాలుఁ డుక్కెనసి, “మాతా! మానుమీచింత; శ్రీ
ర నిరాస మ్మొనరింప దేవుఁ డవతారం బొందు; సింగంబు నీ
నిన సహ్యవని గొడ్డువోవునె? భవాసీమాత కన్నూయునే?॥

† “The long wars of Mughal aggression ... complete their ruin. The oppressed ryots fled from their homes, the deserted fields lapsed into the jungle; many once flourishing villages became manless wilderness.”

Page 191, “History of Aurangzeb” Vol. I — J. N. Sarkar

సీ॥ కార్తవీర్యశుగొన్న కపిలధేనువుఁదేర
 రణభీము భార్గవరామునట్టు,
 లేకచక్రిపురంబు నెరియించు బకు గెల్వ
 ద్విరదాయుతస్థేము భీమునట్టు,
 లాదితేయులగెల్చి యమృతకుంభముఁదేరఁ
 దత విపక్ష దిధక్షుఁ దాగ్మ్యనట్టు,
 లమరసామ్రాజ్యాపహర్తయా బలిఁదొక్కి
 మాయావతార వామనునియట్లు,

తే॥ పనుపుమీ నన్ను; సంశయపడకు తల్లి!
 యమృతవాక్కులదీవించు, మదియ చాలుఁ;
 జలము బలమును శక్తియుక్తులను జూపి
 జయముఁగొనివత్తు; నీ మనశ్శరముఁ బుత్తు॥

79

ఉ॥ ఈ యుబలాట మాను జననీ! “మనహైందవభూమినోమఁగాఁ
 బాయక భోక్తాసలే కుల తపంబునకున్ వరమిచ్చియుండఁ గా
 త్యాయని” యంచు వింటిమిగదా! జగదాబ నిజార్థసిద్ధిత
 యే యవతారమే సభినయించుత్వరన్ దెర యెత్తుకుండునే!”॥

80

మ॥ అనుటన్ దా నమృతాభిషేకమునయట్లు జీజయాబాయి పు
 త్రునిఁజేయారఁ గవుంగలించుకొని, ముద్దుంగొంచు, “నాతండ్రి! నీ
 వనుమాటల్, గొనుకార్యముల్ గెలిచి, దీప్తాయు ర్యశో వీర్య వ
 ర్ధనతన్ మించుత; వజ్రవర్మ మపుగాతన్ నీకు నాదీవనల్”॥

81

ప॥ అని దీవించెడు సంతలోపలఁ ‘దధా’ స్తంచున్, సుధాస్తార వా
 చనుఁడై వచ్చిన ఖాండదేవుని నమస్కారంబులన్ గొల్చి; రా
 యనయున్ డెందమునందు విందు కనులందై మోమునందై నుడిం
 గొనుటందై వెడజాలువాఱ, నిటు వాక్రుచ్చెన్ శుభాశంసియై॥

82

— ✱ పాజీయు తరము — పునహాప్రయాణము ✱ —

శా॥ “అమ్మా! నేటికి విచ్చిపోయినవి నిత్యంబై మహారాష్ట్ర రా
జ్యమ్ము ముట్టిన కాలమేఘములు; సస్యశ్యామల క్షేత్ర ర
మ్యమ్మా నింక నుపాంత భూములు; వరాహవ్యాఘ్ర భల్లాది;
త్వమ్ముల్ దోల శివాజి మేల్కొనె నుదాత్తతాత్ర ధర్మబున

ఉ॥ తీఱనికయ్యముల్ వొడిచి, తెప్పిరి నేడు వహజిరాజు త
గోరు బిజాపురప్రభువుకు బెనుబాసటగాఁగ నిల్చి, స
తాకరముతోడ మేటియధికారములంది, జనంబుమెచ్చ స
ర్దారుఁడునుం బ్రధానుఁడయి, తా వసియించె బిజాపురమ్మున॥

ఉ॥ దుర్మదులైన మోగలులతో దురముల్ భరమకాదు దేశము
శర్మవిదూరము జలుప, సంధిగొనె వహజీవిభుండు; త
త్కర్మఫలంబుగా మనకుఁదక్కినరాజ్యము కొంతవోయె; నీ
నిర్మల పుణ్యభూమి శివనేరు పడె మొగలాయిచేతుల॥

ఉ॥ పట్టినపట్టు దీఱి, యొకపాటివిరామముతోడ నెమ్మది
మెట్టి, నివాససుస్థిరత మేకొనఁగాఁ “బునహాపురమ్మున
బట్టిని మిమ్ముఁ గందు” నని పంపిన యీశుభలేఖ యిప్పుడే
ముట్టినదమ్మ! మీ పయనము బతియానతి సేయఁగోరెద॥

మ॥ అనుమాటల్ విని జీజియా యునికి “దాదా! నేడు నానాధునె
మ్మన మీపాటివిరామముగొని, నను మన్నింపఁ గాలంబు వ
చ్చెనె? కష్టమ్ములు విచ్చెనె? శిరముపై జీరాడి మమ్మేఁచు దు
ర్దినముల్ విచ్చెనె? మాభవాని ననుఁదండ్రీ! నేటికి మెచ్చెనె?

సు॥ చనెఁగాదా పదియేండ్లకాల! మిపు డాసాంభాజి నెమ్మోము నా
కనుల గట్టినయట్టులుండె; దత రాకాయామినుల్ గూడ నం
ధ నిశీధమ్ములె యయ్యె; వేళకగు నన్నంబేది, నీరేది, యిం
తనువౌ నిద్దురయేది, యేమయిరొగాదా! తండ్రియు బిడ్డఁడు॥

తల్లినిఁబోలి గర్భమున దాఁచి, శుభమ్ములఁ బుట్టినిల్లు న
తిలును విస్తృతిఁగొలిపి యేలిన మా శివనేరుకోటలోఁ
జల్లఁగఁ గాలముగ గడపఁజాలుచు, మాశివుఁడెన్నఁడేని వ
ర్ధిల్లి నియంతయై కొలువుదీరినఁ, గన్నులఁ జూడఁ గోరితిన్॥

89

తే॥ ఇంతలో నిట్టివిపరీత మెఱుఁగనైతిఁ;

దఱుముచున్నాఁడు బలవంతపఱచి మమ్ము

నాలివైవము; మాశివనగర మింక

శివునిఁబాసిన కైలాస శిఖరి గాడె॥

90

దాదా! నామది నిండిపోయె; నిదియుత్సాహంబో! శోకంబో! ని
ర్వేదంబో! త్వరపాటో! నేనెఱుఁగఁ; దండీ! సర్వసన్నాహ మా
పాదింపఁనియమింపు; మీ విపు డుపన్లావ్యంబునక బొండవ
శ్రీ దర్శింపఁగఁబోవు కృష్ణుఁడవు; భాతృత్వంబు సేదేసుమీ!”॥

91

తే॥ అనెడుపలుకుల కలరి, కల్యాణ సూత్ర

సముచితంబుగ దాదోజి సూత్రంబు;

జీజియాబాయి కొడుకును జేయవట్టి,

కరఁగి కరడెత్తుతలఁపులఁ గడలినడిచె॥

92

స్వారముఁజేరి, గాటమగు భక్తిమెఱుఁగ గృహదేవతా నమ
స్కారముఁజేసి, యాభ్యుదయికంబగు దాన సమర్పనాదికా
గారములెల్లఁ దీర్చి, పరిచారకులక దనియించి, తోరణ
స్వారము డాసి, యచ్చటి భవానికి మొక్కులువెట్టి, వెల్వడెన్॥

93

తే॥ క్రిందఁ గనుపట్టు నుపవన తేత్రములను

వరుస దిగిపోవు నిడుపు సోపానములను

గనుచు, ద్వారమ్ముదాఁటి, యుత్కంఠతోడ

మనసుఁ గనులను గోటవైపునకుఁ దిగిచి॥

94

చ॥ బురుజులతో, బిగింపుబలుపుంగని నిక్కినకోటతో, సభం
గుర పురతఃకవాటముల గుబ్బులతో, గిరిపంక్తితో, నిరం
తర తరురాజితో, వెఱఁగు దాగలియా శివనేరు దుర్గపుం
బరి నిలువెల్లఁ జూచి, యెడఁబాటు తలంపున నీడలాడఁగన్॥

సీ॥ “నడిపించితివి, తోడుపడి కాన్పుసవరించి

యల యాఁడుబిడ్డ మర్యాదలెల్ల
నొడిపించితివి, బిడ్డ నొడిఁజేర్చి పుడికించి

పెద్దకోడలి యింటిపెరిమయెల్లఁ;
గుడిపించితివి, పీటయిడి పల్లెరంబిడి

వియ్యపురాలి యొప్పిదములెల్ల;
విడిపించితివి, నీదుకడుపులోఁ జోటిచ్చి

సవతి పుట్టింటిమచ్చరములెల్లఁ;

తే॥ బదివసంతముల్ నీదుగర్భమున నడిచెఁ;

బుడికితివి నీదుఱకకలఁ బొదివికొనుచు;

మఱతుమే నిన్ను! మాశివు పురుటియిల్లు!

పతిని దరిసింప సెలవిచ్చి పనుపు తల్లి!”॥

చ॥ అనెడుతలంపులన్ బెదవియాడ, మన మ్మరియాడఁ, గన్నులున్
మినుమినుకాడ, టెప్పతుది మిట్టిన ముత్తెములాడ, జీజియా
గొనకొనుకూర్మితోఁ బనుపుఁగుంకుము దోయిలివట్టి, భక్తి భా
వనము కృతజ్ఞత న్నెరయ, వాకొనె దీవనపల్కు లీగతిన్॥

తే॥ “శివుఁడు శివుఁడేని, యంబ శాంభవియ యేని,

భరతభూమి పతివ్రతాకరమయేని,

శివుని పురుటిల్లు తద్యశ శ్రీల బెరసి

దక్షిణ ధ్రువతారయై తనరుఁగాక!”॥

మ॥ అను జీజాపలుకంది బాలశివుఁ “డంబా! నేఁడు నీవిచ్చు దీ
వనకున్ నాయభిమానముద్ర) యిడి, సావర్ణాక్షరశ్రీల నిం
డిన యీపద్యము భావిహైందవులకున్ నిత్యోపపాఠమ్ముగా
నొనరింతున్; శివనేరు వాఙ్మయ చిరాయు శ్రీల రాజ్ఞుతన్!”॥ 99

తే॥ అనుచుఁ దల్లియుఁగొడుకు జోహారు లిచ్చి,
నడువ ససితేని మదిలేని యడుగు దిక్కి,
త్రోవ నడిపించు దాదోజితోడఁ గదలి;
రంతఁ బల్లకి సోపాన మవతరించె॥ 100

తే॥ మొదట విస్తారమై, కొంత పోవఁ బోవ
ముగురుమాత్రమే యొకటిగాఁ బోవఁజాలు,
నిలుకుత్రోవలో సైన్యమ్ము లొరసికొనుచు
నాయుధము లెత్తించన వేడుకై రహించె॥ 101

మ॥ ఇరుపార్శ్వంబులు కొండలంబలిసి, మధ్యేమార్గ సోపానముల్
తరఁగల్గా, డిగఁబాలు నిర్గురముమీఁదన్ దేలితూఁగాడు మ
ధరమా నోడయుఁబోలెఁ బల్లకి బహిష్కారంబు పేడిగిరినిన్
వరుసన్ దాఁటుచుఁబోయి నేలపయి నిల్వన్, వారు వెన్జూచుచున్॥

మ॥ * ధరణీగర్భము దూఁటి, చక్కఁగ శిలీధ్రమ్మట్లు పైకుబ్బి, మి
న్నరయన్ నిక్కుచు, వేనవేలడుగు లెత్తై కొండపైఁ గోట వే
డరిగాపా శివనేరు దుర్గ మవిభేద్య శ్రీల శ్రీచక్ర గో
పురమై కన్నడఁ, మొక్కులిచ్చిరి తలంపుల్వోని వీహొల్పులన్॥

* “The hill of Sivaneri rises at a straight line from the surrounding ground level and is thousands of feet high..... Eight or nine gateways (toranas) (were) built ... .. over the narrow pathway. ... It is one of the holiest of the holy places of Dakhan, because ... from this ... mountain top of Sivaneri ... Maharaja Sivaji ... greeted the first rising Sun of his new life.” — P. 269, “Modern Review” Sept. 1937. Adris Banerji.

ఉ॥ మునుకొని వీరయోధభటుముఖ్యు లుదాయుధులౌచుఁ బర్విడన్
వెనుకొని ఖాండదేవుఁ డట వింత విశేషము ముచ్చటించుచున్,
దనహయ మొక్కపార్శ్వమున దాపుగొనన్ గదలించి, ముందు
వెనుకను గన్నువెట్టి నడిపించెఁ బ్రయాణము సత్వరమ్ముగన్॥

క॥ “అది ‘చాకణ దుర్గం’ బను
నది; యిందాఁగి స్రవంతి యదియ; తుకారా
ముదయించిన ‘దేహూ’ పుర
మిది” యని దాదోజి వింతలెన్నుచు నడిపెన్॥

మ॥ పునహః పట్టణ సౌధరాజి కనుచూపుం డాయ, నుత్తుంగకే
తనముల్, గోపురచంద్రశాలిక, లభేద్యంబైన ప్రాకారముల్,
వనముల్, పచ్చికనేల, లంతికమునన్ బారాడు ‘మ్యూటా’ నదీ
స్వనదూర్ముల్ గనుచుండఁ బల్లకి పురద్వారంబు డాయన్ జనెన్॥

ఉ॥ అచ్చటి ద్వారపాలురు నయమ్ము ప్రియమ్మును జూపి లోనికిన్
బుచ్చిన, రాజవీధి హయమున్ నడిపించుచు, ఖాండదేవుఁడున్
బొచ్చెములేనిభక్తి జనముల్ కరముల్ ముకుళింప వీడుకో
లిచ్చుచుఁ బోయి, సేన విడియించె నొకానొకమేడచెంగటన్॥

క॥ అది, ‘రాజమహాలు’ నా నొ
ప్పిదమా భవనంబు; దాన విడియుచు, జీజా
సుదతీమణి తనయునితో
ముదమునఁ బతిరాక కెదురుపోవుచు నుండెన్॥

శా॥ షాజీరాజు బిజాపురప్రభువునాజ్ఞన్ గన్నడంబేగి, ఘో
రాజన్ దదిప్రళన్ జయించి, సులతా సందిచ్చు మర్యాద లా
యీజాగీ రధికారలాంఛనములెన్నేఁ బొంది “పూనా” పురిన్
జీజాబాయి శివాజినిన్ గనఁగ వచ్చెన్ నిండుమోదంబునన్॥

ఉ॥ ఉండఁగఁ బండఁగా నిముస మూపిరి యాడఁగనీక, యెందును
నిండినగండముల్ దొలఁచి, నేటికి రాజకుటుంబ మొక్కచో
నొండొరుఁ గూడి సంతసము నొందఁగఁ జేయు భవానిగూరిమి
గుండల గాదెలం గొలిచి, కొల్చిరి తత్పునహాపురీ జనుల్॥ 110

తే॥ చీడపుర్వులఁ బాసి, కొంజిపురు మొగ్గ
దొడిగి, పూచిన విరజాజితోట వోలె
నాపదలఁ బాసి, యభ్యుదయమ్ము చాసి
సిరులఁ గళకళలాడె షాబీ గృహంబు॥ 111

సీ॥ పరిసర సహ్యాభూధర గుగ్గ వాహిని
తీర కాంతార సంచారములను,
ఉభయ సంధ్యోపాస నోద్ఘస్మమాణ భ
వానీప్రభావ నిధానములను,
స్థిర భక్తిభా వోపదిశ్యమాన పురాణ
రమణీయ హరికిఁగా శ్రవణములను,
నిపుణ దాదోజీప్రణీత రాజ్యంగత
త్ర విధాన దత్తావధానములను,

తే॥ సంక్షుభిత మాతృదేవతా శాస్త్రవ్యధాన
స్వమత గో విప్ర విప్లవ స్మరణములను
పదుచుఁబ్రాయంపుఁ దెర బయల్పడి, శివా
యత్తరాయణ బాలాయుగ గోరిమఁ గనియె॥ 112

॥ దాదోజీ వినిపింపఁగా శివుని శ్రద్ధా సాహ సోహస్సహా దీ
తా దాక్షిణ్య పరాక్రమక్రమ తితితా శక్తు లాటించి, షా
జీ దుస్సాధము భోక్త సలేకుల తపశ్రీ పండిన క్లుంచి స
మ్మోదమ్ము గనె, సాధు సిద్ధ వచనంబుల్ లోన భావింపుచు॥

తే॥ స్వమత గోదేశ ధర్మ రక్షణముకొఱకు
నుచిత వజ్రాయుధమ్ముగా నొఱపువెట్టి
తనయుఁ బెంచిన జీజియా 'ధర్మపత్ని'
'వీరపత్ని' యటంచు గర్వించె నతఁడు॥

11

❖ శివాజీకల్యాణము — విజాపురిలోనివాసము ❖

ఉ॥ ధీర గుణానురక్తి గడిదేటు కుమారకుఁ జూచి, వియ్యపుం
గోరికఁజీరు బంధువులకుఁ మొగమోడియు, నాటి సాంఘికా
చారము నెంచి, బాంధవముసాగిన పక్షబలంబు హెచ్చు నే
ర్పారసి, పాహజీ తలఁచె నష్ట కుమారకు పెండ్లి సేయఁగన్॥

11

ఉ॥ శ్రీ ఆయతకీర్తి నింబళుకరన్వయఁడౌ జగదేవరావు భా
గ్యాయతనంపుఁ దమ్మి యలరార జనించిన లక్ష్మీయశా సయీ
బాయినిఁ బెండ్లియాడి, గుణవంతుఁడు బాలశివుండు నేడు భా
ర్యాయుతుఁడౌచుఁ, బెద్దల శుభాశిషముల్ గొనె దోయిలించుచున్

తే॥ తల్లియనుమతి జాతీయతా స్వతంత్ర
రాజ్యలక్ష్మికిఁ గంఠసూత్రంబుఁ గట్టఁ
దలఁచెడు శివుండు తండ్రిపెత్తనము క్రిందఁ
జవి యెటుంగని లేతసంసారి యయ్యె॥

11

చ॥ జరిగె వివాహవైభవ; మజ్రస వినోద విహార వృత్తి స
బరముగఁ గొన్నినాళ్లు గడపంబడె; నంత షహజిరాజు జా
గిరు పరికించు నేలుబడికిన్ మతిమంతుని ఖాండదేవు నే
ర్పఱచి, సతీ సుతానుగ పురస్కృతుఁడై చనె బీజపూరుకున్॥

11

§ "The marriage of Shivaji took place at Poona in 1640 with great pomp and eclat. The bride chosen was Sayi bai a daughter of the distinguished Nimbalkar family."

N. S. Takakhav, M. A

సీ॥ భార్యలు 'జీజియాబాయి' 'తుకాబాయి'

యనురాగనిలయలై యనుసరింపఁ,
దనయులు 'సాంభాజి' యును 'శ్రీశివాజి' 'వెం
కోజి' యు నెద ముద్దుగురియుచుండఁ,
దన యాప్తసచివుండు దాదోజిఖాండదే
వుండు సర్వకార్యముల్ నడుపుచుండ,
సులతానుఁ డాతనికొలుపులో నుద్యోగు

లెనలేని మర్యాద లిచ్చుచుండ,
తే॥ నచట నిచ్చట జాగీరు లరసికొనుచుఁ,
గొన్నదానితో మఱికొంత గూర్చుకొనుచుఁ,
బలుకుబడి రాచకొల్వులో వెలుఁగఁజేసి,
చెలఁగె బల్మినిఁ గల్మి షాజీవిభుండు॥

119

మ॥ శివనేరున్ బునహాపురంబు, సహజశ్రీ మించు సహ్యావసీ
సవిధారణ్య తరంగిణీ గిరి గుహా సాభాగ్యముల్ వొంది, తృ
ప్తి వడ న్నేర్చిన భావుకుండు శివుఁ డీబీజాపురీ పాజ్య నై
భవముల్ మెచ్చక, ధీర వీర విహృతి పాగల్భ్యముల్ గైకొనెన్.

ఉ॥ పందెములొడ్డి ధూర్త హయ వారణ శిక్షయు, విల్లు నమ్ములన్
బొందిక, వాలు డాలు గొని పోరు, తుపాకుల కాల్పు, మల్లవి
ద్యం దిట, వన్నిటన్ విజయమంది, శివుం డట సాటివారిలో
నందియ వేసి, వాసి యెనయన్ 'బులిపిల్ల' యనంగ వర్ధిలెన్॥

121

తే॥ కనెడు నాసక్తి, దానిఁ గైకొనెడు రక్తిఁ,
దగ విమర్శించు యుక్తిఁ, దత్వ ప్రిసక్తి,
నిగ్ర హానుగ్ర హాధాన నిపుణ శక్తిఁ
దఱచి, కనుచుండె రాజ్యతంత్రముల నతఁడు॥

122

సీ॥ అలవోక రాజకార్యాలయంబుల కేగి
 నడుచు రాజ్యాంగ తంత్రములఁ దెలియుఁ,
 జతురంగ బల నివేశ స్థానములఁ జొచ్చి,
 కలబలంబుల బలంబుల నెఱుంగు,
 బలితాయుధాగారముల కేగి, వివిధ శ
 (స్త్ర) ప్రయోగ విధాన సరణిఁ గఱచు,
 సైనిక శిక్షావసరముల మెట్టి, వ్యూ
 హ విధాన భేదనోపాయ మరయు,

తే॥ మఱపు వెఱపును వెనుఁబాటు దరియనీక
 చుఱుకుఁదనమున నన్నింటిఁ దఱచి, శివుఁడు
 తల్లిచేఁ దండ్రిచే గురూత్తమునిచేతఁ
 బడయఁగా రాని యాత్మానుభవముఁ బడసె॥ 123

తే॥ ధీరహృదయంబు, హృదయముల్ దెఱచు చూపు,
 పలుకు పొందిక, పొందిక పఱచు తెలివి,
 ధర్మ భంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ,
 విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు॥ 124

తే॥ హైందవమతంబు పడు నమర్యాద యొకట,
 నఖిల సంసేవ్య గోమాతృ హత్య యొకట,
 నలుసువలెఁ గంటఁ బడుచు నీ రొలుకఁజేసి
 బాలశివు లేతమది గాసిపఱచుచుండె॥ 125

❖ తండ్రికోరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట ❖

మ॥ తన సర్దారుకుమారుఁడౌ శివు నుదాత్త తూత్ర సంపన్న వ
 ర్తనమెల్లఁ వినుచుఁ బిజాపురపుసుల్తా నాతనిఁ జూడఁ గో
 రిన, షాజీవిభుఁడుఁ నవాబుమదిఁ గోర్కీఁ దెల్పి, “నావెంటఁ గొ
 ల్వనకుఁ ర” మ్మని పలకఁగా, శివుఁడు మోడ్చుంగేలుతో నిట్లనె॥

| “నిగమాలాపమువోలె నీపలుకు తండ్రి! నాకు సంభావ్యః మ
ట్లగుటన్ నీచిటిప్రేలఁ జూపఁ దలతో నద్దానిఁ గైకొందు; వే
ఱుగ భావింపకు నన్ను; నేటి ధరణీంద్రుల్ వారిమర్యాద లం
తగ నాయుచ్చకు నచ్చు; వేమనుచు సంతసాక్షి జోకొట్టునున్?॥

| కులధర్మంబుల కార్యవృత్తముల కెగ్గు లావపి ప్రాపుంట, ను
ర్బలులన్ దాఁ గయికొంట, ధూర్తజనులన్ బంధించి న్యాయమ్ము నా
ర్తులకున్ బంచుట, నొప్పిదప్పులనుఁ గ్రిందఁమీఁచు గాకుంట, రా
జులకున్ ధర్మము; లిన్నిటికవిషు మహీశున్ గొల్వ మేలున్నదే?॥

| వనితారత్నము లన్న లోకము సృజింపన్ బెంపఁ దూలంపఁ జా
లిన మూర్తిత్రితయాంశ; తేమలముతల్లిగ్ గాని పూజించుట
ఘన; మందఁ బతిదేవతా చరితముల్ గాపాడ, నీ భారతా
వని మేలొగిన్నది; రాజు దీని గమనింపన్ బోలదే సుంతయున్?॥

| అమృతాసారముఁ జేసి చన్నవిసి, బ్రహ్మాండంబు సంతానక
ల్పముగా నోము పురంధ్ర, ప్రాచీనవధరా భాగ్యంబు గోమాతఁ బు
ష్పములన్ బూజ గొనునర్హుడే యరుము, స్వేచ్ఛావృత్తి నాయేట నీ
రము లీబీటఁ దృణమ్ము లాసి, నమమాంబు బండఁగా నీయరే!॥ 130

| జనకా! నామతమున్ వచించద, - హరిశ్చంద్రుడాది రాజన్యు లే
లిన యీ భారతభూమి గోహంసన మాలిన్యంబునన్ బాసి, ప్రా
క్తన జాతీయత సందగింపవలె; సుంతైన నీనాటి పా
లనసూత్రమ్ములు మార్చివేయవలె; గల్యాణంబు మ్రోయన్వలె॥

|| యవనుల్ హైందవు లన్న భిన్నత నసూయన్ జూపఁగాలేదు; తా
మెవ రీరాజ్యము నేలినన్ దగవు లేనేలేదు; ‘నీ’ ‘నా’ యటం
చవకాశమ్మును బట్టి యొక్క-తెగ కన్యాయంబు గావింప, ‘నా
నవు’ సంచూరక ‘వంతుపాటపని’ సేయంజాల ముమ్మాటికి॥ 132

తే॥ తండ్రి కెదురాడు మూర్ఖపుత్రకుడ నంచుఁ
దలఁపకుము, తండ్రి! నామాట తప్పుగొనకు;
మనసు రెండుగావిటిచి నీ కనులయెదుటఁ
బెట్టితిని; దీసికొనుము నీవలచిసక్లు”॥

తే॥ అనెడు తనయుని పలుకులు వినుకొలంది
మనసు పారాడి పలుచనై మరులుగొలుప,
సరులు గొనుచిక్కు సడలించు సరణిఁ, జలువ
పులకరింపఁగా పాజీవిభుండు వలికె॥

శా॥ “అన్నా! నీపలు కెంతయేదగు; నసత్యం బేదియున్ లేద; వి
చ్చిన్నంబై చెడు దేశగౌరవ ముపేక్షింపంగ నే సత్త్వసం
పన్నుం డోర్చు? నసత్కుమారుడవు నీవా? కాదు; నీ ధీరచి
త్తైన్నత్యంబు పురాణ వీర చరితోదాహర్యమై యుప్పెడిన్” 1

మ॥ పలుమాటున్ గమనించి పొంచి, వివిధోపాయమ్ములన్ సర్వశ
క్తులఁ బోరాడితి నేనుఁగూడ, మనహక్కుల్ నిల్పి బాతీయతన్
వెలయింపన్; వితయయ్యె నాజతన; ముర్ఖున్ నిండెఁ దారుషకరా
జుల సామ్రాజ్యము; లెవ్వఁ డీజలధియంచుల్ ముట్టి నీతాడెడున్

తే॥ భాగ్యరమ వారి కిట్లొడంబడిన దేమొ!

కుటిలదైవమే యొక లంచగొండి యేమొ!

కాలచక్రమునడక యీకరణి యేమొ!

వంతుపై వంతు మాటు తేర్పడిన దేమొ!

మ॥ అలతం జెందకు, తొందరం బడకు; పుత్రా! చీకటుల్ వోయి
న్నెల రాదా? కసుఁగాయ పండవలెఁగానీ బల్మిఁ బండింతువా?
యిలకుం గంగనుదెచ్చు క్రొచ్చెఱుఁగవా? యాయేటిలో నెన్నిము
నకలతోనో నెఱయీతకాఁ డగుట; యన్నా! యోపికన్ జూపుమి

॥ ఇంతట మించిపోయినది యేమియు లేదు; నయన్ముఁజూపి యూరింతము పాలుఁగూడ, బెదరించి జలన్ముగ్రహింపలేము; నీ వింతయు నేఁడురే పనునయింపుము నాపలు; కేనుఁగూడ భావింతు; భవాని యెట్లునడిపించు నటుల్ పయనింత మోపికన్” ॥ 139

॥ అని షహజీవిభుం డనునయంబునఁ బుత్రకు వీడుకొల్పి, యా తనిమన సెట్టులైనఁ దనదారిఁబడన్ బురికొల్ప మిత్రులన్ బనుపుచు, జీజియా హితమువల్కఁగఁ జేసి, మురారిపంతుచే వినిచి, నయన్ము సూపి తనవెంట సుతుం డరుదేరఁ గైకొనెన్ ॥ 140

ఆదిలుషానవాబు సుగుణాతిశయంబులు ముచ్చటించి, యత్యాదర మొప్పఁగాఁ గొలువునందు ‘సలా’ మొనరించుటగాది మర్యాదల నుగ్గడించి, వినయంబు విధేయత నూలుకొల్పి, షాజీ దనపుత్రుతోఁ గొలువుఁజేరె, భటాళి బరాబరుల్ గొనెన్ ॥ 141

తే॥ కొలువుగల్గి కొకింత ముంగలిగ నిలిచి,
నేల యొరయఁగా నెడమమోకాలు వంచి,
శిరముపోత సలాము మువ్వరుసఁ జేసి,
వెనుక కొదిఁగి షాజీ తనపీఠమెక్కె- ॥ 142

వీరశివుండు తాడ్రివెరువెంట సరాసరి ముందుకేగి, దర్బారటు పారఁజూచి, తలవంపకయే యొకతీర్థిమై నమస్కారముఁ జేసి, తండ్రికడగా నుచితాసన మెక్కె; ధీరతో దారుఁ గుమారుఁ జూచి సభయంతయు విస్మయముద్రఁ గైకొనెన్ ॥
“ఇతఁడేనా షహజీసుతుం?” డని నవా బీక్షింపఁగాఁ జూచి, తన్నతి గుర్తించి, మురారిపం తనుమహామాత్యుండు “షాజీసుతుం డితఁడే; బాల్యము పల్లెలన్ గడచిపోయెన్ గాన, నాస్థాన సం గతమర్యాదల రాచకొల్వుల నెఱుంగం” డంచు వాక్రుచ్చినన్ ॥ 144

చ॥ తనమది నవ్వుకొంచు సులతాను శివప్రభు హెచ్చరించి “నీ
జనకునికన్న నమ్మకముచాలిన నైన్యవిభుండవౌచు, నా
తనివలె మమ్ము గౌరవపదంబున నిల్పుచు, శక్తి భక్తి మ
న్ననఁగొనుటొప్పుఁగాదె?” యనినన్, శివజీ యవికంపితాత్ముఁడై

మ॥ తన పీఠంబుననుండిలేచి కడు నుత్సాహంబు దీపింప ని
ట్లనె, “బీజాపురనాయకా! తమకు నాయం దేదియో వేఱు తో
చినటుల్ గన్నడుచున్న; దిట్టియెడ మీచిత్తంబొ నాదౌ పవ
ర్తనమో మాటకయుండ; దెందును గొఱంతల్ పెద్దలం దుండునె

చ॥ నడిచితి నేమొ మీకొలుపునన్ గల తీరుకు వేఱు! దాన వే
ర్పడుతెఱఁ గౌనె? యీప్రజలు రాజులబిడ్డలు గారె? కొన్నబి
డ్డఁడయినఁ గన్నబిడ్డని కెడన్ గనుతల్లికి మాతృభావ మే
ర్పడునె? విభుత్వముల్ మదిదొఱంగని యంత్రములౌట యొప్పుదే

తే॥ తండ్రియటు రాజు మిగుల వత్సలతఁ జూప,
సుతులువోలె ప్రజల్ గొల్తు రతులభక్తిఁ;
దండికటు సల్పినాఁడ వందనము; లిట్లు
తగదె? యింతకన్నను గోరఁదగునె మీకు?॥

14

ఉ॥ శక్తియు భక్తి యన్న నిలఁ జాఁగిలి సేయుసలాములండు సు
సక్తత నున్నదే? మనసుజాడ లెఱుంగఁగ నర్థ మున్నదే?
యుక్తి రహింపఁగాఁ బెదవియూడినతేనె విసమ్ము గాదొ? ప్రే
మాక్తములౌచు రెండుమదు లచ్చపునమ్మిక హెచ్చఁగావలెన్॥ 14

ఉ॥ ఇంతటి రాజ్యమెల్లఁ దగవెంచి సుఖంబులఁ దేర్చురాజు, వీ
సుంత యెఱుంగఁజాల వనుచున్ వివరించుట గాదు; లోచన
ప్రాంతము లల్లమూసి యొకరంగునఁ గన్గొనుటెల? మేనిపై
గంతులు వేయుదాఁకఁ జిఱుగాలిదిసంతులు సూడనేర్తువే?

15

తే॥ యవన సామ్రాజ్య కనకసింహాసనమునఁ

గొలుపుదీరుచు నీ వేలుకొనెడు నాఁడు

నేను సరదారుఁడనుగ నీయాన మోయు

నట్టికాలము వచ్చుఁగా, కది య శుభము”॥

151

చ॥ అనఁగ శివాజిపల్కుల యథార్థముఁ గైకొనినాఁడొ లేదొ! యా

తని సమయోచితప్రతిభ, ధైర్యము, పల్కులనేర్పు లెంచి నె

మ్మన మలరత్న, దుకూల బహుమానము లిచ్చి నవాబు మెచ్చి, “నీ

వనుదిన మిందు రావలయు” సంచుఁ బ్రియచ్ఛున వీడుకొల్పినన్॥ 152

మ॥ శివుఁ డా సత్కృతులంది గీమునకు రా, జీబాంబయున్ లోచనో

త్సవమున్ బొంది కవుంగలింపఁజన, నాతం డాఁగి, ‡ “నామేను మై

ల వడెన్ గొల్వులరాకపోకల, సచేలస్నానమున్ జేసి హైం

దవ మర్యాదల మిన్నుఁ గొల్చెద; నను స్మన్నింపుమీ!” యం చనెన్॥

తే॥ తనయుని పురాణ వీర హైందవులు మెచ్చు

సత్య వైష్ణిక శ్రోత్రియాచార పరత

జీజీయా మెచ్చు, గాని షాజీ భుజింప

ననువుపడదయ్యె నుడుకు చాయసము వోలె॥

154

—❖— శివాజీ పర్యవసానగోరక్షణ విజయము —❖—

చ॥ మఱియొకనాఁటి మాపునఁ గుమారశివుండు విహారమేగు సం

బరమున రాచబాటఁ గనుపట్టు వినోదములెల్ల వింతగా

నరయుచుఁ బోవుచుండి, యొకయంగడిదాపున బట్టబైల న

ల్గురు గుదిగట్టి నేలబడఁగొట్టిఁ గలంగెడు గోవుఁ గన్గొనెన్॥ 155

155

‡ “ఇంటికిఁ బోవునపుడు బాలశివాజికి నవాబు వస్త్రాద్యలంకారము లిప్పించి పంపెను. గాని ఇంటికిఁ బోయినతోడనే యావస్త్రములు తీసివేసి శివాజి సచేలస్నానము చేసెను.”

పుట 28. ‘శ్రీశివాజిచరిత్రము’ కె. వి. లక్ష్మణరావు.

సీ॥ యమకింకరులు వోలె నదిమి పైబడి కూత
 కోవి నొక్కడు హంతకులను జూచి,
 బలివెట్టగా నొడ్డి జలిపించుచోఁ దళ
 తళలీను వారికత్తులను జూచి,
 యూపిరి బిగబట్ట నుబికినకడుపు డొ
 క్కులుఁ దన్నుకొను గుదికాళ్లు జూచి,
 పాణభయంబునన్ బదరు నెమ్మేను నీ
 రొలయించు తేలకన్నులను జూచి,

తే॥ అదుకు లదుకులుగాఁగ 'నంబా' యటగచు
 సుడిసికొను కూయితో మోముచొక్కుఁ జూచి,
 చుట్టు ముసరుచుఁ బ్రేవులు సుక్కిపోవ
 నటచులేగను జూచి, మైమఱచె శివుఁడు॥

156

మ॥ “ఎవ రాపాపము లుక్కలించు నరు? లిస్సీ! సాధు గోమాత హైం
 దవదైవం బనియైన నెంచ, కిటు లన్యాయంబుఁ గావించురే?
 యివి సైపందగు పాటివే?” యరుచు నట్లే బాణమట్లీగి, ధే
 నువుపై వ్రాలు కటారి కడ్డముగ ముందున్ దూఁకి, తా నిట్లనెన్॥

మ॥ “ఇదియే ధర్మపథంబు? మానవులుగారే? జాలి లేదయ్యెనే
 మది? మీ కొండొకముల్లు గ్రుచ్చుకొన 'నమ్మా' యందు వాపోదురే
 గద? మీబిడ్డల నెవ్వఁడైనఁ జెనకంగా వాదుకుం బోదురే
 గద? యేదిక్కునులేని జంతువనియేగా కత్తులన్ దూయుటల్?॥ 158

ఉ॥ మీవలెఁ గాలకింకరులు మేకొని, మీ యసిధారకంబునున్
 జేవగలట్టి శస్త్రములఁ జేకొనుచున్, యమలోకవీధి నీ
 యావునుబోలె మిమ్ము సుడియన్బడ నేలనుగొట్టి కుత్తుకల్
 గావుగొనంగ రారె? నరకమ్ములతో నిటు నవ్వలాటయే?॥

159

చ॥ అటు గనుడయ్య! పేదమొగమై కనుగోపుల నీరువాట ను
 త్కటముగ నార్చుచు గుములుతల్లియు, దల్లినిఁ జూట్టుముట్టి సం
 కటపడు దూడ, మీకులముకై యొకశాపము వోయఁ గన్నుదో
 యిట జలమెత్తెడున్, బ్రతుక నెంచిన నీవిన మారగింతురే?॥ 160

ఉ॥ ఈ బలవంతమా మరణ, మిట్లు కులమ్ములపోక, దీనికిన్
 లోబడు రాజుకున్ గలుగులోకువ, యిన్ని సహింపఁగూడ; దే
 యే బెడిదమ్ములైన నెలయించి ననున్ సొలయించుఁగాక; నా
 చేఁ బడి యావు దూడయు నశింపఁగరాను; భరించి తీరెదన్॥ 161

ఁ॥ న న్నెడసేసి గోవుపయినన్ ములు మోయఁగరాదు; బుద్ధిసం
 పన్నుల కింతకంట నుడువన్ బనిలే; దొకవేళ మీకు ని
 ప్పన్నము గాకపోయిన నవాబునకున్ వినిపించు; డింతకున్
 గన్నులు రేఁగి డెందములు క్రాఁగెడునంతకుఁ బోమి యొప్పుగున్”॥

స॥ అని యొకధర్మమున్ నయభయమ్ములు ముట్టఁగఁ బల్కి, ధేనుపా
 లన దృఢనిశ్చయంబున నిలాబడి యుండె శివాజి; వార లా
 తని యెదిరించుతీవి, యెడఁదన్ గల శివు, పహాఁగరాజుపె
 పు నెఱిఁగి, నోటికండ పడిపోయియుల్ వెతఁగూరి, మెల్లనన్॥ 163

స॥ “మము మన్నింపుము; పొట్టకూటి కిదియేమార్గమ్ముగా నన్నియుం
 టిమి; పాపమ్ములఁ జేసియుంటిమి; కను న్నిచమ్ముగా నిందు విం
 టిమి; మీయాన భరింపఁచుట” మరుచున్ డెందమ్ములన్ విప్పి దీ
 నముగా వేడ, శివుఁడు హంతకులపై నన్ జూలిఁ బూపించుచున్॥ 164

॥ “మీకు శుభమ్ముఁగాత, గడిమించు నశుమ్ము లడంగుఁగాత” ము
 చా కరుణామయుఁడు తగవౌ ప్రతికారముగాఁగ దోయిటన్
 రూకలు వోసి పంచి, యెడరుంగొను ధేనువు బంధ మూడ్చి య
 త్తాళల లేవనెత్తి, మెయినంటు దుమారము వాయ దువ్వచున్॥

తే॥ “బలము తేజంబు జీవన భాగ్య మిచ్చు
సాధు గోమాత భరతభూ శ్వాసకోశ;
మురియ నద్దాని బంధింప, నుడికిసోదె
వట దళమ్మనఁ గనుమూయువాని కడుపు!॥

తే॥ పదరకుము తల్లి! నీ కేమిభయము గలదు?
బాలకృష్ణుఁడు నిన్నుఁ గాపాడఁగలఁడు;
తల్లిగండానఁ బాయు నీతఱపితోడ
నాడుకొనవమ్మ! పసరుబయల్లయందు!”॥

చ॥ అని కదలింప, నల్ల నడయాడుచు ధేనువు సోవ, లేఁగ దా
నిని వెనుకాడ, నాయడుగునీడల బాలశివుండు చోవుచున్,
దన యదలింపు, హంతకులు తాలిమిదేటి మనన్ముమాటి చూ
పిన వినయంబు, పౌరుల నవీన గుణాదరణంబు నెంచుచున్॥

తే॥ తలఁపులోనున్న గోమాతృ ధర్మ రక్ష
పలుకుతోడన చేసేతఁ గలుగఁజేసి
ప్రథమ విజయంబు గూర్చు శాంభవికి మ్రోక్కి,
యావు నడిపించుకొని, యింటికరిగె శివుఁడు॥

ఉ॥ అటని చెమ్మరింత యుడుకాటియు నాటని మేనఁదోఁప, వి
ప్పరిన కంటితో నడుగులంటిన పుత్రకు నెత్తి, జీజియా
యూటటలేని యాతురత నొగ్గి, శివుండు వచింపఁగా సమా
చార మెఱింగి, విస్మయ రసంబునఁ దోఁగుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 1

మ॥ “కొమరారున్ దగుధర్మమౌచుఁ దనయా! గోదేవతా ప్రాణదా
నము; కౌలీన ముదాత్తలక్షణము నూత్నస్ఫూర్తి నీయందు రూ
పమరెన్; ధూర్వహు లెందరో ధరణి లేరా! నీకుఁగా నిల్పి రు
త్తమ పుణ్యంబిది; సంతరించితివి పెద్దల్ పిన్నలున్ మెచ్చఁగన్॥ 1

తే॥ ధర్మదేవత గోరూప ధారి గాఁగఁ,
జెనకు కలిరాజుఁ బట్టి శిక్షించినాఁడు
మును పరీక్షితుఁ; డాతనివెనుక నీకు
దక్కినది తండ్రి! గోసతీ ధర్మ రక్ష॥

172

॥ నునుఁబ్రాయమ్ములవెన్నెలల్ గురియుచంగ్రు జూచి, సంతోషమున్
జనులెల్ల గనుచుందు రంట తగ దన్నా! యెడ్చువా రెందఱో
యనుకొ; మ్మి ఘనకార్యముల్ తెగువ సేయఁబోవుచోఁ గుట్టుతే
లును రాకొట్టెడు భూతమున్ గనుట పోలున్; దెంపు అంపాఁజుమీ!

తే॥ కొండవలె నీకుఁ బెనుపాపుఁ గూర్చువాఁడు
తండ్రి గలఁ; డాయనయెడంద తడవి చూచి
నడుచుకొమ్ము; కుమార! దుందుడుకు మాను,
మడవి తోవలు రాజకార్యములు గాన॥

174

అని తగవాడి, పుత్రహృదయమ్మున నుద్ధతిఁ బాయఁజోపి, యా
తని నుచితాభిషేక సరసాన్నములన్ దనియించె జీజియా
జనని, పహజి యేదియనఁజాలక యూరకయుండె; బట్టణం
బెనసె ఫిరంగిమోతవలె నీకభ: యావనులెల్ల నొవ్వఁగన్॥

175

ముడుఁగనిభక్తి నాత్మమతమున్ గొను యావనపోరులెల్ల రా
గడ మొకరీతిగా నొడియఁగట్టి, నవాబున కందఁజేసి రీ
దుడుకుఁదనంబు; శాంతగుణధూర్వహుఁ డాతఁడు మంచిమాటలన్
దడుపుచు, వారలన్ సరిది, ధర్మవిచారణ సత్పఁ గొల్పునన్॥

176

అ॥ వె॥ సమయవేదియైనమాడీ కుమారుని
తేలుఁగు వలుకనోడి, చిర హితుండు
మేటిమంత్రి యైన 'మీరు జుమ్లాఖాను'
తో వచింప, సతఁడు తొడరి ఫలిక॥

177

చ॥ “ఇది యొకతప్పుగా గణనకెత్తఁగ రాదు; మతప్రసక్తి నొప్పిదముగ వారివారి నడిపించుట మంచిది; యీ విభుత్వ మందదనపుసంఖ్యవారును సహాయులు హైందవులౌట, దత్ప్రజాహృదయము వెచ్చసేయఁ బనియేమి? సమానత యొప్పురానిదే?॥

చ॥ మన మతమందు ‘భూతదయ మంచిదిగా’ దని వ్రాసిపెట్టిరే? ‘యనదల ముంచివేయుఁ’ డని యాడిరే? వీధులవెంటఁ, గొల్వుడ పునరు, మసీదుపజ్జ, నెటువోయిన నచ్చట నిట్లు జంతుహింసనములు రోత గొల్పవొకొ? సాటివిభుత్వము లేవగింపవో?॥ 1

మ॥ మన షాజీతనయుండుఁగూడ నటులే మన్నింపఁ డీసేత, కొల్వునకుఁ రా”డనఁగా, నవాబు విని “యొప్పున నీదువాక్యంబు, తనికే గా దిది యెట్టివారికిని రోతల్ వుట్టఁగాఁ జేయు; మెచ్చనిదీనిఁ దొలఁగింపఁగా నిపుడ యాజ్ఞాపింతు నీరీతిగఁ॥ 1

తే॥ † మన బిజాపురమందు నేమనుజుఁ డైనఁ

దులువతనమున గోహత్య సలుపరాదు,

అంగళ్లులువెట్టి మాంసంబు లమ్మరాదు,

తోవవెంటఁ గన్నంటఁ గొంపోవరాదు॥ 1

శా॥ “నా యాజ్ఞ వెలినైచి పోవు నెవఁడైనఁగాని శిక్షాన్లుఁడౌ; నీయంగళ్ళు పురీ బహిష్ఠలముసందే నిల్పుఁ” డంచాఁడె; నారా! యెవ్వ రెటులాడుకొన్నను, గుణగ్రాహిత్యముఁ జూపుచు; న్యాయస్థాపనఁ జేయు యావన నృపాధ్యక్షుండు సామాన్యుఁడే॥

† “The Sultan disallowed forthwith the slaughter and sale of the Kine,” — as a consequence of Mir Jumla’s gentle remonstrance with him against the loathsome spectacles of the sales of beef, cooked-flesh and cow-slaughter.

For the above facts please refer to Chapter III.

‘The Life of Sivaji Maharaja’ by N. S. Takakhav.

తే॥ “ముండ్లపొదలఁ బాములఁగూడ మురియఁజేసి,
పరువుమేర గుబాళించు పరిమళన్ము
నెగచి, సరసాళులకుఁ బంచ మొగలిపువ్వ!
మురియుమీ! నీవు నీ పూలదొరతనమున”॥

183

౫॥ అని కవు లామతించు సుగుణాళి, గుణావళి పోహళించి గై
కొను మది, నెమ్మదిగ్ గుబులుకొన్న యభిన్నత, యిన్నియొప్పు యా
వనపతి సచ్చరిత్రము ప్రబంధములందు సువర్ణ ముద్రాణం
బెనయుచు, భావి భారతమహిమ్ గసనొప్పుదె నిల్వటద్దమై!॥

184

౬॥ ఘనులౌ పూర్వులు పెక్కు రిందనుక జక్కఁ జేయలేనట్టి గో
హనసంబుగ్ సులతానుమెప్పుఁ గొని మాయఁజేయు బాలుండు, బా
లుని సాన్మణ్యము నెల్లరం దనుపు మేలుగ్ మెచ్చుచుగ్ ధర్మవ
ర్తనము నిల్పు సవాబు, నిర్వురును సర్వశ్లాఘ్య ధర్మాతిథుల్!॥

185

౭॥ ‘శివుఁ డవమాన మొనె’ నను చింత క్రమమ్ముగ నీను రోసమై
రవులఁగఁ, బక్షపాత మొసరగ్ గనె నెంచు సవాబు నెన్నుచుగ్
యవచులు గుంపులై, గుమురులై, గుమలై, తలపోయసాగి; రీ
యవినయ మంతయుగ్ గని, పశుజి విచార పరీత చిత్తుఁడై॥

186

౮॥ ఈయుడు కీర్తిలున్న నెదియే నొక ముప్పుగు నెంచు నెంది, మా
జీ యొకనాఁడు భావి హితచింతనము న్నడిపింపఁగా, బిజా
బాయిని రాజకార్యము నెపమ్మున వచ్చిన భాండదేవు మే
ధాయుతుఁ జేరఁబిల్చి, విహిత మ్ముచితమ్ముగ నిట్లు వాకొనె॥

187

౯॥ “సహజ మతాభిమానమున సానలుదీతె శివుండు; యావచుల్
సహనములేక లేనియపచారములగ్ దలమోపి, యేదియే
నహితము సేయనుండి; రిది యాఁగఁగరా దవునేమొ! పూర్వమా
యహమదుపట్టణంపు వ్యవహారము లన్నియు మీ రెఱుంగరే!॥

188

చ॥ ఒకరినిఁ దప్పువట్టఁ బనియుండదు; చో టిటుకై నవేళఁ గొం
కక తన కాలుసేతు లొదుఁగన్ సవరించుట సాధురీతి; యం
తకు వెగ్తైనచో నచటు దాటుట మంచిది; లేనిపోని వా
దుకు దిగరాదు; స్థానబల దుస్సహముల్ గద మత్త చిత్తముల్!”

చ॥ అనుటయు జేజియా విని “యిదంతయు నే నొకనాఁడు పుత్రకున్
వినిచితి; నాతఁడున్ ‘స్వమతవిప్లవమున్ సయిరింపఁజాల, నీ
రినిఁ గొలువంగఁజాల, నెదిరించినచోఁ దమకెల్లఁ జిక్కు; న
న్ననుపుఁడు దూరదేశమున’ కంచనె, నయ్యది పోలదో” యనెన్

శా॥ పాజీదంపతు లాడు పల్కుల మనస్తత్వంబు గుఱించి, దా
దోజీ, “యితవిచారమేల? శివుఁ డిందున్ నిల్వఁగానేల? పూ
నా జాగీరున నాకు సాయముగ నుండవచ్చుఁ గొన్నాఁడు, లా
పై జాడల్ మఱి చూడవచ్చు, నిది సర్వశ్రేయ” ము చాడినన్

చ॥ అది సమయోచితం బని షహజి శివాజినిఁ బిల్వఁ బంచి, సా
హృదమున నండఁజేర్చుకొని, “యీ మనజాగిరు చక్కఁబెట్టి నె
మ్మదిఁ గలిగింప వృద్ధుఁడగు మంత్రికి సాయముఁజేయఁ బొచ్చు; నీ
వెదిగినవాఁడ, వియ్యది భరించుట మీఁదట మేలు చేకురున్” 19

ఉ॥ నీ వెనువెంట నుండునుమి నీజనయిత్రీయు ఖాండదేవుఁ; డా
యా వివరమ్ము లాతఁడు నయమ్మున నీ కుపదేశ మిచ్చు; దు
ర్భావులతోడఁ బోక, సమభావమునన్ బ్రజ నాదరించి, రాఁ
బోవు శుభమ్ములందు కనుమూయక, యాచితి నిర్వహింపుమీ!” 19

మ॥ అని దాదోజినిఁ జూచి, “యీతని కుపాధ్యాయుండవై, తండ్రివై
మరుపం జూడఁగదయ్య! నేఁడుమొదలై మావంశ మర్యాద లీ
తనిపై నీపయి నిల్చియుండు” నని యత్సహమ్ముఁ జూపించి, యె
య్యన జేజామొగ మయ్యె; నామె తదభిప్రాయంబు నూహింపుచున్

తే॥ కనుల మెఱయించు ప్రణయభోగములకంటె

దలఁపు సొగియించు భావ బంధమును మెచ్చు

శీలవతి గాన, నొక తపస్సిన్ది కొఱకుఁ

దనయు వెన్నంటఁ దలఁచి, యిట్లునుచుఁ బలికె॥ 195

మ॥ “తమ తాత్పర్యము భక్తిమైఁ గొనుట నాథా! నాకు సిద్ధాంత; మీ

కొమరున్ గైకొని, మీ యనుగ్రహము నెక్కోనోఁచి, రానున్న భా

గ్యముఁ గాంక్షింతుఁ; గుమార రక్షణః మనర్హులైన భక్తాజ్ఞః దే

శముమేః లిన్ని ఘటింపఁ గల్గునంట, అచ్యుత్వోవ నా కేటికిన్!”॥ 196

మ॥ అను జీజా సముదార భావమున నద్ధాంగిత్వమున్ జూచి, వి

చ్చిన డెందచ్చున మెప్పులన్ దనిసి పాజీ కార్యమూహించి, “ప్రా

ద్వనఁబోవన్ బయనంబుఁ జూడు” మని దాదోజీని వీడ్కొల్పి, యం

గనతోఁ బుత్రునితోడ విశ్రమ సుఖాగారంబుఁ జేరన్ జనెన్॥ 197

సీ॥ కలకలమ్రోయు పక్షుల మంగళస్వర

ములు, స్వరమ్ములవెంట మలయుగాలి,

గాలితున్నలఁ దలల్ గదలించు తరువులు,

తరుల నీరాడించు నరుణకాంతి,

యరుణకాంతుల మెఱుఁగారు శస్త్రాస్త్రంబు,

లస్త్రముల్ గయిసేయు నాశ్విక తతి,

యాశ్విక తతివెంట సంగరక్షకబల,

మ్మంగరక్షకులతో నందలంబు,

తే॥ అందలము దాపుగా జీజియా వధూటి,

జీజియావెంట శివుఁడు పాజీవిభుండు,

నండగాయుచు దాదోజి యరుసరింపఁ,

బ్రాత రారంభమునఁ బురపాఠ మలరె॥

198

తే॥ అత్తగోడండు) షాజీ పదాంబుజముల
కెఱఁగి నెలవంది యందల మెక్కి; రంత
నడుగులంటిన శివునిఁ గేలంటి యెత్తి
నెనరుఁదొలఁకులు పలుకు లిట్లనియె నతఁడు॥

చ॥ “ఇకఁ బయనింపు మీవు; వచ్చియించిన నాహితమెల్ల విస్మరిం
పకు; మట నేనుబోలె మనుష్య గురుదేవుని ఖాండదేవుఁ బా
యక గయికొమ్ము; నీజననియానతి యన్నిట మేలుబంతి; తా
వక హృదయాధివాసిని భవాని శుభమ్ముల నీ కొసంగుతన్!”॥

మ॥ అను మాటల్ శిరసావహించి వినతుండై తండ్రి వీడ్కొంచు, డ
సిన భద్రాశ్వముఁ దట్టి పైకొనె శివాజీ; ఖాండదేవుండు హె
చ్చినపేర్నికొ నడిపించెఁ బైనము; షహజీ స్నిగ్ధ నిష్పంద లో
చనముల్వాఱఁగఁ జూచుచు న్నిలిచె, నిష్టభాంతరంగంబునన్॥

సీ॥ ఉత్సాహమున మేను లొరయంగఁ దమభటుల్
నగుమొగమ్ముల ముందు నడచుచుండఁ,
జెదరని చూపులో నొదిఁగించి రాజ్యమ్ము
లదుకు దాదోజి వెన్నాడుచుండ,
మదికిఁ జేవలువోయు మాత జీజాబాయి
దాపుగాఁ బల్లకిఁ దరలుచుండ,
సమయమారుతమట్లు షాజీ మనోవృత్తి
వెన్నుబలంబుగా వీచుచుండ,

తే॥ నన్నియును భావికార్య దోహదముగాఁగ
నన్వయింపుచు, శివుఁ డున్నతాశ్వ మెక్కి
కఱకుఁబెండలోఁ గార్మబ్బుతెరలఁ గనుచు
నెమ్మదిని మెట్టి పునహాపురమ్ముఁ జేరె॥

— శివాజీ పునహానివాసము - రాజ్యాంగశిక్షణము —

- ఉ॥ రాజుల కర్హమకానఁగు పురాతనరీతుల సంస్కరించి, దా
దోజి యనూన శిల్పములతో నెసకొల్పిన నవ్యసృష్టి యకా
'రాజమహల్' మహాభవనరాజమున న్నివసించుచుండి భా
ర్యా జననీ యుతుండు, యవరాజశివుండు సుఖముల గనె॥ 203
- చ॥ తఱుంగని వత్సలత్వమునఁ దండ్రీయొసంగు హితోపదేశము
దరిచి, శివుండు మీఁదటి హితమ్మొనరింపుచు, గాలికందుల
దరఁగలువోలెఁ బూర్వచరితములు నెమ్మదిఁ దారసిల్లఁ, దొం
దర విడనాడి తల్లికడఁ దత్త్వసమీక్ష యొనర్చె నీగతి॥ 204
- మ॥ “మనతోడు న్నడుపంగ నెంచియెగదా మాతంద్రీ బీజాపుర
మ్మనకుఁ గైకొనిపోయె నిన్ను నను? అంపుల్ గుంపులై యింతలోఁ
బునహాపట్టణ ముపె; ‘నానడక తప్పందారిమైఁ బోయెనా!’
యనుకొందుఁ; జనకుండు వేటువడ, నేలా యట్లు తెంపాడితి॥
- శా॥ పూనాజాగిరు చక్కసేయు మని పంపుఁ గాక మాయయ్య: నా
లో నేనెంతు, ‘మతానుబంధమగు కల్లోలంబు వారింప నా
కీ నిక్షేపముఁ జూపె’ నంచు; నిది యిట్లెకానిచోఁ, గూర్చి లే
దా నాపై? మఱి నీవు నేను మనరాదా తంద్రీ మ్రేసిడల॥ 206
- తే॥ దైవ శాసనమగు సత్య ధర్మ రక్ష,
దైవ సముదగు తంద్రీయశ్రువు సేత,
యాత్మగలవారి కెయ్యది యగ్ర తరము?
రెంటి సవరించుకొనుచు వర్తించు తెట్లు?”॥ 207
- ప॥ అను మాటల్ విని జీజియాసతి, “కుమారా! నేటి నీయాహ నా
మనసు ముట్టినదయ్యె; నీకుఁదగు సేమంబెంచి మీతంద్రీ ని
న్ననిపె నిక్కము; నీదుసంశయము వాయజేసి, యుక్తమ్ము వా
కొన దాదోజిహితమ్ము గొ — మృతనిపల్కుల్ నీతి సిద్ధాంతముల్॥

సీ॥ రాజ్యాంగనీతి, పురాణ శాస్త్రాధీతి
 యొడిగించుకొన్న విప్రోత్తముండు,
 మన పునహాపాగ్రింత మెనయు 'మాల్తాను' జ
 న్మగ్రామమకా సభిమానధనుఁడు,
 గామాధిపత్యమ్ముఁ గడపుచుఁ, 'గొండనా
 గడము' సుబేదారి వడసినాఁడు,
 వరశక్తి నెఱపి 'జున్నరు' సుబాలోన 'ము
 జందారు' గా యశ మందినాఁడు,

తే॥ పిదప మీతండ్రికొల్వులోఁ బేరుచెంది
 మన కుటుంబము తనదిగా మనిపినాఁడు,
 సంగరము లేచి శిథిలమకా జాగిరెల్ల
 జీవకళవోసి దాదోజి చేవఁగొలిపె॥

సీ॥ బహుమానములు పంచి పందెముల్ వెట్టి, దొం
 గల బాధ మృగబాధ తొలఁగఁజేసి,
 యుంబళిగా నిండ్లనొసఁగి భూములనిచ్చి
 కొత్త కాపురములు గుఱురుపఱచి,
 బావులు త్రవ్వించి ఫలవృక్షములఁ బెంచి
 పడిపోవు దుర్గముల్ భద్రపఱచి,
 గుత్తలు పన్ను తక్కువచేసి, వెలిసేలఁ
 గలుము లీనెడు పంటపొలముఁ జేసి

తే॥ న్యాయముఁ దలంచి, భూపాలనము గణించి
 యాయమును బెంచి, సేనల నలవరించి
 నీతి చతురత సకలంబు నిర్వహించె,
 దాత దాదోజి మన కులతాత గాఁడె!"॥

|| అని వినిపించుచున్న సమయమున నాతడువచ్చి నిల్చినన్
గనుగొని, జీజియా తనయుకార్యగతుల్ వివరించి, యుక్తవ
ర్తన మెఱిగింపు మంచన, నతం డిటులాడె, “నిజంబు నీవచిం
చినది; మనీషివౌట శినణి! గమనించెద వీ రహస్యముల్ || 211

|| అనుపమ రాజనీతి సమయజ్ఞుడు నీజనకుండు దూరపుం
గనులిడి నిన్నుఁ బంపె - నెడఁగాంచఁ డతం, డటు నీవు భేదము
ల్లొనకుము:- రేఖ రెండుకొసలున్ బెడగాఁజనునేని మండలం
బెనయునె? చుట్టినన్ బొదివి యేకమతిన్ గుఱి ముట్టఁగావలెన్ ||

| ఆ వివరంబులన్ విచుతు” నంచని, నాటనుగోలె - రాజవి
ద్యా విమరుం - డతండు సవయసుకలతో శివభాలు వెంటఁ గొం
పోవుచు, జాగిరున్ మచుచుపోడిమి, యప్పటి రాజకీయ సం
భావన, తండ్రియూహ, తనపద్ధతి, నేర్పుచుచుండె నెమ్మదిన్ || 213

సీ|| ప్రజలను బ్రకృతివర్గము సంతరించుట,

రాజ్యాంగ సత్తక రక్షణంబు,

షాస్త్రాణ్య సముచిత స్థాన వివేకంబు,

పరిచ్ఛేదియావేగ బంధనంబు,

చతురుషాయ ప్రోథ సమ్యక్ప్రయోగంబు,

శక్తిత్రయామాధ చతుర సరణి,

ద్వంద్వోపతాప నిష్పందభావ స్థితి,

ధర్మమార్గైక సంధాన నిరతి,

తే|| పూహవిరచన, సమరసన్నాహ పటుత,

యాయుధవిశేష నైపుణ - మాదిగాఁగ

నలువదియునాల్గు విద్యల యంతుదెలిసి,

శివుని దాదోజి రాజ్యాంగధవునిజేసి ||

సీ॥ 'పూనా, సుపా, యిందపూరు, బారామతి'

యనెడు జాగీరుల యవధిఁ జూపి,
తమ యేలుబడిఁ గ్రామాంతర పట్టములఁ గొన్న
గ్రామాధికారి వర్గములఁ జూపి,
యాయ వ్యయ వ్యవహారముల్ నేలకొ
ల్తలు పన్ను దెలుపుపొత్తములఁ జూపి,
భటు లాయుధములు వాహనములు మొద
ల్లాఁగ సేనాంగ సంగతులఁ జూపి,

తే॥ చేరి పంచాయతులఁ దీర్పుజేయఁ దెలిసి,
వెదకి యపరాధులకు శిక్షవేయఁ దెలిసి,
యన్ని కార్యముల్ తనవెంట సరయఁ జొనిసి,
శివుని దాదోజి రాజ్యాంగధవునిఁ జేసె॥

సీ॥ ప్రత్యూష పవనముల్ పారాడఁ జలువలూ

రిన వాలుకా విత్తక్తలయందూ,
ఫలి తోపవన వాటికల శీతలచ్ఛాయ
లలమిన హరిత శాద్వలములందుఁ
బరువంపువెన్నెలల్ వాటి చుక్కలుదేలు
పటపైన మేడయుప్పరిగలందూ,
బాగఁజోపి చిటువత్తు లెగఁద్రోసి చమురుదీ
పా లిడ్డ వీధిసోఫాలయందూ,

తే॥ శిష్యగణముతో శివరాజుఁ జేర్చికొనుచు,
భారతాదుల భావసంపదలఁ దెలిసి,
ఘనుఁడు దాదోజి తన విమర్శనము లిచ్చి,
నవ్యసాహిత్య యోధసంతతుల నడిపె॥

సీ॥ ఆవులించినమాత్రఁ బ్రేవులెంచఁగ నేర్చి,
 నీటిలో జాడలు నెమకనేర్చి,
 పాలు నీరును వేలుపఱచు నాణెము నేర్చి,
 కనుపాపనీడలఁ గాంచ నేర్చి,
 బాలెంతబెబ్బులిపాలు పిండఁగ నేర్చి,
 దళము లంటక తేనెఁ ద్రావనేర్చి,
 యెండసోఁకుల దప్పి నెడలింపఁగా నేర్చి,
 శిలలకు గిలిగింతఁ గొలుపనేర్చి,

తే॥ పొత్తమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు విప్పి,
 పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి,
 యన్వయ వ్యతిరేక దృష్టాంత గతుల
 నరసి, భావుకపండితుం డయ్యె శివుఁడు॥

217

సీ॥ మొనలుగట్టదు, గుఱ్ఱములఁ గాల్చులంబులఁ
 తొనసించు 'నబ్బజిసోనదేవు'
 మదపుటేనుఁగునైనఁ గుదియంచు 'రఘునాథ
 బల్లాలు' శస్త్రాస్త్ర పండితుండు
 సమయోచి తోపాయ సరణిఁ దంత్రములొడ్డు
 నోజఁ చెంపరి 'శ్యామరాజపంతు'
 బలశాలి ధీశాలి పటుదుర్గనిర్మాణ
 విదుఁడు 'మోరోపంతుపింగళుండు'

తే॥ ఉక్కుఁబిండము 'తానాజి' యుద్ధతుండు
 'బాజి' 'యేసాజి' మొదలుగాఁ బ్రాణమిత్రు
 లన్నివిద్యలఁ దనకు దీక్షనవార
 లనుసరింపఁగ శివుఁడు విద్యలను నేర్చె॥

218

—❖ దాదోజీ శివాజీల — రాజనీతిధర్మములు ❖—

మ॥ తనశిష్యుల్ గొలువంగ నొక్కదిన మాదాదోజి యుద్యానమున్
జని, యా యా ఫల పుష్ప పల్లవ లతాసౌభాగ్యముల్ వేడుకన్
గనుచో, నయ్యెడఁ బక్వచూతఫల మొక్కం డింపుగాన్నింప, దా
నిని గోసెన్ మదియూరి - గాని యది యెంతే దప్పుగా నెంచుచు

మ॥ “శివజీ! యీకర మొక్కనేర మొనరించెన్, దీని మన్నింపరా
దవు, నీవాలునఁ ద్రుంచు” మన్న, నతఁ “డయ్యా! దీనఁ దప్పేమి? య
యవసీజమ్మును నాటి పెంచి, ననలేయన్ గాయ పండంగఁ బ్రా
పవువాఁ డొక్కఫలమ్ముఁ గోసికొనరాదా? ధర్మ మిట్లుండునే?”॥ 21

మ॥ అన, దాదోజి వచించె, “ధర్మగతు లన్నా! చాల సూక్ష్మంబు; ¹
మనకెల్లన్ షహజీవిభుండు పతి; యీహ్మసీమలో సర్వ మా
యన; దేసుంతయు వారియుత్తరువులే కంటంగరా, దంటఁగా
ననుకోరా, దనరాదు, పాలకత పాల్యత్వంబు గుర్తింపవే?॥ 22

నీ॥ బాహుదాతటమున బ్రాహ్మణు లన్నద

మ్ములు శంఖలిఖితులు గలరు మునులు,

లిఖితుండు తన యన్న లేనప్పు డట భూరు

హములపండులు గోసి యారగించె,

నన్న యెఱింగి “యీయపరాధమును భూమి

పతిదండనమ్మునఁ బాయు” మనియె,

నతఁడేగి సుద్యమ్ముఁ డనురాజు నొడఁబడఁ

జేసి, కరచ్ఛేదశిక్ష వడసె;

తే॥ నిరయమును బాసి బాహుదనీట మునుఁగ

మొలచె గరము లాఘనునకు మున్నువోలె,

నది కతమ్ముగ బాహుద యయ్యె తటిని;

యరయుమీ! దీన ధర్మరహస్య సరణి॥

తే॥ అనెడు దాదోజపల్కుల నాలకించి

శివుఁ డనియె, “ధర్మ మింతభీష్మించి యున్నె?

లేతకన్నులు చూడఁగాలేవో దాని?

జాలిగుడియ దానివాసనలు చొరవో?॥

223

శా॥ దాదా! ధర్మపథన్లు హద్దులిడి గీతల్ గీచి బంధించు మ

ర్యాదల్, - పాభవశక్తిఁ బ్రకొలిపి సౌహార్దంబు వంచించుటే

గాదా! భావవిశుద్ధిఁగాక పయిరేకల్ చూచి, చూపించుటే

లా దోషమ్ములు? మేడిపండువలెనే యంజూరమున్ జూతురే?॥

ఉ॥ * ఈ కఠినవ్రతం బపనయింపుము; మోక్షులు మోసులెత్తఁగా

నాకర మీ కరంబు కుటిలాసి నికృంతన మందరాదు; ధ

ర్మైకపథంబు తప్ప” దనియాడు శివప్రభు మెచ్చియున్, స్వదో

షాకృతి గుర్తునూపె నతఁ, డంగరకాకుడిచేయిఁ బాపుచున్॥ 225

ః॥ అంతటఁబోక బాలశివుఁ, “దార్య! యఘమ్ములు రాజశిక్షచే

నంతమునొందు నంటి, రదియకానె? సృపుండన నెట్టివాఁడు? తా

నింత మహాత్మ్యమందఁ గతమేది? వచింపు” మటన్న, నీతిసి

ద్ధాంత విదుఁ డతండు శివుతత్పరతన్ గమనించి, యిట్లనెన్॥ 226

స॥ “తనయా! లోకుల పాపపుణ్యములకై దండింప రక్షింపఁ బు

ట్టిన విష్ణ్వంశము రాజు; రాజు సమదృష్టిన్ జూచి శిక్షింప, భూ

జనపాపమ్ము లడంగు నంచుఁ దెలుపున్ శాస్త్రంబు; లట్లాట, రా

జను దత్తాభవమున్ దదాజ్ఞ నసదంచున్, జూడరా దెవ్వఁడున్॥

* “When he was tempted to pluck without leave a ripe mango ... he ordered ... to cut off his right hand by way of self-inflicted punishment. ... the hand was spared, but he ceased to wear the sleeve on the right side as a token of his conscious wrong he had done,” (Page 65)

“Rise of the Maratha Power” by M. G. Ranade.

చ॥ అరయుము వత్స! రాజు ప్రజ కాత్మ; మహామహుఁ డాతఁ డెట్లు
 తరు విడెనేని, దాని జవదాఁటఁగ రా; దొకవేళ దుష్టుఁడై
 పఱచిన దుర్గతి బొరయుఁ; బన్నులఁ గైకొని పాపముల్ గ్రహి
 పరె నృపు? లిట్లుపోక తెగఁబట్టు జనమ్ములు మేలు గాంతురే?॥ 22

చ॥ పవనుఁడు సూర్యుఁ డీజగతిఁ బొఱుచు, మంచియుఁ జెడ్డ సర్వము
 దవులుదు; రందునందు మలినత్వము తప్పదు; చూచి వేచి నీ
 కవుగతి వాడుకొమ్ము; వెరవందక, వానివిభుత్వ మాఁగఁగా
 నవునె? కుమార! యీ జగమునంతయు శుద్ధముసేయ శక్యమే!” 22

చ॥ అనుపలు కాలకించి, వినయమ్ము వివేకము తోడుసూప ని
 ట్లనె శివజీ, “గురూ! తమ యుదార నయానున యానుయోగ భో
 ధనము సుధా సధర్మము; కృతజ్ఞతతోఁ గయికొంటి; నైన నా
 మనమున నొక్కసంశయము మానదు; మన్నన సేయఁగావలె॥ 230

ఉ॥ ఈనయశాస్త్రరీతి నిజమే యగు; నైనను, దేశ కాల పా
 త్రానుగుణమ్ముగా జగతియంతయు నవ్య శరవ్యమై, యను
 స్థానమునందు వేర్వడుట సాజము; భూజను లొక్కత్రోవ, భూ
 జానులు వేఱుత్రోవఁ బెలుచుజనుచో; నిక శాంతి దక్కునే?॥ 231

ఉ॥ నీతిపథమ్ము మెట్టి యవనీపతు లందఱు నేగుచో, జగ
 త్రాతకు లేనిపోని యవతారము లెత్తఁ బనేమి? దుష్టసం
 ఘాతము రాజులఁ బ్రజలఁ గల్గుట నిక్కము నాఁడు నేఁడు; భూ
 నేత యటన్నమాత్ర నవినీతుని శాసన మేల మోయఁగల?॥ 232

చ॥ ‘హిత మహితమ్మునుఁ దెలిసి, యెప్పటికప్పుడు వేచి, గర్భిణీ
 సతివలె నేలఁగావలెఁ బ్రజాసముదాయము’ నందు రార్యు; ల
 య్యతివయు గర్భముఁ గుములునట్లు ధవుం డెడసేయ, నెన్నఁడో
 పతి కగు పాప మం, చిపుడుపాడగు చూలు నుపేక్ష సేతురే?॥ 233

ఉ॥ కా దిది రాచబాట; కొఱగాములు గూర్చు జనమ్ము నోమఁగా
రాదు; పరోపతాపన పరమ్మగు రాచటికమ్ము మేపఁగా
రాదు; బలాధికత్వము నిరంకుశమైన, బలోన దీన ప
క్షాదరణమ్ముఁ బెంచుట హితార్థుల ధర్మముగాఁ దలంచెదన్ ॥ 234

తే॥ పవన సూర్యులువోలె జీవనము వోయు
దొరలు గలరేనిఁ బ్రజ కేలుదోయి మోడ్చు;
నురక విషమించి వడగాలి చెరిగిరేనిఁ

బ్రక్రతిమాత యొండొకమార్పు పన్నకున్నె?” ॥ 235

వ॥ అను శివరాజు ధీరహృదయమ్మున నంకురమా నవీన భా
వనఁ గని, ఖాండదేవుఁ “డిది వర్ధిలుచో నిక నెట్టిపండు పం
డునా? మునివ్రేళ్లతో నిపుడ నొక్కట యుక్త” మటంచునెంచి, యా
తనిపలు కాదరించినవిధ మ్మొనయన్ బురికొల్పి, యిట్లనెన్ ॥ 236

ప॥ “మనజాగీరు క్రమమ్ముగాఁ బెరిగి, సామంతాధిపత్యంబు లోఁ
గొని, విస్తీర్ణత సందెఱున్; నలుఁగైలకుల్ ముట్టి లోపమ్ములన్
గని వారించి, స్వయమ్ముగాఁ బ్రజల యోగక్షేమముల్ దీర్పఁగాఁ
జనులెల్లన్ యువరాజధర్మముః భవిష్య ద్భాగ్యమున్ గూర్చెడున్ ॥

తే॥ మనసుఁ గన్నులు విచ్చి, దర్శనము గోరి,
యర్యమునిబోలె నిను వేచినది జగమ్ము;
చనుము జాగిరుఁజూడ నీసఖులఁగూడి,
విశ్రమించెద నేను నీయాశ్రయమున” ॥ 238

—❖ జాతీయోద్యమ పూర్వరంగము. ❖—

స॥ అను గురుదేవు వాక్యనిచితామృత ‘మున్నతభాగ్య’ మంచు గై
కొని, యువరాజు మిత్రులనుగూడి భటావళి వెంటనంటఁగా
మునుకొని పల్లెలున్ నగరముల్ గిరి దుర్గ నిషాదభూము లె
ల్లనుజని, వారివారివెతలన్ గని, కూరిమి నాదరించుచున్ ॥ 239

సీ॥ కుల మతాచార సంకులత మాయఁగఁజేసి

ప్రబల జాతీయత పాదుకొలిపి,

అధికారి దౌర్జన్య మంతరింపఁగఁజేసి

గ్రామ వైషమ్యముల్ కట్టుగట్టి,

వ్యవసాయమునకుఁ గావలయు సాయ మొనర్చి

నీటిసౌకర్యముల్ నెగడఁజేసి,

రాకపోకల కించు రాచబాటలఁ గూర్చి

పేదసాదుల మొఱుల్ పెద్దచేసి,

తే॥ మనసుఁ గరఁగించి, నిలువెల్ల నెనరు గురిసి,

యన్నిటికిఁ దానుగా వారి కభయ మిచ్చి,

తలఁపుజాడలఁ గను నుపాధ్యాయునట్లు,

శివుఁడు ప్రజలలో నాత్మబాంధవము నొనరిపె॥

శా॥ ఆ జాగీరుజనంబులెల్ల శివు సౌహార్ద్రంబునన్ దేలి, మా
లోజీనాఁడు షహజీనాఁడు తుద కీలోకజ్ఞుఁడౌ ముత్రి దా
దోజీనాఁడును లేని కొవ్విరిపసందుల్ శీతనాశము లొ
పా జాబిల్లివెలుంగులం దనిసి, రూహ స్వీన్న చిత్తంబులన్॥

మ॥ 'మనదేశము మతమునున్ మనుష నాత్మత్యాగమున్ జేయు
డని, 'సుల్తానులఁ గొల్వఁబో' డని, 'యభిప్రాయంబు భేదింప న
య్యనఁ దండ్రన్ విడిపోవనయ్యె' నని, 'గోహత్యాదులన్ మాన్పి
డని, విశ్వాసము పెద్దసేసి శివుసాయం బంది రాభూజనుల్॥

మ॥ పర భూపాలక పాలనంబు విసిగింపన్, దండయాత్రల్ పొరి
బారిఁ జీకాకొనరింప, జాతిమతముల్ భుగ్నంబులై పోనఁ, ద
త్పరిహారంబున కొక్కనాయకునకై పారాదు దేశీయు లె
ల్లరుఁ దోడైరి శివాజి, కుద్యమము సల్పన్ ధర్మరక్షార్థమై॥

తే॥ ఉదధి యూర్క్కులఁ దేలు వాయువులఁ బోలె
జనులపలుకుల హృదయకోశము బలిఁప,
దిశువుఁ జెచ్చి స్వతంత్ర బాణీయ కాష్ట్ర
నిర్మితఁ బునాదివేయ యన్నిచె శివుఁడు॥

244

చ॥ అనుచరు లాపులుఁ బ్రయత్నలై తనయుద్యమ ముత్సహించి వె
టనడువఁ, గుఱునోనని దృశనాత్మఁ డాతఁడు భద్రచిహ్న శో
భన జవనాశ్వ మెక్కి, యెడఁగాయక భీమరథీ తటంబునఁ
జనిచని, ముందటఁ గనియె సానువిశాలము సహ్యాశైలము॥ 245

సీ॥ అమర దొంగతులుదీర్చినటు గోపురములట్లు
కదిసి మిన్నగు శృంగములు వెలయఁ,
గడు పక్క-భించినగతి నావ్రులించిన
అమర గోప్రు చలులును దడులు వెలుంగఁ,
బైనుండి నిలుపు అంపపుఁగోతఁబలెఁ బాయ
తాచు లోఁతనలోయలు రహింప,
బలిసి యంతట సలిపసమలఁ దొలఁకాడు
కడలినా పపిధవృక్షములు గవియ,
తే॥ సదుమసదుమ లోయలవెంట నాగు బాము
కరణి దిగఁబాటు నెలయేల్లు పరువులిడఁగఁ,
బ్రకృతి గంభీరమగు సహ్యాపర్వతంబుఁ
గనుచు హర్షించి ముందుకుఁ జనియె శివుఁడు॥

246

❖ శివాజీ మావళేవీరులఁ గలిసికొనుట ❖

శా॥ ఆజిస్సీతుఁడు మావళాధిపతి సహ్యారణ్య సింహంబు 'తా
నాజీమాలసురే' శివప్రభునియందఁ గల్గెముఁ బట్టి య
య్యాజానేయముద్రిప్పుచుఁ గుహలు లోయల్ నెత్తముల్ పేటు లా
యా జాడల్ నడిపించుచుఁ జనియె, నైజావాసముఁ జేరఁగఁ॥

చ॥ అదియు 'నుమారథం' బను మహాచలసానువు; దానిపై ముదం
బొదవ శివుండువోలె శివుఁ డున్నతపీఠము నెక్క, మావళుల్
త్రిదశ గణంబువోలె యువతీ శిశు వృద్ధ పురస్సరంబుగాఁ
గదిసిరి చుట్టనుం బొదివి, కన్నుల యేకటవాయఁ జూచుచున్॥ ౧

సీ॥ కరిఁగిపోసిన యుక్కుఁగంబమ్ములటు బలి

వృమ్ములైన శ్యామలాంగములు మెఱయఁ,
జలి గాలి నెండఁ గాకలుదీటి బలుపారు

మేన మానార్థ కౌపీన మమర,
మాయ మర్మములేని మనసున కద్దవకా

మొఱకుమోమునఁ జూపుమెఱపులాడ,
మెలికలుదీటి, బుగ్గలకెక్కి, వలుదతా

జవ కోర కుచ్చు మీసములు వెలయ,
తే॥ సహజ గంభీర ధీర నిష్కపట వృత్తి

యెదుట సాక్షాత్కరించిన ట్లింపు గదుర
చుట్టుముట్టిన మావళే శూరవరులఁ

గనియె, విస్మయ స్తిమిత లోచనుఁడు శివుఁడు॥ 2

ఉ॥ ఏనుఁగుదంతపుం జికిలి యెత్తిన గాజులు, గవ్వగుత్తులన్
దూనిఁగలైన పెజడలు, తోరములౌ గురివెంద దండలున్
మానిత శీలరక్షకయి మాసిన యల్లిక బొంతపావడల్
పూనిన మావళేసతుల పోడిమి యూరె శివాజి కన్నులన్॥ 2

ఆ॥ తల్లిపాల బలుపుఁ ద్రావి నున్నారుచు,

నేన్దుగున్న లట్టు లిందు నందు

మలసి, గంతువేయు మావళేబిడ్డల

పరువ మరసి, యెడఁద మురిసె శివుఁడు॥ 2

చ॥ కపటములేని వృత్తిమెయిఁ గన్నుల కందని దైవతత్వమున్
దపమునఁ గాంచు యోగులవిధమ్మునఁ, గొండలనమ్మి జీవికా
శపథముఁ దీర్చు మానవులచర్యల జాలి నహించి, ధర్మలో
లుపుఁడు శివుండు తాత్త్విక విహోకనముల్ దనుకంగ నిట్లనె॥ 252

మ॥ “ఉన్నాఁడా భగవాతుఁ డెందులనఁ? దా నొక్కొంత సంసారియై
గన్నాఁడా ప్రజ? తొడ్రివోలె నమసౌఖ్యం బుదఁగా బిడ్డలన్
గన్నాఁడా? యనుకొందుఁ గానియెడ, నీ కాంతారముల్ కొండ ల
న్నన్నా! మీరు నివాసము మనఁగ నేలా? జంతువుల్తోడుగన్॥ 253

మ॥ జనసామాన్యమువోలె మీరు ధరణీసంజాత సౌఖ్యంబులన్
గనరాదో? సరిసాటి గౌరవములన్ గాంక్షింపఁగా రాదో? సౌ
ధ నివాసమ్ముల మెట్టి, నాగరక రథ్యా శీతల చ్ఛాయలన్
జనరాదో? మనఁగూడదో యుదర భిక్షా దైవ్య శూన్యంబుగన్?॥

మ॥ తెరలో నందముఁ జూడఁగాఁ, బ్రకృతీసాదేశంబు వ్రాకున్వ, ద
త్త్వరతిన్ జింతనసేయ సాధనము - విద్యావ్యాప్తి లేదయ్యె; నం
బరమో భూషణమో గృహంబో ధనమో ప్రాప్తింప; దేలా మిమున్
దిరుగంజాలిన తాయిగాఁ దనువుగా నిర్మించినాఁడో గదే!॥ 255

చ॥ యువతులు ‘భాగ్యమూర్తు’ లనియున్, ‘సుకుమారశరీర’ లంచు గౌ
రవమిడి, నాథువెంబడి సరణ్యములేగిన తొంటి సాధ్యులన్
బువులను బూజసేయు మనభూమి సదా వసవాస భిన్నతై
చివికెడు మావళాసతులఁ బెట్టుల గుట్టులఁ దోలు టొప్పునే?॥ 256

చ॥ పిడికిటఁ గొండలన్ బొడిచి పిండియొనర్చు బలమ్ము, సింగపుం
దడముల జూలువట్టుకొను ధైర్యము వీర్యము గల్గు మావళా
బుడుతలు కార్యఖడ్గములఁ బూని స్వదేశము నోమఁగాక, - కా
టడవులఁ బట్టులై మృగములై కడుపోమఁ జరించు టొప్పునే?॥ 257

చ॥ మతమున కోర్వరాని యవమానము, జాతికి శిక్ష, దేశసు
స్థితికిఁ దుపాను, నీతి కవధీరణ, యిట్టి విపర్యయంబు శా
శ్వతముగ నిల్చుటేమి? బలవంతులు కొందఱు దైవ సత్కృపా
మృతనది నానఁగట్టి, బలిమిన్ దమనేలలు వార్చుటేటికిన్?॥ 258

ఉ॥ దీనిని సైఁపరాదు; జగతీజన జాతి మతోపకార సం
ధానము నిర్వహించుట ప్రధానముగా, జగదంబ తోఁడుగా
నే నిపు డుద్యమింతు; నిది నెగ్గిన మగ్గిన దైవనిర్ణయా
ధీనము; సత్యదీక్ష వెనుదీయక ధర్మరథంబు లాగెదన్॥ 259

తే॥ దొరల మనుపేరి పొడుగుచేతులకుఁ గాక
యనద దోయిళ్ళకుఁ బ్రసాద మందవలయు;
మా ప్రయత్నము దైవసమ్మతమ యేనిఁ
జీమ దోమయు సాయంబుఁ జేయుఁగాక”॥ 260

మ॥ అనుమాటల్ విని మైగగుర్ప వినతుండై వలెఁ దానాజి, “స
జ్జనబంధూ! తమచిత్త మింత యమృతాసారంబు వర్షించునే!
యనదన్ జూచినఁ గంటనీరొడియు దైవాంశంబు సాక్షాత్కరిం
చినదయ్యెన్; గొడ వేమియున్నది ప్రభూ! సిద్ధార్థులౌ మీకికన్?”

ఉ॥ లోకము లోమఁగాఁ దమ విలోకనముల్ వఱఁగింతురేని, న
త్తాఁకల నడ్డువారు గలరా, యిది యేమిటిమాట? దేవతా
నీక మెదుర్చుఁగాక గమనింపఁజూమి? జయలక్ష్మి మీపద
శ్రీకడఁ దారసిల్లవలెఁ జెప్పెడుమాటకుఁ జేత ముందుగాన్॥ 261

శా॥ డిల్లీపాదుషహాలు దక్కనువిభుల్ డీకొంచుఁ బోరాడియున్
ముల్లున్ మోపినయంత సందుగొని యెప్పున్గాని మా మావళా
యల్లెన్ ముట్టఁగలేద యిందనుక; దేవా! సహ్యా భూభాగమం
దెల్లెన్ వీరికి ముక్కుఁజూపఁ దరమానే మేము మాతొడ్డినన్?॥ 262

॥ ఈ సహ్యావని యెల్ల మాకొంటుఁగాదే ముందు సృష్టించినాఁ
డాసర్వేశుఁడు? రాజరాజకయినా హక్కున్నదే యిందు? దే
వా! సామ్రాజ్యము స్వర్గలోకమన నీడా దీనికి? నీవు మా
యీ సింహాసన మెక్కు; మీయాచుగుదోయి బూన్తు డిల్లీశ్వరా॥

సీ॥ అదరుపా అటుఁగని మదినిండి తొనఁకాడు

పరిపక్వమగు స్వామిభక్తితోడ,

నొకకార్యమందు ముందుకునిడ్డచరణంబుఁ

దిక్ష్పనోపని గుండెదిటవ్రుతోడఁ,

జెనకెనా నాగుఁబామును బోలి పగఁబూని

కసిదీర్చి విడుచు నకిసముతోడ,

నగ్గి నాహరించి, హాలాహలముఁ ద్రావి

ఘ్రుసఁ, బూనికమెట్టు నలవ్రుతోడఁ,

ఆ॥ బిల్లివోలఁ బ్రాకి, బెబ్బులివలె దూకి,

చెలఁగి మలఁగి పగఁజీల్చివేయు

మావళాబలంబు నీవెంట నడిపించి,

జయముఁ గూర్తు నీకు చరణమాన॥

265

॥ శివరాజా! ననువంటి మేటిమగ, లీ సింగంబు, 'లేసాజి' 'బా
జి' 'విరోజీ' మన మావళాదొరలు నీసేవాధ్యక్షు చేచి, సై
న్య వితానంబు 'భివండి' 'నాగపురి' 'కల్యాణంబు' 'చంపావతీ'
సవిధస్థానములందఁ జేస్తురు, యథేచ్ఛా రాముసైన్యంబుగ॥ 266

॥ ఇక సుంతేనిఁ గొంతయండదు ప్రభూ! యీకార్యముదీర్ప; మా
మక సర్వస్వము మీది: మీ మృనుసరింప వాలును డాలు సే
వకుఁడు వార్వము వర్మమై నిలుతు: నాప్రాణంబు లర్పింతు; గొం
కక సాగింపుము జాతి నీతి మత రక్షా జైత్ర యాత్రావళి॥ 267

మ॥ అనుచోఁ దక్కినమావశేదొరలు, “రాజా! నిక్క మీమాట; యీ
మన సహ్యవని నొక్కపిట్టయయినన్ మాతాడ; దట్టాని ‘జే’
యని యీధర్మరథంబు లాగ సుముఖంబై యుండు; నుత్సాహ వ
ర్ధనతా ధూర్వహ దుందుభిధ్వని యొనర్పన్ బంపు” మం చాడినన్॥

తే॥ “తండ్రి తాతలకంటె మాత స్త్వమెఱుఁగు

దొడ్డసామివి! మొన్నటిబిడ్డవైనఁ:

గార్యమును దీర్చి విజయమ్ముఁ గాంచు” మనుచు

వృద్ధమావళుల్ శివుని దీవించి రపుడు॥

269

మ॥ శివజీ - వారి సహానుభూతి సహనశ్రీ మెచ్చి యుత్సాహమున్
మివులన్ జూపుచు, నందఱన్ గలిపి నెమ్మిన్ మంతనం బాడి, కా
ర్యవిధానం బిటు ముచ్చటించె, “హితులారా! ధర్మరక్షార్థ మీ
వ్యవసాయంబున దూఁకుచుంటి మొకదైవాంశంబు ప్రేరేపఁగన్॥ 270

మ॥ మనకా కోటలు లేవు: సైన్యబల సామ్రాజ్యంబులా లేవు: ‘నే’
నని సాయం బొనరించి తోడుపడువాఁడా లేడు: ధర్మంబు యా
వన ముద్రాంకిత మయ్యె; దీని సవరింపన్ బూనుచో, నే నికృం
తనముల్ ముట్టునో! యెండలో నుడుకకున్నన్ వాన లింపారునే?॥

ఉ॥ రాఁగల కార్యమందు బవరమ్ములు పెక్కు; లుదీగ్గ సైనికో
ద్యోగముగల్గు శత్రువులతో నెదురొడ్డఁగ వట్టిబైలఁ బ
న్నాగము లాఁగలేవు; జతనంబున నీటిమొసళ్ళువోలె స
హ్యోగము నాశ్రయించి దిటవంది, మగంటమిఁ జూపఁగావలెన్॥ 272

తే॥ దరులు లోయలు, కొండనెత్తములు, గుహలు

దుర్గములు, మాటుమూలల శ్రోవ లెల్ల

సమరుకొనవలె సమయ నిర్గమముకొఱకుఁ,

దల్లిగర్భమువలె సహ్యాధరణి మనకు॥

273

ఉ॥ ఓలము బైలు నాకే, మఱయుద్యమ గాగర్పురంబు సన్నతో
త్రాలముగా భగీరథరథంబును వెన్నడి, స్వర్గ మర్త్య పా
తాళము లాకమింపవలె, ధన్యత ముట్టి యనాథు లున్నత
శ్రీల సుపర్వలై తనియ, జీవనసౌఖ్యము నిండిపోవలె॥” 274

మ॥ అని మేధావి శివుండు వారి గుచితన్యాహారముల్ నెప్పి, సే
నను గూర్పంగల కొందఱు బనిచి, తానాజీమొదల్ గొందఱు
దనవెంట గొని, రేబవల్ నడిచి, నిద్రా యు త్పిసాసాను లొ
ల్లని పూనిక జని, సహ్యాభూ తటములెల్ల మెట్టి నిశ్చరత॥ 275

తే॥ ‘కోయనా’ లోయ, ‘లింహాణి’ బాయునేల,
‘భీమరథి పుట్టినిలు ‘కృష్ణవేణి’ దులులు,
కాలిశ్రోవలు, శృంగాటకముల గుములు
విడక తిరుగాడె, గార్యశూదాంబు శివుడు॥ 276

సీ॥ చిగురాకు పసరాగు చిటిమొగ్గ సగుపువ్వు
కనుగాయ పుడునై యెసగు ననుల,
నిలువెల్ల బెరసి యుదులు ముట్టియపుగ్రోన
యెసయించు నడియించు జనుతులందు,
దొలుకాడు నాడుమబ్బుల నీలిబెరల దూ
బూచులాడు మెఱుంగులేచు నిశల,
దొగరు లేజాయల జిగిరిచి, తొలికొండ
పురుట్టిలు సగు పొద్దుపొడుపులందు,

తే॥ వేయిరంగుల మిసమిసల్ వెల్లివిరియు
సహ్య సహజ సౌభాగ్యంబు చవుల గొనుచు,
ననుచరులతోడ మంచెల నధివసించి
యరసి ముదమందు బ్రకృతితత్పరుడు శివుడు॥ 277

మ॥ ఇటు సహ్యచల సాంగయాత్ర కడగా నేతెంచి, యా మావళా
భటులన్ జేరిచి, సైన్యశిక్షణము లొప్పు దీర్చి, నానాయుధో
త్కటసామగ్రినిఁ జేర్చి, వారికగు కానకల్ సైనికోద్యోగముల్
చటులాశ్వంబుల నిచ్చి, సిద్ధపఱచెన్ సన్నాహ మేపారఁగన్॥ 278

—❖— దాదోజీ మందలింపు — శివాజీ దృఢనిశ్చయము —❖—

ఉ॥ అచ్చట ఖాండదేవుఁడు నిజానుచరుల్ వివరింపఁగా, శివుం
డిచ్చట సేయుచున్న పనులెల్ల నెఱింగి, - వినాయకార్థమై
యచ్చునఁ బోయఁగా హనుమయకాటకుఁ జింతిలి, - రాజకార్యపుం
గ్గిచ్చునుజూపి, 'సత్వరమ ర' మ్మని కమ్మయొకండు పంపినన్॥ 279

చ॥ గురువరు నుత్తరమ్మఁ గయికొంచు శివుండు హయమ్మనెక్కి, యు
ద్ధరమగు మావళాబలముతోడ నెకాయకి వచ్చి, జీజియా
చరణములంటి, నుంతిరకడ సాగిలి కర్జ మెఱుంగఁగోర, ధీ
పరిణతుఁ డాతఁ డాదరణపక్వముగా నెసకొల్పి యిట్లనెన్॥ 280

మ॥ “యువరాజా! మనజాగిరుల్ మనుచు నీయుద్యోగ ముత్సాహ మె
ల్ల విశేషంబుగ వింటి; నీ చతుర వాల్లభ్యంబుఁ జేపట్టి తృ
ప్తి వడెన్ లోకము; పిన్నవాడవయినన్ దేజంబుఁ జేకూర్చినాఁ
డవు మాకెల్లఁ; గుమార! నీహితుఁడనొటన్ సుంత వాక్రుచ్చెదన్॥

మ॥ మన మీ యాదిలుశాహిరాజ్యమున సామంతాధికారమ్మఁ గై
కొనియున్నారము, గాన — వారిమనసున్ గుర్తించి, ధిక్కార వ
ర్తనము ల్మాని, తదంతితాదరణమున్ రాబట్టి, యీరాజ్యపా
లనమున్ జూచుట యొప్పు; వేఱుతెఱఁగుల్ దప్పట ముప్పొజుమి॥

శా॥ అన్నా! రాజ్యముఁ జక్కఁబెట్టుకొనుతీరా - మంచిదే; కాని నీ
కన్నుల్ కొత్తలు సూచు, నీమనసుపోకల్ వేఱుగాఁ దోచు; న
న్నన్నా! సైన్యములేల? శిక్షణములేలా? కొండలన్ గోటలన్
సన్నాహంబు లివేల? యెందుకొక కీశస్రాస్ర సంధానముల్?॥ 283

ఉ॥ గాలియు నెండయున్ — జెవులు కన్నులుగా, జగమేలుచున్న భూ
పాలురు నీమనమ్ము సడిపట్టరె? కచ్చెకుఁ గాలుద్రవ్వి తం
టా లిడువార లోర్మిఁ గుడుటఁబడి నిస్సరవోడుగే? కుటుం
బాలకుఁ జేటుఁదెచ్చు విషనాయువుకోవికి మూతఁదీతువే?॥ 284

ఏ॥ పలుపాట్లంబడి నిన్న మొన్నఁగద సంగపాదించె మీతండ్రి — యం
దలియుద్యోగము నిందురాజ్యః మెప్పుడైనన్ మీతినాఁడే నవా
బుల యాజ్ఞావిధి? యట్టివాని కదలింపుల్ దానికిన్మించి యాఁ
దలవంపుల్ గలిగించి, లేనియపనింద ల్పొంద నీకేటికిన్?॥ 285

ఏ॥ ఒకలాడంబది చిక్కుఁగాక, పయి నెంతో తగుఁసామగ్రి, ఘో
టకమున్ జిక్కిన స్వారిచేయనగు; గుట్టఁ జెట్టునఁ బుట్టు సై
నికులఁ గొందఁగూర్చు నేమియగు? దండ్రీ! వల్వ దీయాట; యూ
రక సింగంబుల రేచి, పువరువుఁబొలుక దూఱ మేలున్నదే?॥ 286

ఏ॥ నీ మేధావత, యస్త్రశస్త్రముల పండిత్యంబు, రాజ్యాంగ గో
ష్ఠీ మర్మజ్ఞత, యిన్నియున్ వెలువడఁ, డిల్లీప్రభుత్వంబుఁగా
నీ, మీతండ్రియటుల్ బిజాపురముఁగానీ, లేక గోల్కొండఁగా
నీ మెప్పించుము; గొప్పవాడవము మంత్రిత్యంబు రాబట్టుమి॥

తే॥ ఇంత యొప్పువయేని నీ విందయుండి,

రాజ్య మేలుము సకలారురంజకముగ”

సనెడు దాదోబినుడుల సమన్వయించి,

యీ నెలచుగీసి, శివవిభుగ డిట్టులనియె॥

288

“గురుజీ! నిండుమఁకులునఁ దొడరి, నాకున్ మేలుచింతించు త
త్పరతఁ, దండ్రీయకాదు దైవమవుకాదా నీవు! నీ వాగులఁ
సరిగా నర్థముఁదేసిగో నెటుఁగకున్న సన్న మన్నింపు, మా
దరమున్ వీడకు; మేచును దరిచి త త్వవ్యాఖ్యఁ గావించితి॥ 289

ఉ॥ నాకును మీకు నన్నిటఁ గనంబడుఁ గార్యసమత్వః మైన ను
దేరికము వీడి, 'దైవము విధించెడుఁగా' కని వేచి, ప్రాభవాం
ధీకృతులైన రాజుల కధీరత దోయిలివట్టి, యెన్నఁడో
పాకముఁజేయు మీ మతముఁ బట్టక, నామది వేఱుపోయెడున్॥ 290

ఉ॥ నిక్కినవారు, పోద్బలము నిండినవారును, రాచగడ్డెనై
నెక్కినవారు 'పాప' మని యిత్తురె యూరక నిల్వఁజోటు? లా
వెక్కిన పోటరుల్ బలిమిసీడ్వఁగ దూకురథంబు, తెఱ్ఱలన్
గ్రక్కున నడ్డకున్న, నెడగాఁబడి కొంపలు గూల్పుకుండునే?॥ 291

ఉ॥ వేయితరమ్ము లిట్లొదిగి వేగిన లోఁగినఁ, గొల్వుకాండ్రొమ్మె
దోయిలివట్టినన్, గరుణతోడ నవాబులు తుల్య గౌరవ
శ్రీ యిడఁబోరు; వారి నెదిరించుటగా దిది దేశరక్షణా
ధ్యాయము; దీనఁ దప్పుగలదా? కలదా పెరదారి ముక్తికిన్?॥ 292

మ॥ ఒక సింహాసనమెక్కి భోగములతో నుయ్యెలలూగంగఁ గో
రిక లే, దన్యులవైభవంబుఁ గని యార్తి బొందుటగా లేదు; కూ
టికినిన్ గుడ్డకు లేని దీనపరిపాటిన్ గుందుదేశం, బనా
మకమై వీఁగు మతమ్ముఁ జూచి, నిజధర్మం బిట్లు సాగించితిన్॥ 293

శా॥ నేనేకా, దొకదేశబంధు వెవఁడున్ నేడైన రేపైన ని
ట్లే నిర్ధారణ సేయఁగావలయు, నిట్లే పోరు సాగించి దీ
నానాథావళి నోమఁగావలయు; గాదా, హైందవంబే పరా
ధీనంబై, మన జాతి నీతి మతముల్ దిక్కేది సుకొక్కవలెన్॥ 294

మ॥ ఎవఁడో కన్నులుమూసి, 'గుడ్డికబళంబే చాలు' నంచున్న, హైం
దవలోకంబు సమస్త మట్లు పడియుండఁజాల, దాత్మీయ ధ
ర్మ వినాశంబును సైఁపఁ జాల; దొకనిర్మాణంబొ, విధ్వంసమో
యవుఁగా: కేను స్వధర్మరక్షకయి ప్రాణాయామమున్ జేసితిన్॥ 295

చ॥ ఎవరికివారు వారిహితమేనిఁ దలంపక యుండురేమి? ప్రా
భవము బలమ్ముచున్ గలుగువాడు పరోక్షతి నాక్రమింపఁగాఁ
దివ్వరక యుండురేమి? వెనుదీయదు నాడును నాడు; భగ్గమె
దు, విజయమందుఁ దప్ప; దనుకోభయ సుస్థిరతన్ జరించెదన్॥ 296

॥ నే నొకరుండనే యని, ననేచదులే భటవర్గమంచు, ను
ల్తానులతోడ వైరమని, తాలిమిదూలి తలంకనేల? నా
దా! నిముసంబులో జగమునంతయు మాటుచు నీ నశేక్తియు
దీ నలుసెంత్ర? వామన బలీంద్ర? విభానన మాలక పవే?॥ 297

స॥ అనుభవ మితగాఁగల మహా మతిమంతుఁడ - వీవుఁగూడ నే
నొనరుచు పూనిఁ దాడి) కెదియో తలవంపు ఘట్టిలు సంగు: వే
మని తలసోసితో యెటుఁగ! నట్లుగునే, నిక నెవ్వఁడున్ - దపో
ధన! తనదేశమున్ మతముఁ దల్లినఁ దాడినిఁ గొల్చుటొప్పుదే?॥

॥ కావర మెక్కునై కనులుగాఁగని రాజులచేతులం దసం
భావితౌతా స్వదేశ మత మాతృ పితృ స్వజనంబు లూటటన్
బోవఁగ నుద్యమమ్ము పరిభూతియె? యుండున నామఁగాక స
ద్భావము గల్గుతండ్రి) కొకతప్పు ఘటించురె? ముప్పుఁ గూర్తు నీ?॥

॥ నీచత కొగ్గుచున్ బహమనీసులతాను లింకేమిసేతురో
చూచెదఁ: దండ్రిపైనఁ బగచూపినచో, - నెదురొడ్డి మర్మముల్
దోచెద: వారిగౌరవముతో మనహైందవలక్ష్మి మ్రొగ్గఁగాఁ
దూచెద: నెల్లెడన్ జలువఁదోగిన తేమ్మెర లారవీచెదన్॥ 300

॥ ఒకనిపదమ్ములంటి, సమయోచితరీతి మతమ్ము మార్చి, గొం
కకయ సలాము లిచ్చి, యధికారపుఁజెంటలు మోసి, పాపజీ
విక నడుపంగఁజాల; చిత్త విత్తమె యెసఁ - బరాధికార వా
చకమగు - జాగిరున్ మనుపజాల; స్వతంత్రత నూడి నిల్చెదన్॥

ఉ॥ ఇందలు మావళాజనము లీగిరి కానన కుంజ వాటికా
కందర భూములన్నిలిచి, కష్టములన్ బడుచుండ, నేను రా
జ్యేంద్రిరకౌగిలింత రమియింతునె? వారికినేను; — నాకువా, —
రందలు మొక్కడై కలిసియాడెద మిందు స్వరాజ్య నాటికన్॥ 302

మ॥ గురుజీ! నే నిటు నిశ్చయించితిఁ; బరాకుం భాందలే, దింత తొం
దరయున్ లే; దిది నిన్నమొన్న మొలకెత్తన్ లేదు, వేఱొక్కనాఁ
డరుగంబో; దవిధేయుఁ డీతఁ డనుకో, కాత్మీయతా భావ బం
ధురతన్ దీవనలిచ్చి నన్ననుపు; నాదోసమ్ము మన్నింపుమీ!”॥ 303

తే॥ అనెడు యువరాజు దృఢనిశ్చయంబుఁ దెలిసి,
ప్రాత పలుకుల మరలింపరామిఁ దలఁచి,
యప్రయత్నముగాఁ ‘దధా’ స్తనెడు రీతి
నోరగిలుకంట దాదోజి యూరకుండె॥ 304

ఉ॥ అంతట ఖాండదేవు సెలవంది, శివప్రభుఁ డపై జీజియా
యంతిక మేగి తత్పదములంటి, మదిన్ గయికొన్న నిర్ణయం
బంతయు విన్నవింప, వెలుగందుచు నామెయు నిర్నిమేష నే
త్రాంతర నగ్న మాతృహృదయమ్మునఁ బుత్రకుఁ జూచి యిట్లనెన్॥

మ॥ “తనయా! బాల్యమునుండి నీమతము నీతత్త్వమ్ము వేఱొండుగాఁ
గనుపట్టున్, దృఢనిశ్చయండ్ ‘విపు డీకార్యమ్మునన్ నీవు తృ
ప్తిని సాధించెడు నంతకంటె ఘనమై వేయంతలై, యాపదల్
నిను ముట్టన్ దమకించుచున్నవని తండ్రి! నాకుఁ గాన్పించెడిన్॥ 306

మ॥ ‘ఒక సాధ్వీమణిబిడ్డఁ డున్నత మహూద్యోగంబునన్ మాతృభూ
మికీ గల్యాణముఁ గూర్చినాఁ’ డనుచు నెమ్మిన్ లోకులగ్గింపఁ గా
తుకమున్ బొందఁగవచ్చుఁ; గాని మనసున్ దూలించి గాలించి, దా
నికినై గర్భముకోసి పంచెడు పురంధ్రున్ దల్లు లేమందురో!॥ 307

|| నే నదియంతయున్ మఱచి, నీమతమే యురరీకఁగితు; మే
ధానిధి ఖాండదేవుని హితమ్మునకంటె విశేష మేమియున్
నే నుడువంగఁజాల, గమనింపుము నీవె శుభాశుభమ్ము: తె
ఱైనను 'బాలనాయక' మటంచు నప్రప్రథ రామిఁ జూడుమి!|| 308

|| కొండలతోడ డీకొనెడు కుట్టుఁడ వైతేరి; యావనప్రభూ
ద్దండత మాఱుమోగఁ బెడిదంబగు నీ సమయమునందు, 'మూ
రుం డెదురీదుచుండ' ననుకోక సహాయ మెవఁపసేయు? ని
ట్లుండియు నేడు ధర్మపథ మోమఁగ నీమదివోక మెప్పుగున్|| 309

ఎంచియుఁబంచి యిట్లు వచియించుట - నీజతనంబు నాఁగ య
త్నించుట గాదు, 'చాల' వని ని స్పదలించుట గాదు; కర్ణ మా
జ్జించెడుపట్లఁ జీమ యెదిరించినఁ - గొండలు కూలనున్న - భీ
ష్మించక బేలగాక - సమసిచి జయింపఁగ హెచ్చరించితిన్|| 310

కడచిన గ్రంథమున్ దడవఁగాఁ బనిలేదు; స్వధర్మ రక్షకై
నడుమును గట్టినాఁడ; విడి న్యాయ్యము లోకహితంబయేనిఁ దో
డ్పడు సకలంబు; నీమది భవానిఁ దిరమ్ముగ నర్చి, నేర్పుమి
నడుపుము శాలివాహనుఁ డొసర్చిన పోకల సేకరిపుచున్|| 311

తే! అక్షరమ్ముల సర్వార్థ మమరినట్లు
ప్రకృతిలో సర్వశక్తిసంపదలు గలవు;
అనువుగా నేర్చి కూర్చి, కావ్యమును బోలెఁ
గార్యమును దీర్చి, యొక సృష్టికర్త వగుము!|| 312

|| పట్టినదెల్ల బంగరువు పలికనదెల్లను వేదవాక్యమై,
గుట్టలు పట్టణంబులయి కొండలఁ గోటల నిండునైనవై,
పట్టినపంతమున్ గెలిచి భద్రముగూర్చి, స్వరాజ్యలక్ష్మికిన్
బట్టముఁ గట్టుమయ్య! యెడఁబాయని ధర్మబలంబు పెంపునన్|| 313

చ॥ దిటవును దెంపుఁ గూర్చి, కులదేవతయైన భవాని నీకు ను
 త్కట కరవాలమై — కవచ కార్ముక కాండములై, రణంబునం
 తట నినుఁ గాచుఁగాక! గుణతత్పరతఁ జయలక్ష్మి నిండుకఁ
 గిటఁ గొనుఁగాక! సేమ మెదిగించెడుఁగావుత నాదుదీవనల్!” ॥

మ॥ అను జీజాపలు కంది, యుత్సుకత డాయఁ మావళావీరు లే
 చినపేర్ని గరయుగ్మ మెత్తుచు, ‘శివాజీరాజుకుఁ భోసలే
 శునకుఁ జే! మన రాజమాతకును జే! శూరుండు షాజీనృపా
 లునకుఁ జే!’ యని దీవనల్ వలికి, రెండుల్ మింట రాపాడఁగఁ ॥

ఉ॥ ఆ నినదమ్ము లాని పులకాంచితుఁడై శివుఁ డంబఁజూచి, “మా
 తా! నెనరంటి నీవిడుహితమ్ము శిరమ్మునఁ బూలదండగాఁ
 బూనితి; శ్రీభవాని పరిపూర్ణకటాక్షము సర్వరక్షకం
 జానఁట తక్కువున్న దె? సురాసురు లొడ్డిన లెక్కసేతునే! ॥

చ॥ అడలకు నన్నుఁ గూర్చి, మనసంటిన యీసున నెవ్వఁ డేదియే
 నుడివిన నమ్మఁబోకుము; నినుఁ గనుపెట్టుచు నండ నుండియే
 నడిపెద సర్వకార్యములు; నావిజయమ్ము శుభమ్ము నెమ్మదిఁ
 దడవుచు నుండు మిందుఁ, గరుణఁ సెలవి; మ్మికఁ బోయివచ్చెదఁ

చ॥ అనుచు శివుండు తల్లిచరణాబ్జము తొడలఁ దాల్చి, కన్నులం
 ట నదిమి, పాదధూళి నుదుటం ఘటించి శిరమ్మువాల్చి యొ
 య్యన సెలవంది, మేటివినయమ్మున ముందుకుసాగి, వెంట నం
 టిన తనసేనతోడఁ బయనించె నిజోద్యమ ద తదృష్టియై ॥

శ్రీ శి వ భా ర త ము

(శి వా జీ ప్ర బంధ ము)

శృ తీ యా శ్వా స ము.

శ్రీయతుఁడౌ శివప్రభుఁడు చేకొను నుద్యమమున్ ఘటించువాఁ
డై యొకనాఁడు, సహ్యావనమందున నొక్క విశాల భూరుహ
చ్ఛాయ వసించి, కావలయు సన్నహనంబులఁ బూని చుట్టునున్
డాయ నిజానుయాయు సుభటప్రతతిన్ గని, యిట్లు వాకొనెన్॥

— శ్లో గణాదుగ్ధ విజయము —

“హితులారా! మన మొక్కధర్మపథ మెట్లై బట్టి సాధింపఁ బూ
నితి; మిందున్ బ్రతికూలమై నిలిచియుండెన్ నేటి రాజ్యాంగ; ము
న్నతమా తత్ప్రభుశక్తితో నెదిరి, కొండల్ పిండిసేయంగ దూఁ
కితిమన్నన్ గొఱుగాదు; నేర్పుమెయి వాకిం డ్లుండఁదీయన్ దగున్॥

కలరు, మతమ్ము దేశమనఁగా నభిమానముఁజూపువారు - రా
జులుఁ బ్రజ లందునఁ; దయిన, శూరతఁదక్కి మహమ్మదీయరా
జులదయ కొగ్గు వీరిమనసుల్ మనవంకగు రావు; గాన, నీ
యిల సకలమ్ముఁగూడ ధ్వజమెత్తుఁజూమి మనపైకి రేఁగుచున్॥ 3

‘ఇంద్రు కిచ్చలేనిపని యేల ఘటించఁగః లేనిపోని యీ
తొందర లేటి’ కందు వెనుదొక్కినచో, నిక దక్షిణక్షితిన్
హైందవజాతియే కటకటా! కటవై యడుగంటిపోదె! యీ
చందము భావ్యమానె రవిచంద్రుల సంతతి యుందునంతకున్॥ 4

ఉ॥ కావున, నెవ్వ రెట్లు తిరుగఁబడుచున్న సహించి, ధర్మము
దైవము నమ్మి దూఁకుట యుదాత్త మహాపురుషోచితంబు; రా
బోవు జయంబొ యొండొకఁడొ పూవులదండలుగాఁగ భారత
శ్రీ విహరించుఁగాక: సవరించుత దుర్గమ దుష్పథంబులఁ॥

చ॥ 'అగు' నని, 'కా' దటంచు వెనుకాడుట మందులరీతి; మానవుం
డగునట తాను, ధర్మయుతమానట కార్యము, - కాకపోవుచో,
జగములు నిల్చునే? నియతిశాసన మన్నిటి గెల్చునే? మది
దెగువయుఁ దేకువఁ గలిగి, దేవతలఁ గబళింపరాదొకో!॥

చ॥ అటు లగుటఁ, దురుద్ధరములైనను మానవశక్తి కెందు లోఁ
గుట మది నుత్సహించి, ములుకుల్ మలకల్ గమనించి, పొంచి
రుట తగు; సహ్యశైలము విరోధులకుఁ జొరరానిదాట నూ
టఁగొని, దీనిప్రాపునఁ బర ప్రతియోగము లాఁగఁగావలె॥

మ॥ మనకార్యం బొకరీతిగా సుగమ సంపాద్యంబ యశానంచు నా
మన మూహించు; బిజాపురప్రభువుతో మాఱొడ్డి పోరాట త
ప్పనిదయ్యుఁ, - సులతా నొకింత తగవుఁబాటించువాఁడౌట - య
డినసర్దారుల కొండొకళ్ళకును 'బోటీ' యుంటయుఁ దోడగు॥

చ॥ మఱియును, నిన్న మొన్న నహమత్పురరాజ్యము కొంత చేరె నీ
దొరలకు; వీరు దానిఁ దగుత్రోవలఁ జక్కనొనర్ప; రింత కీ
ధర మన తండ్రితాతల యుదారత మెచ్చినదాటఁ జారులె
ల్లరు మనమాటఁ దాటరు; తలంపరు వారికి మేలుసేయఁగ॥

ఉ॥ అంతియగాక, యీ మహామదాదిలుశాహినవాబు రోగసం
క్రాంతశరీరుడై - యతనిరాణియె రాజ్యము నేలుచుంట - నా
మంతులు దుర్గనాథు లెదమాటి యలక్ష్మ్యము సేయుచుండి; రీ
ప్రాంతములెల్లను శిథిలబంధములై యిటు దారిచూపెడు॥ ॥

ఇన్నిటికంటె మాజనకుఁ డిచ్చటలేమియ ముఖ్య; మాయనఁ
గన్నడరాజ్యముఁ గెలువఁగా నొగిఁ బంపె నవాబు; వారితో
నెన్నికఁ గన్నవీరభటు లెల్లరుఁబో నిట నిల్చె సున్న; లీ
చిన్నెల సన్నలెత్తె మనచేతలు చేతుల కందుపాటులఁ॥ 11

మన మిపు డొక్కసారి యరిమండలమెల్లఁ బరాక్రమించి, ద
క్కను సకలమ్మునుఁ గెలువఁగాఁ దమకించుట లగ్గుగాదు; నా
జనకునిజాగి రంటి నలుచక్కియలఁ గల శైలదుర్గము
ల్లోని బలమంది, తక్కినవి గూర్చుట యొప్పుఁ గ్రమక్రమాబుగఁ॥ 12

అటు మోగల్బల - మీ బిజాపురపుపై న్యూ బిల్లు రాఁ బోవ, న
న్నిటికిఁ గూడలియైన దీనెలపు; దీనిఁ బట్టి లోఁగొన్నచోఁ
గుటిల పాఁత దరీ ఝరీ గిరితటీ కుంతీభవన్నార్గము
దిటవేదఁ, మనవైపు గన్గొన దరాతివాఁత మేరీతిగఁ॥ 13

తే॥ స్థానబలముచుబట్టి, యిచ్చటి గడంబు
లందు ముఖ్యముల్ నాఁగు, 'పురందరంబు'
'కొండసగడంబు' 'చాకణుకోట' 'తోర
ణాఖ్యదుర్గము' - నివి యభేద్యంబు లెందు॥ 14

దుర్గములన్నిటఁ మిగుల దుర్భిద, మున్నతిమించుఁ దోరణ
దుర్గము; వైరివర్గములు దూఱి పెనంగిననైన లోఁజొరఁ
మార్గము లేదు; దీని నొకమచ్చుసఁ బట్టితిమేని, దానిపై
భర్తుఁడు వచ్చెనే నెదురవచ్చు, జయింపఁగవచ్చు నొక్కటఁ॥ 15

మన తానాజి వచింపఁగాఁ దెలిసెఁజుమ్మా - తోరణదుర్గనా
థు నుదాసీనత; సేనతో నెదిరి, కత్తుల్దూసి, పోరాడఁగాఁ
బనిలే కించుక చెమ్మరింపకయ గెల్వవచ్చు దుర్గంబు; నే
పనులైనఁ సమయోచితంబుగ లగింపవచ్చు నామీదటఁ॥ 16

మ॥ ఇది యెంతే ననుకూలకాలము: తటాంపంగ లాభమ్ము లే: దిదిగో పోదము లెం” డటంచు శివరా జెల్లెన, ‘జే! జే!’ యట చుదితోత్సాహముతో నుదాయుధ సహాయుల్ మావళావీరు లు న్నద మాతంగములై, శివప్రభునివెంటఁ దూఁకి రొక్కుమ్మడిఁ

తే॥ పదియుఁ దొమ్మిదియేండ్ల జవ్వనపుఁ దిమురు

కార్య ఖడ్గాభిమాన కర్కశతఁ బెనుప,

దంటతనమున శివరాజు - గెంటులేని

బంటు లరుదేర - నడవులవెంట నడిచె॥

చ॥ ముసిముసిచీకటుల్ విరియు మున్నగ, మున్నగ మావళాబలం బసి ముస లోరుతోమర శరాసన బాణ ధురీణ పాణులన్ ముసర, హయంబు నెక్కి శివభూపతి తోరణ డాసి, మేటిసా హసమున లోనికిఁ జనియె, నచ్చట కావలివారు డీల్బడన్॥

క॥ సోమరితన, మేమటుపా,

టామును, దండింపులేమి - యమరిన దుగ్గ

స్వామి పరాకుపడన్, శివ

భూమిశుని భటులు చుట్టుముట్టిరి నగరున్॥

ఉ॥ ఒంటరిపాటుతోడఁ, గను లూడియునూడని మంపుతోడఁ, గే లంటియు నంటబోని నిశితాసిలతాగ్రముతోడ, టిచ్చపా టంటిన దుగ్గనాథుఁడు నిజాగమనంబు నెఱింగి బైట రా కుంట శివప్రభుం డరసి, యుద్ధతి లోనికిఁజొచ్చి యిట్లనెన్॥

శా॥ “అయ్యా! మే మొక గొప్పయుద్యమము సేయంబూని, యీదుగ్గఁ ట్లొయ్యన్ గైకొనుచుంటి; మిందు సమరోద్యోగంబు నూఁజొల్పుచు డయ్యంబోకు; నవాబుతోఁ దగినమాటన్ నేను గైకొందు; నా నెయ్యం బానుచు దుగ్గమున్ విడుము, హానింబొంద నీ కేటికిన్?॥

‘కా’ దని ‘కూడ’ దంచుఁ బెనఁగఁబడఁ - బెద్దలనాఁటి స్వత్వమా -
కా దిది; జీవనమ్ముకొఱకా - గుణనాతున కెందులేను సా
పాదన? కాని కూడని వివాదములఁ దల కెత్తికోకు; నీ
కేదయినఁ దలంపు గలదేని నచింపుము; చానిఁ దీర్చెదన్”॥ 23

¶ అని సమయోచితంపుఁ బలుకాడి, శివప్రభుఁ - డించుకైనఁ చా
ననవసరమ్ముగాఁ బెనఁగులాడుచు నెత్తురు లోడఁజేయ నొ
ల్లని తత రాజనీతి కుశలక్రమంఁ జాటను, గొన్నిరూక లా
తని పెనుదోయిటఁ నినిచె; దత్తురుఁడై యశఁ జిట్లు చిత్తిలెన్॥ 24

“బలఁగము లేదు నాకుఁ; బరివారముతోడ హాశాత్తుగా నిశా
డలముకొనెన్; బెనంగిన జయమ్మును గొంచుట కల్ల; యూరకే
తొలఁగుట మే” లటగ చవుడ దుర్గము నప్పనసేసి, నెమ్మదిన్
జల ముడివోవ, కాతఁడు బిహపుర మేగె ననాబుఁ గన్గొనెన్॥ 25

తమ ప్రథమప్రయత్న మిటు వైవమునన్ విజయమ్ము సందఁ జి
త్తము చిగిరింపఁగా, శివుఁ డుదాత్తగతిన్ గులదేవతా పదా
బ్జములు భజించి, కానుకలఁ బొంది, చిరంతన తోరణాభ్యుదా
ర్గమున స్వరాజ్య తోరణముఁ గన్జె రసాల కిసాలయమ్ములన్॥ 26

పదపడి కర్జమున్ గొని శివప్రభుఁడు “సులతాను దీనిచే
మదిసెడి మాఱుకొన్నఁ జిటుమగటలు రేఁగకపోవు; వల్వ దీ
తొద; యిది యిప్పుడే యణఁగఁద్రొక్కట మే”లనుచు ధలంచి, నె
మ్మది గలిగింప, నుత్తరము మానితవైఖరి వ్రాసె నీగతిన్॥ 27

“మా సులతానుగారు గుణమండను లాదిలుశాహిగారికి
మీ సరదారుబిడ్డ ప్రణమిల్లి కుమారశివుం డవశ్యమై
చేసెడు విన్నపంబు, - తమచిత్తము రాఁగలదంచు నమ్ముచున్
జేసితి నొక్కకార్య మిట, స్వీయవిధి న్నెరవేర్చుచాడ్చునన్”॥ 28

¶ “In 1646 Shivaji struck the first blow. He persuaded

ఉ॥ ఇచ్చటి తోరణాగడము నేలెడు మీసరదారు కన్నులన్
విచ్చి చరింపఁబోని యవివేకియు సోమరిపోతుః వీనిచే
నిచ్చటి పాఠమెల్లఁ జెడియెన్: జెడె రాబడి: లేని యల్లరుల్
సొచ్చిలె; గాన, వీని దిగఁజోపుచు, నేఁ గయికొంటి దుర్గమున్॥

చ॥ శ్రీ ఇదియునుగాక, శత్రువుల కియ్యది వచ్చెడుదారి; దీని బ
ల్లిదుఁడును స్వామిభక్తినిఁ జలింపని మాదృశుఁ డేలుచుంట యె
ప్పిద; మిటుపైని రాబడినిఁ బెంచి క్రమమ్ముగ మీకుఁ బంపుచు
డెద; మిది సమ్మతించి, తమ నిక్కపుటు తరు వీయఁగోరెదన్॥

తే॥ ఆతఁడును మిమ్ము దర్శించి, యనువుమీఱ
నిచటి యాగాములను వచియింపవచ్చు;
నైన, సావధానముగ సత్యమ్ము నరయు
విభులగుట యెంచి, మీయాజ్ఞ వేచియుంటి”॥

చ॥ అని లిఖియించి ముద్రయిడి, యప్పుడ వేగరిమైన దూతచేఁ
బనిచిన, దానిఁ గైకొని నవాబు శివుం డొనరించు కార్యమం
దునఁగల తత్త్వ మారసికనుంగొన వేచె నొకింత; యాతఁ డే
మన కిటు లూరకుండుట నిజాభిమతోచిత మంచు నెంచుచున్॥

or bribed the governor of the fort of Torna to throw open
the gates of his stronghold which he occupied and repaired.

Chapter III. — Rawlinson's "Shivaji."

§ "Shivaji represented that the taking over of the fort
of Torna was entirely in the interest of the government
that a loyal servant like him had to be in charge ... that
he would be able to compel the deshmukhs to render true
accounts of revenue to the state, thus saving immense sums
of money annually to the government ... he undertook to
pay over to the government a far larger revenue."

Page 96. 'The Life of Sivaji Maharaja' by N. S. Takakhoy.

శివరా జూటట వొంది యందలి ప్రజాక్షేమంబు భావించి గౌ
రవముం జూపుచు, వారివారి కనువారన్ నూత్న సౌకర్యముల్
మివులన్ గూరిచి, యేల్బడిన్ బెనిచి, నెన్నిన్ నూతనోద్యోగి పుం
గవులన్ జేరిచి, తోరణాగడము చక్కఁజేసె నల్మూలలన్ || 33

* శిథిలము దుర్గమెల్లఁ బరిశీలనసేసెనుపట్ల, నొక్కచోఁ
బృథుల సువర్ణ రత్న సముపేత మహానిధి చిక్కఁ; దాన ను
ప్రథితుఁడు సుస్థిరుండయి శివప్రభుఁ డాదృత కార్యసిద్ధి కీ
ప్రథమబలంబు దైవబలపాకముగాఁ దలపోసి పొంగుచున్ || 34

ఒకరాజ్యాంగము నిల్పఁగాఁ దలఁచి, యద్యోగంబులన్ - ముత్రి సే
వకుఁ డిట్లందఱ నిల్పి, కాల్యలము వార్వంపుంబలం బాది నై
నికులన్ జేరిచి, యస్త్ర శస్త్ర వితతిన్ నిండించి, భూపాలనా
దికమున్ గూరిచి, రాజధాని కనువొ దేశంబు పాటించుచున్ || 35

తే॥ గీ॥ సహజ తుంగ శృంగత్రయీ స్తంభి తాభ్ర
పథము * 'మార్బఱు' నా గిరిభాగ మొకఁడు
తోరణను దాపుగాఁ గోశదూరమంగుఁ
జెలఁగ, నద్దాని నొకదుర్గసీమఁ జేసి || 36

తే॥ గీ॥ శృంగములకు మూఁటికిని 'సంబవని' యు 'సు
వేల' 'పద్మావతి' యనంగఁ బేరుపెట్టి,
యన్నిటికి మధ్య రాజగృహంబు గట్టి
'రాజగడ' మను దానఁ గార్యములు నడిపె || 37

'In course of these operations Shivaji had the good luck
unearth a quantity of buried treasure among the debris
the fort ... Shivaji devoted the treasure to the purchase
arms and ammunition and the erection of a new fort of
own," "(which was originally) known as Morbad; but
changed its name to Raigad or the King's Fort."

P. 96. N. S. Takakhav. - P. 134. Kincaid, C. V. O., I. C. S.

—❖— దాదోజీ చరమదశ — శివాజీ కృతజ్ఞత —❖—

చ॥ ఇటు శివరాజ యత్నముల నెల్ల నెఱుంగుచు, ఖాండదేవుఁ డొక్కట సులతా నొకంట వడిగా షహజీ కెఱిగించి; రాతఁడు జటుల రణమ్ములఁ దెఱపిచాలక కన్నడమందునుండి, 'యచ్చట శివు మందలింపు' మని సత్వర ముత్తర మంపె మంత్రికి॥ 38

చ॥ పరువము వచ్చుటాది సరపాల సభావిరతక్రియా ధురంధరత వహించి, మోము ముడుతల్వడ నీల శిరోజబంధముల్ నరసినపండు, తొంబది తొనంకిన వృద్ధుఁడు, ఖాండదేవుఁ డీ యఱగొఱలెల్లఁ జూచి, హృదయంబున దూయుచు నిట్లు చింతిలె॥

చ॥ “ముదుసలినౌటఁ గార్యభరముఁ దలమోయఁగఁ జాలఁ; బ్రాయపుంబదటున మీఱుచుఁ శివకుమారుఁడు నా పలు కాదరింపఁ; డియ్యది సవరింపనంచు నొగులాడు షహజి; నవాబు సూచుఁ దప్పిదముగ; దేనికై పరితపింతు; భరింతు దురంత వేదనల్!॥ 40

చ॥ ‡ పడుచుఁదన మ్మునఁ దుమికిపారుట గాదు, శివాజి సేతలఁ గడకు మహత్త రాశయము గర్భితమైనటు దోచుచుండెఁ; దోడ్పడఁ దొడఁగెఁ జగ మ్మతనిపట్టయి; నే నెదురాడి మాట చేడ్పడఁ జనుటెట్లు? స్వార్థపరవా ద్యపవాదము లెట్లు మోయఁగె!॥

చ॥ అను పెనుచింతతోఁ గుమిలి, యప్పటికప్పుడు నీరసస్థితిన్ దనికి రుజాభిభూతుఁడయి, తాఱిన ధార్మికవృద్ధు ఖాండదేవునిఁగని, జీజీయా యడలి పుత్రికవోలె సపర్యఁజేయుచుఁ దనయునిఁ బిల్వఁబంపఁగ, నతం డరుదెంచి విషణ్ణ చిత్తుఁడై॥ 42

‡ “When, however, he was satisfied that his young charge had the capacity to realise this wild dream (of common liberation from the Moslem yoke) the old man yielded and blessed him.” Page 66. M. G. RANADE. Jijabai and Shivaji attended him with assiduity ... Shivaji was always by his bed side.” P. 80 & 81. N. S. Takakhav.

౫॥ మరణపు మంచమై, తెఱఁగుమాటిన మోమును దేలకన్నులౌ
గురువరుఁజూచినంతఁ గనుఁగొల్కుల 'గిట్టు' న నీరువాఱఁ, ద
చ్చరణము లంటఁగా నిలిచి, సవ్వడి కుత్తుక నొత్తిగిల్ల, వా
తెఱ వణఁకించు పేదనుడి దీనముగా వెడలించి యిట్లనెన్॥ 43

౬॥ “దాదాజీ! శరతల్ప శాంతనవు చందం బైతివే! తాఁనయే
లేదే! యేదయునన్ జికిత్సఁ గొనఁగా లేవైతివే! తెల్పుఁగా
రాదే నా కొకవార్త! నీదుమదికిన్ రా నైతినే! తండ్రి మ
ర్యాదన్ గూరిమి గుఁమ్మరించితివి కాదా! నేటి కిట్లైతివే!॥ 44

సీ॥ బలమఱు నవయవంబుల సుక్కి- సోలు నీ

ముదిమి రాజ్యభరంబు మోయలేక,
మనసొగ్గి మీమాట మన్నింపలేని నా

కొఱకుఁ గూరినవేడిఁ గుడువలేక,
తెరచాటునుండి తొందరసేయు తండ్రి యు

త్తరువు సమాధాన పఱుపలేక,
చెమ్మటల్ వోసి పెంచిన మొక్క - పురుగాడి

చెడకుండు తెఱఁగు లాన్నింపలేక,

తే॥ గీ॥ తలఁపునెగ లంటి యడికి, రక్త స్రవంతి

బిందుబిందువు నిమికి యావిరిగఁబోవఁ,

జివికి జీర్ణించి శల్యావశిష్ట యష్టిఁ

బెను తపసివైతె! ప్రియోపవేశ దీక్ష॥ 45

౭॥ కన్న గురుత్వ మొక్కటియగా పహజీవిభుఁడందె; 'దండ్రిగా'
రన్న గురుత్వమున్ విలిచినట్టి మహాత్ముఁడ వీవ గాదె! నా
యున్నతిఁ గోరి జీవకళయొడ్డిన నీ హృదయానుభూతి కే
మున్నది మారుతూఁచఁగ గురూ! యొక యశ్రుకణంబు దక్కఁగన్?॥

సీ॥ చిరకీర్తి వెలయింపఁ జిననాఁడె నాపేరఁ

దిరముసేసిన 'శివాపురముఁ' జూచి,

నీచేత ననుఁబెట్టి, నిశ్చింత దూరదే

శములేగు తండ్రి నిశ్చయముఁ జూచి,

నెనరూరి దరిఁజేరి నినుఁజూచి ననుఁజూచు

తల్లి కందోయి చిత్తడినిఁ జూచి,

ననుఁ జూచినంతమాత్రాన విచ్చు కనుజోతి

పొదువఁగాఁ బదరు నీపెదవిఁ జూచి,

తే॥ గీ॥ యిందుఁ బారాడు చీమయే నెఱుంగలేదె

నిబిడ వాత్సల్య కల్యమా నీ యెడంద!

మనసు సుడిసిల్లఁ బెరదారిఁ జనితినేము!

తప్పుగొనకుము తండ్రి! యాదరము విడకు!!

చ॥ ఇప్పుడుగదా! కనుంగొనితి నిట్లుకృశించిన నిచ్చు - నిన్నశ
కృపు వెతకీడ్చు నీదు హృదయవ్యథః యితకు వచ్చుదాఁ కస
హ్యపువిన మిట్లు మ్రింగి, వెలయందని జీవిత ముగ్ధబట్టి, పా
పపుబరు వెత్తుపూనిక తగవా, యపుడే నను మార్పఁగూడదా?!

మ॥ గురుజీ! మన్ననఁజూడు మిప్పుడయినన్, గొండంత నాదోస మే
పఱ గోరంత యనుగ్రహింపు; ముదయ ద్వాత్సల్య పీయూష శీ
కరము లోవోయుచుఁ బెంచు నీపెరటిమొక్కన్ మందుగా వాడుకొ;
మ్మరగాధీశ ఫణాగ్ర జీవమణి డాయున్ నీవు కాంక్షించినన్॥ 4

చ॥ నవయకు తండ్రి! నా హృదయనాడుల సత్వము నప్పగింతు; నైం
దవ కళవోలె నీ మొగమునన్ వెలుఁగాడిన నంతెచాలు; నా
యవినయమున్ క్షమింపు" మనియాడుచు దోయిటఁ బాదమంటు న
శివు దరిఁజేరఁగాఁ దిగిచి, చేపినకన్నుల నాతఁ డిట్లనెన్॥ 5

మ॥ “శివజీ! యూఱడు; మేల యిట్టిసెగలన్ జిత్తంబు హత్తించుకొం
దువు? నీచేసిన నేర మున్నదె? జరన్ దూపిల్లి, నానాటి కి
ట్లవసన్నం బగుచున్న దీతనువు: హెచ్చెచ్చుచున్న దీరాజ్య: మీ
యవకాశంబున నండ లేవయితివం చాసాస సజ్జాడితిన్॥

51

ఉ॥ ఇప్పటి రాజకీయముల నేదలపోయుచు, నీదు కర్జమున్
దప్పదలంచియుంటి; వితత స్థిర చిత్తుడ వీవు కాలమున్
గప్పుచు, నాత్మశక్తి మెదుగం బొదిగించితి పుద్యమంబు; నీ
గొప్పకడంక దైవమునకున్ మనసొసినదాట కన్నుకున్॥

52

మ॥ కుల శీలంబులు జాతి నీతి మతముల్ గో దేవ భూదేవతల్
కలగంబాఱగ, నార్యధర్మములు బ్రుంగన్ దూలుదేశమ్ము - ముం
దల మూపున్ మొగియించి పూనగల స్వార్థత్యాగులా దేశబం
ధుల నాహ్వానము సేయుచుండగ, సమర్థుడెట్లు కాలాగెడిన్॥

53

ఉ॥ మంచిది, నాయనా! యుచితమార్గమునన్ గొని దేశలక్ష్మి లా
లించుట మంచి; దైనఁ, గదలించిన తేనియత్తెట్లె బూర్తిగా
వంచినదాక, నేమరక పాయక పాపుఁ దొలగిపోక సా
ధించుము; లేనిచో నదవదించుఁజూమీ మధుపాళి రేగినన్॥

54

ఉ॥ నీ నెఱవాదితీరు గమనించిన, నిప్పటి రాజకీయపుం
దోనియ నేర్పుచై దరికిఁద్రోయఁగఁ జాలినదిట్టవంచు నా
మానస మూఱటన్ గొనియె; మన్పుము దక్షిణ హైందవోర్వి, బ్రా
చీన పరిష్కృతి బొరుగుచేతులు దాకినమచ్చ వాయగన్॥

55

ఉ॥ ఒక్కటిమాత్ర మేమఱకు - మూదరఁగొల్పు పరాశ్రయంబునన్
గుక్కలుమింగి, దేశరమఁగోరి తపించెడు నీదుతండి; నీ
మొక్కలుమొంచి, యీ యవనభూపులు పైకొనిరన్న నెప్పు డే
చిక్కులు మూఁడునో! కనులు చేడ్వడఁ గాటుక దిద్దు టొప్పునే॥

56

చ॥ మెలపరి దంటవై యెడరు మ్రింగుచు, నంతటఁ గన్నువెట్టి నీ
తలఁపు జయింపు; మిందనుకఁ దాల్చిన నాబరు విడ్డపు నీపయిన్
నిలిపితిఁ; దండికిన్ బ్రజకు నీకును నుత్తరవాది వౌచు, దో
యిలిసరి విత్తులన్ గొలిపి, యిండ్లను బండ్లను బంటఁ గొల్చుమి॥

మ॥ శివజీ! నా తుదికోర్కీ, - నీవు వితత శ్రీశాలివై ప్రాజ్య హైం
దవసామ్రాజ్యము నేలునాఁడు నవరత్న స్వర్ణ సింహాసనో
త్సవమున్ దీరిచి, దీవనల్ గురిసి మోదం బందుటే: నాఁటివై
భవ మీకన్నులు నోచెనే! యిపుడ సంభావించు నాకోరికన్!"॥

తే॥ గీ॥ అనుచు దాదోజి శివరాజు నంకపీఠిఁ

జేర్చి, వంచిన శిరముపైఁ జేయిఁ జేర్చి,
చిత్తమున నిండి కన్నులఁ జిందు హర్ష
శీకరమ్ములఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసి॥

సీ॥ బహువిధోపాయన పాణులై తమయాజ్ఞ

వలచు సామంతమండలముఁ జూపి,

సేవకుఁ డాదిగా సేనాధిపతిదాఁకఁ

గలుగు నుద్యోగివర్గములఁ జూపి,

హస్త్యశ్వ రథ పదాత్యాదిక చతురంగ

భరిత రాజ్యాంగ సప్తకముఁ జూపి,

నాగర పౌర జానప దాటవికు లాది

తనయేలుబడిఁ బ్రజాతతినిఁ జూపి,

తే॥ గీ॥ "ఇదియ శివరాజ! నీదు పైతృక ధనంబు

నీవు మనుషగా బలుపొంది, నిన్నుఁ గొలువ

వేచియున్నది: ధర్మోపవీత దీక్ష

నరయుమి!" యంచు సర్వస్వ మప్పగించె॥

ఉ॥ పండిన తెల్విత్తోఁ గమియఁబడిన స్వానుభ వాత్మశక్తుల
నిండిన చూపుల - గనులనిండు ముదశుగ్రులు నిగ్గుదేరి యీ
రెండలుగాయ, తెప్ప సొగియించి శివున్ మొగమంటఁజూచి, పూ
జ్యుండగు ఖాండదేవు చర మోదితముల్ వెడలించె నీగతి॥ X 61

తే॥ గీ॥ “నిజము, శివజీ! భవాని విన్నించుపలుకు
నిజము; తనకుఁదా నది తోఁచు నేఁడొ రేపా!
అఱగొఱలు దీరినవి నాకు: హైందవోర్వి
నుదయ శోణిమ వెలుఁగుచున్నది కుమార!! 62

శా॥ నాకై సేయఁగ నేమియున్ వలవ, దన్నా! భారతక్షోణి - కా
తాకుల్ డుల్లఁగ లేజివుళ్ల రమణీయుడైన కల్పాగమ
బై కల్యాణము లందగించవలె: నీ యాదాత్త్య మెందున్ వసం
తాకల్పమ్మునఁ గప్పఁగావలె, గుమారా! యితకాంక్షించితి॥ 63

స॥ ‘ఒకపరి ఖాండదేవుఁడు గురూత్తముఁ డీశివరాజు’ కంచు, మా
మకచరితంబు నీ విజయమంగళ నాటక పూర్వరంగ మా
టకుఁ దగె; నాయకుండు ప్రకటంబుగ రంగమునెక్క - సూత్రధా
రకుబలె, భూమికాంతర పురస్కృతికై తెరచాటు కేగెదన్॥ 64

స॥ శివజీ! నా కరణీయమెల్ల సమసిచెన్: మేరు జీర్ణించె: నీ
యవతారమ్ము ముగింతు; నీహితము సేయన్ - జేతనామాత్ర జం
తువనై నీవెరువెట నుండెద: గురుండున్ ముత్రియై నీకుఁ గా
ర్య విధానం బెరిగింతు: బ్రాహ్మణుడనై యాశీస్సులన్ బోసెదన్॥

|| † ఏమఱబోకుమీ! నుర మహీనుర గో మత దేశ రక్ష: నుం
తేమఱబోకుమీ! హితము నెంచి తపించెడు మాతృదైవ: మొం
దేమఱబోకుమీ! మదిలయించిన నీ కులదైవతమ్ము: వ
త్సా! మఱపించు నెట్టితెఱఁగైనను నేమఱబోకుమీ నిరున్॥ 66

“He (Dadoji) exhorted Shivaji to look after his family and

తే॥ గీ॥ అదరు బెదరును లేని నెమ్మదిని బాదలి

హైందవజగమ్ము నీకుఁ దో డాను గాక!

భరతమాత దీవనపూలు గురియుఁగాక!

గెలుపుమీ వత్స! నే నింక సెలవు గొందు!”॥ 67

చ॥ అను తుదిమాట లొం డొకటియై, కనుఁగొల్కుల నీటిబుగ్గతో

మునుకొని జాఱుచుండ, శివు మో మెడఁబాయని నిల్వచూపుతో

గనుఁగవ మూసె నస్తమయకాల రవింబలె ఖాండదేవుఁ; డా

ఘనుఁ దలపోసి రెల్లరును, గన్గవదోయిట నగ్గ్య మెత్తుచు॥ 68

చ॥ కవిసిన చిమ్మచీకటి జగమ్మునెఱుంగని తత్కుటుంబము

దవిలిన నెవ్వగ్ బసవు తల్లిని - దక్కినవారి నూఱడిం

చి, వగ నడంగి సొమ్మసిలు చిత్తముఁ దేకువ నూలుకొల్పుచు

శివపతి నిర్వహించె గురు శిష్యవిధి బరలోక సత్త్రియల్॥ 69

—♦ శివాజీ చాకణ, సుపా, సింహగడము, పురందరు లోఁగొనుట —

ఉ॥ కొన్నిదినంబు లిట్లు లొనఁగూడిన కాటియఁ బాయఁ జోపి, కై

కొన్న విభుత్వమం దదనుగొన్న పనుల్ దగనిర్వహించి, యా

సన్న హితానుయాయి జనసమ్మతి మంతనమాడి, చేయఁగా

నున్న సదుద్యమంబుఁ దలయొడ్డుచు ముందుకుఁద్రోయ నున్నెడ॥ 70

ఉ॥ “జాగిరురాబడి నిలువసల్పిన రొక్కముఁ బంపు” మంచు, పా

జీ గురు ఖాండదేవునకు సేవకుల మునువోలెఁ బంపె; న

వ్యాగమ రాజ్యకార్య ఘటనాతురుడై శివరాజు ముందు బా

గోగుల నాకళించి, సమయోచిత ముత్తరమిచ్చె నీగతి॥ 71

dependents and expressed a cordial wish for his happiness and glory and the fulfilment of his noble vow to inaugurate a new state for the protection of cows and Brahmans and the higher glory of his religion.” Page 81. N. S. Takakhov.

మ॥ “మన దాదోజి గతించె; జాగిరుపనుల్ మా కెందును గ్రొత్త; లీ
మన సామంతులరీతి యెల్లవునో! సమ్యగ్భండమా లేదు; మా
పని సేనా చతురంగ సంపదలఁ గూర్పన్ దీర్పనై యుండె; గా
వున మీరే యొకకొంత పైకమును బంపుం డేము కాలుఁదఁగన్”॥

ప॥ అని బదులిచ్చి సేవకులనంపి, నిజోద్యమ సాధనైక దీ
క్షను దనయెల్బడిన్ గలుగు జాగిరుదారుల దుర్గనాథులన్
దన యధికారముదిక్ గొనన్ - దన యుద్యమ మామతించి కై
కొనఁ బిలిపించె; నందఱును గూడి భజించిరి స్వామిభక్తులై॥ 73

సీ॥ ప్రాంత ‘చాకణు’ దుర్గ పతి, ‘ఫిరంగోజి న
ర్సాళా’ యనెను మహాసత్త్వశాలి,
దాదోజి శివునకుఁ దండిఁ జాగిరు లప్ప
గించినవిధ మాలకించి, తాను
సముచి తోపాయ నోత్తమ లాభనములొప్పుఁ
జనుదెంచి రాజదర్శనము సేసి,
తండ్రికాలమునుండి తమచేతనున్న దు

గ్గాధిపత్యము భక్తి నప్పగించె;
తే॥ గీ॥ స్వామిభక్తికి ధార్మిక స్థైర్యమునకు
గుఱుతుగానున్న యతని సద్గుణము మెచ్చి,
గారవము నిచ్చి, పూర్వాధికార మిచ్చి,
చనవుఁ బెనయించి శివవిభుం డనియె నిట్లు॥ 74

॥ “చాకణు దుర్గనేత నరసాశ్వకులుండు ‘ఫిరంగజీ’ - పరా
నీకము లొడ్డనేనియు గణింపని శూరుఁడు, స్వామిభక్తియున్
దేయవ తెంపునున్ గలుగు ధీరవరుం” డని, ఖాండదేవుఁడే
మా కఱిగింప వింటిమినుమా! భవ దున్నత వర్తనంబులన్॥ 75

మ॥ ఒక దుర్గాధిపతిత్వ మిచ్చుటయ గా, దో వీరశార్దూల! మా
మకరాజ్యంబున నాల్గుమూలలఁ జరింపఁ - బెంపు సాధింపఁ బూ
నిక మీపైఁ గల; దేను హైందవధరా నిర్ద్వంద్వ సామ్రాజ్యమా
లిక యర్పింతు భవాని; కచ్చమణు లోలిక మీరు గూర్పవలె

తే॥ గీ॥ చిర తపోభూమి శివనేరుశిఖర మెక్కి-

యాడు 'మోగలుబావుటా' నూడఁదీయు;

మిదియసుమ్ము - నీకును నాకు మొదటికానఁగ;

శూరుఁడా! పొమ్ము, జయముతోఁ జూడరమ్ము!"॥

చ॥ అని సరదారులెల్ల 'రిదియకా'నని మెచ్చఁగ ముచ్చటించి, యా
తని నుచితాంబరాభరణ దానములకొ దనివొందఁజేసి యొ
య్యన సెలవిచ్చి పంపి, తదనంతర కార్యవిధాన ధోరణి
సునిశితఁడౌచు, దన్తోలువఁ జూడని వారల జూడలకొ గనె॥

సీ॥ సవతితల్లికి నన్న, పాజీమఱింది, 'బా

జీమోహితే' సుపాక్షితివిభుండు,

తనయాన కొగ్గఁజాలని రీతి - నతనివ

ర్తనముచే నెఱిఁగియుఁ గినుకమాని,

తగినమర్యాదఁ 'బండుగువిందు గుడువఁగా

విచ్చేయు' మని వానిఁబిలువనంపి,

యప్పటి రాజకీయములెల్ల వినిపించి

మన్నించి బోధించి మందలించి,

తే॥ గీ॥ యెంతసెప్పిన విన కుడాయించు నతని

సర్వధనముల మున్నూరు వార్వములను

గోశమునఁ జేర్చి, తగు సేవకులను దోడు

పనిచి, 'బావను జూడఁబా' మ్మనుచు విడిచె॥

ఉ॥ ఈవిధిఁ దోరణాగడము నేలొకని, చాకణుఁ జేతబట్టి, సూ
పా విభుఁ దోలుచున్, శివనృపాలుఁడు సింహగడమ్ము లోఁగొనన్
భావముఁ గొల్పి, తాఁ జతురుపాయములన్ నడిపించు దంట యాఁ
గావున దుర్గనాథుమదిఁ గైకొనె, రొక్కము లాసగొల్పుచున్॥ 80

తే॥ అచటి యావనసేనాధిపతి - నవాబు

పనుపుఁ గొనియున్నవాఁడు ద్రవ్యమున లొంగి,

యనువుగా సింహగడదుర్గ మప్పగించి,

తనకుటుంబముతోఁగూడఁ దరలి చనియె॥

81

స్తీ॥ ఘన పురందరదుర్గమును 'సీలకంఠహై

బతరావు' పాలించుఁ నతఁడు ప్రజలఁ

గరుణింపఁడని, యొకకారణంబునఁ దన

నెలతనే త్రుంచెన న్నింద గలదు;

మరణించె నతఁడు - కుమారులుమువ్వు రా

గడమునేల్బడిఁ బెనంబడుచు నుండి:

రం దగ్రసుతుఁడు పురందరదుర్గాధి

పతియకాచుఁ దమ్ములఁ బొరసఁడఁచె:

తే॥ ననదలై వారు శివునిసాయంబుఁ గోర

నచట విధమెల్ల శివవిభుం డరసె నిట్లు

“తండ్రివలె వీరు వ్యభు, లాదరము లేదు

ప్రజకు వీరిపైఁ నదిలేని ప్రభుత యుత్తవె॥

82

ఉ॥ వీటిడి యన్నగాని, వెఱవీఁగిన తమ్ములుగాని - చల్లఁగాఁ

దీరుపజాల రేల్బడిఁ మదిన్ గమనించు నవాబు మెల్లఁగాఁ

దూఱకపోడు దీనఁ నిటు దూరమునన్ గల చిక్కు- ప్రక్కలోఁ

జేరిన వీరికిన్ మనకుఁ జేటగు - నిట్టిది మాన్చు టొప్పుదే॥

83

మ॥ మనజాగీరులఁ దూర్పుమండలము లోమన్ సైన్యముల్ నిల్పిజా
లిన దుర్గంబులు లేవు: శత్రువులఁ దూలింపంగ దుగ్గాశ్రయం
బనురూపంబు: పురందరం బొకయసాధ్యంబైన దుర్గంబు: దీ
నిని పీరిన్ మనవైపు చేర్చుకొని సంధింతున్ నిజోద్యోగమున్”॥ {

చ॥ అని తలపోసి, వారికొత్తకై పయనంబును వెల్లడించి, న
మ్మిన సుభటాళి త న్ననుగమింపఁ బురందర దుర్గమేగి, య
య్యనుజుల సగ్రజున్ గలిపి యందఱకున్ దగుమాటలాడి, నె
మ్మనము కలంకఁబాప సుకుమారముగా శివభూపుఁ డిట్లనెన్॥ {

శా॥ “అన్నా! దుర్గవిభుత్వ మేమి సుఖమా? యద్దానికై మీరు మీ
కన్నుల్ గుచ్చుకొనంగనేల? పెరపోకల్ పోయి - ప్రేమామృత
స్విన్నంబౌ నొకమాతృగర్భముచు విచ్చేదించి, దోయిళ్ల న
న్నన్నా! నెత్తురుద్రావనేల? మనలోనా యిట్టి పోరాటముల్!! {

చ॥ సమయముఁ జూడుఁ - ఊక్కపిడుచన్ గబళింపఁగ వేచియుండె
శము సకలమ్ము యావనవిశాంపతికేతన; మీ కుటుంబవై
రము లిటువైపు రేఁగినఁ - బరస్పర విశ్లేధ సంధిబంధమై
సమయదె జాతి నీతి మత సర్వధనమ్ముల హైందవం బింకెన్?॥ {

ఉ॥ ఈ విపరీతమెల్ల మడినెంచి తెగింపుచు, నే స్వదేశల
క్ష్మీ విజయోద్యమంబుఁ బరికించితి నీగతి; నొక్కఁ డెవ్వఁడీ
మోవఁగరాని భారమిది; ముందల యొడ్డుచు, మీరు మేమును
బ్రోవులు త్రాళ్తులౌచు, బలుపున్ గెలుపున్ గొనఁ దోడ్పడవలె

మ॥ ‘ఇది యేదో కడుదుర్ఘటంబు - తరమానే దీనిసాధింప’ నం
చెదమాట బనిలేద; యన్నిటికి నేనే ముందుగానుందు: నా
యదుపుంగూడ ఘటించు దుర్గమున సైన్యంబింత కాపుంచి: యే
తొదలే కేలుఁడు మీరు మీధరణి; కందున్ గొందు మీసాయమున్

|| ఇందువసించి ప్రాంతముల నేలెడుఁగా కితఁ డగ్రజుఁడు; మీ
కుం దగుజాగి రిత్తుఁ గయికొందు; మదుద్యమమందు మేలుచే
యది, పురందరమ్ముగడమందలి నా బలఁగమ్ముతో స్వరా
జ్యేందీర పెంపుసేయుఁ; డిదియే మనకుఁ గరణీయమై తగున్” || 90

|| ‡ అనివచ్చియించి, వారు హితులై భజియింపఁగ - నందుఁ దమ్ములకు
దనకొలువందుఁ జేర్చి యుచితమ్ముగు జాగిరులందఁజేసి, య
న్న నచటి ప్రాంతభూములకు నాయకుఁ జేసి, పురందరమ్ముపైఁ
దనదుపతాక నిల్పి, సుహితక్రముఁడై శివుఁ డేగ వీటికిన్ || 91

సీ॥ పూనా సుపా యిందపూరు భారామతి

నా నొప్పు నాల్గుమండలములైన
తండ్రిజాగిరులందుఁ దనయేలుబడి నిల్పి
ప్రాంతదుర్గములు లోబడఁగఁ జేసి,
యాదిలుషాహిరాజ్యమునంటు దొలఁగించి
సర్వాధికారమ్ము సాగఁజేసి,
కాల్బలంబును దురంగబలంబు నెసకొల్పి
యాయుధసామగ్రి నలవరించి,

తే॥ యైకమత్యంబు ప్రభుభక్తి యమరఁ - బ్రజలు
తనకుఁ దోడ్పడునుల్సాహ మెనయఁజేసి,
భట సుహృ తోక-శ దుర్గాది బలము వెలయఁ
బ్రథితుఁడై స్వాద్యమము శివప్రభుఁడు నడిపె || 92

‡ The Naick's retainers, “all faithless and disorderly men,” were expelled and a Mavle garrison was placed there by Shivaji. Page 40. J. N. Sarkar.

‡ The three Naik brothers got the hereditary watan (the eldest brother Nilo Nilkanth had the senior rights) of Naickship and Inam villages. It was settled that they should remain below the hill and serve the king.

Page 167. “Shiva Digvijayam” Sabhasad.

—❖ శివాజీ. మతభక్తి - తుకారాముని యుపదేశము ❖—

ఉ॥ దైవము సాయమై యమృతధారలు వోయఁగ, రాజ్యలక్ష్మికిఁ
జేవలు గూర్చినట్లై మతసిద్ధికిఁ న్రోవలు దీసి, పాదులన్
దీవలఁబెంచు మాలక్రితీరున నాత్మమతంబుఁ బెంచె మే
ధావి శివుండు, సాధువులు తన్మతబీజము లెందు నాటఁగన్॥

సీ॥ పాండురంగనిసేవ భవబంధ మూడ్చు పా
వనుఁడు తుకారాము భక్తవరుఁడు,

విజ్ఞానకిరణ వివేచిత సదసత్పు

దార్థతత్త్వఁడు రామదాసయోగి,

భారతామ్నాయంబు వాసి, ధర్మపథంబు

నెసకొల్పు భక్తముక్తిశ్వరుండు,

ప్రజలలో భక్తితత్పరత జాతీయభా

వముఁ గూర్చు వామనపండితుండు,

తే॥ మొదలుగా సాధువులు శివుఘానిక- నెఱిగి,

యల మహారాష్ట్ర మన్నిమూలలను దిరిగి,

స్వమతసందేశ మెల్లడఁ జాటుచుండి,

రమృతములు వాఱ - భక్తిగేయములు మీఱ॥

చ॥ తనదు మహాద్యమంబు సుహితక్రమతన్ వెలయించి, భక్తి
ధనముల సంఘశక్తి వితతం బొనరించు మహాత్ము లా తనో
ధనులను బిల్వబంచి, సముదార సపర్యల సతకరింపుచున్
ఘనుఁడు శివప్రభుండు సమకట్టె నఖండ మతప్రచారముల్॥

తే॥ ఒకపరి, మహానుభావుఁ డనూనభక్తి

పరిణతుండు తుకారాము - తెరువువెంటఁ

బ్రాంత 'లోహదుర్గముఁ' జేరవచ్చు తెఱిగి,

భక్తి గడురఁగా శివుఁ డిట్లు వార్తనంపె॥

స్త్రీ॥ “మా ‘పునా’ ప్రాత ‘దేహయా’ పట్టణము - నీకుఁ

బుగుడుదీర్చుటఁ బుణ్యభూమి యయ్యె,
సాంద్రోదపూక మీ ‘యింద్రాణి’ యలలఁగో

నీభవ్యకవిత భవనించుచుండె,
నాబాల గోపాల మన్నినోరుల నీ ‘య

భాగ’ గేయము లూటఁబోలు చుండె,
బందెమ్ముఁజూచి నూ పొండురంగస్వామి
నీగీయుగీటుల నిలిచియుండె,

తే॥ దొంగి ధున్ముభక్తి ప్రహ్లాదు దొడ్డతనము

నీకునీడల నిజముఁ గాన్పించుచుండె,

బరమపుసానా! శివాజి మీపాదసేవ

వేచియున్నాఁడు - మియుఁ దొంగిచూచు కనుల”॥ 97

తే॥ అనుచు లిఖియించి, బహువి ధోపాయనముల

రాజ లాంఛనమ్ముటఁ గుకారాముఁడరై;

భక్తి భండారమున లోటునడని యతఁడు

కాన్కలొటక యిటు లొక్కకమ్మ న్రాసె॥ 98

వరాజా! భవదీయ భక్తినిఁయశ్రీ మోదముం గూర్చె నా

; విధేయుండవు మాతృభూమిఁ గొలువన్; గో దేవ భూదేవతో

వ సంధాతవు; దర్శన మ్మొనగు నీ తాత్పర్యమున్ ద్రోయరా;

శ్రీనై నన్ మఱియొక వలెకద, గుమారా! వేటు గాఁబోకుమీ!॥

లము చేరునై, గహసకల్పము సంసృతి దూరమై, దయా

శమాది మాఁసికసిద్ధుల సర్వము విస్మరించి, శ్రీ

లొని దివ్యమూర్తి యవలోకన సేయఁగనున్న నాకు భూ

లుర కొల్వులేల? పటుభాగ్యము భోగ మదేల పుత్రకా!॥ 100

ఉ॥ బూటకమాడి రంగులను బూయుచుఁ దీయుచు, రాజకీయపు
న్నాటకరంగ మెక్కుటలు నాకు రుచింపవు తొల్తునుండి; బా
హుటముగా మురారి చరణాబ్జ మరందము లాను తేటినై
పాటలు పాడుకొంచుఁ, జొరఁబాటుదుఁ బుణ్య సరి ద్వనంబులన్॥

ఉ॥ కావున నాయనా! బయలుగాలికి వేచిననన్నుఁ గొల్వకుం
దే వల; దెందు నేఁ జనిన నీకును నీప్రజ కాయురున్నతి
శ్రీ విభవంబులన్ దలఁతుఁ; జేరుము నీ విఁక రామదాసు; మే
ధావి యతండు - కృష్ణపరతత్వము పార్థునకట్లు నీ కగున్॥ 1

ఉ॥ మావలె నీవు - నిశ్చలసమాధుల దైవ పదద్వయీ రహ
స్సేవలఁ గాలమున్ గడపఁజెల్లదు; బల్లిదు లైనవారిచే
నావిల మా జగంబు నరయన్ - రవివంశమునన్ జనించు ల
క్షీవిభు నంశ మీవు; తెలిసెన్జమి మా కిది సాధుబోధలన్॥ 1

ఉ॥ క్షత్రియమౌళి వౌట నయశాస్త్రము శస్త్రముఁ గేలఁ బూనుచు
బాత్రు లపాత్రులౌ జనులఁ - బాలససేయఁగఁ బారఁదోలఁగా
సూత్రము నీకుఁ జెల్లినది; చూడుము శక్తులు మూఁడుఁగల్పి; తే
ర్య త్రిక మేళనం బగుఁగదా పరిపాలన సంగతశ్రుతిన్॥ 10

ఉ॥ హైందవధర్మ మిప్పుడు నిరాశ్రయమౌచుఁ, బరాధికార వి
స్పందితమయ్యె; సాధు బలసంహతి చాలదు; క్షత్రియోచిత
స్యందన మెక్కి లావు వెరవంది కడిందిగ మోహరించి, దా
నిం దిటవందఁ జేయు, మిది నీవిధి; తక్కినవెల్ల వేడుకల్॥ 105

తే॥ గీ॥ కనులు మూయించు ధర్మచింతనముతోడఁ
గడఁగు కార్యమం దేమటుపడఁగ వలదు;
వలదు ననుఁగూర్చి తలఁపు, నే నెలవుఁగొందు;
శివపతీ! నీ కభీష్టార్థసిద్ధి యగుత!"॥

చ॥ అని లిఖించి యుత్తరము సాపుచు, నాదరమార దేవతా
ర్చనమునఁ బూలు కూకుము లసత్తునీదళమూల కమ్మనో
ననిచె; శివుండు భక్తి మేలు సన్నిటిఁ గన్నుల నొత్తికొంచు, మా
ళి నుదుటఁ బేరెద న్నిలిపి, లేఖబడించి సముత్సాహాత్తుండై॥ 107

ఉ॥ “ఆమును గామమున్ దొలఁగినట్టి మహాత్ములు గారొక్క తుకా
రాములు! నేడు నాయెడకు రా రననేటికి - నాదు సచ్చిదా
రాములు! తన్ని దేశము పొలుగున ధీనిధి రామదాసు నా
స్వామిగఁ గొల్తుఁ గొల్తు నిరపాయ పథమ్ముల దేశభాగ్యమున్॥ 108

చ॥ ఇది యొకదైవశాసనము: యిప్పటి పెద్దలెల్ల సమ్మతం
బిది యగు తేర్పడెన్: స్వజనులెల్లఁ దోడ్పడుచుండి రిందు: న
భ్యుదయము దోఁప దగ్గచయ మొందొక్కడై మనచేతఁ జిత్తః: నీ
యద నుడివోని శాపు తీర్తు, పరమండల మాత్రమిచ్చెదన్”॥ 109

◆ శివాజీ సైన్యసన్నాహము - ప్రథమ దండయాత్రా విజయము ◆

చ॥ అని తలపోసి, దైవపరమారతి దేశపరమ్ముగాఁగఁ జే
కొని, గరుపాలు డెందమునకున్ దలమీఁదెను పొంగు మ్రొంగుచున్
ఘనతర కార్య నిర్వహణ కర్కశుండై, శివరాజు సర్వసా
ధన చతురంగ సైన్యసముదాయములన్ సమకూర్చి నత్తఱిన్॥ 110

ఉ॥ ఆదర మింతచూపని పరాశ్రయణమ్ము దలంచి, తండ్రీమ
ర్యాద హితమ్ముఁజూపు శివరాజుపరామరికన్ గ్రహించి, ని
త్యోదయ మందుచున్న స్వమతోద్యమమున్ దలమోసి చేరి, రా
యా దెసనుండి పెక్కురు సహాయులునై శివరాజుకొల్వినన్॥ 111

ఉ॥ చేరినవారి ధీబలము శీలము సాహస విక్రమ క్రమో
దారత సత్కులీనత మత స్థిరరక్తియు దేశభక్తియున్
కౌరవ మాది యోగ్యతలు గన్గొని, యర్హ పదంబు లిచ్చి స
త్కారము లిచ్చి, యంద అవధానమునన్ దనుఁగొల్వఁ గైకొనెన్॥

సీ॥ బ్రాహ్మణోత్తములు, - నీరాజి దత్తాజి య
 ణ్ణాజి రావజీ రఘునాథపంతు;
 ప్రభువంశభవులు, - మురారిబాజీప్రభుం
 డాజిదుస్సహుండు బాలాజియవజి;
 మావళాజాతिसంభవులు, - నేతాజి యే
 సాజి సూర్యాజి సాంభాజికవజి;
 స్వకులబంధువులు, - నింబళుకరు మోహితే
 మోరేలు యాదవ ఘోరపటులు,

తే॥ గీ॥ నాదిగా వీరయోధు లేకైకశూరు
 లనుపమ త్యాగశీలు రేకాంతహితులు,
 దేశకల్యాణ సిద్ధ్యంత దీక్షఁ బూని,
 శివపతినిఁ గొల్చి రాత్రివిజయ మవధరించి॥

సీ॥ ఆబాల్య పరమాపుండ్రు 'శ్యామరాజపం
 తును' మహామాత్యుగా నొనరఁ జేసి,
 దీపితోత్సాహు 'మోరోపంతుపింగళే'
 నఖిల సేనాధినాయకునిఁ జేసి,
 'బాజీఫసల్క' 'రబ్బాజిసోదేవుల'
 బహిరాక్రమ చ్చమూపతులఁ జేసి,
 'నేతాజి' 'నేసాజి' నాతత మావళా
 తురగ పాదాత నాథులను జేసి,
 తే॥ 'సూర్యజీ' 'తానజీ' యను శూరవరుల
 జంటఁబాయని యంగరక్షకులఁ జేసి,
 యనఘు 'దత్తాజి' రాజగృహధికారి -
 నాంతరంగికు 'బాలాజియవజి' జేసి॥

తే॥ గీ॥ దక్షిణోత్తర కోశాణా ధగణియందాః

శాగ్రితభూముల నికట దుర్గములయందు

నల బిజాపురరాజ్యమం దన్నియెడల

వేగు నడిపించి, యచటి బాగోగు లగన్లు॥

115

చ॥ ఇటు శివరాజు సన్నహసమెల్లను బూర్తియొనర్చి, కార్యము

పటుడయి యొక్కనాడు హితవర్గముతో - సచివాళితో - సము

ద్భట నిజ వీరయోధ సముదాయముతో - జెనుకొప్పదీర్చి, మీఁ

దటిజతనమ్ము వారియెడఁడన్ బురికొల్పుచున్లు వాకొనన్॥ 116

చ॥ “గరువపు దేశభక్తిఁ దుదికాశలదీరిన యోధులార! ను

ర్ధమగు నొక్కకార్యమున జైవము పూసిన మిమ్ము మమ్ము; న

ధ్వరములకన్న - దుశ్శర తపములకన్న - బవిత్ర మిట్టిసం

గరః మిట దాస్యమోక్ష ఫలకాంక్షలట్లు, పోగి పోరఁగానలెన్॥ 117

చ॥ మత మొక దొడ్డిసాధనము - మర్త్య లిహమ్ముఁ బరమ్ము నొందః ను

స్థితః గలిగించు దానికి స్వదేశవిభుత్వముః దానిప్రపాపగున్

మతః మిటు రెండు నొండొకటి మన్వేచు - నిష్ఠ పరాధికార దు

ర్గతము మతమ్ము నోమఁదగుఁగాదె ప్రభుత్వముఁ జేతఁబట్టుచున్॥ 118

చ॥ ఒకసులతానునో ప్రభువునో పదమంటి విభుత్వ మందు కో

రిక తగః దట్లు రాజ్యముభరించుట - బిచ్చపుఁగూడు స్వర్ణపా

త్రిక నిడుకొంటగాదె? బెదరింపులఁ బోని స్వత స్స్వతంత్ర జీ

విక మననైన నింద్రపదవిన్ గొనుకంట సుమాళమే యగున్॥ 119

ఉ॥ ‘ఈ యవనాధిరాజ బలమే యిల నేలఁగబోలు’ నంచు దీ

గ్ధాయువుబోసి ముద్రయిడిరా? యదిగాదు; బలోద్యమైక పా

థేయులచేతినా మ్మిదిః విధేయములై మనభాగధేయముల్

దాయకపోవునే - పెనుకడంకమొయిన్ మొనకట్టినిల్చినన్॥ 120

ఉ॥ కావునఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁగాఁ దలఁకన్ బనిలేదు; సాహస
 శ్రీ వెలివోని యిందఱము చేరితి మీఘనకార్యమందు; స
 ర్వావయ వాభిరామ చతురంగ బలమ్ములు నిండియున్న; వీ
 యావనరాజ్యమెల్ల సుడియన్ గయికొందము దండయాత్రలన్॥ 121

మ॥ మన జాగీరులచుట్టు నీయవన సామ్రాజ్యంబులే ముట్టి పై
 కొని యుంటన్ రిపుమధ్య మొప్పు, దొకదిక్కున్ మెట్టి లోఁగొండ మె
 ట్లనః నీపశ్చిమవార్ధి హద్దుగొని, సహ్యాక్షోణి సర్వంబు లోఁ
 గొనుచో వెన్నుబలంబు గల్గుఁ, బయి మాన్చోవచ్చుఁ బార్శ్వంబులన్॥

సీ॥ మన కుత్తరంపుదిక్కున మోగలు విభుత్వ

మది బలిష్ఠము, దాని నంటరాదు,
 ప్రా గ్దక్షిణముల దూరపుమేర బయలౌట

నట బిజాపురరాజ్య మనువుగాదు,
 నైరృతిమూల నర్ణవపుటంచుల నున్న

‘సిద్దీల’ రాజ్యంబుఁ జెనకఁగూడ,
 దటువైపు ‘కల్యాణి’ - యిటు ‘తాళ’ ‘గోశాల’

లదిమి, పశ్చిమమెల్ల నాక్రమింతః

తే॥ మందుఁ గల్యాణి క్రొత్తగా నమరుకతనఁ

జక్కఁబటుపరు దాని బిజాపురీశుః

లచటి యధికారియును రోగియకా నవాబు

నరసికొను చుండు - నట బిజాపురమునందె॥

123

చ॥ ఉరియుచునున్న దీకరణి నుత్తర కొంకణభూమి; దక్షిణ
 స్థిర ‘యబిసీనియా’ యవన శిక్షితమాచు, మతాభిమాన ము
 మ్మరమగు వారియేల్బడిఁ గకావికలయ్యె; మతావమానపుం
 దఱటుల మ్రగ్గు వారియెడఁదల్ మనప్రాపును దాపుఁ గోరెడున్॥

తే॥ 'మీరు దండెత్తివచ్చిన మేమునూడఁ
దోడుపడెద, మద్దింతుము నుగ్గనిచయ'
మనుచు, బంపుచున్నారు రహస్యవాగ్
లచటి మనమహారాష్ట్ర దుగ్గాధిపతులు।

125

కావున దీనిగెల్పుటనఁగాఁ గడుఁజాలక-నః తజ్జయంబుతో
యావనసేన లీవలకునావలకుఁ జనుదారి బద్ధమూఁఁ
గ్రోవలులేని యీ నెలవుఁ ద్రొక్కి-న-చో - మనచేతి బొమ్మలే
కావలెవారు, 'తా'హి' యనఁగానలె, సీగతి లోఁగొనఁవలె॥ 126

లెండిక శూరులార! కదలింపుఁడు సేనలః సడ్డమూదు బ్ర
హ్మాండము లొడ్డఁగాక వెఱుఁగందకుఁ: దొరకుఁ గన్నువెట్టి నే
నుండెద నండగాచి, పయిచున్నది మాత భవానిః మీర లు
ద్దండులు - మీవడిక బగఱదండులు బెండులుగాక నిల్చునే!॥ 127

తే॥ శూరపుంగవుఁ 'డబ్బాజిసోసదేవు'

'బాజి' మొదలుగా సేనాధిపతులు గొలువ

వెడలుఁగాక మోరోపంతుపింగళుండు!

విందు లిడుఁగాక మనసిచ్చి విజయలక్ష్మి!॥

128

మఱియొకమాట, - మీ రహితమర్దనులై చనునప్పు డెచ్చటఁ
ద్వరపడి పేదసాదలకుఁ బైరులకుఁ బలిదేనతా జనో
త్కరమున కాలమందలకు దైవత భూసురకోటి కెట్టి దు
శ్చరితము సల్పరా, దొరులుసల్పిన సైఁఫఁగరాదు చూచుచు॥ 129

తే॥ ఇదిసుమీ దైవశాసనం, బిదియ-చూవె

రాజశాసనః మిది దాఁటరా దెవండు

ధీరచరిత మహారాష్ట్రదేశమాత

దొడ్డకాన్పుల - గజమైన దోమయైన!॥

130

చ॥ అను శివరాజనుద్ధరపుటానతి వార్షికమేఘ నిస్వనం
 బున వెడలంగ, నుత్సకత ముట్టి చమూపతులందఱు జయ
 ధ్వనులు ప్రతిధ్వనింపఁ గరవాలముః బట్టి జోహారువెట్టి, యొ
 య్యన సెలవందుచు వెడలి - రాహవ దోహాల సాహసంబుల॥

తే॥ బహుళ శస్త్రాస్త్ర సాధనోద్భటత మెఱయఁ
 దరలి చతురంగబలము దొంతరలు గొనఁగ,
 బారులను దీర్చి సేనాధిపతులు నడువ,
 దండు నడిపె మోరోపంతు గండుమిగిలి॥

ఉ॥ ఆ నిరపాయసైన్యము లనంతములై యుపనద్యుపేత గం
 గానదివోలెఁ బొంగి, గిరి కానన పత్తన దుర్గవర్గ శా
 ఖానగరాదులెల్ల మునుఁగఁ గొనుచు జనుచుండ, నందు నెం
 దే నొకయడ్డులేక భజియించె జగమ్ము శివప్రభుత్వము॥

తే॥ 'రోహిణి' 'తిక్కోన' 'కాంగారి' 'లోహగడము'
 'రాజమచి' మున్నుగాఁగ దుర్గముల పతులు
 ధన కనక రత్న వస్తు వాహనము లాది
 కానకలిడి కొల్చి రాత్మ దుర్గముల నిచ్చి॥

ఉ॥ కానుకవెట్టి నెయ్యమెసఁగఁ దమదుర్గము లిచ్చువారి స
 మ్మానము మెచ్చి, రోసమున మార్కొనువారి నడంచి దుర్గసం
 తానముఁగొంచు సహ్యగిరి దక్కొని, కొంకణభూమి మధ్యమ
 స్థానము నాక్రమించె శివుసైన్యము లన్య దురాసదమ్ములై॥

శా॥ ఆరంభోరి జయంబుగొన్న నిజ సేనాధీశ వర్గంబుతో
 మోరోపంతు వచించె, "నేటి విజయంబుల్ శ్రీమహారాష్ట్ర రా
 జ్యారంభంబున స్వస్తివాచనముః లా యాదుర్గముల్ వట్టుచో
 మీ రంకించిన తెంపు తేకువయు నెమ్మిగూర్చె మా కెంతయు॥

|| వాలుమగంటిమిక్ జికిలివాణికి యీబలంగంబు నెల్లఁ బైఁ
దోలుచు మీరు మే మొకట దూఁకినచో - నదురొడ్డి నిల్వఁగాఁ
జాలునె యేకమైనను బిజాపురరాజ్యము? లేనిచోని గ
గ్గో లిదియేల, యేలగజకోటి శశమ్ముల వేయి లాడఁగన్? | 137

సీ|| 'బాజీఫసల్క' 'రేసాజయుఁ' దోడుగా

'సబ్బాజిసోకదేవుఁ' డరుల ముట్టి
'కల్యాణి' 'మాహుళి' గముకొంచు, సర్వమ్ముఁ
గొనవలె నుత్తర కొంకణంబు;
నబిసీనియనుల శౌర్య మహంప - 'రఘునాథ
బల్లాలు' 'నేతాజి' పట్టుగాఁగఁ
జని, నేను 'తాళ' 'గోళాల' లాది జయించి
కొనియెద దక్షిణ కొంకణంబు:

తే|| చనుఁడు మీ" రఁగ, గల్యాణిజయము గొనఁగ
నడిచె సబ్బాజి బహుళ సైన్యములఁ గొనుచు:
'భారు' కనుమలోయలు దాటి, 'పారు' కనుమ
దరులు వెడల మోరోపంతు దండునడిపె|| 138

|| మలయుచు సేన 'పారు'కనుమన్ వెడలజన నొక్కచారుఁ డ
త్యలఘు జవంబునన్ దటీసి, "ఆర్య! బిజాపుర మేగెడున్ నవా
బుల ధనసంచయం బదిగొ! ముగలిగా నట: దానివెంట నే
బలఁగము లేదు, కొంత పరివారముమాత్రము కాపువోయెడున్||

తే|| గీ|| అధిక్యతుండు 'మాలానాయహమ్మ' దనెడు
వాఁడు కల్యాణినుండియుఁ బంపె దీని"
ననివచింప, మోరోపంతు వినియు వినక
మునుపె రఘునాథబల్లాలుఁ డనియె నిట్లు|| 140

చ॥ “తడయఁగరాదు: దీనిఁగొనఁ దప్పునుగా: దొకరైతు దీనఁ జే
 డ్పడుటయు లేదు: దీని విడువఁబనిలే” దని విన్నవింపఁ, ‘బైఁ
 బడు’ మనె పింగళుం: డెలుకపైఁబడఁ బొంచిన పిల్లివోలె న
 ప్పడ బలఁగమ్ముతో నతఁడు ముట్టి పయింబడె నార్భటించుచున్

చ॥ పెనఁకువ ఘోరమై, యవనవీరులు ప్రాణములొడ్డి పోరి; రా
 మున శివసేన కొట్టికదుపున్ గొనెఁ; దద్బలధాటి కోడి యా
 వనబల మల్పమై శరణువట్టెఁ బడెన్ జెడఁ బాటె; నిట్లు పె
 ల్చిన ధనలక్ష్మీయున్ - విజయలక్ష్మీయుఁ గైవసమయ్యె వారికిన్॥

మ॥ రుధిర స్నానము లాడి జీవబలి కోరుంబెట్టుచున్ - గుప్తమహా
 నిధి సాధించిన యాత్మసైనికుల నెంతే మెచ్చి మన్నించి, వి
 శ్లథమహా దక్షిణకొంకణక్షితిని గెల్వన్ దండు సాగించె, శ
 త్రు ధరాపాల విగాహ దోహాలుఁడు మోరోపంతు పంతంబునన్॥

చ॥ విజయముగొన్న పేర్ని శివవీరచమూపతు లేపునన్ జయ
 ధ్వజముల నెత్తి కొంకణముదక్షిణమెల్లఁ జరించి, పత్తన
 వ్రజములు దుర్గవర్గములు పల్లెలు సర్వము లోఁగొనంగఁ, ద
 త్ప్రజలును దుర్గనాథు లతిభక్తి భజించిరి కానకలిచ్చుచున్॥ 14

చ॥ కఱకు మతాభి మానమునఁ గక్కుఁటితిన్ గుడిపించు యావనో
 త్కర - మబిసీనియా నృపవితానము మార్కొన, వారిఁ గోల్తలన్
 దఱుముచు, నందు హైందవమతమ్ము తిర మ్మైనరించి, దక్షిణ
 స్థిరఁ దమరాజ్యసీమలకుఁ జేరిచి రా శివరాట్టమూపతుల్॥ 145

తే॥ గీ॥ సురగడము - తాల - గోశాల - శుద్ధగడము
 రైరి - భిర్వాడి - మొదలు దుర్గముల పతులు
 స్వమత మోము శివాజి యుద్యమముఁ దలఁచి,
 యొప్పగించిరి కోట లత్యుత్సవమున॥ 146

చ॥ శివపతియానతిన్ నిరవశేషముగా నిటు నిర్వహించి, హైం
దవ మత గౌరవము వితతస్థిరతన్ వెలయంగఁ జేసి, శా
త్రపుల నడంచి దుర్గ నికరముల లోఁగొని, సర్వవాహినీ
ధవుఁ డతఁ డేగె సైన్యసముదాయముతో శివరాజుఁ జూడఁగన్॥ 147

ఉ॥ వచ్చిన సైన్యనాథుల సపారముదమ్మున నాదరింపుచున్
దెచ్చిన కానుకల్ ఘనమణి ప్రముఖంబులు చిత్తగింపుచున్
జొచ్చిన కార్యమందుఁగల చోద్యములన్ విన నుత్సహింపుచున్
జెచ్చెర హెచ్చరించు శివజీఁ గని, పింగళుఁ డిట్లు వాకొనెన్॥ 148

మ॥ “తమయాజ్ఞన్ శిరసావహించి, జయయాత్రా సంభ్రతోత్సాహ దు
ర్దమ సైన్యంబులు మెటరా - నికట దుర్గత్రేణి లోఁగొంచు, స
హ్య మహీభృ త్కటకంబు లెక్కితిమి; పై నబ్బజి సోన్దేవు సై
న్యముతోఁ బంపితి నుత్తరమ్ముననుఁ గల్యాణి జగీషారతిన్॥ 149

॥ తక్కినసేనతోఁ గదలి దక్షిణ కొంకణ భూమిఁ ద్రొక్కుచో
నొక్కటఁ గంటిఁ బొక్కనుమయొద్ద - బిజాపురమేగు రొక్కపుం
బొక్కస; మింతలో మనచమూపతు లా ధనరక్షకావళిన్
గ్రక్కునఁ దోలి, కైకొని రఖండ బిజాపుర రాజ విత్తమున్॥ 150

॥ అటుపై దండుఁగదల్చి యుద్ధరత నాయా ప్రాంతముల్ గొంచు, న
చ్చట నేపా ‘నబిసీనియా’ యవన రాజత్రేణి దండించి, త్రొ
క్కటవాయన్ మత జాతి గౌరవముఁ జక్కన్నిల్పి, యందందు ను
త్కట దుర్గమ్ములఁ గొంచు వచ్చితిమి వేడకన్ మిమ్ము దర్శింపఁగన్॥

తే॥ గీ॥ అచటిప్రజలెల్లఁ దమయాజ్ఞ నామతించి,
రివియ వారువా రందందు నిచ్చు కాను-
లనుచు వేర్వేటఁ జూపించి యప్పగించి,
వినయమార మోరోపంతు వినిచె మరల॥ 152

శా॥ “దేవా! దేవరయాన మీఱ, మెచటన్ దీండించుచున్ గో వధూ
దేవ బ్రాహ్మణ హానిసేయము, ప్రజార్తిం గూర్ప; మిట్టైనఁగా
ర్యావాప్తిన్ దుది రక్తపాత మనివార్యంబయ్యె - నీబాక్కసం
బావర్జింపఁగః ఖడ్గధారలకు సౌహార్దంబు సేకూరునే!” 153

తే॥ గీ॥ కోశ మొకవైపు - చతురంగకోటి యొకటఁ
బెరిగి, మనయుద్యమంబును బెంపవలయు
ననుతలంపున నీ శత్రుధనముఁ గొంటి:
మవసరోచిత నిర్ణయ మవధరింపు” 154

క॥ అని మనవిసేయ, శివపతి

విని “మీ విక్రమమునెల్ల వింటిమి మీరల్

వినిపింపః మేమ స్వయముగఁ

గనుఁగొంటిమి కొన్నియెడలఁ గనుచా టగుచున్ 155

చ॥ అనుచిత మెందు లేద, యదనానాక-చో ననివార్యమే యగున్

సునిశిత ఖడ్గపాతః మిది శోణితధారల సాధులోక జీ

వన మెదిగించునేనిఁ గడుఁబావనమా హయమేధతుల్య; మీ

వొనరుచుసేత నేడు సమయోచితమై కడుఁ జేవ గూర్చెడున్” 156

మ॥ అనుచో నుత్తరసహ్యాభూ విజయమై యబ్బాజిసోదేవుఁ డొ

య్యన నేతెంచి సఖడ్గపాణి వినతుండై “దేవ! మీయానతీ

రునఁ గల్యాణి జయించి దానిసరదారున్ బట్టి బంధించి, యా

తనిసర్వస్వము రాణివాసమును దోడ్చు దెచ్చినా” మం చనన్ 157

శా॥ “ఆ - యేమీ? యొక రాణివాసమును బుణ్యావాసమున్ దెచ్చినా

వా? యేహైందవుడైన నీగతి నమర్యాదన్ బ్రవర్తించునే?

మా యాజ్ఞన్ గమనింపవో? జయ మదోన్నాదంబునన్ రేగి, నీ

యాయుస్సూత్రము లీవ త్రుంచుకొనెదో? యాధ్యత్య మోర్వజమి”

॥ అనుచు జేవులుమీలు కన్నుఁగవతో నాస్పంద దోష్టంబుతో
ఘన హుంకారముతో సటన్బ్రకుటితో గర్జిలు నా భోకసలే
శునిఁజూడఁ బుయిలోడఁగొల్పు; శివుఁ డీనుఁ గుత్తుకఁ మ్మింగి, బో
రన నవ్వారల బాధమూడ్చి గొనితేరఁ బంచె సోదేవుని॥ 159

॥ శ్వరితుండై యతఁ డట్టులేసలిపి “దేవా! నన్ను మన్నింపు: మీ
సరదారుఁ గొని తెచ్చుచో సరభసోత్సాహంబు కన్గప్పె: దు
శ్చరితాలోచన లేదు, లేదు భవదాఙ్గా లంఘనోద్వృత్తి: మీ
చరణద్వంద్వములాన” యంచు వినిపించఁ, సుత శాంతించుచు॥

। శివరా జంతట మేల్ముసుంగుఁదెరలో - స్నిగ్ధాంబుద చ్చాయలో
నవ సౌదామినిఁబోలు నా యవనకాంతా రత్నముఁ భక్తి గా
రవముల్ వాఱఁగఁ జూచి పల్కె - “వనితారత్నంబు లీ భవ్యహైం
దవభూ జంగమ పుణ్యదేవతలు; మాతా! తప్పు సైరింపుమీ!॥ 161

సీ॥ హరి హర బ్రహ్మలఁ బురుటిబిడ్డలఁ జేసి

జోలఁబాడిన పురంధీ లలామ,

యమధర్మరాజుపాశముఁ ద్రుంచి యదలించి

పతిభిక్షు గొన్న పావనచరిత్ర,

ధగధగ ద్వహసమధ్యము పూలరాసిగా

విహరించియున్న సాధ్వీమతల్లి,

పతినిమిత్తము సూర్యభగవానునుదయంబు

నరికట్టి నిలుపు పుణ్యములపంట,

తే॥ అట్టి యెందఱో భరతాంబయాఁడుబిడ్డ

లమఁ పతిదేవతాత్వ భాగ్యములువోసి

పుట్టినిలు మెట్టినిలుఁ బెంచు పుణ్యసతులు

గలరు, భారతావని భాగ్య కల్పలతలు॥

మ॥ అనలజ్యోతుల నీ పతివ్రతలఁ బాపాచారులై డాయు భూ
జనులెల్లఁ నిజసంపదల్ దొఱఁగి యస్త ధ్వస్తులై పోరె? వి
త్తనమే నిల్చునె? ము న్నెఱుంగమె పులస్త్యబ్రహ్మసంతాన? మో
జననీ! హైందవభూమి నీపగిది దుశ్చారిత్తముల్ సాగునే?॥ 163

తే॥ శి యవన పుణ్యాంగనామణి వగుదుగాక

హైందవులపూజ తల్లియట్లందరాదె?

నీదురూపము నాయందు లేదయైనఁ

గనని తల్లివిగా నిన్ను గారవెంతు॥ 164

శా॥ శి మా సర్దారుఁడు తొందరఁబడి యసన్మార్గంబునఁ బోయె; నీ
దోసంబుఁ గని నొచ్చుకోకు; నినుఁ జేర్తుఁ నీగృహం బిప్పుడే,
నాసైన్యంబును దోడుగాఁ బనిచెదఁ, నాతల్లిగాఁ దోడుగా
దోసిల్లఁ నడిపింతు; నీ కనులయందుఁ దాల్మి సారింపుమి!"॥ 165

మ॥ అని కొండాడి, పతివ్రతా హిత సపర్యా ధుర్యుఁ డాతండు యా
వన కాంతామణి కర్మసత్కృతు లొనర్పఁ జేసి, చేసేతఁ జి
క్కినసర్దారుని గారవించి హితసూక్తిఁ బలికె, బీజాపురం
బునకుఁ బోవిడె - వారితోఁ దనబలంబుల్ గొన్ని తోడంపుచు॥

మ॥ శివరా జంతట సోనదేవుమొగమై "స్త్రీరత్నముల్ పూజ్య, లే
యవమానంబు ఘటింపరా, దిది మదీయాదర్శః మస్మచ్ఛ్రమా
ధవు లీయాజ్ఞ నవశ్య మోమవలె; నీతాత్పర్యమున్ జూచి, లో
కువ చేకూరమి నెంచి, నీయెడ దొసంగు లేమి భావించితిన్॥ 167

శి "Then the fort of Kalian was captured ... Abaji had captured a handsome girl (the daughter-in-law of Maulana Ahmed, the Governor of Kalian) in his raid and presented her to Shivaji. Shivaji said, "If my mother had had your beauty how happy it would have been! I too should have looked handsome." He treated the girl as his own daughter, gave her clothes and sent her ... to her home in Bijapur.

తే॥ మోగలుల దండు రాయిడి ముడుగుజేయ
ను శ్రమమునఁ 'గల్యాణి' 'మాహుళి' యుఁ జేరి,
ప్రజలసౌఖ్యము మాప్రభుత్వమును బెనుప
నట సుబేదారుఁడై రాజ్య మరయఁ బొమ్ము"॥

168

ప॥ అని వాక్రుచ్చి, నవీనసంగతము రాజ్యంబెల్లఁ బాలించుతీ
రున నాబా దొనరింపఁగాఁ నలఁచి మోరోపంతు నీక్షించి యి
ట్లనె "నీ వీ గయికొన్న కొంకణము సహ్యాక్షోణి సర్వంబు నే
ర్పన నల్మూలలు మెట్టి పాలనముతీరున్ దీరునేయన్ దగున్"॥

169

సీ॥ బాజీఫసలక రేసాజియు - శాత్రవుల్
చొరకుండఁ బ్రాంతముల్ చుట్టవలయు;
శిథిల దుర్గముల సుస్థితిఁ గూర్చి, వీరయో
ధుల దుర్గపతులుగా నిలుపవలయు;
'బయలు - బీ' డనక యేల్బడిచున్న ధరయెల్ల
నెఱ పంటపొలముగా నెఱపవలయు;
నమరపుఁబన్ను - సుగకము - గుత్త - కప్పము
మొదలుగా రాబడి యెదుగవలయు;

తే॥ కుల మతాచార నీతి సంకులతఁ బాపి
వసతు లెసఁగించి ప్రజ సౌఖ్యపఱుపవలయు;
సన్నిపనులను దీర్ప సమర్థులైన
యంచితోద్యోగులను నియమించవలయు॥

170

తే॥ అరిగణము చొచ్చిరాకుండ నదుపుగొలుప
రాయరీ పాత్రమున 'లింగణ' యటన్న
గడము, గోశాలకడ 'బిరవడి' గడమ్ము
మించుదిటవున వెలయ నిర్మించవలయు॥

171

ఉ॥ ఈ పనులందుఁ గావలయు నెల్లసహాయముఁ దీసికొంచు, దీ
క్షా పరిపాటి నన్నిటినిఁ జక్కనొనర్పు; మవశ్యమైనచో
నా పిలు పెప్పుడందిన క్షణమ్మునఁ జేరఁగర” మ్మటంచు నా
యా పడవాళ్లఁ దోడ్కొలుప, నందఱు లేచి సముత్సుకాత్ములై॥

చ॥ “జయ శివరాజ! దర్పజిత సహ్యాధర ణ్యధిరాజ! హైందవో
దయ దినరాజ! శ్రీ భృశబలాన్వయ వాఘ్యదురాజ!” యంచు న
ధ్యయ జయనాదముల్ వెలయ నప్పుడ జోతలువెట్టి, సాహసో
న్నయ తత రాజకార్య ఘటనాపటులై చని రుత్సవంబునన్॥ 173

—❖— రామదాసు దర్శనము — ధర్మోపదేశము —❖—

మ॥ శివరా జీగతిఁ గొంకణక్షితి జయశ్రీ వొంది తత్పాలన
వ్యవహారంబులు దీర్పఁగాఁ బనిచి, సేవాకాంక్షియై రామదా
సు విలోకింపఁగ నెంచి, వారియునికిన్ జూపెట్టఁగా నాత్మ భృ
త్య వితానంబును బంచి, యొక్కతటి వేఁటాడన్ మదిన్ గోరుచున్॥

ఉ॥ శ్రీ సేనలతోడ సహ్యా వనసీమలఁ జొచ్చి దురంత జంతు స
తానముఁ ద్రొంగు సప్పు - డటఁ దాపునఁ దీవల యాకులందు ము
క్తా నిచయంబుఁ గూర్చినవిధంబగు నిద్దపువ్రాళఁ జూచి, య
వ్వానిఁ బఠించె నీగతి శివప్రభుఁ డుత్సుకి తాంతరంగుడై॥ 175

తే॥ గీ॥ “అదరువోయిన హైందవ హృదయములకు
జీవబలములఁ బోసి ప్రాచీన ధర్మ
పాలనము సేయ నినుఁగోరి, భరతభూమి
వేచియున్నది; శివపతీ! వెడలుమింక॥ 176

శ్రీ ఒకదినము శివాజి వేటమార్గమునకై యరణ్యములోనికిఁ బోఁగా నచ్చట వృక్షముల
మీఁది యాకులపై దేశాభిమానమును బుట్టించు కొన్నిశ్లోకములు వ్రాయబడి యుండెను.
వానినిజూచి యట్టి ప్రాసాది శ్లోకములు వ్రాసిన కవిపుంగవుఁ డెక్కడ నున్నాఁడాయని
శివాజీ వెదకి చూచెను. పుట 78 “శ్రీశివాజీ చరిత్రము” కె. వి. లక్ష్మణరావు.

తే॥ గీ॥ తుగ్గిల్లు కెరటాల నురుగుకరుల్లు దేల,
 'భోరు' మనుమోత జగమెల్లఁ బుక్కిలిప
 దాటు కడలితుపానులో 'ధర్మనాక'
 సుడియుచున్నది: దరిజేర్ప నడువు మింక॥

177

తే॥ గీ॥ చెదరిపోయిన యగముల్ కుదురుపొంచి,
 సడలువాటిన తగుతువుల్ చక్కఁదీర్చి,
 యనుగతశ్రుతి భువన మోహసముగాఁగ
 హాయిఁ బలికింప తెమ్ము జాతీయవీణ॥

178

తే॥ గీ॥ దేవ ముని ధేను నిప్పి సాధ్వీ పదాబ్జ
 పావన పరాగ పరిపూత భరతభూమి,
 కలిపురుష నుర్విహార కశ్యపముగాఁగఁ
 జూడఁజాలక శివపతీ! చూతు నిన్ను॥

179

సీ॥ ఆసురబల పరాహత మూర్ఖ తాత్మీయ
 చేతనాధర్మ సందేవకరణి,
 పరమతాశుగ శల్యపా హోపతాపిత
 స్వమతాపవేధ విశల్యకరణి,
 భగ్నావయవ సంధిబంధ స్వబాతీయ
 తా యథాకరణ సంధానకరణి,
 యిన కులాపాయ దుర్దిస తాంత సుభట జీ
 వన నవోత్సాహ సౌవర్ణకరణి,

తే॥ అయిన క్షత్రాన్వ యాషధీ శాంకురంబు
 నంచిత తదాప్తి సహ్య శైలాంతరమున
 నరయుచున్నాఁడుసుమి - సుమిత్రాపచార
 పరిహృతి పరాయణుఁడు రామభక్తుఁ డిప్పుడు॥

180

చ॥ అనియెడు పద్య పత్తి హృదయంగమమై విశదాక్షరంబునై
కనుపడఁ బల్మఱు జదివి, గాథ నిగూఢ తదీయ భావ భా
వనమున మేనుబొంగ - గరుపాటిన డెంద మమంద విస్మయ
ధ్వనితముగాఁగ, నచ్చటి విధమ్మునకుఁ దలయూఁచె నీగతి॥ 181

చ॥ “ఇది పరమాద్భుతంబు పరమేశ నిదేశము; సహ్యాపర్వతం
బిది చిగిరించెనేమొ యిపు డీగతి నెందును దేశభక్తి - సా
భ్యుదయ మతప్రసక్తి - సమయోచిత ధర్మపథానురక్తి; యు
చ్చ దశకుఁ బోవు హైందవము సర్వము నేఁ డిటు మేలుకొన్నదో॥

ఉ॥ కా దిది తానుదామొలచి కన్నడు భౌతికసృష్టి, యోగవి
ద్యా దయితం డొకానొక మహాపురుషుం డొనరించు శాంబరీ
వాదమః రామదాసమునివర్యుల పాదుక లంటుగొన్న యీ
మేదిని నిర్వహింపదె యమేయము లిట్టివి పెక్కుచిత్రముల్॥ 182

ఉ॥ ఎన్నిదినంబులయ్యెఁ గనులెత్తి గురూత్తము దర్శనమ్ముకై
జన్నియవట్టి! యా యడుగు జాడలు నేటికిఁ జిక్కవయ్యెఁ నా
వెన్నునఁ జేయిదట్టి నడిపించెడు దైవముఁ జూడ - వీఁపున
గన్నులు నాకుఁ దోచవలె, గా కతఁడే యెదురైనఁ గావలె॥

ఉ॥ పౌరుష మెందు దైవబల పక్వము, దైవము సాధు సజ్జనా
కారముః సాధుపుంగవుఁ డకారణబంధువు రామదాసుఁడే
భారత భావి భాగ్యరమ పట్టయి న న్నడిపించుచుండ, నా
ధోరణ ధూత గంధగజ ధోరణి నింకఁ బరాక్రమించెద॥ 183

చ॥ ఒక పరమాణువుం బొదివి యూర్జిత సృష్టిసమన్వయంబుఁ గొం
కక యొనరించు పండితునిఁ గానక నా కొకరూపు నిల్చునే?
యిఁక సకలంబు నాకడఁక యేకముఖం బొనరించి, నాదు దే
శికుఁ గనుదాఁక నిట్లుపవసెంతుఁజుమీ హతయోగ జీవిక॥” 184

చ॥ అని తలపోయుచున్, శివమహాప్రభుఁ డవ్వనసీమ నందు నం
దును వెదకెన్ భటన్రజముతోడుగ సాధు సమర్థరామదా
సుని మునివర్యు; ని ట్లలఁతఁజూపక చెట్టునుగుట్ట లోయలున్
గనుమలు నెత్తముల్ గుహలుగా వెడఁ గ్రుమ్మరుచుండ, నొక్క-వోన్॥

మ॥ దళసంతాన వితాన శీతల వఱిగధశ్చాయఁ - గుంజోదర
స్థలి - దర్భాస్తరణస్థుడై - గతికసోఁచల్ రెండు మూఁ డంది, పొ
త్తిలిసెజ్జన్ బొరలాడు లేడి నిసుఁగున్ దిన్నించుచున్, దానిసేఁ
తల కుప్పొంగెడు రామదాసు - భవబంధగ్రాసు నీక్షించుచున్॥ 188

ఉ॥ కన్నులఁ దొంగలించు కుతుకంబున మోము దుఱంగలింపఁ, బై
కొన్న సముత్సుకత్వమునకున్ గుఱియై మది చెంగలింప, న
భృన్నత పాణులెత్తి శిరమున్ గదియన్గొని దోయిలించి, “సం
విన్నిధయే! నమోస్తు గురవే!” యని తత్పదసీతి వ్రాలినన్॥ 189

చ॥ బెదరెడు లేడికూన మఱిపించుదు నక్క-నఁ జేర్చి, కన్నులన్
బ్రదిలెడు తేనె ఆప్పలను మ్రొంగి, దయా మృదులాక్షరంబులన్
బెదవి గదల్చి దీవనలఁ బెట్టిన వల్లికేలు చెమ్మటల్
చిదుమఁగఁ దాకి, “లెమ్ము శివజీ” యని యల్లన లేవనెత్తుచున్॥

ఉ॥ ఆదరమారఁ జెంత నుచితాసన మందఁగఁజేసి, తండ్రిమ
ర్యాద హితంబుసూపి శివరాజున కిట్లనె రామదాసు, “వ
త్సా! దురతిక్రమంబులు ప్రజాహితకార్యములందు రేబవ
ల్బీదుచునున్న నీకుఁ గలదే యొకతీరిక మమ్ముఁజూడఁగన్॥ 191

ఉ॥ కొన్నిదినంబులౌచు మదిఁ గోరికయున్నది నిన్నఁజూడఁ నై
న న్నిలుచున్నచో నిలక నల్లడఁ గార్యమువెంట దూఁకు నీ
సన్నిధి చిక్కదయ్యె; గడసారికి నేటికిఁ జూడఁగంటి నో
యన్న! నినున్ గలంపవుగదా పగదారుల మాయమర్మముల్?॥ 192

ఉ॥ అండనయుండి కార్యగతు లారయఁజేయఁగఁ దండ్రు దూరమై
యుండెఁ గురుండుఁ దండ్రుయగు నుత్తమవిప్రుఁడు ఖాండదేవు వే
ఱొండుజగంబుఁ జేరెఁ నిపు డొక్కఁడవున్ దరుణుండవౌచు, ను
ద్దండము లీప్రభుత్వముల దందడి నేగతి నాఁగి నీఁగెదో॥

ఉ॥ పాయనికూర్చి నీకు నిరపాయపథమ్మును జూపఁగా నుపా
ధ్యాయిని వీరమాత భవదంబ దయాజగదంబ జీజియా
బాయికి సేమమే? సుగుణబంధుర బాంధవసింధువౌ సయీ
బాయికి నీ వధూమణికి భద్రమే? నీప్రజకెల్ల శ్రేయమే?”॥

చ॥ అను గురువర్యునాదరణ మందుచు, సాంద్ర సుధారసాభిషే
చనమునఁ బోలె నెమ్మనము చల్లనగా శివరాజు వలె, “మీ
ఘన కరుణావలంబనము గల్గిననాఁడె శుభోదయంబు మా
కొనరినదయ్యెఁ నేకొఱఁతయున్ గలదే సురధేను సన్నిధిన్॥ 1

మ॥ గురుజీ! మీ రనినట్లు కార్యములచిక్కుల్ పెక్కులై యున్న, నీ
శ్వరచింతా పరతంత్రమాచు మది నిచ్చల్ సాధుసేవా సమా
దరమున్ గోరెడు; వేచియుంటి మిముఁ జెందన్ బెద్దయున్ బ్రొద్దు;
త్తురుపొత్తుం గుడిపించు రాచటిక మెందున్ విందు చేకూర్చునే॥ 1

చ॥ జనకుఁడు దూరమాచుఁ, బితృసమ్మితుఁడౌ గురు ఖాండదేవుఁ డే
గినకొఱ దోపకుండ నుడిగించితి రాచటికంపుఁజిక్కు; లై
నను మఱికొన్నియూహలు పెనంబడుచుండె మనంబునందు; నా
కనువగు ధర్మనిర్ణయము నందుటకై మిము నాశ్రయించితిన్॥ 1

ఉ॥ రాచటికంబునన్ గలదు, - తాఁగఁదనంబు కసాయిసేత మా
యా చరణంబు; ధర్మపథ మైనను - దప్ప దొకప్పు డాత్మసం
కోచము; రాజనీతి యనుకొన్నను - నోదముపైని పైరుగాఁ
దోచుఁ; బ్రభుత్వముల్ నరకదుర్గము లంచని పెద్ద లాడరే॥ 10

|| కొందఱఁ జేతఁబట్టి, మఱి కొందఱనున్ దలక్రిందుసేసి, రా
జ్యేందీరపేర ర క్తబలి యిచ్చుట యెవ్వరికోస? మీశ్వరుం
డందఱఁ గావఁడే? ప్రకృతియంతయుఁ బండదె జీవభుక్తి దై
నందిన? మోమరే యిన ఘన శ్వసనాదులు పూటకాపులై? || 199

|| నామది నింతవట్టు మననం బగుచుండు; మతమ్ము దేశమున్
బ్రామిన చీకటిన్ దలఁచువట్టునఁ బట్టఁగరాని తెంపు పెం
పై మెఱపాడు; దానికొఱ కాయుధమెత్తినఁ - 'గ్రూరకర్మమా
నేమి' యటంచు, 'శాంతి - బలహీనత యా' ననియున్ దలం పగున్ ||

|| 'మన కింతే' లని యూరకుంట విబుధుల్ మన్నింప; 'రన్నింటి కే'
ననుచున్ దూకిన లోకమే పెడమొగం బొనట్టులై; నీయెడన్
మనుజుం డెట్లు చరింపఁగావలె? మహా మాయామయం బీజగం
బనుచున్ మానులువట్టుదారియ ఘనంబై గమ్యమై యుండునో? ||

| అది యగునేని రాచఱికమం చొకబంధ మిదేల? యెవ్వరే
నొదుఁగుచు రాజకల్పిత నియోగములన్ జనుటేల? యిట్టిసం
పద యెటుగల్గె రాజునకుఁ? బాపము లాతని కంటవో? బలో
న్మదమున రేగి పైకొనెడు మానవులెల్లరు రాజు తాదురో? || 202

ఈమెయిఁ దారసిల్లెడు ననేకతరంగములెత్తి సంకులం
బొమది నిర్ణయంబుకొఱ కాతురతన్ గనుచున్న; దా తుకా
రాముఁడు 'ధర్మసంగరము రాజుల కర్హ' మటంచుఁ దెల్పి, వి
ద్యామయు నిన్నుఁ జేరుమనె; నంకిలివో మది నూలుకొల్పవే!" || 203

అను శివరాజుచిత్తమున హత్తిన యొత్తిడిఁ జూచి విస్మితా
ననుడయి రామదాసమునినాథుఁడు వలెఁ - "గుమార! నీ వచిం

చిన దుచితంబః ధర్మపరిశీలన సేయుచుఁ బాపపుణ్యముల్
గని, నిరపాయవృత్తి మెలఁగన్ దలఁపొందిన - నింత యొప్పుదే! || 204

ఉ॥ మానవ జీవితంబు సుకుమారము: సార్వర్థ - పరార్థ సౌఖ్యసం
 ధానముతో మర్దిదనుపు - తత్పరమార్థము; సార్వర్థవృత్తియం
 దైనను గేవ లైహిక సమాహృతి - రాజస తామసాంక: మా
 మౌనులు ముక్తికై నడచుమార్గము - సార్వర్థమ, సాత్త్వికం బగున్॥

చ॥ తగులము లేక, యాసలకు దాసులుగాక, తమత పండి పై
 రగు ఫల మూల శాకముల నంది, బహిర్గత పంచభూత శ
 క్తిఁ గొనుచు నాత్మముక్తి పరికించుట యొక్క తెఱంగు; దీని మే
 లు గొనరు గొంద - తాత్మసుఖలోభ మభూతహితత్వ మెన్నుచున్॥

తే॥ గుడిసెలోఁ గన్నుమూసి, పైఁదొడరు భూత
 ములకు మేనిచ్చి, లోని శత్రుల జయించి,
 సార్వర్థముఁ దలంచు మునికి - రాజగ్ని కుపమ
 యెందుఁగల, దంతయును దలక్రిందుగాక!!

207

తే॥ తన్నుబోలిన సకలభూతములు దనియఁ
 దాను మురియుటే - మానవత్వంపుగుఱుతు:
 దాని సాధించుటే - పరార్థమగు: నందుఁ
 దెరువులివి, రాజసంబు - సాత్త్విక మనంగ॥

208

మ॥ తన కేమేలు దలంప, కన్యహితచింత భ్రాభవం బంది, శా
 సనశక్తి జగమోమ రాజసమగు: సామ ప్రబోధంబున
 దను పొందించుట సాత్త్వికం; బిటుల ముక్తప్రాయులౌ జ్ఞానియున్
 జననాథుండు పరార్థము గొనుదు - రంతశ్శాంతి దైవారినన్॥

209

చ॥ ఒదవిన రెండుమార్గముల యోగ్యము సాత్త్వికమైన, మూఢ మూ
 ర్థ దశల గండరించిన జగంబున మేలు ఘటింప - రాజసం
 బదికినయట్లుగా ఫలసమగ్రదశ నియమించి నిల్పజా
 ల: దవుట శాంత రాజసకళా పరిపాకము సాధకం బగున్॥

210

తే॥ దాన స్వార్థముఁగోరు భూధవులకంటె
మునులు మేలు; వారలకంటె మొగిఁ బరార్థ
సాధకులుమేలు; వారిలో జ్ఞానధనుని
కంటె రాజగ్ని శాంతిరక్షకుఁడు మేలు॥

211

తే॥ వినుము శివజీ! పరార్థమున్ బెనుచునపుడు
జ్ఞానధనుకంటె శాంతిరక్షకున కన్ని
గతుల నొఱపును గల, దన్నిగతుల నిఱపుఁ
గల; దది పరులరంజించు క్తస్తిసాము॥

212

రాజతపస్వియై భువనరంజకతన్ వెలయుంచుట సుధా
భాజన ముద్ధరించుట; యసారపయోధి మథించునాటి వి
ద్యా జటిలత్వ మబ్బినఁగదా - సకలమ్ము దమింపుచున్ బయో
భోజన మిచ్చుఁ! బెత్తనముఁ బొందు టనన్ బయిపైన నున్నదే॥ 213

వేడిమి సూపరా, దొరుల వేడినచో బలహీనవృత్తి, బొం
కాడుట కానికార్యము, యథార్థము లోకవిరోధి; మేలునన్
గీడునఁగూడఁ గీడు పరికించు జగంబున - నెల్లవాగు 'మా
వా' డన - రాజనీతి ననుపన్ దరమే యొకపాటివానికి॥ 214

ప్రతికూలంబు లడంచి మేలు గలిగింపన్ బూని, గాఢాభిమా
న తరంగోద్ధతి రేగి దూఱు నడ విఘ్నవ్రాతముల్ లేచి ప
ర్వతముల్వోలె నెదుర్చు: వాని నొదిఁగింపన్ దీరు లేనప్పు, దు
ద్ధతుడౌ రాజసయోగి క్రుంగి యడఁగున్ దైవంబు సాధించుచున్॥

లాతుల కి ట్లడంగుటయు లాఘవమై కనుపట్టుఁ; బోరఁగాఁ
జేతులురాని రాజముని నేగి దమింపఁగనోపఁ; డట్టి యా
కూత మెఱుంగువారు దొసఁగున్ దగ వెంచక స్వార్థసిద్ధి కు
ఱ్ఱుఱలు వోదు; రీ జగ మయోమయమై కనులుండి లే వగున్॥

తే॥ ఇంతయురవడి కెదురీది, యింతకంత
కులికివడక, యెడంద కాయువునుబోసి,
పరహితముఁ బెంపవలెఁగాక బమ్మరింపఁ
దగదు; తగవెల్ల సృష్టితత్త్వమునఁ గలదు॥

ఉ॥ సృష్టి - పరస్పరాశ్రయ పరీతమ యయ్యు, స్వత స్స్వతంత్రతా
పుష్టము: భిన్నమార్గములఁ బోకడ - నైజము న్యాయ్యమయ్యు,
తృప్తము తన్నికృష్ట మడఁగించెడి: ధర్మపదార్థ మిట్లు సం
సృష్టము సంకరం బగుటఁజేసి సమన్వయశక్తి కావలెన్॥

తే॥ ఆ సమన్వయ మకరంద మందుకొఱకు
మధుకరము పూవుఁబొదరిండ్ల మలయునట్లు
ప్రకృతియంతట సృష్టిమర్మముల నెమకి
తరిచి పొరలెత్తి - చవులంటువెరవు వలయు॥

ఉ॥ అట్టి సమన్వయంబు ఘనులైన మహాత్ములకైనఁ బూర్తిగాఁ
బట్టదు - దైవశక్తి విగఁబట్టినవారికిఁ గాక: వారి కీ
చుట్టటికంబు గిట్టదు - విశుద్ధ సమాధిలయంబు గాక; యి
ప్పట్టున లోకసుస్థితి కెవండు సమర్థుఁడు తోడునూపెడున్?॥

మ॥ తనముక్తికై దలపోయు సంయమి; పరార్థం బెంచువిజ్ఞానియున్
వినినన్ మేలువచించు; ధర్మగతు లన్వేషించురాజున్ పూ
నినచోఁగాక సమాధినిష్ఠుఁడయినన్ - నిర్భీకమై లోక మె
వ్వనికీవాఁడుగఁ దాండవించు; నిటు విధ్వస్తంబు ధర్మం బగున్॥

ఉ॥ ఉన్నది దైవరక్ష: సకలోపకృతుల్ ప్రకృతిన్ ఫలించియే
యున్నవి: భూతశక్తి జగమోముచునున్నది: కాని, లోక మా
యున్నతికోసమై పెనఁగి యొం డొకటిన్ గబళించుచున్న - దీ
చెన్నఁటి చీకటిన్ బొడుగుచేతులు పైకొని విక్రమించెడున్॥

తే॥ దొరలమని యస్త్ర శస్త్ర బంధురత నెఱపి,
తెలివిగలమని పెను కుయుక్తులను జొనిపి
జగముఁ గబళించు బలియురఁ జక్కఁబఱుప
కున్నఁ దెరువున్నె? నా రూర కొడుఁగఁగలరె?॥ 223

ఉ॥ అట్టి ప్రజాపకారము బయల్పడఁ ధీరుఁడు నైఁపఁగూడ; ద
ప్పట్టున సామదానములు పాఱనియప్పుడు భేదదండముల్
ముట్టకతీఱ: దందు రణముల్ మరణంబులు నోర్చి, కత్తులన్
గట్టుచు నెత్తురుల్ గురిసిగాక - తొలంగునె దుర్విహారముల్?॥ 224

ఉ॥ ఇంతలు సేయకున్న ఫలియింప దొకప్పుడు లోకమంగళం:
బింతలుసేత హింస యగునేమొ యటం దొకజంకు దోచు; నా
స్వాంతమునందు లోకహిత యజ్ఞముగా నిది యెంతు: వేదసి
ద్ధాంతము - యజ్ఞ ముత్తమ మటం: చదియున్ బరులండు హింసగన్॥
చ॥ ఇది దరిలేనిసాగర - మహింస ము హింస ము నిర్ణయింప; నె
య్యదనునఁ బ్రాణికోటి కహితాచరణం బది హింస; యైన స్వా
భ్యుదయముఁగోరిగాక జగదున్నతికై యొనరించు కార్యమం
దొదవిన హింసయున్, ఫలశతోన్నతమూచు నహింస నాఁబడున్॥

క॥ ఇటు లగుట లోకరక్షా
ఘటన యవశ్యంబు సేయఁగాఁదగు: దానన్
జటులత కుటిలత హింసా
పటుతయుఁ గొనరాదు - స్వార్థపరత యెసఁగమిన్॥ 227

తే॥ స్వార్థమునఁగూడఁ దారతమ్యంబు గలదు:
తొలుతఁ దాను, గుటుంబము, కులము, జాతి -
యిందు స్వార్థము క్రమముగా డింది, కడ క
ధర్మమే ధర్మమగుఁ - బరార్థమునఁ దవిలి॥ 228

క॥ 'నా' యనునది లేని జగ

చ్ఛేయంబ పరార్థః మది భరించుటయందే

నాయకుఁ డొకఁడు సమస్తో

షాయవిదుఁడు వలయుః నతఁడె ప్రభువన నొప్పున్॥

ఉ॥ ఆ చతురుం డొనర్చు జగదాదృతి రాచటికంబు నాఁబడున్;
'రాచటికంబునన్ గలదు - తాఁగఁదనంబు, కసాయిసేత, మా
యాచరణంబు' నంటివిగదా - యది స్వార్థముగొన్న దృష్టి; ధ
ర్మాచరణంబునం దతని కంటవు తద్గత పాపపంకముల్॥

ఉ॥ పాపము లంటఁబోని గునపంబునఁ బువ్వులతోఁటఁ బెంచి, న
లైవులవిచ్చు పూల పొలపంబునకున్ దలయూఁచి, కన్నులన్
జేపిన తోఁటకాపువలెఁ, జేకొను ధన్యతః దేవపూజకున్
బ్రాపగుః లోకనిర్వృతికిఁ బట్టగు - నాతఁడు ధర్మకర్తయై॥

క॥ ఈగతి, లోకోద్ధరణ

శ్రీ గురుభారమును దలధరించిన స్వార్థ

త్యాగి విధించెడు శిక్షా

భాగం బది - రాజనీతిపథము, కుమారా!!

ఉ॥ నీమము లేనిచోఁ దగవునేర్వదు లోకము తానుదా - నహం
తా మమతా పురస్కృతపథం బది; కావున ధర్మబద్ధుడై
సేమముఁ గూర్పఁగా నడరుసేగినిఁ దీర్పఁగఁ జాలు ప్రాభవో
ద్దాముఁడు రాజు, కావలె; నతంద్రము, కావలె రాజనీతియున్॥

ఉ॥ రాజన మర్త్యమాత్రుఁ డనరాదు - జనార్దనమూర్తిః యష్ట ది
గ్గోజుల యంశ మంది, మునిరాజ తపంబుల షష్ట భాగమున్
బూజితవృత్తిఁ గొంచు - జగమున్ నడిపించు నియంతః వాని శి
క్షా జటిలాతపం బఘము గ్రాచుఁ, బదంపడి కాయ వెన్నెలన్॥

|| బలితపుటెండలక దెవులువాసిన మొక్కలు - చల్వవెన్నెలలో
వొలసిన సేదదేటి, తనుపుక బెనుపుక గొని పూచు గాచు; నీ
లలి నరపాల శిక్షణబలంబున సంస్కృతనూ జగంబు - సా
ధుల వచనంబులక దెలివి దోగి, పరాపరస్థితి బొల్పెడిక|| 235

తే|| నా వచించిన యగ్ధమంతయును నేటి
హైందవజగంబునకు - నీకు నన్వయించి,
ధర్మదండము నభయహస్తమునఁ బూన్చి
పంచినదిసూ వె నిన్ను భవానిమాత!! 236

|| కావున భూపతీ! ప్రజలఁ గాచుట నీవిధి; నేల దున్నుచో -
నావులఁ గాచుచో - బ్రజల నారయుచో - బ్రతికూలశిక్ష హిం
సావిధి గా, దుపేక్ష బలశాలికిఁ బాపముఁగూర్చు; నీకు నే
లా వెనుదీయ - నీశ్వరవిలాసము నీకరమందుఁ బండెడుక|| 237

|| మతముక దేశముఁ బ్రాణతుల్యముగ సంభావించు సీతీరు, సం
తతముక నీ వొసరించు త ద్బహుళ సన్నాహంబు - రాబోవు ను
న్నతికిఁ గుర్తులు; భూత భావి చరితాంతర్యంబు 'గన్నారఁ జూ
చితి' మన్నక గొట్టలేదు; నీవలన స్తుత్రీ భారతం బందెడుక|| 238

|| అటమది మాని ధర్మవిజయధ్వజ మెత్తి, పరాధికార జ
య్విజయము దేశముక మతముఁ జక్కనొనర్చుము: భారమెల్ల నీ
యటకడఁ బూనుచో - సమయమారసి నీవెనువెంటఁ దామ వ
త్తురు మనహైందవప్రజలు: తోడ్పడెడుక మముబొంట్ల దీవనల్|| 239

|| ఆవును లేగయుక బరులయంగడి నమ్ముడువోవఁ, దీవలుక
బూవులువోని స్త్రీచరితముల్ కడునాటడిఁ బొంద, దేవుఁడుక
గోవెల రూపుమాసి వెడఁగోతల రోతల బుగ్గిదేల వ
త్సా! వెనుదీసి పోవిడుతువా భరతావని భాగ్యసంపదల్|| 240

ఉ॥ ఆ రవినుండి నేటివట కానికఁబూని బుజమ్మలొడ్డి, భూ
భారము మోయు వంగడముపాదునఁ బుట్టినమొక్క — తత్ప్రభ
మీఱకయున్నె? పంబిన యమిత్రకులంబులు దానిపెంపునన్
దీఱకపోవునే? శివపతి! తెరదీయుము వీరలక్ష్మికిన్!!

తే॥ వేసముల మాటు ధర్మజిజ్ఞాస నీకు
వలదు — వలవదు పుణ్య పాపములగొడవ:
రాచబిడ్డవు — ధర్మశస్త్రమున దున్ని
పంట గొలుపుమీ యిహ పర భాగ్యలక్ష్మి!!

ఉ॥ కాపరిలేని గోగణముకై వడి — హైందవభూమి ధర్మర
క్షాపరులైన క్షత్రియులఁ గానక, ముష్కర తస్కరాళిచే
నేపటి, నీపయిన్ బరువులెత్తెడు నాసల వేచియుండె; బా
హు పరిణాహ ధూర్వహుడవై శివరాజ! భరింపు మీధరన్!!

మ॥ చివురుంజెక్కులు చెమ్మరింప విజయశ్రీ నీవు సాధించుచోఁ
గవియున్ జిక్కులుపెక్కు: లొక్కమొగి లోకంబెల్లలోఁగొన్న యి
యవనాధీశు లెదుర్తు, రద్ధిమథనం జా; నేటి పోరాటలో
శివజీ! యంగిటఁ జేదనాపి, యమృతశ్రీ యిమ్ము నీవారికిన్!!

చ॥ ‘మునుకలువెట్టు దేశ మతముల్ దరిజేర్పఁగ ధీరుఁ డెవ్వఁడా’
యని నినుఁ గంటిఁ, గంటి భవదాశయ; మీ నినుఁ బ్రోత్సహింపఁగా
బనిగొని ధర్మగీతములు వ్రాసితి; నాతలఁపున్ వచించి నె
మ్మనమున నూఱడిల్లితిఁ; గుమార! సమీహిత మీవ చూచుమీ!!

చ॥ అను మునిరామదాసు వచనామృతమున్ మనసారఁ గోలి, త
న్నున నిలువెల్లఁ బొంగి శివభూపతి యిట్లనె, “నోమహత్మ! నా
మనసు కలంకవాసెఁ, జిటుమబ్బులు మాసె, నుషస్సమాధి మే
లొకని యరుణుండు దూసె మునికోలఁ, జరింతు జగద్ధితార్థిన్!!

మ॥ తమయాజ్ఞన్ శిరసావహింపుచు నుదాత్త ఖాత్రధర్మంబు కృ
త్యముగాఁ దీర్చెదఁ - బాపపుణ్య విచికిత్సల్ వోవ నాకేల! రా
జ్యమునెల్లన్ గురుదక్షిణాత్మకముగా నర్పించితిన్ మీకుఁ, బూ
జ్యముగా నేలుఁడు; గైకొనుండు నను హస్తాలంబ దండంబుగన్॥ 247

మ॥ * గురుజీ! సుందర కందర ద్రుమ తటీ కుంజాపగా రమ్య మీ
పరళీ పర్వతదుర్గ - మిందు వసతిం బాటింపుఁ, డేఁ బల్మఱు
దరిసింతున్ మిము; నేటినుండియు భవద్రాజ్యంబుగాఁ జాట - భా
స్వర కాషాయపతాక యెత్తి 'భగవాజండా' బ్రతిష్ఠించెదన్॥ 248

చ॥ అను పలు కాలకించి పులకాంచితుఁడై ముని రామదాసుఁ డి
ట్లనె "శివజీ! త్వదీప్సితమ యయ్యెడుఁగాక! విరక్తి సన్న్యసిం
చిన ననుబోటి కీ భువన శిక్షణ రక్షణలేల? నీవ - నా
యనుమతి నేలు మీయిల సమస్త - మపాస్త రజ స్తమంబుగన్॥

చ॥ వెరవును లావు గూర్చి నడిపింపఁగ నేర్తువు రాజనీతి: నీ
కొరు లుపదేశమీయఁ బనియుండదు: నే దరిలేనియప్పు - డ
క్కఱగలచో - బరించెదవుగాక మదీయము చాసబోధ: భూ
వర! హిత సర్వధర్మ పరిపాకము నీ కలదాసఁ జేకుఱు॥ 250

డ॥ నలుగడఁ జిక్కులంటుచు మనంబునఁ ద్రొక్కట మీఱుచో - ననా
కుల మతిశాలివై శరణుగోరుము నీ కులదైవతమ్ము; ని
ర్మల ముకురంబునందువలె - మానసమందు భవాని తోచి నీ
యులు కెడలించు: బూటవడియున్నదిగా భవ దన్వయధ్ధికై॥ 251

* "Bhagwa Zenda or orange brown (was the) standard of Shivaji. The tradition is that Shivaji's standard assumed this particular colour from the orange coloured robes worn by the great sage (Ramdas)"

Page 532. "The Life of Sivaji Maharaja", by

N. S. Takakhav, M. A.

ఉ॥ కూరిమి వోయుచున్ నుదుటఁ గుంకుము వెట్టి, సఖిద్రపాణికిన్
దోరముగట్టి, వె న్నొరయు తూణమునన్ జయలక్ష్మి వెట్టి, హృ
న్నీరజమందుఁ దా నిలిచి నిన్ నడిపించు భవాని: యెందుఁ భో
స్వారికి - నీ పటాణిగొరిజన్ దడి యంటఁగనీక త్రిప్పెడున్॥ 2

మ॥ శివజీ! లె: మ్మిది దాసభోధ మిదియే శ్రీచక్ర పూజాస్రజం
బివి నాదీవన - లిన్నిటిన్ గర శిరో హృత్స్థిమల నిల్పి, య
త్సవ ముత్సాహము దోహలింప, భరత స్వాతంత్ర్య దీక్షాంతమా
సవనంబున్ జరిగింపు: మా భువనరక్షాకర్త్ర ని న్నోమెడున్॥ 2

చ॥ చనుము కుమార! నీవు సువిశాల మహివలయమ్మునెల్లఁ బ
చ్చనిపయి రిచ్చగించు వ్యవసాయఘనుడవు; నాల్గుమూలలన్
బనులు - మఱెన్నియో పెనఁకువల్ నిను ముట్టఁగనుండు, నన్నిట
గనుఁగవ గల్గియుండు: మవుఁగావుత నీకు జయమ్ముఁ గీర్తియున్॥

మ॥ అని యర్పింప శివప్రభుండు వినతుండై వానిఁ గొంచున్, బ్రിയం
బునఁ “దండ్రీ! సెలవిచ్చినాడ, విక నేఁ బోవచ్చునే! పోదునే!”
యనుచోఁ - గుత్తుక డిందఁ, గన్ను పదనై యఱ్ఱాడ, మోమోట మ
న్తొన నూల్తొంచుఁ బునఃప్రణామమున వీడ్కోలందఁగా - నాతఁడున్

తే॥ “ఎదఁ - బెదవి - గాలుఁ గదలించు నదనులందు

నెంత మెలఁకువ యున్నదోయీ కుమార!

గురులయెడ లేత - యరులపైఁ గులిశధార
నీదుమది, వారి వీరి బంధింపకున్నె॥

256

శ్లో॥ యెడఁబాటునన్ దలఁకు మానుము, నీ మయినీడ జాడలన్
బాయకయుండు; నీ వదనుఁబట్టుచుఁ బట్టిన దైవకార్యమున్
జేయుము, కీర్తిగా” మ్మని వచింప, శివప్రభుఁడు ద దాదరా
ప్యాయిత భావుడై చనె రయమ్మున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 257

|| తనకై వేచిన మాతృదైవతము - సంతర్వత్నియా పత్నిని
గని, సహ్యావని రామదాసముని సాక్షాత్కార భాగ్యంబు - నా
తని సందేశము ముచ్చటించి, తన వాగ్దానంబు దీర్చుగ వే
యనిచె భృత్యుల “రామదాసమునిరాజ్యం” బంతుఁ జాటింపఁగఁ||

|| పదపడి కర్జము గొని శివప్రభుఁడు జతురంగ పై న్య స
పద యెదిగించి, సాధన సమగ్రతఁ జెందుదుఁ, గోటలెల్ల దు
ర్భిదములు సేసి, వేగు నడిగించి, బిజాపుర రాజ్యసీమల
బొదివి జయింపఁగా జితనము వెలయుచు నుదార ధీరతఁ|| 259

❖ శివాజి చర్యలపై బిజాపురపుఁ గొల్వలొో జర్న ❖

|| ఇట్టి శివప్రభూల్లసితమెల్ల బిజాపుర రాజకొల్వలొో
నెట్టన మ్రొసె “దుర్గముల నెట్టిరి, పట్టణ బాకక సంబు, చే
పట్టిరి దేశమెల్లఁ, జెలుబట్టిరి కామినులక, మతంబు చీ
కొట్టిరి - పాహజీతనయు గొంతుకబాటు” లున్న వార్తలఁ|| 260

|| తోరణఁ బట్టుటాది సెడత్రోవలఁ బోవు శివప్రభూద్యమం
బారయుచుండి, నేటి కీటు ‘లాదరబాదర’ గాఁ బ్రతీపము
జేరు పెరిగి, త శ్రుతిని పేధము లారయఁగా నవాబు - స
ర్దారులు మగ్రతు లాపు లొరక గొల్వనై యిటువలె వారిలొో||

|| “చిన్నటనాటి సేతలగు చేటుచుబాటు నెఱుంగఁడంచు, బై
నున్న పహజి నాని సరియొత్తకపోఁ డని, మొన్నఁ దోరణ
గొన్నపు డంపు నుత్తరము కొంత విధేయతఁ జూపెనంచు, మా
క న్నటు త్రిప్పమైతి - మదిగా కుదురయ్యె శివాజిసేతకు|| 262

|| అయ్యారే! మొనమొన్న బాలకుడు గాదా! యెంతలో నెంతవా
డయ్యె - గొండల నూపి లేపఁగలవాఁ డానాడు మాకొల్విన
దియ్యం బాడఁగఁ ‘చేటతేనె’ యనుకొంటి - నేడు లోఁ బుర్వులే
త్రయ్యదోగెడు మూఁగెడు బయిన నీగల్ గూయుచు గుట్టుచు

ఉ॥ ఇంతటితెంపు బాలకున కేగతిఁ జేకుఱు - లోన నెవ్వరో
కొంతకుఁగొంత సాయమును గూర్పక తీర్పక? విప్పిచూచుచో
నంతయుఁ దానయై మనషహజియె యాడఁడో బొమ్మలాట? లే
నంతట వానిజాగిరుల యంచులనే యితఁ డేల పైకొనున్?॥ 264

శా॥ లావుజూపి జయంబుగొన్న 'రణదుల్లాఖాను' కర్ణాటల
క్షీ వాల్లభ్యము వెంటనుండిన షహజీ కిచ్చి, యేతెంచె మా
సేవల్సేయఁగః నాటినుండి యట షాజీ రాజ్యమున్ గొంచు, దు
ర్భావున్ బుత్రకుఁ దోలె మాపయికి, బైపైఁ దాను గాపుండుచున్॥

ఉ॥ ఆ సరదారు లిట్లు మరియుదల మీఱుచు, నస్మదీయ వి
శ్వాసము వమ్ముసేసి మనపైఁ బగయొత్తుట నైఁపరాదు; సం
త్రాసము నొంద దూకి శివరాజు నడంచుట మేలొ? షాహజీ
వేసము బైటవేసి నడిపించుట మేలొ? వచింపుఁడీ" యనన్॥ 266

శా॥ ఆ మాటల్విని షోలపూర్విభుఁడు ముఖ్యామాత్యుఁ 'డబ్దుల్ రహీం'
సామర్షంబుగ లేచి "యిట్టి విపరీతాచారముల్ గొత్తలే
యీమన్నీలకు? నైఁపఁగూడ దిక్క, బ్రత్యేకంబుగా నిర్దురన్
స్వామిద్రోహులఁ బట్టఁగావలె నవశ్యం" బంచు వాక్రుచ్చినన్॥ 267

మ॥ సరదార్లందఱలోన మేటియు, బలిష్ఠ ప్రౌఢ బాహుమదా
కరుఁడున్, తొమ్మనఁజిమ్ము గండఁ 'డఫజుల్ ఖాన్' లేచి యిట్లాడె, "దే
వరవా రిట్లభిమాన మీవఱకుఁ జూపన్ వారు చెల్లాడుచుం
డిరి - లేదే దలయొగ్గి మీచరణపీఠి గొల్చి కూర్చుండరే?॥ 268

॥ కన్నులుమూసి తంత్రములు గట్టెడువాఁడు షహజీ; యాతఁడే
మన్ననఁ జూపుచున్న - నహమత్పురరాజ్యము చేయిసేతులన్
సున్నముఁ జేసె; నేఁ డిచటఁ జొచ్చె; బిజాపురరాజ్య మెట్టు ల
భ్యున్నతిఁ గాంచు - నీపురుగు లూడలు వేరులు త్రుంచుచుండినన్॥

చ॥ ఎఱుగనియట్టులుండి - యొల్లవిచ్చి - బలమ్ములనిచ్చి - పుత్రకు
బురికొలిపెన్ మహాజి, పయిబొంచె నొకించుక దూరముండి; ము
ష్కరుడు సుతుం డొనర్చు కొఱుగామి వచింపఁగరాను - దుర్గముల్
ఘరిగొనె, స్త్రీలఁ బట్టె, మతమున్ బొలియించె, గలంచె దేశమున్॥

క॥ ఇంకను గన్నువిచ్చి తమ రీ చలిచీమల తాచకుండినన్
గొంతు కళంకు రాజ్యమునకున్ మతకర్తలకున్ ఘటిల్లు; మీ
కింకరు నాజ్ఞ సేయు; డొడిగించెద - నంచెద - వాని వీనినిన్
బింకమడంచి మీయెనుటఁ బెట్టెదఁ - బట్టెద వానిదేశమున్॥ 271

ప॥ అనునెడఁ, దోరణాధిపతి “యంతటిగండఁడు దుండగీడు లే
డని మును విన్నవించితిఁగదా - యిపుడైనను జిత్తగిప్పు” డం
చనె; “మన దుర్గనాథులకు నగు జనాళికి నిల్వ వీలులే”
దని యనెఁ గొండనాధిపతి; “యశాను, నిజ” మ్మని పల్కి రందఱున్॥

సీ॥ అంతఁ గల్యాణినాయకుఁడు ‘నకాలానాయ

హమ్మదు’ విసతుఁడై యనియె నిట్టి;

“లీమాట లిటు నిజరబేయగు - దచ్చమూ

పతులఁ గొందఱు సేయు పనులఁబట్టి;

షాహజీతనయు దుశ్చరిత మింతలుగాఁగ

భావింప నా యనుభవమువలన;

సతులైన శత్రు సంహతులైనఁ జేజిక్క

మన్నించి విడుచు సంపన్నుఁ డతఁడు;”

తే॥ అనెనునంతలో నొకదూత యరుగుదెంచి

“కన్నడమునుండి ముస్తఫాఖానుగారి

మనవి” యన, నవా బాబాబుఁగొని పరింపు

మనుటయు, మురారిజగదేవుఁ డంది చదివె॥

మ॥ “తమయాజ్ఞ గొని కన్నడంపుజయయాత్ర గొంత సాగించియు
 టిమి: లోఁగొంటిమి పోర ధీరపరిపాటి గొన్ని సామంతరా
 జ్యము: లాంధ్రావనిపోరుతీరు బలితంబై యుండె: ‘జింజీ’ జయం
 బమితాయాసముఁ గూర్చె, నేటికి నసాధ్యం బంచుఁ గాన్పించెడిన్
 మ॥ మన షాజీసరదారు వర్తనమునన్ మా ర్పెంతయున్ దోచె: ర
 మ్మనినన్ రాఁడు, బలంబు లంపఁ, డనిసేయన్ దెంపుఁ జూపింపఁ దా
 తని పేర్వాసికి మాఱులే దిచటఁ: దంత్రా లేవియో సేయుఁ: జే
 సినకార్యమ్ములఁ ద్రోయుఁ: దోడ్పడఁడు ‘జింజీ’ కోట సాధింపఁగన్
 ఉ॥ ‡ నాలుగుమాసముల్ చనె ఘనమ్ముగఁ గోటను ముట్టిడించి: తా
 నాలముసేత మాని, సెలవంది స్వదేశమునేగఁ గోరె; “గ
 య్యా లిటులుండఁ - బోక తగవా - సులతానులఁ గోరు” మంటి: “స్నే
 న్యాలకుఁ దిండిలే” దనుచు నప్పుడ యేగె ననాదరింపుచున్ ॥ 276

తే॥ గీ॥ అతనిఁగూర్చి విచారణ యవధరింపుఁ,
 డంపుఁ డొకకొంతసేన సాయముగ మాకుఁ;
 దమ యనారోగ్య మిట్టితొందరలఁ గదుప
 వలదు; స్వామివంచకుల సైఁపంగవలదు!” ॥ 277

చ॥ అని పఠియించునప్పు డరుణాననుఁడై సులతాను విప్పుక
 న్నొనల మిణుంగురుల్ గురియఁ “గూళఁ గృతఘ్ను సహింపఁగూడ, దా
 తని యపరాధ మిట్లు విదితంబ, విచారణలేలయింక? నే
 మనెదరుమీ?” రటన్న, వినయాసతుఁడౌచు మురారి యిట్లనెన్ ॥ 278

‡ “When the siege of Jinji was protracted and fighting continued long, the cunning Shahji sent an agent to the Nawab Mustafa Khan ... to say that grain was very dear in the camp, that the soldiers could not bear the privation, any longer, and that he would retire to his own country without waiting for permission.” Page 44. - J. N. Sarkar.

॥ “నను మన్నించు జహాపనా! యొక కృతఘ్నవ్యక్తి - దా నెంతహె
చ్చినవాడైన క్షమింపగూడదు; షహజీనేరముల్ పెక్కు-లై
గనుపించుక, దమరన్నయట్టు లతఁడు గావచ్చు విగ్రోహి: యె
వ్వని నాడింపవు తాఁకుమాఁకుగ స్వలాభభ్రాణ రాజ్యాంగముల్!!

॥ మంచియుఁజెడ్డయుఁ దెలియు మాన్యులు శాంతలుగాన, మిమ్ముఁ బ్రా
ర్థించెద; - షాహజీ నడకతీ రొకమాదిరి తొల్తనుండి గు
ర్తించితి, మింతలో నిటు మదిగచి కృతమ్ముచు విస్మరించి వం
చించునె! సింగముఁ బెనకి చేడ్పడునంత వివేకదూరఁడే!! 280

॥ అహమదురాజ్యముఁ నిలుప నంతలు సేసినవాఁడు - మోగలుల్
బహుతరధాటిఁ బైకొనఁగఁ బట్టి పొకార్చి బిజాపురీ యశో
మహిమము నిల్పువాఁడు - రిపుమండల మోర్పుచుఁ గన్నడమ్ము మీ
మహిత విభుత్వముద్రకకు మార్చినవాఁ - డిటు ధిక్కరించునే!! 281

॥ శివజీ చిన్నటనాఁడె సుంతదుశ్శుల్ల చిట్టాడ - మీ నెమ్మదికొ
జ్జవుకఁ జేయఁగఁజాల కనిపెఁ బునహఁ జేరంగ: శిక్షించె భూ
ధవమర్యాదలు - భాండదేవుగురుచెంతక: దోరణఁ బట్టుకొం
ట విగర్హించె షహజీ: యంతఁ డిపు డొడ్డారించి యొడ్డాడునే!! 282

॥ తనయుని యెత్తికోలున కతఁడు నిదానమ యానా! కన్నడ
మ్మునఁగల రాజకార్యముల పోకడ తెవ్వరి వెట్టివానా! యే
యనువుననైన నన్నిట యథార్థ మెఱుంగుచు, సామ దాన భే
దనములఁ దీరుసేయఁదగుఁ: దప్పదు దండవిధాన మావలక॥ 283

తే॥ గీ॥ షాహజీ సాయపడునట్లు సరదుకొనియొ -
యతని విడఁదీసియో - శివు నణఁపవలయు;
నిరువు రొకఁజైనఁ గార్యమ్ము బరువుగాదె?
ప్రథమ ముచితంబు రాజ్యాంగ పథమునందు”॥ 284

చ॥ అని వినిపింపఁగా సుముఖుడై సులతా - “నిదియొప్పు, పాహజీ
యన నసదంచుఁ జూడఁదగ - దాహవ పండితుఁ - డాత్మకారవ
బెనసినమేటి; కార్యగతులెల్ల నెఱుంగుచు యుక్తవర్తన
మ్మునఁ జనుటొప్పు; దీని కతిముఖ్యుల యోగ్యులఁ బాపఁగావలె

శా॥ † ‘బాజీఘోరపడే’ ముద్ధోళుపతి, ‘జస్వంతుండు’ సేనానియు
పాజీ కాపులు చుట్టముల్: గనుక విశ్వాసంబుఁ జూపించుచు
‘రాజీ’ మాటల వాని యుద్యమముసారంబెల్ల గుర్తించి, యా
యా జాడల్ గమనించి, నాటి కుచితోపాయంబు సేయఁదగు

చ॥ అని వచియించి వారిమొగమై “చనుఁ డిప్పుడ మీరు: నే వచి
చినగతి సంచరించి పాహజీనడకల్ గనిపట్టి, కన్నడం
బున మన ‘ముస్తఫా’ చెయిదముల్ గమనింపుండు: పాహజీప్ర
ర్తనము దురాకృతంబయిన దర్పమునక జేఱఁబట్టుఁ డాతని॥ 28

తే॥ అట్టితెగువ యవశ్యమా నపుడు గూడ
నొడుపుదప్పిన నడఁగు తుందుడుకు తగదు,
చేటు నిందయు మిగులు చెల్లాట తగదు,
నిరపరాధినిఁ గొని రన్న నింద తగదు॥ 29

ఉ॥ † మానసమందు మాహితము మానక, మాకును మీకుఁ గీర్తిసం
ధానముగాఁగఁ, దోడిసరదారులకుఁ గుణపాఠమట్లుగాఁ
బూనిక నిర్వహించి జయముఁ గొనిరం: డధికాధికార స
ప్తాన మమూల్య వస్తు బహుమానము నందుఁడు, పోయిరం” డన॥

† “The Raja is a general of high rank and it is not proper to dishonour him. You are all well-wishers of the Raja.

... .. If you can bring the Raja a prisoner your fame will increase and you shall be promoted.”

—❦— షా జీ ని ర్భ ం ధ ము —❦—

|| వా రసహాయశూరులు నవాబుమదిన్ దనుపాడఁ బల్కి, స
తూరము లంది సైన్య సముదాయముతోఁ జని కన్నడంబునన్
జేరుచు, దూతనంపి షహజీనడకల్ గమనించి ముస్తఫా
తీరు నెఱింగి, చేయఁగల తీరుబడిన్ దలపోసి రీగతిన్ || 290

|| “కంటిమి వింటి మిందుఁగల కార్యములున్ గఫలెల్ల; నేడు ని
ష్కంటకవృత్తి లోఁబడియెఁ గన్నడదేశము కొంత షాహజీ
దంటతనమ్ముచే: సతనిదర్పము ధైర్యము సద్గుణంబు వా
కొంటయగాని - యెవ్వరినిఁగోరినఁ గీడు వచింప రింతయున్ || 291

తే|| మన నవాబును వంచించు మనసుగాని -

కొడుకు నుసికొల్పి దండెత్తు గుఱుతుగాని -

షాహజీయెడఁ గనుపట్ట: వాహవమును

దొలఁగిపోవుట కుచిత హేతువులు గలవు || 292

|| ‘అలఁతన్ దూలినసేన య్రాని యనిసేయన్ బాల, దాహారవ
స్తులు లే, విప్పుడ కోట లోఁబడ’ దటంచున్ షాహజీ యుద్ధమున్
దొలఁగెన్, ద్రోహముసేయు తెం పతనియందున్ జూడఁ గాన్పింప: దీ
జులుముంజేతలు ముస్తఫా గదిపెసంచున్ దోచు సాసూయతన్ || 293

|| ఇటులని షాహజీఁ గొనకయేగిన ‘జాత్యభిమాన’ మంచు న
చ్చటి సరదారు లాగడము సల్పకపోరు: నవాబు దీనఁ ద్రొ
క్కటపడు: బైనఁ బొంచి కసిగత్తులు నూతెడు తాఁగ ముస్తఫా
కుటిలతఁ జూపు - నిన్ని యొనఁగూడినచో మనదారి యేమగున్! || 294

|| ఇది యొకయాహ; యొండొకటి యేమన, నిష్ఠు షహజీ చాల బ
ల్లిదుఁడయి కొల్వులోన సదలింపుచు నెవ్వని మోయనీడు: పై
నెదుగుచునుండఁ గన్నడమునేల్బడి: యీగతినిక్కు వీని కే
మొదుఁగుచు విన్నవోయి పడియుండుట - దివ్యటిక్రిందిదివ్వలై || 295

- మ॥ అదిగాః దభ్యుదయైకసిద్ధి విప్రుతద్వారమ్ముగాఁ దానుదా
నెదురై కన్నడ - నూరకుండఁగలఁడే యెట్లైనఁ గార్యజ్ఞుఁ, డా
యదనున్ లోఁగొనుఁగాక! లోకమిది న్యాయాన్యాయముల్ గప్పిసం
పదఁ గొండాడునుగాని - దానిఁగొను త్రోవల్ నొక్కి నోనాడునే॥
- ఉ॥ కావున షాహజీఁగొనుట కర్జముః దీన నవాబుగూర్చు సం
భావన, కొల్వులో బలిమి, ప్రాభవవైభవముల్ ఘటిల్లు; మా
పై వికటింపవచ్చుఁ గులబంధులు కొందఁ జూసూయఁజూపి - యే
త్రోవలఁ బోయినన్ దొలఁగఁద్రోయఁగ నొనె స్వజాతివైరముల్॥
- ఉ॥ ఇప్పటి నిర్ణయంబు సరియేః షాహజీఁ జెఱఁబట్టు కార్యమో
డెప్పరమైన, దాతఁడు కడిందిమగం - డెదురొడ్డి పోరుచోఁ
దప్పునో! తాఁకునో! యదనుదప్పక చెల్మిసటించి, సమ్మకం
బొప్పఁగఁ జేరఁబిల్చికొని, యొంటిమెయిన్ జెఱఁబట్టుఁగావలెన్॥ 298
- చ॥ అని మది నిర్ణయించి, కుటిలాశయు లా సరదాన్లు సైన్యముల్
గొని చని, షాహజీనెలవుకుం దరిగా విడియించి పల్క తా
తనిఁ గనుచున్, దదీయ బలదర్పములున్ సులతానుఁజిచ్చు మ
న్ననఁ గొనియాడుచున్ - మివుల సమ్మిక్ఁజూపిరి రాకవోకలన్॥ 299
- మ॥ ॥ ఒకనాఁ డొండొక విందుపేరున దురుద్యోగంబు నూహించి, యం
దుకు సన్నాహములెల్ల గుప్తముగఁ దోడ్తోఁ దీర్చి, షాజీ చమూ
పకు లాయాపనివెంటఁ బోయినతఱిక్ బాటించి, “యీనాఁడు వేఁ
డుకవిందున్ గుఱవంగ ర” మ్మన - నతండున్ జెల్మి మన్నించుచున్॥

॥ “Ghorpade never dreamt of achieving such a feat (to defeat Shahji in the open field and to take him prisoner.) He resorted to stratagem. He invited Shahji to an entertainment and had him arrested as an unsuspecting guest.”

Page 47. “The Life of Sivaji Maharaja”, by

N. S. Takakhav, M. A.

చ॥ అటమది లేనివాడయి షహాజి భటుం డొకరుండు వెంటరా
నరిగె; బ్రియమ్ముఁజూపి కుటిలాత్ముఁడు ఘోరపటుండు షహాజీ
కరమును బట్టి లోపలి యగారమునకు దరియంగ నేగె; ము
దిరమున విందుకుందగిన తీరులు గానమి సుశయించుచు॥ 301

శా॥ షాజీ - “యేమిది? చేరరెవ్వరును? జన్వంతుండు లేడే?” యనన్
బాజీ - నవ్వుచు “నందఱుగలను, సన్నాహంబుపై నుండి, రిం
కేజాగు బనిలేదు లె” డనుటతోనే - భీకరాశారు లా
బాజీభృత్యులు శస్త్రపాణులయి పైపైముట్టి రుగ్రాకృతి॥ 302

మ॥ అయకా లాంతకుడై షహాజి కరనాలక్రీడ నా సంతకొ
చ్చయము దోలుచుఁ దేలుచు గినిసి, “నీచా! కప్పువెకూసి షా
మయి మాసైఁ బడగెత్తి యాడదవే? మాయా వాగురాబంధ దు
ర్జయతా గ్రంథిలుఁ దుగ్రితు నిన్నిపుడ సాక్షా ద్వీరనిశ్శ్రేణిక॥”

చ॥ అని యదలించి పైఁబడఁగ - సందఱుఁ గ్రందుగ ముట్టి, సాహస
మ్మునఁ దెనులించియు బొదివి, మూర్ఛితుఁ బాశనిబద్ధుఁజేసి: రా
తని శిబిరంబు సొచ్చి వితతమ్మగు తద్ధనము షహాజిని
గొని, నడిపించె సైన్యముఁ ఘోరపటుండు నవాబుఁ జూడఁగ॥ 305

ఉ॥ ఘోరపడే - నవాబుకడకుం జని సంగతి విన్నవించె; “ద
ర్బారున షహాజీ నిరపరాధత దేలెడుదాక బంధనా
గారముఁ జేర్చి రక్షకులఁ గట్టిడసేయు” మనె న్నవాబు; వి
స్తారములై షహాజి దొలుసాలకతల్ విననయ్యె నల్లడన్॥ 305

తృతీయాశ్వాసము - సమాప్తము.

శ్రీమత్పరదేశతాయైనమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

చతుర్థాశ్వాసము.

చ॥ తిరమగు రామదాసునుపదేశమునన్ బలుపొందు పూనికన్
బరికర బద్ధుడై శివనృపాలుడు కొల్విన భావికార్య నై
ఖరి వివరించుచుండ, వడిగా నొకవేగరి వచ్చి యూరుపుల్
చెరుగుచు విన్నవించె షహజీఁ జెఱఁబెట్టు నుదంతమంతయున్॥ 1

❖ షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము. ❖

చ॥ బెడిదముగాఁగఁ దండిఁ జెఱఁబెట్టినవార్త హఠాత్తుగాఁ జెవిన్
బడి కుదురొనెడందఁ గలఁపన్, గలుచన్ గనుచున్ శివప్రభు
డుడుకును మ్రింగికొంచుఁ దలయూచి, మొగమ్ము గభీరముద్ర ము
ట్టడిఁగొన - ధీరభావ నిబిడమ్ముగఁ గొల్వను జూచి యిట్లనెన్॥ 2

శా॥ “విన్నారే? సులతానుగారి దురుసుంబీరంబు; లీనాఁడు మే
లొక్కన్నారో యటగన్నులన్ దెఱచి? యల్కుం జూపి యారీతిఁ బై
కొన్నన్ ‘లోబడిపోదు’ రంచు బయలన్ గోరాడిరో? యెందు కీ
పన్నాగంబులు? సింగపుంగొదమ నాఁపన్ ద్రాడులున్ దల్లులా?॥ 3

మ॥ తమ రాజ్యంబును జక్కఁబెట్టుకొను పంతం బొప్పు నొఁగాక - యు
త్తముడౌ తండినిఁ బట్టినేల? బలవ ద్దర్పంబునన్ మేముగా
తమరాజ్యంబును గొంటి - మందుకతనన్ దండెత్తి రాఁగూడదో
మము సాధింప? నవాబులై పెరటిగుమ్మం బేల దూఱజనన్?॥ 4

మ॥ పరమోదాత్తత వీరిరాజ్యమునకై ప్రాణమ్ము మాఱొడ్డి, నె
త్తురుఁ గండల్ దెగఁగోసి పోసె రణమందున్ ముందు మాతండ్రిఁ దూఁ
బటవో నన్నియు - వారిబట్టు తెగుదెంపా? యప్పుడెనన్ సరా
సరి పోరన్ జెయిచేయి గల్పికొని తూఁచన్ గూడదో వీరమున్?॥ 5

మ॥ 'ఒకపాజీ చెఱిపోయె' నంట తగ దీయుద్యోగమున్ జూడఁ సే
వకవృత్తిన్ దలఁదాల్చి, హైందవముసర్వం బిట్లు విశ్వాసఘా
తుకులౌ రాజులక్రిందఁ గుండెడుఁ సరేంద్రుల్ నేడు కన్నూసి, యూ
రక యీ కప్పయెలుంగుఁబొములకుఁ జీరఁబోయి పాల్వోతురే?॥ 6

చ॥ కుదిరికలేని హైందవముఁ గ్రుక్కీ, పదంబునఁ ద్రొక్కీ, నల్లడన్
గదుముచు నేల్బడిన్ నడుపఁగా మొదలై చనె మూఁడువందలే
డ్లదనముగాఁగఁ నూరకిపు డాయలవాటులు వోవునే - పదిం
బదిగఁ బయింబయింబడక, పట్టక, యాయువుపట్టు ముట్టకన్?॥ 7

చ॥ తన బలఁగమ్ము పైకొలిపి తా సరిగాపుగ నుండునొండె - బై
కొను బలఁగమ్ము చెడ్డుములకున్ దలయూపుచు నుండునొండె - మె
ల్పున సులతానుఁ డిట్లు పొరిపుచ్చుఁజూమి దరిలేని హైందవంః
బనువునఁ బట్టి యీబెడిద మాగ్ధక తీర్ప కెడంద కూర్కునే?॥ 8

తే॥ అని వచిపుచోఁ గంచుకి యరుగుదెంచి

“యల బిజాపురి సులతాను లంపు లేఖ”

లనుచు సర్పిరప, శివరాజనాజ్ఞఁ గొనుచు,

శ్యామరాజపం తవ్యానిఁ జదివె నిట్లు॥

9

మ॥ “శివరాజా! చిననాటి నీ నడకవాసిన్ జూచి ‘మా రాజ్యగౌ
రవముల్ పెంపొనరింప వాడిగల సర్దారుండవై, కీర్తి వై
భవముల్ తండ్రికి మాకుఁ దెత్తు’ వనుచున్ భావించితిన్ నాడు; నేఁ
డవురా! యల్లరిమూఁకలన్ గలిసి, యన్యాయ్యంబులన్ జొత్తువే?॥ 10

ఉ॥ కొండికవాడవోటఁ జెడుగుల్ పొడిగితువు: దీన లాభ మే
ముండె నటం చెఱుంగ; వెదురొడ్డి ప్రభుత్వము భిక్షరించి యె
వ్వండు సుఖంబు నొందె? బలవంతుఁడు తండ్రివిధాబుఁ జూడు; ధీ
రుండగు నట్టివాని కొమరుగ డనఁగాఁ జరియించు టొప్పుదే?॥

చ॥ ‡ జరిగిన దంతయున్ మఱచి సమ్మతి మాకొలు నంద రమ్ము; ‡
పరుసములెల్ల సైఁచెదము: పట్టిన దుర్గములెల్ల నీకు జా
గిరుగ ననుగ్రహింతు: మెదిగింతుము మా సరదార్లలోన నీ
పరువుఁ బ్రతిష్ఠ: నీ తరముపట్టిన ము యెప్పుడే నేనె మానుమి!॥ 1

ఉ॥ అంచిత రాజభక్తి వెలయన్ మముఁగొల్చి: నీదుతండ్రికిన్
బెంచిన మాకు నీవలన భేదములేర్పడె; నానఁ డిట్లు పా
ప్తించిన సేగి కెంతయుఁ దపించి, హితమ్ము జలించి, నీకు వా
యించిన కమ్మఁ జూడు; మెడయెత్తు సాధియ ముచఁబోకుమి!॥ 13

తే॥ చల్లఁగా మను ప్రజలు రాసిల్లె ననువఁ,
బరిణతుఁడు తండ్రి లేనినొందరలఁ గుమవ,
నరుల కెడమిచ్చి, గగ్గోలు ముఱపనేలు?

రమ్ము, శివరాజ! నీ యభీష్టమ్ము దీర్తు”॥

14

చ॥ ‡ అను సులతానుగారి సనయమ్మగు కమ్మఁ బఠించి, చూపు మా
టిన శివరాజు మోముఁ గని, రెండవ యుక్తరమంది శ్యామరా
వనుగత మీగతిన్ జదివె, “నభ్యుదయంబుఁ జిరాయు నందుమి
తనయ! హితంబుగోరు సులతానుల యుక్తరువంది వా”సిదన్”॥ 15

‡ There was Badshahi letter (also) (to the following effect) “Your misdeeds will be pardoned and the provinces will be confirmed. Come to the presence.”

Page 174. Sabhasad.

‡ “Shahji sent a letter to Shivaji under the Sultan's compulsion to go to Bijapur.” Ch. VIII. N. S. Takakhav.

క॥ అని చదువుచుండ, ధర్మా

సనమును డిగి శివవిభుండు చయ్యనఁ జేతుల్

పెనఁచి - తలవంచి - నిలిచెన్

వినయంబున; శ్యామరాజు వినిపించె నిటుల్॥

16

చ॥ “వినఁబడియుండు నన్నుఁ జెఱఁబెట్టినవార్తః నవాబుగారు నీ

వొసరుచు సేతలన్ గినుకనొందుచు, నిన్ బురికొల్పినాఁడ నం

చనియు - మదీయముక్తికొఱకైనను నీ విఁకమీఁద మంచిత్తో

వ నడుతువంచు - నన్నుఁ జెఱఁబెట్టిరి: కూడ దనంగ వచ్చునే?॥ 17

ఉ॥ పెక్కుతెఱంగులన్ మనసువిప్పి వచించితి - నీకడంక నా

కెక్కనిదంచు, నాపలుకు లెంచవు నీ వని, దండనంబునన్

దక్కొనుడంచు: నాపలుకు నమ్మక నీకొఱ కిట్టు లీచెఱన్

గ్రుక్కిరి నన్నుఁ - గాయకయి కొమ్మకుఁ దప్పునె తాలరువ్వుటల్!॥

చ॥ ఉసురులపోకకై తలఁకు నొందుట లే: దొకనింద వొంది, య

క్కనుఁ గుడిపించు వీరి కొఱగాములకున్ దలయొగ్గి, శాత్రవ

గ్రసన విహార ధీరము పరాక్రమ మాఱడిఁబో - దినమ్ములన్

గొసరుచుఁ జీకటింటిబ్రదుకున్ గడుపన్ గడు భారమయ్యెడిన్!॥ 19

ఉ॥ పిన్నటనాటఁగోలె వినిపించితిఁ ‘దొందర మాను’ మంచు: నీ

యున్నతి యెట్టిదో తలఁపనోపవు నాపలు కాదరింప; నేఁ

డిన్నెగు లేగుదెంచె, సడి యెత్తకపోదు జగంబు నీకు; నే

నన్నది వేఱుసూడ, కిప్పుడైనను మీఁదటిమే లెఱుంగుమీ!॥ 20

చ॥ తరములనుండి యీ దొరలదాపున నింతటివారమైతి: మే

తెఱఁగున నైననే - మొకటఁ దింట్టిమి వారలయుప్పు కొంత: తొం

దరపడి నేడు వారి కహితమ్ముగ మాఱుకొనంగవచ్చునే?

యెఱకలు వచ్చెనే నెగిరి యేగుము - కూల్చెదవే కులాయమున్!॥

ఉ॥ ఉన్న రవంతప్రాపు గొని, యూజ్జితశక్తియు రక్తి సూపుచు -
గన్నడమందు నిం దెనయఁగల్గితి రాజ్యము - రాచకొల్వులో
నున్నతి: యింత యెందుకొఱకొ గమనింపుము; దీనిప్రాపున
జిన్నది పెద్దగాదో? విడిచేతుల సాద్రము లేదనేర్తువో?॥ 22

ఉ॥ తోచిన యూహ విన్ను - సరితూచుము దానిని: నీకుఁ దండ్రిగా
నోచిన నన్ను - నాబలమునోచిన రాజ్యముఁ గోరికొందువే
నా చనుదారితీరు మనసం బొసరింపుము; లేనిపోని స
కోచములేల యొండుతెఱఁగు గొని కార్యము వట్టనున్నదే?॥ 23

ఉ॥ చీకటిచూపు చూడకుము: చేతులకందని పండుగోయ న
త్రాకలఁ దూలిపోకుము: యథార్థ మెఱుంగుము - జీజియా మనః
పాకము వేచి: నీవు బలవంతుఁడవు మతిశాలి - వన్నిట
దేకువఁ బట్టుమి! తలుపుఁదీయకుమి సుడిగాలి ఘోరికి!॥ 24

ఉ॥ ఏవెతలైన - మమ్ము భరియించుట నీవిధిగాఁ దలంపు: మీ
యావనరాజసేవ తగ దం చనుటెందుకు - రాజనీతి వి
ద్యావిదు లిట్టిచో నడుచుదారులఁ బట్టుము: సన్నఁ జూడఁగా
నీ వొకసారి రమ్ము: గమనింపుము నీ హితవాదివర్గము!॥ 25

తే॥ అభ్యుదయమందు నీభాగ్య మరసి, మేము
దీవనలఁబోసి, హగ్నించు తెగువుఁ బూడు:
మిదియ నాకోర్కీ - సులతానుఁ డిదియ కోర
నని తలంపుము తనయ! భంగ్యంతరమున॥ 26

చ॥ అని పరియించి, యుత్తరము లాతనిముంగల నున్న తాసనం
బున నిడె శ్యామరాజు; శివభూపతి తండ్రియొసంగు పత్రిక
గనుఁగవ నొత్తుచున్ గొలుపు గన్గొని, తొన్నని పాలవెల్లిపైఁ
జను చిటుగాలికూసల పచారున వాతెఱ విప్పె నీగతిన్॥ 27

ఉ॥ “కూడలి యంతయున్ దెలిసికొంటిమి నేడు; నవాబు జాబులో
జాడలు దేటిచూచునెడఁ - జక్కెరపూతవిసమ్ము చందమై
యాడెడు; దండ్రుగా రిడిస యుత్తరమో - చిగురాకునీడలన్
వేడిమివోని యెండవలె వెక్క-స ముమ్మద ముక్క-ళించెడున్!! 28

ఉ॥ ఇంతకుఁ దేలు సారమిది, యే మొనరించు మహాద్యమంబునన్
అంతులువోయి, తండ్రునిఁ బెఱంగొని - రందుచు మోసగించి: మా
పాత మడంపఁగా నెడమువట్టిరి - తండ్రునిఁ దొందరించి: యీ
తంతువుఁ బట్టి నన్నుఁ దమదాసునిఁ జేయుట వారి తీ రగున్॥ 29

చ॥ ఇది యొనఁగూడునే - ప్రళయమే యగుఁగా; కథికార మత్తులై
యెదిరెనువారు లేక బిరుసెక్కుచు హైందవభూమి నేచు బ
ల్లిదుల నడంచి, దీని - కనిలింప చమూ పరిముక్త దేవతా
సదనమువాసిఁ దేక, కుఱుచల్లొని యే నొకవానిఁ గొల్తునే?॥ 30

ఉ॥ ఇంతయుఁ దీర్పఁగా వెలితి యెదు నొకింతయు లేదు: గాని, య
భ్యంతరమకాచుఁ దండ్రుచెఱయన్నది నేఁ డెదురయ్యె; వీరు దు
శ్చింతులు, మా వడికబడి కసికొని పాపమొకంటఁ దండ్రుఁ దూ
లింతురొ! యట్టులైన విదళించి జయించియు సేదదీఱునే?॥ 31

చ॥ కొఱవడియున్నయప్పు డనఁగూడదు గాని - కుమారుఁ డిట్లు దు
ర్ధర నిజధర్మ నిర్వహణ తత్పరతఁ బెరలాడుచుండఁ, దా
నొరులకు దోయిలోగ్గఁ బనియున్నదె? యుక్తమె? రాచబాటకున్
దెఱఁగులు దిద్దువాఁ డిది మదిక గమనింపఁ డనంగ వచ్చునే!॥ 32

చ॥ గతజల సేతుబంధనము కార్యము గాదు; తెగించి దూకు ధూ
ర్తత సరిగాదు; కాదని వెతంబడి, లోకహితంబు జాఱు భీ
రుత కొఱగాదు; ధీరుఁడు నరుం డెదిరించుపిషత్తు లోర్పుచున్
గుఱిలవడంగఁబోక, యెదకుం గుదురిచ్చి కడంక యొప్పుగున్॥ 33

ఉ॥ కొందటి కుందుగోరములకు గుటియైనది నేటికార్యః మా
కొందఱుఁ బ్రాణమట్లు విడఁగూడనివా రగునప్పు డూరకే
తొందరపాటు మేలె? సరితూచి కడంగుద మొక్కదారిః మీ
రందఱుఁగూడ నిందలి శుభాశుభముల్ పరికించి పల్కుఁడి!” 34

తే॥ అనఁగ సభలోని జనులెల్ల ‘రాను, గా’ ద
టంచు గుసగుసవోవంగ నాలకించి,
యుద్ధతుఁడు తానజీ వారి నోసరించి
పలికె - నిజరాజభక్తి దర్పమున మెదిపి॥ 35

మ॥ “అనువుల్ పెక్కులు సూపి మీనుడికి మాతాడంగ నోరాడ - దై
నను ‘సుల్తానుల సైవఁగూడ’ దనుటే నామాటః ‘షాజీప్రభు
గొని’ రన్నప్పుడు పేదపన్నగతిఁ బేర్కొనేల? మావంటివా
రనుగుల్ గల్గియు - మిమ్మవంటిప్రభు లీ యన్యాయముల్ సైతురే?”

మ॥ తమ రీరాజగడమ్ము కోటగవనుఁ డాటం బనే - మాజ్ఞ యిం :
డమితోత్సాహులు మావశాభటులు షోడైరాగఁ బైఁ దూకి, య
డ్డముగా నెవ్వఁడువచ్చినఁ దఱిగి తుంటల్ సేసి, కారా కవా
టము భేదించెదఁ - దండ్రుగారిఁ దమ యుడఁ బేర్చు నిశ్చయకఠా॥ 36

ఉ॥ దీనికిఁ దప్పేనేనిఁ దెగఁదీయుఁడు నాతల; లేనిపోని సం
ధానములేల - యేల వ్యవధానము? దేవరవారిచిత్త మా
పై” నన, శ్యామరా జనె “నపాయములేని యపాయ మూనుటే
పూనిక; ముల్లు ముల్లుగి నిపుచ్చక కొట్టినఁ గ్రుమ్మినైతురే!” 37

మ॥ మన సన్నాహము లెన్నియున్న, మనపై మాకొడ్డి నోరాడఁగా
ననుమానింప - రఖండ చండ పట్టునైనాటోపు లవ్వారు; హె
చ్చినచో రేగెద - రింత లొచ్చునెడల ‘జేనున్న షాజీప్రభు
గొని, యేపాపముసేతురో’ యనుట నామఁ దోచు మీరన్నటుల్!

చ॥ మఱియును 'మీరు రావలయు మాకడ' కంచను మాట 'వంచనా
పర' మని తోచు; సమ్మకముఁ బట్టుచుఁ దండ్రునిఁగోరి పోయినన్
జురచుర సందఱున్ బొదువుచో - పహజీవిభు నట్లుసేయు పో
టరు లెది సేయఁజాల? రెదుటన్బడి యొంటిఁ బెనంగ నేటికిన్?॥ 40

చ॥ తమపయిఁ గూర్చిఁ గాక - సులతానులయొత్తిడి నందు రమ్మనన్
మిము పహజీవిభుం డనుట మిక్కిలిమాటః లిఖించు కమ్మలో
నిమిడిన భావ మెన్న - నదురేగుట మాని యుపాయ మూని కా
ర్యముఁ గొను టెచ్చరించుః నది యగ్గ పథమ్మని నాకుఁ దోచెడిన్॥

చ॥ ఒక బలవంతుఁ బైకొలిపి యొండె, సవాంతరమా కలంత లొం
డొకరికిఁ గూర్చి యొండె, దగు నొక్కని కాసలుగొల్పి యొండె, బూ
నికఁ గొను నొక్కతీ రగుట - సేవీవిభుత్వములన్ బలీయమా
నొకటిఁ దలంచి, దాని నుచికోపచిత్తిన్ మొగియింపఁ బోలదో!॥ 42

చ॥ పర హృదయమ్మునీడలను బట్టెడు యంత్రము మీ మనీష, నే
ర్పరితన మిచ్చి దానికిఁ దిరమ్మగు రూపము వోయఁజాలు మీ
వెర - వొకతీరు సేసి నడిపింపుడు కార్యము; మీ విధించు నై
ఖరి మునుమొత్తి కూర్తు - మదిగాక కొలదులు కొల్వ నేర్తుమే!"॥

చ॥ అని వచియింప, నంద లీది గూహని; రంత శివప్రభుండు "మీ
మనసు మథించి చూడఁ డొకమార్గము; నేనును నాకుఁ బెద్దతా
ఘనుల యెడంద ముట్టి, మొనకట్టెద నొక్కతెఱు" గటంచుఁ గొ
ల్వును విడి, జీజియాఁ గనఁగఁబోయె విధేయ పథానుగామియై॥ 44

॥ డాయఁగఁబోయి భక్తినిబిడమ్ముగ మ్రొక్కినఁ, బుత్రునెత్తి దీ
ర్ఘాయు రనామయగబుల శుభాశిషముల్ గురియించి, జీజియా
బాయి కుమారు నెమ్మొగమునట్టిన విన్నదనంబుఁ గావికం
దోయినిఁ జూచి, బాటునెదనోడ నిమిత్త మెఱుంగఁ గోరినన్॥ 45

— ❖ — షాజీవిడుదలకై శివాజీ పర్యాలోచన - జీజియా నిర్ణయము ❖ —

చ॥ కొత్తుకు నెడందతోడ నతుకుల్ గొను కుత్తుకతో శివుండు సం
గతి వినిపింపఁగా — విప దకంపిత వీరవధూతి జీజియా

చిత్తుకు నెదన్ గుదించి, పగసేతల కూర్చుచుఁ బలెన్, “నంతతా
జతసము లింతలయ్యెః బలశాలులకున్ జెఱసాల లయ్యెనే॥ 4

ఉ॥ పోసరమార నిట్లు కదుపుంబలె హైందవమెల్లఁ దోలుచున్,
మోసము లెంచుచున్, గదనముల్ నడిపించుచు, మృత్యుదేవతా
హాసముల న్నటించు యవనాధిపులన్ గననోడి, దైవమే
వీసరవోయి యోసరిలె - వే రొకరుం డిపు డేమిసేసెనున్”॥ 4

చ॥ అనునెడ నామెనెమ్మొగము నంటిన జేగుఱుఁగప్పు, చూపులన్
దునుఁగుమిఱుంగుఱుల్, పలుకుదూఁటిన వాఁడియు, లోని వేఁడియున్
గని, తెగుదెంపు ముమ్మరముగా మొనకట్టియు నిర్వికారతన్
గొని, శివరాజు తల్లియుడుకున్ దడిచేతుల నంటి యిట్లనెన్॥ 48

చ॥ “కనలకు తల్లి! నీమది నొకంటఁ దిరం బొసరింపకున్న మా
మనసులు ప్రీతిపోవె? యది మాస్వఁగవచ్చునె? దైవ మెడ్డపు క
న్గొన లఱమోడ్చునే? మెఱుఁగుఁగోఱలు డుల్లఁగ మృత్యుదేవతా
నన మఱకాలఁ దన్ని, భువనమ్ముల నోమ శివుండు చాలఁడే?॥ 49

ఉ॥ ఆత్యమలంబు ధర్మపథ, మందు జయంబు ధ్రువంబు, దానితో
నిత్యము లాపదల్, మనసునిండిన యొర్మి కడంక తెంపు సాం
గత్యమువొంది పండు, నటుగావున సాత్త్విక వీర భూమికా
సృత్యముల న్నటింతు; జననీ! నడిపింపుము కార్యరంగముల్॥ 50

ఉ॥ అంతటి షాహజీనృపున కర్మిలిబిడ్డఁడనై, యుదాత్త శు
ద్ధాంతర జీజియా యమృతహస్తములన్ బెనుపొంది, ఖాండదే
వంతటి దేశికున్ గొలిచి, యాపుల నందఱ నేలఁగల్గి — యీ
క్రంతలు కాఱియల్ దుడువఁగానక, యే నిక రిత్తవోదునే?॥ 51

ఉ॥ మానుము చింత, చేయఁగల మార్గమునన్ దగవున్ దలంచి నీ
యాన నొసంగు; మ్మిప్పు యవనాధిపుఁడున్ జనకుండు కొల్వుకున్
రా నొక కమ్మఁ బంపిరి, తిరస్కృతిఁ జూపిన నొక్కముప్పు, లే
దే నిరువైపు ముప్పు — మొదలెత్తిన కార్యముతప్పు దోచెడిన్ ॥ 52

ఉ॥ ‘రమ్మనినాఁడు తండ్రి’ యనరా దనకుండఁగరాదు; ‘నాదు క
ర్జమ్మును మెచ్చినాఁ’ డనఁగరా దనకుండఁగరాదు; ‘నాకుఁ గా
ర్యమ్మును జూపినాఁ’ డనఁగరా దనకుండఁగరాదు; వారి బం
ధమ్మునఁ దక్కి- వ్రాసెనిటు — తా నెదకోతలఁ గ్రుంగిపోవుచున్ ॥

చ॥ ఒకయెడ భారతోదయసముద్ధరణైక మసూద్యమంబు, వే
ఱొక యెడఁ దండ్రికై జతన — మొదొకఁ డిట్లు పరస్పరోపరో
ధకముగ నడ్డుతాఁకె; నొకదానినిఁ బెంచితి నేను — పెంచె న
న్నొకఁ, డివి ప్రాణమట్టి; వెదియోమున? రెండు భరించు తెట్లగున్? ॥

ఉ॥ కేవల రాజనీతిఁ బరికింపఁగరా — దిది ప్రేమతత్త్వ వి
ద్యావిదు లార్చి తీర్చఁగల యంశ మగున్; బ్రణయ ప్రబుద్ధమా
దేవత — వన్నిటం దనుకు తేజమునన్ గనునిచ్చి చూచు, మా
జ్ఞా వచనమ్మ నిమ్ము! సడిసవ్వడికిన్ ననుఁ బాయఁద్రోయుమీ! ॥ 55

ఉ॥ ఉన్నది చేతశస్త్ర — మదియున్ బదునైనది; లోనఁ జారుషం
బున్నది మొక్కవోక — యదియున్ బదునైనది; వెంట మార్బలం
బున్నది మున్నుదూక — నదియున్ బదునైనది; ప్రాణశక్తి నీ
వన్నిటబోసి యొక్కతెరు వాడుము — తల్లి! జయింతు విశ్వమున్ ॥

ఉ॥ అను శివరాజువిన్నపము నందుచుఁ గన్నుల మోమునన్ మనం
బున వడఁదేటి, తేజుకొను పూనిక మీఁదటితీరు సేయఁగా
బెనఁగు తలంపులన్ జదివి, ప్రేమపరీక్షల నిల్చి, జీజియా
ననుపున వాకొనెన్ — హృదయనాడుల దాఁపటికమ్ము విప్పుచున్ ॥

చ॥ “అవును గుమార! నీ వనినయట్టులఁ గార్యవిధాన శక్తి పాటవములు నీయెడఁ గడుదిటమ్ముగ నున్నవి; చెప్పినంత చేయువెరవు పెద్ద; పెద్దల హితోదితముల్ గొని ధర్మమార్గముఁ దవులుదు - వీతెఱంగు లుచితమ్ములు శ్రేయము గోరువారికి॥

ఉ॥ పెద్దల చాటుఁబాసి, బడిపెద్దటికమ్ము గడించి, తీఱముల్ దిద్దఁగ నేర్చినప్పు - డొకతెంపును దేకువ లేమి యుండ; దా పద్దశ లడ్డమైన - బిగఁబట్టిన తాలిమికేలఁ గొండలఁ బ్రద్దలుసేసి కార్యములఁ బట్టెడు ధీరులజాడఁ జూడవో?॥

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు భక్తి రతియుఁ దలిదండ్రులపైన: ధర్మశూరుండవుగాన, వారి యెడఁగ వెడలింపఁగవచ్చుఁ: గార్యశూరుండనఁ జిక్కుఁబాపఁ జతురుండవు గావలదయ్య? నిన్ను బ్రహ్మాండము లాఁపఁజాల - విటు లానయిడఁ బనియేమి నాపయి?

ఉ॥ నీమది కొందలంబు గమనించితి - ‘లోకహితమ్ముపొంటె నుద్దామత రేగఁ దండ్రీ కహిత మ్మగునో యని, దాన దుర్వ్యథల్ నామది ముట్టినంచు, నిటు నచ్చిన యుద్యమ మాఁపరామియున్ బ్రేమసమాధికిన్ జలదరింపులు వోయఁగలేమి - కన్నడున్॥

ఉ॥ ఉన్నతిఁ గోరి, హైందవ సమున్నతిఁ గోరియు, నంతలంతలా బన్నము లంది, యన్యులకుఁ బ్రాణము లొడ్డి గడించెఁ బ్రాపు - కన్నగురుండు నీహితముఁగన్న విభుండగు తండ్రీ నీకు, నా కన్నిట దైవ - మయ్యనఘుఁ డాపదవో నెటు తాల్చి నిల్చెడు?॥

ఉ॥ అంచితరీతి హైందవ మహాభ్యుదయంబును గన్నులారఁ బ్రేమించితి: దానికై యధిగమించిన నిన్ను మనంబునిండఁ బ్రేమించితి: నీవుగాఁ బరిణమించిన మూలమహస్సు నేల ప్రేమించినమాట - యిట్లుపరమించెఁజమీ ప్రిణయ ప్రిబంధముల్!

చ॥ బుడిబుడి చెమ్మటల్ మునుఁగఁబోయుచుఁ బెంపఁగఁ బూలుపూచు నీ
వడి యుడిగింతునా - యఱుతబంటి సెగన్ దగవోవు తండ్రి నా
ఱడి విడుమందునా - కఱకు ఱక్కె-సతాలిమిఁ బూని వారిచేఁ
బడ నినుఁ బుత్తునా - తనయ! ప్రాణములే బరువై కలంగెడున్॥ 64

చ॥ అడుగకునన్నుఁ వట్టిబయలై పెనుగాలికిఁ దూలిపోవు నా
యెడఁదకు నిల్పు లే, దయిన నిప్పటి కప్పటి కొక్కనమ్మకం
బడగొనియుంటిఁ నీ వభయహస్తములన్ గొని పూరిపోఁచయే
విడు - మది వజ్రమై యమృతవీరుధమై ఫలస్థిఁ గొల్పెడున్॥ 65

ఉ॥ ఇంతట నిల్చియుందుఁ, దగవెంచుచు నీ వెదియైనఁ జేయు - మా
పంతమునన్ ఫలించెడు శుభ మ్మశుభమ్మును 'దైవ నిగ్ధయా
గంతుక' మంచు మొగ్గవడుకన్నులఁ గన్గొనుచుందుఁ, గందు ని
శ్చింతతః లేదు నీకు సడి సేగియు - రాదనియున్ గడంగుమీ॥ 66

ః॥ తక్కినమాట లట్లునిచి, తండ్రియొసంగిన యుత్తరమ్ములో
దక్కిన తెల్విఁ బట్టు - మది తాకునఁ దప్పునఁ దాటిపోక పై
కెక్కు-తెఱంగునన్ జొనుపు; మిందునఁ - దప్పుదు తండ్రికోసమై
యక్కఱఁగొన్న కీర్తిః యదియై జయమబ్బిన - రెంటు మేలగున్॥ 67

చ॥ అకపడు రెంటిలో నొకటియైనను దక్కొను టొక్కదారిః కొం
చక తనమేలుఁ జూచికొని చల్లఁగ జాటు టధీరవృత్తిః యెం
దుకు వెనువోక దూఁకి, తటితోఁ దలలెక్కుట సాహసంబః యీ
సకలము దాఁటి, మేటి యొకచక్కటి సర్వముఁ దీర్పఁజాలఁడో॥ 68

ః॥ డాపక తల్లిదండ్రులయెడన్ గల యప్పును, హైందవావనీ
తాపముఁ బాపఁగా నదనుదప్పిన తప్పును, మచ్చరించువా
రోపుచు నీ కొనర్పఁగల యుప్పలికప్పును దూఁచికొమ్ము, నీ
యేవునఁ దూఁగుదాని విరియింపుముః తీర్పరు లెవ్వ రిందునన్॥ 69

తే॥ గీ॥ అన్నివైపుల శుభము జయమ్ముఁ గూర్చి
యేగుదెంచెడు నీరాక కెదురుచూతు :
నలతమైఁగాక - ముమ్మరమైన తనివిఁ
జెమ్మటలఁ దోఁగు నిన్ను నాశీర్వదింతు”॥

చ॥ అని తగవాడి పుత్రహృదయమ్మును మోమునఁజూచి జీజియా
తనుపునఁ బొంగి, “పుత్ర! కులదైవతమైన భవాని నీదుకూ
పున సకలమ్ము దీర్చు, శుభముఁ జయముఁ సమకూర్చు - వత్సద
బును శరణందు” మన్న శివభూపతి “భాగ్య” మటంచుఁ బలుకుచు॥

ఉ॥ పొంగెడుమేనఁ దల్లినెలవుఁ గొని యాత్మగృహంబు సొచ్చి, చే
యంగల సాంధ్యకృత్యముల నాదటఁ దీర్చి, యనేకభావనా
సంగతిఁ బోవు చిత్తమున సాపడి, నెమ్మదివోసి తోడుసూ
పంగల మేడకుం జనియె - భావికథా రచనాభిలాషియై॥

— ❦ — సయీబాయిసలహా - భవానీప్రార్థనము — ❦ —

మ॥ నవమాసంబుల నిండుగర్భమున మందస్పంద యానంబునఁ
నవకంబుఁ దులకించునిల్విన నలంతల్వో సయీబాయి త
న్నవలోకించి యెదుర్కొనంగ, శివరా జాచెల్వచెల్వంబు క
న్గవకుఁ జల్వలువోయ ‘నిల్వ’ మనుజోకఁ డాసి కేలందుచు॥ 73

ఉ॥ ఆదరవీచికా నిచుళితాంతరుడై మృదులోపధాన త
ల్పదరసీమఁ జేరఁ, బతియొర మెలంగుచు నామె తన్ముఖ
శ్రీ దిగువాటు నీడలును రీతులుమాటిన సేత లెంచి త
ద్భేద మెఱుంగ విన్నపముఁబెట్ట - శివప్రభుఁ డండఁ జేర్చుచు॥ 74

ఉ॥ సంగతి యంతయుఁ దెలిపి, “చాన! విధానము దోష, దిప్పు డే
భంగిఁ జనంగ నేదొసఁగు పట్టునో! చూడుము నీవుఁగూడః ‘రా
జ్యాంగములందు మాకుఁ జొరవా’ యనెదో యదిగాదు - నాకు న
థాంగివి: తెల్వి కొక్క నెలవన్నది యున్నదె? తోడుసూపుమి!”॥ 75

చ॥ అని వినిపింపఁ బెన్దెఱఁగుతా తలపోతల నూర్పువుచ్చి, నా
థుని యనుసీతిరీతిఁ గొని, తొంగలితెప్పలబోలె నెమ్మనం
బునఁ దెరమంచుఁ బోఁదూడిచి, పుట్టిన వంగడపుంగొనంబు మె
ట్టిన యిలువావి రాచసురఁటిఁ గదలింపుచు నామె యిట్లనె॥ 76

మ॥ “నను మన్నింపుము నాథ; యిట్టిపనులఁ నాబోటు లేమన్నఁ జా
లినదానే — యొక యాఁడుకూ యనుచుఁ దూలింపంగ నాఁగాక: నే
ల్చిన మీతీరులు దిద్దనానె, యది యశాచిత్వంబె? యేమైననే
మనెదఁ మీ చనువంది - పొందుగొనఁ దోడ్దెయున్న మేలయ్యెడిఁ॥

ఉ॥ తీఱమి యింతవట్టు కడతేటిన దిప్పటి కీగతిఁ; దునే
దారితనంబులేక పెరదారుల వైరులు పుట్టలోన పూ
త్కారము సేయుచుండిరి: తెగంబడ కిప్పుడు వారుబోయుచుఁ
దోరమువెట్టి మొక్కుబడి నోచుట యావను లిచ్చ మెత్తురే!॥ 78

చ॥ మనసున మాట రెంటఁ బురిమార్చుచు, ముప్పురితీరు చేతఁ బెం
చిన పగత్రాళ్ళు ద్రెంపఁ దడిచేతులు చాలునె — వాడికత్తులఁ
దునియలుసేతగాక? పెరతోవ లవెన్నియు వారిమంచికై
పనుపడనేర్చునే — యడుగుఁ బట్టినఁగా? కిది శూరుఁ డోర్చునే?॥ 79

చ॥ ఇరుదరు లంటఁజూచి మొదలెత్తుట మే; లొకకొంత యీడి ద
గ్గటిదరి వీడుచో — నవలిగట్టును మెట్టుట గట్టిపూనిక; సా
గరమున దూతునడ్డపు తరఁగల్ నురుగుల్ సురగాలిసుళ్ళు పైఁ
దెరలఁ — దలంకుగుండియలు ధీవరులఁ దనియింప నేర్చునే?॥ 80

ఉ॥ ఉత్తముఁడైన మామ పగయొత్తుల గత్తరవోవుచుండ నే
జిత్తులతోఁ బనేమి? యెగఁజిమ్ము మగంటిమి కావిరేగఁ బై
కెత్తినకేల విచ్చిపరువెత్తఁగ దాయలఁ దోలి, కార్యముఁ
బొత్తిటఁ జేర్చుదాతఁ దఱిపుత్తురె డాగురుమూత లాడుచుఁ?॥

- ఉ॥ ఇంతగ లోతు పాఁ తరయనేటికి — వైరులు మామగారికి
బంతమువట్టి యేదయినఁ బాపము సేతు రటంచుఁగాదె? యీ
వంతు తొలంగుఁగా - కది యవశ్యమ యానెడ దాఁగనానె? వి
భ్రాంతియగాక పట్టుగొని ప్రాణము లెవ్వఁడు గాదెవోసెడున్॥ 82
- ఉ॥ అత్తకు మామకు గుఱుచలాడిన పాపము సేయ — వారు నా
యుత్తమదైవ దైవతము: లూజితశక్తిఁ గడంగి వారి యా
పత్తులు దీర్చు టాద్యమ యవశ్యమ — కాదనదానిఁ గాని, యీ
పొత్తున మీకడంక గఱివోవకవిచ్చుట లామతించెదన్॥ 83
- ఉ॥ తల్లిమొగంబుఁ జూచి, పగదారుల దక్కిన తండ్రిఁ జూచి, మీ
యుల్లము సళ్ళువోనునికి యొప్పునె? హైందవ రాజ్యలక్ష్మికి
బల్లవతోరణంబు నిలుపంగల యీకర మిట్లు చెక్కిటన్
జెల్లువడంగ — నేభువనజేత శతారము చేతఁబట్టెడున్॥ 84
- ఉ॥ పున్నెము నోచి, కొత్తసరిపువ్వులు వోసి భవానిపూజలన్
గన్నది జీజియా — భరతఖండము గొన్నది మిమ్ముఁ; దత్తప
శ్చిన్నములొచు విఘ్నములు చేడ్పడు, దత్సుచునోరథామృత
స్విన్నము మీకడంక వికసించుఁజుమీ నిలువెల్లఁ బూచుచున్॥ 85
- చ॥ గడుసరివాయి మీఁగడలుగట్ట వచింపఁగ నేరనయ్యు, వా
విడిచిన తెంపు సైపుఁ; డదవీయసమా నిజ కార్యసిద్ధికి
దొడిమెలు నొక్కువారివడి దోచి, స్వతంత్రత నిగ్గుదేఱ, న
ల్గడ జయ మంగళధ్వను లెలర్చెడు హైందవలక్ష్మిఁ జూడుఁడి॥ 86
- తే॥ తలఁప సలుపఁగా మనము కర్తలమె యైనఁ
గనులకందని బ్రహ్మాండ గర్భగోళ
మెనసి యూకొట్టు సర్వభోక్తను దలంపుఁ,
డతని మే లంద భావికార్యమునఁ జనుఁడు॥ 87

|| అనెడు వధూమణిక్ - బులకితాశయుడై తుదికంట విచ్చు మె
చ్చునఁ గని, ముంగురుల్ పుణుకుచుక్ శివభూపతి వలెక్ "నీ వచిం
చినతెఱఁ గింతయొప్పునొకొ! చిత్తము గెంజిగురాకులెత్తె మా
నిని! సరిక్రొత్తపోకడల నేర్చితి - మబ్బులలో మెఱుంగులక్ || 88

|| నాదము లెన్నియేనియు వినంబడి గింగురుమోసె: నీ శ్రీవో
భేదమునక్ శ్రుతిగలిపి వీణియతంతులు మీటఁజాలఁ జిం
తా దమనంబు శాంతి సదనంబు వివిక్తమునా సమాధి నే
నాదటవోదు; నీవు బరువౌ కనుతెప్పల సేదఁదేర్చుమీ!" || 89

తే|| అనుచు నిల్లాలి మృదుల తల్పాంతరమున
విడిచి, యేకాంత మాధురీ విహృతిఁ గోరి,
పాలపొంగుల వెన్నెల ల్యాఱు మేడ
బయలఁ జల్వరాచప్పటఁ బవ్వళించె || 90

|| దొంతరలై తలంపు లెడదోపక చుక్కలువోలెఁ బొంగి, భా
వాంతరవీధి నాడి, నయనాంతములక్ దిగువాఱి, యిందుపా
దాంతరితంబులై చనఁగ, నన్నిటికిఁ దరువాయి సర్వవి
శ్రాంతి నికేతనంబు కడసారి భవానిపదంబు దోచినక్ || 91

|| ఆకటఁ దూలు తేటి యొకఁడై విక-చోత్పలపాళి నిల్చి, య
త్తాకల తెక్కలార్చుకొని యాడుచుఁ దేనియ లానియాని, యం
గీకృత గీతికారతి సుఖించినరీతి భవానియంఘ్రిలక్
జేకొని, తెప్పవ్రాలుపురుచిక్ శివరాజు తలంచె నీగతిక్ || 92

తే|| "గగన ఫలకము - వెన్నెల జిగురుఁబూత,
తారకాపజ్జి నీ మహత్త్వంపు వాఱెత,
కనులు మలపక నిలువెల్లఁ గలయఁజూచి
చదివితినిఁ - దల్లి! తాత్పర్య మొదుఁగదేమొ!! || 93

తే॥ అరసితిని వారివారి భావాంతరముల,
 ననుసరించితి నురక విద్యార్థివోలె,
 దనువు దొరకదు - తగినయుత్తరము రాదు :
 గురువు దరిలేనిచదు వెంతబరువు తల్లి!॥

తే॥ తటపిపాడిలోఁ గొసరు తత్తరము తరిచి,
 ధర్మజిజ్ఞాసలో నిరుత్తరతఁ గఱచి,
 యాత్మశక్తిని మఱచి యిట్టై తినేమొ -
 దారిచూపుము తల్లి! చిత్తమున వెలిఁగి॥

తే॥ కొతుకుమదితోడఁ గార్యమ్ముఁ గొనుటలేదు,
 కొను కడంకలో ద్రోహచింతనము లేదు,
 చింతితము చేతిమోపైనఁ జెదరలేదు,
 చెదరఁబోమి పరీక్ష సేయుదువా తల్లి!॥

తే॥ అటుతనిడు తమ్ములపుటాకు నఱకునపుడు
 తూఁగు త్రాసులో ధర్మంబుఁ దూఁచునపుడు
 వణఁకులాడని కరము - నిల్వఁగల కన్ను -
 తగవు - మెలఁకువ - చొరవ నీ ధర్మభిక్ష!॥

తే॥ రేబవలు వెల్లుకంట గుర్తింతు వనుచు
 సాఁగఁదోలితి ధర్మరక్షా రథంబుఁ,
 గనులు మలపకు - మిరు లరుల్ క్రమ్ముకొన్నఁ
 జీఁకటిజగంబులో నేమిసేతువమ్మ!॥

తే॥ ఇంత నిక్కచ్చి - సిరులు నిల్వెల్ల నమలి
 కొలువుగద్దెపై నొఱగి కులుకటకుఁగాదు :
 'దొడ్డతల్లివి - గుంపెడుబిడ్డ' లనుచుఁ
 గొదవఁ దూలింపఁ 'బ్రాతపల్కులకుఁ' బోతి॥

తే॥ అయిన నేమాయె - నిప్పటికైనఁగాని
నన్ను నడిపించుకొనుము నీ కన్నయట్లుః
తలఁపుఁ దిరుగ కే నెట్టెనఁ దఱిమినడిచి
దుడుకుబిడ్డల తల్లిప్రేముడి గడింతు॥

100

తే॥ ఇంతకును నన్నుమీఱి కల్పాంత మొసఁగు
వాన గాలియు నగ్నిపర్వతము లేదా,
'ప్రేమ' మని 'ధర్మ' మని తూఁచి పెనఁగు మనసుఁ
ద్రెంప లేనైతిఁ దగవుఁ జూపింపవమ్మ!॥

101

తే॥ చెఱయు సంకెల తలిదండ్రు లురియుచుంట -
యందు నిందును సమమః నీ వవతరించి,
తలుపు దీయించి యమునలో దారియిమ్ముః
కలఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డీవలఁ - గంసుఁ డవల॥

102

తే॥ రావణుఁడు - లంక, నడుమ వారాశియకాచు
నడ్డుకొన్నది చెఱసాలయన్న దొకటిః
ధర్మలక్ష్మికిఁ జెఱఁబాపు ద్వంద్వరణముః
తెరు వొసంగెదో? కడలి భేదించు మనెదో?॥

103

తే॥ అణువు మొదలుగా సర్వ సర్వాంతరములఁ
గార్య కారణ కర్తృ తాఖండమూర్తి
వెలుఁగుచున్న తేజోమయ విశ్వశక్తి
మేలుకొలుపుము! నాయందు మేలుకొనుము!॥

104

తే॥ అనెడు తలపోత గాఢసమాధి మునిఁగి
కన్నుమూసెనో - తెఱచెనో కన్నదెవఁడు!
సృష్టిశాంతిలో జరుగు సంసృష్టి యేదో!
కోడి యెలుఁగెత్తె 'గొక్కొరోకో!' యటంచు॥

105

చ॥ మలయుచు నిందునందు సుకుమార సమీరము లోరఁబాటి మే
 లొకలుప, శివప్రభుండు పురికొన్నమదిన్ గనుదోయి విచ్చి, తె
 కకలు విదిలించి లేచు విహగమ్ములవెంటన కాల్యకృత్యముల్
 సలిపి, దివాకరుం డుదయసానువు నెక్కుటఁ గొల్వదీర్చుచున్॥ 1

చ॥ పరిణత సత్త్వలైన సచివప్రవరుల్ హితులున్ జమూపతుల్
 దొరసినకొల్వఁ జూచి సరితూచి శివప్రభుఁ డిట్లు వలె, “ము
 షకరమగు నేటిచిక్కు నలుచక్రియలన్ గదలించి యోర్పుమై
 నరసితి - నెట్లువోఁ జివర కడ్డమగున్ జెఱలోని చీకటుల్॥ 10

చ॥ అడఁకువయున్ బెనంకువయు నంకిలివో మొనకట్టఁ జాల వీ
 గడుసరిమూఁకపట్లఁ; దునుఁగన్బడ లాగిన లగ్గులేని యీ
 వడి కడుసున్నితంబ; యిరువైపుల మ్రొగ్గతిలంగఁ బోని కా
 వడిఁ గొని, తొట్రివో కడుగుపట్టును బైలివ చూపఁగాఁదగున్॥

తే॥ అడఁగి పోవుచో - సులతానుఁ డణఁచు మనల,
 నెదిరి మార్కొన్నఁ - దండ్రీ కేయెడరు గలదో!
 యిరుదెఱంగుల మేలులే, దిపుడు బలియు
 నొకని వానిపై కనుపుసేయుటయ తగవు॥ 109

ఉ॥ మోగలుపాదుషాబలఁగమున్ దలపోయుచు లోఁగి, వారి వై
 రాగమ మెన్నుచున్ బడగయాడక యుండె బిజాపురీశుఁ; డా
 మోగలుపాదుషాహి తఱిముట్టుచు దక్షిణభూమియెల్ల స్వా
 హ గొన వేచియుండె - స్వసహాయుల బంగరుకేల దువ్వచున్॥ 110

చ॥ ఇది తగువేళ : మోగలుల కేదియెలాభముఁ జూపి - సాయమున్
 బదిలముసేసి - తండ్రిఁ జెఱఁబాపఁగ వచ్చు; బిజాపురంబుతో
 నెదిరెడుమాకు సాయపడ నింతయు లోఁగఁడు పాదుషాహి: యీ
 యదుపునఁ జిక్కువాపి, సమయానుగుణంబుగఁ జూత మవ్వలన్॥

ఉ॥ ఇప్పటిదాక మోగలుల కె గ్గొనరింపక యుంటగూడఁ దా
నొప్పిదమయ్యె : రెంటఁ బగయూఁది నిలంబడునే బిజాపురం -
బప్పులబోయి మోగలుల కగ్గమ నైస : దొకంట వారికిఁ
దప్పఁదలంచి - తాను మనదాపునఁ జేరుటనైనఁ గాఁదగున్॥ 112

తే॥ అనువుమెయి నిప్పు పాహజహనుసాయ
మందా టుర” వని తననిశ్చయంబుఁ దెలిపి,
యంద ‘ఱిది యుక్త’ మని మెచ్చియాడ, నపుడ
కమ్మ వ్రాసుండఁ గాదుపాగారి కిట్లు॥ 113

— పాదపా కుశ్రరము — పాజీ విషుదల. —

సీ॥ “శ్రీమ దుద్దామ డిల్లీ మహాసామాజ్య
సార్యభౌములవారి చరణపీఠి
వినతుఁడౌ శివరాజు విన్నపమ్ములు, — మేము
శమనియోగుల మొక్కతరమునుండి,
భారతభూ సార్యభౌములౌ మీప్రభు
త్వము నండఁగొనఁ బెద్దతలఁపు గలదు,
దక్షిణభూమియంతయు గెల్వఁదలఁచు మీ
జతనమందునఁ దోడు సలుపఁగలము,

తే॥ మా మనవిఁ జిత్తగించి, సామంతులందు
మమ్ముఁ జేరిచి, మాతోడు సమ్మతింపుఁ :
డిందు వంశక్రమాన మే మందుచున్న
‘దేశముఖ’ హక్కులను మాకుఁ దీర్పఁగనుడు!॥ 114

మఱియొక విన్నపంబు; తను మార్కొనఁగా నను తేపెనంచుఁ దీ
వరపడి, నాదుతండిఁ బెట్టుట బిజాపురపున్నవాబు; మీ
యెఱుఁగని దున్నదే! యెవరికే నొకయెగ్గుఁ దలంప, నడ్డుగాఁ
దిరిగినవారిఁ గొందఱు నెదిర్చితి - వారికి మాకు మేలుగన్॥ 115

చ॥ వివరములెల్ల మీకు వినిపించెడు మా రఘునాథపంతు; మీ
చెవినిడ కెట్టిసాహసముఁ జేయఁగరా, దిపు డేము తీర్పఁగా
నవుతెరు వాఁతె, డుచితమానెడ వారల కాజ్ఞ సేసి తం
డ్ర విడుపుసేయుఁ - డిట్టిలఘుటించిన నిందుఁ గలంత దీతెడున్॥ 116

ఉ॥ * 'గోటన తీటుకార్యమున గొడ్డలి యే' లని, మీ కలమ్ముతో
డ్పాటునఁ దండికిన్ జెఱకవాటముఁ దీసితిరేని, మేటి యా
రాటమువోఁ గృతజ్ఞత దిరమ్ముగ మాతల మోసియుండుఁ - భో
రాటములేని దక్షిణధరన్ దమయేల్బడి తీవసాఁగెఁడున్॥ 117

తే॥ భరతఖండముఁ గొనగోరఁ బట్టి యేలు
తమయెదుటఁ దద్దవల్కు పెత్తనము దగునె!
నెరసు లెఱుఁగమిఁ గన్న మన్నింపవలయు!
వేచియున్నాఁడఁ దమయాజ్ఞ వెడలుదారి!"॥ 118

మ॥ అనుచున్ గమ్మ ముగించి ముద్రయిడి, న్యాయాధీశవర్యుండు నా
త్త నయుండౌ రఘునాథపంతుకిడి కర్తవ్యంబు బోధించి, యీ
పని 'దారా' యవరాజుమూలమునఁ దీర్పన్ గట్టిడన్ జేసి, యా
తనికిన్ గానూ లొసంగి వీడ్కొలిపె - భృత్యశ్రేణిఁ దో డంపుచున్॥

చ॥ పదపడి తండ్రిగారికి నవాబునకున్ బహు లీయఁగోరి, బ
ల్లిదముగ వారిచిత్త మగలించుసెగల్ పయిఁ బ్రాఁకకుండఁ, దా
బాదు పొనగూర్చుపూనిక వెడపొంగులఁ బ్రాయ్వినిబ్రుంగకుండ, య
క్తి దనర నుత్తరమ్ముల లిఖించె నతం డిటు వేఱువేఱుగన్॥ 120

* Shivaji petitioned to the Padsha invoking his patronage and instant aid ... and urged that in saving the life of such a distinguished general the emperor would strengthen the foundations of the Mughal power in the Deccan and could count upon the grateful assistance of Shahji and himself.

Ch. VIII. N. S. Takakhay.

తే॥ “శ్రీ విభాపురపట్టణ సింహాస్థితి
భామినీరాజ్య ధవళాతపత్ర సీమఁ
బ్రభుత నెఱపు నాదిలుషాసనాబుగారి
చెంత విఘ్నము శివరాజు సేయుమనవి॥

121

॥ తమ యాహ్వానముఁ గొంటి; బెన్దలగుటకా దా మితగ్గకొంట యు
త్తమ : మీ నాడును నన్ను రాబిలుచు మీతాత్పర్య మెంతేనియో
గ్య మనకా జెల్లదె! తప్పుగల్గునెడఁ జక్క-ంజేయు దండం బవ
శ్యము కాదందురె - కన్నులుకా జన్మ లొక్కంతి దారి చూపించినకా!!

॥ ఒక కొఱగామియే కలిగియున్న దనుం డది నాకృతంబ, దా
నికి గుఱియైన న న్విడిచి నిర్మలుఁ దండ్రినఁ గొంటి - రిట్లు గొం
చక తమరాజనీతి కలుషం బగునో యని లోఁ దలంతు : నిం

తకు నుచితజ్ఞులైన తమదాపుగదాయని యూహిల్లెదకా॥ 123

॥ నా కార్యంబులయందు నెం దెవరికైనకా గుఱు పొందించు నూ
హ కాలుష్యము లేదు, పట్టుకొని రాజ్యాకాంక్షయుకా లేదు : ధ
ర్మకాంతంబు మతంబు నోముటిది న్యాయ్యంబుచుఁ గైకొంటి, శి
క్షా కల్పంబున దీనఁ దప్పుఁగొనురేకల్ మీరు భావించురే!! 124

మోసముఁజేయువా రడఁగ మొట్టుచు, దుర్గపదంబునకా విప
ర్యాసముఁ జూపువారి దిగతాచుచు, మ మ్మెదిరించువారికికా
ద్రాసముఁగొల్పి, యిట్లు తమరాజ్యము మామత మోము పూనికకా
జేసితి నాజ్ఞ వేచి - పెడసేతల కిందున దారిఁజూతురే!! 125

శాంతపథమ్మునకా దరిచి సాగిన సర్వముఁ జూడుఁ : డెందుఁ బ
క్షాంతర దీక్ష లేని తమయానతి కొప్పమి లేదు : తండ్రీ వి
శ్రాంతికిఁ దోడునూపెడు తెఱంగున నెమ్మదిముట్టి - మిమ్ము ద
ర్శింతుఁ, బాసంగుతీరు వివరింతుఁ, ద్వరంబడఁబోమి కోరెదకా!” 126

తే॥ అనుచుఁ గమ్మ ముగించి, యనంతరంబ
తండ్రినిగుఱించి యెడఁదలోఁ దరఁగలించు
వెడతలంపులఁ బొడము సవ్వడి నడంచి,
తడవికొను కేల వ్రాసె నుత్తరము నిట్లు॥ 12

చ॥ “అదరు నెడందతో వణఁకు హస్తముతో వెనుకాడు పూనితో
‘నిది’ యని తేల్చులేని యెదియే లిఖింపఁగనైతిఁ దండ్రీ! శ్రీ -
మొదలిడి, పైన మీకుశలమున్ మఱి మాకుశలంబునైన వ్రా
యఁ దెరువులేనికమ్మ హితమా నె - నమస్కృతి వ్రాసిపెట్టినన్॥ 128

చ॥ అటఁ జెఱసాల, గుండె లవియంబడు చీకటికొట్టు, వాకిటన్
భటుల తళ తళించు కరవాలుమెఱుంగులు, తీవ్ర వేదనా
కుటిలము మీ మొగం - బిటుల గోచరమై యెడఁ గ్రుమ్మివైచు నా
రట మొకకేల నొత్తికొని, వ్రాసెద రెండవకేలి తూలికన్॥ 129

చ॥ తెగువన కొంటి మీ రనుమతింపని యుద్యమ మొండు; దీనిపైఁ
దిగినవి నేటిబన్నములు - తీఱకపో నవి వచ్చినట్లై; యీ
తగవున నేనొ- మీరొ- సులతానొ నిమిత్త మనంగవచ్చునే!
జగదుదయంబునన్ జిగురుఁజాఱులు పోరులు సూడకుంటిమే!॥ 130

ఉ॥ ఏమని తప్పుగాఁదలఁతు రియ్యది వారును మీరుఁగూడ? నా
సేమముఁ గోరిగా, కెదుటిసేగిఁ దలంబియుఁగాక, నా మతం
బోమఁగ - నాదు హైందవము నోమఁగ - నే నిటు సేయఁగూడదో?
తాము దలంపరో తమహితం - బది మీరును సమ్మతంపరో?॥ 131

చ॥ దొరలమటంచుఁ దీమసపుద్రుళ్ళున వా రిటురేఁగిరైన నన్
జెఱఁగొనరాదో? తండ్రీవని చేతికిలోబడు మిమ్ము శిక్షకున్
గుఱికొనుటేమి? మీరు నిదికూడదటం చలవారిఁ బల్కఁగా
నఱగొనుటేమి? మీకుఁ బ్రభులైరనుచున్ ననుఁ దప్పఁజూతురో?॥

చ॥ † కొడుకని తండ్రియంచు నొనగూడిన బంధమకాక, నాయొన
రైడుకృతులందు మంచికినిఁ జెడ్డకు - మీకును బొత్తులేదు, వా
రడుగిడ హక్కులే - దెవరియత్నము వారుగ నుండవచ్చు; ధీ
రుడు సుతుఁడైనఁ దండ్రియెడఁగ దొలఁగించు నిజోద్యమంబునన్॥

ఉ॥ † వారల యుప్పుఁ దింటిమని వాకొసరాదని నాతలంపు - నే
నేరనినాఁడు మీయొడిని నిల్చిననాఁ డది యుండవచ్చు : నే
నీరతి రెండునుంబదియనేడుల ప్రాయమునుండియున్ స్వతం
త్రారభటిన్ జరించితి-సహాయులు పెక్కురు తోడుసూపఁగన్॥ 134

ఉ॥ † పట్టితి వారిదుర్గములుఁ బ్రాంతము - లట్టులే మీవికూడఁ జే
పట్టితి : నిర్వు రేకమయి బల్మిని న న్నరికట్టి పోరునన్
నెట్టఁగవచ్చు - నిల్వఁగల నేరిమిగల్గిన నిల్లు : నట్లుపో
కిట్టటు వ్రేలుచూపి, వెడయెత్తుల నెత్తు టుదాత్త రీతియే?॥ 135

చ॥ † నిజము వచింప నింకె; గమనించెద నీపయి సాధురీతి నీ
గజిబిజియంతయున్ దులుపఁ - గాఁగలయంతయుఁ గాకమాన; దా
త్మజుడగువాఁడు చూపఁదగు ధర్మమునంతయుఁ జూపెదన్; మనో
రుజ లెడఁబాసి నిశ్చయపరుండవు గమ్ము, తలంకుఁ బాయుమీ॥

ఉ॥ మీ యుపదేశ మే ననుగమించితి సర్వము, తల్లిభావమున్
దోయిటఁగొంటి, నింజుమదితోడ భవానిహితమ్ముఁ గంటి, నా
ధేయము రాజనీతి గణుతించితి, నెందుఁ గొఱుంతలేని సరి
ధేయము తీరుఁబొందఁగ - విధేయుడనై మిముఁ జూడ వచ్చెదన్॥

† I owe my birth to you but not my deeds. ... You may argue that till to-day I have eaten their bread ... but up to the twelfth year one is accounted a child and up to that age I lived upon your bread As I have taken forts and strongholds belonging to others, so are yours in my possession. ... About them you should decide as is fit. ... I shall in this way acquit myself of the duties of a son. Page 174. Sabhasad.

తే॥ కల యథార్థము సులతానుగారి కేను
 దెలియఁబఱచితి నొక్కొంత వెలితిలేక :
 నాప్రయత్నము వారిఁడెందము నిజంబు
 సరళమైన - భవానియే సరదుఁగాక”॥

138

తే॥ అనుచు వ్రాత ముగించి ముద్రాంకనమున
 భద్ర మొనరించి, యుత్తరద్వయము భటుల
 చేత ననిపి, కొల్వునువీడి శివవిభుండు
 చనె - ననంతర కరణీయ సజ్జఁడగుచు”॥

139

చ॥ దినములు కొన్నివోయె, జనుదెంచె వడిక రఘునాథపంతుఁ; డ
 య్యనఘుఁడు, - పాదుషా యనునయంబునఁ గార్యము సమ్మతింపఁ గై
 కొని, షహజీవిభుక విషువఁగోరి, నవాబున కాజ్ఞచేసి పం
 చిన వివరంబులెల్ల - వినిచెక శివఘాపతి సంతసింపఁగక॥

140

సీ॥ సార్వభౌముండైన షాజహా సంపిన
 యాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య మగుటవలనఁ,
 దగు శివరాజును త్తరముల షాహజీ
 యనపరాధత వ్యక్త మగుటవలనఁ,
 దన మంత్రులందుఁ గొందఱు సేయువిన్నపం
 బవలఁ దోయఁగరాని దగుటవలనఁ,
 గ్రమముగాఁ బ్రజలలోఁ గలుగు నసంతృప్తి
 యణఁప కుండఁగరాని దగుటవలన,

తే॥ సర్వమెఱిగిన యాదిలుషానవాబు
 షాహజీప్రభు విడిపించి సత్కరించి
 తనకొలువుఁ జేర్చి మన్నించె; దద్విధంబు
 చెవుల కమృతమై హర్షించె శివవిభుండు॥

141

❖ బిజాపూరువారి పన్నుగడలు — శివాజీ ప్రతిక్రియలు ❖

చ॥ ఒకయెడ భోక్ సలేకుల శుభోదయమా సుతజన్మవార్త, వే
తొకయెడఁ దండిగారు చెఱునుండి తొలంగుట, భావిభాగ్య సూ
చకముగ రెండు దండగొని సంపతిలక్ - శివరా జొనర్చెఁ గౌ
తుకమున దైవతార్చనలు తోరపువేమక లన్నదానముల్॥ 142

శా॥ కారాగారముఁ బొసియున్ - జనకుఁ డాకణ్ణాటమున్ జేర కా
యూరన్ గొన్నిదినంబు లుంటఁ గని, యేయుద్యోగమున్ జేయ నే
యారాటం బొనగూడనో యని, శివుం డందాఁక రాజ్యాంగసం
స్కారంబుల్ గనుచుండె - నారి మదిపోగల్ పైన గుర్తింపుచున్॥

చ॥ చనె మూఁడేం; డ్లెట్లుపైనఁ గన్నడపుదేశం బేగుచున్ షాహజీ -
“నను మోసంబునఁబట్టి కట్టి చెఱులోనన్ బెట్టి ‘బాజీ’ ముధోళ్
జననాథున్ గసిదీటు కక్క-సమునన్ జక్కా-డి, నాపుత్రకుం
డనుటన్ నిల్పు” మటందు న్రాసి చనె, నీర్వ్యా తప్త చిత్తంబునన్॥

చ॥ జనకుని యానఁ దీర్పఁగొనందములన్ దఱివేది, యుద్యమం
బనువునఁ గూర్పఁగాఁ దెరువులారసి, నల్లడ వేగువారలన్
బనిచి రహస్యమంపించు, శివప్రభుఁ డెప్పటియట రామదా
సునిఁ గననేగఁ గోడుగొనుచున్ - ‘బరణి’ గిరిదుర్గ సీమకున్॥ 145

చ॥ గురుఁడగు రామదాసమునిఁ గొల్చి శివప్రభుఁ డంతఁ బూర్వపుం
జరితముఁ చెల్పుఁగా - నతఁడు సంగతముల్ వివరించుచుండె : నీ
మురువున రెండు మూఁడు దినముల్ గడవన్ మును పంపియున్న వే
గరి యొకఁ డేగుదెంచి, యటఁ గన్నయదంతము వలె నీగతిన్॥

తే॥ “షాహజీరాజుగారు బిజాపురమున
నుండుతఱి - వారిక్రింది యుద్యోగులెల్లఁ
గెరలి కర్ణాటసీమలోఁ దిరుగఁబడిరి,
కనకగిరి దుర్గమునఁ బెద్ద కలహమయ్యె॥

శా|| ‡ ఆ జంజాట మడంపఁగాఁ జనిరి సైన్యాటోప మేపార సాం
భాజీగా - రట ముస్తఫా బలియుండై మాఱొడ్డె : దుస్తంతరిం
ఖా జంఘాలుఁడు దూరమున్న యఫజల్ ఖాన్ ముస్తఫాతేసి, సాం
భాజీగారిని ... .. పల్కనోడెదను, దేవా! వారు లే రీధరన్” || 148

చ|| అనునెడ బల్లెమున్ జొనిపినట్లగుచున్ శివరాజు వేటైనా
టిన పులివోలె రేగి, “వికటించిన వీరి దురంత మొత్తున్
జన వెనుదీయదో! బ్రతుకుఁజాపుల నేమగు - నిందుపై లయం
బొనరుచు టొండుగా” కనుచునుండఁగ, నొండొకదూత డాయుచున్ ||

శా|| “దేవా! నేను బిజాపురంబరిగి నిగ్దేశంబుఁ గైకొంటి : మా
యావుల్ వా రెట్టులైన మీ కొకయసాయం బీయఁగాఁ దంత్రపుం
డేవాటంబున నుండి, రాపనికి ‘బాజీ శ్యామరా’ వన్న దు
ర్భావుం బుషి, రతండు కాచుకొనఁ ద్రోవల్ - మిచ్చు సాధింపఁగన్ ||

చ|| తతిఁగొని పల్కఁ టిచ్చటికిఁ దా మరుదెంచుటఁ గాంచి, తోవలో
నతఁడు ‘మహాద్పురంబు’ దరియంచుల దాఁకొనియుండె : జావళి
పతియగు చంద్రరా వతనిపట్టయి దారియొసంగి సాయ మీ
జతగొనియుండె, సైన్యము లసంఖ్యము - లింతయుఁ జూచివచ్చితిన్” ||

చ|| అని వినిపింపఁగా శివమహాప్రభుఁ డా సులతానుగారి వం
చనములఁ గ్రించుసేతల నెసంగు మిడుంగులు లప్పళించుచున్
గనుల గభీరముద్ర వెలుఁగన్ దలయాపుచు, భావికార్యమున్
గనుబొమసుళ్ళు ముళ్ళుగొనఁగాఁ బెనవైచుచు నిట్లు వాకొనెన్ || 152

‡ Instigated, if not actually aided, by ... Afzal Khan, Mustafa Khan overpowered Shahji's garrison and occupied Kanakgiri. ... Mustafa Khan treacherously ordered his artillery-men to hit, if they could, Sambhaji and the knot of officers about him. The batteries killed him instantly.

“సరి! యిక జంకు దీతినది : సజ్జనతల్ కొఱగానివంచు నే
 ర్పిరి సులతానుగా — రిటుల వింగడముల్ మొదలెత్తి : యింక నె
 వ్వరి చెయిమించు వారు తెగబట్టగవచ్చు నెఱుస - నీసునన్
 గొఱవినిఁ జూపఁ గుంతమునఁ గ్రువ్వక, పువ్వులఁ బూజసేతురే?”

తడయంగాఁ బనిలేదు, పొండిపుడ, మా తానాజితోఁ బల్కి - స
 వ్వడిలేకుండ నఖండసేనఁ గొని తోవల్ మార్చి రాగా నొన
 ర్పుడు; నే నెదవనాఁడు పార్కనుమలోఁ బొంచుందు : మీలోన నొ
 క్కఁడు వీరిన్ గనుచుండుఁ - డీపనులు తెక్కల్ గట్టి తీర్పందగున్”

అని వారిన్ వెడలించి, తాను గురు డాయంబోయి సుల్తానువ
 ర్తనమున్ దెల్పుచు నిట్లువలెక, “మునినాథా! రాజకార్యమ్ము లి
 త నిరాఘాటములొనె! పాపమని పుణ్యంబంచు లేదానె! యే
 ఘనుడైనన్ దన మానవత్వ మిటఁ జక్కన్ నిల్ప వీలున్నదే!|| 155

ఏ నలు సంతరా, దన్మత మెన్నఁడుఁ గూడదు, మోసగింపరా,
 దే నొరుఁ గొల్వఁగూడ దనియే తలపోయుదుఁగాని - తండ్రికై
 యా నియమంబు తేలగొనుటయ్యెనో! నేఁ డొనరించు కార్యసం
 ధానము లొప్పవో! మనసు తత్తటమందు నెఱుంగఁ బల్కవే!”

అన విని రామదాసముని యాడె, “గుమార! యుదారమైన నీ
 మనసున కీమెలంకువ సమంజస : మిప్పుడ రాజ్యతంత్రముల్
 గను మెఱపించుచున్న, వటుగానఁ దలంకెద : వొక్కనిల్వినన్
 గనుఁగొన నొనె ధర్మ - మధికారి విభిన్నత యాపుమాతెడున్!|| 156

తాను జగమ్ము మేల్వడఁగ ధర్మము కావలె - ధర్మబద్ధుడై
 తాను జగమ్ము నోమవలె; ధర్మము దైవ మొకండ - దానికిన్
 దాను జగమ్ము గూర్పఁగల తారకమేది? జగమ్ము తాను లే
 రే నలధర్మ మేరి? కిది యెన్నుచు ధర్మము వాడుకోదగున్|| 158

ఉ॥ మానవశర్మమన్న నొకమచ్చున నచ్చుగొనంగ వచ్చునే!

కాననిదైవ మొక్కతెరఁ గట్టుచుఁ దాఁ బయినుండి, సర్వసం
ధాన ముదాత్త మానవవిధా పరిణాధముఁ జేయుఁ; గావునన్
దేనియవోలె మానవవిధిన్ గొనుమీ మలిసంబు వీడుచున్॥ 159

ఉ॥ 'లోకులు కాకు' లన్న నుడిలో నిజమున్నది : వారి నోటిలోఁ

బాకముదీక్షి, పున్నెముచు బాపముచున్ జవి మాఱు, రంగుచున్
రేకయుఁ దేఱు; నేలవివరింపఁగ - 'నా' కనిగాక, లోక ర

క్షాకృతికై యొనర్చునది సర్వము పున్నెముగాఁ దలంచుమీ॥ 160

ఉ॥ అందును రాజనీతి కడు నబ్బురమైనది : యెత్తుకెత్తు వే

యం దగువాడ కార్య సమయజ్ఞుఁడు : పంటలు పండివచ్చునే

కందును గుందులేక - వెలికంచెలు వేయక! వజ్రవర్మమున్

బొందనిమేన శాతశరముల్ చొరఁబాటుచుఁ జీల్చి వేయవే॥ 161

ఉ॥ కావున నీవు సేయఁగల కార్యము సర్వము యుక్త; మొక్కధ

ర్మావసరంబుఁ బట్టి తగవాడుట దబ్బుఁగొంట గాన; మా

యావుల మోసగించుట యనర్హము గాదు; జగద్ధితంబుకై

సేవయు సేవగాదు; వగఁ జెందకు - నీమది మార్పఁబోకుమీ!"॥ 162

చ॥ అనఁ దెలివొంది వారి నెలవంది, కడంగిన కార్యసిద్ధికై

పనిఁగొని యుత్సహింపుచు శివప్రభుఁడున్ సుభటాళి వెంటరాఁ

జని, మునుముందు త్రోవ నలుచక్కియలన్ దుదిగన్ను వెట్టి, పా

ర్కనుమకు దాపుగా నిలిచి కన్గొనె నచ్చటి యంగమచ్చముల్॥ 163

మ॥ తన యాజ్ఞఁగొని యంతలో బలముతోఁ దానాజియున్ వచ్చె; నా

తని కాసర్వముఁ జూపి, సేయఁగల సంధానంబు వాక్రుచ్చి, న

చ్చిన సైన్యంబునఁ గొంతగైకొని శివాజీరాజు తాఁ బొంచి, నె

మ్మిని వా రేమఱియున్న వైపుఁగొని దొమ్మిన్ దూఁకె నొక్కప్పుడిన్॥

|| అటఁ దానాజి మహాకావైపు తత సైన్యాటోపుఁడై దూకి, యె
చ్చటఁ దానై రిపుసైన్యమున్ బొనువ, నస్త వ్యస్త సన్నాహ లం
పటత్ డీల్పడి వారు — నల్లడ దవ జ్వాలావలీధంబులై
యెటువోఁ జాలని లేడిగుంపులటు - లెంతేఁ గుంది రాదందడిన్ || 165

|| ఒకకేలన్ గరవాల మన్యమున డా లొప్పారఁ, గల్గెంబు మా
టి కుడాయించి, శివప్రభుండు సాయమున్ డీకొల్పుచున్ వైరి మ
సకముల్ గోయుచుఁ గుప్పవోయ, శివరాజ తాత్రమున్ బేర్చుపో
లికఁ దానాజియుఁ గోల్తులన్ నెఱిపి చీల్చెన్ శత్రు గాత్రంబులన్ ||

|| అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని సైన్యం బేచి భంజింపఁగాఁ
దమ పన్నాగము లిట్లు నేడు విపరీతంబౌటకున్ గుంది, యొ
చ్చెముఁ దీర్పం దెరువేది పేదవడి, బాణేశ్యామరా వే నికుం
జములోనో తలఁదాఁచె; సైన్యములు విచ్చున్ బాటె నల్లూలలన్ || 167

|| పాటెడువైరులన్ దళిమి పట్టు నిజానుగులన్ మరల్చి, దు
శ్చరుఁడు శ్యామరావు దిగబాటునెడల్ వెదకించి, బావలీ
శూరుఁడు చంద్రరావు తలచూపమికిన్ దలయూఁచి, భోన్సలే
వీరుఁడు సేనతోఁ జనియెఁ బెంపున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగన్ || 168

❖ ప్రతిపక్షుఁడగు చంద్రరావుమోరేను శివాజీ శిక్షించుట ❖

|| ఆపైనన్ శివభూపుఁ డొక్కతటి మంత్రాలోచ నైకాంతిక
వ్యాపారంబున నాంతరంగికుల నాప్తామాత్యులన్ జీరి, మా
యోపాయంబులఁ బన్ను వైరుల దురుద్యోగంబు విన్నించి, మ
ర్గాపాతంబుగఁ దత్ప్రీతిక్రియలు సేయఁగోరి తా నిట్లనెన్ || 169

|| “తో”వలు పాదుషాచెలిమితో వికటింప, బిజాపురీంద్రు దు
ర్భాషము హెచ్చె; దండిఁ జెఱఁబాపుటనుండియు రాజకీయ వా
తావరణంబు గుల్లవడి, యందముచందము మాటె; సాహస
శ్రీ వెలివో నవాబు లొనరించెద రీ తెరచాటు బీరముల్ || 170

చ॥ తమ కొలువందునున్న సరదారుల హైందవులైన కొందఱు
గమిగొని, యాసఁజూపి, బయకారముల బచరించి, మాపయ్య
దుముకఁగ రేపుచుండఁ దఱితోడ నవా బిట నెవ్వ రీల్గిన
దమకొకలాభమం - చిది యెదఁ గమనింపర వా రమాయికుల్॥ 1

చ॥ ఇరువురు శత్రులే యయిన, నించుక పైచెలిమి న్నటించి కీ
ఢ్వులుపఁగ లోఁ దలంచు కులబంధులు వీ రనుకూలశత్రు; లే
యొరిమలు లేక మాకుఁ బగయొక్కెద రా బహిరంగశత్రుతా
దొర; లిపు డేరిపై రథముఁదోలుటకై మొదలెత్తఁగావలె॥ 17

చ॥ ॥ బయటికి రాకతప్పదు నవా బెప్పుడైనను - నాఁడె తత్ప్రతి
క్రియఁ గొనవచ్చు; నేఁ డనుసరింపని యీ కులబంధువర్గము
నయమునఁ జేరఁదీసి యొకనమ్మిక లోఁగొన నైనచో ననా
మయమగు నాత్మపక్ష; మటు మాఱనివారలఁ జూత మవ్వలె॥ 17

సీ॥ జావళీధవుఁడు, మోరే వంశజుండైన

‘కృష్ణాజిబాజీ’ యరిదిముండు,

బలవంతులైన తమ్ములు సుతుల్ గలవాఁడు,

పదివేలు మావళాభటులు గలరు,

తనపెద్ద లెవరొ యుద్ధమున బిజాపురీ

పతిమెచ్చఁ బోరఁగా, నతఁ డొసంగు

‘జావళీ’ జాగిరు - ‘చంద్రరావ్’ బిరుదంబు

తరము లెన్నిదినుండి దక్కె వాని;

॥ “The times dictated a policy of union and mutual trust for a common purpose. ... Shivaji tried to interlace to men's interests or ambitions in a way to make them feel pride in common success and shame in common defeat.”

Page 54. “Rise of the Maratha Power” by

M. G. Ranade

తే॥ గీ॥ కట్టిశూరుఁడు మనపక్ష మయ్యెనేని
తఱుఁగని బలమ్ము, దాన నుద్యమము పెరుఁగు;
మనము పశ్చిమదక్షిణ మధ్య మేగు
దారి సుగమమై - తజ్జయశీ) రహించు॥ 174

ఉ॥ కావునఁ జంద్రరావు నొడికమ్ముగ లోఁగొను టొప్పు; నైన దు
ర్భావుఁ డతండు, తంత్రపుఁ దెఱంగులఁగాక మతాభిమానపుం
ద్రోవలఁ బోఁడు, ధర్మము నెఱుంగఁడు, చుట్టటికమ్ము చూడఁ - డీ
యావనసేవ మెచ్చి, మరియుదలు వోఁ గులహాని కొగ్గెడు॥ 175

చ॥ పనివడి రాయబారములఁ బంపితి, “వారలవీడి, మా కడం
కనుగొని యెదువేల బలఁగమ్మునఁ దోడ్పడుచుఁ స్వతంత్రతఁ
గను, మటుగాక వారికిడు కప్పము మాకిడి, మా స్వతంత్రతఁ
జను” మని; ‘యాను గా’ దనక చాటుమఱుంగుల జాతిపోయెడు॥

ఉ॥ అంతటఁబోక ‘చుట్టటిక మంటినఁ గూడిక హెచ్చు’ నంచు, బ
క్షాంతరమైన నోర్చి మను వంపితిఁ - గన్యక నిమ్మటంచు; దా
నింతయు సమ్మతించి బదులీ కొకసోడిమి నుండె; నింక సి
ద్ధాంతము సేసి వాని విహితాహితరీతులఁ దేల్చు టొప్పుగు॥” 177

తే॥ గీ॥ అనుచు వివరించి శివవిభుం డచటనున్న
ధీరు రఘునాథబల్లాలుకోరదేవు -
నాజి దుర్జయుఁడైన సాంభాజికవజి
నాదరమ్మునఁ జూచి యిట్లనుచుఁ బలికె॥ 178

ఉ॥ “వింటిరి జావళీవిభుని వింతచరిత్రము : లిప్పు వాని లోఁ
గొంటకు రీతులెల్లఁ గనుఁగొంటిరి : నేర్పున నందు మీకు మే
లంటినరీతి వాని మనయండకుఁ జేర్చుట చూడుఁ - డింతకుం
గుటును గంటులేక పనిగొంచు మెలంకువతో మెలంగుఁడి! 179

తే॥ గీ॥ పరువుఁ గార్యమ్ము సెడకుండు తెరువు ముట్టి
యతని లోఁగొను తెఱఁగైన నది హితంబ;
బిరుసుతల గానఁ బెనఁకువ దొరయునేని —
మీ కపాయము లేకుండ మెలఁగుఁ డచట॥

180

ఉ॥ నే నిపు డేగనుంటి జననీసహితంబు మహాబలేశ్వర

స్థానముఁ జూడఁ, గొన్ని దివసంబులు మేమట నుందుమేము! యే
దైనను ముఖ్యమైన సలహా గొను పొందిక పుట్టునేని మీ
లో నొక రేగుదెండు — మనలోపము లేదనఁ దీరుసేయుఁడి!”॥

181

చ॥ అని శివరాజు వల్క వినయానతులై సెలవంది వార — లే

చిన బలఁగంబు వెంటఁ గయిసేయ నెకాయకి జావళిపురం
బున కరుదెంచి సేవకునిఁ బుచ్చి నిజాగమనంబుఁ దెల్పు, వా
రిని విడియింపఁజేసి, యొనరించె నతండు యథార్హ సత్కృతుల్॥

182

మ॥ తమ యే తెంచిన రాయబారమును సూత్రప్రాయతం దెల్పి “చూ
తములెం డిప్పుడు విశ్రమింపుఁ” డని యాతం డాడ వీడ్కొంచు, దు
ర్గము నల్మూలలు సంచరించి - యట మర్మబుల్ బలంబుల్ రహ
స్యములెల్లన్ గమనింపుచుండిరి శివత్మాపాల సేనాపతుల్॥

183

మ॥ ఒక సాయంతనవేళఁ దన్నగర బాహ్యద్వార సౌధంబునం
దొక్కడై కొల్వయి, చంద్రరావు శివరాజోద్యోగులన్ ద్వారపా
లకుతోఁ బిల్వఁగఁబంపి సంగతులు శెల్పంగోర, ద్రాక్షాసహ
త్సుకితాత్ముండగు వానితోడ రఘునాథుం డాడ నీరీతిగన్॥

184

శా॥ “రాజా! మా శివరాజమాళి తమ ధైర్య ప్రాభ వోదారతా

తేజంబుల్ గని చెల్మిఁగోరి మముఁ బుత్రైంచెన్; మహాభాగుఁ డా
పాజీపుత్రుఁడు జాతి నీతి మతరక్షా దీక్షఁ గైకొంచు, ని
ర్వాజంబౌ స్వకులీన బంధుల సహాయం బిప్పు డర్థించెడున్॥

185

చ॥ తమకడఁ బెక్కు-లేల విశదంబులు సేయఁగఁ! జూడఁ డిప్పు డే
శము పడుచున్న కష్టములు! సమ్మతి నందఱు మీరు గూడి యు
ద్యమమును నిర్వహింపవలదా! యెవరంతకు వారలై, విప
త్తు మఱుఁగుఁగొంట మేలె! మును గొడ్డలిసామెత మీ రెఱుంగరే॥

చ॥ ఇదియునుగాక, మా శివమహిమతి చుట్టటికంపుమేర మీ
యదు కొనరింపఁగాఁ దలఁచె - నంతటియత్తముఁ డల్లుఁడౌట య
భ్యుదయమకాదె! యీసమయ మొచ్చెముసేయక భావికార్య దో
హదముగ సన్నతించి, యుభయాన్వయముల్ వెలుఁగొందఁజేయుమి॥

ఉ॥ అన్యుల నమ్మి జాతి కహితాచరణం బగు రీతియేల! సౌ
జన్యము శీలముఁ బలము చాతురియుఁ గల వీరలోక మూ
ర్ఖన్యుని మాశివప్రభుని - రాజనియుఁ హితుఁ డల్లుఁడంచు, మీ
కన్యక నిచ్చి, సర్వసహకారము లిచ్చియు, దోడ్పడఁ దగున్!”॥

చ॥ అని వివరింప, మున్న మనసంటిన యీసు రగుల్చు నట్టలై
యినుమడి కావిరేగఁ, గయిపెక్కు తలంపుల వేడియూరుపుల్
పెనఁగొనఁ, జంద్రరావు తనపీటఁ జివాలున డిగ్గఁబాటి యి
ట్లనె - గుటిలభ్రుముక్త పరుషాక్షరముల్ వలకేలఁ జల్లుచున్॥ 189

చ॥ “బభిబభి! రాయబారము సెబాసుగ నున్నది! కొంటెగాండ్రకుఁ
దలముడిమైనవాఁడు సరదారుల కిప్పుడు మేలుబొత్తినై
వెలసెనె? దొమ్మిపోటు దలపెట్టుచు మమ్ములఁ గొల్వఁజేరఁగాఁ
బిలిచెనె? వార్వమెక్కు తనవెంబడి మేము సవారిదీయుటో?॥ 190

చ॥ ఎఱుఁగఁడొ మమ్ము? మాబలము నేమనుచుఁ దలపోసెనో? బిజా
పురిసులతానుగూడఁ దన పోటుఁదనమ్మున కాఁగఁడో? సరా
సరి జగమెల్లఁ దాన పిడుచుఁగొని మ్రింగునో? నేటిదాఁతనుఁ
దిరిపెపుఁ గూటికిఁ గొలుపుదీతెడు తండ్రివిధ మ్మెఱుంగఁడో? 191

చ॥ శ్రీ పలువ యతండు మాకొలమువాడని పల్కిననైన సిగ్గుచే
టలమెడు - నల్లుఁ జేసి తనయన్ ముడివెట్టెడు వెట్టు లుందురే?
తల బిరుసయ్యెనే - కులముతక్కువకున్ సుత నిమ్మనంగ? మీ
కొలఁదులఁ బోక - యెక్కువలకుం దలలెక్కుట లోర్వవచ్చునే?"

చ॥ అనియెడు పల్కులన్ గినుకనంటియు వచ్చినకార్య మెట్టులై
నను సవరింపఁబూని, తమనాయకు నానతి మేరముట్టి, యా
తని మధుపానరీతి యని యారసి, పే రభిమాన మొర్ని లోఁ
గొని, రఘునాథుఁ డాడె - ననుకూల వచో రచనా ధురీణతన్॥ 193

చ॥ “ఘనుడవు చంద్రరాయ! తమకమ్మునఁ బోవఁగఁ బాడియకానె! నె
మ్మనమును జిక్కఁబట్టు : మభిమానమె యున్నను - దేశకాలముల్
గని యనుకూలవృత్తి మెలఁగన్ దలపోయుట మేలు : మా వచిం
చిన దొసఁ గున్నదయ్య! నిరసించుట పెద్దలుమెచ్చు దారియే॥ 194

చ॥ తమమది మాటిపోకకుఁ గతంబు నెఱంగము గాని - మాప్రభూ
త్తమునెడ లోటు లేదనక తప్పదు : మీరును వాఁబఁగూడి యు
ద్యమమును దీరుసేయఁ దగునంటిమి, వంతును వాడు లే, దవ
శ్య మనఁగలేదు, శాంతమత్తులై బదులిం - డిపు డింతయేటికిన్!"

చ॥ అనుటయు, నేయివోయ సెగలంటిన పావకునట్టు లిన్మడ్డి
గనలుచుఁ జంద్రరా వనియె, “గాని కువాడము లేల మాటికిన్
వినిచెదరోయి? మాకుఁ దెలివిన్ గఱపంగల బంటులైతిరో?
చనుఁ, డధికప్రసంగములు చాలు - నిరన్ బెడనోరు మూయుడి?”

§ Balaji More, who regarded the Bhonsles as inferior to his own ancient house, declined the offer (marriage.)

ఉ॥ పెద్దటికమ్మ వేసికొని పిల్వనిపేరట మేలరాగ? మా
సుద్దులతో, బనేమి? గడుసుందన మంటు గరాసు నొక్కని
బెద్ద యొనర్చి వేడబపు, బెండ్లికి వత్తురే? యంచకూనకు
గ్రద్దకు జోడే? వియ్యమున, గయ్యమునన్ మముదేటిచూతురే?”॥

చ॥ అని కనులెట్టజేసి తెగనాడు నుడుల్ మది, గుమ్మివైవ, రే
గిన కనుతెప్పవిప్పు మలగింప కెగాదిగ నిల్వసూచి యి
ట్లనె రఘునాథు, “డాగు, మధికాధికముల్ తెగఁగోయనేల? యె
వ్వని బలగౌరవంబు లలవాని - వొరుల్ తడవంగ నేటికిన్?” 198

ఉ॥ మా కిది యుక్తమంచు, దగుమాటలు పల్కితి : మిష్టమైన ‘నా
గా’ కను - మట్లు కానియెడ, ‘గా’ దను మింతియ, లేనిపోని వా
చా కుటిలత్వమేల? బలసంపద తూచుకొనం దలంతువా -
వాకులతో, బనేమి? మధుపాన మొకింతయు గుట్టెఱుంగదే? 199

ఉ॥ వీరుడ వాడుగాక, పదివేల తరమ్ములకైన భోసలే
ధీరుని, దేటిచూడఁగల తెంపరివే? పయికన్న శూలము
దూరమువెట్టి యొక్కజడ దూయ జనించిన వీరభద్ర ఖ
డ్గారభటి భరింపఁగలవా? శివుపై, జను దక్షు లుందురే?” 200

మ॥ అన, దీండ్రింపుచు, జంద్రరావు పటు రోషావేశ దుర్దాంత వ
త్తనుడై, ఖడ్గము ‘జట్టున’ దిగిచి యుగ్రస్ఫూర్తి బైదూకె: నా
తని కీడై రఘునాథు, డేమటని పంతం బొప్పువాడౌట, నె
త్తిన కాక్షేయము, బాయజిమ్మి, తనకత్తి నాటె వక్షంబున॥

ఉ॥ వ్రేటున రేగి, మైదొరగు వెచ్చని నెత్తుట, దోగి, చంద్రరా
వోట, దొలంగి పైబడఁగ - ‘హుమ్మ’ని యార్చి తులారము మెయి
నాటి గతాసు, జేసె రఘునాథుడు; కావలివారు కొంద అ
చ్చోటున సందడి డెలిసి, చుట్టును ముట్టిరి శస్త్రపాణులై 202

శా॥ దంభోళి ప్రతిమాన ఖడ్గమును హస్తంబందుఁ గీలింపుచున్
సాంభాజీకవజీ యెదుర్కొను విపక్షవ్రాతమున్ దోలె : ౨
కుంభి ద్వంద్వముఁబోలు నాయరువు రుక్మంజూపి, యచ్చోనవ
ష్టంభంబున్ దొలఁగించుకొం చరిగి బైటన్ సేనలన్ జేరుచున్॥

చ॥ జరిగిన కార్యమందుఁ జెయిజాతినతోందర, దాన నచ్చటన్
దుర మొనగూడినన్ గలుగుతోందరయున్, శివరాజుఁ జూడ కే
తెఱఁ గొనరింపరామి గణుతింపుచు, వారు వెసన్ మహాబలే
శ్వరమున కేగి రాజుఁగని పల్కిరి నాటి యుదంత మంతయున్॥ 204

చ॥ వినయముతోడ వారు వినిపించెడు సంగతు లొం డొకండుగా
వినుతఱి - 'జంద్రరా వుసురు వీడె' నటంచు వినంబడన్ మనం
బునఁ గడు నొల్లఁబోయి, శివభూపతి నివ్వెఱపాటు నెవ్వగల్
మునుకొన నూర్పువుచ్చి, తలపోతలకున్ దలయూఁచి యిట్లనెన్॥

చ॥ ‡ “అనుకొనురీతి యేమి - కడ కైనదియే! మొక బాంధవంబు మె
ల్పున నయినన్ స్వజాతి బలమున్ నిలఁబెట్టెడుపూనిక యిట్టు ల
య్యెనె! యనుతాపమే నిలిచెనే తుద! కింతకుఁ బోక తీఱద
య్యెనె కులబాంధవం! బతనియేపున కింతలు రాక యొప్పునే!॥ 206

తే॥ ‡ శత్రు పక్షమై యహితమే సలిపె, నైనఁ
దలఁపుమాటిన నెపుడైన ధర్మరథముఁ
బా) పొసఁగి లాగు నొకమహారాష్ట్రవీరుఁ
డంతరించిన కొఱతవో ననువు గలదె!॥

‡ “From the recently discovered Mahabaleswar account, it is clear that Shivaji repeatedly strove to win More to his side, that More as often tried treacherously to take Shivaji prisoner and that he eventually fell in a quarrel between him and Ragho Ballal Atre, while the latter was delivering

చతుర్థాశ్వాసము.

శా|| ‡ ఆయోబోయె ననంగరాదు, రఘునాథా! యెంతలో నెంతకీ
 డోయీ! నీకరవాలుకంటె మది కెంతో వాడి యున్నట్లుగాఁ
 బోయో గార్యము; చంద్రరాయఁ డొకఁడే సోలేదు-మీభక్తియు
 మా యశాదార్యముగూడఁ బోయె, సపనిందారేఖ నిల్చె దుది!||

చ|| ‡ కలిగినదీనిలో నిజము కన్నడసేసి, యసూయఁజూపి, నిం
 దలు తలకెత్తదే జగము నాకును వారికి మీకుఁగూడ? నీ
 మెలకువఁజూపి మీమది దమించినచో మనకీర్తి యెంత రం
 జిలు! బహిరంగ యుద్ధములఁ జేతికట్టారికి విల్వ హెచ్చదే!|| 209

ఉ|| ‡ సంగతి యిట్టులుండఁ, దెలుచాటునఁ బోయిన దీనికి బ్రథా
 నాంగము నేనుగాఁ దలఁచి, యాత్మకులీనుల హత్యసేతగా
 రంగులు పూయునేమొ నివరంబులు మాసిన భావికాల! మీ
 యింగితమెంచి, యిందు నిజ మిట్టిదిగాఁ గనువాఁడు గల్గునో!"|| 210

చ|| అను శివరాజమాళి హృదయంబు నెఱుంగుచు శ్యామరాజపం
 తనియె, "మహాప్రభూ! వెలితియయ్యె ననన్ బనిలేదు; ద్రోహచిం
 తనుఁ బొలియించి ధర్మము యొనర్చిన యీ రఘునాథు మన్ననన్
 గనఁదగు - దోస మెంచెను జగమ్మన కీశ్వరుఁడైనఁ దప్పునే!"|| 211

him an ultimatum. Shivaji was thus clearly innocent of More's death!" Page 272. Kincaid, C. V. O., I. C. S.

‡ This active hostility of Chandrarao More could not be safely put up with any longer, and Shivaji's agents, Ragho Ballal and Sambhaji Kawji resolved on their own account to punish the Mores. P. 93. M. G. Ranade.

‡ "చంద్రరావు ఘాతవృత్తాంతమంతయు శివాజిచరిత్రలో నొక గొప్ప కలంకమనియు, నతఁడు నీతివిహీనుఁడని చూపుటకు గొప్పనిదర్శనమనియుఁ గొందఱు ... చరిత్రకారుల యభిప్రాయ మైయున్నది. ... తన్ను మోసపుచ్చిన వానిని, మోసపుచ్చునున్నవానిని మోసపుచ్చిన నెంతదోషముండునో అంతకంటె నధికదోషము శివాజిపై నారోపింపరా దనుటకు సందేహములేదు." పుట 55. 'శ్రీశివాజిచరిత్రము.' - కె. వి. లక్ష్మణరావు.

చ॥ కడచినదానికంటె జరుగంగల దానిని జిత్తగింపుఁ - డీ
యుడుకున జావళీవిజయ ముద్దవిడిన్ గొననొప్పు : నింత సం
దడివడి యొల్లబోక తగునా! యొకధర్మము నిర్ణయింపుచున్
దడయుట మేలె! దాన నమృతమ్ము విసమ్ముగ మాటఁగూడదో॥

చ॥ అనుటయుఁ గార్యమెంచి, సమయానుగుణంబగు త త్ప్రబోధమున్
బనిగొని, యష్ట సేననడుపన్ రఘునాథున కాజ్ఞసేసి, యే
చిన బలఁగమ్ముతో మసకచీకటి వాయకమున్న తత్పురం
బును దరిఁజేరి, కోట నలుమూలల ముట్టడివెట్టె నేపునన్॥ 213

ఉ॥ “ఇప్పటికైన వారు తగవెంచి చలమ్ముచువీడి, కూడిరా
నొప్పెదరేమొ” యం చనునయోక్తులతో నొకదూతఁ బంపెఁ గీ
డొప్పక షాహజీతనయుఁ; డుక్కివ్రులై పగరేఁగి యీసునన్
గొప్పరమెక్కి, వారు కసికోతలకున్ దిగి రక్కసింపుచున్॥ 214

ఉ॥ గండు మగంటిమిన్ బిరుదుగట్టిన వీరులు - చంద్రరావుత
మ్ముండగు సూర్యరాయఁడు, చమూపతియశాహనుమంతరాయఁ, డ
ద్దండులు పుత్రులున్ దెగువ దందడిలన్ బదివేల మావళా
దండు వెలార్చుచున్ గవకుదాటి పయింబడి రంజవేయుచున్॥ 215

ఉ॥ పంతము వంతువాటఁ దెగబట్టి పెనంగెడు రెండువైపులన్
దంతురమయ్యె మొండెముల తండము, నెత్తురుటేలు పాటెఁ; గా
లాంతకుఁడౌచుఁ దెంపు మెఱయన్ రఘునాథుఁడు సూర్యరావుపైఁ
గుంతము దూసి, వక్షమునఁ గ్రుచ్చి ధరన్ బడఁద్రోసె నార్చుచున్॥

తే॥ దానఁ జెలరేఁగి సేనలఁ దఱిమి నటకె
మారి మసఁగినయటు హనుమంతరావు :
వాని కెదురెక్కి యుటిమి సాంభాజికవజి
శాతశరమున వానిమస్తకముఁ దునిమె॥

ఉ॥ ఈ జడి యిట్టులుండ, మునుమెత్తుచు మూకల మ్రొగ్గదోలి తా
నాజి కరాళ ఖడ్గవలనంబులఁ బీనుఁగుఁబెంటఁ జేసె : నా
తేజున శత్రుసైన్యములు దిక్కటి నల్లడఁ బాటసాగె : నీ
యోజను జంద్రరావుసుతు లొంటిఁ బెనంగుచుఁ జిక్కి రచ్చటన్॥ 218

ఉ॥ చిక్కిన వైరిపుత్రకులఁ జేకొని, సేన మరల్చి, జావళి
దక్కొని, యందు పాతటలదాఁచిన పెద్దలనాఁటి రొక్కపుం
బొక్కస మేన్గులున్ దురగముల్ గొని, స్వీయపతాక దానిపై
నెక్కొనజేసి, తజ్జయము నించె శివప్రభుఁ డుత్సవములన్॥ 219

చ॥ తలఁచిన యంతకంటె వితత మ్మనఁగా నెదురైన కార్యమున్
గెలిచి, శివప్రభుం డచటి కీడును మేలును దీర్చిదిద్దఁగాఁ
గొలువొకఁడానతిచ్చి, యనుగుల్ సచివుల్ హితులున్ జమూపతుల్
వలగొని కొల్చుచుండ నలవారలఁ గన్గొని పలెక నీగతిన్॥ 220

చ॥ “బలియుఁడు చంద్రరావు మనపక్షముఁ జేరిన మే లటుంచు మా
కొలిచిన కార్య మిట్లు తలకోతలతో ముగియంగనయ్యె : నిం
తలు ముడివెట్టఁగాఁ దలఁచు దైవము కారణ మయ్యెఁగాక - దా
యలవలె మేము పోరఁదగవా పగవారికిఁ జో టొసంగుచున్॥ 221

ఉ॥ § మాయలు వన్నె, వైరులకు మంతనమున్ బల మిచ్చె నాతఁ డ
న్యాయము గూడదంచు రఘునాథునిఁ బంపితి సంధి - కై ననున్
మాయకపోయెఁ దద్దురభిమానము! మా తగ వోర్మియున్ వృథా
వోయె! గుటుంబమెల్లఁ జెడిపోయె! సహాయము పోయె జాతికిన్॥

§ “At the suggestion of the Bijapur government, More now allowed Baji Shamraj to use his fief as a base from which to surprise and kill Shivaji.

తే॥ ఏ మనఁగనేమి! కడచనె నెల్లతగవు —

నిలిచె వారికి మన కొక్క-వెలితిమాత్ర :

మంతయును దైవనిర్ణయం బగుట నిజమ

యైన, మనవైపు కొఱలేమి యరయవలదె!!

223

ఉ॥ పోయినదానితోడఁ బగఁబుచ్చక, తత్సతు లిర్వు రింత లేఁ
బ్రాయమువారుగానఁ దెగరాఁజెద : రందున సత్ప్రవర్తనఁ
బోయెడుదాఁక వీరి మనపోత్తున నేమటకుండి యోగ్యులఁ
జేయుఁడు - రక్షకాళి పరిశీలిత రాజగృహంబుఁ జేర్చుచున్!!

224

తే॥ గీ॥ పతినిఁ బాసిన నెవ్వగఁ బరితపించు

తత్కుటుంబమునెడ సమాదరముఁ జూపి,

యచిత సౌకర్యములఁ గూర్చి యుపచరింప

నంచితోద్యోగులను నియమించుఁ డిచట॥

225

ఉ॥ తక్కిన రాజ్యపాలన విధానము తాచితి యెంచి శ్యామరా
విక్కడఁ దీర్పఁగావలయు; నీవిజయమ్మున దేశలక్ష్మీకై
యుక్కునఁ బ్రాణవాయువుల నొప్పరికించిన వీరయోధులఁ
మక్కువ నాదరించి, తగు మన్నన లీవలె వారివారికిన్”॥

226

తే॥ గీ॥ అనుచు రఘునాథువైపున - నతనిపజ్జఁ

గవగొని వసించు సాంభాజికవజ్జపైనఁ

జూపు వెలయించి యాదర సూచకముగఁ

దనకడకుఁ బిల్చి వారితో ననియె నిట్లు॥

227

చ॥ “పొరపడియుంటి మీ జతనమున్ వినిపించినయప్పు మీరు తొం
దరపడినా రటం, చది కతమ్ముగ రాఁగల కోపతాపముల్
విరసతఁ జూపకుండఁ గన్తువిచ్చె దయాళు భవాని; వారి ము
ష్కరతను గంటి నే స్వయముగా నిట - మీ నెఱిలే మెఱింగితిన్”

॥ ఈ విజయమ్మునందు మొదలెత్తుటనుండియు మీరుచూపు స
ద్యావము - ప్రాణమైనఁ దెగఁబట్టిన తెం - పెడవోనియోర్పు - బా
హు విభవంబుఁగూడి సమయానుగుణంబయి మెచ్చుఁ గూర్చె; మీ
పోవుతెఱంగు తక్కిన చమూపతు లందఱు నేర్వఁగాఁ దగె॥ 229

॥ శక్తియు రక్తియుఁ బలము సాహసముఁ వెలయించి, దేశముఁ
భక్తి భజించు మీకు బహుమానముగా నిడు నీకటారు లా
సక్తినిఁ గొంచు, మా కుడిభుజమ్మునెడఁ గొలుపుండుఁ, డాహవో
ద్రిక్తుల వైరులఁ దఱిమి తేజముఁ గూర్పుండు దేశలక్ష్మికి॥”॥ 230

తే॥ గీ॥ అనుచు మన్ననఁ జూపి యనర్హభూష
ణాంబరమ్ములఁ దనియించి, యర్హరీతిఁ
దక్కుయోధుల మన్నించి, దండనున్న
వినయవంతు మోరోపంతుఁ గనుచుఁ బలికె॥ 231

— శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు — విజయములు —

॥ “ఏ నిటు దండయాత్ర మునుమెత్తెదఁ బశ్చిమవార్ధియంచు ల
త్రానెడుదాఁక; నేటి విజయమ్ము వెలుంగ, మహాబలేశ్వర
స్థానమునొద్దఁ ‘బా’ ర్కనుమదాపున దుర్గముఁ గట్టి మీవు - కృ
ష్ణానది కియ్యెడఁ బురుటిసంతన దీరుటఁ బావనం బగు॥ 232

నీ॥ నాల్గువైపులఁ గొంకణము సహ్యాధరణి యం
తట రాను బో, ముఖద్వార మిచటఁ,
దొలుత బిజాపురీశుల మహాధనరాశి
యుడివోక మనచేతఁ బడియె నిచటఁ,
జెడుతలంపున మమ్ముఁ జెనకి బాజీశ్యామ
రాయఁ డేపటి, దాఁగిపోయె నిచటఁ,
బగఁబూని సకుటుంబముగఁ జంద్రరావు రూ
పటివోవ, ‘జావలీ’ దొరకె నిచట,

తే॥ మన ప్రతాపోదయము దినదినముఁ బెంచు
క్షేత్ర మిదియకాట నిట దుర్గసీమఁ గట్టి,
యట భవానికి దేవాలయము ఘటించి,
దానికిఁ 'బ్రతాపగడ' మభిధాన మిమ్ము!"

233

తే॥ అనుచు నియమించి, తక్కిన పనులు దీర్ప
వారివారినిఁ బంపి, తత్ప్రాంత దుర్గ
ముల 'వసోటా' ముఖంబుల గెలిచి, 'హీర

దాస' మను ప్రాంతమును గెల్వఁ దరలె శివుడు॥ 234

మ॥ అట 'బండ' లను 'రోహిణి' పతి యవార్యాటోపుడై పోరి, త
త్పటుధాటికొ దెగి మ్రగ్గె; దత్సచివుడౌ బాజీప్రభుం డాహవో
ద్భటుడై మారొని, యల్పసైన్యములతో దర్పించి పోరాడె; నే
మిట నేపా శివరాజుసైన్యములు దొమ్మిట్ బట్టె నా దుర్గము॥ 235

ఉ॥ అప్రతిమాన విక్రమ విహారములకొ బ్రభుభక్తిఁ జూపు బా
జీప్రభు మెచ్చికొంచు శివజీ యట దుర్గపతిత్వ మిచ్చి, సై
న్యప్రభుఁగా నొనర్చి, తన యాన మెలంగుచు నాల్గువైపులకొ
స్వ ప్రతిపక్షముకొ దఱుముచాడునఁ గట్టడచేసి యేలొకనె॥ 236

ఉ॥ వారక 'హీరదాస' మను ప్రాంతము గెల్చి, శివప్రభుండు శృ
గారపురమ్మునకొ గెలువఁగాఁ జనె; నీకథ లాలకింపుచుకొ
వీరుడెయయ్య 'రామదళవీ' యను తత్పతి పాటిపోయె - శృం
గారపుర ప్రభుత్వమును గానుకవెట్టెఁ దదీయమంత్రియు॥ 237

ఉ॥ అంత శివప్రభుండు ముదమందుచు, 'వాడి' ధరాధినేత శా
వంతుని గెల్వఁబోయె; బలవంతుఁ డతం డెదిరింప నుండ, సా
మంతులు వానిమంత్రు లతిమానుషమా శివరాజు విక్రమం
బింత యెఱుంగఁజేసి, యెలయించిరి లోబడ శాంతిదూతలై॥ 238

|| ‡ అలశావంతుడు భోక్తా సలేకులమువాడై యుంటఁ - బూర్వప్రభుల్
నిలయంబందున నిల్చి కొల్చెడు 'భవానీఖడ్గ' మర్పించి కా
సూలతో లోబడ సమ్మతించుట - శివత్మాపాలుఁ డవ్వానితోఁ
జ్జలికారంబున కిచ్చగించి, మది మెచ్చెన్ వాని సౌజన్యమున్ || 239

తే|| ‡ మూడువందల మొహరీల మోపు గలిగి

కలిత నవరత్న ధగధగతాఁతు లీను

నా భవానీమహాఖడ్గ మందికొనుచు

శివపతి జగత్త్రయంబు గెల్చినటు లలరె||

240

|| ఆపయి దండయాత్ర నపరాంబుధిమేరకుఁ బోవచుండ, "బీ
జాపురిలో నవా బొకరుజన్ మరణించె" నటంచు, "దత్తుతుం
డేపునఁ దండ్రెగదైపయి నెక్కె" నటం, "చవురంగజేబు బీ
జాపురి గెల్వఁబోయె" నని చారులచే శివరా జెఱుంగుచున్ || 241

|| అనుకొనియున్న దిగ్విజయ మాపి, జయించిన రాజ్యమెల్లఁ బా
లనమునఁ దీరుసేయునటులన్ దగువారల కాజ్ఞ సేసి, చే
సిన పనికంటెఁ జేయఁగల సేతలకున్ మది నుత్సహింపుచున్
జనె శివరాజు సేనఁగొని చయ్యన రాజగడంబుఁ జేరఁగన్ || 242

|| అంతట దూతలన్ బనిచి యచ్చటి సంగతులన్ గ్రహించి, సా
మంతుల మంత్రులన్ గలిసి మంతనముల్ శివరాజు వలె, "నీ
పొంతన మొక్కమేలునకుఁ బుట్టెనొ! కీడున కయ్యెనేమొ! సి
ద్ధాంతము సేయరా దయినఁ - దప్పదు మార్పొకఁడంచుఁ దోచెడిన్ ||

‡ There was a famous long sword worth 300 hons (pagodas) with a chief, Gowalkar Sawant by name. ... The Sawant ... seeking an interview with Shivaji presented him with the sword. He (Shivaji) gave it the name of his tutelary deity Bhavani.

ఉ॥ బాలకుఁ డీనవాబు; బలవంతులు సైన్యపతుల్ వజీరులున్
దాలిమిఁదూలి లోనికలఁతల్ పెనవైతుర కాని తెంపునన్
మేలు దలంప; రి య్యదనుమెట్టినవాఁ డవురంగజేబు తా
నాలమునెత్తి వచ్చె - సమయజ్ఞున కందనిత్రోవ లున్నవే॥ 24

ఉ॥ షాహజహానువోలె నొకచక్కటివాఁ డనరా దితండు - దు
ర్యోహములొడ్డుతాంత్రికుఁ, డపోహాలకున్ గుహ, రెంతకేనియన్
సాహసమూను తెంపరి : బిజాపుర మీతనిచేతియందుఁ బూ
ర్ణాహుతి గాకపో - దెవరియంతకువారయి కన్నుమూసినన్॥ 24

చ॥ పయిఁబడి రాకయుండఁ దొలివంతున లోఁగొనె గోలకొండ, న
క్షయముగ వారిపొత్తు జరుగన్ దసపుత్రున కానవాబుక
న్నియఁ గొనె, వారు తోడుపడ నేఁడిటు పైకొనె - స్వీయసమ్మతిన్
గయికొన కేల్పడిగొనుట కప్పములీమి నెపంబు వెట్టుచున్॥ 246

ఉ॥ ఇంతయుఁ బాదుషానికృతి, యిందు బిజాపుర మంతరించు తీ
రెంతయుఁ దోచు : 'నైన మనకే' మనియున్, 'బలవద్విరోధ' మం
చంతరమెంచి కన్నలపు టర్హమె! నేఁడిది మిగ్గిరి బల్పునన్
గతులు వేసి, రేపు కడఁక మనపై కతఁ డెత్తిరాఁడొకో॥ 247

చ॥ మనము బిజాపురీశుఁడు సమానముగాఁ దెగి పోరవచ్చు, నా
తని మన - మాతఁడున్ మనల దక్కొనవచ్చు, మఱొక్కఁ డిందుఁ బై
కొనఁ దగ : దట్టలైనఁ గలుగున్ జెడు గిర్వర కౌట, నేడు ము
నొకని యవురంగజేబు నుటుగొట్టి, బిజాపురి కూత యీదగున్॥

ఉ॥ ఆ వెర వొప్పునైన, మనమై మునుమాఁకుచు సాయ మీయఁగాఁ
బోవుట మేలుగాదు, నయమున్ బ్రయమున్ గలిగింప, దొక్కవో
ద్రోవలుమాటి యిర్వయిపు ద్రోహముగానయి రెంటఁ గీడగున్
గావునఁ, దేలిపోని యెసకంబున వేఱొకదారి తీరగున్॥ 249

॥ ఒకట బిజాపురంబు బలమూడుచు నుక్కునఁ బోరుచుండ, వే
తొకటఁ బరాక్రమించి మన ముద్దవిడిక మొగలాయిరాజ్యమున్
వికలముఁజేసి కొల్లగొని వే యలయితము - దీన వాని పూ
నిక యిరుపాయలొచు, నెవనిక గెలువక దరిలేక చిక్కెడుక॥ 250

॥ ఇప్పటి కీకడంక సరియే - 'యొకచో యవనద్వయంబు తా
మొప్పుగ సాధిఁగూర్చికొనియున్ మనపై కరుదెంచు' నన్ దలం
పొప్పరికింపరాని, దపుడో? - యపుడో యననేటి కావిధం
బెప్పటికైన నున్న, దదియెంచి తలంకిన నింత యేటికి॥ 251

తే॥ మఱివిత్తులో నెంతటి మహిమ గలదో -

దెసలఁ గబళించు కొమ్మల నెసఁగునాఁడె

తెలియఁదగు; దాని మొలపించుదేవుఁ డెఱుఁగుఁ

బెంచువిధ - మూడవాఱ బల్పించు విధము!"॥ 252

॥ అని వివరంబులాడి, తగునంచని యందఱు వల్కఁగా ననీ
కిని వెడలించి, ముందు పరికించినతోవ నెకాయకిక బలం
బును నడిపించి, యందుఁ దొలిముద్దగ జున్నరుపట్టణంబుఁ గై
కొన మది నెంచి కోటగవఁకుల్ వడిదాఁటుచు లోనికిక జనె॥ 253

॥ జున్నరు నాయకుం డెడముసూపక వచ్చు శివాజినైన్యమున్
గన్నులఁ జూచి, వారి నరికట్టుటకున్ బలఁగంబులేమి నా
పన్నత నొందియున్ బెరఁకువన్ గొన మేలిమిలేమి నెంచి, మే
లొన్న తెఱంగునన్ భటులఁగూడి చనెన్ శివరాజుఁ జూడఁగన్॥

॥ ఆ సరదారు భక్తివినయంబులకున్ శివరాజు మెచ్చి, "నీ
దోసము లేదు, నూకుఁ బగతోఁ బనిలే, దిట మాప్రభుత్వమున్
వాసియొనర్పఁగాఁ దలఁచి వచ్చితి, మీవును మాపతాకకున్
దాసుడవౌచు బొక్కసమునన్ ధనమెల్ల నొసంగు" మంచనన్॥ 254

తే॥ * దానికి విధేయుడై సుబేదారుఁ డపుడ
తలుపు తెఱచె భాండాగారములకు నెల్లః
మూఁడులక్షల మొహరీ, లమూల్య మణులు,
సమితధనము, నిన్నూఱు వార్వములు దొరకె॥ 257

ఉ॥ ఆ వసుసంచయంబుఁ గొని యందుఁ బతాక ప్రతిష్ఠచేసి, సై
న్యావళి వెంటసంటఁగ నహమ్మదుపట్టణ మేగె శ్రీశివుం :
డీవిధమెల్ల మున్నవిని హెచ్చరికఁగొని తత్పురీశుఁ డెం
దే వెడలించె బొక్కసము; నితటిలో నరికట్టె సైన్యముల్॥ 258

తే॥ పురము లోబడె మున్ను జున్నరుచుబోలి,
యేడువందల గుఱ్ఱంబు లీడులేని
కరులు నాలుగుమాత్ర మాపురిని మిగిలె :
వానిఁ గొని శివభూపుఁ డవ్వలకుఁ జనియె॥ 259

చ॥ తదుపరి శ్రీశివుండు సరదారులఁగొందఱుఁ గొంతసైన్యసం
పదయిడి వేఱువేఱుఁ బనుపన్, మొగలాయిచమూపతుల్ బలో
న్మదులయి వారలన్ దఱిమి మందటిలన్ గొనుచుండి - రొక్కచో
నొదుఁగుచునుండి, రందు గెలుపోటము లేతముఁద్రొక్కుటై తగె॥

మ॥ * శివరాజీగతిఁ బ్రాంతపట్టణములన్ జేపట్టి, యందందు వ
స్తు వితానంబు ధనంబు వాజులు కరుల్ తోరంబుగాఁ గొంచు ని
ష్ట విహారంబులు సల్పి మోగలుల రాజ్యంబెల్ల గారించె; ని
య్యవి యిట్లుండ, బిజాపురంబున రణం బవ్యాహతంబై చనెన్॥ 260

* They carried devastation and alarm to the very gates of Ahmadnagar. ... He (Shivaji) carried off 300,000 hun in cash, 200 horses and much costly clothing and jewellery (from Junnar) ... The success of the Maratha raiders was due to the negligence of the Mughal officers and probably also to their military weakness. Page 60. - J. N. Sarkar.

ఉ॥ మోగలు సైన్యధాటి కెడఁబోయె బిజాపురిసేన, వారికిఁ
లోఁగె వజీరు, సైన్యపతులున్ దమలోఁ గలహించుచుండి : రీ
యాగడమెల్లఁ జూచి భయమందుచుఁ గొండికయకా నవాబు రా
జ్జీఁ గొనఁగాఁ దలంచి పనిచెన్ వడిగా నిటు రాయబారముల్॥ 261

తే॥ “పైక మొకలక్ష యిచ్చి, కావలయుగడము
లప్పనముసేసి, మిముఁ గొల్తు” ననె నవాబు;
రాజ్య మరిగొన నెంచు నొరంగజేబు
పట్టువిడ కాహవముఁ గట్టిపఱచుచుండె॥ 262

తే॥ అంతలోన, శివప్రభుం డధికుఁడగుచుఁ
దనదురాజ్యంబు గారించి తొరసిల్లు
వార్త వినుచు నొరంగజే బార్తిఁబొంది
యిచటి యుద్ధము సడలించి యేపుసూపె॥ 263

ఉ॥ కొంతబలంబు వేర్పఱచి, కోరిన సాధనముల్ ఘటించి, లా
వంతుల సైన్యనాథుల శివప్రభు నొంపఁగఁ బంపుసేసె; నీ
యంతరమందుఁ దండి) మరణాంతరుజా పరిభూతుఁడైన వృ
త్తాంతము రాఁగ, దానఁ గలఁతంబడె నా యపురంగజే బటన్॥ 264

తే॥ “ఏ నిచటనున్నచో రాజ్యమెల్లఁ గొందు
రన్నదమ్ము” లటంచుఁ దా నచటికేగఁ
దలఁచి, యొరంగజేబు సుల్తానొసంగు
ధనముతోఁ దృప్తివడి సంధి యనుమతించె॥ 265

చ॥ కుదిరిన సంధిమాట విని కోల్పోనుచున్ శివరాజు “నేటి యం
గద నపురంగజేబు మొనకట్టి పయిబడునేని లేని యా
పదలగు - వీని నిప్పు డెడఁబాపి, నవాబునుగెల్చి, యాపయిన్
గదియుట మే” లటంచు నొడికమ్ముగ నుత్తర మంపె నీగతిన్॥ 266

సీ॥ † “తమ బిజాపురిజయోదంతము విని చాల
 సంతసించితిని, మీ చనవుబట్టి
 తమరాజ్యమందుఁ బెద్దలనుండి మేమందు
 కొను ‘దేశముఖి’ పన్నుఁ గొంటి, నిదియు
 మును పాదుషాహిగారినిఁ గోరియుంటి, నా
 యన సమ్మతించియు నాజ్ఞ సుంత
 తడవయ్యెనైన మీదయ రాకపోదని
 మునుకొంటి, నీసేత యనుమతింపుఁ;

తే॥ డైదునూర్ల గుఱ్ఱపుదళం బనువుపఱచి
 తమకుఁ దోడ్పడుచుందు, మీదక్షిణమునఁ
 నేముగెల్చినవెల్ల మామేలుబడిగ
 సమ్మతింపుచు, నిండు దేశముఖి హక్కు”॥ 267

తే॥ అనెడుకమ్మ నొరంగజేబునకుఁ బంప,
 నతఁడు సమ్మతించినయటు లభినయించి,
 “యాజ్ఞగొన నీదు ప్రతినిధి నగువు” మనుచు
 మచ్చుపొడిఁ జల్లి ‘ధిల్లీ’ కి మఱలి చనియె॥ 268

చ॥ ఇటు లవురంగజేబు చనుటెల్ల నెఱింగి శివప్రభుండు ము
 న్పటివలె దిగ్దయంబు నడుపన్ దలఁపొంది బలంబుపెంచి, మి
 క్కుటముగ దేశదేశముల గుఱ్ఱములన్ గొనిజెచ్చి, వానితోఁ
 జటులతరాశ్వసైన్యముల - సాహిణులన్ వెలయించె నేర్పునన్॥ 269

† Ch. IX. “Relations with the Mughals,” by
 N. S. Takakhav, M. A.

† Page 102. “Rise of the Maratha Power,” by
 M. G. Ranade.

శా॥ § ఓజోవంతము వాజినైన్యమునకున్ యోధావతంసంబు నే
తాజీపాలకురు నాథుఁ జేసె; నపుడే తగ్గించె సైన్యంబులన్
బీజాపూర్విభుఁ; డేచునూర్ల యవనుల్ బీజాపురీసైనికుల్
షాజీపుత్రునిఁ జేరి వేడికొని రాసన్ గొల్వులొఁజేరఁగన్॥ 270

తే॥ శత్రుపక్షమువారైస, శరణమడుగు
వారి లాలించి, నమ్మికఁ జేరఁదీసి,
చెంత, రఘునాథబల్లాలుచేతికిఁగింద
శిక్షణము లిచ్చి, కొల్వించె శివవిభుండు॥ 271

చ॥ ఇటు బలఁగమ్ముఁ గూర్చి, మురుమెత్తిన దిగ్విజయంబు పూర్తిసే
యుట కెద నిశ్చయించి, సచివోత్తముఁడై తగు శ్యామరాజు ను
దృఢ చతురంగ సైన్యముల దందడితో వెడలించె; నాతఁ డొ
క్కటాకటి దుర్గముల్ గెలిచికొంచుఁ జనన్ జరమాబ్ధిఁ జేరఁగన్॥

సీ॥ అట 'జింజిరా' యను సబ్బిదుర్గ మొకండు
దసరుఁ, బత్తేఖాను దాని నేత;
యతఁడు 'సీగ్రో' జాతి నధికుండు, వానిరా
జ్యము సముద్రప్రాంత మలమియుండె;
సామంతుఁ డగుచు బిజాపురీశులకుఁ, ద
క్కినవారిధరఁ గొల్లగొను నతండు;
బలిత మాతని యోడబలఁగమ్ముఁ దలఁచి, యె
వ్వరుగాని వారితో నొరయ వెఱతు;

§ About 700 disbanded Pathans from Bijapur came to Poona and enlisted themselves under Shivaji ... Ragho Ballal Atre was placed in command of this Pathan division.

Chapter X. "The Life of Shivaji Maharaja," by

N. S. Takakhav. M. A.

తే॥ రతఁడు మునుమున్న శ్యామరా జరుగుదెంచు
 వార్త విని, సైన్య సన్నాహ ధూర్తుడగుచు
 వీర నెదిరించి తఱిమి చీకాకుపఱుప,
 వెనుదిరిగిపోయె శ్యామరా జనువులేక॥

273

ఉ॥ ఓడుమొగంబు సూపి తనయొద్ద నిలంబడి శ్యామరాజు మా
 తాడకయుండ, నా యపజయమ్మునకు మదిఁ గిన్నవొంది నో
 నాడుచు, 'వేషవా' పదవి కర్హతచాలమి వెట్టి, శ్రీశివుం
 డోడక పింగళేశచివు నొప్పుగఁ దత్పదమందు నిల్పుచు॥

274

తే॥ “జయముఁ గొని ర” మ్మటంచు నుత్సాహపఱచి,
 బహుళ సైన్యముల్ - నేతాజిపాలకరుని -
 ధూర్తు రఘునాథబల్లాలుఁ దోడొసంగ,
 వెడలె నపుడ మోరోపంతుపింగళుండు॥

275

ఉ॥ అంతటి వేషవాపదవి యబ్బుటకు మదిఁ బొంగి, పింగళే
 పంతుఁ డజయ్య కార్యమును బట్టుదలన్ గెలువన్ దలంచి, త
 త్ప్రాంతములెల్లఁ గైకొనుచు, బశ్చిమవార్ధి తటంబుఁ జేరి, దు
 ర్దాంతుఁడు జింజిరాధిపతి రాజ్యమునన్ నడిపించె స్థేనలన్॥

276

ఉ॥ తక్కిన సైన్యనాయకు లుదగ్గముగా బలఁగంబుఁ గొంచు, న
 ల్లిక్కుల నాక్రమించి, యదలించి బిజాపుర రాజ్యభాగముల్
 దక్కిననుచుండ, నప్రతిహత ప్రభుతన్ వెలిగెన్ శివప్రభుం;
 డక్కజ మీసు రోస ముదుటై కనలెన్ సులతానుఁ డాత్మలో॥

277

చతుర్థాశ్వాసము - సమాప్తము.

శ్రీమత్పరదేశవతాయైనమః

శ్రీ శి వ భా ర త ము

(శి వా జీ ప్ర బంధ ము)

పం చ మా శ్వా స ము.

౧॥ ఇట శివరాజ్యవిక్రమము నెల్ల నెఱింగి బిజాపురీందుఁ డు
తూటముగ నీసుఁబెంచి, ప్రతికారమునన్ దనరాజ్యలక్ష్మి కూ
టయొదవింపఁగా నవసరంబగు నోలగ మానతిచ్చి, ముం
దటి చరితమ్ము లెంచి సరదారుల మంత్రులఁజూచి యిట్లనెన్॥ 1

❖ శివాజీ నణఁచుటఁజై బిజాపురికొల్వులోఁ బ్రయత్నము ❖

౨॥ “నాఁటికినాఁటి కుద్యమమునన్ బలుపొంది శివప్రభుండు పో
రాటము పెద్దసేసి, మనరాజ్యమునన్ నలుమూలలందు బా
హుటముగాఁ జరించి, యెదురాడినవారి సధఁకరింపుచున్
గోటలు దుర్గము ల్గొనియె, గొల్లగొనెన్ మనదేశ మెల్లడన్॥ 2

తే॥ సహ్య పర్వతప్రాంత రాజ్య మదియెల్ల

దక్షిణోత్తర కొంకణధరణి యెల్లఁ

గైవసముఁ జేసికొని, బలఁగంబుఁ బెంచి

మింగుచున్నాఁడు మన ధరిత్రీతలంబు॥ 3

౩॥ ఏబదివేల కాల్యలము, లేచినగుట్టము లేడువేలు, బా

హుబలగణ్య సైన్యపతు లర్థసహస్రము వెంటనంటి రాఁ

గాఁ బులివోలెఁ దా ననిమొగమ్మున దూఁకుచు, దండయాత్రలన్

రేబవ లెత్తిరా నిలువరింపఁగఁజాలర వాని నెవ్వరున్॥ 4

ఉ॥ తేఱిన ధీబలంబు - గడిదేఱిన గాహుబలంబు - కాకలన్
దీరిన మార్బలంబుగల తెంపరియె, యటువైపు పాదుషా
గారిని సాగనంపి, మన గట్టిపెనంకువఁ జిమ్మి, యప్రతీ
కార విహారముల్ వెలయఁగా శివరా జిటు విక్రమించెడున్॥

ఉ॥ కట్టిన మొగ్గరంబు కడు గట్టిగనున్నది; క్రొత్త దుర్గముల్
గట్టఁగఁ జేసె; బ్రాతయవి గట్టియొనర్చె; నపార సైన్యముల్
దిట్టముసేసె; మాఱుకొను తెంపునఁ దండిహితంబుఁగూడఁ జే
పట్టఁడు; వానిపట్టు మనపట్టణమున్ గడలింప నుండెడున్॥

చ॥ తగునని సల్పియుంటిమిగదా! వెడతంత్రము లప్పుడప్పు, డా
తెగువరి వాని నెల్ల నొక తెంపున వ మొనరించె; దానితో
మగుడక మాఱుకొన్న పులిమాదిరిఁ బైపడ దూఁకుచుండె; నీ
మొగి నరికట్టి, యెల్లు మనపోడిమి నిల్పుకొనన్ దరంబగున్॥

మ॥ 'కలరే నేడు బిజాపురీశ్వరుకడన్ ఖడ్గంబు నంకించు వీ
రులు సర్దారు' లటంచు నాడికొను కాఱుల్ సైపఁగావచ్చునే!
కలఁగంబాతెడు దేశమున్ మత ముపేక్షన్ జూడఁగావచ్చునే!
నలుసై ముల్లయి బాకు బల్లెమగు దంటన్ గెంట కిట్లోర్తురే॥

శా॥ మీలో నొక్కఁడుగాని, పల్వు రొకటన్ మెండ్లాడ్డియేగాని, దు
శ్శీలుండౌ శివరాజు నొంపవలయున్; జీవమ్ముతోఁ బట్టు తెం
తే లెస్సె తగు, గానిచో నుసురు మాయంపన్దగున్; శూరులా
రా! తెం, డెవ్వరు పట్టితేఁగలరొ సహ్యరణ్య శాస్త్రులమున్॥ 9

చ॥ అనుటయు రాజమాత యిటులాడె "నిజప్రభుభక్తి గీర్తి బెం
చిన సరదారు లింద అవిజేయులు గల్గి, బిజాపురీ యశో
ధనమును గొల్లగొట్టు నొకతస్కరు నొంపఁగఁ జాలరో? గతిం
చిన సులతానుతోడన నశించెనొ మీ భుజసార సంపదల్?॥

|| 'ఈతెల నెత్తి నైనికు లనేకులు వెంబడిరా శివాజి పెన్
ఘోటక మెక్కి సహ్యగిరి కూటములన్ దిగివచ్చె' నన్నఁ, ద
ధాటి బిజాపుర్న్ గవకుతల్పులు గిట్టున మోయుఁ, దధ్వనిన్
బీటలువోవు మా హృదయభిత్తిక, లింతలు రాన యొప్పునే!! 11

|| అన్నిటి కాధ్యులౌ మహామదాదిలుశాహినవాబు లూటన్
గన్నులు మూసి; రీతఁడు పగన్ దెగఁదీయు తలంపెగాని, యా
సన్న తెఱుంగఁ; డౌట బలశాలులు మీ రొకతెంపుసేసి, యా
మన్నెమరాట యాగడము మాన్పకపోయినఁ గీర్తి దక్కునే!" 12

— అపజల్ భానుప్రతిజ్ఞ — రాజమాతప్రోత్సాహము. —

తే|| అనెడు పల్కులఁ జిటచిటలాడుమనసు
గడుసుదేఱఁగ, వెడమోము గండువాఱఁ
గండబలుపున నపజాలుభాను లేచి
కొలువుఁ గలయఁ గనుంగొని పలికె నిట్లు|| 13

చ|| "నలదు జహాపనా! వెఱఁగుపాటున నెమ్మది నొచ్చుకోలు; బె
బ్బలి మిడికోఱలే నొడిసి పుచ్చెడు మేల్ సరదారు లిందఱన్
గొలువున నేలు మీ రడవికోఱుల సేతల కొల్లఁబోదురే!
చలమున సానదేతిన బిజాపురికుంతము మొక్కవోవునే!! 14

మ|| అతఁ డే మిందఱ మమ్ము మీఱు మొనగాఁడా! కొండగూడెంబులన్
మెతుకుల్ చల్లుచు గుంపుగట్టికొని దొమ్మిన్ దోఁపిడిజేయు కు
చ్చితుఁ; డేనాఁ డెదిరించి మాయెనుట నిల్చెన్? దండ్రై పాదుషా
బ్రతిమాలన్ జనఁగాని, బీరమున మాపై కెత్తి రాఁగలెనే? 15

చ|| అటమదిలేని మా మహామదాదిలుశాహినవాబుగారు ము
మ్మరమునఁ బోక, వానిపయి మంచితనంబును జూపి : రంతఁ బో
సర మెగమేసి మాఱుకొనసాగె; నికన్ దమ రిట్లు మార్కొనన్
దరమగునే బిజాపురపు దండుమొనన్ మొనకట్ట వానికెన్!! 16

ఉ॥ ఈ సరదారు లీబలఁగ మిందఱు కావలెనే, నిరర్థకా
యాసమగాక? యీభటున కబ్బులుఖానున కాజ్ఞయును, సం
త్రాసము దోష దూఁకి శివరాజును బ్రాణముతోడఁ బట్టి మీ
దాసునిఁ జేతు, లేక పెరదారిఁ బెనంగినఁ గ్రుమ్మివైచెదన్॥ 17

తే॥ బొటియదాపునఁ దల నిక్క-వొడిచి యెగురు
‘కొండయెలుక’ కై తమ కింత కుదిలి కేల?
యుక్కు-బోనుగా నాబాహు లొడ్డి వానిఁ
బొదివి మెదుపుదు, నేలపై నుదికి విడనె॥ 18

ఉ॥ చూడుఁడు నాబలంబు, మలచుట్టును సేనలఁ దోలి కొట్టి గో
రాడెదఁ, గొండలందు గుహలం దెట దాఁగిన వెంటనంటి వేఁ
టాడెద, మీ పదాబ్జములనైన - యమాలయమైనఁ జేర్తు; బొం
కాడఁగ నేర్తునే! కొలఁదు లాడక న న్నిపు డాజ్ఞ సేయుడి!”॥ 19

చ॥ అని యభిమాన ముట్టిపడ నబ్బులుఖాను వచింప, నంద తా
తని బల శౌర్యధైర్య భుజదర్పమున్ గొనియాడి; రూఱటన్
గొని సులతానుఁ డాబలియుఁ గొల్పినఁ బెద్దయొనర్చి పేర్చు మ
న్ననలిడి, యుత్సహించు వచనంబుల నాతనితోడ నిట్లనెన్॥ 20

చ॥ “అపజులుఖానుజీ! యెఱుఁగమా భవ దద్భుత వీరకర్మముల్!
కుపితుడవైన ని న్నెదిరి కోఁగొను వీరులు గల్గిరే! కుతం
త్రపు మిడిమేల మెత్తుచు మరాటులు నేఁ డొకబంటులైరి; నీ
విపుల భుజాబలమ్ము పొదివించి విపక్షుల శిక్ష సేయుమీ!॥ 21

చ॥ బలఁగముతోడఁ గావలయుభంగి పిరంగులు మందు గుండు క
త్తులు కరు లశ్వముల్ ధనము తోఁచినటుల్ గయికొమ్ము; సర్వ శ
క్తులు వెలయించి యెట్లయిన దుర్జయుఁడౌ శివరాజు గెల్పు; మా
మెలపరితోడి పోరగుట మిక్కిలిగా నిటు హెచ్చరించెదన్”॥ 22

౫॥ అనుటయు రాజమాత సమయమ్మును గార్యము హెచ్చరించి యిట్లనె “సరదారుడా! యుచితమంతయు నీవ యెఱుంగనేర్తు; మా మనసు కలంతవాయ నరిమర్దన దుర్దమ శక్తి నై జయం

బును గొనిరమ్ము: శత్రుబలముల్ నినుదాకి భరింప నేర్చునే!॥ 23

౪॥ ‘బలితములౌ తల ల్పదియు బొహువు లిర్వది లేవుగాని, యీ కలియుగ రావణు’ డనియెగా నిను హైందవయోధు లెఱుఁగు; నీ పలికినయంత చేయఁగల బంటవు; నీవలనన్ విజాపురీ

కళ విలసిల్లు, ఖానుగుల గణ్యతయున్ దిరఁగి వెలింగెడిన్॥ 24

ఉ॥ అన్నిటిపైన నొక్కఁ జేఱఁ గారయు; మాతఁడు కార్య ఖిష్ట సు పన్నుఁడు, నీవు రోసమునఁ బై పడుచోఁ గడు జాగరూకతఁ బన్నుము; కొండయెల్లఁ కెరఁబట్టుదు బోనుకుఁ దీయఁగల్గుచో నన్నిట మేలు; శత్రువిజయంబునఁ దంత్రము లీ వెఱుంగవే?॥ 25

తే॥ * సంగరారంభ మొకనైపు జరిపికొనుచుఁ

దంత్ర మనఁబోని మామఁచితసము సడిసి

యతనిఁ జేఱఁబట్టు; మట్టిట్టు లయ్యెనేని

విడక త్రేగఁబట్టు — మదను గోల్పడకు మెపుడు॥ 26

ఉ॥ దేహబలంబుకంటెఁ గడుఁ దీవ్రము బుద్ధిబలంబు; ధర్మసం దేహముఁ బొందువానిఁ దెగఁదీయు నొకప్పుడు కార్యవాది; వి ద్రోహము కూడదైనఁ బగతున్ బరిమార్చుట రాజనీతి; యు త్సాహము లక్ష్మీ; యింత మదిఁదప్పకు, మేగుము, గెల్పుఁగాంచుమి”

* The dowager queen had beside instructed him to effect the capture or murder of Shivaji by ‘pretending friendship’ and rousing hopes of the Sultan’s pardon.

— ❦ ఖానుని యుద్ధయాత్ర — శివాజీకడకు రాయభారము. ❦

చ॥ అనుడు 'మహాప్రసాద' మని యప్పుడ యబ్బులు ఖానుఁ డాజ్ఞఁ గై
కొని, పదివేల కాల్బలము - గుఱ్ఱపుదం డొకయైదువేలు - న
మ్మిన సరదారు లేబదికి మిక్కిలిగా - మొనకట్టి, సర్వ సా
ధన సముపేత సైన్య సముదాయములన్ నడిపించె నత్తఱిన్॥ 28

ఉ॥ బారులుదీరి పౌఞ నడువన్, రణదుందాభు లొక్కపెట్టునన్
బోరుకొనంగ, శస్త్రములఁ బూనుచు నల్లడ నంగరక్షకుల్
వాఱఁగ, వార్వ మెక్కి పటువైభవ మొప్పుఁగ ఖాను తత్పుర
ద్వారము దాటి, దీటుకొని దండు హుటాహుటిఁ దోలఁ దెంపునన్॥

ఉ॥ ‡ గుంపులుగట్టి యొండొకరు గూడుచుఁ బాయుచుఁ ద్రోపులాడుచున్
దెంపున గంతువైచి వెనుదీయక సేనలు పర్వఁ, దోవలో
ఱంపులువోయెఁ బల్లెలు పురంబులు పంటపొలంబు; లింత దం
డింపులులేని సైనికుల నిష్కరవృత్తికి మేర యున్నదే!॥ 30

ఉ॥ ‡ దండి మతాభిమానమున దర్పమునన్ జెలరేఁగి, సైన్యనా
థుండగు ఖాను తాను జనుత్రోవల నూలులు గొట్టి, సాధు గో
తండము రూపుమాపి, వనితాజనమున్ జెఱఁబట్టి, దేవతా
మండప విగ్రహాదుల క్రిమం బడఁగించి కలంచె దేశమున్॥ 31

ఉ॥ ‡ ఆమున ఖానుఁ డేఁచెడు నపాయములన్ బడి, 'పండరీ' పుర
స్వామి యదృశ్యుడయ్యె, 'దులజాపురి' లోని భవాని విగ్రహ
శ్రీ మురిపెంబు వాసె, నవ శిల్పకళా కమనీయ దేవతా
ధామములెల్లఁ జేడ్పడె, వెతంబడెఁ దైధిక సాధులోకముల్॥ 32

తే॥ ‡ అల బిజాపురి మొదలుగాఁ దులజదాక
నడిచిన ధరిత్రి గగ్గోలు నడిపి, ఖాను -
శివపతి ప్రతాపగడమును జేరు తెఱిఁగి
దండు మరలించి తద్దిశాధ్వమునఁ జనియె॥ 33

|| ఇటు లుద్దండత నేగి మార్గమున 'వాయీ' క్షేత్రమున్ జేరి, య
చ్చటి దేవాలయ గోపురాదికము లస్త ధ్వస్తముల్ సేసి, త
ల్లటము బొందఁగఁ దత్పురంబు నిలువెల్లన్ గొల్లగొట్టించి, యం
తట ఖానుండు శివప్రభున్ బొదువు తంత్రం బెంచె నీరీతిగన్ || 34

|| “ఇంతలు అంతుసేసి మన మీగతి వచ్చు టెఱింగి, వంచనా
దంతురుఁ డాతఁ డొయ్యనఁ బ్రతాపగడమ్మును జేరె; దుర్గమో
పాంత వనాంతమా నచట వాని జయింపఁ బెనంగుకంటె, నే
వంతుననైన నమ్మకము వల్కుచు బైటికిఁ దీయు టొప్పదే! || 35

|| మంచితనంబుఁ జూపి, యభిమానము గన్పడ సంధిపేరఁ బి
ల్పించిన రాకపోఁ, డనుగువెట్టిన వాఁ డొకలాభ మాసఁజూ
పించిన జాతిపోఁడు, మనపెంపున కొగ్గకపోఁడు : కాక వ
క్రించిన నెందుఁబోవు - నెదిరించి ముఖముఖ నిగ్రహించెదన్” || 36

తే! అనుచుఁ దలపోసి, శ్రియవాది - తనదు రాయ

బారిమైన గోపీనాథపంతుఁ బిలిచి,

కార్యమును జూపి తగిన వాక్యములు గలఁపి

నికృతి వెలయ శివాజిసన్నిధికిఁ బంపె ||

37

ఉ|| ఖానునిరాక చారులముఖంబున మున్నె యెఱింగి, వైరి సం
ధానము నాఁప నోపిన ప్రతాపగడంబును జేరి, దుర్భిదం
బా నటు కోట లేర్పఱచి, యచ్చటనచ్చటనున్న సైన్యసం
తానముఁ బిల్వఁగాఁ బనిచి, తత్పరుడై శివభూపుఁ డంతటన్ || 38

ఉ|| * సాఁగిన పట్టులన్ విడిదిసల్పిన పట్టుల శత్రుసేనలో

మూఁగుచు, గూఢచారుఁడయి పోకడలారయ నొక్కభృత్యు బై

రాగి విధానఁ బంపి, శివరాజు విరోధి రహస్యముల్ - తదు

ద్యోగము - తద్బలంబు నరయున్, బ్రతికారము లాచరింపఁగన్ || 39

* Viswasa Rao in the guise of a fakir informed the

చ॥ అవసర మొంచి వారికి భయంపడినట్టుల వాగ్త లంపుచున్,
దవులునఁ దత్రికయా ప్రతివిధానములన్ నడిపింపఁ గొల్వ్వలొ
శివపతి వేచియుండ, నొకసేవకుఁ డప్పుడ యేగుదెంచి, యా
యవనుల రాయబారి తనయండకు వచ్చుట విన్నవించినన్॥ 40

తే॥ తగినమర్యాద నతని నాస్థానసీమఁ
జేర్చి, యుచితపీఠము నిచ్చి శివవిభుండు
“కార్యమునుదెల్పుఁ” డని పలకఁగా, నతండు
వినతుఁడై ఖానువాక్యంబు లనియె నిట్లు॥ 41

మ॥ “శివరాజా! హితకాంక్షినై వినుతు నీశ్రేయంబు, నాలింపు; మా
యవనాధీశుఁడు మాకు మీకును విభుండ్లై యేలుచున్నాఁడు; గా
రవమున్ జూపుచు వారి యుత్తరువుమేరన్ బోక ధర్మంబు; శై
శవమందున్ బలె నాటలాడెదవు, రాజా! దీని నైరింతురే?॥ 42

మ॥ ప్రతికూలంబులు పెక్కు సల్పితివి; నీ పారుష్యమున్ దీర్చు ను
ద్ధతుఁడౌచున్ సులతాను నన్ననిపె, బద్ధస్పర్ధమై నేను వ
చ్చితిఁ; బోరా నెడ మేలుఁగీడు మది యోజింపన్ దగున్; సైన్య సం
హతిఁ బోరన్ బలివెట్టినేల, యొకతీకా దారి లేదయ్యెనే?॥ 43

మ॥ ॥ నెరసుల్ దోషని చెల్మికల్మి నొకటన్ నీతండ్రియు న్నేను సో
దరులన్నట్లు మెలంగియుంటి మగుటన్, దత్పుత్రుపై నట్టి యా
దరమే యున్నది; వానికంటె నినుఁ బెద్దన్జేయఁ గొండంత సం
బరమే యున్నది; యిందు న న్గలియరమ్మా నీకు మేలయ్యెడిన్॥ 44

movements of the Khan to Shivaji.

Chapter IX - N. S. Takakhav, M. A.

॥ Your father has long been a great friend of mine and you are, therefore, no stranger to me. Come and see me and I shall use my influence to make Adil Shah confirm your

తే॥ రాజనీతిలోఁ గల యంతరంగమెల్ల
నంతరంగములోని సౌహార్దమెల్ల
నొరులతోఁ బంప ననువొనె! యుచితమానె!
హెచ్చు కుం దాడ కిందాక వచ్చిపోమ్ము!!

45

చ॥ “మనసులు గల్పి యాహుకొను మాటలతో నొకచెల్మి గల్లుఁ : జే
సిన యపరాధముల్ నొలఁగఁజేతు నవాబున కెక్కఁబల్కి, గె
ల్చిన ధరయెల్ల నీ కొసఁగఁజేసెద జాగిరుపేరుఁ బెట్టి, కొ
ల్విన నినుఁ బెద్దసేతు, నెడనోనక నీ విటు వచ్చి పోదగున్!”

46

చ॥ ‘ఇవి మనఖానుగారు వచియించిన మాటలు; వారు మిమ్ములకు
మివుల ననుగ్రహించిరని మేము వచింపఁగ నేల, కార్య గౌ
రవమున మీకుఁ బోలిన తెఱంగున సమ్మతిఁ జూపుఁ; డిందుఁ బొం
దవు తెరువైన నయ్యది ముచావహమే యగు నెల్లవారికిన్’

47

ఆ॥ వె॥ అనుచు రాయబారి వినిపింప, శివరాజు
సాదరముగ సకల మాకళించి,
మనసుకొతుకు మ్మిగిలొని, తెచ్చికోలు సం
బరము కనుల విరియఁ, బలికె నిల్లు॥

48

చ॥ “అపజలుఖానుగా రన మహామతిమంతులు; వారు మాపయిన్
గృహ గలవారు; మా కహిత మెన్నఁడు సేయ రటంచు గట్టిగా
శపథము సేయవచ్చు; నిటు సాయము వా రొనరింతురేని, నే
నిపుడ మహద్యమంబు విడి యేలినవారినిఁ జేరకుందునే?”

49

చ॥ జరిగినదానికేమి, కడు సంబరమే యొనగూడె నేటి; కం
దటమును రేపు గూడి యుచితంబగు సంధి ఘటించి, మేల తొం
దరపడ, విశ్రమించి గమనశ్రమమున్ దొలఁగింపుఁ డిప్పు” డం
చరుసము పుట్టఁగాఁ బలికి, యప్పుడ కొల్వును వీడుకొల్పుచున్॥

50

possession of Konkan and the forts you now hold.

తే॥ తన దివాణము దాపుగాఁ దగిన వసతు

లడరు మేడ గోపీనాథు విడియఁజేసి,

యతని యనుచరులకుఁ గొంతయవల విడిది

యిచ్చి, యందఱ కుచిత సత్కృతు లొనర్చె॥

51

ఉ॥ వెన్నెల పొత్తిటన్ బొరలి, విచ్చిన టెక్కల గాలిసోఁకులన్

గన్నులు మూసి, మైమఱచి గాఢసమాధి మునింగె లోక; మి

ట్లున్న, నసాధ్య కార్యమున కూడి శివప్రభుఁ డాదగొన్న లోఁ

గన్నున రాయబారినుడిఁ గల్గిన మంతన మెంచె నీగతిన్॥

52

ఉ॥ “ఖానుని తొంటిసేతల నికారమగాని కృపాగుణంబు లే;

దే నటు విన్నయంత కొకయెత్తున ద్రోహముసేయు మోసపుం

బూనికగాని సంధిగొను పోకడ లే; దిటు రాయబారపుం

దేనియపూత పూసినను దీన హలాహల ముండకుండునే!॥

53

చ॥ పగ మదియెత్తి, కీడుపటుపన్ జనుదెంచినవాఁడు మోసపుం

దెగువన పోవుఁగాక వెనుదీయఁడు; నేరిమి గల్గి, దానికిన్

దగు వెరవంది, ముప్పునకుఁ దప్పుట - ముప్పొనరింప గల్గు టొ

ప్పుగు; నెఱవాది కియ్యదనులందు మెలంకువ తెంపు గావలెన్॥

54

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారి తన వచ్చినకార్యముఁ బలెఁ: దీన నే

కుచ్చిత మున్నదో తెలిసికొంట యసభ్యము గాదు: మర్మముల్

విచ్చి వచించునే యనుట వే - టతఁ డేదియొ పలెఁ మానఁ గా

కచ్చటి వన్నె చిన్నె మొగమందున రంగులుదేఱ కుండునే?”॥

55

ఉ॥ * అని మది నెంచి, శాంతమగు నా నడురేయి నొకండ ‘భాస్కరు’

డను తనరాయబారిఁ గొని, యప్పుడ ఖానువకీలుమేడకున్

జని, బహుమాన మానిత వచఃపరిపాటినిఁ ద న్మనఃప్రసా

దన మొనరించి, కార్యగతి తత్పరుడై శివభూపుఁ డిట్లనెన్॥

56

* “At night (Shivaji) met him in secrecy and solemnly

* “పంతోజీ! తమ దివ్యచిత్తమున విశ్వాసంబు మైకొల్పి యీ చింతన్ బాపుడు; భానుగారిమదిలో న్నేహంబు తా నెట్టి దం చెతున్; మాపయిఁ గత్తికట్టికొని తానే వచ్చువాఁ డింతలో నాంతర్యంబున సంధికిఁ దిగుట చూచానా? కూర్మి యిందున్నదే?॥ 57

* ఎన్నడులేని యీవిషయ - మీయుపలాలన - నిట్టి నెయ్యపుం జిన్నెలు వింతలేక వికసింపవు నే; డతఁ డెట్టివాఁడుగా నున్నను, మీరువచ్చి తగవొంద వచ్చించెద రౌటఁ బల్కరా కున్నది కీడుమాట; తమయొద్ద ముండు తెలుగు లేటికిన్?॥ 58

తే॥ * దైవతంత్రము జ్ఞాన నేత్రమునఁ జూచి
శాంతి విధులచే జగదరిష్టము లడంచు
బ్రాహ్మణాన్వయఁడవు, నీకుఁ బాడిఁ గలప
నేమియున్నది? తెలియని దేమిగలదు?॥ 59

* ఇంతగ నేను మీ ముడుగుటేలని మొంచఁగఁబోకు; నేడు మ ద్దాంతులచేత హైందవనుతంబు నిరాకృతమై, స్వధర్మ సిద్ధాంతములెల్ల రూపుసెడి, దైవత భూసుర ధేను మానినీ సంతతి భంగమందఁ, గఁజాలక యుద్యమ మిట్లు సేసితిన్॥ 60

* కావున నేడు హైందవజగంబు సమస్తము నాకుఁ దోడ్పడం గా వలె; మీరు బ్రాహ్మణు లఖండ మహాచుతిశాలు లౌట స ద్భావముతోడ సాయపడి, తామును దప్పుకు జూపు; డింతయున్ మీవిధి - ఖడ్గమున్ గొనఁగ మే, మిటులై మత మోమఁగావలెన్॥ 61

pealed to him as a Hindu and a priest to tell him of the Khan's real intentions. Krishnaji (Gopinath - according to Rawlinson) yielded so far as to hint that the Khan seemed to harbour some plan of mischief.”

తే॥ ఖానుమదిలోని కపట రంగమును దెలిపి,
చేయఁగలయంత నీవంతు సాయపడుము:
నేటినుండియు మావాడవౌటఁ, దరత

ర మ్మనుభవింప 'హివరే' పురమ్మఁ గొనుము"॥

చ॥ అని శివరాజు భక్తి వినయాదరణమ్ములు మీఱఁ బల్కఁగా
విని, తదుదార సాహస వివేక ధురంధరతా గభీర వ
ర్తనముల కుబ్బు చిత్తముఁ దిరమ్మగ నిల్పుచు, గోపినాథుఁ డి
ట్లనె - నిజ ధర్మదీక్ష యభయానుగతిఁ గొఱవోని యట్లుగన్॥ 63

ఉ॥ "అబ్బరమయ్యె మీకృతి, కుశాగ్రమతీ! శివభూపతీ! కను
న్నిబ్బరమైన పూనిక గమనింతువు లోతును బాతు; నీకడన్
దబ్బుట లాడఁగాఁ - దగవుదప్పి చరింపఁగ నొనె? యిదు నా
కబ్బము రాయబార, మదిగా కగునే మన మొండు వల్కఁగన్?॥ 64

చ॥ అవనిపు లిట్టి తాంత్రికరహస్యములన్ దను యాంతరంగిక
స్థవిరులతోడ మంతనము సల్పుదు; రంతియగాక దూతకున్
జెవిబడ నిత్తురే? తమకుఁ జెప్పినపాఠము 'తొను, గాదు' నా
క వినుచుఁగాక దూత, పలుకన్ జనునే యధికప్రసంగముల్?॥ 65

తే॥ చతుర మతిశాలి విటు లొక్కసన్న వైచి

నాదు బ్రాహ్మణత్వంబు - హైందవత గూడ

సడిఁ బరీక్షించెదవుగాక, చారదృష్టి

నెఱుంగవే మబ్బులో నీర - ముఱుము - మెఱుము?॥ 66

చ॥ ఎఱుంగనివానియట్లు వచియించిన 'నేమి మెఱుంగ' వంచు, న
న్నరయతలంపుతో నడిగినంతన 'నే నొకపెద్ద' నంచు, దొం
దరపడ నొనె? నాదు వచనమ్ముల నిర్వుర మొక్కనిందకున్
గుఱియగు యెనె? నిక్కమునకున్ నను - ఖానుని నీ వెఱుంగవే?॥

తే॥ నట్టనడురేయి మేడలో నన్ను నిన్ను
జగ మెఱుంగకున్న, నెఱుంగుజూ సర్వసాక్షి!
కలియఁజూడని నాకంటె, భానుహృదయ
మెఱుగు పాడీకుటుంబ; మిం తరయనేల?॥

68

॥ అడుగకు నన్ను, బెప్పడని మైనను దప్పుగఁ జూడఁబోకు; నీ
కడక సమస్త హైందవజగత్తుఖదం బగునేని, దోడ్పడక
గడఁగు జగంబె; బ్రాహ్మణుడఁగావున దీవన లిత్తుఁ గొమ్ము - కా
అడవులు కమ్మఁదోయి లగుచుట్లు భవాని యనుగ్రహించుతన్”॥ 69

॥ అనియెడు గోపినాథు హృదయమ్ముచు మెచ్చి శివప్రభుండు వా
కొనె, “దమ ధర్మనిశ్చలముల ముదమయ్యె; నుదార ధీర వ
త్తనమున హైందవత్వమును బ్రాహ్మణత్వ వెలిగించినాడ; వి
చ్చిన హివరేపురమ్ము గియిసేయుము దొడ్డతనంపుఁ గానుగన్”॥ 70

తే॥ మనసునిండుగ నిడిన దీవన యొకండ

చాలు - సకలాంధములఁ గార్యసరణి గెలువ,
రాయబారమ్మునకు నుత్తరంబు వినుతుఁ
గొలుపునకు రం” డటంచు వీడ్కొనియె నతని॥

71

॥ మఱుదిన మాపులన్ గలిసి మంతన మాడి, రహఃప్రవృత్తులన్
గుఱికొని, రాయబారులను గొల్వనకుం బిలిపించి మన్ననల్
జరిపి, శివప్రభుం డనియె “సాధుముఖంబున భానుగారు మ
మ్మరసెడు నెయ్యపుంగలిమి యద్భుతమై మది విందుఁగొల్పెడిన్”॥ 72

॥ అంతటివాఁడు, దిగ్గజమునైన బలంబున నిగ్రహించువాఁ,
డంతకునైనఁ గిట్టి రణమాడువడిన్ బుజ మప్పళించువాఁ,
డింతలు కూర్చి పేర్చి వెలయించుట భాగ్యమ గాదె? వారి సా
మంతులమై చరించుటయు మా కొకమన్నన గాక యల్పమే?॥ 73

ఉ॥ కూరిమి ఖానుగారికడకున్ జని సంగతి విన్నవింపఁగాఁ
గోరిక యున్న, దైన నొకకొంకును జంకును బాయకున్న; దా
వీరు బలంబు సైన్యబల విస్ఫురణంబుఁ దలంచి, యందు రా
నేరమి మా యమాత్యులు గణింతు రుపాయ మపాయభీతులై॥

ఉ॥ కావున నింతదూర మిటు కాలదలించినఖాను కూర్మి య
ళ్లే వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికిన్ జనుదెంచునేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతులన్ శిరసావహింతు; నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికిన్॥

తే॥ ఇంతయును ఖానుగారికి నెఱుకపఱచి,
కపటతంత్రము లిరువైపుఁ గదురకుండఁ
దీరుసేయుఁడు; మా రాయబారిఁ గూడ
ననుపుసేతు మీవెంటఁ గార్యమును నడువ॥

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గానకల రాయబారులన్
దనుపుచు వీడుకొల్పి, నిభృతంబుగ మంత్రులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్థమున నెందును గుందు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మనుసేగికి లోఁగనియట్లు లెంచుచున్॥

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి సంతిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారివెంటఁ బనిచేఁ :
జనిరి వారలు ఖానుదర్శనముఁ సేయ॥

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు కారవ మిచ్చి, భాస్కరున్
నచ్చిన యొక్కమండపమునన్ విడియన్ వెడలించి, ఖానుఁ దా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసఁగుతీరు వినన్ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు ఖానువకీలు తా ననన్॥

ఉ॥ కూరిమి ఖానుగారికడకున్ జని సంగతి విన్నవింపఁగాఁ
గోరిక యున్న, దైన నొకకొంకును జంకును బాయకున్న; దా
వీరు బలంబు సైన్యబల విస్ఫురణంబుఁ దలంచి, యందు రా
నేరమి మా యమాత్యులు గణింతు రుపాయ మపాయభీతులై॥

ఉ॥ కావున నింతదూర మిటు కాలదలించినఖాను కూర్మి య
ల్లే వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికిన్ జనుదెంచునేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతులన్ శిరసావహింతు; నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికిన్॥

తే॥ ఇంతయును ఖానుగారికి నెఱుకపఱచి,
కపటతంత్రము లిరువైపుఁ గదురకుండఁ
దీరుసేయుఁడు; మా రాయబారిఁ గూడ
ననుపుసేతు మీవెంటఁ గార్యమును నడువ॥

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గానకల రాయబారులన్
దనుపుచు వీడుకొల్పి, నిభృతంబుగ మంత్రులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్శమున నెందును గుందు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మనుసేగికి లోఁగనియట్లు లెంచుచున్॥

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి సంతిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారివెంటఁ బనిచేఁ :
జనిరి వారలు ఖానుదర్శనము సేయ॥

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు కారవ మిచ్చి, భాస్కరున్
నచ్చిన యొక్కమండపమునన్ విడియన్ వెడలించి, ఖానుఁ దా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసఁగుతీరు వినన్ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు ఖానువకీలు తా ననన్॥

తే॥ ఖానుసేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పుఁ
దక్కినని యెల్ల బంధించి, దాఁగి వారి
జాడ లరయఁగాఁ దనయనుచులఁ బంపి,
యన్నివైపులఁ గార్యంబు లనువుపఱచె॥

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నేగిన
స్రోడ మోరోపాతు ముఖ్యమంత్రీ,
నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
పాల్కరుఁ దొరంగబలమునేతఁ,
గల్యాణీప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
నబ్బాజిసోక్ దేవుఁ హితదావుఁ,
బ్రాంతరక్షకులైన, బాజీఫసల్కరు -
శౌర్యనిశ్చంకు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరుల నెల్లఁ
బిలువఁగాఁ బంచి, యొకనాఁడు కొలువు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమాళి వచించె నిట్లు॥

చ॥ “మనల జయింపఁగా నహిత మర్దన దుర్దమ పైన్యసంపద
ల్గొని చనుదెంచినాఁడు కుట్రుండగు నబ్బులుఖానుఁ; డాతఁ డె
త్తినపగ మీఱఁ బోర మొనదీర్పక దర్పము డాఁగురించి, వం
చనమెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పముల్ దలంచెడి॥

తే॥ వేగువారలు వచియించు విధము వేఱు,
రాయబారులు వల్కు మర్మములు వేఱు,
విహితుఁడని కౌఁగిలించుటో! యహితుఁడంచుఁ
గత్తి దూయుటో! యొకతీరు గాకయుండె॥

॥ అతఁ డట్లుండుట నేముఁగూడ నొక మాయావ్యూహముఁ బన్ని మా
ఱుతుఁ జేరఁదలకొంటి; మీ తెఱఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచుఁ గ్రుథా
యతి నంబేదల సేనలఁ నఱుకనేలా? ఖానుఁడు నేనె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద; మనోచిత్త్యంబె నీల్గు దుది!॥ 99

| ఇది చదరంగమాడు తెఱఁ; గిందున రాజును మంత్రి సైన్యసం
పద గల; వెత్తుకెత్తు నడుపంగల చాతురితోడి తెంపు పెం
పొదనఁగఁ జేయు; నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరం బగుట నే నుసురొడ్డున జూద మాడెద!॥ 100

జూద మటంచుఁ బైచలువ సోక వచించితిఁ గాని, లోనఁ జి
చ్చై దరికొల్పుచున్నది దురాత్ముఁడు ఖానుఁడు వచ్చుదారిలో
నూదిన దుండగంబు; 'వెడ యుక్తులనైనను వైరిగర్భ ని
ర్భేదము సేసిగాక మది వేడిమివో' దనునట్లు తోచెడి!॥ 101

కావున సంధిబంధమున ఖానునిఁజేరఁగ నుంటి : నైన బా
హు విభవంబు సైన్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యముఁ
ద్రోవకుఁ దీయు తెట్లనియుఁ దోచెడు; నిందు భవాని కూర్మి సం
భావనఁజేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెద!॥ 102

॥ అమృతోత్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కఁడ నెట్టులైన నిది పూజ్యప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె; నా యనంతరము సాంభాజిక్ మహారాజుగా
నమరఁజేయుచు, మీర లేకమతిఁ బ్రోవై దీని రక్షింపుడి!॥ 103

॥ ఏ యొక్కడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుదు, రైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్దసేసి పరిపాలన దీర్పుడు; దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించిన ధర్మశాసనం
బీయెడ నుండె; దీని తెఱఁగే నడిపించి హితంబు సేయుడి!॥ 104

॥ He (Shivaji) left minute instructions for carrying

చ॥ “శివపతిపల్కులన్ మనవిసేయు” మనన్, నతుండై యతండు గౌ
రవమునఁ బలెన్ “మాప్రభుఁడు రక్తిమెయిన్ దమచెల్మిఁ గోరె;
డవసరమయ్యు, మీబలఁగమంతయుఁ గన్గొని సంశయంబునన్
సవిధముఁ జేరఁగా వెఱచి, సన్నిధి నీగతి విన్నవించెనున్॥

ఉ॥ ‘మీరు తలంచుమేలునకు మేము కృతజ్ఞుల; మిట్లు మాహితం
బారసి తండ్రివోలె నుచితానుచితమ్ము లెవఁడు దెల్పెను?
గూరిమివోసి పిల్చుటయె గొప్పగ నే నటువత్తు నైన, మీ
తీరున రాజనీతి గడిదేఱని చిత్తము తత్తఱిచెనున్॥ 8

చ॥ తమమది నన్య మెంచక, ప్రతాపగడమ్మును కోటక్రింద నూ
త్నముగ రచించు మండపమునన్ గలియన్ జనుదెండు; వెంట నై
న్యము లితరాయుధమ్ము లెవరై నను దేదగ, దొక్క-బాటు ఖ
డ్గముఁగొని వెంటవచ్చు, గపటమ్మును వీడి చరింపఁగావలెన్॥ 88

తే॥ అచట నియమంబులెల్ల మాటాడుపిదప
మదియు మది గూడి మనపొందు కుదిరెనేని
నన్నదమ్ములమై పేర్చి సందవచ్చు’
సనియె శివరాజు; మీచిత్త మానతిండు”॥ 89

చ॥ అనుటయు ఖాను “డింతసుఖునై జతనాబు ఫలించె” నంచు, “బ
న్నిన వలలో శివప్రభుఁడు నేరిమిలేక తనంతఁ దాఁ దగు
లొకనియె” నటంచు, “గోటకడకున్ జనుచో నతఁ డేమిసేయు లె”
మ్మని, “దరిఁజేరువాని నెట్టులై నను బట్టెద” నంచు నుబ్బుచున్॥ 90

౪॥ తనుబలమున్ మనోబలము తద్దయుఁ బెద్దగఁ బోతరించి, వం
చనమెయిఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁ జాతురి మించియు, గీడుసేయ నెం
చిన విధినిర్ణయంబు నెడసేయక యాదలవంచి, ఖానుఁ డి
ట్లనె - శివరాజుపద్ధతి నిజాభిమతంబని వెల్లడించుచున్॥ 91

చ॥ భయపడనేల? మా కతనిపైఁ గడుఁగూర్చి; యతండు కోరిన
ట్లయిదవనాఁడు కోటకడ నందఱమున్ బనిగొంద; మెట్టిసం
శయమును గూడ” దంచుఁ దనసమ్మతిఁ గానకల నిచ్చె; రాయబా
రియుఁ జనె; ఖానుఁ డేపున నరిందమయాత్రఁ గదల్చె సేవలన్॥ 92

—❧— ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము. —❧—

చ॥ శివరాజు వేచి, సమయాగతుఁడౌ తన రాయబారి యి
చ్చటి చరితంబులన్ దెలుప సమ్మతిఁ జూపుచు, ఖానురాకకై
కుటిలపుమార్గముల్ చదునుగొల్పి, తదశ్వ గజాదిసేన కూ
ట యొదవించె - మే ల్విడిదిరచ్చలఁ బచ్చిక నీరముల్ దగన్॥ 93

సీ॥ కోటకు దిగువగాఁ ‘గోయనా’ లోయ తీ

రమున నీరంధ్రవృక్షముల నఱికి,

సమ చతురస్రమై చదునైన యానేల

రమ్యమా నొక గుడారంబు గట్టి,

చలువ చాందిని - ముత్తైముల జాలరులు - వ్రేలు

రతనాల గుత్తులు రాణగొలిపి,

పరువముకొలఁది నందఱుఁ గూరుచుండఁ బీ

రములఁ దివాసీలఁ గొమరుగూర్చి,

తే॥ నడుమ నాస్థానవేదిక నవ్య రాజ

లాంఛనమ్ములు వెలయ నలంకరించి,

యతుల సామ్రాజ్య వైభవోన్నతులు దొరయ

సంధిభవనము నచ్చోట సంతరించె॥

94

§ By Shivaji's orders a path was cut through the dense forest all the way from Wai to Pratapgarh and food and drink were kept ready for the Bijapur army at various points of it.

తే॥ ఖానుసేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పఁ
దక్కినని యెల్ల బంధించి, దాఁగి వారి
జాడ లరయఁగాఁ దనయనుచుదులఁ బంపి,
యన్నివైపులఁ గార్యంబు లనువుపఱచె॥

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నేగిన
స్తోడ మోరోపతు ముఖ్యమంత్రీ,
నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
పాల్కరుఁ దొరంగబలమునేతఁ,
గల్యాణిప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
నబ్బాజిసోదేవుఁ సహితదావుఁ,
బ్రాంతరక్షకులైన, బాజీఫసల్కరు -
శౌర్యనిశ్శంకు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరుల నెల్లఁ
బిలువఁగాఁ బంచి, యొకనాఁడు కొలువు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమాళి వచించె నిట్లు॥

చ॥ “మనల జయింపఁగా నహిత మర్దన దుర్దమ సైన్యసంపద
ల్గొని చనుదెంచినాఁడు కుటిలుండగు నబ్బులుఖానుఁ; డాతఁ డె
త్తినపగ మీఱఁ బోర మొనదీర్పక దర్పము డాఁగురించి, పం
చనమెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పములక దలంచెడిక॥ 97

తే॥ వేగువారలు వచియించు విధము వేఱు,
రాయబారులు వల్కు మర్మములు వేఱు,
విహితుఁడని కౌఁగిలించుటో! యహితుఁడంచుఁ
గత్తి దూయుటో! యొకతీరు గాకయుండె॥

స॥ అతఁ డట్లుండుట నేముఁగూడ నొక మాయావ్యూహమున్ బన్ని మా
టుతుఁ జేరఁదలకొంటి; మీ తెఱఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచున్ గ్రథా
యతి నంబేదల సేనల్ నఱుకనేలా? ఖానుఁడు న్నేనె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద; మనొచిత్యంబె నీల్గు దుదిన్॥ 99

స॥ ఇది చదరంగమాడు తెఱఁ; గిందున రాజును మంత్రి సైన్యసం
పద గల; వెత్తుకెత్తు నడుపంగల చాతుర్యోడి తెంపు పెం
పొదవఁగఁ జేయు; నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరం బగుట నే నునురొడ్డున జూద మాడెదన్॥ 100

స॥ జూద మటంచుఁ బైచలువ సోక వచించితిఁ గాని, లోనఁ జి
చ్చై దరికొల్పుచున్నది దురాత్ముఁడు ఖానుఁడు వచ్చుదారిలో
నూదిన దుండగంబు; 'వెడ యుక్తులనైనను వైరిగర్భ ని
ర్భేదము సేసిగాక మది వేడిమివో' దనునట్లు తోచెడిన్॥ 101

స॥ కావున సంధిబంధమున ఖానునిఁజేరఁగ నుంటి : నైన బా
హు విభవంబు సైన్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యమున్
ద్రోవకుఁ దీయు తెట్లనియుఁ దోచెడు; నిందు భవాని కూర్చి సం
భావనఁజేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెదన్॥ 102

స॥ ॥ అమృతోత్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కఁడ నెట్టులైన నిది పూజ్యప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె; నా యనంతరము సాంభాజిక్ మహారాజుగా
నమరఁజేయుదు, మీర లేకమతిఁ బ్రోవై దీని రక్షింపుడి!॥ 103

స॥ ॥ ఏ యొక్కఁడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుదు, రైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్దసేసి పరిపాలన దీర్పుడు; దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించిన ధర్మశాసనం
బీయెడ నుండె; దీని తెఱఁగే నడిపించి హితంబు సేయుడి!॥ 104

॥ He (Shivaji) left minute instructions for carrying

ఉ॥ ఇంతకు దైవనిర్ణయము నీ వెడగన్నులఁ జూడరామిఁ, గా
లాంతరమందుఁగూడ దిట్టమైన మదుద్యమ మేపులేక రూ
పాంతర మందఁగూడదని, యర్హవిధిన్ నియమించి యిట్లు ని
శ్చింతుఁడ నైతి : నింకఁ జెయిసేత నదృష్టము పెల్లగించెదన్॥ 105

ఉ॥ ఖానుఁడు చెల్మిఁగొన్న సరి : కాదని దుండగమెన్న, జావళి
కానన మల్లెదొక్కి చనఁగా నెడమిత్తునె? పొంచియున్న పం
చానన మల్లు దూకి, నిశితాసి లతాగ్రమున్ దదున్నతా
పీన శిరోధిఁ గోసి బలివెట్టక నెట్టిన జాఱనిత్తునే?॥ 106

ఉ॥ * ఈజతనంబు రంగమున నెట్లగునో కనుఁ డంగరక్షఁ దా
నాజి యొకండ వాలుగొని నావెనుకన్ జనుదెంచుఁగాక, యే
సాజి మొదల్ చమూపతులు సైన్యములన్ గొని దుర్గరక్షణ
వ్యాజమువెంట వేచి సమయానుగుణంబుగఁ బైకొనన్ వలెన్॥ 107

సీ॥ మన దుర్గమునకుఁ దూర్పున గుట్టలను డాఁగి

నేతాజి సేనతో నిలువవలయు,

బలముతో జావళివైపు కానలఁ బొంచి

పొలసి, మోరోపంతు మెలఁగవలయు,

ఖానుతోఁ గలియు మాకడఁక దుర్గమునుండి

కనిపెట్టి, యబ్బాజి కడఁగవలయుఁ,

‡ బోరితమైన యప్పుడ శృంగరవము పి

రంగు లై దిచట మోయంగవలయు,

on the government in the event of his being killed.

Page 73. - Prof. J. N. Sarkar.

* Attended only by Tanaji, Shivaji slowly descended from the gateway of the castle.

‡ 'When you see me strike', Shivaji ordered him (the

తే॥ ‡ శృంగరవముతో నేతాజి చెలఁగి రిపుల
భంగపఱుపంగవలయు, పిరంగిమోత్ర
విన్నవెంట మోరోపంతు వెడలి, యరుల
నఱిమి తఱిమి వెన్నంటి వేటాడవలయు॥

108

చ॥ ఇక మన మాలసింపఁదగ; దింతకు రే పుదయంబునందు ఖా
నుకడకుఁ బోవలెక, దను మనోబలముల్ వెలయించి ప్రొద్దువ్రా
లక ముచు కార్యసిద్ధి పొదలక జనుదేవలెక; గాన లెండు, పా
యక మన మీయెడక గలియునట్లు భవాని యనుగ్రహించుతక!”॥

చ॥ అని బలఁగంబు వీడ్కొలిపి, యన్నిశి పుచ్చి యుషస్సమాధి మే
లొకని, కరణీయముల్ నెఱపి, గోకుల దైవత విప్ర వందనా
ర్చనములు దానధర్మములు సల్పి, భవానిప్రసాదముక శిరం
బునఁ గొని, వీరయోధు నుడుపుల్ గయిసేసె నుదాత్త మూర్తియై॥

స్తీ॥ శిరమునిండుగ నుక్కుఁదెర శిరస్త్రాణంబుఁ
గట్టి, పైఁ బట్టుపాగా ధరించి
మైనిండుగా నయోమయమైన కవచంబు
నూని, పై నిల్వటంగీనిఁదొడిగి
యెడమచేఁ బులిగోళ్లఁ గుడిచేతఁ బిడిబాకు
నంగీమఱుంగులో నమరఁ జొనిపి
నిడుపైన కరవాలు నడుముపట్టికనంటి
యొరసి వ్రేలాడ బంధురముసేసి

sentry), 'Don't think of me; sound the charge, whether I stand or fall.' The signal was to be passed on to Moro Trimal by firing five guns at the same moment.

Chapter IV. Rawlison.

తే॥ భావ గంభీర సువిశాల ఫాలమందు
 సర్వరక్షఁ గుంకుమరేఖ సంతరించి
 యుబుకు నెమ్మది - యుప్పొంగు నొడలు దోషఁ
 దల్లికడ కేగి పాదవందనము సలిపె॥

—❖— జీ జి యా బా యి దీ వ న —❖—

ఉ॥ ఆయతభక్తిఁ బాదముల నంగు కుమారకు నెన్ని జీజియా
 బాయి తదీయమస్తకముఁ భాణితలంబునఁ బుణ్ణి, విచ్చు కం
 దోయిఁ దొనంకు బాష్పములతో గళభుగ్న రవంబుతో జయ
 శ్రీ యొదవించు దీవనలఁ జేపిన పేమవచస్సు లిట్లనె॥

తే॥ “తనయ! సమకట్టినాడవు ధర్మదీక్ష
 ఖడ్గ మొకచేత - నొకచేతఁ గార్యవృత్త;
 మెడఁద ధైర్యంబు సంకించి, యీతలంపుఁ
 బెంచిన భవాని నిన్ను గెల్పించుఁగాత॥

ఉ॥ కా దనరాదు నీ తెగువ; ఖానుబలంబుఁ దలంచి యందుఁ బో
 రా దనరాదు; లో మరులుఱంపిలు ప్రేవులపొత్తు తాల్మి రా
 నీదు; కుమార! హైందవమహీ కుశలం బొకచేతఁ బట్టి నీ
 వీఁదెద వొంటిచేత - సుడియెత్తుల కందని రేవుఁ జూడుమి॥ 114

చ॥ మెదలుచునున్న వీ మనసు మీఱి - నిరున్ గనుటఁది పుట్టెఁ దా
 పద, లవి దీర్ప నాపడినపాట్లు; శుభమ్ములు గూడ నేటి క
 న్నది యిటులయ్యె; నాతపము లట్టివి; లోకముగన్న బిడ్డవై
 యెదుగుము, తండ్రీ! ఖానుని జయింపుము హైందవ భూతపంబుల॥

ఉ॥ వచ్చినవాఁడు ఖానుఁ; డొకనైపునఁ గుత్తుక లుత్తరించు నా
 పచ్చి కసాయి నీ వెఱుఁగవా? భవదగ్రహ నట్లుసేసె; నా
 చిచ్చెదఁబాయ కింతలు కృశించితి; నీ తరళాశ్రుపూర మీ
 వెచ్చని యూర్పు నీ కనులవేరి మెలంగుము ఖానుసన్నిధి॥ 116

ఉ॥ నాకును నీకుఁ జిచ్చు మదినాటియుఁ దీఱక, హైందవ ప్రజా
లోకము నాఁచి వేఁచు కుటిలుఁ దఱియఁ జనుచుంటి; వో కుమా
రా! కసిగాటు నేమటకు; మన్నకొనర్చిన సూడు దీర్చు; మా
చీకటికోనలో నెవనిచేతులు మించునో! కన్నువిచ్చుమీ!॥ 117

చ॥ అడుగడుగుఁ బ్రమాదకరమౌ నొక మొగ్గరమందుఁ జొచ్చి, వే
పడగల పాముతోఁ జెలిమివట్టఁగ నెట్టన దూఁకుచుంటి; వీ
యెడ నినుఁ - గాళియాపి శిరమెక్కుచుఁ దాండవమాడు బాలకృ
ష్ణుడ - వనుకొందు; నాకును యశోదతపంబు ఫలించుఁ గావుతఁ!॥

ఉ॥ బాలుడ వౌచు గోహనన పాపము నాపిననాడు - సాహసో
త్తాలుడ వౌచుఁ దోరణమొదల్ గడముల్ గొనునాడు - ప్రౌఢ వా
చాలుడ వౌచుఁ దండిఁ జెఱసాలకుఁ బాపిననాడు - నీకుఁ దాం
బూలములో సుధాంశమయి పొల్చు నదృష్టము నేడు తోడగుఁ॥

మ॥ అరిసేనా హృదయాంతరాళములు మ్రోయఁ దార హుంకార భీ
కరమౌ సింగము నెక్కి, యష్టభుజముల్ ఖడ్గాది శస్త్రంబులఁ
దరళింపఁ, రణమందు నీ మునుమువెంటఁ గోల్తలఁ జేయు శాం
కరి యవ్యాజ కటాక్షముల్ కవచరక్షా దీక్ష ని న్నోముతఁ!॥ 120

మ॥ తనయా! పచ్చనిపైరు, లందు శిశుసంతానంబుతో నాడు పా
వన గోమాతలు, వానిసేవ ఘనులౌ బ్రహ్మణ్య, లవ్వారు నే
ర్చిన మంత్రంబులు, వానిదైవతములుఁ జేయెత్తి నిల్వెత్తు దీ
వనపూలఁ గురియింత్రుగాక తమకుం బ్రాపైన నీ యశాదలఁ!॥ 121

మ॥ అసిధారా వ్రత మూని, తెంపు కుదురౌ నాతోపహరంబునఁ
బసుపుం గుంకుముఁ గానకవెట్టి ప్రిణయబ్రహ్మం బుపాసించుచుఁ
బసిపాపఁ నినుఁ బెంచి, నీవలన విశ్వక్షేమముఁ గోరు తా
పసి నే నైతినయేని నాతలపుఁజేవల్ తండ్రి! ని న్నోముతఁ!॥ 122

తే॥ కలదు నా యంగరక్ష నీ నిలువునిండి
భయములే - దింక సీయన్నపగ నడంచి
మరలిరమ్ము; కుమార! యీ మన లలాట
కుంకుమాంకము నీ గెల్పుఁగునవ యాత!"॥

12

చ॥ అని నిభృతాత్మయై యభయహస్తములన్ దనమస్త్ర మంటి దీ
వన లిడు జీజియఁ గని శివప్రభుఁ డున్నమి తాననాబ్జుడై
“జనని! మహాప్రసాద మిది; సర్వజగ ద్విజయంబుఁ గందు నీ
యనుమతి; నెమ్మి నుండు” మనియాడి, నతుండయి తల్లి వీడ్కొనెన్॥

మ॥ తరవారిన్ గొని యంగరక్షకుఁడుగాఁ దానాజి యేతేర, ని
బ్బరమా పూనిక- నగళ్ళు దాటుచు బహిర్ద్వారంబునున్ డాసి, “మీ
రరుదెం, డే మిదె వచ్చుచుంటి” మని యాహ్వానంబుఁ బుట్టెంచె స
త్వరభంగిన్ శివరాజు ఖానునకు; నాతం డుబ్బి మిన్నందుచున్॥ 125

మ॥ పదునేనూఱులు సాహిణుల్ గొలువగాఁ బైనంబు సాగించె; న
య్యదనన్ డగ్గటి గోపినాథుఁ డిటు కార్యకార్యముల్ వలె “నా
ప్పిదమే ఖానుమహాప్రభూ! తమ రిటుల్ వేంచేయ? నీసైన్యసం
పద లీదందడిఁ జూచి యాతఁడు వెఱన్ బాటించి రా నేర్చునే?”॥ 126

చ॥ వల, దతఁ డెట్లుకోరె నటు వైపునఁ గార్యము దీర్చికొంద; మీ
బలఁగము నింద నిల్పి, యొకపల్లకితోఁ బయనంబు గండు; బో
యలు మనయండ నుందురు; మహాబలుఁ డొక్కఁడు వెంటనుండు; మీ
బలము పదాఱువేల బలవంతులకుం దర - మింత చాలదే?”॥ 127

చ॥ అన విని ఖానుఁ డుబ్బి, యిదియూనని తా నరమ్మలుదూరము
దునఁ దనసేన నిల్పి, పటుదోర్బల గర్వితుఁ డౌట నెట్టి సా
ధనముల నెట్టి రక్షణవిధంబులనైనఁ దలంప, కొక్క- తె
ల్లని యుడుపుం ధరించి పదిలంబగు పల్లకిపాను పెక్కినన్॥ 128

ఉ॥ 'సయ్యదుబందు' నాఁగఁ బటుసత్త్వఁడు ఖానుని యంగరక్షకుం
డొయ్యఁ గటారిజంటఁ గొని యుక్కున వెనొకనె; గోపినాథుఁడు
నెయ్యముఁ జూపి వెంటఁజనె; నేరని గుట్టల నెక్కి బోయలు
డయ్యచు మండపంబునికటంబునఁ బల్లకి నిల్పి రూర్పుచు॥ 129

చ॥ అనుచరు లండ రా నడిచి యబ్జులుఖాను నవీన మండపం
బును గని, దాని వైభవసమున్నతికిఁ గమనీయ శిల్ప శో
భనతకు విస్మయంపడి, శివప్రభుఁ డచ్చట రామికిఁ మనం
బున వెఱఁగంది, యావివరముల్ వినఁ బంతును బల్కరించిన॥ 130

శా॥ గోపీనాథుఁడు ఖానుగారిమది సంకోచంబు వాయంగ నా
యా పల్కుల్ పచరించి, కోట దిగువాఁడై బంటువెన్నంట పా
జీవుత్త్రుం డరుదెంచుచుండ "నదె వచ్చెఁ జూడు" డాచన్న, ద
ద్రూపంబుగని ఖాను లేడిఁగను శార్దూలంబుగా నుబ్బుచు॥

స॥ తనుఁ గని భీతిచెందిన విధంబు నటించు శివప్రభుగ గను
గొని పయిమాటగా "నితఁడు కోపము తాపములేని మఱివాఁ"
డని, "యొక మన్నెతేడయిన నద్భుత వైభవమకార మండపం"
బని, "యెటుగూర్చె నీవిభవ" మంచని నాలుకతీపు సూపుచు॥ 132

స॥ "భయపడినాఁడు పాప! మిటువచ్చిన నేమగునో యటంచు సం
శయపడినాఁడు; గుండె దిగజాటు నితం డెటు దేశ మెల్లెడ
బయికొనినాఁడో! నీ వరిగి నమ్మక మిచ్చుచు నిందుఁజేరఁగాఁ
గయికొనిరమ్ము చూత" మనఁగా నుది నవ్వుచు గోపినాథుఁడు॥

స॥ "అవును, మహాప్రభూ! యతని కంతటిసంపద లున్న, వైన నే
మవు? దమచేతిలోఁ బడుఁగదా యవి యిప్పుడ? మీరు మెల్లఁగా
శివపతి యిందురా ననువుసేయుఁడు; మీభటు మిమ్ముఁ జూచి ని
క్కువముగ భీతుడయ్యె; బెనుకొంకున నియ్యెడ రాఁ దలంకెడు॥

తే॥ అంగరక్షకు నెడముగా నంపి, మీరు
 శస్త్రపాణులై యుండుఁ డిచ్చట; నతండు
 నట్ల రాఁ గూర్తు” నన, ఖానుఁ డనుమతించె;
 శివుని వినిచి, గోపీనాథుఁ డవలఁ జనియె॥

135

ఉ॥ పంతు వచించినట్ల తన పార్శ్వచరుణ్ విడి, ఖాను మండపా
 భ్యంతరమందు నుండె; శివుఁ డవ్విధమే తన యంగరక్షకుణ్
 శాంతమునందునన్ నిలిపి ద్వారము డాయఁగఁబోయె; ఖానుఁడు
 వింతగఁ బేర్చి యోర్చిఁ గనిపించి, యెదుర్కొని కేలుముట్టుచున్॥
 మ॥ “శివరాజా! దయసేయు, మేల జడుపుం జింతింపఁగా? గ్రొత్తవా
 రెవరున్నా, రొకయింటివారమగదా? యెన్నాళ్లకున్ గల్గె ని
 ట్టి విశేషం!” బని కొఁగిలించె; శివుఁ డట్లే మారు గావించె; నా
 కవుఁగింటన్ జని రొండు రెం డడుగు లేకగ్రీవులై యిర్వరున్॥ 137

తే॥ “అదను దప్పిన విడిపోవు” నంచు నొక్కఁ,
 “డనువు దప్పినఁ జెడిపోవు” నంచునొకఁడు,
 నమ్మికలు లేని బాహుబంధములఁ దవిలి

నడిచి - రెవఁడు ముం దెట్లు పైబడునో యనుచు॥ 138

మ॥ శి బిగువొ సందిట నొక్క, గొంతు నెడచే బిట్టూడి, ఖానుం డదా
 టుగ వాలున్ గొని వ్రేయఁగా, శివవిభుండున్ మోస మా తెంచి, బ
 ల్పుగు పూనికన్ జెమకించి పట్టుబిగి వాయన్ దూసి, డాకేలున్
 మొగచాటా పులిగోళ్ల ఖానునుదరంబున్ జీల్చె నుగ్రాకృతిన్॥ 139

§ Suddenly Afzal tightened his clasp and held Shiva's neck in his left arm with an iron grip, while with his right hand he drew his long straight - bladed dagger and struck at the side of Shiva.

|| 'మోసము మోస' మంచుచి ముట్టుచు, వ్రేలెడు వ్రేవు లొక్కచే
 నోసర నొత్తి, వాలుగొని యుద్ధతి ఖాను శివాజియాఁదలన్
 వ్రేసె; శిరస్త్ర ముంట నొదవె నటు కించుక గోదుమంత; పే
 రీసున హుంకరించి శివుఁ డీవడిలోఁ బిడిబాకు నెత్తుచున్ || 140

|| "ఓయీ! పాపనరాధమా! కుటిల మాయోపాయములన్ని, మై
 త్రియోగంబున మృత్యువున్ బిలిచి రక్తి నాట్య మాడింతువో?
 నీయాటల్ మొనకట్టునే యిచట? గుండెల్ గండలున్ రాల్చి నీ
 యాయుర్దీపము నార్తు: నీకెవఁడు తోడై వచ్చినన్ వచ్చెదన్ || 141

|| ‡ హిందూదేవ్యముఁ ద్రావి తోవనెచటన్ హింసింతువో గో సతీ
 బృందం? బీశ్వర విగ్రహాలయము లుర్విన్ గూల్తువో? ప్రేల్తువో?
 పందా! దైవము దిక్కులేనిదనుచున్ - బాషాణముల్ పలక వం
 చుం దీండ్రింతో? శివుండు నిన్నుఁ గడతేర్చున్ గాక సోఁ - కోర్చునే? ||

|| షాజీరాజున కెక్కసేసి చెఱలో స్రగ్గించి, మాయన్న సా
 భాజీరాజును దొంగపోటున ననిన్ మ్రొందించి, గర్వించి నేఁ
 డాజిన్ నా కెదురైతి; వింక నడుగే నట్టిట్టుఁ బోసీయ, మా
 థా! బాల్మా! నిలు" మంచదల్చి, పిడిబా కంకించి జంకింపుచున్ ||

|| జందెపువ్రేటునన్ జొనిసి, సవ్యభుజంబుననుండి కుక్షికిన్
 గ్రొందుగ దూయఁగాఁ దిగిచి, వ్రేవులు నెత్తురుఁ బాఱఁ జేల్చె శ
 త్రుందముఁజ్ఞా శివప్రభుఁడు; రోజుచు ఖాను గతాసుఁడయ్యె; నీ
 సందడి నింతలో నెఱిగి సయ్యదుబందు కృపాణపాణియై || 144

† A brave exploit was it (indeed) to destroy stone
 buildings and to break mute images that could not offer thee
 any resistancel Dost thou know that if thou hadst not
 committed these barbarities, I would never resolve to seek
 thee ... thou wilt pay with thy life for what thou hast done
 P 17. "Life of the celebrated Sevagy" by Cosme-da-Guarda

మ॥ శివరాజు వడిఁ దాఁకె; నాతఁడును గొఱ్ఱేయంబు సారించి యు
ద్ధవిడిఁ వానిఁ దెమల్చె; నీతెఱపిలోఁ దానాజి యేతెంచి ఖ
డ్గ విహారంబుల వానిపై కుఱికి, యుగ్ర స్ఫోటనాటోపుఁడై
యవియంగా నెదఁ గ్రుచ్చి దొమ్మిఁగొని సయ్యద్బందుఁ గూల్చెఁధరఁ

ఉ॥ ఈ నడుమంతరంబు గొని యేపునఁ బల్లకిమోయుబోయ లా
ఖానుశవంబు నెత్తి శిబికఁగొని పోవుచునుండ, మార్గర
త్న నియతుల్ శివప్రభునిసైనికు లా చనువారి నొంపుచున్
ఖానుశిరంబుఁ గోసికొని గ్రక్కన నేగిరి కోటమీఁదికిన్॥ 14

మ॥ పటు దర్పోద్ధతు ఖానుఁ దాఁకి శివభూపాలుండు పోరాడుపెం
పట దుర్గమ్ముననుండి కన్గొని ఘనుం డబ్బాజిసోన్దేవుఁ డం
తటిలో శృంగములన్ పిరంగుల జయధ్వానంబు మ్రోయించె; ను
ద్భటులై శత్రుబలంబుపైఁ బడిరి నేతాజీముఖుల్ యూధపుల్॥ 14

ఉ॥ కొండలు లోయలున్ గుహలు గుట్టలు పుట్టలు చెట్టు లీ చమూ
తండము నీనెనో యనువిధంబునఁ - జీమలపుట్ట వ్రీలిన
ట్లుండిన-చోటునుండియె రయోల్బణమై శివరాజుసైన్యము
ద్దండత రేగి, శాత్రువ వితానముఁగూలిచెఁ గుప్పకూరగన్॥ 14

ఉ॥ సంధి ఘటిల్లెనంచుఁ దమ సాధన వాహన శస్త్రపాళికిన్
బంధములూడ్చి, నిబ్బరమువట్టిన యావనసేన సర్వతో
బంధముగాఁ బయింబడు శివప్రభుసేనకు లోఁగి, కార్య మూ
కాంధత వీగి, రావడి భయంపడి చేడ్పడె దాటుమాటుగన్॥ 14

తే॥ నడుమనున్న పదేనువందల తురంగ
బలముపైఁ బడి నేతాజిపాలకరుఁడు
కత్తి కెదురైన ముక్క-ముక్కలుగ నఱికి
పలుచఁబడఁజేసె నాహవతలము నెల్ల॥

* శివపతి యింతయుఁ దెలిసి సేనల కీగతి నాజ్ఞచేసె “నా హవమునఁ బాటువాని, శరణాగతు, శస్త్రమువీడువాని వె న్నదిలి వధింపరా, దకరుణంబుగ నెత్తురు వాఱరాదు; వా రివిధ సాధనంబుల హరింపుచు, నూరక సాగనంపుఁడీ!”॥

151

మావనసేన లా శివమహాప్రభు నాజ్ఞ యెఱింగి, పోరఁగాఁ జేవ యొకింతలేక, యనిసేసిన లాభములే దటంచు, నా నావిధ వస్తు వాహన ధనంబుల నప్పనసేసి, వీటికిఁ బోవ ననుజ్ఞ వేడ శివభూపతి వారి ననుగ్రహించుచున్॥

152

తే॥ * “ఇష్ట ముండిన మముఁ జేరుఁ డెవ్వరైన”
నని పిలిచి యొప్పుకొనువారి కభయ మిచ్చి,
తరలువారికి బావల్లి దాఁటు దాఁకఁ
ద్రోవఁ జూపింప భటులను దోడుపనిచె॥

153

అలము దీఱఁ, జేరె జయ; మర్వడియేర్గులు వేయియొంటెలున్
నాలుగువేల గుఱ్ఱము లనంతములైన పిరంగు లెడబం
డ్లోలి నమేయవిత్తము రణోచితవస్తువు లిట్లు లాభ ము
ద్వేలము గొంచు రా జరుగుదెంచె బ్రతాపగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥

154

* విజయోత్సవము — తృతీయదండయాత్రా ప్రయాణము ❦
పురవీధుల్ విజయోత్సవధ్వనులతోఁ బొంగార నూరేగి, త
త్పరుడై దేవి భవాని పూజ లొసరింపన్ జేసి, రక్తంపు జా
లరుదొ ఖానుశిరం బుదాత్త బలిగా నర్పించి, భక్త్యున్నతాం
తరుడై తల్లినిఁ జూడనేగి చరణద్వంద్వంబుపై వ్రాలినన్॥

155

‘శస్త్రంబులు మనకప్పగించి శరణుచొచ్చిన శత్రుపైనికులఁ జంపక రక్షింపవలయును; శత్రుముగా రక్తపాతము చేయవలదు’ అని శివాజి వార్తనంపి ..... వారికి నభయ మిచ్చి...తనయొద్ద నుండుట కొప్పుకొనిన వాండ్రకుఁ దగిన పనులనిచ్చి యితరులను పారి దేశంబులకుఁ బంపెను.

పుట 102. శ్రీ. వి. లక్ష్మణరావు, ఎం. ఏ.

తే॥ నెమ్మదినిఁ బొంగు నానంద నిర్ఘరంబు
కనుల నిండాఱి తెప్పలఁ దొనఁకులాడ
జీజియా పుత్రుఁ గౌఁగిటఁ జేర్చుకొనుచు
సహజ వాత్సల్య శీతలాక్షరము లుఱిసె॥

151

ఉ॥ “గండము దాటి నేటికి సుఖంబున వచ్చితివే కుమార! పూ
జ్యండగు నన్నఁ జంపు ననయున్ గొనుచున్ బగఁదీర్చికొంటి! నీ
యండన యుండి యేలొక్క నెఁగదయ్య భవాని! మదీయ పుణ్యముల్
పండె! జిరాయు రున్నతుల వర్ధిలు మేందు జయంబుగాంచుచున్!”
మ॥ అని దీవింపుచు, దృష్టిదోష పరిహారాచారముల్ దైవతా
ర్చనలున్ దానము లెన్నియే సలిపె జీజాబాయి; కర్తవ్యతా
ఘనుఁడౌచున్ శివరాజు తల్లిసెలవున్ గైకొంచు నాస్థానముం
నునఁ గొల్వై విజయోత్సవంబు నెఱపెన్ దోరంబులౌ కాన్కలన్#

సీ॥ రణమునం దమితశౌర్యముఁ జూపినట్టి యో
ధులకు భూషాంబరాదుల నొసంగి,

గండపెండేరముల్ కంకణ గ్రైవేయ

కవచ ఖడ్గాదులఁ గానగలిచ్చి,

బవరంబులొ గాయపడినవారల నొష

ధోపచారంబుల నూర్చి తేర్చి,

మృతులైనయోధుల సుతుల కుద్యోగంబు

సతుల కబ్బాశనభృతి నొసంగి,

తే॥ † సత్యపరత గోపీనాథు సత్కరించి

నెమ్మి ‘హివరే’ పురమ్ము దాన మొసంగి,

యాజి దుర్జయుఁడైన తానాజిగళము

లలిత మాక్తి కమాల నలంకరించె॥

159

† On Pantoji Gopinath he bestowed the village of Hivare.
Page 162. Kincaid, C. V. O., I. C. S.

॥ ఎద నెమ్మిన్ గొని రంద; అష్టాకభటుం డేతెంచి, “నుల్తాను సే
స దవీయంబుగ దాటిపోయె; మన సేనానేత ఖాండోజి యి
య్యదనన్ లంచముఁగొంచు వంచనకు లోనై చోరమార్గంబునన్
గదియన్ ఖానుకుటుంబమున్ గొని తొలంగన్ దీసెఁ గర్వాడకున్”॥

॥ అని వినిపింపఁగా శివమహాప్రభుఁ డాగ్రహమంది “వింటిరే
మన సరదారువ ర్తనము? మా కొకమోస మగౌరవంబునున్ —
దన కొకలాభమున్ దలఁచి, ‘దక్కిన శత్రుకుటుంబమైన మ
న్ననఁ గని పంపినాఁ’ డను ఘనమ్మగు కీర్తికిఁ బాపె మమ్ములన్”॥

॥ అతని క్షమింపఁగూడదు; దురాత్ముఁ డతండును సేవ్య సేవక
స్థితి కొకదారి చూపవలె; జేయఁగలట్టి మదుద్యమంబునం
దతుకులువోవు నిట్టి కుటిలాశయు లుండఁగరాదు; శస్త్రస
ష్టితమగు రాజనీతి యరి మిత్ర భిదన్ గొన దిట్టిపట్టులన్” 162

॥ కావున వాని నెందయునఁ గాని యవశ్యము పట్టి క్రూరశి
క్షావిధిఁ జంపుఁ; డీగెలుపుసంబర మూరక తీఱఁగూడ; దు
చ్చావచ సైన్యముల్ గొని బిజాపురరాజ్యమునెల్ల లోఁగొనన్
గావలె; లొంగినప్పుడె తెగం గొనఁగావలె శత్రువర్గమున్” 163

॥ రే పుదయంబునన్ వెలువరింపుఁడు సేనల; దుర్గరక్షణ
వ్యాపుతిఁ గొంద టింద నిలువై, సరదారులు గొంద తాహవో
ద్దీపితు లేగుడెండు; వెనుదీయక పశ్చిమవార్ధినుండి బీ
జాపురిదాక రాజ్యము విశాలము సేయఁగఁ బైకొనన్వలెన్” 164

॥ ఖండోజీ కాకడేయను నొక మరాట సరదారుఁడు ద్రవ్యలాభముచేత
కురువులకు పశుఁడై, శివాజికిఁదెలియకుండ అఫజుల్ ఖానుని భార్యా పుత్రాదులను
ఁగత్రోవలఁ దీసుకొనిపోయి సుగతీతముగా కర్వాడలోఁ జేర్చెను. ఈసమాచారము
వాణికిఁ దెలిసినతోడనే వానినిఁబిలిపించి శిరశ్చేదముచేయించెను.

పుట 108. “శ్రీశివాజిచరిత్రము.” కె. వి. లక్ష్మణరావు.

మ॥ అని శాసింపుచుఁ గొల్వవీడి శివరా జా వేకువన్ సర్వసా
ధనముల్ తోడుగ నైన్యముల్ నడిపి, తొల్త జింజిరా గెల్వఁగా
ననుచున్ బైనముదీర్చి, మార్గమునఁ 'బన్వాళా' మహాదుర్గమున్
గని, దానిన్ గొనఁగాఁ దలంచి నలుప్రక్కల్ ముట్టె నాదుర్గమున్॥

తే॥ భీతుఁ డగుచు 'రుస్తుంజమన్' పేరి దుర్గ
నాథుఁ డర్పించె దాని; ధనమ్ముఁ గొంత
బహుమతి యొసంగి యవ్వానిఁ బంపి, శివుఁడు
నాయకునిఁ జేసె నచటనన్ణాజిదత్తు॥

166

సీ॥ పదపడి శివరాజు పొంతమందలి 'పావ
నగడంబు' మఱి 'వసంతగడ' మాది
బహుదుర్గముల గెల్చి, పొభవంబున నందుఁ
గప్పముల్ గొప్పకానకలను గొనుచు,
గ్రిందఁ బైనను సహ్యగిరి నంటుకొన్న 'రాం
గణ' 'భేలనాది' దుర్గముల గెలిచి
భేలనాగడము 'విశాలగడం' బస

వెలయించి దానిపై బలఁగ ముంచె॥

తే॥ నింత యెఱిగి 'కొలాపూరు' పొంత రక్ష
కుండు 'రుస్తుముఖానుఁ' డుద్గండధాటి
మాఱుకొన, వానిబలముఁ దార్మాఱుసేసి
తఱిమెఁ గృష్ణాతరంగిణి దాఁటిపోవ॥

167

చ॥ తఱుముచు నిట్లు బీజపురి దాపుగొనన్ బెను దండయాత్రలన్
బఱచి, మరల్చి నైన్యములఁ బశ్చిమవార్ధి తటంబుదాక వె
న్నఱిమి, 'దభోళు' 'రాజపుర' మాది జయించి, యఖండలక్ష్మి కొ
ప్పెరలకొలందిగాఁ బనిచెఁ బెంపున రాజగడంబు సేరఁగన్॥

168

శివాజీ పైకి బిజాపురివారి మూడునైపుల మొగ్గరము. ❦

శివపతి దండయాత్ర సవిశేషముగా వినుచు బిజాపురీ
ధవుడు వితాకుఁ జెంది, పరితాపముతోడి పరాభవ కృధా
దవదహనంబునఁ మఱిగి, తత్పరిహారము సేసిగాక సో

దవు కసిఁబెంచి నిండుకొలునై సరదారులఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 169

“వినుచున్నారగదా! శివాజి మనపై విక్రాంతుఁడై దుర్గముల్
గొనుచున్నాడని; వానియేపు నణఁపఁ గొండంత సగ్దారు న
టనుపఁ గాలికిఁ దూలిపోయె, నవురౌరా ఖానుఁ డట్లనె! నే
మన నేమున్నది - సింగముఁ దునిమెఁగాదా నేఁడు సారంగముల్!!

తే॥ రాచకొలు వొక్కటియ గాదు రాజ్యమెల్లఁ -

జంటిబిడ్డయు - రాణివాసంబుగూడ

ఖానుమరణంబువిని, పరాధీన హృదయ

దీనముఖముల నివ్వెఱఁ దేలిపోయె॥

171

చ॥ ఇది సమయంబుగాఁ దలఁచి యేఁజ్జెఱఁ బైకొనుచుండె నాతఁ; డి

య్యదనున టిచ్చవోయి మన మట్టికిను చూచినచో నితోధికా

భృదిత బలంబునఁ బలిసి యుప్పెన మీఱు నతగఱు; నేటికిఁ

గొదుకని భామినీప్రభుతకుఁ మనపట్టున సేగి యొప్పునే?॥ 172

ఉ॥ కావున నెట్టి దుష్కరముఁగాని ఘటిగిడు తలంపుతో నహం

భావము కన్నుగప్పిన శివప్రభు నొంపక తప్పు; దిందుకై

లా వొనగూర్చ నాదగు బలమ్ము ధనమ్ము సమస్తముఁ బ్రతి

జ్ఞా విధి నొడ్డికొందు; బలశాలులు మీ రొకతెంపు సేయుఁడి!॥ 173

ఉ॥ పట్టినపట్టు మించి బలవంతముగాఁ దెగి పోరునప్పు వాఁ

డట్టిటు బాఱఁగూడ, దడియాసల నేమఱఁగూడ; దింతలోఁ

గుట్టినతేలుగా జణిగి గోడల కెక్కినఁగూడ దివ్వటే

బట్టి సడించిగాక విడువఁ జన - దీగతి ముట్టఁగావలె॥

174

తే॥ దీని కురవైన వెరవు సంధింపుఁ, డెవరు
 ప్రతిని గొందురో తెం” డని పలుక, నంద
 ఊండొరుమొగంబులన్ గనుచుండి; రంత
 ననువున మురారిజగదేవుఁ డనియె నిట్లు॥

175

మ॥ “తమ రన్న ట్లతఁ డొక్కయెత్తుగడపై దండెత్తుచున్నాఁడు; దు
 ర్దమ సైన్యంబులు పెక్కు లున్న; వెచటన్ దైర్యంబు తంత్రంబు వి
 క్రమమున్ జూపుచు నోహటింపని కడంకన్ దూఱు నవానిపైఁ
 దమి నొక్కం డెవఁడైన మార్కొను టనర్థం బంచు భావించెదన్॥

తే॥ అంత నెఱజోదు మనఘానుఁ డట్టులవుట
 నంతకంతకు నతఁడు దుర్దాంతుఁడగుట
 నొంటిమొగమున నతని మార్కొంట దగమిఁ
 దలఁచుచున్నాడు మన సరదారులెల్ల॥

177

ఉ॥ నాలుగుమూలలన్ గవిసి, నల్లురుగా మొనకట్టి, మత్తశుం
 డాలములట్లు దాకి, కపటంబున బెబ్బులులట్లు దూకి, తం
 త్రాలకుఁ జొచ్చి, తాఁకు నసిధారలకున్ దలలిచ్చి, పెచ్చు గ
 గ్గో లొనరింపకున్నఁ గుసిగుంపులఱంపుల కాతఁ డొగ్గునే?॥

178

సీ॥ అనుకూల మిపు డొండు వినుఁడు; డిల్లీసేన
 లరుదెంచె నతనిపై కనుట వింటి;
 మొకట నయ్యవి పోరు, నొకవైపు కవియింత
 మబిసీనియా జింజిరాధిపతిని;
 బగఁ గొన్నవాఁడు శావంతు ‘వాడీ’ నేత
 యతని రేపుద మొక్కయండఁ దవుల;
 మనము స్వయమ్ముగా మార్కొని బలముతోఁ
 దఱుములాడుద మొక్కదండగొనుచు;

తే॥ నందుఁ 'గర్హాల్' సుబేదారుఁడగు 'జోహారు'

సేన కథినాథుఁగాఁ బంపుసేయునెడలఁ

జుట్టుకొన్న దవాగ్నిలో స్రుకిపోవు

హరిణ యూధమై శివబలం బణఁగిపోవు"॥

179

చ॥ అనుచు మురారి వల్క, నిది యా నని రచ్చటి కొల్వర; వాలా

తనివెర విచ్చమెచ్చి సులతా నల వారలఁ బిల్వఁబంచి, యె

చిన తమనిర్ణయంబును వచించి, జయించినమీఁదఁ గల్లు మే

ళ్లనువునఁ జూపి, కావలయునట్లు ధనంబు బలం బొసంగుచున్॥ 180

తే॥ వేటువేట మార్కొని శివవిభుని గెల్వ

బలియు శావంతు జింజిరాపతినిఁగూడ

నంపకమువెట్టి, సిద్ధిజోహారుఁ డనెడు

వీరుఁ గర్హాల్ సుబేదారుఁ బిలువనంపి॥

181

మ॥ పదియున్నాలుగువేల కాల్బలము, చేవల్ మీఱు తొరంగికుల్

పదివే, లేనుఁగు లుష్టముల్ శకటముల్ శస్త్రాస్త్రముల్ పెక్కు లే

చి దిటంబా నొకసేనఁ గూర్చి, పతిగా సిద్ధిజోహారున్ బొన

ర్చి, "దురాధర్ష శివప్రభున్ గెలిచి వాసిన్ గూర్పు" మం చాడుచున్॥

తే॥ అతనిబలమును దొంటి కార్యములఁ బొగడి,

తగ 'సలాబతుఖాన్' బిరుదంబు నిచ్చి,

ధూర్తు నబ్జులుఖాన్ పుత్రుఁ డో డొసంగి,

సత్కరింపుచు నందఱ సాగనంపె॥

183

ఉ॥ పంతముఁబట్టి ముట్టి, తమప్రాంతములన్ బలఁగంబుఁ దోలి, శా

వంతుఁడు జింజిరాపతియు వైరుల మార్కొని; రా బిజాపురీ

కాంతుని సైన్యముల్ చనె నెకాయకి; నబ్జులుఖానుపుత్రుఁ డ

త్యంతము రేఁగి తండ్రిపగ నార్పుటకై చనె వానివెంబడిన్॥ 184

—♦ శివాజీ సన్నాహము - పన్నాభాగడమునుండి బయలుద్రొక్కుట —

చ॥ కడు దిటమైన మొగ్గరముగట్టి నవా బిటు మూఁడుచోట్ల ము
ట్టడి యొనరింపఁగాఁ దివురుటన్ దనచారులచే నెఱింగి, ధీ
రుఁడు శివరాజు విక్రమనరుండు వివేకయుగంధరుండు నై
పుడిసిటఁ గార్యమున్ బిడుచుపోడిమి యోధులఁ జూచి యిట్లనెన్॥

చ॥ “అనుకొనినంతకంటె నరమై భరమై దుర మేగుదెంచె; దెం
పునఁ దన సర్వసార మొకపుక్కిట నూఁదె బిజాపురీంద్రుఁ; డీ
పెనఁకువ బొబ్బరించి జడిపించినఁ బోదు, పరాక్రమించి పం
బిన బలమూఁది పట్టుదలఁ బెంచి తెగించి జయింపఁగావలెన్॥ 186

చ॥ ఇది కడసారియెత్తుగడ, యిర్వుర కొక్కపరీక్ష; యిందునన్
గొడుకని లావుమై గెలుపుఁగొంటిమయే నిఁకమీఁద నెన్నఁడున్
బదరి బిజాపురంబు మనవైపునకున్ దలయెత్తఁజాల; దీ
కదన మమూల్యమంచు మొనకట్టిన నేల జయంబు తక్కుడున్॥ 187

ఉ॥ ఉండినయట్టులుండి పగయొత్తుమదిన్ మనపైకి నిప్పుడే
దండు గదల్చినాఁ డదనుదప్పనివాఁ డవురంగజేబు; వాఁ
డండకువచ్చి ప్రాంతముల నాఁగిన నాఁగెడుఁగాక, తొల్త ను
ద్దండము నీ బిజాపురపుదండు నడంచుద మొక్కయెత్తునన్॥ 188

సీ॥ అబిసీనియా జింజిరాధిపు నెదిరి గె

ల్వఁగ రఘునాథబల్లాలువంతు,

‘వాడీ’ నియంత శావంతుఁ బంతమడంచి

తఱుమ బాజీఫసల్కరునివంతు,

మోగలుదండు నాఁపుచుఁ గొంకణమునెల్లఁ

గావ నబ్బాజిసోనేవువంతు,

రాజధానియును దత్ప్రాంత దుర్గములెల్లఁ

బాలింపఁ బింగళేపంతువంతు,

తే॥ తగినబలఁగమ్ముఁ గొని మీరు తరలుఁ డిపుడ,
యరుల కెడమిక పోరి జయంబు గొనుఁడు,
స్వయముగా నేను దొడరి బిజాపురీశు
సేనల విజృంభణంబు భంజించివైతు”॥

89

మ॥ అని శాసింపుచు నందఱు బనిచి, యుద్ధాయత్త సైన్యంబుఁ దె
మ్మని నేతాజిచమూపతిఁ బనిచి, పన్నాళాగడంబందు వా
ని నిరీక్షించె శివప్రభుం; డతనియునిగ్గ బోల్చి బీజాపురీం
ద్రునిసేనాని హఠాత్తుగా సుడిగొనెన్ దుర్గంబు నల్వైపులన్॥ 190

ఉ॥ కావలివెట్టి, నాలుగుమొగంబులఁ దల్పులు ముట్టి, యందు రాఁ
బోవఁగ దారిగట్టి, తగు భోజనవస్తులు బైటినుండిరాఁ
గా వెలిఁబెట్టి, దుర్గమునఁ గల్లుజనంబులఁ జిక్కువెట్టి, సే
నా విభుఁ డింక నెట్టులయినన్ నడికొటఁ బగుల్పనుండినన్॥ 191

సీ॥ ఇంతలో సైన్యసమేతుఁడై నేతాజి
యరుదెంచి యరుల వెన్నంటి తాఁకె,
బహిరంగముగఁ బోరె, గుహలు గుట్టలు చాటు
గొని పులివోలె గగ్గోలుపఱచె,
సంకులంబుగ దొమ్మిచఱచె, దూరమునుండి
పలుశరంబులు పిరంగులును గురిసె,
వెఱచినట్లుండి యేమఱచి పైఁబడె, రేల
నిద్దురమబ్బులో నిగిడిదూఁకె,

తే॥ యవనసేనల కందు ధాన్యములు గడ్డి
నీరము లభింపకుండఁ గంగారుగొలిపె,
నెంతపోరినఁ జెదరిపో కీసువెంచి
యవనసేనాని ముట్టడి నడఁచిపట్టె॥

192

ఉ॥ కోటకులోపలన్ దిటవుగొల్పి శివప్రభుఁ డన్య లెత్తు పో
రాట మడంపఁగా బురుజులంటిన సోరణగండ్లనుండియున్
మాటికిఁ గ్రాఁగునూనియలు మండుపిరంగులగుండ్లు బాణముల్
పోటున గుప్పి, శత్రుబలమున్ దటిమెన్ దరిఁ జేరకుండఁగన్॥ 193

తే॥ ఎంతపోరినఁ జెదరక యేపు సూపె
యవనసేనాని; శివభూపుఁ డద నెఱింగి
యాజి భరమాటఁ దలఁచి, యణ్ణాజిదత్తు -
శూరమాళి బాజీప్రభుఁ జూచి పలికె॥ 194

సీ॥ ‡ “పిఱువోక పోరుసల్పితి మింతదనుక, నే
తాజియు వెలుపలఁ దఱుముచుండె;
నైన లాభములేదు, యవనసేనాని ము
ట్టడి గట్టిపఱచి కోట గొన నుండె;
మనబలంబులు దూరముననుంట నీ యల్ప
సేనతో రిపుల భంజించు టరిది;
యిదిగాక దుర్గమియ్యది మొన్న లోఁబడి
దిటవొనర్పమియు సందియముఁ గూర్చు;
తే॥ మఱియు దుర్గరహస్యముల్ మనల మించి
వారె యెఱుఁగుదురౌట నపాయ; మింత
నిలువు నరయక నే నిందు నిలుచుటయును
దప్పిదమ యయ్యెననుచు లోఁ దడవికొందు॥ 195

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యము లే, దొకచిక్కు నేర్పునన్
గడపుట నీతి; దుర్గమిది గైకొనుఁగా కతఁ డిప్పు, రేపు మా
ర్పడ నిది గెల్వలేమె? పొరపాటు వెలార్పఁగ నేడు రాంగణా
గడమును జేర నెంత; మొనకట్టుచు వీరి జయింత మవ్వలన్॥ 196

‡ To sally out and give battle was impossible, for the

ఉ॥ చీమయు జాటకుండఁ బరిశీలనసేయుచునున్న వీరిఁ గ
న్బ్రామి తొలంగరా దవుట, వారికి లోబడి దుర్గమిచ్చున
శ్లేమెయినైన సంధి వెలయింపుచు నమ్మిక వుట్టఁబల్కి, వా
రేమటియుండువేళ నెలయించి తొలంగుట నేటి కొప్పుగున్॥ 197

చ॥ మన మిటు తప్పికొన్న ననుమానముఁ జెందఁగవచ్చు - లంచమున్
గొని వెడలించెనేమొ యనుకొంచుఁ - జమూపతిపై నవాబు; దీ
నినె జనులాడుకొన్న గమనించు నిజంబని; యిట్లు భేదముల్
పెనఁచిన శత్రుపక్ష మది వీఁగిచనున్, మన తెంపు పెంపగున్”॥ 198

సీ॥ ‡ అని పల్కి, యుదయంబునంద సంధికిఁబోలు

తెఱఁగెల్ల బోధించి, వెరవుసూపి

పనిచె నణ్ణాజదత్తు; నతండు వోయి జొ

హరుతో సంధి మాటాడ, నతఁడు

“సమ్మతించితి సంధి, స్వయముగా శివరాజు

రావలె, మాయమర్మములు కూడ”

వని చెప్పె; శివుఁడు నమ్మినయట్ల నటియించి,

తన జాగరూకతల్ ఘనముసేసి,

తే॥ తగినసైన్యముతోఁ గోటదిగువ కేగి,

యవనసేనానితో సంధి యనువదించి,

“యొదవెఁ జీకటి యిపుడు, రే పుదయమంద

కోట యర్పింతు” నని తనకొలుపు సేరె॥

199

enemy far outnumbered the garrison. He had therefore, to contrive his escape by daring and stratagem. With this view he opened communications with the Sidi. ... First he consented to surrender the fort. ... By this time it was very dark and adjourned the conference for the night to be resumed the following morning. Page 185. N. S. Takakhav.

Rawlinson says, it was only an “apparent truce.”

చ॥ శ్రీ కొఱతలు దీఱెనంచు, దమకున్ శివభూపతి లోఁగెనంచు, నే
పలు నితఁ డింకఁ బోరఁగలఁడా యని, సంధి ఘటిల్లఁగా బిజా
పురపతిసేన వేడుకలు పొంపిరివో నిశఁ గొంతవుచ్చి, యా
తురతలు దీఱ మైమఱచి, తూఁగెఁ దమస్వినికొఁగిలింతలన్॥ 200

సీ॥ శ్రీ నిశ్శబ్ద మా యగ్ధనిశ లేచి శివరాజు
నలువైపుఁ గోటపైఁ గలియఁదిరిగి,
గాఢ నిద్రాముద్రఁ గదలికల్లేక పం
డిన సేనలున్నవైపునకుఁ జేరి,
కొంతసైన్యంబుతోఁ గోటఁ గాపాడఁగా
నణ్ణాజిదత్తున కాజ్ఞవెట్టి,
బాజీప్రభుం డైదువందలసేనతోఁ
దన్ను వెన్నాడ నుత్తరువుసేసి,

తే॥ తాల్ల దిగవైచి, సైన్యముల్ దానుగూడ
వాని వెంటన చప్పుడుగానియట్లు
కోట దిగివచ్చి, రాంగణాకోటవైపు
బలము నడిపించె సాహసోల్బుఁడు శివుఁడు॥ 201

చ॥ ఇది యెటులో యెఱింగె శివుఁడేగినయంతటిలో మెలంకువన్
గదిసి నవాబుసేన; తమకన్నులఁ బ్రామి శివాజి యేగుటన్
బదరుచు, నెట్టులే నతనిఁ బట్టకపోయిన మాట దక్కదం,
చద నిది యంచుఁ గొందఱు రయంబున నేగిరి శస్త్రపాణులై॥ 202

§ The sentinels relaxed their watch and for the first time after a long period of tension gave themselves to mirth and frolic ... .. With the flower of his bravest Mavalis, Shivaji slipped down the fort walls and marched through the enemy's sentinel outposts. Page 185. N. S. Takakhav.

§ About midnight Shivaji and a body of chosen troops ... descended ... by a different path known as "Shivaji's Window." Page 168. Kincaid.

తే॥ జవన తురగము లెక్కి గజంబులెక్కి
పరువులిడువారు - కాల్నడఁ బఱచువారు
ముందు వెనుకగా గుంపులై సందడించి
చనిరి, సులతాను సైనికుల్ సైన్యపతులు॥

203

చ॥ కడు వడిగా శివప్రభుడు గాఢతమంబునఁ గొండతోవ నె
క్కుడు దిగు డీదుచుండఁ దొలికొండపయిన్ రవి దోచె; రాంగణా
గడ మిఁక మూడుకోసు లనుగట్టునకున్ శివుఁ డేగి చూడఁ గ
న్నడె వెనువైపు దగ్గఱగఁ బర్వులువాఱుచు వచ్చు సైన్యముల్॥ 204

తే॥ అంత శివరాజు సమయజ్ఞుడౌచు, నింక
నాలసించిన నొక యపాయంబ యనుచు,
జెంతనున్న బాజీప్రభుఁ జేరఁబిలిచి
యవనసైన్యముఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె॥

205

ఉ॥ “అల్లవిగో! బిజాపురపు యావనసేనలు గుంపుగుంపులై
పెల్లుగ వచ్చుచున్న - వొకపెట్టునఁ బైపడ; నిప్పు సైన్యముల్
గుల్లవడంగఁ గొండలును గుట్టలు నెక్కఁగ నేల? నైరులే
తల్లడమంద నియ్యెడన తాకుద మొక్కట మోహరింపుచున్॥ 206

మ॥ నునుపై నిల్వినఁ బొల్చు పార్శ్వములురెండున్ గోటలట్లుండ, మ
ధ్య నెడం బించుకగల్గు లోయ యిది; యీద్వారంబు బంధించి ని
ల్చినచో యావనసేన లేవయిపునన్ జేరంగ రాజాల; వీ
మొనకున్ డాసినఁ గోసివైతము తలల్ పూబంతులై రాలఁగన్”॥

మ॥ అన బాజీప్రభుఁ డుత్సహించి యనె, “దేవా! నిక్క, మీ లోయదా
పునఁ దీండ్రింపుచు నిల్చి శాత్రవబలంబున్ జీల్పఁగావచ్చు; నీ
పనికై న న్నియమింపుఁ; డింతచనవున్ బ్రాపించినన్ వీడు తీ
ర్పని దేమున్నది? *రాంగణాగడముఁ జేరన్ బొండు నిశ్చింతులై॥

* N. S. Takakhav and J. N. Sarkar say that Shivaji reached 'Vishalgad.'

చ॥ ఒక శివరాజమౌళి యిట నుండకపోయిన నేము లేమె? త
త్ప్రకట మనోబలంబును బరాక్రమ మన్నిట వజ్రవర్మయై
సకలముఁ గావదే? యతఁడు సాకినయోధులు చిచ్చుమేసి క
చ్చెకు మురుదూఁకుచున్ రిపులఁ జీల్పక ప్రేల్పక తిచ్చవోదురే?॥

మ॥ భవ దాజ్ఞా పటుముష్టిబంధ నిపత ద్భ్రహ్మాస్త్రమో వజ్రమో
యపు బాజీ చనుదెంచునే యురక? నృత్య స్తృత్య జిహ్వ కరా
ళ వలప్తఙ్గ విదారితారి తను కీలాలాభిషే కోదయ
ద్రవిబింబంబయి, రాంగణాగడముఁ జేరన్ వచ్చు మీవెంబడి॥ 210

తే॥ పావనం బిది 'పాండురపాణి' లోయ,
శూలపాణినై యిచటఁ గాచుకొనియుండి
వైరిశిరముల సోపానపంక్తిఁ గూర్తు;
నమ్రుఁ డింక మహాప్రభూ! యడుగులెత్తి॥ 211

చ॥ అనుటయు, విస్మయ స్మయ దపాంగకుండై మది యారవిప్పు మె
ప్పున శివరాజు వానిశిరమున్ గరముద్రక నంటి "యోధుఁడా!
వినిచితి వొక్క యద్భుతనివేదిక; తెంపునమించు తేకువన్
దనరిన స్వామిభక్తి సదుదాహరణంబు గడించె నీయెడ॥ 212

ఉ॥ హైహయరాజ వంశజున కర్హముగా వచియించినాడ; పు
త్సహముతోడి నీనుడి యుదారమ యైన, నొకండవైన ని
న్నాహనమందు శాత్రువుల కగ్గముసేసి తొలంగుటెట్లు, దు
ర్వ్యాహమునుండి తప్పికొనకుండుటయె ట్లని యెంత - నైనను॥

ఉ॥ అంచిత వీరవిక్రమ విహార మహాక్రతుదీక్ష నిన్ను నే
మించితి; సర్వసాధన సమీకృత సుస్థిర సుప్రయోగతో
దంచిత సిద్ధివై యవభృశంబున ర; మ్మిపు డేను ‡ గోటఁ బ్రా
పించినవార్త నీకు వినిపింతుఁ బిరంగియెలుంగు లైదిట॥ 214

‡ "నేను (శివాజీ) కోటమీదికిఁజేరఁగానే గుర్తుకొఱకు ఫిరంగిశబ్దము అయిదుసార్లు

తే॥ † రాంగణాగడ మేను జేరంగనె తగిన

సైన్యముల నీకుఁ బంపుదు సాయపడఁగ,
ననువు గలుగుచో రిపుల వేఁటాడి రమ్ము -
కానిచోఁ గొండలెక్కి నన్ గలిసికొమ్ము”॥

215

తే॥ అనుచు నియమించి, యున్న సైన్యముల నిచ్చి
పరిమిత సహాయుడై శివప్రభుఁడు చనియె;
పిచ్చుకత్తుల మిసమిసల్ వెల్లివిరియ
యవనరాజ తురంగసైన్యములు డాసె॥

216

—❖— పదునైదువేల విజాపూరుసేనతో బాజీప్రభుఁడు పోరుట —❖—

ఉ॥ వేలకువేలుగా యవనవీరు లుదార కుఠార కుంతముల్
వాలును డాలుఁ గేలఁగొని వార్వములన్ బఱపించి, విక్రమా
భీలతరాట్టహాసముల బిట్టిగఁ బైపడి - రభ్ర విభ్రమ
తొలఁ ఘనాఘనంబు లనఁగా, నుఱుముల్ మెఱుపుల్ సెలంగఁగన్॥

ఉ॥ ‡ అప్రతిరోధమై యడరు యావనసైన్యము బిట్టిదల్చి బా
జీప్రభుఁ డాత్మసేనలకుఁ జే విసరంగ, నుదాయుధాశుగ
క్షీప్రతర ప్రహారములఁ జిమ్ముచుఁ గ్రమ్ముచు వార లేచి, ఘో
ర ప్రథనాబ్ధి మంధర ధరాధరమట్లు గలంచి రీసునన్॥

218

ఉ॥ అందఱ కన్నిరూపులయి, యంతటఁ దా నగుచున్ బ్రభుండు మ
ధ్యందిన భానుఁడౌచు నిశితాసి తళత్తళ లీన వైరులన్
గొందఱికాళ్ళు న్నటికి, కొందఱికుత్తుక లుత్తరించి, చే
యందనిచోట నీఁటె యలుఁ గవ్వలికిఁ దెగఁగ్రమ్మె నిమ్ములన్॥

219

చేయనగును. ఆశబ్దములు వినినతోడనే నీవు పైనికులతో గుట్టలచాటునఁ గోటమీఁదికి
రావలసినది.” పుట. 113. “శ్రీశివాజిచరిత్రము.” కె. వి. లక్ష్మణరావు.

‡ The action at the Rangana Ghat has been compared
... to the battle of Thermopylae. Rawlinson.

శా॥ బాజీ శాతకృపాణ పాతిత శిరః పాదోరు వక్షస్కతన్
 వాజుల్ యోధులు చాపకట్టుగ ధరాభాగంబునన్ వ్రాల, న
 య్యాజ్ఞ ర క్తనదుల్ కబంధగిరు లేపై నిండె; నవ్వానిలో
 బీజాపూర్విభు సైన్యముల్ సుడివడెన్ బెంపేది కంపించుచున్॥ 220

చ॥ అరి కరవాల శూల వివిధాహతులన్ నెఱిగింట్లు నిండి, మై
 బురపురఁబొంగుర క్తములఁ బూచినకింశుకమై ప్రభుండు తెం
 పొరయుచు హుంకరించి రిపుయూధము నావులమందచాడ్చునన్
 దఱుముచు వెంటనంటఁగ, యథాయథలై చనె శత్రు సైన్యముల్॥ 221

చ॥ మొన మొగవిచ్చి శత్రుబలముల్ వెనుదీయ, మరాటవీరు లే
 చిన కసి వారివెంటఁబడి చిందఱవందఱలాడి; రింతలోఁ
 గనుకని నా బిజాపురపుఁ గాల్చుముల్ చనుదెంచె; నయ్యెడన్
 బెనఁకువ ఘోరమయ్యెఁ బ్రతివీర పరస్పర ఖడ్గఘట్టనన్॥ 222

ఉ॥ గుంపులుగుంపులై కదియఁగూడిన యావనసేన లొక్కదాఁ
 టింపున దూఁకుచున్ బ్రతిఘటించి కటారుల నొంచుచో, ననా
 కంపిత ధైర్యసార మెదుగన్ శివసైనికు లేచి, మేను లా
 సింపక ముందుకాలు వెనుసేయక పోరి రఖండచండిమన్॥ 223

చ॥ అడరిన దొమ్మిపోరున సహస్రములౌ యవనేంద్రుసేన లు
 క్కడరఁ బరాక్రమించి వివిధాయుధముల్ పరఁగించి నొంచు సు
 దడిఁబడి, బీరువోక రణతాండవ మాడుచు నల్పమాటఁ జే
 డ్పడి, శివరాజసేన సగపాలుగ మైకొనె వీరతల్పమున్॥ 224

మ॥ పలుచంబాటుచు టిచ్చవోవు బలమున్ బాటించి, కందోయిచా
 అలలో నిప్పులువాఱ మేను గరుపాఱన్ దూఱి బాజీప్రభుం
 డలుకన్ వాలును డాలుఁ బూని పటు వీరావేశ దుర్దాంతుడై
 కలనన్ గోల్తులవెట్టి బిట్టడరే సాక్షా ద్వీరభద్రుండనన్॥ 225

సీ॥ కొఱవిదిగ్ధిప్పినయట్లు మెఱుఁగు లేచినయట్లు
 కరవాలు మిసమిసల్ గ్రమ్ముకొనఁగ,
 మునుమెత్తి రిపుమధ్యమును జీల్చి చొరఁబాటి
 నలువైపు సేనల నఱకులాడి -
 పెనుగాలి తాటిపండ్లను రాల్చుచందానఁ,
 గొడవండ్లఁ బైరులు గోసినట్లు,
 చెఱుకుగడల్ నిల్వ నఱికివై చెడురీతిఁ,
 జిగురాకు దూసిపోసిన విధానఁ -

తే॥ దలలు ప్రేవులు పాణి పాదములు కండ
 లింతలింతలు తునియలై, యిందునందుఁ
 బ్రోవులై, రాసులై, రణభూమి మిత్తి
 వంటయిల్లనఁ బీనుఁగుపెంట చేసె॥

226

ఉ॥ ఆతనివెంటఁ బార్శ్వచరులై చెలరేఁగి తదీయసైనికుల్
 శాత కృపాణ పాళిఁ బెలుచన్ బరఁగించి తెగించి శాత్రవ
 వ్రాతముఁ గూల్చి; రిట్లు బవరంబునఁ జిందఱరేఁగు వారి పెన్
 కోతల కోహటించి యడుగుల్ మగిడించె నరాతిసైన్యముల్॥

227

తే॥ మూఁడువందల సేనతో మోహరించి
 దశ సహస్ర పతాకినీ దర్ప మడఁచి,
 కనుమవాఁకిటఁ జొరనీక కాలుగట్టె
 సింహవిక్రముడైన బాహీప్రభుండు॥

228

ఉ॥ అక్కసు దీర్పఁగా నడరి యబ్బులుఖానుకుమారుఁ డంతలో
 నుక్కున సానఁదేఱు భటు లొక్కసహస్రము వెంటనంటిరా
 నక్కడఁ జేరె; వానికి సహాయతఁ జూపిరి సైన్యనాథు; లా
 దిక్కున గట్టిమొగ్గరము దీర్చి పయింబడి రంద టొక్కటన్॥

229

ఉ॥ అప్రతిమ ప్రతాపమున నందఱకున్ దలమీటి పోరి, బా
జీప్రభుఁ డాకటన్ దనివిఁజెందని సింగమవోలె రేఁగుచున్
స్వప్రతిపక్ష సైన్యము లపారములై చనుదేర, ముందు తీ
వ్ర ప్రథనంబు నెంచి పరివారముఁ గాంచి వచించె నీగతిన్॥ 230

ఉ॥ “వీరవరేణ్యులార! యరివీర విదారణ దారుణార్భటిన్
బారముముట్టఁగా నదనువచ్చె; నిదే యెదు రేగుదెంచుచు
న్నా రరు; లిందు వీరశయనంబుననుండియు వాలు దూయుచు
న్నారు స్వకీయు; లింతటి రణం బెదురయ్యును జాగుసేతురే?॥ 231

ఉ॥ తెండు, పరాక్రమించి విదళింపుఁడు వైరుల; మృత్యు తాండవో
ద్గండతఁ జిందులాడి, మిముఁ దాఁకినవాఁ డెవఁడైన నిల్వనన్
గండలు రాల్పుఁ; డెంతబలఁగం బిది గొఱ్ఱెలమందగాక? మీ
యండన రెండుమార్లు దిటవానక పర్విడి యిప్పు డాఁగునే?॥ 232

చ॥ గడుసరియై శివప్రభుఁడు కట్టలుకన్ గుటివెట్టి, రాంగణా
గడముననుండి శాత్రువులఁ గాల్చు పిరంగులగుండ్లు ప్రేలెనో -
పిడుగులు రాలెనో యనఁగ బెబ్బలిదాటున దూఁకి, మూఁకలన్
బడలువడంగ ముట్టి టేగఁబట్టుఁడు; నే నిదే ముందు దూఁకెదన్”॥ 233

చ॥ అని కరవాలమెత్తి విలయంకరణార్భటి హుంకరించి చెం
గున రిపుసేనపై దుమికె; గోల్పులులట్లు తదీయసైనికుల్
మునుమున వాని ముందుఁబడి మూఁకఁ గకావికసల్పి; రిట్లు తాఁ
కిన యిరువాఁగు రేఁగి కలఁగెన్ బ్రతికూల తరంగ భంగిమన్॥ 234

కు॥ యవనాధీశ్వరు వీరయోధు లభితో వ్యామర్ద దుర్దాంతులై
కవియన్ గ్రమ్మి, కుఠార కుంత పరిఘా ఖడ్గాదులన్ గుమ్ముచున్
శివరాఘ్నేనల నొక్కనిన్ బదుగురై చెండాడి; రయ్యాహవం
బవశీర్ణాంగ వమద్వసా రుధిర పూయంబయ్యె బీభత్సువై॥ 235

చ॥ తఱిమినఁ దాటిపోక, నిశితప్రదరంబుల నెత్తి యంగముల్
తఱిగిన బీరువోక, తమదాపునఁ దోడిభటాళి నేలపై
నొఱగినఁ దూలిపోక, యుసుగొడ్డుచుఁ బోరు నిజానుయాయులన్
బురికొనఁజేసి డాసి శివభూప చమూపతి దాఁకె వైరులన్॥ 236

మ॥ కుటిలారాతి చమూ విపాటనవిధా కూలంకషాటోపుడై
పటు బాహుయుగమందు ఖడ్గయుగమున్ బ్రాపించి, బాజీప్రభుం
డటు లంఘించి, తటిల్లతాశతము వోయన్ వాలు సారించుచున్
విటతాటంబుగఁ గూల్చివైచె సమరోర్విన్ శత్రు గాత్రంబులన్॥ 237

సీ॥ ద్వంద్వ యుద్ధప్రాణిఁ దారసిల్లినవారి
నొదిఁగించి కుత్తుకల్ చిదిమివైచి,
యనువుమైఁ బొంచి పైకొని చుట్టుకొనువారి
విదిలించి కాలేతు లొదుఁగనఱికి,
గుంపుగా నడరి దూఁకుచుఁ బోరువారిఁ బె
ల్చునఁ జాపకట్టుగాఁ జదియమోది,
వెఱచినట్లుండి వెన్నోరయు మూఁకలవెంట
నుఱికి తూలించి యల్లుఁతయూచి,

తే॥ రాహుదంష్ట్రా కరాళ శాత్రువకృపాణ
పంజరముఁ బాయఁదట్టి యవ్వలకు నెగసి,
మొగులుఁబాయు దినేశ్వరుపగిది నధిక
దీప్తి కిరణుడై తఱిమె బాజీప్రభుండు॥ 238

చ॥ పలుచని కూనయెడ తనపైఁ బడు తేపటిప్రాద్దునుండి ని
ప్పులు గురియించు వేడికరముల్ మెయి గంటులు సూఁడుదాఁకఁ గా
ల్నిలుపక గోరి, బిట్టలము నీరసతన్ నిజరాజభక్తి మై
కొలిపి, యవార్యధైర్యమునఁ గోల్తానుచున్ బ్రభుఁ డాఁకె వైరులన్॥

ఉ॥ అంతకునంత కేచి దిటమై తనుఁదాఁకు నరాతిసేనఁ గా
లాంతకుఁడై యదల్చి, మెయినంతట జల్లెడవోని గాయపుం
గ్గింతలఁ బొంగి నెత్తురులు గాఱఁ, గొలందికిమీటి యూరుపుల్
వంతులువాఱఁ, జేవచెడి వ్రాలుచు - సోలుచు - విక్రమింపుచు॥

చ॥ పయిఁబడు నాజ్యధారలకుఁ బొల్పుడుచున్ బొగరాఁజి, యంతలో
నెయిది ఛటచ్చటధ్వనుల నేచి ధగద్ధగమండు పావకుం
డయి ప్రభుఁ డప్పు తనొప్పదువ నాఁగుచు లోఁగుచునున్న విద్విష
చ్ఛయము నదల్చి ధిక్కరణసల్పుచు రోసమువోసి యిట్లనె॥ 241

తే॥ “రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!

చెదరి చూచెదరేమి? బాజీప్రభుండు
చిక్కినాఁడుగదోయి మీ చేతులందుఁ?

దెంపుఁ జూపించి యిపుడ బంధింపరాదె?॥ 242

తే॥ ఔను, మీ పెద్దసేనాని యండలేడు -

తలకు బరువైనపని మీకు వలదులెండు!

కోరమీసంబు మునివేల్లఁ దీరదుప్రస్

నీ యెడమచేతినైనఁ దీయింపరాదె?॥ 243

తే॥ చెవులపోతుల వేటగాఁ గవిసినారో?

వచ్చినది పెద్దపులి, మిమ్ము వ్రచ్చివైచు;

శివవిభుని సైన్యపతులలోఁ జిన్నవానిఁ

జెనకఁజాలరో? యిది యెంత సిగ్గుచేటు?॥ 244

తే॥ రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!

కనుమఁ ద్రొక్కుఁడు మీకాలు గట్టివైతు”

ననుచుఁ దెగనాడి, రాద్ర రసానుభూతి

నెనసి దూఁకుచుఁ, దనవారిఁ గనుచుఁ బలికె॥ 245

తే॥ “వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!

తఱిగిపోయఁడు రిపులమస్తముల గములు!
మనకు రణరంగములు పెండ్లిమంటపములు -
వీరలక్ష్మీతో జయలక్ష్మీ వియ్యమాడు!!

246

తే॥ పడిన మనవారి యీ కళేబరము - లొకటి
యొకటి నిచ్చెనమెట్లుగా నూఁది, ప్రభువు
నడుచుచున్నాఁడు రాంగణాగడము నెక్కఁ,
జివర సోపానమైన మీ రవుట తగదో?॥

247

తే॥ ఖడ్గధారల మునిగి రక్తనదు లీడి
నవ్వుమోముల నరుగుచున్నారు వీరు;
లదిగొ! మందారకుసుమ మాల్యములతావి
మలయుచున్నది సూర్యమండలము తెఱచి॥

248

తే॥ వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!
చేతఁ గరవాలుబట్టి బాజీప్రభుండు
ముందుగా దూఁగుచున్నాఁడు - మునుమువెట్టి
నలుకుచున్నాఁడు రిపు కంఠనాళ తతులు॥

249

తే॥ ఇదిగొ! యొక్కటి - రెండు - మూఁ డెగిరిపోయె
నరులకంఠము, లింక నైదాఱు గడవ
శివమహారాజు కోటలోఁజేరు వార్త
వచ్చుఁ; దడవులే, దరిసేన వ్రచ్చుఁ డిప్పుడ!॥

250

తే॥ స్వామిభక్తిలో నిలువెల్ల జలకమాడి
ధైర్యసారము నమలి, యుద్ధమునఁ దిరుగు
వీరుఁ డలయునే? బహుళాజ్యధార నెసఁగు
ననలుఁడై జ్వాల లంతంత కార్చుఁగాక!॥

251

ఉ॥ దారులుగట్టి యీ కనుమదాపునఁ బోరుడు; నేటి కీ ముఖ
ద్వారము గర్వధూర్వహ విపక్ష వరూధినిపాలికిన్ యమ
ద్వారము - వీరయోధజన వల్లభ కీర్తిరమా సమాగమ
ద్వారము; స్వామిభక్తి పణబంధమునన్ జొరఁబారుఁ డిందునన్”॥ 252

చ॥ అని యెలుఁగెత్తి యార్చి, రభసాహవ దోహాలుఁడై ప్రభుండు జా
తిన యడు గూఁదికొంచుఁ, జెమరించిన చేతికిఁజాటు వాలు బ
ల్మిని జళిపించుకొంచు, సుతిమించిన సొమ్మకు సోలి తెంపుపెం
పున మెయికొంచు, శత్రుబలమున్ దటిమెన్ దరిఁజేరకుండఁగన్॥ 253

ఉ॥ ఆటని రక్తధార యరుణారుణమై మెయి జాలువాఱఁ, గో
పారుణమైన మోము నెఱయన్ గచబంధము వీడఁబాఱ, ర
క్తారుణ ఖడ్గజిహ్వా చెరలాడఁగ నార్పుచు, హుంకరింపుచున్
జాఱల బెబ్బులిన్ దెగడి శాత్రువులన్ నుఱుమాడె నేపునన్॥ 254

తే॥ సర్వ శోణిత దుర్నిరీక్ష ప్రకారుఁ
డగుచు బాజీప్రభుండు పెదగ వగర్చి
సోలి తఱుముచున్నను, వానిజోలిఁ బోవఁ
దెగువఁజూపర యొకరైన దిటవుమాలి!॥ 255

—❦— బాజీప్రభు మరణము - శివాజీ సానుభూతి —❦—

ఉ॥ ఆటఁగనున్న విక్రమరసాంచితమా నొకపెద్దవెల్లు ను
ర్వార శిఖాసహస్రములఁ బైకొని మండుచునుండ, నింతలో
వారక రాంగణాగడమువైపుననుండి పిరంగిమోత లే
పారె - శ్రవోద్వయంబు నులియన్బడు సవ్వడిఁ బంచవారముల్॥ 256

ఉ॥ ఆ నినదంబు కర్ణయుగళామృతమై చనుదేర, స్వామి సం
ధాన కృతార్థతన్ దనిసి ధన్యత ముట్టి, దురంత వేదనా
దూనతఁ గంతనాశములఁ దొట్టిలు ప్రాణము లాపలేక, ని
ధ్యానపరాత్ముఁడై ప్రభుఁడు తత్పరివారముఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 257

తే॥ “మనప్రభుఁడు - హైందవీయ ధర్మ ప్రభుండు -
శ్రీ శివప్రభుఁ డదె కోటఁ జేరినాఁడు!
ధన్య మీప్రోరు, మీరెల్ల ధన్యతరులు,
తనువుఁ దొఱఁగిన వీరెల్ల ధన్యతములు!!

258

ఉ॥ చాలు, నరాతిమ స్తములచాలునఁ బువ్వులబంతులాడు నీ
యాలము; కోటఁజేరె నిరపాయగతిన్ మననాథుఁ, డింతయే
చాలు; రయంబునన్ దొడరి శత్రులకున్ దరిగాని త్రోవలన్
జీలిచి రాంగణాగడముఁ జేరి, భజింపుఁడు శ్రీ శివప్రభున్॥

259

చ॥ ॥ ప్రతిన యొనర్చినట్టులె శివప్రభు నెమ్మదిఁ గోటఁ జేర్చి నా
బ్రతుకు కృతార్థమయ్యె; ననిఁ బాటిన యొక్కొకర క్తబిందువున్
క్షీతిఁ జరితార్థమయ్యె; గడసేసిన మేను భరింపఁజాల; మీ
జత నెడఁబాయఁగా నెలవొసంగుఁడు, తెల్పుఁడు స్వామి కీనుడుల్!!

సీ॥ ‘తమయాజ్ఞ పుష్పదామమువోలెఁ దలఁదాల్చి
యరుల భంజించి వేటాడె’ ననుఁడు,
‘కడదాఁక రిపుల నొక్కండైనఁ గనుమలో
నడుగేయ నెడమీయఁ డయ్యె’ ననుఁడు,
‘వ్రణితాంగకంబుల వచ్చి, మీ కీవార్త
యర్పింపఁగా నోఁచఁడయ్యె’ ననుఁడు,
‘తమసేవ సేయు భాగ్యములేమిదప్ప, నే
కొదలేక తుడిఁ గన్నుగూర్చె’ ననుఁడు,

తే॥ ‘స్వామిసేవా కృతార్థ మీ చంద్రహాస
మపయశః కశ్మలము గానిదయ్యె’ ననుఁడు,
‘పూలదండలోఁ దిరుగు పిపీలికయును
శివునిపద మంటె ననుచు హర్షించె, ననుఁడు!”॥

261

॥ Baji Prabhu expired with a sigh of satisfaction
at having accomplished his task. Rawlinson.

చ॥ అనియెడు పల్కు లొం డొకఁడు నంతకునంత కణంగుచున్నయె
ల్లన డిగజాఱ, సీరసతఁగూఱు కరంబున వాలు జాఱ, దే
లిన కనుదోయి తెప్పకబళింతల మూతలువాఱ, నిట్టి ని
ల్చిన నిలువైన మేన నివశీకృతుఁడై యొఱఁగెన్ బ్రభుం డిలన్॥ 262

తే॥ అప్రతీప ప్రతాప మార్తాండమూర్తి
యస్తమించు నకాల సంధ్యాగమమున
నుభయసేనల వేడి నిట్టూర్పుగముల
వాడుమోముల నులివెచ్చఁ బడియెఁ బ్రకృతి॥ 263

చ॥ అలమెడు మబ్బులో మెఱుఁగులానఁగ నేర్చు శివాజినైనికుల్
మెలఁకువ ముట్టుచున్, దడవుమించినఁ గీడగునంచు, వైరు లొ
త్తిలిగొని పూజ్యమా ప్రభునిదేహము ముట్టి కలంపఁగూడ దన్
తలఁపునఁ దచ్చవంబుఁ గొని తత్పరులై చని రదులెక్కుచున్॥ 264

ఉ॥ చారులచే శివప్రభుఁడు సంగతియెల్ల నెఱుంగుచున్, బహి
ర్ద్వారము చెంతనున్న సరదారునచేతనమూర్తిఁ జూచి, త
ద్వీర విహారముల్ విని తదీయనివేదిక చిత్తగించి, నిం
డారు సహానుభూతి యెనయన్ దనఁజెందము విప్పె నీగతిన్॥ 265

తే॥ “ఎంతలో నెంతలయిపోయె! నిపుడగాదె
సెలవుఁగొంటివి - మరల దర్శింపలేని
సెలవు! బాజీప్రభూ! కనుల్ సెదర మెఱసి,
మెఱుఁగులో తెప్పమఱుఁగులో సురిఁగిపోతె!! 266

తే॥ ప్రాణములు మ్రింగు మృత్యువక్త్రమున కెదిరి
నన్నుఁ దొలఁగింప బలియిచ్చినాఁడ వుసురు;
లట్టినినుఁ జేతులారఁ బోఁగొట్టికొంటి!
నెందు వెదకుదు - వెల్లువ లేచి చనఁగ!! 267

తే॥ అరులఁ దఱుము నీ వీరవిహారములను
సాహసము స్వామిభక్తినిశ్చలత నెంచి,
నీ నివేదిక స్మరియించి నిల్వ కరుగు
మనసులో స్వప్నదృశ్య సంభ్రమమ మిగిలె॥ 268

తే॥ లేనిచో నీవు - శివరాజులేని నేడు
నీవు లేనట్లే శివరాజు నిలుపు విశ్వ
వీరుడా! చీమగానైన వెలసినట్లు
తనిసితో! యెంత నిష్కామ ధన్యతపము॥ 269

తే॥ ధన్యమూర్తి! బాజీప్రభూ! ధన్యకీర్తి!
విలిచికొంటి వనర్లు జీవితముఁ బోసి
నన్నమాత్రమ గాదు - హైందవజగంబు,
సర్కమండల మధ్య సింహాసనంబు॥ 270

తే॥ హైందవోదయ నాటకాభ్యంతరమున
రంగ మొకఁ డెక్కితివి, తెరవ్రాలె నపుడె!
భరతవాక్యము నీనోటఁ బలుకనైన
నెంతబాగుండు! నాభాగ్య మేది మాకు॥ 271

తే॥ స్వామిభక్తితో శౌర్యాగ్ని సంస్కరించి,
రణ మహాయజ్ఞవేది స్వార్థమును వ్రేల్చి,
యవభృథమ్మున సమృతోపహార మంది,
వెలుగుచున్నాడ వో ధర్మవీర జీవి॥ 272

తే॥ అదిగో! తావకాత్మజ్యోతి యంబరమున
వెలుగుచున్న; దీ దీప్తిమండలమునుండి
యెన్నికిరణముల్ హైందవం బెనయఁగలవో!
యంతయును నీ వొనర్చు నేకాంతతపము॥ 273

తే॥ పచ్చినెత్తురు కాల్యలఁ బాటఁగట్టి
సంగరక్షోణి శౌర్యబీజములఁ జల్లి
స్వామిభక్తి పండించి విశ్వమునఁ బంచు
త్యాగధన! శాశ్వతామృతస్థాయి పగుము!”॥

274

చ॥ అనుచు సహానుభూతి హృదయంబునఁ గన్నుల నూరనాడి, త
త్తనువున కగ్నిసంస్కృతి విధానముఁ దీర్పఁగఁబంపె; నింతలో
వెనుకొని శత్రుసైన్యములు వే చనుదెంచెడువార్త వచ్చినన్
ఘనతర యుద్ధసన్నహన కర్కశుఁడై శివుఁ డేగెఁ గోటకున్॥

275

ఉ॥ తీఱని యీసునన్ బయలుదేఱిన యావనసేన లాహవో
దారత రాంగణాగడముఁ దన్నుచు నల్లెస ముట్టడించె; యు
ద్ధారభటీ పటీయసము లయ్యిరువైపున సేన లుక్కునన్
బోరెఁ బరస్పరంబు జయమున్ గొనుతెంపున ఊపులాడుచున్॥

276

తే॥ ‡ గీర్షమాంతాండ కనకన త్కిరణపూర
మీఁది, నెత్తురుఁ గండల నేటి పోరు
వారిఁ గనలేనిదయ్యెనో ప్రికృతి యనఁగ
వానకారు కార్మబ్బు లభిమునఁ గప్పె॥

277

చ॥ వెళవెళ దార్భటిన్ గగనవీధిఁ బగిల్చి, తళతళ త్తటి
ద్వలనము లార్చి, నీలితెర వైచి, వడిన్ జెరలాడు గాలిత్రో
పుల విడఁబాటి, కార్మగులు ముమ్మరమై వడగండ్లవానలన్
దళకొని, కుండపోతలపు భారలతో జడివట్టె నెల్లెడన్॥

278

ఉ॥ ఊటలువాట నెత్తములనుండియుఁ బేటులనుండియున్ రయో
ద్ధాతితమైన వర్షకణికల్ గుములై, చటులందు లోయలన్
దూటుచుఁ గాల్వ లేటులయి, తోరములౌ నలలెత్తి, రాంగణా
కోటను జుట్టి పాటె, నలుఁగుల్ దెగి పర్విడు చెర్వులోయనన్॥

279

‡ అప్పుడు పర్వాకాలమైనందునఁ దురుష్కులు కొండక్రింద నుండలేక తిరిగి పర్వతా

చ॥ విడువనివానలై పటచు వెల్లువలన్ బడుచున్ గుడారముల్
గొడుగులువోలెఁ దేలిచనఁ, గూడునుగుడ్డయు నిల్వసీడయున్
జెడి విసువెత్తి యావనులసేనలు ముట్టడినాఁపి, రాంగణ
గడమును వీడిపోయె వడిగాఁ దమనాయకుఁ డున్నచోటికిన్॥ 280

చ॥ జరిగినదంతయున్ విని బిజాపురనాయకుఁ - డిట్లు చేతికిన్
దొరకి శివప్రభుండు తటితోఁ గనుబ్రాముచుఁబోకకున్ మనం
బెరియఁగఁ, జేయుసన్నహనమెల్ల నిర్భకమాటగాక చే
కురె నవమాన మంచు - మదిఁగోపము తాపము పెద్దసేయుచున్॥

ఉ॥ ‡ “లంచముఁగొంచుఁ గోటబయలన్ బడఁగా శివరాజుఁ బంపె నీ
వంచకుఁ” డంచు సైన్యపతిపై ననుమానముఁ బెంచి, వారువా
రెంచక పల్కు- పల్కుల నిదే నిజమంచుఁ దలంచి, వాని క
ర్పించిన సైన్యనాశపదవిన్ దొలఁగించి, స్వయమ్ముగాఁ జనెన్॥ 282

తే॥ ‡ సైన్యనాయకుఁడౌచు బిజాపురింద్రుఁ
డురక సడిమోపి యవమానపఱచె నంచు
నాలముచు జేయమాని, కర్నూలుఁ జేరఁ
దిరిగి చనియె సేనాని సిద్ధిజోహారు॥ 283

శా॥ డ్వేళాభీల చలచ్ఛమూ సహితుఁడై బీజాపురీనాయకుం
‘డాలీయాదిలుషా’ శివప్రభుని సైన్యవ్యూహమున్ దోలి, ‘ప
న్దాళా’ దుర్గముఁ బట్టి, పావనగడం బార్జించి, సహ్యాంతిక
స్థూలోత్తాల విశాల దుర్గతతిఁ గొంచున్ మించె దుర్వారుఁడై॥ 284

దుర్గమునకుఁ బోయిరి. .... శివాజి యొద్దనుండి లంచము పుచ్చుకొని తన సైన్యాధిపతి
యైన సిద్ధి జోహారుడే పోనిచ్చెనని యాతనికి సంశయము కలిగెను. .... ఇట్లు నవాబు
తన నవమానించినందున సిద్ధి జోహారుడు కోపించి తన జాగీరు అయిన కర్నూలుకు
వెడలిపోయెను.

పుట. 115-116. కె. వి. లక్ష్మణరావు.

సీ॥ ఇది యిటులుండ, నయ్యెడ శివరాజు యా
 వనులు దుర్గమువీడి చనినవెనుక,
 బాజీప్రభుకుమారు బాలాజిఁ దనతండి
 యుద్యోగమందు నియుక్తుఁ జేసి,
 తక్కినసుతులకుఁ దగువృత్తిఁ గల్పించి
 యా కుటుంబమునెల్ల నాదరించి,
 యవనులతోడఁ బన్తాళాగడంబునఁ
 బెనఁగు నేతాజీనిఁ బిలువనంపి,

తే॥ సైన్యములఁ గూర్చికొనుచు 'రాజాపురమ్ము'
 పైన దండెత్తి దాని లోఁబఱచుకొనుచు,
 నచటి యాంగ్లేయవర్తకు లహితపక్ష
 మునకుఁ జెందినవారుగా వినుచుఁ గినిసె॥

285

ఉ॥ * “యావన సైన్యనాయకున కప్పటిపోరున మందు గుండ్లు నా
 నావిధ సాహ్యముఁ జలిపినా” రని వారలఁబట్టి శైల కా
 రావసథంబునం దునిచి, యత్యధికంబు లమూల్యముల్ తదు
 చ్చావచ సర్వసంపదలు చయ్యనఁ గైకొనె నిల్వదోఁపుగఁ॥

286

ఉ॥ అంతటఁబోక తత్పురము నందునఁ దన్నెదిరించుచున్న శ్రీ
 మంతులఁ బట్టి, వారి పెనుమందసముల్ దెఱపించి, తద్గృహ
 భ్యంతరభూమిఁ ద్రవ్వి, వివిధార్థములున్ బహుళోరువస్తు ల
 త్యంతము నుష్ట్ర) దంతి శకటాదులపై నడిపించెఁ గోటకుఁ॥

287

* The company incurred heavy losses during this invasion. Four British merchants, including the agent Henry Revington were taken prisoners ... on the allegation of having helped Sidi Johar with ammunition.

ఉ॥ ధీరత ముట్టి సహ్యతట దేశములెల్ల జయించి మించి, శృం
గారపురీశుఁ దోలెఁ బెనుకానల; కీ సమయంబునందె వి
స్తారబలంబుతోడ సులతాను స్వయమ్ముగ వచ్చి ప్రాంతముల్
వారక ముట్టి దుర్గములఁ బట్టుచునున్న యుదంతమున్ వినెన్॥ 288

మ॥ అటు మోగల్ బలఁగంబు లుత్తరమునం దవ్యాహతస్ఫూర్తి వ
చ్చుటయున్ వించు శివుండు రెండుబలముల్ చూతాడఁగానెంచి, యు
ద్భట సైన్యంబులతోడ నావయిపు నేతాజీనిఁ బుత్తెంచి, తా
నిటు సుల్తాను జయింపఁగా స్వయముగా నేగెన్ బలోపేతుఁడై॥ 289

తే॥ ఘోర సంగ్రామమున విజాపూరువిభుఁడు
శ్రీశివప్రభుఁడును దారసిల్లనుండ,
నింతలో వార్త లొకకొన్ని యేగుదెంచెఁ
గన్నడమునుండి సులతానుగారి కిట్లు॥

290

సీ॥ “ఇచటి దుర్గాధీశు లెల్లసామంతులు

నెదిరించి, రల్లరుల్ హెచ్చె నిచట,
స్వయముగాఁ దా మిందుఁ జనుదేరవలయు, లే
దైన నరాజకం బా” నటంచు;
నిదివిని సులతానుఁ డిందుండలే కందుఁ

బోలేక యోచనా ముగ్ధుఁడయ్యె;
నింతలో శావంతుఁ “డే జయింతు శివాజి,
నింత సాయంబిచ్చి యేగుఁ” డనియె;

తే॥ నదియ తగునని కొంత సైన్యమును - సైన్య
పతులలోన బాజీఘోరపటుని - ధీరుఁ

డైన బహిలోలుఖాను సాయముగ నిచ్చి,
తరలె సులతాను కర్ణాట దండయాత్ర॥

291

చ॥ ఘనుఁడు బిజాపురీశ్వరుఁడు కన్నడసీమకుఁ బోయినంత, నా
తనిసరదార్లు - ఘోరపటతాంత్రీకుఁడు బహిలోలుఖానుఁ - డు
కు-నఁ జనుదెంచి; రం దొకఁడుఘోరపటుండు బలంబుఁగూర్పఁగా
నని పయనించె నుత్సుకితుఁడై నిజపత్తనమకా ముధోళుకు॥ 292

—*— బాజీఘోరపటుని శివాజీ వధించుట —*—

శా॥ శి షాజీ యింత యెఱింగి పుత్రున కిటుల్ జా బంపె “ని న్నొంపఁగా
‘బాజీ ఘోరపడే’ ముధోళుపురముఁ బ్రాపించి యున్నాఁడు; ను
ర్రీజుం డాతఁ డొనర్చు తత్పరిభవాభీలవ్యథల్ నేటికి
లోఁ జిచ్చె సెగలార్చుచున్న, వివి యెట్లుఁ సైపరాదయ్యెను॥

తే॥ అన్యసేవా నియంత్రితఁడైన నాకుఁ

దీర్పరాని - దీహృదయాగ్ని యార్పరాని :

దాతృజుడవైననీవె చల్లార్పు” మనుచు;

నుత్తరము నంది శివవిభుం డుక్కుమిగిలి॥

294

చ॥ జనక పరాభవజ్వలన జర్ఘ్పరితాంతరుఁడైన జామద
గ్న్యనివలె మండి, నైరియగు ఘోరపటుండు ముధోళుపత్తనం
బున బలఁగంబుఁగూర్చుకొనుపోడిమినుంట యెఱింగి, సైన్యముఁ
గొని శివరాజు వోయె - మిడికోటలఁ బైపడు సింగమోయన॥ 295

మ॥ అమితాటోపముతో ముధోళుపురము డాయఁబోయి, బాజీ నివా
సము నల్వైపుల వీరయోధ నిబిడచ్చన్నంబుగా ముట్టి, దు
ర్దముఁడై నిల్చె శివాజి; ఘోరపటుఁడుఁ ద్వైపాయనాంతః కృతో
ద్యమ దుర్యోధనుఁ డయ్యె; నంత శివుఁ డుద్య ద్భీనుగర్జారభిటె॥ 296

శి “You will not fail to be courteous always to Baji Ghorpade for you know the great obligations under which he has laid me.” “Baji Ghorpade has gone ahead to Mudhol with his men.” He (Shivaji) grasped the real meaning of the sentence.

శా|| “ఓయీ! ద్రోహపరాయణా! కుటిల మా యోషాయ దుర్జీవ మీ
యాయుశ్శేషము నేలపెంచెదవు? దాయల్ ద్వారమున్ ద్రోకి ‘ర
మ్మి యుద్ధమ్మున’ కన్న, వీరవరుఁ డిస్సీ! తల్పు బంధించునే?
నాయండఁబడి యెందుఁబోదువు, కృతఘ్నా! మృత్యువున్ జూపెదఁ||

ఉ|| ధీ ‘ఘోరపడే’ కులోద్భవులకున్ మసిఁబూసెడు పందవై, గృహ
ద్వారము మూసితే? యెఱుఁగవా తొలి నీకులవృద్ధుఁ డేవునన్
బోరుచుఁ, ద్రాడుగట్టి యుడుమున్ విడి కోటకుఁబ్రాకి గెల్పుచున్
‘ఘోరపడే’ ప్రతిష్ఠ గయికొంట? తదన్వయుఁ డిట్లొనర్చునే? 298

ఉ|| జేనెఁడు పొట్టకై పరులసేవ గడించెడు కూటికై పరా
ధీనుఁడవై, స్వజాతి మత దేశ మహత్త్వము మంటఁగల్పియున్
మానక, మాపయిన్ దురభిమానముతోఁ దలమీటి వచ్చినా
వో? నెఱబంటవై నిలువు, మొక్కతృటిన్ నినుఁ జక్కపెట్టెదఁ|| 299

ఉ|| విందుకుఁ బిల్చి యొంటితటివేచి మహామహు పాహజీన్యపున్
బందిగొనన్ దెగించు కులపాంసన! పందెమువైచి తత్ఫలం
బందఁగఁజేతు - నీ బలఁగమంతయుఁ దోడుగ లేచిరమ్ము; నాఁ
డందని విందుకై సమయమారసి వచ్చితిఁ దతుఁమారుఁడఁ|| 300

ఉ|| అన్న కపాయమున్ జలుపుహంతకుఁ డబ్బులుఖాను ప్రాణముల్
గొన్నకటారు తండ్రఁ జెఱఁగొన్న నినున్ బలిగోరి కేలఁ బై
కొన్నది; మిత్తియున్ నిరయకుండ కవాటము దీసి మింగఁగా
నున్నది నోరువిచ్చి; శివుఁ డూరక నిన్నిక జాఱనిచ్చునే?|| 301

§ The Ghorepurays were originally named Bhonslay, and their ancestor acquired the present surname ..... during the Bhamini dynasty from having been the first to scale a fort in the Concan ... by fastening a cord round the body of a ghorepur or guana.

తే॥ పండి కోతలకెదిగె నీపాపఫలము :

చావు తప్పదు నీ వెట్లుచనఁగనున్న :

బ్రతుకుతుదినైన నొక మహారాష్ట్రవీరుఁ

డనఁగ మెలఁగుము; తెరఁబాసి మొనకురమ్ము॥ 302

తే॥ గడు వొసంగితి నీ కొక్కగడియకాల,

మింతలోఁ దెంపుగొంట యెంతేని లెస్స :

కానిచో దొమ్మిదూఁకి, నీగర్భగృహము

దెఱచి వేటాడి మృత్యుమందిరముఁ జేర్తు”॥ 303

చ॥ అనుటయు, వ్రేటుగొన్న పులియై భుజగేంద్రుఁడునై కృపాణికఁ
గొని, ఘనరోష విహ్వలుఁడు ఘోరపటుండు కవాటభేదనం
బున శివరాజుపై దుమికెఁ; బొంచిన తద్భటులెల్లఁ బెల్లు పై
కొని; రుభయానుయోధులకు ఘూర్ణిత సంగరమయ్యె నయ్యెడఁ॥

మ॥ తత హుంకారముతోఁ గటారుగొనుచుఁ దానాజి లంఘించి, యు
ద్ధతుఁడై ఘోరపడే నెదుర్కొని నిశాత స్ఫీత కాక్షేయ వి
క్షతగాత్రుం బొనరించె; నాతఁడును ఖడ్గ తేపణాటోప సం
గతిఁ దానాజికటారుకేడెముల వ్రక్కల్ సేసె నొక్కుమ్మడిఁ॥ 305

ఉ॥ అంతట గండురేఁగి సెగలార్పుచుఁ దానజితుండు గాటపుం
గుంతమునెత్తి మిత్తివలె ఘోరపటుఁ బొలియింప దూఁకె; దు
ర్దాంతుని వానిఁ జూచి శివరా జనె “శూరుఁడ! నిల్వ మింక; నా
వంతుకు వచ్చువానిఁ దెగవైచెద, వియ్యది వీరధర్మమే?॥ 306

ఉ॥ పాపము! నాదుతండ్రిఁ జెఱఁబట్టుచు ఘోరతపం బొనర్చి, మ
తోఁపవిధూత ఖడ్గమునకుఁ దలయొడ్డఁగ నెంచినాఁడు - రం
భా పరిరంభణార్థ మిటు బైసిఁతొలంగెనొ! వీనికోర్కీ దు
ష్ప్రపమునాక తీర్చెద, మఱల్పని నీయడు గల్గె నిల్పుమి!”॥ 307

మ॥ అని తీండింపుచు, దండియు తరము సద్యస్సీన్ధిత కోపాగ్ని కిం
ధనమై రేపంగ వాలుదూసి యరిపైనన్ దూకె; నా యిర్వురున్
ఘనకోపారుణరేఖ మోమున వెలుంగన్ దార హుంకార ని
స్వనముల్ మీఱ నియుద్ధకౌశలము దోపన్ బోరి రత్యుగ్రులై॥ 308

ఉ॥ సామున సానదేటి, జవసత్త్వములన్ దిటవారి, ఖడ్గసం
గ్రామములందుఁ బేర్వడిన గండరగండఁడు శ్రీ శివప్రభుం
డామున శత్రువేయు వివిధాయుధముల్ కరలాఘవక్రమో
ద్దామత వమ్ముసేసి బెడిదంబుగఁ బైకొనె నొవ్వనేయుచున్॥ 309

ఉ॥ పొంచి పరాక్రమించి, యొడుపుం బెడుపుం బొడుపుం జెలంగఁ దూ
లించి, యొకంటఁజూపి యవలీల మఱొక్కటఁ గుమ్మివైచి, యా
కుంచిత సత్త్వఁడై సొలయు ఘోరపటున్ - బులి జింకఁబోలె - నా
డించి, తదీయబాహువు వడిన్ నటకెన్ శివుఁ డక్కసింపుచున్॥ 310

ఉ॥ విశ్రుత విక్రమక్రముఁడు వీరవరుం డతఁ డొంటిచేతి భూ
రిశ్రవుఁడయ్యు డయ్య కెదిరింపుచు, దాపలికేలవాలుతో
నశ్రమధాటిఁ బైపడె; దురాగ్రహుఁడై శివరాజు శాతఖ
డ్గాశ్రిఁ దదీయమస్తకము సంబరవీధికిఁ జమ్మె నార్చుచున్॥ 311

ఉ॥ చుట్టునుముట్టి రా బలియు చుట్టములున్ జెలు లంగరక్షకుల్
బిట్టుగ; హుంకరించి శివవీరచమూపతు లేచి వారి ని
ట్టటు తొలంగనీక నులియన్ గలియన్ బడఁ జావమోది; రా
పట్టున నిల్చె శాత్రవ కబంధశతంబులు పర్వజూలమిన్॥ 312

చ॥ అని బయలయ్యె, నయ్య విజయం; బటుపై నొగి వానిజాగిరుల్
ధనముల నెల్లఁ గైకొనుచు, దండియభీష్టముఁ బూర్తిసేసి, చే
సినపని తండ్రికిన్ మనవిసేయఁగ నప్పుడ యాత్మభృత్యులన్
బనుపుచు, శ్రీశివప్రభుఁడు వచ్చె విశాలగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 313

❧ వాడీ జింజిరా విజయము - సముద్రాధిపత్యము ❧

సీ॥ బలవంతుడౌ ఘోరపటుఁ డిట్లు తెగిపోవు
టను విని సులతాను వనటఁగూరి,
ఘనుఁడు 'కావస్థానుఁ' డనువానిఁ బంపె; వాఁ
డును బహిలోల్లానుఁడును గడంగి,
పెనుదుర్గములు గొన్ని గొనిరి. సహ్యాపాంత
ధరణిలో నందందుఁ దారసిలుచు;
నంతఁ గర్ణాటమం దాలము భరమాచు
సులతాను వారలఁ బిలిచికొనియె;

తే॥ నిటు నవాబు శివాజిపై కెత్తినట్టి
మొగ్గరంబుల నొక్కండు ముగిసిపోయె;
మఱియొకంట బాజీఫసల్కరుఁ డనంగ
శివునిదళవాయి శావంతుఁ జేరి పొదివె॥

314

ఉ॥ పంతము లుల్లసిల్ల బలవంతులు వారు - ఫసల్కరుండు శా
వంతుఁడు - బోరి; రండు నిరునైపు జయంబు లుయేలలూగుచు
వంతులువాతె; నొక్కపరి పైకొని దూకి ఫసల్కరుండు శా
వంతునిఁ దోల, నడ్డుపడె వానిసహూదరుఁ డుగ్రమూర్తియై॥ 315

చ॥ బిరుసుగఁ దాకి వారు కసిఁబెంచి పెనంగుచు, ద్వంద్వయుద్ధని
ష్ఠురులయి, క్రుమ్ముచుఁ దెరలుచుఁ దెరలించుచు, నిర్వురుఁ బర
స్పర కరవాలఘాత వినిపాతితులై ధరఁ గూలి; రీవిధం
బెఱిగి శివప్రభుం డచటికేగి యరాతుల నొంచె నేపునన్॥ 316

తే॥ ఒంటి నిలిచియు శావంతుఁ డోపినంత
పెనఁగె - శృంగారపురనాథు వెంటఁగొనుచు;
శివవిభునిసేన యవ్వారిఁ జిదిమి తఱుమ
శరణుసొచ్చిరి పోర్చుగీన్దొరల వారు॥

317

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె శ్రీశివమహీపతి వారికి వార్తబంపె “శా
వంతునిఁ జేరఁదీయునెడ వైరము మీకునుమాకుఁ గల్గు” నం;
చంతటఁ బోర్చుగీనుదొర లానృపులన్ దమసీమఁ బాపి; రీ
వంతున వారు పెక్కునరపాలుర సాయముగోరి రావులై॥ 318

ఉ॥ వేసిన రాముబాణమున వీఁగి జగత్త్రయిఁ బర్వలెత్తు కా
కాసురునట్లు వారు జగమంతయుఁ గ్రమ్మరి, దాపులేక సం
త్రాసము నొంది కుంది శివరాజుపదద్వయి ముట్టి భక్తివి
న్యాసముఁ జూపి; రాతఁడు దయామయుడై శరణం బొసంగుచున్॥

సీ॥ ఎవరిరాజ్యము వారికిచ్చి, యవ్వారిరా
బడిలో సగంబు కప్పమిడునట్లు,
మూడువేల తురంగములసేనతో యుద్ధ
ములఁ దోడుపడి తన్నుఁ గొలుచునట్లు
సలిపి, తద్రాజ్యమందలి ‘రాయరీ’ ‘మాల
వణ’ దుర్గముల భద్రపఱచి, యందు
స్వబలంబులను నిల్పి, ‘ప్రబలకాయలు’ నాఁగ
నచటియోధుల స్వసైన్యమునఁ జేర్చె;

తే॥ నిట్లుల రెండవముట్టడి యే పడంచి,
జింజిరాధిపు యవను భంజింపఁ జనిన
బలియు రఘునాథు నరయఁగా బలమునడిపెఁ
జరమ సింధూర్మి శిశిర భూస్థలుల శివుఁడు॥ 320

చ॥ అట రఘునాథుఁ డేచి యవనాధిపుసేనలఁ దాఁకె; సంద్రపుం
దటమున కెక్కఁకుండఁ బలుదారులఁ దూలఁగఁదోలె; వారి హృ
త్పుటమగు ‘దండరాజపుర’ దుర్గముఁ గైకొనె; నిట్లు నొంచుటన్
దిటవఱి వారు నిల్చి రుదధిగల జింజిరదుర్గమందునన్॥ 321

సీ॥ ‡ ఇంతలో శివపతి యేతెంచి, దాఁగిన

యరుల నేమఱఁగూడ దని తలంచి,

పెనుపిరంగుల గుటివెట్టి యొడ్డుననుండి

(1) జింజిరాపై నుక్కుఁజిచ్చుఁ గురిసె;

నద్దాని కులికి, సాయములేమిఁ దలఁచి, ప

త్తేభానుఁ డపుడ సంధిని ఘటించె;

దనకులోఁబడి, సముద్రముఁ దాటిరాకుండు

నటుసల్పి, శ్రీశివుం డతని విడిచె;

తే॥ నబ్బిపైఁగూడ నధికార మాక్రమింపఁ

బంచశత యుద్ధనౌకలఁ బదిలపఱచి,

‘స్వర్ణదుర్గ’ ‘విజయదుర్గ’ సంజ్ఞ లొప్పు

నోడరేవుల రెంటి నయ్యదధిఁ గట్టె॥

322

శా॥ ‡ పారావారతటంబునందలి ‘కొలాబా’ ముఖ్యమౌ రేవుగా

శూరుల్ సైనికు లైదువే లెపుడు నచ్చొ నుండఁగాఁజేసి, నౌ

కారంభంబును దీర్ప నాయకుని (2) ‘దర్యాసాగరున్’ జేసి, (3) ‘బం

డారీమైనకు’ తోడుగా నడిపె నోడల్ వార్ధి నలైవపులన్॥ 323

చ॥ * జలనిధిపై స్వతంత్రముగ సాగుచు, నన్యుల నాఁగుచున్, నిర

ర్గభుండగు శ్రీశివున్ బ్రబలరాజునుగాఁ దలమోసి, పోర్చుగీ

సులు నబిసీనియాహ్వాయులు సుంకమువెట్టుచు మందు గుండ్లు కా

వలయుపిరంగు లిచ్చునటు పలుకుచు సంధి ఘటించి రత్తఱిన్॥ 324

‡ Shivaji first organized his fleet and made himself master of all the Konkan sea-forts. M. G. Ranade.

* The Portuguese agreed to furnish every year to Shivaji a certain amount of guns and ammunition and other war material.

Page 215. N. S. Takakhav.

(1) Maritime Fortress (2) Sea Captain (3) Water Leader.

చ॥ ఇటు సులతానుమువ్వయిపుటెత్తుల లోఁగొని, యుత్తరంబునన్
బటుతరధాటితో మొగలుపాదుషహాబలఁగంబు లెత్తివ
చ్చుట విని, తద్విజృంభణముఁ జూఱగొనన్ శివరాజు సాహసో
ద్భట భటరాజితోఁ జనియె నైశమ రాజగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 325

❦ బిజాపూరునవాబు సంధికై మాజీనిఁబంపుట ❦

సీ॥ ఇంతలో బీజాపురీశుఁడు కర్ణాట
కమునుండి తనపట్టణమునుజేరి -
బలియుఁడై శివరాజు పలుదుర్గభూము లా
త్మీయసీమల నాక్రమించుటయును,
ఘోరపడేఁ ద్రుంచి, వీరు శృంగారపు
రాధీశు శావంతు నణఁచుటయును,
నంబుధీశ్వరులైన యబిసీనియా పోర్చు
గీసు నాయకులను గెల్పుటయును,

తే॥ అందఱు విధేయులౌచుఁ ద న్ననుసరింప
బహుళ గిరి వన భూ జల ప్రభుత మెఱసి
యసమవిక్రాంతిఁ గొనుటయు - నరసి, యలసి
యున్న స్వబలంబుఁ దలఁచి యిట్లుమ్మలించె॥ 326

ఉ॥ “కానిమహాప్రయత్న మిది; గంతులువేయుచు దేశమెల్ల స్వా
ధీనముఁ జేసికొంచుఁ, గడుఁదెంపరియై శివరాజు మించె; దు
ర్మానము వీడలే కతని మార్కొన లాభము దోఁప; దింతకున్
న్యూనముగానియట్లు మనయున్నతి నిల్పుట నేటి కొప్పగున్॥ 327

ఉ॥ అల్లరిసేయువాఁడొ యధికాధికుఁడో యననేల, ప్రక్కలో
బల్లెము వీడు; వీనిఁ దెగఁబట్టిన లాభము గల్గ దోర్మి సం
ధిల్లక; సంధికైనఁ దెగఁదీయునుగా కనుకూలుఁడౌనె! యీ
యొల్లని పొత్తుమాట సరియొత్తఁగ నేటి కెవండు చాలెడిన్॥ 328

చ॥ నయమున మాటనేర్పరితనంబున దుర్ఘట కార్యసిద్ధి ని
శ్చయమున గెంటరాని భుజసారమునన్ దొరయకాటెగాక, ప్ర
త్యయమున వానికిన్ గురుపదంబగునాతఁడ నేటిసంధి కా
శ్రయమగు; † నట్టివాఁడు బలశాలి షహజి యొకండె కన్పడున్”॥

తే॥ † అనుచుఁ దలపోసి సులతానుఁ డా షహజి
నపుడ పిలిపించి యలరించి యనియె నిట్లు,
“షహజీరాజ! తొంటి విశ్వాసబలము
దిరముకొలుపుచు, మామేలు నరయు మిపుడు” 330

తే॥ శివపతికి మాకుఁ బోరయ్యె; జేరఁదీసి
తగవుగఱప కన్యులరీతిఁ దలఁగు టురవె?
యాతఁడు సుతుండు - మేము మీ కాశ్రయులము,
రెండుకన్నుల మేలు సారింపవలదె?॥ 331

ఉ॥ సంధిఘటింపు మిర్వరకు సమ్మతిగా; నిటుసల్పు మంచు ని
ర్బంధములేదు, నీ పుభయపక్షహితుండవు; రాజ్యలోభ పా
ణింధముఁడైన వీరుఁ డతనిన్ దనియింపుము మేలుచేత; హృ
ద్బంధులువోలె మేము విడఁబాయనిచెల్చి మనంగఁ జూడుమి!”॥

చ॥ అన షహజీవిభుం డనియె, “నంతయు మీరు వచించినట్లు వం
చనవిడి యిందు నే సలుపఁజాలిన దోడక నిర్వహింతు; ‡ నై
న నతఁడు తొల్లి నాపనుపునన్ జనలేదనుమాట మీయెఱుం
గనియది గాదు; గాని తమకై వెనుదీయక పోయివచ్చెదన్”॥ 333

† “A convenient mediator was at hand in Shahji.”
“The good offices of Shahji were again utilized by them
(Bijapur Government.) P. 174 Kincaid & P. 100 Ranade.

‡ “నాకుమారుఁడు నేనుజెప్పినటుల వినఁదనినసంగతి మీకు దెలిసినదే. అయినను
నానికి బోధచేసి చూచెద” ననిచెప్పి శివాజీనిజూడ (షాజీ) వెడలెను.

పుట 122. “శ్రీశివాజీచరిత్రము” కే. వి. లక్ష్మణరావు.

సీ॥ అనుటయు సులతానుఁ, “డగుఁగాక పోయిర”

మ్మని సంధిలోఁ దనయంతుఁ దెలిపి,
ప్రత్యేకముగ నిర్వురకుఁ గానుకలువెట్టి
సత్కారములనిచ్చి సాగనంపెఁ;
దనయునిఁజూడఁగాఁ దగునవకాశ మి
ట్లొడఁగూడ పాహజీ యుత్సహించి,
యతివ తుకాబాయి, సుతుఁడు వెంకోజయుఁ
దనవెంటఁ బయనింప ననుమతించి,

తే॥ తాను జనుదెంచుచున్న వృత్తాంతమెల్లఁ
దెలియ శివరాజునకు వేగరులను బంపి,
యొక్క శుభముహూర్తమున మహూత్సవమున
ననుచరులఁ గూడి పాజీ ప్రయాణమయ్యె॥ 334

మ॥ బలముల్ వెంబడిరా పహజి ‘తులజం’ బ్రాపించి, యాక్షేత్రమం
దిలువేల్పెన భవాని మ్రొక్కి, యటుపై నేతెంచుచు బావన
స్థలమా ‘సింగనపూరు’ నందు హరు విశ్వత్రాత సేవించి, య
ర్మిలి ‘శ్రీపండరి’ నాయకుఁ గొలిచి చేరె ‘జేజురీ’ గ్రామము॥

—❖— పాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము —❖—

ఉ॥ అంతకుమున్న శ్రీశివమహాప్రభుఁడు జనకుండువచ్చు వృ
త్తాంత మెఱింగి, పట్టణము నర్హవిధిఁ గయిసేయఁబంపి, సా
మంత హితానుయాయ జనమండలితో బహు తూర్వరాజితో
దంతుర రాజవైభవ నితాంతముగా పహజీ నెదుర్కొనె॥ 336

తే॥ మూఁడుకోసులదూరంబు ముందు కరిగి,
జేజురీ దేవతాలయ సీమయందు
విడియుతండ్రినిఁ గని, భక్తి వినతఫాల
ఫలితపాణియై తత్పదాబ్జముల వ్రాలె॥ 337

మ॥ చరణద్వంద్వము నంటియున్న తనయున్ పాజీవిభుం డెత్తి, ని
 ర్భర సమ్మోద నిరూఢ గాఢ పులక ప్రత్యగ్ర వక్షస్తలం
 బొరయన్ గౌగిటఁజేర్చి, నేత్రయుగ నిష్ఠూతాశ్రు ముక్తావళీ
 పరితస్పిన్న శిరంబు మూర్కొని రసాద్వైతస్థితిన్ గైకొనెన్॥ 338

చ॥ పరవశతా శ్లథంబయిన బాహుయుగంబునఁ బాసి, భక్తిబం
 ధురుఁడు శివప్రభుండు కరతోయజముల్ శిరమందుఁ జేర్చి, త
 చ్చరణసమీపభూమిఁ దనజానుయుగంబున మోకటించి, వా
 తెఱ డిగజాటు లోనితరితీపున నిట్లనె ధన్యవాదముల్॥ 339

మ॥ “జనకా! నేటికి ధన్యతన్ గనియె నాజన్మంబు; నే ముందుఁజే
 సిన దోసంబులు దూలిపోయె; భవదాశీఃప్రాప్తి రాబోవుమే
 లునకున్ బాత్రమనైతిఁ; దండ్రుయెదఁ గల్గోలించు నిర్వాఙ్మజపు
 న్నెనరుండేనియలోని క్రొంజపులఁ గంటిన్ గొంటి నిన్నాళ్లకున్॥ 340

చ॥ తెలియని మువ్వప్రాయమునఁ దెంపొనరించితిఁ గొంత; దాన మీ
 కలయిక లేకపోదని జగం బనుమానముసూపె; నీ నవా
 బు లిది నిజంబుగాఁదలఁచి పూజ్యుల మిమ్ముఁ బరాభవించి; రిం
 తలు దలమోసియున్ నెనరుదప్పమి దైవముగూడ నేర్చెనే!! 341

మ॥ ఘన సంగ్రామ కిరీటివై పటువిపక్షవ్రాతమున్ దోలి, పం
 బిన విఖ్యాతినిఁ గొన్నవీరుడవు, నీ పెంపేద నావంటి పు
 త్రునకై యల్పులచేతఁజిక్కి చెఱయందున్ గ్రాగితే! వేగితే!
 నిను దాయల్ దెరలింప, నే మనియుఁ దండ్రీ! లేనియట్లయ్యెనే!!

మ॥ ఒకదుర్వ్యాహముఁ జీల్చుమన్న నభిమన్యుం డుగ్రుడై సింహశా
 బకమై ప్రాణము కోరువెట్టి విమతవ్రాతంబుఁ జెండాడె; వా
 నికి నా కెక్కడిసాటి! యేమనుచుఁ దండ్రీ! నిన్ను దర్శింతు! నా
 దు కృతఘ్నత్వము నైచి, నీయడుగులందున్ సుంత చో టీయవే!!

తే॥ దూసిపోయుచు, జిగురాకు తొడిమ మొగ్గ
పూవు పిందె పండును రాసిఁబోసినట్టు,
లప్పగించితి నాసేయు నభము శుభము;
తెఱఁగువడఁ దండి! నీవ యేర్పఱచుకొనుము”॥ 344

చ॥ అనుటయు, నాదరోదవసి తాంతరుడై షహజీ వచించె, “నీ
మనమునఁ జింతవాయుము కుమార! భవానియనుగ్రహంబున
మన కనుకూలమైనది సమస్తము; చేసినకార్యమందుఁ జే
యనిపనియందు నీదుసమయజ్ఞత పెద్దలమెప్పుఁ గైకొనె”॥ 345

* ఉ॥ నీ విటు మేల్మిఁగందువని నే మును సాధులచేత వింటి : శ్రీ
దేవి భవాని స్వప్నమునఁ దెల్పె భవద్భవితవ్యరేఖ : తా
నై వెలుఁ గొందుదాఁక నిదియంతయు నే మది మ్రింగికొంటి; వ
త్సా! విడిపోయె నాకొఱత లన్వయవర్ధను నిన్నుఁ గాంచుట”॥ 346

మ॥ మతమున్ దేశము గో మహీసురుల నోమన్ వాలు గేలంది భా
రతకల్యాణము నుద్ధరింపుచు, మహారాష్ట్రప్రభుత్వంబు శా
శ్వతమై వెల్లఁ బునాదివేసితివి: వత్సా! నీ మహిమాత్సాహ సం
భృతమై భోన్సలరాజ కీర్తిరమ పర్వె బాఝణజ్యోత్స్నల”॥ 347

తే॥ అలముకొను పండువెన్నెల యందు నణఁగు
మచ్చవలె నాదుచెఱసాల మాసిపోయె,
కలువలు చకోరకములై జగంబు తనిసె,
దనయ! నాడెంద ముదధియై తరఁగలించె”॥ 348

చ॥ అను షహజీనుడు ల్విని మహాముదమంది, శివప్రభుండు త
మ్మునిఁ బినతల్లిని బ్రణయపూర్వకభంగి బహూకరించి, యొ
య్యనఁ దనతండియాజ్ఞఁ గొని యప్పుడ పై నముదీర్చి, తూర్పుని
స్వనములు పెచ్చుమ్రోయఁ బరివారములన్ నడిపించె గోటకు”॥

తే॥ పాదచారియై జనకునిపాదుకలను
 శిరముపైఁ బెట్టి పల్లకి చేతఁబట్టి,
 శ్రీశివాజీప్రభుండు తండివెనువెంట
 నంగరక్షకుఁడై తోవ ననుగమించె॥

350

తే॥ బహుళ మంగళతూర్యరావసులు మొలయ
 సాంద్ర సమ్మోద వైభవోపేంద్రుఁ డగుచు,
 ఘనుఁడు పాజీవిభుఁడు రాజగడమునందు
 రాజభవనముఁ జేరి విశ్రాంతుఁడయ్యె॥

351

మ॥ ప్రణయస్వాదు రహస్తపఃఫల పరీపాకంబు సాక్షాత్కరిం
 చినయట్టై చనుదెంచియున్న దయితున్ సేవించి పూజించి మిం
 చినతృప్తి గనె జీజియాసతి; శివాజీరాజు దేవోపచా
 ర నిరూఢిన్ దలిదండ్రులన్ గొలిచెఁ బుత్రత్వంబు ధన్యంబుగన్॥ 352

శా॥ తా నార్జించిన రాజ్యముల్ ధనము లుద్య ద్దుర్గవర్గంబులున్
 దానాజీముఖ వీరయోధగణముల్ దండోపతండంబులౌ
 సేనావారము లాయుధోపకరణశ్రీ సర్వమున్ జూపి య
 త్యానందం బొడఁగూర్చెఁ దండికి శివుం డాయా ప్రదేశంబులన్॥

సీ॥ ఇది రాజగడము - దుర్భిదవప్ర నూత్నని

ర్మాణ రమ్యము, నేటిరాజధాని;

యిది తోరణాదుర్గ - మిందు జాతీయోద్య

మారంభమున నసంఖ్య ధన మబ్బె;

నిది ప్రతాపగడంబు - మదమత్తుఁ డబ్బులు

ఖాను గోరాడు రంగస్థలంబు;

ఖానునితలఁ బూడ్చి కట్టినబురు జిది;

కులదేవత భవాని కోవెల యిది;

తే॥ ఇదియ 'రాయరి', 'పన్తాళ' యిది యటంచు
వేటువేటుగా నవ్వాని వివరములను
విన్నవింపుచు, నందందు విందుగొలిపి,
శివవిభుఁడు తండ్రితోడ వచించె నిట్లు॥

354

చ॥ "జరిగినదంతయున్ దమ ప్రసాదమ; నేటికి సాటివారు మీ
చరణము లంటుచున్ గొలువసాగిరి, లోగిరి వైరు; లిట్లు ని
ర్భరమగుచున్న రాజ్యవిభవంబులకెల్లఁ బ్రభుండవౌచు, నీ
జరుగు నహర్గణంబులఁ బ్రశాంతముగాఁ గడపన్ దలంపుమీ॥

355

తే॥ చరణదాసుఁడ నౌచు, మీసలుపునాజ్ఞ
శిరమున నహించి, సకలసంసిద్ధి మెఱసి
యుభయలోకసమృద్ధిఁ బెంపొందఁ గందు"
ననిన, మహాజీవిభుండు తా ననియె నిట్లు॥

356

చ॥ "అవును, గుమార! నీ వనినదంతయు నిక్కమ; నేనుగూడ ని
ట్లవగత శాంతి నిశ్చలుఁడనై మననెంచెదః నైన నొక్క లా
భువ మగునంచుఁ దోచు; ననుఁ గైకొన కోపవటంచు నిన్ను, ని
దవులక నిల్వలేననుచు నన్ను జగం బొకలేత సూడదే?॥

357

ఉ॥ ఉండినయట్ల యిర్వురము నొండొక-చోటున వేటువేటుగా
నుండి, స్వతంత్రరీతిఁ జనుచుండము; నే నటు కన్నడంబునం
దుండుటకూడ నొక్కగతి యుక్తము లాభమటంచు నెంతు; నెం
దుండిననేమి, నీవు తనయుండవు నే జనకుండఁ గామొకో!!

358

ఉ॥ కావున భేదబుద్ధి గనఁగాఁబనిలే, దది యుండనిమ్ము; నా
కీవట కింత యాశ్రయము నిచ్చినవాఁడు బిజాపురీందుఁగి: డా
యావననేతపై సమరమాఁగుము నే మనియుండుదాక; స
ద్భావముఁ జూపు నాపలుకుపై, నుపకారి బిజాపురీందుఁగిపై॥

359

చ॥ సమయము గురైతింగి గుణశాలి యతండె వరించె నీసహ
యము, నను సంధికై పనిచె; నాతనితో నియమంబులెల్ల న
ర్హమనఁగ సంప్రతించితిఁ; గొఱంతలు తోచినఁ దోచుఁగాక, నా
దు మతము నీ వొడంబడుము; దొడ్డతనంబునఁ జెల్మిసేయుమి॥ 360

§ నీ॥ ఈవుగెల్చిన రాజ్యమెల్లఁ బర్వతదుర్గ
వితతంబుగా నీకె విడుచునట్లు,
వరుసఁ 'గల్యాణి' 'గోవా' 'కొలాపురి' మధ్య
నిను స్వతంత్రునిగ మన్నించునట్లు,
లల బిజాపురికొల్వునందు నీపత్రినిధి
నుంచి, వా రతని భరించునట్లు,
లేడులక్షల 'హాను' లేతుటఁ గప్ప మ
ర్పించి, నీసాయ మార్జించునట్లు,
తే॥ తెవరిరాజ్యము వారుగా నేలికొనుచుఁ
బనివడిన నొండొరులకుఁ దోడ్పడెడునట్లు
సంతరించితి సంధి : యిష్టపడు మింత;
యధికుఁ డిటు లొంగివచ్చు టత్యంతహితము॥

361

§ Being discomfited on all sides the Bijapur Government sued for peace. The chief conditions were:—

1) that the conquests hitherto made by Shivaji should be allowed to remain in his hands and the Adil Shahi Durbar should make no further attempt at their recovery. 2) The Durbar was to recognise Shivaji as an independent sovereign, cede him certain defined districts and stipulate to pay him an annual tribute of 7 lakhs of hons. 3) There was to be a defensive alliance between the two powers, and Shivaji's ambassador Shamji Naik Pande was permitted to reside at Bijapur and represent him at the Adil Shahi Durbar.

Chapter XIII. N. S. Takakhav.

ఉ॥ ఈ నియమంబులెల్ల లిఖింపఁగఁజేసి నవాబుముద్రతో
మానక నీకుఁ బుత్తు, ననుమానములే; దిశ రాజధాని కా
స్థానము 'రాయరీగడము' సల్పుము; తక్కిన రాజకార్య సం
ధానము జాగరూకత నొనర్పుము; నే నిశఁ బోయివచ్చెదన్"॥ 362

చ॥ అనుచు హితానులాపముల నాడి, కుమారకుపజ్జ నిల్వపం
డిన లతవోలె నెమ్మొగమునిండిన తన్నునఁ బొల్పు జీజియాఁ
గని, నిబిడాదరోదర సుఖంపచ లోచనరోచి రూర్మికల్
మునుకొనుచూడ్కి డెందమునుముట్టి, షహాజి వచించె నీగతిన్॥ 363

ఉ॥ "ధన్యవు! జీజియా! యవితథంబుగ హైందవ వీరమాతృ మూ
ర్ధన్యవు; నీ యుదారచరితంబున భోన్సలవంశకీర్తి స
మ్మాన్యతఁ గాంచె; నీచనినమార్గము భారత భాగ్యసాధనా
ధన్యలు తల్లులెల్ల నడువన్ దగి మించు పరీమళించెడున్॥ 364

సీ॥ తనయవాత్సల్యంబు ధవుప్రేమ దేశభ

క్తియుఁ దూఁచి, సమత సాధించినావు,
వానిలో నొకఁడైన వాడిపోవనియట్టు

లెదిగించి, దోహద మిచ్చినావు,

దవకీలవోలె వెన్దవులునాపద లాఁపు

వెరవుమై దేహ మర్పించినావు,

కొఱవోవకుండ రూపటివోవకుండ న

న్నిట నిండుఫలము పండించినావు,

తే॥ మనసు మాట సేతయుఁ దొనంకనివిధానఁ

గఠినదీక్షఁ దపస్సిద్ధిఁ గాంచినావు,

నిజము : జీజియా! భరతోర్వి నీదుసేవ

కప్పువడినది సకలభాగ్యములతోడ॥ 365

తే॥ వీరపత్నివై నెఱపిన విందుకంటె

వీరమాతవై హృదయంబు విలిచికొంటి,

వతివ! యర్థాంగివేమి పూర్ణాంగివౌచుఁ

బెంచితివి కల్పతరువు నీపెరటియందె॥

366

తే॥ నేను గన్నడంబునఁబోలె నీవు శివుని

యండ నుండుట విధినిర్ణయముగఁ దలఁతు;

నిది యవశ్యము, సూచితాభ్యుదయ మగుట

ననుసరింతము శాశ్వతాధ్యయనదీక్ష॥

367

చ॥ అనుటయు, జీజియూ విభునియాజ్ఞ కనువ్రతయకాచు నిల్చి, వి

చ్చినహృదయంబు నిండి వికసించినకన్నులఁ దేలు సంతసం

బునఁ దనసమ్మర్తి దెలిపెఁ; బుత్రు సతీమణి నుగ్గడించి దీ

వనలిడియుఁ షహజి పరివారముతోఁ బయనించె వీటికి॥

368

తే॥ తండ్రికినిఁ దమ్మునకుఁ బినతల్లిగారి

కర్తా భూషాంబరాదుల నప్పగించి,

యల్లె సులతానునకుఁగూడ నందఁజేసి

జనకుని శివప్రభుఁడు పేర్ని సాగనంపె॥

369

ఉ॥ అంత బిజాపురంబున షహజివిభుండు నవాబుగారితో

మంతనమాడి, సంధినియమంబుల సమ్మతిగొల్పి, వానిఁ బ

త్రాంతర రాజముద్ర ధ్రువమానటు సల్పి శివాజికంపుచున్

సంతసమంది తాఁ జనియెఁ జయ్యనఁ గన్నడసీమఁ జేరఁగన్॥

370

తే॥ తండ్రి దయసేయుట — నవాబు తనకుఁదానె

సంధిగోరుట మిగుల నుత్సాహపఱుప,

శివమహీపతి రాజ్యవిస్తృతికిఁ దగిన

పెం పెనయ రాజధాని నిర్మింపఁదలఁచె॥

371

ఉ॥ ‡ అప్పటి రాజ్యభాగముల కన్నిటికిఁ నడిచోటనుండి, పై
కుప్పరమంటు శైలశిఖరోపరిపీఠిక రాయగడం
బొప్పటఁ, దండ్రుగారు మనసొప్పి వచించుట నెంచి శ్రీశివుం
డప్పుడ రాజధాని కనువొనటు దాని రచించె నేర్పునన్॥

372

సీ॥ ‡ నలువైపుఁ గోటయాఁదల కెక్కరానియే
పున నిల్వచెక్కించి నునుపుగొలిపి,
“వెలినుండి కోటలోపలి కెవ్వఁ డెక్కివ
చ్చిన గొప్పబహుమాన” మనుచుఁ జాటి,
యొక్కఁడుమాత్రము రాఁగ నొగి వానిమెచ్చి, యా
తఁడువచ్చుదారి భద్రముగ సలిపి,
రాజ్యాంగభవనముల్ రాచనగళ్లు ఆ
చ్చలు రాచబాటలు వెలయఁజేసి,

తే॥ ‘రాయగడ’ మనుపేరున రాజధాని
సలిపి, రాజ్యాంగవిభవ మచ్చటను గొలిపి,
యొక్క శుభముహూర్తమున మహూత్సవమున
శ్రీ శివప్రభుఁ డద్దానఁ జేరికొనియె॥

373

‡ “Raigad was made capital at this time, because it was in the centre of the Konkan and close to Janjira and Surat.”

Chapter V. Rawlinson.

‡ “The precipices on the four sides looked as if scraped perpendicular and were one and a half ganvs in height. ... The Raja said that this fort should be made the seat of his throne. ... He built palaces, state-rooms ... a separate mansion for the eighteen departments, the seraglio for the queens ...

Page 99. Sabhasad.

సి॥ ‡ అటులుండ నొక్కనాఁ డాకోటలో 'హీర
 ఖని' పేరి గోపికాంగన యొక్క
 నెఱసంజపొడుపునుండియుఁ బాలు పెరుఁ గమ్ము
 కొనుచుండ రేయి జామునకు మించె,
 జెంగటితనపల్లెఁ జేరఁగావెడల న
 ప్పడె కోటతల్పులు మూయఁబడియె,
 నొక మాటుదారి నేర్పొదవఁ గోటనుదాఁటి
 యాకాంత తనకాంతు నండఁ జేరె,
 తే॥ నదియెఱిగి శ్రీశివప్రభుఁ డట్టియెడలు
 మూయఁగట్టించి, తగిన కాపుగడఁ బెంచి,
 యప్రమత్తుడై తనదు రాజ్యాంగ మరసి
 యేలుకొనుచుండె నన్నింట మేలుకొనుచు॥

పంచమాశ్వాసము — సమాప్తము.

‡ When the building was over Shivaji offered a purse of gold to any one who would scale the walls without ladder and plant a flag on the summit. A certain hill-man found a pathway up and won the reward; whereupon Shivaji presented it to him and closed the path with a bastion. (Another path was discovered by a milk-woman.)

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము)

షష్ఠాశ్వాసము.

ఉ॥ శ్రీ శివరాజు తండ్రియొనరించినయట్లు విజాపురీంద్ర పూ
ర్ణాశయదత్త సంధినియమావళి కొప్పుచుఁ జెల్మిఁగూర్చి, యా
వేశముతో స్వరాజ్యమున వెంపరలాడుచు విక్రమించు డి
ల్లీశుని సైన్యనాయకుల యే పడఁపన్ జతనంబు గైకొనెన్॥

— శివాజీపై మోగలుదండయాత్ర — శివాజీసన్నాహము —

చ॥ మొదట విజాపురీంద్రుఁడు సముద్ధతి మార్కొనినపై పాదుషా
గదియఁగఁబె సైన్యములఖండములిచ్చి సయిస్తఖాను : ను
న్నదగతి నాతఁ డుత్తరమునన్ బలుభూములు గెల్చుకొం, చహ
మ్మదునగరంబుతోవఁ జని మార్కొనుచున్ 'బునహా' ను గైకొనెన్॥

మ॥ పునహాజున్నరు త్రోవచుండియు బలంబుల్ యుద్ధసామగ్రి భో
జనవస్తుల్ దమ కందునప్పు నడుమన్ 'జాకణ్' గడంబందు శ
త్రునిరోధం బగుచుండ దానినడఁపన్ రూపించి, సైన్యంబుతోఁ
జని సేనాని సయిస్తఖాను నలువఁచల్ముట్టె నా దుర్గమున్॥

ఉ॥ చాకణదుర్గనేత నరసాశ్వకులుండు ఫిరంగజీ పరా
నీకమునడ్డగింపుచు, గణింపక యేఁబడినాల్లునాల్లు పె
న్వీక రణంబుసేసి యరివీరులనొంపుచు, బైన నాఁపఁగా
రాక సహాయమంప శివరాజునకున్ వినిపించె వార్తలన్॥

సీ॥ అపుడు శివాజి పన్హాళాగడంబున

బీజపూర్ సేనతోఁ బెనఁగుచుండి,

“నీచేతనైనంత నెగ్గింపు, మటు కాని

యెడ దుర్గమును వారి కిచ్చివేయు”

మని వార్తనంపె; నయ్యదన సయిస్తఖా

నాకోట యీశాన్యమందుఁ గంద

కముఁద్రవ్వి, పెనుమందుగట్టించి యంటించెఁ :

గోటగోడయు నందుఁ గూలిపడియె;

తే॥ నట మహారాష్ట్రవీరభటాళి దూకి

యరులమార్కొనఁ దుములసంగరము జరిగె,

వేయిమోగలువీరుల విరియ నటికి

తతమహారాష్ట్రభట శతద్వయము సమసె॥

5

ఉ॥ * ఏబదియాలునాసరము లిట్లు పెనంగి ఫిరంగజీ భరం

బై బవరంబు, సాయ మిసుమంతయురాక, విరోధిసేన సం

ఖ్యా బహుళంబుగాఁ దొడరుటారసి దుర్గము నప్పగించెఁ :

హబలశాలియా నతనిత్యాగముఁ దేకువ మెచ్చి రెల్లరున్॥

6

తే॥ * మొగలుసేనాని బహుమానముల నొసంగి

తన్నుఁజేరఁగా నతనితోఁ దడవిసెప్పె ;

మనసుతిరుగని యాత్మాభిమానశాలి

యతఁడు శివరాజు దర్శింప నపుడ చనియె॥

7

* For nearly two months Firangji had defended his post with tireless energy ... had disputed every inch of the ground (and) capitulated with honour. ... Shaista Khan greatly admired the gallant qiladar and pressed him to enter the imperial service on high pay. But Firangji refused to prove false to his salt and was allowed to go back to Shivaji with his army.

Page 95. J. N. Sarkar.

ఉ॥ చాలినయంతవట్టు పెలుచన్ రణతాండవమాసి, యోరువన్
జాలనియప్పుఁగూడఁ బ్రభుసమ్మతి దుర్గమువీడి, శాత్రువుల్
మేలిమిఁ జూపుచున్నను జలింపక వచ్చినదుర్గనాథు “భూ
పాలగడంబు నేలు” మని పంపె శివప్రభుఁ డాదరింపుచున్॥ 8

సీ॥ అట సయిస్తాఖానుఁ డా చాకణగడంబు
నరిగొని తనబలం బందు నిలిపి,
యొకదుర్గమును బట్టుటకు వేయిమందిశూ
రుల బలియిచ్చినందులకుఁ దలఁకి,
“యలఁతిగా దీ మరాటులదుర్గములఁ బట్టు,
టధిక సైన్యముల - సైన్యాధిపతుల
బలియురఁ బంపుఁ” డం చలపాదుషాగారి
కంపె విన్నప : మతఁ డది యెఱింగి

తే॥ విపుల సైన్యము లిచ్చి, యోధపురనాథు
బలియు జస్వంతసింగుచు బనుపువెట్టి,
“యీమరాటులఁ దలలెత్తనీక యణఁపుఁ”
డనుచు శాసింప జస్వంతుఁ డపుడ వచ్చె॥ 9

శా॥ ఆజిప్రక్రమ దుర్విషహ్యమగు సైన్యాటోప మేపారువాఁ
డై జస్వంతుఁడు తన్నెదుర్చు శివసైన్యవ్యూహమున్ దోలి, నే
తాజీపాల్కరు నోడఁగొట్టుచు, సయిస్తాఖానుఁడున్నట్టి పూ
నాఁ జేరంజని వారితోఁగలిసి సన్నాహంబుఁ బెంచెన్ వడిన్॥ 10

ఉ॥ మోగలు సైన్య మిట్లు చలమున్ గొని దేశముఁ బట్టుచుండఁ, బూ
ర్వాగతమా బిజాపురమహాహవమున్ ముగియించుదాఁకఁ గా
లాఁగి, శివప్రభుం డిపు డుపాగతసంధిబలియుఁడై తదు
ద్యోగ మడంప నాప్తతీతోఁ గరణీయము వలె నీగతిన్॥ 11

సీ॥ శ్రీ “మును తండిచెఱఁబాపుననువున షాజహా
 నునిచెల్మిఁ గోరఁగా ననుమతించి,
 యంతలో నస్వస్థుడయ్యె నాతం : డంత
 నారంగజేబున కట్లె వార్త
 నంపితి : ‘నాఁగాక’ యని యప్పటికి నొప్పు
 కొని, సార్వభౌముడౌవెనుక నతఁడు
 మే మీబిజాపురం బీమెయిఁబోరుచోఁ
 దఱివేచి మాపైకి దండుబంపె;

తే॥ నతఁడె మాటనుదప్పినాఁ డనెడుదాఁకఁ
 దలఁగియుండఁగా మనప్రాంతములను బట్టెఁ :
 దానుదానుగాఁ బైపడి తఱుమునప్పు
 డెంతవఱకని సైరింతు మిట్లు మనము!॥

12

మ॥ బలవంతుండగువానితోఁ బగ యసంభావ్యంబుగా నెంచి సం
 ధిల నే నుంటయుఁ జేతగానితనమా తీరయ్యె : నీరీతి నా
 కలఘుశ్రేయము గూర్చునెంచి విధియో యకారంగజేబో ననున్
 బలవంతంబుగఁ బోర లాఁగిరనియే భావించు నిప్పట్టునన్॥

13

శా॥ ఊరుంబేరును లేనినాటఁ బ్రబల ప్రోద్య న్మహారాష్ట్రరా
 జ్యారంభంబును జేసి పెంచు జగదేకారాధ్య శ్రీదేవి హుం
 కారధ్వస్త సమస్త శాత్రవ మదోగ్రవ్యగ్రతన్ బేర్చి తా
 నై తక్షారతిచుండ, నా కొకయసాధ్యంబును రానేర్చునే!॥

14

ఉ॥ కావున దైవశాసనముగా నిజధర్మముగా విపన్న లో
 కావనదీక్షగాఁ దలఁచి, హైందవభూమి నుదూఢ కంటకా
 భావముఁ జేయనెంచితి; నభంగతరంగవిహార వీరపూ
 జావిధి నిందు నాకుఁగల సర్వబలంబుల ధారవోసెదన్॥

15

ఉ॥ చేయఁగరాని సాహసముఁ జేయుచు మోయఁగలేని భారమున్
మోయుట కూడదైన, నిటుపూన్చి భవానియె మమ్ము ముందుకున్
ద్రోయుచునుండ మాకుఁ గొలఁదుల్ గొలువన్ బనియేమి? యిందునన్
నాయకభూమికన్ గొనుట నావిధి : రాఁగలయంత వచ్చెడిన్॥ 16

ఉ॥ వచ్చెడుదానిలో గెలుపువచ్చుట దైవముకార్య : మోటమిన్
ద్రచ్చుటో విచ్చుటో వెలికిఁదార్చుటో మార్చుటో నాప్రయత్న : మీ
వచ్చెడునైరులన్ దఱిమి వ్రచ్చుచు, బచ్చెనపూతబొమ్మలై
తిచ్చవడన్ గలంప కదరింపక యూరక తీతిపోదురే?॥ 17

చ॥ మన కెదురెక్కి యడ్డుపడి మార్కొనువాఁ డొకసార్వభౌముఁ, డే
పున భరతోర్వియెల్ల నొకపుక్కిట మ్రింగఁదలంచువాఁడు, మ
చనయు బలంబు తెంపు పెనుసాధనము ల్వఱగించి కార్యమున్
గొను హతవాది : వానిమఱుఁగుల్ గొనఁజాలునె సాధుమార్గముల్॥

చ॥ కడచినపోరులన్ దొడరుకైవడి గా దవురంగజేబుపై
కడరుట : యైంద్రజాలికునుపాయములన్ గొని వానియెత్తులన్
బడలువడంగ నెట్టి, కనుపాపలఁదీసెడు నేర్పు నోర్పుఁ దెం
పుడుగక మించి, యీకరుల నోదమునన్ గుదియింపఁగావలెన్॥ 19

చ॥ విమతులతీరు లిట్లు వినిపించితి నైన జయంబుగాంచు ట
శ్రమ : మవురంగజేబు సడిసన్నల గద్దియమీఁదనుండి తం
త్రముఁగొనుఁ గాని, వానిసరదారుఁడు వార్వము కత్తిగూడ రొ
క్కమునకు దక్కుఁ : దక్కి-చనుఁగా కవి ప్రాణము కోరువెట్టునే?॥ 20

ఉ॥ చేవలుదీటి నైరులను జీల్చుబలంబులు పెక్కులుండ, నే
నై వెడలింపకున్నఁ దమకై రణతాండవమాడు వీరసే
నావిభు లిందఱుండఁ, గలనన్ గెలిపింప భవానియుండ నీ
యావను లెంత! నిర్భయులమై వెడలింతము దండయాత్రలన్॥ 21

చ॥ అని శివరాజు మోగలులయాగడమున్ బల ముగ్గడించి, దా
ని నడఁపకున్న రాఁగలుగు నేటివిపర్యయమున్ వచించి, మా
రొక్కను నెడఁ జేయనైన తెఱఁగుల్ మఱుఁగుల్ వివరించి, ధీరతన్
జనెఁ బరివారముల్ గొలువఁ జయ్యన సింహగడంబుఁ తేరఁగన్॥ 22

—❖— సయిస్తాఖానుపై శివాజీ విజృంభణము —❖—

ఉ॥ అచ్చటఁ గొంతయాఁగి, పునహాపురమందు సయిస్తాఖానుతీ
రచ్చముగా నెఱుంగుటకునై తగుచారులఁ బంపి, యొండు-వోఁ
బుచ్చిన వీరయోధులఁ జమూపతులన్ బిలిపించి, యందఱున్
వచ్చినమీఁదఁ జేయఁగలవైఖరి శ్రీశివుఁ డిట్లు వాకొనెన్॥ 23

మ॥ “మనపైకిన్ బలమెత్తి వచ్చిన మహామాయూవి యకారంగజే
బునకున్ నెయ్యపుమేనమామ, బలితంపుందొడ్డసేనాని, ద
క్కనుకున్ నేత సయిస్తాఖానుఁ : డతఁ డగ్రస్ఫూర్తిఁ బోరాడ కా
పునహాపట్టణ ‘దత్తపుత్రుఁ’ డయి, కాపున్ మేపుఁ గైసేసెడిన్॥ 24

తే॥ లక్షబలఁగంబు దన కంగరక్షగాఁగ

వెడలిన సయిస్తాఖా నొక్కయడుగు దాఁట

కంతిపురి దాఁగికొనియుండె : నతనితీరు

కడువిచిత్రమై హృదయగద్గదికఁ దెలుపు॥ 25

సీ॥ సర్వతోభద్ర రక్షాదీక్షఁ బురములో

నన్యులు చొరకుండ నాజ్ఞవెట్టి,

‘ప్రజల నెవ్వండ్లైన బయటికిఁబోఁగూడ,

దాయుధం బటరా’ దనుచుఁ జాటి,

తన లక్షసేన చుట్టును గాచియుండంగ

వెలి గుడారమ్ముల విడియఁజేసి,

పదివేలబలము తోడ్పడ శివాపురితోవ

జన్వంతసింగు రక్షకునిఁజేసి,

తే॥ ఖానుఁ డిటు వానకాలంబుఁ గడపుకొనుచు
నుండెఁ బునహాపురంబున : నులికి యిట్లు
కాపుగడఁబెట్టు నవ్వానికడుపులోనఁ
చెరలుచున్నది కొండంత పిటికితనము॥

26

చ॥ ఇది యిటులుండ, వాని కెదురెక్కుచు నాలముసేతకంటె నా
బెదరినవాని నొక్కజడిపింపున డీల్పడఁజేయు టొప్పు; నీ
కుదిరిక సేయరాని దనుకోఁ బనిలేదు : నిసర్గధీరతా
స్పద హృదయంబు లందుకొనఁజాలని భౌతికసిద్ధి యున్నదే॥

27

ఉ॥ అద్దమరేయిఁ జొచ్చి, పునహాపురి ఖానుని మేడతల్పులకొ
బ్రద్దలుసేసి, మైమఱపువట్టిన యాతని వెన్నుదట్టుచుకొ
నిద్దురలేపి, వీరగణనీయ పథంబున హత్తికొండ : మీ
సద్దన లక్షసైన్యములఁ జంపక యంతటిసిద్ధి చేకులుకొ॥

28

ఉ॥ బౌ - నిది యొక్కసాహసమమైనను, గొందఱుమెచ్చుతీరు కా
దైన, భవానియాజ్ఞ యిటులైనది : ఖానుని సర్వశక్తిసం
ధానముగూడ నొక్కయడిదంబునఁ గోసి యపూర్వసాహస
శ్రీ నెసఁగింత : మిట్టు లొనరింతము చేయఁగలట్టికార్యముకొ॥

29

క॥ మన కొకయామడదూరము

పునహాపుర - మందుఁ జేరఁబోవఁగఁ 'గాత్రజ్ఞ'
కనుమలదారి, శివాపుర

మునఁ జనుదారియుచు రెండుముఖ్యము; లందుకొ॥

30

ఉ॥ పూని శివాపురమ్ముపయిఁ బోవుపథంబున నొక్కరాత్రియం
దే నటు తానజీవభృతు లిర్వదియేపురఁ గొంచునేగి, యా
ఖానునిమేడలెక్కి యెసకంబున నాతని నిద్రలేపి సం
ధానముఁ దీర్తు : నప్పు డయిదారుల మీ రిటు తోడ్పడకవలెకొ॥

31

సీ॥ శీ కాత్రజకనుమమార్గమున నేతాజి సే
 నలతోడఁ గొండగుట్టలను డాఁగి,
 కొమ్మల కాఁబోతుకొమ్మల కందందు
 మెలపుమై నూనెగుడ్డలను జుట్టి,
 యటఁ బొంచియుండి, యిచ్చటఁ 'బునాపురి' నేము
 వినుచు శృంగరవంబు విన్న వెంట,
 నన్నిగుడ్డల కొక్కయదన నిప్పంటించి
 పెనుతూర్యములుమ్రోయ వెడలవలయు :

తే॥ మ మ్మనుసరింపుచు, శివాపురమ్ముత్రోవ
 నొక్కమైలుదూరంబునందుండి పొంచి,
 పింగళేపంతు మాజాడ వేగుదెలిసి

సమయహితభంగిఁ దోడ్పాటు సలుపవలయు॥

32

ఉ॥ తక్కిన నాటకాంగముల దందడియెల్లను మేము ఖానుతో
 నక్కడఁ జూచికొందు" మనియాడుచు, దత్పునహాపురంబునం
 దొక్కని కాప్తమిత్రున కెదోయొకరీతి రహస్యమంపుచు
 రొక్కములిచ్చి, కార్య మనురూపముసేయఁగ వాని లోఁగొనె॥

ఉ॥ శీ వాఁడును బెండ్లికార్యమునెపమ్మన బంధులఁగూడి మెర్వడి
 వాడలవెంటఁబోవు నలవాటున కుత్తరువీయ ఖానుని
 వేడుచు సమ్మతిఁగొనుచు, వేగ రహస్యములంపె "నిట్లు లీ
 నాఁ డగుఁగార్య" మంచు శివనాథున : కంత నతండు పొంగుచు॥

ఉ॥ మున్ను వచించినట్టు లెటుపోదగువారల నట్టులంపి, తా
 నన్నిట జాగరూకుడయి, యర్హవిధంబున మాటువేసముల్
 గొన్న నిజానుయోధులను గొంచు నెకాయకివచ్చి, చీకటుల్
 కన్నులుగుట్టువేళ సరిగాఁ దఱిసి మొగలాయిపాళెము॥

35

తే॥ భటులు దానును మోగలుభటులయట్లు
వేసములుమార్చి, జంకును వెఱపులేక
వైరిసంకేత మెఱిగినవాఁడువోలె
నడిచె దన్ని వేశములవెంబడి శివుండు॥

36

ఉ॥ 'మీ రెవ' రన్న - 'మీరెవరొ' మే మలవారె' యటంచు, 'నెందు కీ
దారుల' వత్తు' రన్న - 'సరదారుల యుత్తరు' వంచు, నిద్దురన్
గూరినవారిఁ దట్టి 'యిటుకూడునె మేలొక్కనుఁ' డంచు, ధీరుఁడై
వైరుల హెచ్చరింపుచు శివప్రభుఁ డేగెఁ బురమ్ములోనికి॥

37

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి పరిశీలనసేసినయూర సందులున్
గన్నపుదారులున్ దెలియుఁగాన శివప్రభుఁడున్ భటాశితో
నన్నియు దాటి, యొక్కట మహావిభవంబున సాగు మెర్వడిన్
బన్నుగఁజొచ్చి, 'యచ్చమగుబండుగుఁడై' చనె వారివెంబడిన్॥

38

సీ॥ వివిధవాద్యములఁ బాటవముఁ జూపెడివారి

'నా - సెబా' సని మెచ్చులాడియాడి,
చతుర నాట్యకళా ప్రసక్తి వొల్చెడుచోట
నుప్పొంగినటు తలయాఁచియాఁచి,
పనివాండ్ర గదిమి 'యాపని - యాపని' యటంచుఁ
దనపె త్తనమువెంటఁ జొనిపివొనిపి,
యిరువై పుడుట్టంబు తెవరైన వారితో
ననువుగా మేలంబు లాడియాడి,

తే॥ వారిచుట్టముగా వీరు - వీరిచుట్ట
మనుచు వారును దగినమర్యాద సలుప,
నన్ని కార్యముల్ దనవిగా నరసికొనుచు
నడిచె మెఱవడి శివుఁడు ఘంటాపథముల॥

39

ఉ॥ ఇంతటిలో ఘనాఘనము లేచి వడికి బెనువాన మూసె; ను
దాబ్బింతి జనంబు లెవ్వరికివారుగఁ బోయిరి; దీపపంక్తి వో
ధావంతము నిండె; ద్వారపరిపాలకు లాజడి నిల్వలేక స్థా
నాంతర మేగి; రంత ముదమంది శివాజి భటాళిఁ గూడుచున్॥ 40

సీ॥ * తన తొంటిభవనమందున ఖాను వసియించు
టరసి, తన్నిర్మాణ మెఱుఁగుఁగాన
వెనువైపు వంటయింటినిఁజేరు దారి గో
డలు దూకి పాకమంటపముఁ జేరె;
నపుడు 'రంజోక్' పండుగౌట నా నడురేయి
వండుచు బానసీం డ్రుండి రచట,
నొకని కిర్వరుగాఁగ నొడిసి యవ్వారలఁ
గిక్కురుమనకుండఁ గ్రుక్కి చంపి,

తే॥ ఖానుమేడకుఁబోవు మార్గమున కడ్డు
గోడ యిటుకలు మెల్లఁగా నూడఁదీసి,
లోని పటకుడ్యములఁ జీల్చి, ఖానుపడక
గదిని భటులతో శివుఁడు సాక్షాత్కరించె॥ 41

ఉ॥ “ఖానుమహాప్రభూ! యెదియొగట్టిగఁ జప్పుడు, దొంగలేమొ, మీ
యాన” యటంచు నొక్కభటుఁ డాడఁగ, ఖానుఁడు కోపగించి, “పో
రా! నెఱుంగురం జెఱచి అచ్చయొనర్పకు” మన్న, నింతలో
ఖానునిరాణివాసము గకావిక లేచి శివాజిఁ గన్గొనెన్॥ 42

* It was Ramzan. ... Some cooks ... were despatched by the Marathas without the least noise being made. The wall dividing the outer kitchen had a small door in it, but the opening had been closed with brick and mud. ... The Marathas began to take out the bricks and make an opening there. ... Hacking a way through them (screen-wall after screen-wall in the harem) Shivaji reached the very bed-room of the Khan.

చ॥ “ఇకఁ దడఁబాటు కూడ” దని యెంచి, శివాజి భవానిఖడ్గ మిం
చుక జళిపించి “లెమ్ము, కనుసోగల విప్పుము, ఖానుజీ! భయా
నకమగు రాత్రి - దొమ్మిగ రణమ్మగు రంగము - మేడలెక్కి హం
తకు లిదెవచ్చి, రింకనయినన్ నయనమ్ముల విప్పఁగూడదో?॥ 43

చ॥ ఘనుఁ డవురంగజేబు మొనగాఁడవటంచు బలమ్ములిచ్చి ని
న్ననిపె శివాజి నొంపఁ : బునహపురిమేడల నాఁడువాండ్రితోఁ
బెనఁగుచుఁ బ్రొద్దుపుత్తువు, వివేక మొకో యిది? యిట్టివానికిన్
బనుపడునే శివప్రభునిబట్టఁగఁ బ్రాణముబట్టి నిల్వఁగన్॥ 44

ఉ॥ వ్రాసితి పుత్తరంబును శివప్రభుఁ ‘గోఁతీయుఁ’ ‘గొండయెల్ల’ గాఁ
జేసి, పగల్భముల్వదరి చేతనువాతనుగాని కోఁతలన్
గోసితి; వన్నిటిన్ దడవి, గుత్తపుటుత్తర మీయ నింను వేం
చేసితి; రోసమున్న దయసేయు, మొకొక్కటి యప్పగించెదన్॥ 45

ఉ॥ ఓ యవివేకుఁడా! యెఱుఁగవో? యిది కొంకణపీఠభూమి - స
హ్యాయత కూట కానన గుహా సుదురాసద; మిందు మావళే
బోయ - మరాట సింగములపొత్తున శూరతమేసి; రిట్టి సే
నాయుతుఁడౌ శివప్రభుఁ గొనన్జనఁ గుత్తుక గాలమంటదే?॥ 47

ఉ॥ కూటికి గుడ్డకై పరులకొల్వినఁ బ్రాణములమ్ము నీ చమూ
కోటుల శత్రుఖడ్గములకున్ బలివెట్టుచు, మీరు మేడలన్
బోటుల ప్రక్కలంటి గెలుపుంగొన నెంచెద; రిట్లనాథ హృ
తోఁటర రక్తపూరములఁ గొల్పు విభుత్వము నోర్వవచ్చునే?॥ 47

చ॥ బడుగుబలంబు నాపదకుఁ బాపుచు, బన్నసరంబుకొల్కిగొ
డెడపినభంగి నిన్నుఁ బొలియింపఁగ నీనిశి నిట్లువచ్చి పైఁ
బడితి; నిజాంగనాజనముఁ బాసి, కటారును గేలబట్టి వె
ల్వడు; మిటుసేయ నీబలములక్షయ హాయిగ నిద్రవోయెడున్॥ 48

ఉ॥ ఇప్పటినిన్ను - నన్ను - రణ - మింతయుఁ బాదుషహా యెఱింగి, తా
నెప్పటికైన మాపయికి నిట్టిరుఁ బంపకయుండుఁగాక; లే
కప్పటి కంపెబో కదియునాతఁడె మమ్ము నెఱుంగుఁగాక, రా
వప్ప! భవానిపేరఁ బునహపురికిఁ బొలిఁజల్లిపోయెదన్”॥ 49

చ॥ అను శివరాజు వేడి నుడులట్ల తళతళలీను కత్తులన్
గని భయమంది ‡ ఖానుకులకాంతలు చప్పున దీప మార్చి; రం
గనలమఱుంగునన్ జుణిగె ఖానుఁడు; కార్యము దప్పునంచుఁ బై
కొని, శివయోధు లా శయనకూటమునెల్ల సడించి రేపునన్॥ 50

ఉ॥ చీకటికొట్టులోఁ, బదరుచేతులఁ గాళ్ళులఁ గీలగొంతులన్
గేకలువెట్టి మూఁగుచుఁ దెగించి పెనంగెడు నాఁడువాండ్రోలో
నాకులచాటుపండు తెఱఁగౌ మనఖానుని వెల్వరింపఁ, బె
ల్లకులమయ్యె మేడగదియంతయుఁ దేనియఁబట్టు చందమై॥ 51

చ॥ “అతివలజోలిఁ బోకుఁ, డెట్టులై నను ఖానునిఁ బట్టుఁ డంచు భూ
పతి యనఁ దద్భటుల్ గదియఁబట్టిరి; ‘డాఁగురు మూతలాడినన్
గతి చెడు’ నంచుఁ దెంపుఁగొని, ఖాను గవాక్షమునెక్కి దూఁకె; వాఁ
డు తొలఁగునంతలోనె ‡ శివుఁడున్ గరవాలము వైచె వానిపైన్॥ 52

ఉ॥ ఆ కరవాలువేరీటు పడునంతకె ఖాను గవాక్షమున్ దిగన్
దూకుటఁ ‡ జేత్తివేళ్లు తెగి తుఁకులుగాఁ బడె; నంతఁ బ్రాణర
క్షాకృతి నేడనో సురిగె ఖానుఁడు; వాని సడింప నల్గడన్
బ్రాకిరి శైవయోధులు; విపన్నత గొల్లున నేడ్చి రంగనల్॥ 53

‡ The Nawab utterly panic-stricken put out the candles and lights and remained concealed among the women... The Raja (Shivaji) dealt a blow ... three fingers were struck off.

సీ॥ ఖానుకుమారుఁ డక్కడఁ బ్రక్కగదినుండి
దిగ్భ్రాంతిచే నేగుదెంచె నటకు;
నతఁ డడ్డవశాట గార్యవిఘాతముని రేఁగి
తానాజి వానిమస్తకము దునిమెఁ;
ద్రాటిపై దిగెడుసర్దారునొక్కని ఖానుఁ
డంచు నేసాజి ఖండించివైచె;
వారు వీ రాకవలివారు సర్దారులు
గుంపులై, పెను గండ్రగోళమయ్యె;

తే॥ † నంత శివభూపుఁ దుచితకార్యజ్ఞుడౌచు,
నాపదనుదెల్పు యుద్ధవాద్యములగదికి
నేగి భటులచే వాని మోయింపఁజేయఁ,
గిట్టునఁ బురంబు బహుజనాకీర్ణమయ్యె॥

54

ఉ॥ † “దొంగలు! శాత్రువుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! వారె! వీరె! యీ
భంగినిఁబోయి” రం చఱచి పర్విడువారలఁగూడి, తామును
“దొంగలు! శాత్రువుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! రండు! పట్టుఁ! డీ
భంగినిఁ జూతురే?” మనుచుఁ బర్విడి రా శివుఁడు శివానుగుల్॥
మ॥ తన సంకేతమురీతిగా శివుఁడు తద్దగ్ గొమ్ము లూఁదింపుచు,
దనకై వేచిన పింగళేశచివుతోఁ దా సింహదుర్గమ్ముకు
జనె; నేతాజియు నూనెగుడ్డలసుడి జాల్నివ్వటీ లెత్తి, బో
రన వాద్యమ్ములఁ గొల్పి, శ్రీశివుని డాయబోయె సైన్యమ్ముతో॥

† They (the Marathas) entered the bandroom and ordered the bandsmen, as if from the Khan, to play.

Page 101. J. N. Sarkar.

† The guardsmen cried enquiring, “Where is the enemy?,” With them he (Shivaji) also ran forth shouting like them, “Where is the enemy?.” Page 42. Sabhasad.

సీ॥ కాత్రజకనుమమార్గమున వెల్గెడు దివ్య
 టీల - మ్రోగెడు నగారాలఁ గాంచి,
 వైరు లం దేగుచున్నారని తలఁచి, మో
 గలుసైననాథు లఖండబలముఁ
 గొని వారి వెన్నాడి, కొండగుట్టలఁ జిమ్మ
 చీకటి బిట్టు చీకాకుఁ గఱచి,
 యది పెద్దమోసమాటరసి, చప్పిడిమొగ
 మ్ముల సయిస్తాఁఖానుఁ గలిసి; రంత
 తే॥ నతఁడు రెట్టింపుటలుకచి చ్చలముకొనఁగ
 “శివపతిని బొగ్గు బూదిగాఁ జేసిగాక
 విడువరా” దం చవుడ సింహగడముపైకిఁ
 బ్రబల చతురంగవాహినిఁ బనుపుసేసె॥

57

చ॥ “ఇది యిటు లా” నటంచు మునుపే తలపోసి, రణార్హవస్తుసం
 పద సకలమ్ము కోటపయి భద్రముగానిడి, మొగ్గరమ్ములన్
 బదిలముసేసి డీకొని శివప్రభుఁ డుండె; మొగల్బలంబు లే
 పుదనర దూకి, సింహగడముం దరియంచులఁ దాకి పైకొనెన్॥ 58

ఉ॥ మచ్చరమెక్కి కాపుగడమార్గములెంచక వైరు లండకున్
 వచ్చెడుదాకఁ బొంచియు, శివప్రభుఁ డున్నటులే హఠాత్తుగా
 నచ్చటికోటలెక్కి, నిశితాంబకవృష్టి పిరంగిగుండ్లకా
 ర్చిచ్చును గ్రాగుహనియలచి తడియున్ గురియించె వారిపై॥ 59

శా॥ చక్రదూయుచు బాణముల్ మెయి సహస్రచ్ఛిద్రముల్ సేయ, నం
 దుకై సీసపుగుండ్లు చిచ్చుమిసి యాయుర్వాయువుల్ దీయ, నే
 ప్రక్కన్ నూనియమంటలన్ గమలి బొబ్బల్ బుగ్గలై యంగముల్
 స్రుక్కన్, మోగలుసేన లిట్లుచెడి యచ్చోవిచ్చె నలైవులన్॥ 60

శా॥ అంతః బ్రాంతములందుఁ బొంచుకొని సైన్యాధీశ్వరుల్, పింగళే
పంతుం డొక్కటఁ - బాలకరుండొకట నిర్వైపుం బలంబెత్తి, యు
ద్భ్రాంతశ్రాంతుల వైరులం దఱిమి నొంపఁజంప దిక్కేది, ప్రా
ణాంతాపత్పరిభూతమై మొగలుసైన్యం బేగెఁ బూనాఁ జొరఁ ॥ 61

మ॥ తనసైన్యంబు పరాస్తమై, తనప్రయత్నం బిట్లు విధ్వస్తమై,
తనయుండుఁ బనికత్తెలుఁ సతులు సర్దారుండునుం గూలి, కూ
లినవ్రేళ్లఁ దలకూలిన ట్లుపగతకేశుండునౌ ఖాను దా
పునఁ గొల్వై యుపచారముల్ వలికి రాపుల్ బంధు లుద్యోగులు ॥

తే॥ అందఁ జేతెంచి యుచితవాక్యముల నూట
డించుచున్నను, జస్వంతుఁ డించుకంత
యాలసించుటఁ దలఁచి, మున్నంటియున్న
యీసు ముడివై చె నిటుల సయిస్తఖాను ॥

63

సీ॥ 'తఱివేచి కొలిచి యందఱు విచారింప నా

తఁడు కొంతతడ వేలతడసె' ననుచు,

'శివరాజుఁ దఱిమి శిక్షింపఁ దానేగక

తనబలంబే యేలపనిచె' ననుచు,

'బదివేలబలముతోఁ బొదివి తానుండుత్రో

వనె వైరి యెటు దాటివచ్చె' ననుచు,

'దమ హైందవాభిమానముఁ జూపి యొళవిచ్చి

శివు రేపి మనల భంజించె' ననుచు,

తే॥ సాటిసరదారుడైన జస్వంతసింగుఁ

దప్పుడలఁచి, యాతనిపైనఁ దప్పుమోపి,

యెల్లసంగతు లపుడ సయిస్తఖాను

పాదుషాగారి కటు విన్నపమును బంపె ॥

64

ఉ॥ “ఈ పునహాపురిన్ నిలుతుమే నికమీద శివప్రభుండు ప్రా
ణాపద సేయకే విడువఁ” డంచడలెత్తి, సయిస్తభాను పూ
నాపురినిల్చి కార్యముగొనన్ జనవంతు వచించి, యాత్మర
క్షాపరుడౌచు నేగెఁ దనసైన్యముతో నవురంగబాదుకున్॥ 65

చ॥ జరిగినకార్యమందు శివు సాహస నిర్భరధైర్య శౌర్య ధీ
పరిణతిఁ గాంచి, “దైవబలపాకముతో నవతీర్ణుడౌ మహా
పురుషుఁ డితం” డటంచు జనముల్ హృదయమ్ములు విచ్చి; రొంటిపా
టరసి ప్రతిక్రియారహితుడై జనవంతుఁడు నిల్చె నచ్చటన్॥ 66

—•— సూరతుముట్టడి —•—

చ॥ ‡ తన యదలింపునన్ మొగలుదండులునున్ సరదాన్లు భీతులై
మినుకుట - లోకమెల్లఁ దను మెచ్చుటఁ జూచి, శివప్రభుండు చే
సినపనికంటె నొండొకవిచిత్రము సాహసముం బొనర్చి లోఁ
గినయరులన్ మఱింతయణగింపఁ దలంచి, హితాళిఁ గూడుచున్॥ 67

మ॥ ‡ కొలువై యిట్లువచ్చిచె, “శత్రు లిపుడే కోల్కొంచురాజుల రిం
దుల, కేతెంచినఁగూడఁ దొంటివలెఁ జిందుల్ద్రొక్కలే; రింతలో
బలమున్ దెంపు వెలుంగ నొండొక రసాభాసంబుఁ గావిత; మీ
మెలపుంజూపి బలాధ్యులారిపులకల్మిన్ గొంత కొన్నట్లగున్॥ 68

తే॥ ఎదురెదురుయుద్ధముల మాని, యిందునందు

నింద్రజిత్తుపోరాటలే మెత్తవలయు;

దీనమనపైనఁ బ్రజలభిమాన మెంచి

యరులతర మెంచి వారిపైఁ దిరుగవలయు॥ 69

‡ He had gained an immense moral advantage by his nocturnal assault on Shaistakhan's residence ... and he intended to pursue it with unrelenting resolution. ... The financial prospects of such an enterprise, no doubt, proved a great inducement, but money was not the only incentive under which Shivaji acted. He wanted to strike terror into the hearts of the enemy subjects. P. 32. Cosme-da-Guarda

ఉ॥ దక్షిణపీఠభూమి మనతావు, జనుల్ మనపారు; వీరి ని
ష్పాక్షికసానుభూతి మనపై సహజమ్ముగ నుండు; 'బీజపూర్'
దక్షత నాగియున్న మనదర్పము దేశహితానురక్తి ప్ర
త్యక్షమ వారి కౌట మనయత్నముఁ దప్పఁదలంప రీజనుల్॥ 70

చ॥ ప్రజలకునై ప్రజాబలముపట్టుగ సాగువిభుత్వ మెప్పుడున్
విజయముఁ గాంచు; స్వార్థపరవృత్తిఁ జలంబు బలంబు చూపు భూ
భుజుఁ డతిచారదుష్ఫలితముల్ గను; నేఁ డవరంగజేబుది
గ్విజయము లట్టివై యుడుకుఁబెంచి, ప్రజాహృదయమ్ము నేర్చెడున్॥

ఉ॥ నొచ్చియు దక్షిణావనిజనుల్ బలవత్ప్రభు నాఁగలేక, తో
డిచ్చెడువాఁడు లే కణఁగి యాగతినుండిరి : వారి రేపుచున్
జిచ్చు గదల్చి శాత్రవులఁ జెండితిమేని జనుల్ దమంతఁ బై
పెచ్చు పరాక్రమింతు; రిటు వీఁగి యరాతిబలంబు పెంపఱున్॥ 72

ఉ॥ మోగలురాజ్య మిందు సడిముట్టి కలంచుచు, నస్మమద్యమం
బాఁగెడువైరులన్ దఱుములాడి తెమల్చుద : మిట్టి మా మహి
మోగ మెదుర్పలేని - తమునోమఁగఁజాలని పాదుషాహిపై
నోగు మదిన్ దలంచి, మనయున్నతి కౌఁదలవంతు రీప్రజల్॥ 73

చ॥ ఇటు బలహీనుఁడౌచు యవనేంద్రుఁడు నివ్వెఱ నిల్పుఁ; గాని యు
ద్భటుఁడగువీనికై ప్రజల దందడిగొల్పుట తప్ప; దిట్లు సే
యుట యొకరాజనీతి : యిదియున్ యవనేంద్రులు నేర్పి; రైనఁ బై
కటుతయు లోనిమూర్ధవముగా జల్లిపింతము చంద్రహాసముల్॥ 74

ఉ॥ ఇంతకుఁ గంటిలోనలుసు నీఁగఁదలంచినఁ దప్ప మొత్తిడుల్
గొంతకుఁగొంతయైనఁ గనుగ్రుడ్డున; కూరకయున్న నోర్ని ని
దింతుమె? శస్త్రమున్ జొనిపితిసిన - నూఁదిన - నెట్టులైనఁ గా
ర్యాంతమునందు నిందుకనుతా నగుమోములఁ గన్నఁ జాలదే॥ 75

ఉ॥ కావున దండయాత్ర లెసఁగఁ దొలి సూరతుఁ గొల్లకొట్టి యా
పై వెడలింత; మాపుర మపారధనమ్ముల కాటపట్టు : డి
ల్లీవిభు రాజ్యలక్ష్మికిఁ జలింపని యాయువుపట్టు : దూరపుం
దీవులవారు నావికవిదేశవణికుల అచ్చపట్టగున్॥ 7

ఉ॥ పూనికమీఱ మోగలువిభుత్వపురక్షణ యున్న దుర్బలం
బైనది; వర్తకుల్ పలువురై - యెవరంతకువార లాత్మర
క్షా నిరతిన్ మెలంగుదురుగాన సుసాధము కార్య; మందు సు
శ్రీ నరిగొంచు, మించినయరిప్రభుతన్ జడిపించినట్లగున్॥ 7

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ “ఊ, నిదియున్ దతరాజనీతి; హె
చ్చినపుకోటికో పణఁగఁజేయఁగ వేఱొకదారి లేదు; లే
దని వెనుకాడుచో బ్రదికినంతకు బంధవిముక్తి లేదు : కా
వున మసధర్మ మేమటక పోరుట మే” లన, సంతసింపుచున్॥ 7

తే॥ అల పరాసుల - నబిసీనియనుల గెల్వ

ననుచు నిరువైపు సేసల ననుపుసేసి,

సురధపట్టణమర్మమ్ము లరయ, నాత్త

వరు “బహిస్సాయకుం” డనువానిఁ బంపి॥ 78

చ॥ శివపతి కొంతసైన్యమును సింహగడమ్మునుగావ నిల్పి, శా
త్రవులను వేచియుండ సరదారులఁ గొందఱు కాజ్ఞవెట్టి, యు
క్తివులు చమూపతుల్ - యమునిగెల్చిన నాలుగువేలసేన వెం
దవులఁగ, క్షేత్రరాజమగు ‘నాసికఁ’ జూచునెపమ్మునన్ జనెన్॥ 80

చ॥ దినములు రెండుమూఁ డచట దేవునిఁ గొల్చినయట్లు - కార్యమున్
గొనినటు లుండి, మున్ననుపుగూఢచరుం డరుదెంచి సంగతుల్
వినిచిన సంతసించి, యతివేలజవంబునఁ బోయె సైన్యముల్
గొని శివరాజు తత్పురము కోశయుగ మ్మనుమేర డాయఁగన్॥ 81

చ॥ సురథపురమ్మునన్ జనులు సూచనగా శివరాజువచ్చుతీ
రరసి భయమ్మునన్ బదరి, యచ్చట రక్షణలేమి నెంచి, కొం
దఱు ధనవస్తువాహనపదార్థము లబ్బినయంత గొంచు, వే
పఱచిరి వేఱువేఱుగ; శివప్రభుఁ డంతన డాసెఁ దత్పురిన్॥ 82

తే॥ ‘బర్హణపురమ్ము’ తోవన వచ్చి, యూరి
బయల నొండొక యుద్యానవనమునందుఁ
బటగృహమ్మున విడిసి, తత్పట్టణంబు
నాల్గుగవళులఁ దనదుసైన్యముల నిలిపె॥ 83

ఉ॥ ॥ అంత శివప్రభుండు పురమందలి కొందఱుపెద్దలన్ - యశో
వంతుల - దాంతులన్ - ద్రవిణవంతుల నండకుఁ బిల్వఁబంచి, యే
కాంత మృదు ప్రియోచిత హితానునయోక్తుల భూతభావి సి
ద్ధాంతము దేశకాలవిహితమ్ముగఁ జూపుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 84

ఉ॥ “సోదరులార! నేఁడు పరిశుద్ధము భారతభూమి ధర్మర
క్షాదరశూన్యులన్ బలియురౌ పరరాజులపాలనమ్మునన్
జేదను మేసి, లేవడిఁ గృశించి, యతంత్రిత కఱ్ఱుసాఁచి, మ
ర్యాదకు దూరమై, పెనుచెఱుబడి ప్రిలుట మీ రెఱుంగరే!॥ 85

ఉ॥ ఓర్చితి మింతకాల, మిదియున్ బలహీనత యయ్యె; నీవెతల్
దీర్పుట కెవ్వఁడైన నొకతెంపరి ముందుకురాఁడు; వచ్చెఁబో
కూర్చియుఁ దేర్చియున్ బలముకొల్పదు లోకము - ప్రక్కపోటులన్
మార్చుటెకాని; యిట్టి కసుమాల మదెంతని యోర్వనయ్యెడున్॥ 86

॥ Shivaji had publicly announced that he had not come to do any personal harm to any of the native or foreign merchants in the city (Surat) ... He had invited ... the foremost citizens to attend his camp outside the city gates and settle the ransom there. Page 241. N. S. Takhakav-

ఉ॥ కావున నేఁ దెగించి బలఁగంబులఁ బెంచి యెదుర్చుచుంటిఁ బల్
తోవల; బీజపూర్విభుల తుందుడు కేవలఁ, దత్పహాయులు
జేవదొఱంగి, రిప్పు డబిసీనియనుల్ - మఱి పోర్చుగీసులు
లావఱిపోయి; రొక్క మొగలాయివిభుత్వము హంకరించెడు॥ 87

చ॥ ప్రిబలతరంబు మొగలుల ప్రాభవ మిప్పుడు; దాని నాఁగ న
ల్పబలము చాల, దాఁగక తొలంగిన శ్రేయము లేదు : గాన ని
ష్ఠ బహుళసైన్యముల్ విపులముల్ ధనముల్ పటు సాధనంబులు
నిబిడముసేయుచుంటి; గమనింపుచు మీరును దోడ్పడవలె॥ 88

చ॥ కలదు బలంబు మిక్కుటముగా - రిపుల బులి వేటలాడుచు
గెలుపుఁగొనంగ; నెట్టిపనికిన్ ధనలక్ష్మి ప్రధానశక్తి; మీ
రలు సమయమ్మునెంచి, బవరమ్మునఁ గత్తినిబట్టకున్న దో
యిలిమునిఁగించి కల్మిగురియించిన సర్వముఁ జేసినట్లగున్॥ 89

ఉ॥ మీ రిడునాణె మొక్కొక్కఁ డమేయబలమ్ముగు విష్ణుచక్రమై
వైరుల రూపుమాపు, మనపక్షమునం దమృతమ్మువోయు; గే
దారమునందుఁ జల్లు బలితమ్ముగు విత్తనమ ట్లొక్కొక్కఁడున్
నూలులు వేలు పండు; నిది నూలొకన నే హలికుండ నయ్యెదన్॥

ఉ॥ దున్నెదఁ, బాపనంబు వడిఁ దోలెద, విష్ణుదఁ, గల్పుఁబాపెదన్ .
బన్నెదఁ గంచె, ముచ్చిచ్చుపసిఁ బట్టెదఁ బైరుల మేయకుండఁగాఁ,
దన్నెదఁ జోరులన్, ఫలముఁ దప్పక కోసెద; నిందుఁ బాపము
బున్నె మదేదియైన నెడవోవక పూనిక నిర్వహించెదన్॥ 91

తే॥ నాప్రయత్నము సర్వహైందవ హితమ్ము
గా నెఱిఁగి తోడుపడువారిఁ గలిసికొందుఁ :

గానివారల నెట్లులైనఁ గలిపికొందు -

నయభయమ్ములు కార్యవృంతములు చూవె॥

ఉ॥ కావున మీరు సేయఁగలకార్యమునకొ హృదయములట్ల భాం
డావసథములకొ దెఱచి, యట్టులె మీపలు కాదరించు స
దాభివృత్తిఁ బ్రోత్సహింపుఁ; డటుతప్పినవారలఁ దీర్చిదిద్ద సై
న్యావళి యున్న : దాకొలిమియు దొగి సాగెడు నెట్టిలోహముల్”॥

సీ॥ * అనుచు, ధీరోద్ధతులైన సైన్యాధీశు

లను బిల్చి శివవిభుం డనియె నిట్లు,

“చనుఁడు మీ రీసాధుజనులవెంబడి, వీర

లిప్పించుధనముల నిందుఁ జేర్పుఁ;

డటు పోనివారి కియ్యదనుఁ గార్యముఁ దెల్పి

నయభయసరణి ధనమ్ము గొనుఁడు;

ప్రతిఘటించెడు నెట్టిబలవంతు విషవకుఁ,

డతిలోభి దుశ్శీలు నడఁచివేయుఁ;

తే॥ డనదలను బీదలను సాధుజనుల బహుకు

టుంబులను ధర్మపరుల దండుగకుఁ బాపుఁ;

డన్నిజాతుల పూలు కాయలును బండ్లు

పత్తిరియుఁ గోయుఁ; డిది మాతృభాగ్యపూజ!”॥ 94

మ॥ అని యవ్వారలఁ బంపి, మోగలువిభుత్వాజ్ఞకొ బురాధ్యక్షుఁడొ
‘నినయత్థాను’ న కంపె వార్తలిటు “లోయీ! మేము నికొజూడవ
చ్చిన నీ వించుక తొంగిచూడఁ జనదో? † చీకట్లు గోరాడు కొ
ట్టునఁ గూర్చుంటివి. కోటమూసికొని, తిట్టుం గొట్టు దూరమ్ముగకొ॥

* “The richest plunder never made him deviate from the rules he had laid down for its appropriation.”

Page 238. James Grant Duff.

† “The Governor ... .. retired into the fort with what he had of the greatest value.”

P. 178, “Life of the celebrated Sevagy.” Cosme-da-Guarda.

మ॥ శీ హయనై న్యంబులఁ బాదుషాకొఱకు మే మార్జించియున్నాము; త
ద్వ్యయముల్ దానె భరింప మున్నతఁడు వాగ్దానంబుఁగావించె; సుం
తయు దానిన్ వినిపించుకోఁ డిపుడు, నీదాక్షిణ్య మిట్లుండె; ని
ట్టియెడన్ మాపని మేముచూచుకొనుకంటెన్ మార్గ మొండున్నదే?॥

ఉ॥ కావున నిట్లు వచ్చితిమి, 'కా' దన కీ విపుడైన మాకు రాఁ
బోవుధనమ్ము గుప్తముగ మోయుచు నప్పనసేయు; మట్లుకా
దా! విడదీసి నీపురమునంతయు దండుగుఁబట్టుకొందు, సై
న్యావళిఁ బంపి కోశగృహమంతయుఁ బెల్లుగఁ గొల్లగొట్టెదన్॥ 97

తే॥ ॥ అయిదువందలభటుల నీ కప్పగింపఁ,
దఱిమి వారల వారిజీతములఁ దినుచు,
వారినోటను - బాదుషాగారికంట

దుమ్ముఁగొట్టితి; విపు డెందుఁ దూఱిచ నెను?॥ 98

చ॥ దొరలమటంచు మాధరణిఁ ద్రొక్కి, యకార్యము లిట్లుసేయు మీ
పరువము నిల్వ : దీప్తిజలు పాదుషహ నెదిరింతు : రేము కా
పరివలె వెంటనంటి తెగఁబట్టుచు దక్షిణపీఠభూమి మీ
చరణము మోయనీ : మిది నిజమ్మని తెల్పుము పాదుషాహికిన్॥ 99

చ॥ అని తగుదూతలన్ బనిచి, యంతకుమున్న పురమ్ములోనికిన్
జనినభటాళి సేయఁగల సాధకముల్ గనుచుండె; నింతలో
ధన కనకాంబరాదులు నుదారమణి రమణీయభూషణున్

గొని చనుదెంచి రాభటులు గుంపులుగట్టుచు వేఱువేఱుగన్॥ 100

§ The Mughal Emperor had forced him (Shivaji) to keep a large army and he would force the Emperor to become its pay-master. Page. 241. N. S. Takakhav.

॥ He used to draw from the Treasury the pay of 500 soldiers, but had so long appropriated the money without maintaining a proper force. Page 107. J. N. Sarkar.

సీ॥ తాముదెచ్చిన వస్తుతతి యొండొకండుగా

నర్పించి వివరమ్ములాడునప్పు -

“మముఁజూచి మిగుల సమ్మానించి యీ యమూ

ల్యధనంబు లర్పించి” రనుచుఁ గొంద,

“ఱిలుదూఱి బెదరించి బలవంతపఱచి, యీ

ధనము రాఁబట్టినా” మనుచుఁ గొంద,

“ఱిటునటుపాఱిపోయెడువారిఁ బట్టి, క

ట్టినమూటలను గొంటి” మనుచుఁ గొంద,

తే॥ తొకట వాగ్వాద, మొకట నాయుధముఁగొనుట,

పాఁతఱలఁ బెల్లగించుట, బందిగొనుట,

యాదిగా నందుజరుగు కార్యక్రమంబు

వేఱువేఱ కొందఱుభటుల్ వినిచి రంత॥

101

మ॥ “పరదేశీయ వణిగ్వరాలయము లీప్రాంతాన లేకున్కి, నె

వ్వరు వారున్ మన కడ్డురాకునికి, స్వస్వస్థానముల్ గాచుచున్

బరివారమ్ముల నిల్పుకొంటఁ గని తద్వైరంబునన్ బోక, మి

మ్మరయన్వచ్చితి నాజ్ఞ వేచి” యని నైన్యాధీశుఁడొక్కఁ డనెన్॥

మ॥ “ఇనయత్థానుఁడు కోటలో జణిఁగె, నెంతేఁ గోట దుస్సాధ; మం

దున దానిన్ బెకలింపఁబోక, పురమందున్ రాజకార్యాలయం

బని యెందున్నను దాని లోఁగొనుచు, నానానూన సామగ్రులున్

ధనముల్ దెచ్చితి” మంచుఁ బలె నొకసర్దారుండు సన్నాహియై॥

మ॥ “జనులెల్లన్ గుములొచు ఖానునినివేశస్థానమున్ జేరి ‘యో

యినయత్థానుఁడ! రమ్ము; మాకు దరిలేదే! పాదుషాగారిపా

లన మిట్లున్నదె! మిమ్మునమ్ముకొని కొల్లంబోతిమే!’ యంచు నా

తని నోనాడి” రటంచుఁ బలె నొకసర్దారుండు సంతోషియై॥ 104

తే॥ “యవనులమసీదా - లచటి కైస్తవులమంది
రములు - హైందవదేవాలయములు చొరక,
పేదసాదుల నంటక వెడలునట్లు
నడిపితి బలంబు” లనె సైన్యనాథుఁ డొకఁడు॥

105

చ॥ జరిగినకార్యమందుఁ దనసైన్యపతుల్ నడిపించుతీరు ని
బ్బరముగ నాలకింపుచు, శివప్రభుఁ డర్హ విధంబుసేత కా
దర ముఖముద్ర సూపి, బెడిదమ్ములుసేతకు ధిక్కరింపుచున్
సురధపురంబు ప్రాగ్విభవశూన్యముగా ముగియించె ముట్టడిన్॥ 106

చ॥ అయిదుదినమ్ము లిట్లు పురమంతయు దండుగుబట్టి, కోట్లకుం
బయిగ ధనమ్ముఁగొట్టి, యరిపక్షములోకువ నారబట్టి, ని
ర్భయముగ సంచరించి శివరాజు బలమ్ముమరల్చి వీటికిన్
బయనముదీర్చె - నా ధనము బండ్లు కరుల్ హరు లెడ్లు మోయఁగన్॥

ఉ॥ “ఇంతటఁ దీటిపోయెనని యెంచకుఁ, డీ మొగలాయిపొత్తు మీ
కెంతకుఁబాయ దంతవఱ కీయడియాలము తప్పదాట, వి
క్రాంతినిఁజూపి వీరియధికారముఁ బాపుఁ” డటంచు నూరిలో
నంతటఁ జాటఁబంచి, చనె నాతఁడు రాయగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 108

ఆ॥ మనసుచిన్నవోయి మఱుఁగుచు, నపురంగ
బాదులోన నులికిపడు సయిస్త
ఖానుఁ డింతయెఱిఁగి సేనలఁ బంపె, శా
త్రవులు తెఱచియున్నతలుపు మూయ॥

109

ఉ॥ చారులు దెల్పఁగా జరుగుసంగతులెల్ల నెఱింగి, పాదుషా
గారు ధీ “సయిస్తఖానుఁ డధికారముచాలనివాఁ” డటంచు ని
ర్ధారణసేసి, ధీరు యువరాజుఁ గుమారు ‘ముజంప్రభున్’ నుబే
దారునిఁజేసి పంపె ద్వరితమ్ముగ దక్షిణపీఠభూమికిన్॥

110

§ The Emperor heard of the disaster ... and ascribed it to the

తే॥ ప్రబలతరుణౌ శివాజిధూర్తత నడంపఁ

జాలని సయిస్తఖాను బెంగాలుసీమఁ

జేరఁగాఁ బంపి, జన్వంతసింగు నందె

నిలిపె, యువరాజునకుఁ దోడుసలుపుకొఱకు॥

111

ఉ॥ “దక్కనురాజ్యమున్ మనకు దక్కఁగనీని శివాజి నెట్టులేఁ

ద్రొక్కు” మటంచుఁ దండ్రు తనతో ననియుండ, ముజంప్రభుండు దా

నక్కడఁజేరి వేడుకల నాటలఁ బాటల వేటలన్ గడున్

జొక్కుచునుండె; భోగవివశుల్ నిజధర్మము నిర్వహింతురే!॥

112

— ❦ — షాజీ మరణము — శివాజీ విచారము — ❦ —

చ॥ సురధపురంబు కొల్లగొని శూరుడు శ్రీశివరాజు వేగ ‘రా

యరిగడ’ మందుఁజేరుసమయమ్మున కొండొకవార్త వచ్చె - “భూ

వరుడు షహాజి వేటనడుపన్ జని వచ్చుచు, ద్రోవ ‘బేదనూన్’

పురికడఁ దేజినుండిపడిపోయి గతించె” నటంచుఁ దీవ్రమై॥

113

చ॥ పిడుగునుబోని యీనుడి చెవిబడఁగా శివరాజు ఖిన్నుడై

తొడిబడుమేన నెవ్వగలదూలుమనంబున వాడుమోమునన్

నడిచి, విషాదపూరిత జనమ్ములమోము గనంగలేక, చె

ల్వుడిగినమేడకున్ జనె నయోమయ గాఢతమో విలీనుడై॥

114

సీ॥ తనుఁ గనుటాది చూపినవత్సలత తలం

పునఁబాటఁ గరఁగుతెప్పలను దుడిచి,

తనకోసమయి భరించిన తీవ్రవేదనల్

తలపోయి గుండెత తటముఁ గుడిచి,

తన దేశ మత జాతి ధర్మరక్షణ గోరి

పడినపాటున గాఢభక్తిఁ గఱచి,

కడసారి తనుఁజేరి కనుఁజేరి యమృతంబు

గురియుమాటలఁ జల్వపొరలు తెఱచి,

తే॥ యాకసమువోలెఁ దన్నెందు నావరించి
యున్న పెనుప్రాపు విరియఁ - దా నొంటిపాట
నిలిచి నల్లెంచి, మనసంటి తెలియరాని
మరులుపొంగున శివరాజు కరఁగిపోయె॥ 115

చ॥ కదలినగాలి తండిదరిగా సగపాలగు తల్లివైపున
గదియఁగ, నామెరూపు - తడికన్నులతో, విడఁబాటువేణితో,
గుదిలినబుగ్గతో, బసుపుఁగుంకుముఁబాసిన ఫాలరేఖతో
మదిఁ గనిపింప నెవ్వగలమగ్గి శివప్రభుఁ డొల్లఁబోవుచు॥ 116

ఉ॥ “ఇంతలు సేయునే విధి! యొకింత కొఱంతయులేక శాంతియు
దాంతియు దైవభక్తి జననవ్రతమై మను పుణ్యమూర్తి కీ
వంతలు రాక యొప్పునె! తపంబు పతివ్రత కిట్టిదంచు దృ
ష్టాంతముసేయు సాధ్వి కిది యగ్నిపరీక్షకుఁ దక్కి-పోవునే!॥ 117

సీ॥ ఏ నీడచల్వలో నెద నూఱడించి, నా
తలిరుఁ బ్రాయపు వసంతములు గడపె,
నే ప్రేమపాత్తులో నింతసాపడి, మదు
ద్యమ బీజకృతి వానతఱులు గడపె,
నే ప్రాపుమంచియ లెక్కి, నేఁబెంచుపై
రులకాపుగడ శరత్తులను గడపె,
నే ధర్మపీఠిఁ జోఁకెనసి, పండినపంట
సిరి చవిఁగొంచు శైశిరముఁ గడపె,

తే॥ ఆ మహాభాగ్య మొకఁడులే - కన్నియుండి
యన్నియును లేనిదై, మరణైకశరణ
మెంచి శోకసమాధి సాధించు తల్లి
మొగము నెటుసూతుఁ! జూడ కేపగిది నిలుతు!”॥ 118

చ॥ అను తలపోతలన్ శయనమంటె శివప్రభుఁ : డా విషణ్ణమూ
ర్తినిఁ గననోడి, యోడినమదిన్ బురమెల్లఁ దపించె; నంత నొ
య్యనఁజని పింగళేసచివుఁ డౌచితీయున్ దగ వోర్చి గూర్చి, నే
ర్చిన హితసూక్తు లీగతివచించె శివప్రభు నూఱడించుచున్॥ 119

చ॥ “అవును, మహాప్రభూ! విధినియంత్రణ యట్టిది; యెట్టివారికిన్
భువనములందు నిట్టివిధముల్ మఱి క్రొత్తలె? తీరమాఁగుపం
డవు షహజీవిభుండు సుకృతాత్ముఁడు : ధూర్వహు మిమ్ముఁగొంచుటే
యవిరళ తత్తపఃఫలము : లంతటివారికిఁ జింతసేతురే!॥ 120

చ॥ జరిగినదెల్ల లోకసహజమ్ము; నిజమ్మున కాయదృష్టముల్
జరిగినవారు లేరు; మనచక్కటి దిద్దఁగ నెల్లకాలమున్
గురువులు నిల్తురయ్య! తమకున్ వినిపించెడుపాటివార లె
వ్వ! రిదియటుండ - నొండాకటివచ్చుటఁగూడఁ దలంపుఁ డియ్యెడన్॥

చ॥ మునిగిన జీవయాత్రఁ గడమునకు ముగింపఁ దెగించు జీజియా
జననిఁ దలంపుఁ; డాపరమసాధ్వీమతంబు మఱల్పు మాకుమా
కనువగునే - త్వదీయ వినయానునయ ప్రణయానురోధముల్
దనిపిన ప్రార్థనాంజలికిఁ దప్పఁ? బ్రభూ! యిపు డొల్లఁబోదురే!॥ 122

చ॥ ఎదిగెడు రాజ్యలక్ష్మీ నొకయెత్తు - నిరాశకుఁ బ్రాణవృంతముల్
చిదిమెడు మాతృదైవతముసేవ యొకెత్తుగ నుద్ధరింప, నీ
యద నొకతెప్పపాటయిన నాఁగఁగరానిది; దైవమిట్లు మీ
హృదయపరీక్ష సేయుననియెంతుఁ, బ్రభూ! కనుఁ డుత్తరక్రియన్”॥

చ॥ అని వినిపించుపల్కులఁ గృతాదరుడై, శివరాజు మంచువా
సిన విరిదమ్మి - మబ్బుతెరఁజిమ్మినచందురునట్లు తెల్విబొం
దిన మొగమెత్తి, ముందు గమనించి విధేయములన్ విధింప నూ
లొకనియె; వివేకవిశ్రుతులకున్ క్షణికమ్ములు మోహమూర్ఛనల్!॥

చ॥ తరఁగలు దారసిల్లు రుదితమ్ములఁ జమ్ములువాఱు తల్లి డ
గ్గటి, శివరాజు శాంతిచులుకమ్మున లోమరులంటుపల్కులన్
దరికొనువేడి నార్చి, యెడఁదన్ నెనరెత్తు కడిందిపూనికన్
మరణవినిశ్చయం బుడిపి, మైకొలిపెన్ మమతానుబంధముల్॥ 125

చ॥ చలచలఁ గ్రాఁగుపాలు - నలుచక్రియసాగిన గాలిసోఁకులన్
గలఁకలుదేటి మీఁగడలు గట్టుచునుండఁగఁ - గన్నబిడ్డకొఁ
గిలియగు చేమిరిన్ గొని సుఖంపుచు, బ్రాగ్గుణ నామ రూప వృ
త్తుల విడి తన్మయంబయగుఁ ; దోరముతాఁ జుమి కన్నకూరుముల్!॥

తే॥ పతిమరణ శోకవహ్ని తప్తమగుమనసు

పుత్రవాత్సల్య పీయూషమున శమింపఁ

గనుచు, జీజియా జీవితకాళరాత్రిఁ

గలుగు హైందవోదయరక్తిఁ గనులుదెఱచె॥

127

ఉ॥ తీఱినతండ్రికై ఋణముదీఱఁగ నుత్తరలోక సత్కీర్తియల్
దీఱిచి, శాశ్వతంపుసుగతిఁగన నుత్తమ దానధర్మముల్
గూరిచి, తద్వియోగమునకున్ మదిఁ గుందెడువారి కూటటల్
గూరిచి, రాజకార్యములకున్ గొలువిచ్చె శివప్రభుండొగిన్॥ 128

తే॥ పితృధనముపేరుగా రాజబిరుద మూని,

నాఁడుమొదలుగాఁ దనవేర నాణెములను

వెలయఁగాఁజేసి, మోగలు విభుతపైనఁ

దొంటివలె దండయాత్రలఁ దోల నెంచి॥

129

❦ దండయాత్రా విజయములు - సముద్రప్రయాణము ❦

మ॥ తనసర్దారులతో వచించె, “మనపై దండెత్తి రాకుండె లోఁ
గిన యీమోగలుసేన; ఖానుఁ డిపు డేగెన్ దూరదేశమ్ము; వ
చ్చినవాఁ డాయువరాజు బాలుఁ - డతులశ్రీ లాలనోన్మత్తుఁ : డా
తనిజన్మంతుఁడు వానిమీఱఁ, డగుటన్ దర్పంబు చూపందగున్॥ 130

సీ॥ గుట్టపుదళముఁ బైకొలిపి, నేతాజి మో
 గలురాజ్య మొకవైపు గలఁచవలయుఁ,
 గడఁగి మోరోపంతు కాల్బలమ్ములఁ గ్రమ్ము
 కొని వేఱొకటఁ గొల్లగొట్టవలయుఁ,
 గడతాజి సేనతోఁ గదలి, మక్కాయాత్రి
 కులనుండి పన్ను గైకొనఁగవలయు,
 నౌరంగబాదుతో నహమదునగరుప్రాం
 తమునెల్ల నే దండు తఱుమవలయు,

తే॥ సింహగడమాది మనదుర్గసీమ లేలు
 చున్నవారికి మీర లొక్కొక్కఁడుఁగూడ
 నెపుడువలసిన నపుడు తోడుపడవలయుఁ;
 జనుఁడు మీరు, మీపనులందు జయముఁగొనుఁడు!”॥ 131

మ॥ అని యవ్వారల నందఱు బనిచి, సైన్యాటోప మేపారఁగాఁ
 జని, యౌరంగపురమ్ముదాక రిపురాజ్యంబెల్లఁ గారించె నెం
 దును దానై శివరాజు; సైన్యపతులు దుర్వారులై గెల్చి రా
 త్న నిదేశంబులఁ; దద్విజృంభణము తద్దఱు మించె సర్వైపుల॥ 132

మ॥ జనవంతుం డొకసారి సింహగడము సాధింపఁగానెంచి; సై
 న్య సమూహమ్ములఁ గోటఁజుట్టుకొని సన్నాహంబున బోరె; సై
 న్య సమేతంబుగ నింతలో శివవిభుం డచ్చోటి కేతెంచి, వె
 క్కసపుంబోరున వానిదోలె నపురంగాబాదులోఁ దూఱఁగ॥ 133

ఉ॥ ఈగతి రేబవల్లు చరియించి, శివప్రభుఁ డొక్కయెత్తున
 మోగలుసేనల దఱిమి పోరుచునుండ, బిజాపురీంద్రుఁ డ
 ట్టాఁగుచుఁ దొంటిసంధి విడనాడి, శివాజి కొసంగియున్న భూ
 భాగము లోఁగొనందలఁచి పైకొని, కైకొనఁ గొన్నిదుర్గముల్॥ 134

చ॥ జరిగినకార్యమున్ విని వెసన్ శివరాజు బలమ్ముతో బిజా
పురపతిసేనఁ దాకి, పులివోలఁ బయింబడి ఖడ్గధారలన్
నటకుచుఁ దాటుమార్కొలిపి నల్లడఁ బాటఁగఁ దోలె; నాటి స
గరమున నాఱువేలబలఁగంబు బిజాపురివైపు రూపతెన్॥ 135

ఆ॥ వె॥ అంతఃబోక వారిప్రాంతరాజ్యము కొల్ల
గొనె బిజాపురంబుకోటదాక,
నతనిధాటి కోడి యణఁగి, బిజాపురీ
శ్వరుఁడు తొంటిపొత్తు సవదరించె॥ 136

చ॥ ఇటుల బిజాపురంపుదుడు కేపటఁజేసి, శివప్రభుండు - ము
న్నటివలెరాక మోగలు లణంగుట నెన్నుచు - వారినాఁగ న
చ్చట బల మింతవెట్టి, పెలుచన్ 'బసనూరు' పురమ్ముఁ గన్పుకొ
ట్టుట కెదనెంచి యేగె సుభటుల్ దనుఁగొల్వఁగ నోడలెక్కుచున్॥

చ॥ ‡ సురధపురంబువోలె బహుశో ధనశోభి యశో వశంబుఁ ద
త్పురమును ముట్టి, యందుఁ బరిపూర్ణధనంబులఁ బట్టి, 'కారువార్'
పురముచుగూడఁ గొట్టి ఘనముల్ ధనముల్ గొనె; నందు నెమ్మదిన్
గఱచిన యాంగ్లవర్తకులు కానుకవెట్టిరి వేయిరూప్యముల్॥ 138

ఉ॥ ‡ పూర్ణజయంబుతోడ గుణపూర్ణుఁ డతండు బలమ్ముఁదిప్పి 'గో
కర్ణము' జేరి శర్వుఁ బురఘస్మరుఁ గొల్పుచు దానధర్మముల్
కర్ణుఁడువోలె సల్పి, బలఁగమ్ములఁ గొల్పడఁ బోవఁబంచి, తా
నర్ణవయాత్ర సేయ మననై చనె దోడిభట్టాళిఁ గూడుచున్॥ 139

‡ (శివాజి) బసనూర్ పట్టణముపైఁ బడెను. సురథ్ పట్టణమువలెనే యాపట్టణమును
కొల్లగొట్టి యసంఖ్యధనము సంపాదించి శివాజి గోకర్ణమునకుఁ బోయెను. ... కారువార్
పట్టణమువారును కప్ప మీయవలసినవాడైరి. ఇంగ్లీషువారు శివాజికి వేయిరూపాయ
లప్పనమిచ్చిరి. అక్కడనుండి భూమార్గమున నైన్యమునుబంపి తాను జలమార్గమున రాయ
గడమునకు బయలుదేరెను.

పుట. 138. కె. వి. లక్ష్మణరావు.

తే॥ నీబలము నీతిచాతురి నెగడఁజేసి,
 యతఁడు గతిలేక 'మీచిత్త' మనెడుదాఁక
 నడుగు మఱలింపకుము, విజయమ్ముగొ"మ్ము
 టంచుఁ బాదుషా జయసింహు ననుపుసేసె॥ 144

ఉ॥ అంతటికొల్వులోఁ బదుగురాపులలో మనసిచ్చి పాదుషా
 యంతటివాఁడు మెచ్చుకొని యాజ్ఞయిడఁ జయసింగు పొంగి, "దు
 ర్దాంతు శివాజి నెట్లయిన దర్పమడంచి జయింతు; నెట్టి వి
 క్రాంతినిఁ జూపెనైనఁ దొలఁగఁ జన నీ" నని పంతమాడుచు॥ 145

చ॥ సెలవునుబొంది, సొంతమగుసేనల నిర్వదివేలఁ, బాదుషా
 సెలవున వెంటవచ్చు పటుసేనల నేబదివేలఁ, దోడుగా
 నలము దిలేరుఖాను మొదలౌ సరదారులఁ, బెక్కులౌ పిరం
 గుల రణసాధనమ్ములను గొంచు వడిఁ నడిపించెఁ బైనము॥ 146

సీ॥ చతురంగబలము లుత్సవమొప్పు నడిపించి,
 పాఠ్ఠసీమల నొక్కగంతు వైచి,
 వింధ్యాటవీ కూటవీధుల డిగఁబాటి,
 నర్మదా పులినసంతతుల దాటి,
 యశారంగబాదు డాయఁగఁబోయి, యువరాజు
 నకుఁ బాదుషాహియానతి వచించి,
 పునహఃపురమ్ముదాపున కేగి, యటనున్న
 జనవంతు డిల్లికి సాగనంపి,

తే॥ అల శివప్రభుఁ డతనిసైన్యాధిపతులు
 దండయాత్రలకేగి రాకుండు టెఱిఁగి,
 ఘనుఁడు జయసింగు తనబలఁగములఁ దోలి
 యన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥ 147

సీ॥ 'కుతుబుదీన్' సైన్యసంతతు లేడువేలతో
 'జున్నరు' ప్రాంతముల్ చుట్టుకొనఁగ,
 నాలుగువేలసైన్యముతోడ 'నితిషాము
 ఖాన్' 'పునా' ప్రాంతముల్ గాచికొనఁగ,
 'సయ్యదబ్దుల్' సహస్రత్రయసేనతో
 'షిర్వాలు' ప్రాంతముల్ చేకొనంగ,
 'దావూదుఖానుడు' దళ మైదువేలతో
 'రాయరీ' ప్రాంతముల్ అచ్చగొలుప

తే॥ గుఱ్ఱములదండు - పెనుతుపాకులబలంబు
 కడఁగి యందందు శృంగాటకములు గావ,
 నాజ్ఞయిడి, కార్యశూరుఁ డయ్యంబరీశుఁ
 డన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

148

సీ॥ తమకు సాయముఁజేయఁదగు నంచు బీజపూర్
 ప్రభునితో రాయబారములు సలిపి,
 శివరాజునకు శత్రులవువారి దరిఁజేర్చి
 బలమిచ్చి తమకుఁ దోడ్పడఁగఁజేసి,
 కులబంధులకు సైనికుల కసూయ రగిల్చి
 కుగ్రద్ధులై శివుని మార్కొనఁగ రేపి,
 యాంగ్లేయులను - జింజిరాధిపులను - బోర్చు
 గీసుల నుసికొల్పి యీసుఁబెంచి,

తే॥ ప్రబలతర దుర్గములనెల్లఁ బట్టుకొనుచు,
 దక్కనవి. దక్కనట్లు విధ్వంసపఱచి,
 యంబరీశ్వరుఁ డెందుఁ దానై తెగించి,
 యన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

149

మ॥ పట్టునైన్యంబులతోడఁ జన్న శివభూపాలుండు రాడయ్యె : ని
 చ్చటి 'నేతాజి' బలంబుతోడఁ బరరాజ్యప్రాంతముల్ కొల్లగొ
 ట్టుట కేగెన్ : 'గడతాజి' యొక్కఁడు పరాటోపమునన్ దూతః ని
 ల్లటమైనట్లు మొగల్బలంబు నలుమూలల్ ముట్టె నారాజ్యమున్॥

మ॥ జయసింహుండు స్వకార్య మింతసులువై సాధింపఁగానొట కు
 త్స్మయమున్ బొంది, పురందరమ్మును జయింపన్ మేటిసైన్యంబుతో
 జయశీలుండు దిలేరుఖాను మొదలొసర్దారులన్ బంపి, ని
 ర్భయుడై తా నరికట్టె సింహగడమున్ బాహుబలొత్సాహియై॥ 151

ఉ॥ నాలుగునైపులన్ గిరిగణమ్ములతో బలుపెక్కి, యాకసం
 బేలఁగ నాల్గువేలడుగులెత్తున శృంగముపైఁ జెలంగుచున్,
 నాలుగుమైళ్ల వర్తులమునన్ దిగువన్ బెనుకోట - పైన ను
 ద్వేలపు దుర్గరాజమయి, వెల్లుఁ బురందర మప్రధృష్యమై॥ 152

ఉ॥ అన్యులు చేరరాఁకొరసి యన్నకుఁ దమ్ముఁడువోలెఁ జెంత నీ
 శాన్యమునన్ 'వజీర్' గడ మసాధ్యము తోడయి నిల్వఁగా, నసా
 మాన్యమెయకా పురందర మమందజవమ్మున లగ్గవట్టఁగా
 సైన్యములెల్ల డీకొలిపి, చయ్యనఁ దాఁకె దిలేరుఖానుఁడున్॥ 153

ఉ॥ కోటకుఁబై శివాజియనుగుల్ - దిగువన్ మొగలాయిసేన బా
 హుటముగా నెదిర్చి రణమాడుచునుండఁగ రెండుమాసముల్
 దాఁటె; దెగించి కందకముఁద్రవ్వచు మందురగిల్చి, మోగలుల్
 కోట నొకంట సంధువడఁగూల్చి చొరంబడి రక్కసింపుచున్॥ 154

చ॥ యవనవిజృంభణమ్ము నెఱుపారినతెప్పల నప్పళించి, రెం
 డవ యభిమన్యుఁడోయనఁ గటారి తటాలునదూసి, వాహినీ
 ధ్రువఁడు 'మురారి' దుర్గపతి దర్పమునన్ బులివోలెదూఁకి, య
 య్యవనులఁ దాఁకె, దాఁకి రసమార మరాటులు మావభాభటుల్॥

చ॥ తుముల మహాహవమ్మున గుదుల్గుదులై పడ వైరి కంతనా
 శములను ద్రుంచి, కోవికొసలన్ వెలిజిమ్ము కవోష్ఠ రక్తపూ
 రముల వసంతమాడి శివరాజచమూపతియున్ భటాళియున్
 గమిగొని శత్రునైన్యముఁ గకావికఁ దోలిరి కోటవెల్వడన్॥ 156

ఉ॥ పర్వతపంక్తినుండి దిగువన్ బడ దూకు మహాప్రవాహమ
 ట్లోర్వనిధాటిఁ జొచ్చుకొనియున్ గవియన్ బటతెంచు వైరులన్
 బర్వతమట్లు నిల్చి తెగఁబట్టుచు వెనకకు నెట్టుచున్, సమి
 ధ్ధూర్వహుఁడౌ మురారి తనతోయమువారల నిట్లుపేర్కొనెన్॥ 157

ఉ॥ “పోరులఁ బచ్చి నెత్తురులబుగ్గలు కన్నులఁజూచి, మావళే
 వీరులునున్ మరాటు లెదఁబేర్చినచిచ్చున మచ్చరింపుచున్
 గోటలఁ గండలన్ జదిమి కుప్పలువోయక, నజ్జగుజ్జగా
 వైరులయంగముల్ దఱిగినైవ, కలంతులఁ గాలుమార్తురే?॥ 158

చ॥ రభసపుదండయాత్ర శివరా జొనరించినవార్త ముందు వా
 గ్విభవమువోసి చారణులు గేయములన్ బచరించువేళ, మా
 ప్రభుకుల వీరయోధులుచు వారియనుంగులు చంద్రితారలై
 నభమునఁ దేజరిల్లఁ, బ్రధనంబున మీవడిఁజూపి గెల్వఁడీ!॥ 159

చ॥ కదలినకాలు త్రిప్పకుఁడు, కట్టలుకన్ బయికెత్తు ఖడ్గమున్
 జెదరఁగనీకుఁ, డెవ్వఁ డెడసేసిన దూసిన జాటనీకుఁ, డీ
 పొదివిన శత్రునైన్యములఁ బుల్కుచు ‘హు’ పుని యూదుదాక మీ
 పద నుడివోవనీకుఁ, డెడఁబాయ కపాయముఁ బాయఁదట్టుఁడీ!॥ 160

ఉ॥ మించెడు దేనినైన సుతిమించఁగనీ కడఁగించి, ఊమ్మునన్
 దించెడు నీఁటెనైన నలఁతీన్ దొలఁగించి, రణోర్వి నెందు న
 ర్తించి, సమగ్రక్షణ విధించి, మదించిన వైరిగాత్రముల్
 చించి కలంచ నేగల నజేయుడ; లెం డరిసేనఁ గూల్చుఁడీ!”॥ 161

చ॥ అనుచు మురారి సైనికహృదంతరముల్ పులకింప నాడి, పై
కొను నరివీరహుంకృతులకు గనలంటి కటారిదూసి, చెం
గున రిపుసేనపైఁ గవినె; గొబ్బునఁ దద్భటులెల్లఁ బెల్లు మా
కొని : రిటు రెండుపక్షములకు బెనుసంగరమయ్యె నయ్యెడ॥

ఉ॥ క్రిందునుమీఁదుఁ జూడక తెగించి పయింబడి, యీఁటెపోటుల
గొందులుద్రవ్వ, బల్లెములఁగ్రుచ్చి, కటారులవ్రచ్చి, బాకుల
జందెపువేటనన్ దిగిచి, శౌర్యధనుల్ శివరాజసైనికుల్
చిందులుద్రొక్కి రాద్రవివశీకృతులై విహరించి రయ్యని॥ 163

చ॥ బిరుదుమగంటిమి మొగలువీరులు బారులుదీరి వైరుల
దఱుముచు, వారు పైఁబడినఁ ద్రచ్చుచు, లోఁగినవారియంగముల్
నఱకుచుఁ దారసిల్లి; రయినన్ దెగిపోరు మురారి కోల్తుల
భరపడి, మూఁడుమాల్లొదిగి, పైకొని రెప్పటికప్పు డీసునన్॥ 164

చ॥ * భరపడియు జమూపతులబల్పున ముందుకుసాగి, శాత్రుల్
దఱిమినఁ బర్వులెత్తు మొగలాయిబలంబున రెండువేలపో
టరులు గతాసుతాచు నిబిడమ్మగు స్వామిహితమ్ముఁ జూపి; రి
త్తఱిఁ దనదండుఁ బైకొలిపి తాఁకె మురారి యగాతివీరులన్॥ 165

చ॥ * ఒదిఁగెడు నాత్మసైనికుల - నుద్దవిడిన్ బయికొన్న శాత్రువా
భ్యుదయము - నద్వితీయుడయి పోరు మురారి భుజామహత్త్వమున్
మదగజమెక్కి దూరమగుమాటునఁ జూచి, దిలేరుఖానుఁ డి
య్యదనున సుంతయేనిఁ దడవైనఁ గడున్ జెడు నంచు నెంచుచున్॥

* వాండు (మోగలులు) పారిపోవునప్పుడు వారివెంటఁదగిలి దుర్గాధీశుఁడు
రెండువేల మోగలుసైనికుల నఱకెను. ... దిలేరుఖానుఁడు వీనుఁగుమీఁదఁ గూర్చుండి
యుద్ధమంతయుఁ జూచుచుండెను. తన సైనికులు పారిపోవుట చూచి ... నూటిగా
తాణునువేసి దుర్గాధిపుడైన మురార్ బాణిని పడవైచెను.

పుట. 141. క. వి. లక్ష్మణరావు.

చ॥ పరులకుఁ జూడరాని యొకపట్టున నెట్టన నిల్చి, సూటిగా
గుఱిఁగొని వింట సాయకముఁగూర్చి, దురమ్మున వైరిసేనలన్
దఱుము మురారిపై విడువఁ దత్క్షణ మాతఁడు కృత్తకంతుఁడై
ధరఁబడె, స్వామికార్య సుకృతమ్మున కాయువు నప్పగించుచున్॥ 167

చ॥ పడినమురారిఁ జూచి చలపట్టుచు మోగలుసేన బిట్టు పైఁ
బడి వివిధాస్త్రశస్త్రములఁ బ్రబ్బి కొనన్ శివరాజసేన చే
డ్పడి, కడునల్పమాటఁ దెగఁబట్టఁగఁజాలమిఁ గోటలోనికిన్
బడి, పయికోటకెక్కి, శితబాణ శిలాతల వృష్టి మార్కొనెన్॥ 168

ఉ॥ మోగలుసేన శత్రుబలమున్ వెనుముట్టి పురందరమ్ముపై
భాగపుఁగోటకెక్క నెగఁబ్రాకఁగ, వారు శతఘ్నిగోళముల్
గ్రాఁగెడునూనియల్ పలుశరమ్ములు గండశిలల్ జడిఁగొనం
గా గురియించి, శాత్రువనికాయము నెట్టిరి విచ్చిపాఱఁగన్॥ 169

ఉ॥ ఇంతలుసేయు వారి నలయింపఁగఁ జాలక, కోటఁగూల్పు నా
వంతయుఁ దీరులేక, బహుళానలవర్షము సైఁపలేక, వి
భ్రాంతమనస్కులై మోగలుపాళెమువారు పురందర మ్ముపా
యాంతరమెంచి పట్టఁదగునం, చపు డాజతనమ్ము మానుచున్॥ 170

ఉ॥ “మొదట వజీర్గడ మ్మూరియముట్టి జయింపుచు, దానిపైనఁ బెం
పొదవు పిరంగులెత్తి, యటనుండి పురందరదుర్గ సాలముల్
గుదుపునఁ దూలికూలఁ బడఁగొట్టుద” మంచుఁ దలంచి, దానిపైఁ
గదిసి జయించి, మోగలులు గాఢశతఘ్నుల నెత్తి రచ్చటన్॥ 171

చ॥ శివపత్నిసైనికుల్ దెగువసేయుచు, నాయకుఁడౌ మురారి యా
హవమునఁ గూలినన్ వెఱపునందక, వేలకువేలు మించి శా
త్రువు లెదిరించి పైఁబడిన దారియొసంగక, జీవితాశలన్
దవులక పోరుచుండి, రెడఁదన్ శివభూపతిరాకఁ గోరుచున్॥ 172

—♦ శివాజీ ఓడప్రయాణము — జయసింగుతో సంతప్రయత్నము ♦—

చ॥ ఇటు తనరాజ్యమెల్ల యవనేందునిపై న్యము లాకమించున
ప్పటికి, శివప్రభుం డట నభంగ తరంగ ఘుమంఘుమార్భటి
నటనములొప్పు నోడపయనమ్ముల నుయ్యెలలూఁగుచుండియున్
దటుకున నాత్మభూమిజొరఁ దత్పరుడై నడిపించె బైనమున్॥ 173

చ॥ కడువడి నోడ వారినిధిగర్భమునబడి వచ్చుచుండ, వెం
బడిఁ బ్రతికూలకాల మశుభంకర హుంకృతి నార్చునట్లు దం
దడినిఁ దుపాను రేఁగె; లయతాండవమాడఁ బయోధి; గాడ్పులన్
బడు నొగుడాకులై చెదరి పాతెఁ బడెన్ జెడ నోడ లత్రటిన్॥ 174

ఉ॥ నావికు లీడఁబోనిజతనంబున నా బలుగాలివానలన్
దోవలుదప్పునోడ సరితూనికలన్ నిలఁగట్టి, రాజర
క్షావిధి ముట్టి, సుల్లకు మొసల్లకుఁ బాయఁగనెట్టి, పాణముల్
దైవముచేతఁ బెట్టి, విపదన్ గడముట్టిరి సాహసంబునన్॥ 175

చ॥ నిలిచెఁ దుపా, నపాయములనిండిన యెల్లరప్రాణ - మోడయున్
నిలిచె; విదేశమార్గముల నిల్చిన యోడ మరల్చి నావికుల్
చలనరయంబునన్ నడుపసాగిరి : పొద్దులు కొన్ని పోవులో
పల శివరాజు సేరెఁ బరివారముతోఁ దన రాజ్యసీమలన్॥ 176

తే॥ ఉసురుపందెముగా మహావ్యసనవేళ
గడపి, నిరపాయముగఁదమ్ము గట్టుఁజేర్చు
నావికుల మెచ్చి, యుచితసన్మాన మిచ్చి
సెలవొసఁగి, రాయగడమును జేరె విభుఁడు॥ 177

చ॥ జరిగిన యోడయాత్ర - యిటసాగిన మోగలుదండయాత్ర - దు
ర్భరముగ సాగుచున్న నిజరాష్ట్రజనమ్ముల జీవయాత్ర ని
బ్బరముగ నాకళించి, యటుపైఁ గరణీయము లెంచి, యాపులం
దఱఁ బిలిపించి, యొలగమునన్ శివరాజు వచించె నీగతిన్॥ 178

ఉ॥ “చేసినదండయాత్ర జయసిద్ధియునున్ ధనలాభ మెంతయున్
జేసినయట్లు తృప్తిగనఁజేసి, తుదిన్ బ్రతికూలపాకమున్
జేసిన దైవనిర్ణయము చేతులఁ ద్రోయఁగరాని; దైన సం
తోసమ నేడు ప్రాణములతో మనమందఱ మిందుఁ జేరుటన్॥ 179

ఉ॥ మోగలుసేన దేశమునుముట్టుచు దుర్గచయంబుఁ గొంటకున్
లోఁగుటలేదు గాని యొకలో టెనఁగెన్: నిజధర్మ రక్షణో
ద్యోగమునన్ దెగించి యనిదూఁకి, పురందరదుర్గమం దను
త్యాగముఁజేసి కన్నుమఱుఁగైన మురారినిఁ దెచ్చికొందుమే!॥ 180

ఉ॥ నే దరిలేనియప్పుడు - గణింప కరుల్ పయిదూఁకినప్పు - డం
దేదియుఁ దోడురానియపు డించుకయున్ వెఱఁబోక, దుర్గర
క్షాదర ధీరుడై యుసురు లర్పణసేసిన వీరవిక్రమో
న్మాది మురారి! వానియభిమాన మదెంతని తూఁచనయ్యెడున్!॥ 181

మ॥ మన బాజీప్రభుకాలిజాడ లవిగో! మందాకినీ వాలుకా
యనవీధిన్ దెరమాయకున్న; వపుడే యవ్వాని వెన్నంటుచున్
జనె వీరుండు మురారి; యీ ‘ప్రభు’ మహాసంతాన మిట్లంతరిం
చినచోఁ గంబములేనిమేడ భరతశ్రీ యెట్లు రాణించెడున్!॥ 182

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యములే, దలవారి నెత్తుటన్
దడిసిన వీరభూమికి స్వతంత్రత నీ సమకట్టుఁ : డిప్పు డె
క్కుడు రిపుసేనతో నెదిరి కుత్తుకబంటి రణమ్మునన్ భరం
పడు మన వీరయోధులకు బాసటగా నరిసేనఁ దోలుఁడీ!”॥ 183

చ॥ అనుచు, బురందరమ్ముమొదలౌ నిజదుర్గములందు శత్రువా
హిని నెదిరించి తోడ్పడ ననేకబలంబుల - సైన్యనాథులన్
బనుపుచు, మంతనంబుసలుపన్ మనసై రఘునాథపండితున్
ఘనుడగు పింగళేశచివ్రుఁ గన్గొనుచున్, శివభూవుఁ డిట్లనెన్॥ 184

చ॥ “ఇది ప్రతికూలకాలః మిపు డెట్లు తెగించుటకైన జంకుచు
న్నదిమది - యేవిపర్యయమునన్ బడునో యని; యిందు హైందవా
భ్యుదయము కుంతితంబగుట యొప్పుదు, ‘తొందరవోయి’ రన్నమా
ట దగదు; కార్యమున్ బుడిసిటన్ గొని చూతము, చూత మావలన్!!

సీ॥ * మన మెంతమెలకువ గొనియున్న దైవ మి
య్యెడ నేమటించి యి ట్లెడముసేసె;
నది కారణమ్ముగా నభియాతి సముదీర్ణుఁ
డయి, ముందుబడి దేశ మాక్రమించె;
మనసైన్య మెంతయున్నను నిరంతరయుద్ధ
ముల డస్సె, సాధనమ్ములును దఱిగె;
జయసింహుఁ డధిక తేజశ్శాలి, యతనిసై
న్యము లక్ష, సాధన మక్షయంబు;

ఆ॥ వె॥ కదిసి, నాల్గుమొనలఁ గట్టు దిట్టిముసేసి
బలిసి, దూఁకుచున్నవాఁ డతండు,
మూలబడిన శస్త్రములను - దూరముచన్న
భటుల వెదకి తేరవలసె మనకు॥

186

మ॥ * మన యుద్యోగులు జాతిబంధువులు సామంతాధిపుల్ గొంద తా
తనికిన్ దోడయినట్లు తోడుపడు సంధానమ్ము లున్నట్లు సూ
చన లే తెంచుచునున్న : వీ యుడుకులో సామంబునన్ వీరి లోఁ
గొన వీలున్నదె? యందఱుగలిపి మార్కొనైన మేలున్నదే?॥ 187

ఉ॥ * ఇంతలుగా బిజాపురనరేశ్వరు - లీ యబిసీనియా ధరా
కాంతులు - పోర్చుగీసులు మొగల్ సరదారుని ప్రోద్బలమ్మునన్
బ్రాంతము లాక్రమించెడునెపమ్మునఁ బైకొని వేచియుండి, రే
కాంతవిరోధ సాధన సహాయముగా సమయమ్ముఁ గోరుచున్॥ 188

ఉ॥ ఈవిధి నెందుఁగన్న సుడియెత్తులతోఁ బ్రతికూల నీల వా
తావరణంబు రేఁగి విలయంకరణార్భటి నార్చుచుండ, రో
షావిలతఁ బలాఘ్య నభియాతి నెదుర్కొనురీతికంటె - శాం
త్యావహమైన సంధి నిరపాయపథమ్మని చూడఁగూడదో॥ 189

చ॥ 'తిమిరము లూడ్చి బాలరవిదీధితులఁ వెలయింప, నెండవేఁ
డిమి యెడలించి వెన్నెలజడిఁ గురియింప, లయాంతవేళ న
వ్య మధురసృష్టి నింప సముపాస్యము సంధి యవశ్య' మందు రు
త్తము; లది లేక యీభువనధాత్రికి రక్తపిపాస తీఱునే॥ 190

చ॥ ॥ కావున, సంధి నేఁ డుచితకార్యముగా మది నెఱతు; దీన రాఁ
బోవు జనక్షయం బడఁగు, ముట్టినవైదులు పట్టుఁబ్రాయుచుఁ
బోవుదు, రింతతౌవఱకు ముం దెడమిచ్చిన తప్పు వాయు; ఆ
పై విహితంబు లప్పటిశుభమ్ముల కొప్పుగఁ జూచికోదగు॥ 191

ఉ॥ కొంత రణంబుసేసి మనకుఁ బరువౌ తెరువైన, 'సంధిగా
విత' మటన్నరీతియు వివేకముగాదు; పురందరమ్ము సా
ధింతురు, కొండనాగడము తీఱకపో, దటుపైన సంధి మ
న్నింతురె? వారుఁగూడ గమనింపరె శత్రు బలాబలమ్ములకా?॥ 192

చ॥ మనమును మోగలుల్ పెనఁగిమార్కొనుచో జయమైనఁ గాకపో
యిన నది వేఱుదారి : తఱియెంచి బిజాపురమాది నైరు లి
య్యనిమొన నిల్చు, రప్పు భరమాఁగద యుద్ధము - సంధిగూడఁ; గా
వున మొద లిందు సంధివెరవుగొని, వారి నడంత మవ్వలకా॥ 193

॥ "With his usual foresight ..... he (Shivaji) resolved
to interview Jai Singh." Page 149. J. N. Sarkar.

"This resolution was not suddenly adopted in a
moment of despondency. ... There must have been some
deep-laid scheme of policy which justified to him and his
councillors the course he pursued." P. 104. M. G. Ranade.

చ॥ అమితముగా బలంబును సహాయము సాధన మొప్ప, మున్నె దు
 ర్గములనుబట్టి పైబడు మొగల్ సరదారుడు నేడు సంధికా
 ర్యమునకు వచ్చునే యనుట యర్హము; రాడనుకొంచు నీతితం
 త్రము నడిపింత; మాపయి దురమ్ము తిర; మ్మది రేపుమా పగున్”॥

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ డాడె, “నిజమ్ము, మహాప్రభూ! సనా
 తనమగు రాజధర్మమిది : తాను బలాధికుఁడయ్యు లోకశాం
 తిని మదిఁగోరి సంధిపరిణిష్ఠితుఁడై, రిపునైనఁ బొందుకొ
 ల్పిన ధరణీధవుం డెనయు విశ్రుతకీర్తిఁ బ్రజానుమోదమున్” 195

చ॥ చివరకు సంధికాదయినఁ ‘జేయుట త’ పునరాదు : దీన శా
 త్రపుల విధానమున్ బలము తంత్రము గుట్టు నెఱుంగవచ్చు : వె
 న్దవులుచు వానికిన్ బ్రతివిధానములన్ నడిపింపవచ్చు : నా
 హవమున కైనవెల్ల మన మారసి కూర్పఁగవచ్చు నింతలో॥ 196

మ॥ స్మయమే వారల కుండుఁగాక, మనమే సంధింప రాకుందురే
 జయసింహుండు దిలేరుఖాను? మనతో సంగ్రామమున్ జేయుటల్
 జయకాంక్షన్ గద? యూర కయ్యది లభించన్ వారు సంధింప సం
 శయ మేమున్నది? ‘కాదు కూడ’ దనుచున్ స్వర్గంబు సాధింతురే?॥

సీ॥ మొనమొన్న జనవంతుఁ డనదయై పాటి, యా

రంగబాదునఁ దూఱు భంగమెఱిఁగి,

తమతోడి మేటిసర్దారుఁడైన సయిస్త

ఖానుని వ్రేల్లతునకలను జూచి,

యబ్బులుఖానుతో నగుపోరఁ బులిగోళ్ల

నలియైన వానిప్రేవులఁ దలంచి,

జనకవిద్రోహమున్ జలుపు బాజీఘోర

పటుశిర మ్మోఁపఁ గ్రుచ్చుటను దడవి,

తే॥ ప్రాణవాయువు లొకచేతఁ బట్టికొనుచుఁ,
 గొలుపుఖడ్గ మొండొకచేతఁ గునుకుచుండ,
 మొగలుసరదారు లెటులైన మొగియుసంధిఁ
 గాచెదరుగాక చావుకై వేచినారె॥

198

మ॥ మనకన్నఁ మునుమున్న సంధియొనరింపఁ వారు సంసిద్ధు లం
 చని యేనెంతు : నుదారబుద్ధిఁ దమ రీయాగంబు సాగింపఁ బూ
 నినదే యెక్కువ : యిందు మీమతముకంటె వారు గోరంత మిం
 చినటుల్ గోరిననైన, వారిమతముఁ జెల్లించుటే మేలగున్॥

199

చ॥ ఇటుకునబడ్డ కార్య మొకయెత్తున నెత్తుట నీతి : యందుపై
 జరిగిన లోటుపాటు లొకచక్కటికిఁ గొనితేరవచ్చు : మీ
 యెఱుంగని దున్నదే, తరుణమొంచి విధింపుఁడు సంధి; దీనియం
 తరములు సంతరింప నుచితజ్ఞునిగా రఘునాథు నెంచెదన్॥

200

చ॥ అనఁగ, శివప్రభుం డుపగతాదరుడై రఘునాథపండితున్
 గని, “చను మీవు : సేయఁగలకార్యమునం ‘దిది యిట్టు’ లంచు వా
 కొనఁ బనిలేదు - నీ వఖిలకోవిదమూర్తివి : మాటనేర్పునన్
 మనసులుముట్టి, యెట్టియనుమానము లేదనఁ బొందుసేయుమీ॥

201

తే॥ వారిబలమును, బాదుషాగారిచలము,
 మనకుఁగలచిక్కు సంధిలో మఱచిపోకు :
 మచటి జయసింగు హైందవుండగుటఁ గఱచి,
 కలిపికొనిరమ్ము మనవైపు కార్యసిద్ధి॥

202

ఉ॥ చేయఁగలంత పొందుపడఁజేయుము కార్యము నీవు, నీకునున్
 జేయఁగరాని దే మచువుసేయఁగ దారులు తీసిరమ్ము, వే
 చేయు” మటంచు వీడ్కొలిపి, శ్రీశివభూపుఁ డవశ్యకార్యముల్
 సేయఁగఁ బింగళేశచిపుఁ జేకొని యేగె నిజోద్యమంబునన్॥

203

చ॥ అనుపమ రాజనీతి విదుఁడౌ రఘునాథుఁడు సత్వరమ్ముగాఁ
జని, జయసింహు మైకొలిపి సంధివిధానము సంప్రతించి, యా
తని ననుకూలపర్యవసితంబులకుఁ మఱలించి, యందు వం
చనయు నపాయముఁ గలుగఁజాలమి నెమ్మది నిశ్చయింపుచుఁ ॥ 204

చ॥ శివపతిఁ జేరి యిట్లని వచించెఁ, “బ్రహ్మ! మొగలాయిపాలెముఁ
దవులుచు నందునందుఁగల తత్త్వ మెఱింగితి : నిశ్చితాహవా
త్సవమునఁ ద్రుళ్లు సైన్యములు సాధనముల్ బలుపెక్కి పెక్కులు
న్నవి : జయలక్ష్మి యావయిపునఁ ములుమ్రొగ్గెడుపెంపు గన్నడుఁ ॥

చ॥ అగుట, దిలేరుఖానుమొదలౌ సరదారులు గొందఁ అందుఁ బొం
దగుతెఱఁగెంచ : రైన సకలాధికుఁడౌ, జయసింగుమాట దీ
టగు : నతనిఁ గదల్చి విహితాహితముల్ వివరించి సంధికిన్
దిగునటు సంతరించితి; గణించితి వాని మనఃప్రవృత్తులన్ ॥ 206

ఉ॥ ఆతఁడు కార్యవేది, సమయజ్ఞుఁడు, సంగరరంగ ఫల్గున
ఖ్యాతుఁడు, జాతి నీతి మత గౌరవముల్ మది మెచ్చువాఁడు : మీ
సేతకు నిండుప్రీతిఁ గనఁజేసి, సమక్షమునందుఁ బొం దను
ద్భూత పరస్పరప్రియముగా సమకూర్పఁగ, మిమ్ము రమ్మనెన్ ॥ 207

ఉ॥ ‘మాకడ నేయపాయ మనుమానపడఁ బనిలేదు మీ : కటుల్
మీకడ మాకు, ని ట్లుభయ మిత్రిత మే’ లని మూదలించె; మా
యా కవచంబు లేదని యథార్థ మెఱింగితి వానిమాటలఁ
బోకడలఁ ; బ్రహ్మ! సమయముఁ నయముఁ జయమున్ గ్రహింపుఁడీ” ॥

చ॥ అన విని సావధానముగ నందలి పొందిక లేర్చి కూర్చి గై
కొని, జయసింహుఁ జూచుకొఱకున్ జననెంచి శివప్రభుండు ముం
దనుపులు మీఁదిరక్షణము లారయుచున్, రఘునాథు ముందుగా
ననిపి, భటాళితోఁ జనె స్వయమ్ముగ సింహగడమ్ముఁ జేరఁగఁ ॥

చ॥ ‡ శివపతి వచ్చుటెంచి, జయసిం గతనిఁ గొనితేర నాత్మ నై
న్యవిభుల రాజపుత్రకుల నంపి, స్వయమ్ముగ ద్వారసీమచే
రువ కెదురేగి, నెయ్య మనురూపముగాఁ గరమంటి తెచ్చి, గౌ
రవము హితానులాప మొనరఁ గుడివైపునఁ జేర్చె బీరము॥ 210

—❖— శివాజీ జయసింగుల సమావేశము — సంధి ❖—

ఉ॥ ఆదర మేదురంపు మరియుద - లభేద సహోదరోచితా
స్వాదములౌ తదుక్తులు శివప్రభుఁ డారసికొంచు, భావికా
ర్యోదయ దోహదమ్ములుగ నూఁకొనుచున్, గుశలానుయోగ సం
వాదము పూర్వరంగమగు వైఖరిగా వచియించె నీగతి॥ 211

చ॥ “ఇది సుదినమ్ము : మిమ్ముఁగను తెంతయు వేడుకగాక సూచితా
భ్యుదయముగా మదిఁ మెదలుచున్న; దొకానొక రాజకార్యపుం
గుదిరికసేతకై యొకటఁ గూడినయట్టులుగాక బాంధవం
బాదిగినయింట విందుకును పొందుటగా మది యూటడిల్లెడున్॥ 212

మ॥ కటకుంగత్తుల నృత్తముల్ మెఱపులై గర్జాధ్వనుల్మించి, ము
మ్మరమై యెందుఁ బిరంగిగుండ్రపిడుగుల్ మార్గోయఁగాఁ, బచ్చినె
త్తురుటేఱుల్ ప్రవహింపనున్న యదనందున్ ముందుకుందూఁకి, నీ
యటచే యెత్తితి వానినాఁప, జయసింహా! ధీర శాంతిప్రియా!॥ 213

చ॥ అరిజన కంఠలుంతన విహారములన్ బదనెక్కియున్న యి
ర్వరకరవాలముల్ నిదురవుచ్చి, మనంబును విచ్చి, బుగ్గలన్
నెరసిన పండుమీసములనీటున సంధివచః ప్రసంగముల్
జరుపఁగనున్న నీకనులశాంతిఁ గనన్ మది చల్లనయ్యెడున్॥ 214

‡ Jai Singh immediately sent his secretary Udairaj and Ugrasen Kachhwa to meet him on the way. .... At the door of the tent he was welcomed by Jai Singh's Paymaster and ushered in. ... The Raja advanced a few steps, embraced Shiva and seated him by his side. Page 151. J. N. Sarkar.

ఉ॥ పుట్టిననాటఁగోలె రసపుత్రకులోచిత వీరలక్ష్మికిన్
బట్టముఁగట్టి, శాత్రువ కపాలములన్ నులివెచ్చనెత్తురుల్
వట్టుచు, బాదుషా విజయలక్ష్మికి దాహముదీర్చు నీవు నేఁ
డిట్టి ప్రసన్నమూర్తివగు తెంతయు భావిశుభమ్ము వలెఁడున్॥ 215

చ॥ కడచినకాల మిట్టిదనఁగాఁ బనిలే : దొకయింటివారమై
యడిదముఁ బట్టి హైందవధరాభ్యుదయమ్మున కొక్కమున్నునన్
బడఁదగువార : మిందుఁ బ్రతిపక్షులమై యొకజాతిర క్తముల్
మడుఁగుల నింపువేళ ఋజుమార్గము దైవము చూపె నీగతిన్॥ 216

ఉ॥ ఆ యపురంగజేబు సమయజ్ఞత మీఱఁగ నిన్ను వాహినీ
నాయకుఁజేసి పంపె, నిది నాకుఁ బ్రియంబ; రణంబుగల్గుచోఁ
జేయఁగలట్టి సాహసము చేతులనిండుగ నున్న దైన, జా
తీయహితంబు 'పెద్దలు విధింతురుగా' కని మిమ్ముఁగోరెదన్॥ 217

చ॥ ఒకయధికారివంచు - నొకయోధుఁడవం - చిది రాజ్యతంత్ర నా
టికయని వేసముఁగొని నటించుటగాదు : పురోభివృద్ధి చిం
తకుఁడగు నాత్మబంధువను నమ్మిక నెమ్మదిఁ బెద్దసేసి, తా
వక ముపదేశముఁ గొనఁగవచ్చితి; మేలుదలంపు మియ్యెడన్॥ 218

ఉ॥ సంధి ఘటించువేళ 'నిటుసల్పిన మే' లను కోర్కె లేదు, ని
ర్బంధము లే, దదెట్లయిన బాధయు లే; దొక లేనిపోని సం
బంధముఁ గొఁగిలించుకొని, భారతభూ మత జాతి ధర్మ గా
థాంధతమంబుఁ బాపుకొఱకై పలుపోకలఁ బ్రాకులాడెదన్॥ 219

ఉ॥ † నా యుదరైకమాత్ర భరణమ్మున కింతలుసేయనేల రా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు : నది తీయముగాదని యెంచికొన్న గా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు : నొకతెంపున రెంటికిఁబోక మాతృదా
స్వాయతిఁ బాపు తాన్వ్యుడనయై బయలెక్కుట నిక్క నీతోదల్॥

ఉ॥ 'ఇంత - ఇదెంత లె' మ్మనెడునెన్నికలన్ దలమీఱుపోకడన్
బంతము సూపి, చిక్కువడుపట్టున నెట్టంగఁజాలనేమొ! నీ
వంతటినుండి యింతవఱ కైహికజీవిత సర్వసార సి
ద్ధాంతముఁగొంటి; వ య్యనుభవాతిశయం బొకవ్రేలఁ జూపుమి!॥

చ॥ ఒకట బిజాపురీంద్రులు, మఱొక్కట మోగలుసార్వభౌము, లొం
డొకట మరాటవీరులు, మఱొక్కయెడన్ రసపుత్రశూరు, లి
ట్లొకరి కొకళ్లు సాయపడియున్ - వికటించియుఁ దారసిల్లు తెం
దుకు? మతభేదవాదములఁ దుందుడు కెందు కటంచు నెంచెదన్॥

ఉ॥ మానవు లందఁ జెందును సమానులెయ్యయు, బరస్పర మ్ముపా
దానము వేఱుగాఁ బలు మతమ్ములవా రయి, సంప్రదాయ శి
క్షా నుభవమ్ములన్ బహువి ధాంతర సంఘములై, స్వతంత్రతా
మానములేక స్వస్వమతమాధురిఁ గ్రోలుట యుక్తమేయగున్॥ 223

ఉ॥ ఒక్కట గుంపుగూడి, తమకొప్పినరీతి స్వతంత్రవృత్తిఁ ది
ర్యక్కులు నుండు : నైన నితరప్రతిరోధముసేసి తాము లా
వెక్కఁదలంచి పోరు, నిదియే పశువృత్తి ; వృధాభిమాను లొ
కొక్కపు డిట్లురేఁగి, మతయుద్ధములన్ బలియిత్తు రాత్మలన్॥ 224

ఉ॥ హైందవభూమి నొక్కమతమాచు నవాంతరశాఖ లున్న, 'మే
మందఱ మొక్కహైందవుల' మన్న మమత్వము సోదరత్వమున్
బొందికఁ బాయ : దయ్యరటిమొగ్గ తుదిన్ గొలనిక్కి పూతయున్
బిందెయుఁ గాయ పండు గుడివ్రేలెడుపొందిక విందు గొల్పదే!॥ 225

చ॥ వివిధములైన పుష్పఫల వృక్షము లొక్కవనమ్మునందుఁ బెం
పవు : నగునప్పు వాని కనువౌ విడిపాదులఁ బ్రోదిగన్నచో
నవి యవి యన్నియున్ బెరుఁగు : నట్లులుగా కొకపాది నన్నియున్
గవిసిన, గాలితీవియలకాఁకకుఁ బెంపుడుమొక్క లెక్కునే?॥ 226

చ॥ శ్రీ మనమత మిప్పు డీగతిఁ గ్రమంబుగఁ బెంపఱుచున్న; దల్ల యా
వరు లిటఁజేరి, సంఘబలవంతులు - రాజులు - శస్త్రధారులై
మునుకొని సర్వమున్ స్వమతముద్రకు మార్పఁదొడంగి : రిట్లుపై
కొనుదుడుకేల? స్వార్థ మనుకొంచుఁ బరార్థముఁ బాపవచ్చునే?॥ 227

చ॥ ఇది మనభూమి; యార్యమతమే వితతంబుగ నిందు వెల్లుచు
న్నది; మనదేశవాసు లగునప్పు మతాంతరమయ్యు వారు సా
హృదమున మల్లికాలత యొకెత్తు - గులాబి యొకెత్తుగాఁగ నె
మ్మదిఁ గనఁబోలదే! దురభిమాన పరాక్రమణంబు గూడునే!॥ 228

ఉ॥ ॥ తాతలనాఁటినుండియు నుదాత్త గుణోత్తరులైన రామ మాం
ధాతలనాఁటినుండి భరతక్షీతిఁ బూజితమా మతంబు చే
యూతకుఁబాసి చేడ్వడుచునుండఁగఁ జూచి సహింపలేక, నే
నీతెఱఁ గుద్యమంబు వెలయించితి మించిన సాహసంబునన్॥ 229

చ॥ తలఁచినదానికంటె వితతంబుగ విఘ్నములేచి పైఁబడన్
గలిగినఁగూడ ముందిడినకాలు మఱల్పక పోరుచుంటిఁ గాఁ
గలయది కాకమానః దగుఁగా, కనిలో ననుఁదాఁకువారు నేఁ
డలఘులు హైందవప్రవరులా! పరులా! యని సంశయించెదన్॥ 230

చ॥ ఎవరిమతమ్ము దేశమని యింతలు అంతులు గొంటి, మట్టి హైం
దవు లిపు డెందుఁ దోడ్పడుటధర్మము, తప్పినఁ దప్పనిమ్ము: శా
త్రవజన పక్షమై యెదురుతాఁకుట కేమనవచ్చు! నిందునన్
శివపతి కేమిలె, మ్మిట నశించునదేదొ వచింపరానిదే!॥ 231

§ Islam spread among the people owing to a variety of inducements and was often enforced besides at the point of the sword.

Page 113. 'Muhammadan India' by

C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Aiyangar.

॥ It may be conceded at once that the abasement of the Hindu religion at the hands of the Muslims led Shivaji to prepare himself for its defence.

Page 655. 'Muslim Rule in India' by Ishwari Prasad.

ఉ॥ అంబరునాయకా! విరసమాడినయట్లు తలంపబోకు; స
త్యంబును ధర్మము మనుప నాయుధమెత్తిన క్షత్రవీర వం
శంబున మేటి వీ విపుడు శస్త్రముతో నెదురెక్కి శత్రుప
క్షం బగుట మదుద్యమమె కానిదొకో యనునట్లు తోచెడున్॥ 232

ఉ॥ ఉత్తరహైందవంబున బలోన్నతులౌ రసపుత్రవీర రా
జోత్తములెల్ల హైందవధరోన్నతికై తెగిపోర, మేము మా
యెత్తున నిందుబోరుచు జయించెద; మీగతి వారె మాపయిన్
గత్తినిదూయ హైందవ మిఁక బలహీనతఁ గుంగిపోవదే?॥ 233

ఉ॥ ఇంతకు మీరు తోడ్పడిన నే నొకభూపతివై సుఖంప నా
వంతయు లేదు: యుద్ధమగుపట్టున లావతి వీగిపోదు నన్
జింతయు లేదు: యావనులచేటు దలంచుట లేదు: హైందవై
కాంత హితమ్ముకై పెనఁగులాడెద, యుక్తపశమ్ముఁ జూపుమి!॥ 234

మ॥ హితమైతోచిన నాకుఁ దోడుపడు టెంతే లెస్స : కాదేని యా
ప్తమిఁక నను సీదువెంటఁగొనుసంధానంబై కావచ్చు : నొ
చితియైనన్ జెరియొక్కదారిఁ జనుటే చింతింపుఁ : డింతేల యు
చితమకా నొండొకక్రొత్తదారిఁగను సాచివ్యంబు మీ కబ్రమే!॥ 235

ఉ॥ నన్నుగుఱించి, కాదగురణంబుగుఱించియు, సంధిసేత్రలో
న న్నియమించు సీమల ధనమ్ముల దుర్గములన్ గుఱించి మీ
రెన్నికసేయువేళ యవనేద్రు - ననున్ - మిముబోలె హైందవా
భ్యన్నతిఁ జూడు; డిందుఁ దమపోకడయే శిరసావహించెదన్॥ 236

చ॥ అని శివరాజు ధీరవినయానునయంబుగ విన్నవింపఁగా
విని, జయసింహుఁ డాతని వివేకధురీణత పలుక పొందు నె
మ్మనమునువిచ్చి లో మతమమత్వము నిష్ఠురలేప, దాని నే
ర్పున నొదిగించి, వాతెఱుముఁగుల నవ్వన నిట్లు వాకొనెన్॥ 237

మ॥ “శివరాజా! కడుయుక్త మాడితివి; నీ శీలంబు మేలైన నీ
యవసాధీశ్వరునైన నాథుఁ డిది యోగ్యంబంచు భావించునే?
యవుఁగా కేకమతానురక్తి, యిపు డత్యాసన్నమై నిల్చె సం
ధి వివేకంబూ రణంబూ, దానివిడి మైత్రీయోగ మిందేటికి?॥ 238

మ॥ అనిభావించెద, నైన నీ విటు రహస్యజ్ఞాన విద్యాశీలై
వినయంబున్ వెలయించి, ఖడ్గ మొఱకున్ వీడొక్కల్పి, చిత్తంబునిం
డిన విశ్వాసముఁ బెంచి, వాచవులతేనెల్ గొంచు వేంచేయ, వ
చ్చినయభ్యాగతు నాదరింపమి యనౌచిత్యంబుగా నెంచెదన్॥ 239

చ॥ వినుము శివప్రభూ! మతవివేకమునన్ గడుమేటి : వీ వొన
ర్చిన సువిమర్శనం బెడముసేయఁగ రాని; దెవండు హైందవుం
డనఁదగు వానికెల్ల హృదయ స్థిరభక్తి మతాభివృద్ధి సే
యన తగు : నందు నీజతన మప్రతిమంబన వింతయున్నదే!॥ 240

ఉ॥ ఒంటరివాడవయ్యుఁ, జటులోద్భటమౌ బలఁగంబుఁ బెంచి : తే
పంటలు లేకపోయిన, నపారధనమ్ముల సేకరించి : తెం
దుంటకు లేనియప్పు, వితతోన్నత దుర్గచయంబుఁ గొంటి : వీ
దంటతనం బనన్యముగదా యొక నూతనరాజ్య సిద్ధికిన్!॥ 241

చ॥ మతమునకున్ బ్రభుత్వమహిమంబునకున్ గల తోడెఱింగి య
ద్భుతముగఁ బోరుసల్పితి : వెదుర్కొనుచున్న బిజాపురీందుర్, లు
ద్ధతు లబిసీనియానృపులు, దర్పసమగురిలు పోర్చుగీసు లం
కితు లగుటేను! నిల్చు పుంకింపఁడె యావనసార్వభౌముఁడున్!॥ 242

ఉ॥ ఇంతలు సాహసంబు వెలయించిన నిన్ను మహానుభావుఁగా
నెంతురు, నిండుభక్తి భజియింతురు హైందవు; లెప్పు డేయుసా
యాంతర మందియైన స్వమతాభ్యుదయంబున నాఱువోయ య
త్నింతురు, నీరువోయ గమనింతురు, గా కెడవోఁ దలంతురే?॥ 243

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు నీమది 'మదుద్యమసిద్ధికిఁ దోడుసూపలే
కుండిరి, శత్రుపక్షమగుచుండిరి, హైందవు తాత్తరాహు - లి
ట్లుండఁగ నేటి' కంచు, నిదియుక్తమ; యిందలి నారితీరులున్
నిండగు శక్తి రక్తి యొకనేతయుఁ ద్రాతయు నందుఁ గల్గెనే॥ 244

మ॥ 'ఇది ధర్మం - బిది జాతినీతిమత సాహిత్యాదికం' బంచు నే
ర్పొదవన్ జూడఁగనీక హైందవమునం దొప్పారు చీకట్లలో
నుదయాఘోరణతేజ మిందొదవె: యోగ్యుల్ దాక్షిణాత్యుల్ ముదం
బొదవన్ మేల్కొని: రుత్తగాయణము రాదో మీఁదఁగొన్నాళ్లకున్॥

చ॥ ఇది సహజంబ చూడు : జగమెల్ల నొకప్పుడ ప్రొద్దు తోఁప, ద
య్యదనున కందునందు వివిధావరణంబుల నీడ లుండు; నె
మ్మదిఁ గను; కాలచక్రముక్రమం బిది; యెడఁము గాలి వానయున్
ముదిరినమీఁదఁ బుటపొలముల్ దలవంచు ఫలించువెన్నులన్॥ 246

ఉ॥ కావునఁ దాల్మిఁ బొందు; మిదిగాక మనోక్కటి హెచ్చరితు, నీ
భావమునందు యావనులపై నొకయొల్లమి దోఁచు - వారు ధ
ర్మావరణంబు దాటిరని : యశా సనుకొ, మృత్యులైన భిన్న ధ
ర్మావసథంబు లోకముసమస్తము నీవలె నేను జూతునే? 247

చ॥ మన కహితమ్ముగా నెదుటిమార్గము తోఁచిన వారికంటికిన్
మన గమనంబు మేలగునె? మంచియుఁ జెడ్డ జగంబు తేల్పు : దా
నిని మెయికొల్పుచట్లు చనునేర్పరి యందఁజూచోనిమేలుఁ గై
కొను : నిటు లాత్మశక్తి పెరుఁగున్, విఱుగున్ బ్రతికూలపక్షముల్॥

ఉ॥ యావనులంచు హైందవజనావళియంచును భేదవాద సం
భావనయేల? యందఁజు సమాసముగా హితులై విరోధులై
దైవవిధానమున్ నశువు తంత్రపుబొమ్మలుగా నటించు; దు
ర్భావులువోలె - నుండ్రు సమభావులు నుత్తము లన్నిజాతులన్॥ 249

చ॥ మనము మహమ్మదీయులు సమష్టికుటుంబమువోలె హైందవం
బునఁ జిరకాల ముంటి - మిటఁ బూర్వు లపూర్వు లటం చెఱుంగఁజూ
లనియటు; దాన జీవితములక మతనైతిక సాంఘికాది వ
ర్తనముల మార్పు లిర్వురకుఁ దప్పవు, కూడిక తప్పకున్నటుల్॥ 250

ఉ॥ ఒక్క కుటుంబమందు సుత సోదరు లాదిగఁ బిన్న పెద్దలం
దొక్కొకరీతిఁ బెక్కు- లధమోత్తమవృత్తులు గల్గకుండ; వా
చిక్కులఁ దీర్చి పెత్తనముచెందుటయే కడుగొప్ప; సామ్య స
మ్యక్కృతి వొందఁజాలని సమష్టికుటుంబము అచ్చకెక్కదే?॥ 251

ఉ॥ అందఱు యోగ్యులౌ టరిది, యంద ఆయోగ్యులుగూడఁ గారు; నీ
వందఱలోని మేలుఁగొనునట్టిలె కీడును మార్చి వేయు; మీ
మందులపాక మే యొక యమానుషశక్తి : విసమ్మ లన్నియున్
మందులె : యశాష ధామయ సమన్వయమం దనుభూతి కావలెక॥ 252

ఉ॥ కావున, భేదబుద్ధివెలిగా మనదేశచరిత్రఁ జూడు, మే
ధావులు పెద్ద లేగినవిధమ్ములఁ జూడుము : భారతోర్విలో
యావను లార్జ్యహైందవు లనాహతవృత్తిఁ బరస్పరంబు స
ద్భావముతోఁ బరస్పరమతమ్ముల నాదృతిఁగొంట కన్నడుక॥ 253

ఉ॥ ఓ హైందవులౌ ఫకీరు - లటు యావనులౌ హరిభక్తులున్, మసీ
దందున దేవతాసదన - మందు మసీదును, వానివానికై
పొందుగ వారువారిడిన పూజలు మాన్యము, లొం షొకళ్లపే
రందుట, వావియున్ వరుసలాడుట హైందవమందుఁ గన్నడుక॥ 254

† "The Hindus began to worship Muslim saints and the Muslims began to show respect for Hindu gods."

Page 278 'Muslim Rule in India' Ishwari Prasad.

"The Mahomedan Kings gave inam land to Hindu temple endowments." Page 32. M. G. Ranade.

"Hindus ... were prepared to admit Muslims into their faith and did admit them as a matter of fact."

Page 322. March, 1934. Modern Review.

చ॥ 'మతము మనమ్ములో దురభిమాన మడంచి పవిత్రభావముల్
పితుకుచు, దైవభక్తియును విశ్వజనప్రణయంబుఁ బెంచి స
ద్గతి నిడు' నంచు, భేద మిటఁ గాంచరు పెద్దలు జాతులెంచి; యీ
గతి మత మంటుఁదీవియలకై వడి సత్ఫలసిద్ధిఁ గూర్చెడిన్॥ 255

మ॥ ॥ కలత త్వం బెటులున్నఁ, దోచినటు వ్యాఖ్యానంబుఁ గావించుచున్
'బలవంతంబుగ యావనుల్ స్వమతమున్ బట్టించినా' రండ్రు; పూ
ర్వులలోఁ బూజ్యులు గొందఱా యవనభూపుల్ హైందవాచార మ
ర్చిలిఁ బాలించినగాధలెల్ల భరతోర్విన్ బూచెఁ బూదోటలై॥ 256

సీ॥ † ఆదిలో దక్షిణయవనరాజ్యము 'భామి
నీరాజ్య' మనుపేర నెగడుటేమి,
'గోల్కొండ' సులతాను కొల్వులో నిప్రు 'ల
క్కన మాదనలు' మంతులగుటయేమి,
'భద్రాచలము' రామభద్రుని తలఁబొల
ముత్తైముల్ సులతాను మోయుటేమి,
'యిబ్రహీ' మిభ రామనృపతియై కవిరాజ
పండితాదరణంబుఁ బట్టుటేమి,

తే॥ మహామదాదిలుశాహి నీమాటమెచ్చి
గోవధలు మాన్పఁగా నాజ్ఞఁగొలుపుటేమి,
గాధలిటు దక్షిణోర్వరఁ గలవు పెక్కు
హైందవ మతాభిమాన దృష్టాంతములుగ॥ 257

॥ Page 110. A History of India, Part II

C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Aiyangar.

† Page 186. History of India,

Meadows Taylor.

స్త్రీ॥ 1 'బాబరు' గోవధ పాతకంబని 'హును
 యూను' న కొసఁగు ధర్మోపదేశ,
 2 మల హుమయూను శత్రులఁదోలి, 'కర్ణావ
 తీదేవి' యెడఁ జూపు సోదరతయు,
 3 మత రాజకీయ సంగతి హైందవులఁ గుడి
 కంటఁ గన్గొన్న 'యక్బరు' చరిత్ర,
 4 షాజహాన్ సుతుఁడు 'దారా' జగన్నాథపం
 డితునొద్ద నార్యసాహితినిఁ గొనుట,
 తే॥ పూజ్యుఁడు 'కబీరు' మొదలుగాఁ బుణ్యమూర్తు
 లెందఱో రామభక్తులై యెసఁగియుంట,
 యంద తెఱుఁగుదు రుత్తర హైందవమున
 యవననృపతు లస్మన్మతోత్సవముఁ గనుట॥ 258

ఉ॥ కొంద అసూయఁబెంచి ప్రతికూలముసల్పినమాట వాస్తవం -
 బందున నిందుఁగూడ; నిదియంతయు వ్యక్తులలోని లోపమై
 కుందు ఘటించు, స్వార్థమునకుం దిగువా రిది సాధనంబుగా
 నంది, మతప్రయోజన మపార్థముసేయుట యిందుఁ గన్పడు॥ 259

ఉ॥ కావున వారివారి ననఁగాఁ బనిలేదు; మతాభివృద్ధికి
 దోవలుసేయుచోఁ బరులదోసము లెంచుటకంటె, వారు స
 ద్భావము నందునట్లు స్వమతంబున విశ్వజనీనతా విశా
 లావరణంబుఁ బెంచుట యుదాత్తపథంబని విశ్వసించెద॥ 260

1 'Baber's Will' — Page 96,

A Source Book of Indian History, K. S. Kini.

2 Pages 262-263, Annals of Rajasthan, Volume I.

Col. James Tod.

3 P. 247. History of the Great Mughals, Vol. I. Kennedy.

4 Page 616. Muslim Rule in India, Ishwari Prasad.

ఉ॥ కోటలు సేన లస్త్రములు గూర్చి ప్రభుత్వముఁబేర్చి, పెచ్చు పో
రాటల రక్తసిక్తహృదయములతో మతరక్ష సేతు, రిం
తేటికి? నాత్మరాజ్యమున నెల్లరకున్ మతధర్మభూమి పూఁ
దోటగతిన్ దనర్చిన మధువ్రతముల్ దమయంత మూఁగెడున్॥ 261

చ॥ ఉడుటుగ సంఘశక్తి బలుపొందినచోఁ బటు సంధిబంధమై
యెదిగినమేను రోగముల కెం దెడమియక హాయిఁగూర్చు; ని
య్యది నిజ, మైన మేని కపుడప్పు తెవుల్లవి యంటకుండ, వ
య్యదనుల నన్యసేవఁగొను టాషధమందుట కానికార్యమే?॥ 262

ఉ॥ కాదని తెంపుసేసి, కొఱగాదని అంపులుసేసి, సాహసో
న్నాదము రేపుచోఁ దెవులు మానదు, సత్తువరాదు: కావునన్
జేదులు మేసి కోర్కు లెడసేసి, క్రిమక్రిమపుష్టి నందుటే
నాదుమతమ్ము; సాహసమునన్ బ్రతికూలత హెచ్చు కన్నడున్॥ 263

ఉ॥ పో రొనరించినారు రసపుత్రినరేంద్రులుకూడ దేశర
క్షారతి : రక్తవాహినులచాలునఁ దద్బలవీర్య సంపదల్
దీతెనెకాక నెవ్వగలుదీతెనె? దైవబలంబులేని యీ
పౌరుష మాత్మహానిఁ గొనివచ్చునకాక శుభమ్ముఁ దెచ్చునే?॥ 264

ఉ॥ చేటునుబాటు నిట్లు పరిశీలనసేయుచు నౌత్తరాహు లా
రాటము మ్రింగి, రిత్తబవరమ్ములఁ గుత్తుకలీయలేక, నా
బోటులె యోచు యావనవిభుత్వముమోయ బుజమ్ములొడ్డి - రే
నాటికినైన శోభనదినమ్ముల హైందవభూమిఁ గోరుచున్॥ 265

చ॥ మతమని దేశమంచు నభిమానము లేదనుకోకు మాకు : నీ
జతనముఁ దప్పుగాఁదలఁచి శస్త్రమునెత్తుటగూడఁ గాదు : ని
శ్చితమగు వీరధర్మమున జీవిత మీ యవనేంద్రుసేవ కం
కితమగుచున్ గతానుగతికీకృతమై నినుఁదాకు తేర్పడెన్॥ 266

ఉ॥ తాఁకుటమాత్ర గాదు, సరదారులఁ బెద్దయొనర్చి నన్నసం
ఖ్యాకబలంబుతో ననుపునప్పుడు నాపయిఁ బాదుషామదిన్
బ్రాఁకిన నమ్మకం - బతనిప్రాపున మాపరువంబు వమ్ముగా
నీక మెలంగనయ్యె; నదనెంచి కృతజ్ఞత మ్రింగవచ్చునే!!

267

ఉ॥ పాపములందు మానవునపాత్రతలందుఁ గృతఘ్నవృత్తి నిం
దాపణమైన, దాత్మహత్యియందును గైకొనరాని : దక్రమా
టోపముగా సుయోధనుకటుత్వ మెఱింగియు వానిపక్షమే
చాపము నెత్తినారుగద సంగరమందు గురుండు భీష్ముఁడు!!

268

సీ॥ తనకు నచ్చిన మన్మలనుచు భీష్ముఁడు తన్ను
గెలుచునుపాయంబుఁ దెలిపినట్లు,
తనశిష్యులని గురూత్తముఁడు సైంధవ వధో
ద్యోగంబులో దారి యొసఁగినట్లు,
తనతల్లి ప్రార్థించెననుచుఁ గర్ణుఁడు చేతఁ
బడు పాండవులఁ జంప కుడుగునట్లు,
తన మేనయల్లుండ్ర కనుచు శల్యుఁడు కర్ణ
సారథియై యెగ్గు సలిపినట్లు,

తే॥ లనువు గలదంచు స్వామికార్యమున కెడము
నడువఁజాల, నాధర్మంబు విడువఁజాల;
వినుము శివరాజ! నామాట వెలితిగాని
యట్లు - నీమేలు కొఱవోనియట్లు నడుతు॥

269

చ॥ † ఇతరులు యావనేంద్రులటు లెంచక, యీ యనరంగజేబు నీ
జతనము పూరికిఁగొనఁడు; సాధనముల్ ధనముల్ చమూపతి
ప్రతతులు సైన్యముల్ గల వపారములై పరదుర్దమంబులై
యతనికి; నీతితంత్రమున నద్వయుడై జగమెల్ల మ్రింగెడున్॥

270

† "He should somehow be saved and that at the same

చ॥ † అనిమొన దూకి తద్బల మహార్ణవమున్ దరిజేరనీద రు
ద్రునకుఁ దరంబుగా, దొకట రూపటి సర్వబలంబు లందులో
మునుఁగునకాని : నీదుహితమున్ గొని పలెకద, సార్వభౌముచె
ల్మిని మది నిచ్చగింపు - మిదిమే; లిటుపైఁ బదిమేల్లు సేకుఱున్॥

ఉ॥ మంచితనంబు తాలకును మార్దవమున్ గలిగించు, వేడి సూ
పించినఁ బెట్టి పైఁబడు; నభిన్నమతిన్ నృపులెల్ల వాని సే
వించరె నేడు? వారిపయిఁబేరిమి నీపయిఁ జూపఁడే? సమీ
పించిన, నిన్నువంటి రణవీరు నతం డెడవోవనిచ్చునే?॥

272

ఉ॥ ఆతనిఁ జేరుచో మతమహత్త్వము కొంత కొఱంతవోవునన్
భీతిని మాను; మా కొలువుపెద్దలలో మనహైందవప్రజా
నేతలు పెక్కు, రానృపుల నెయ్యముఁ జేకొనవచ్చుఁ : దద్బల
స్థితము సంఘశక్తి మతవృద్ధి కుపాంతవసంత మయ్యెడున్॥

273

ఉ॥ † కావునఁ బాదుషాచెలిమిఁ గాంచుము : కాదగుతీరు లన్నియున్
నే వెలయింతు, నిర్వురకు నెమ్మదిగా నొకసంధిఁ గూర్తు; స
ద్భావముతోడ నన్ను హితపద్ధతి గోరితి, విట్లుసేయుటే
భావిశుభముగాఁ దలఁతుఁ, బైతగవున్ దలసోసి పల్కుమి!”॥

274

చ॥ అన, శివరాజు కార్యగతులన్నియు నెమ్మది నాకళించి యి
ట్లనె, “మనసిచ్చి మీ యనుభవాతిశయ మ్ముపదేశమిచ్చు మే
లునకుఁ గడున్ గృతజ్ఞుడను; ‘లోకమువా రొకధర్మతత్త్వమున్
గనునపు డందు భిన్నరుచి గాంతు’ రటం చిపు డే నెఱింగితిన్॥

275

time the Badsha's interests also should be served,” thought he (Jai Singh) and (said), “Aurangzeb is the mighty ruler of the Earth; you should make friendship with him. The ultimate result of hostility will not be good. ... I am, therefore, favourably disposed towards you.”

చ॥ మతముసమన్వయంబు సుకుమారముగా విపులార్థ భావ గ
ర్భితముగనున్న : దిందు వివరించినయట్లు చరింపఁగా నశి
క్షితుఁడగు నన్నుబోఁటి కొకజీవితకాలము చాల : దైన మీ
పితకినపాలు కాఁచుకొని, పేరినమీఁగడఁ గొందు నేటికి॥ 276

చ॥ మనసునఁ 'బాదుషాచెలిమి మంచిదిగా' దని తోఁచుచున్న మీ
యనుమతివెంటఁ బోవు టిపు డాత్మహితంబుగ నియ్యకొంటి; నిం
దునఁగల మేలుగీడు తమదొడ్డతనంబున నిల్చియుండు; యా
వనపతికొల్వులో శిరమువంచుట దక్కఁగఁ బొందుసేయుమి!"॥ 277

చ॥ అన, జయసింగు లేతనగ వానుచు సాధివచఃప్రసంగముల్
గొని, యుభయానుకూలములు గూర్చి కొలందులు సంప్రతించి, యొ
ల్లనియెడఁ గార్యకారణములక వివరించియు మేలుసూపి, త
న్నన మెసకొల్పి, సాధినియమంబులఁ దీరు ఘటించె నీగతి॥ 278

సీ॥ శివరాజు, తానుగెల్చిన రాజ్యమున సింహ
గడమాది యిర్వదిగడము లిచ్చి,
తక్కినరాజ్యమంతయుఁ బాదుషాహిగా
రిడిన రాజ్యముగాఁగ నేలికొనుచు,
సాలుకు మూఁడులక్షల హూను లర్పించు
వరుస నల్వదిలక్ష లరి యొసంగి,
తనపుత్రు సాంభాజి దళవాయిపదవి రం
జిలఁ బాదుషాగారి కొలువుఁజేర్చి,
తే॥ దక్షిణంబున జరుగు యుద్ధములయందు
స్వయముగా సేనఁగొనుచుఁ దోడ్పాటుసూపి,
యొండొరుల మేలుసేత కొండొరులు దొడఁగి
తెఱపివొరయని చెలిమి సంధింపవలయు॥ 279

సీ॥ శీ పాదుషాగారు, సాంభాజినిఁ బంచస
హస) తురంగపై న్యాధికారి
సలిపి మన్నన సూపవలయు : దక్షిణరాజ్య
ముల 'చౌతు' 'సర్దేశముఖి' యటన్న
పన్నులు శివరాజు స్వయముగా రాబట్టు
కొను హక్కు లీవలె : గొంకణమ్ము
దక్షిణోత్తరభాగ ధరణియంతయు గెల్పు
కొను శివరాజును జెనకఁగూడ :

తే॥ దన్య సామంతరాజ మర్యాద లిచ్చి,
కొలుపు కేతెంచు నియమంబు తొలఁగఁజేసి,
నెరసు లరయని చెలిమిపొందికలు వెలయ
నాత్మహితునిఁగా శివరాజు నరయవలయు”॥

280

చ॥ అని పయిరీతి సంధినియమాల్చి శివప్రభుఁ డామతింపఁ గై
కొనుచు, 'దిలేరుఖానుఁ డనుకూలపడఁ దగుమాటలాడి ర'
మ్మని శివరాజు మైకొలిపి, యాతనితోఁ దనమేనమామఁ దో
డనుపుచు, యుద్ధమాఁపుటకునై జయసింహుఁడు పంపె వార్తలఁ॥

ఉ॥ త న్నొకపెద్దసేసి వివిధమ్ములు కానుకలిచ్చి సంధికై
విన్ననువాడు వారి నుడివిందుకు మెచ్చి దిలేరుఖానుఁడు
మన్ననఁ గానుగలిచ్చి యభిమానము పెద్దయొనర్చి, వారితోఁ
గ్రన్నన యేగుదెంచె నెసకంబున సింహగడంబుఁ జేరఁగఁ॥

282

ఉ॥ అందఱుఁగూడి సంధినియమావళి కొప్పుగ సమ్మతింప, “నీ
చందము పాదుషా కెఱుకసల్పఁగఁ జారులనంపి తన్నతం
బంది తిరమ్ముసేత” మనియాడుచు, నంబరునేత సంధితోఁ
బొందికలెల్ల వ్రాసి, తనపోల్చినతీరు లిఖించె నీగతిఁ॥

283

mention only 20 forts and Chouth & Sardeshmukhi.

మ॥ “అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని రాజ్యప్రాంతముల్ ముట్టి దు
ర్గములన్ బట్టితిః మందునందుఁ బటుసంగ్రామంబులై, కూలె సై
న్యము లిర్వైపులః నింతలో నతఁడె మ మ్మగ్నించె సంధింపః న
ర్హ మటం చొప్పితి మాజ్ఞ వేచి తగవారన్ దీరు గావించుచున్॥ 284

సీ॥ మనయేలుబడికి నెమ్మదిఁగూర్పఁగా దక్షి
ణమునందు ముఖ్యదుర్గములఁ గొనుట,
సరి నాల్గుపదులలక్షల హోనులై మించు
నమితధనంబు కప్పముగఁ గొనుట,
యల బిజాపురముతోఁ గలిసి మార్కొనకుండ
శివరాజు మనవైపు చేర్చికొనుట,
యతనిచే వారిపెం పడఁగించి, మనసేన
కొండగుట్టల సుక్రకుండఁ గనుట,

తే॥ పరమలాభముగాఁ దీరుపఱచి, సంధి
నియమములఁ బంపికొంటి, మీనిర్ణయంబు
తడవు చర్చించితిమిః దీనఁ దగవుదలఁచి
తగిన యుత్తరువీయఁ బార్థనముసేతు”॥

285

మ॥ అనుచున్ గమ్మ లిఖించి యంబరువిభుం డద్వానిఁ బంపించి, వెం
టనె తామందిన యెల్లదుర్గములపైనన్ ‘బాదుషాబావుట్టా’
దనరన్జేసి, బిజాపురంబుగెలువన్ దండెత్తి, సైన్యంబుతోఁ
దనవెంటన్ శివరాజు ముందునడువన్ దత్ప్రాంతముల్ గైకొనెన్॥

— శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడ్చి బిజాపురముపై కేగుట —

చ॥ ఇటు శివరాజుసాయమున నేచి బిజాపురరాజ్యమెల్ల మిం
గుట కిది వేళయంచు రణకోవిదుఁడౌ జయసింగు సాహసో
ద్భటముగ రేగి దుర్గములఁబట్టి బిజాపురపట్టణంబు చెం
గటి కెగ్రబాకి దూఁకె, నొదుఁగన్బడ దేశము నాక్రమించుచున్॥

చ॥ జరిగినసంధికై తనదుసమ్మతి - పోరునఁ దోడుసేతకై
పరువపుఁగానగలుక్ బనిచెఁ బాదుషహా; మొగలాయదండు ల
త్తటి శివరాజురాజ్యమును దాఁటి బిజాపురిపైకిఁ బోయె; నిం
తరసి శివప్రభుండు తదనంతరకార్యము నెంచె నీగతి॥ 288

చ॥ “నెఱపినసంధిలో స్వబలనిర్జితరాజ్యము కొంతవోయె; నీ
వెరవునఁ జుట్టుకొన్నయరివీరులముట్టడి తీటిపోయె; నీ
తెఱఁ గుచితంబె యైన, నొకతీరున నియ్యది ముందు కీడుగాఁ
దిరుగు నటంచుఁ దోచుఁ; బనితీటిన దుర్మతి మే ల్దలంచునే!॥ 289

ఉ॥ సాహస మిట్లుసూపుచు బిజాపురరాజ్యమునెల్లఁ బాదుషా
కాహుతి యాయవచ్చుఁ, బయి నాఁకొనుచుక్ మనపైకిరాఁడె! ఘో
రాహికిఁ బాలుపోయవిధ మాఁగద చేసినకార్యమెల్ల! స్వ
వ్యాహతిఁ దెచ్చికొంచు బలవంతున కాస్పద మీయవచ్చునే!॥ 290

తే॥ ‘అసలు సంధియే కాఁగూడ’ దనియు, ‘నిన్ని
గడములిచ్చియు నిటుతోడుపడుచు, వారి
కిందఁ జనుటేల’ యని పంతగించు నైన
పతుల నేతాజిముఖులఁ గీడ్పఱుప నగునె!॥ 291

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప నొకయెత్తున వీరిఁ దొలంగిపోవుటే
విన్నను : విందు ముందునడిపించినసంధికిఁ దప్పనట్లుగా
నన్నిటఁ దోడుసూపినటు లాడి, పయిబయిఁ బోరొనర్చి, యీ
చెన్నఁటి శత్రుకోటి నొకచిక్కునఁ ద్రోయుచు జాటిపోదగు॥ 292

చ॥ అగునపుడుక్ రహస్యముగ నాదిలుషా కొకలావు గూర్చి యీ
మొగలులఁ బాఱఁదోలునటు పూన్చినచో నిటఁ జిక్కువాయు : నీ
జగడము లిట్లుతీటిన బిజాపుర మొంటిగ నిల్చు : నందుపైఁ
దగవులు కొత్తగా, విపుడు తంత్రమునఁ బనిగొంట యొప్పుగు॥

ఉ॥ ఒప్పని శోచుచున్న, జగమొప్పునొకో యనుశంక - నీతికిన్
దప్పట యశానటంచు ననుతాపము గల్గెడు : నిట్లుపోయినన్
దప్పదు కార్యహాని : యది నాకయినన్ గొఱలేదు, దేశమున్
నిప్పులద్రోయుటై దొసఁగు నిల్చు : జగం బపు డాడిపోయదే॥ 294

తే॥ రాజనీతిని వ్యక్తిధర్మమునఁ దూచి
కలుషమెంచుట మందాధికార దృష్టి :
రామదాసుని యుభయతారక పథంబు
నడిచి, యీ కాఱుచీకటుల్ తుడిచివైతు॥ 295

ఉ॥ 'మాటను దప్పరా' దనుక్రిమంబది సాధువుఁగూర్చికాని క
రోగ్గటకుఁగూర్చి కాదు : పగకున్ బ్రతికారము సేయలేని మో
మోటకు విల్వలేదు : వెరవొందుచు నీ యవనద్వయంబునన్
నాటకమాడి, యిర్వుర ఫణాశిఖరంబులఁ దాండవించెదన్"॥ 296

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతియంతయు సూటిగ నిర్ణయించి, తో
డొనరిచినట్లై మోగలులయొద్దన యుండె; బిజాపురీందుఁడున్
దనబలఁగంబుఁ బెంచి పటుదర్పము సూపుచు, గోలకొండతో
డెనసి పరాక్రమించి యలయించె మొగల్బల మొందు డీల్పడన్॥ 297

చ॥ తనబలఁగంబు లిట్లు కలఁతన్బడు తెంచి దిలేరుఖానుఁ డీ
సున జయసింగుతో ననియెఁ "జుట్టమవోలె మెలంగి, పోరున
ష్టనుపులు తప్పఁదీసి, సమయంబున కొండొకచోటఁ దేలి, చి
క్కునఁబడు దారిచూపి మనకున్ శివరా జపకార మొచ్చెడున్"॥ 298

ఉ॥ ‡ ఆ కుటిలుండు తోడ్పడు టపాయ; ముపాయముఁగొంచు వాని బం
దీకృతునైనఁ జేయుఁ, డొకతెంపునఁ గొంట మఱింతమేలగున్;
మీ కిది కానిదైన నియమింపుఁడు న : నిట్లుసేయకున్నచోఁ
బాకముదప్పు సర్వ : మటుపై మన మేమియొనర్చి యేమగున్!"॥ 299

‡ Diler Khan several times urged Jai Singh "to take

చ॥ అనెడు దిలేరుఖానుహృదయమ్ము నెఱుంగుచు నంబరీశుఁ “డా
తని సవరింతులె” మ్మని నిదానమువలె; శివప్రభుండు క
ల్గిన కలఁతల్ గణించి, కలిగించిన భేదము పండుటెంచి, క
ల్గనయిన కీడు వాసిచనఁగా మనసై జయసింగుతో ననెన్॥ 300

చ॥ * “పగతురు గుంపుగట్టుకొని పైకొని : రందఱ మొక్కవైపునన్
దగిలినఁ, బొత్తులేక - బహునాయకమై - క్రమశిక్షలేని - సే
న గెలువఁజాల, దూరక మనంబుల భేదముపుట్టి దుర్బలం
బగు : మొగియింతు నే నొకట, నప్పు డతం డిరువైపు కీడ్పడున్”॥

చ॥ * అని శివరాజుపల్కు సమయజ్ఞతనెంచి, దిలేరుఖానుతే
ల్చిన పొరపొచ్చె మొంచి, జయసింగు స్వపక్షవిరోధముల్ పెనం
గిన నిజకార్యహాని పరికించి శివప్రభు ‘నొండువైపు మా
రొక్కను’ మనిపంప, నాతఁ డనుఁగుబరివారము గొల్వ వెల్వడెన్॥

సీ॥ ఇటు పటుసాహసం బెనయించి, శివరాజు

మొగలాయినిర్బంధమును దొలంగి,

తోవలో నేతాజితో మంతనములాడి

కలహించినటు వానిఁ దొలఁగఁజేసి,

యల బిజాపుర సైన్యములఁ దాఁకినట్లు ప

స్తాళాగడంబున నని యొనర్చి,

యట జయం బనుమాన మనిపించి, సైన్య మ

క్కడవీడి భేలనాగడముఁ జేరె;

Shivaji's life, or at least to give him (Diler Khan) leave to do so. He would assume all responsibility and see the Raja was held blameless.

Page 164, J. N. Sarkar.

* Page 164, J. N. Sarkar.

తే॥ ॥ ఘనుఁడు నేతాజి శివునితోఁ గలహమాడి
వచ్చు తెఱిఁగి బిజాపురీశ్వరుఁడు నాల్గు
లక్షలధనంబు జాగిరుల్ లంచమొసఁగ,
నతఁడు చెలరేఁగి మొగలుసైన్యములఁ దఱిమె॥ 303

ఉ॥ § “రెండవవాఁడు రుద్రుని - కరిందమవిక్రముఁడౌ శివాజికి
రెండవవాఁ డితం” డనఁ జరించు శివప్రభుసైన్యనాథుఁ డు
ద్దండముగా బిజాపురపుదండులు రేపి, మొగల్బలంబు నెం
దుండఁగనీక తోలె విషమోగ్ర వనీ గిరి కూటవీధులన్॥ 304

—♦ శివాజీని దర్బారుకుఁ బిలిపింపఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము ♦—
మ॥ జయసిం గాసరదారు లోఁగొన యథేష్టద్రవ్యముల్ జాగిరుల్
పయి నుద్యోగము లాసగొల్పి విఫలప్రారంభుడై, వాఁడు తో
డయిరా దూకు బిజాపురీంద్రువడి ద్రోయన్ రాక, సంఘూర్ణితా
శయుడై రేఁగు దిలేరుఖాను సవరించన్ లేక, దూపిల్లుచున్॥ 305

చ॥ ఇటు తలపోసె, “నే నొకటియెంచఁగ దా నొకఁడయ్యె; నీసునన్
బెటిలి దిలేరుఖానుఁ డొకభేదముపుట్టఁగఁ బలె- : దాన నా
రటపడి వేఱువోయె శివరాజు : బిజాపుర మిందు సందుగ
ల్లుటఁగొని తోడుఁబెంచి యుడుకున్ దుడుకున్ బలియించి పైకొనన్॥

చ॥ శ్రీ ఇది యడఁగించుటెట్లు! హితమెన్నుచు నీశివరాజు రాఁడు తో
డెదుగ, నతండు రా కణఁగఁ డీ గిరి కానన దుర్గకోటి ప్రా
పెదుగు బిజాపురీంద్రుఁ డతఁ డీశివరాజునుగూడ లాభముల్
పొదుగుచుఁ బొందుకొన్న మనపూనికయంతయుఁ దాఱుమాటగున్॥

॥ Neta accepted the Bijapuri bait of 4 lakhs of hun and deserting to Adil Shah, raided the Mughal territory with great vigour and effect. Page 165, J. N. Sarkar.

§ “The Deccanis regard Netaji as a second Shivaji.”
Page 159, J. N. Sarkar.

§ Page 299, The Modern Review for April, 1909.

మ॥ మును నేతాజినిఁ గొన్నవాఁడు శివభూపుఁ నేఁడు సాధింపఁబోఁ
డనుకోరాదు : శివాజి సంధినియమ వ్యాపారముల్ మీఱిపోఁ
డనుకోరా : దతఁ డంచితుండయిన రాజ్యాంగంబు లీపాటి : వా
తనిలోఁ దొల్లిటిసంధిలో నగుకొఱంతల్ గూడఁ గాన్పించెడిన్॥ 308

తే॥ ఆ కొఱతలెల్లఁ దీఱఁగా ననువుపఱచి
శివపతినిఁ జేరఁదీయుచోఁ జిక్కువాయు,
మనకు జయమబ్బు : నిదియెల్ల మనసుఁబట్టఁ
దెలిపి, పాదుషా యిటుసేయ సలుపవలయు”॥ 309

తే॥ అనుచుఁ దలపోసి జయసింహుఁ డనువుమీఱఁ
బాదుషాగారి కిటు కమ్మవ్రాసి పంపె :
“జిత్తగింపుఁడు, సంధిలోఁ జెప్పినట్లె
నైన్యములతోడ శివరాజు సాయపడియె॥ 310

సీ॥ అతనితోడ్పాటుతో నాక్రమించితిమి బి
జాపురీ వితతరాజ్యమునఁ గొంత,
గోల్కొండసాయంబు గొని బిజాపురము వి
జృంభింప నిటఁ బరిస్థితులు మాత్రె,
శివరాజునకు - మనసేనానులకును యు
ద్ధముఁగూర్చి భావభేదములుగలిగి,
“చెఱియొకనైపుగా నరులఁ దాఁకుద” మంచు
నరికట్టె నతఁడు పన్దాళగడము,

తే॥ నంతలోన శివాజినైన్యపతి యతని
తో విరోధించి శత్రులతోడఁ గలిసె,
శత్రుప్రక్షము బలితమై సంగరమున
జయముగలుగుట సంశయాస్పదమ యయ్యె॥ 311

ఉ॥ ౧॥ ఈగతి నేటిపోరు విపరీతముగాఁ గనుపట్టెఁ : దెంపునన్
 మూఁగి శివప్రభుండు తన పూర్ణబలంబునఁ దోడుసూపుచో
 లోఁగు బిజాపురం : బతఁడు లోఁగుచు వైరులఁజేరికొన్న ను
 ద్యోగము భార : మన్నివసతుల్ ప్రతికూలములై పెనంబడున్॥ 312

చ॥ ౧॥ శివపతి యెట్టులే మనము చేర్చికొనన్దగువాఁడు : బుద్ధివై
 భవము బలంబు తెంపు గలవాఁడు : చమూపతు లుక్కుఁదున్కు లు
 క్కివులగు పెక్కు రాబలియుకింకరు : లాతఁడు మాకు సాయ ము
 త్వవమునఁ జేయుచో మనకు దక్షిణరాజ్యములెల్ల లోఁబడున్॥ 313

ఉ॥ ౪॥ కావున శ్రీశివప్రభునిఁ గ్రచ్చఱఁ గొల్వకుఁ బిల్వఁబంచి, స
 ద్భావముఁజూపి తృప్తిపఱుపందగురీతుల నాదరించి, యు
 ధ్ధావని కంపుఁ : డాపయి జయంబు ధృవం : బిదియెల్ల భారత
 శ్రీ వెలయించు మీకు వివరించెడుపాటియె! యాజ్ఞ వేచితిన్”॥ 314

తే॥ అనుచు లిఖియించి వేగరులైన భటుల
 చేతఁ బుత్తెంచి, యట జయసింహవిభుఁడు
 సంగరముభంగి వైరులజాడ లరసి
 శివపతినిఁ బోత్సహించి రంజించుచుండె॥ 315

షష్ఠాశ్వాసము — సమాప్తము.

“Jai Singh called him (Shivaji) the Key of the Deccan and declared ... that without his accession to the imperial side, the conquest of the Deccan would never be realized.

Page 265, N. S. Takakhav.

“It is necessary to win Shiva's heart by all means and to send him to Northern India to have audience of Your Majesty.

Page 166, J. N. Sarkar.

శ్రీమత్పురాణవతామృతము

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

సప్తమా శ్వాసము.

—•— ఔరంగజేబు నాహ్వానము - శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము —•—

చ॥ ఘనుఁ డపురంగజేబు కుతుకంబున దక్షిణదండయాత్రలన్
దొనఁకుఫలమ్ము వేచి, తఱితో జయసింహుఁడు పంపునుత్తరం
బును గయికొంచు, నందుఁగల పోకడలన్నియు నాకళించి, నే
ర్చిన తనరాజసీతి విలసిల్ల మదిన్ దలపోసె నీగతిన్॥ 1

ఉ॥ “సంగతులెల్ల సంతయ విచారములన్ దలపించుచున్న; వీ
రంగమునందు నెవ్వ రపగాధులొ సాధులొ నిర్ణయింపరా,
దంగడివెట్టి తేల్చికొనునట్టి ప్రసక్తియు లే, దుపేక్ష సే
యంగల తీరు గా; దెవరియంతకు వారగు టిందుఁ గన్పడున్॥ 2

చ॥ శివపతిఁ జేరఁదీయుట విశేషముగా జయసింగువ్రావాయు; నా
శివపతిదోసముల్ దెలిపి శిక్షితుఁజేయు మటంచు వ్రావాయు నై
రివలె దిలేరుభానుఁ; డెవరిన్ గొని కార్యముఁ దీర్పవచ్చు? హైం
దవుఁ డగుమాత్ర వంచన గనందగునా జయసింగుమాటలన్॥ 3

ఉ॥ ఇంత కతండుగోరునదియేమి - శివాజినిఁబిల్చి కొల్వులోఁ
గొంత బహుకృతిన్ జలుపఁగోరె, సమర్థుమగాదె? దీన ల
భ్యాంతరుఁడై యతండు మనయండకుఁ జేరినఁ జేరవచ్చుఁ; గా
కంత యతిక్రమించి యతఁ డందు మహత్తరభాగ్య మున్నదే?॥ 4

ఉ॥ సాయముఁ జేయకున్నను బిజాపురపక్షముఁ జేరకుండఁగాఁ
జేయుట ముఖ్య, మిందు జయసింహుఁడు తప్పఁదలంపలేదు; కా
దేయను - మిందుఁజేరునతఁ డెందులకేగుఁ? గొఱంతలెల్లనున్
బాయఁగ నాతనిన్ బిలువఁబంచెద” నం చెద నిర్ణయింపుచున్॥ 5

సీ॥ † శివపతి కిట్లువ్రాసె, “బిజాపురీందుత్తోఁ

గలిగినపోర మీ సలుపుసాయ

మున సంతసించితి : మనువుగా మాకొల్వు

నందు మీ కుచితమర్యాద లీయ,

నున్నతపదవుల నొడఁగూర్ప నున్నార,

మపుడ మీ రడిగినహక్కు లిచ్చి

యధికారపత్ర మీయఁగనుంటి, మందుకై

కొలువున కిప్పుడు రావలయు మీరు;

తే॥ ‡ వచ్చునప్పుడు కాఁగల వ్యయములను భ

రింప నొకలక్షధనము నర్పించునట్లు

లచటి దక్కనుకోశగృహాధికారి

సిద్ధముగనుండుఁ, దడయక చేరరండు”॥ 6

మ॥ అని వ్రాయుంపుచు నంబరీశుకడ కాయకారంగజే బంపె; దా
నినిఁ గొంచున్ జయసింగు శ్రీశివవిభున్ బిల్పించి, మర్యాద లొ
య్యనఁ గావించి యుదంతముల్ వినిచి యాహ్వానంబుఁ జూపించి యా
తనితో నిట్లనెఁ బాదుషాఁగ నెడు నుత్సాహంబు గల్గించుచున్॥ 7

‡ “A lakh of Rupees from the Deccan treasury was advanced to him by order of the Emperor for his expenses.”

Page 171, J. N. Sarkar.

† Page 225, Kincaid.

మ॥ “శివరాజా! పయనింపు; మీ యవనలక్ష్మీభర్త తాఁ బిల్చుగౌ
రవ మెవ్వారికిఁగల్గు? నీ సముచితప్రారంభముల్ పండు భా
గ్య విశేషం బిటు దారిసూపె; నిటుపైఁ గర్తవ్యతా దీర్ఘద
ర్భివి నీకందని దేమిగల్గు? సమయాచిత్యంబుఁ బాటించుమీ!॥ 8

ఉ॥ ‘ఇంతకుముందు వాలుమెఱయించి పయింబడు నాతఁ డింతలో
నింతటియాదరంబు గనుటే’ మని లోతు దలంపఁబోకు; మీ
కంతర మింతలేని హృదయంబుల నెమ్మదిఁగూర్చ నేన యీ
వంతెనఁ గట్టినాఁడఁ : జిరవైరము లున్నవె రాజనీతికి॥ 9

మ॥ అనుమానింపకు : మేనుగూడ నటు తోడైరాఁ దలంపున్న, దై
నను యుద్ధం బిటులుండ నిర్వురప్రయాణం బొప్పదం చెంతు; నా
తనయుం డచ్చట రామసింగు గలఁ, డాతం డెందు నీవెంటరా
ననుసంధించెద : నిందునందుఁ బయిగాపై యేను బ్రాపుండెద॥ 10

ఉ॥ అన్నిటఁ బ్రోడ వీ, వితరు ‘లా’ నని ‘కా’ దనియున్ వచింప నే
మున్నది - పోయిరమ్ము; భరతోదయసిద్ధికి దోయిలించు నీ
యున్నతపాణి క్రిందయిన నున్నతమే యగుఁగాక; కార్యని
ష్పన్నత గోరువారు గరువంపడ రన్నది నీ వెఱుంగవే!॥ 11

శా॥ నేతాజీ యిటు మాటిపోవుననుచున్ నే ముందు భావింప, నీ
చేతన్ శిక్షితుఁడయ్యు వాఁ డిటులవిచ్చేదించు టన్యాయ్య; మే
మై తీండ్రింపఁగరాదు, వానినెడసేయన్ మేలుగా : దా చమూ
నేతన్ లోఁగొను మెట్టులైన, నటుపై నీవేగు శుంతేదగున్”॥ 12

చ॥ అన శివరాజు వలె, “నిదియంతయు నే గమనించినాఁడ; నా
యనుచరుఁ డెవ్వఁ డెన్నఁ డిటులైనది లే, దితఁడైన నట్టివాఁ
డనుకొనరాదు : సంధినియమావళిపొందికలున్ దిలేరుఖా
నుని వెడమాట లాతనికి న్యూనములై యిటు తెంపుగైకొనెన్”॥ 13

ఉ॥ 'కండలు నెత్తురుల్ పిడిచికట్టిన దుర్గము లిచ్చి, వారికై
భండనమాడి సైనికులప్రాణము లిచ్చి, బలంబు తగ్గుచో
నుండినసర్వమిచ్చి పడియుండుట యే' లనియున్, 'దిలేరుఖా
నుం చొకపెద్దయై తఱుముచుండుట యే' లని యాతఁ డెంచెడున్॥ 14

చ॥ జరిగినరీతికై తన యసమ్మతిఁ జూపుచు వేఱువోయెఁగా
కరులకుఁ దోడువోడని యధార్థమ తోఁచెడు; దేశభక్తిబం
ధురులు సమర్థు లొక్కపుడు దూఁకెద రిట్లు తెగించి, వారి త
త్పరత పవిత్రమంచుఁ దగువైపున వారలఁ గైకొనన్ దగున్॥ 15

ఉ॥ ఇప్పటి పాదుషాచనపు, లీపయిమేలు వచించి వాని నే
నెప్పటియట్ల కొందుఁ; దమ రిచ్చెదమన్న ధనంబు జాగిరున్
దప్పక యైదువేల సరదారుతనంబు బహూకరించుచో
మెప్పున వాఁడు మి మ్మనుగమించుచు నిర్వరచెల్మి పెంచెడున్॥ 16

ఉ॥ నే నిటు విశ్వసించి గమనించెదఁ గార్యములెల్లఁ, బాదుషా
యానతి నిర్వహింప వివిధావసరంబుల సంతరింపుచున్
బైనముసేతు" నం చతనిఁబాయుచు రాయగడంబుఁ జేరి, యా
స్థానమునన్ శివాజి సరదారుల మంత్రులఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 17

చ॥ "జరిగిన సంధిబంధము - బిజాపురితోనగు పోరుతీరు మీ
రెఱుఁగుదు : రిట్టులుండ యవనేందుఁడు 'కొల్వకుర' మ్మటంచు ను
త్తరమును బంపె 'నున్నతపదంబుల గౌరవమిత్తు' నంచు; 'నే
కొఱతయు రాదు, కల్గు ననుకూలత పొ'మ్మనె నంబరీశుఁడున్॥ 18

చ॥ 'మన కిపు డేదికర్జ' మనుమాటయె నేఁడు విచార్య; మిందుఁ దోఁ
చినటుల మీరు మేమును వచింతుముగాక, వినిర్ణయంబుదే
లని దిది; యిందు నెందునఁగలంగనితెంపున నాత్మశక్తి దీ
వనగొని పోవుచో నెదురువచ్చుఁ దమంత భవిష్యదర్థముల్॥ 19

ఉ॥ దూరమునుండియైన నొకద్రోహము సేయఁదలంచు వారలఁ
జేరఁగఁబోవు తెంతయు నిషిద్ధమయ్యఁ : గనకాభిషేక స
త్కారముఁ జేతుమన్న నది కైతవమే యనవచ్చుఁ : బాదుషా
గారిచరిత్ర యీ భరతఖండమునం దొక కొత్తపాఠమే?॥ 20

చ॥ ఒకట బిజాపురీందుబల - మొక్కయెడఁ మొగలాయిదండు లొం
డొకటిని మ్రింగవేచి కసియొత్తులతో మన చుట్టుప్రక్కలఁ
జకచకలాడుచున్నపుడు, సన్నహనంబున నాత్మరాజ్యర
క్షకుఁ గడుదూరమై చను టసాంప్రత మంటయుఁ దధ్యమేయగున్॥

ఉ॥ కావునఁ బాదుషాఁ గనుటకై చనరా దనితోఁచు : నైన రాఁ
బోవు విపర్యయంబు దలపోయుచు నిట్టులె యూరకున్నచో
నే వెర వెత్తియో యిరువు రేచరె? వారిని వీరి నాఁగఁగాఁ
దోవలు మూయుతీయుపనితోఁ గలకాలము దేవులాటయే?॥ 22

ఉ॥ ఆదిలుషాబలం బణఁచినట్టులె మోగలుపాదుషా బలో
త్సాదనఁ జేసి, హైందవపతాక మరుచ్చల దంచలాంచితో
న్నాదముఁ జేసి నిల్పక, యనల్పములౌ మనయత్నముల్ వృథా
గాదె? దురూహసాహసముఁ గట్టినఁగా కది నెట్టవచ్చునే?॥ 23

ఉ॥ తెంపున గుంపులెత్తి పరతెంచు మొగల్బలఁగం బెదిర్చి మా
యింపఁ దలంపు సంద్రమున కేతమునెత్తుటఁ బోలు : రావణుం
డంపు నసంఖ్యమూలబల మాఁగఁగ రాముఁడు మోహనాస్త్రమున్
బంపినయట్టు లొండొకయుపాయము గావలె వారి నొంపఁగన్॥ 24

ఉ॥ మోగలుకొల్వులోఁ గలరు ముఖ్యులు హైందవవీరు, లా మహా
భాగులఁ దోడుకొల్పుకొని, పాదుషహా మదిమెచ్చఁబోని యు
ద్యోగులఁ గొల్వులో యవనధూర్తులఁ గొండఱ లాగి, ప్రాంతభూ
భాగపురాజులన్ మనకుబాసటగాఁ గొని పైకొనన్ వలెన్॥ 25

చ॥ నలుగడ నిట్లు మాఱుకొనినన్ దిటవున్ దెరువేది పాదుషా
బలమఱుఁ, భావబంధమునఁ బ్రబ్బుచు హైందవులెల్ల నన్నద
మ్ములవలె నాదు; రిందు రసపుత్రులు మే మొకవంగడంబువా
రలమగు టచ్చుకొల్పినఁ దిరమ్మగు సఖ్యము కార్యసిద్ధికిన్॥ 26

తే॥ నాదుపూర్వుల పుణ్య జన్మస్థలంబు
లరసి, వారితోఁ జెలిమి చుట్టటిక మెనసి,
తక్కుహైందవజనుల నే స్తమున బలిసి,
పాదుషాగుట్టు లరసి రాఁ బయనమొప్పు॥ 27

ఉ॥ ఇంతటికార్యమెల్ల మన మిచ్చటనుండినఁ దీరుగాదు, వా
రంతరమిచ్చి రమ్మనినయప్పుడగాక మఱొక్కనాఁడను వో
నింతయు దారిలే, దహితమెన్నుచువీఁగిన నేగి దీఱ; దీ
వంతునసాహసించి పగపంచల నేఁ బులిపాలు పిండెదన్॥ 28

ఉ॥ చూచెద నాత్మశక్తి నిడుచూపులలో నొదిఁగించి, కార్యమున్
దూఁచెద, వైరియంతరము దోఁచెద, గర్భముఁజీల్చి దైవమున్
వేచెద; నొక్కమర్త్యుఁడు - వివేకియు సాహసికుండు కార్యదీ
క్షాచణుఁ - డెట్లుసేయు నటుసల్పుచు, నేఁ బయిచేయి నైచెదన్॥ 29

చ॥ ఒదిఁగిన కార్యమెల్ల భరతోదయసిద్ధికిఁ బాదు; దూరమై
చెదరినదెల్ల దైవ మటుసేయఁదలంచు విధాన; మంతయున్
గుదిరిక యానటంచుఁ బురికొల్పెడు నన్ను భవాని; యీగతిన్
బదిలవుఁదెంపునన్ నడిచి పాదుషహఁగన నేఁ దలంచితిన్॥ 30

ఉ॥ ఒక్కట రాజపుత్రులు, మఱొక్కట సిక్కు, లొకంట నాస్థనుల్
దక్కను యావనప్రభులు దా మొకవైపు మొగల్పభుత్వమున్
జిక్కులువెట్టుచుండ, మనచెల్మినిఁ గోరెడు పాదుషాహి నా
దిక్కునఁ గీడుకంటఁ గనుతెంపునకున్ జొరలేమి కన్నడున్॥ 31

ఉ॥ న న్నిటు ప్రోత్సహించి కడునమ్మికయున్ మతభక్తిఁ జూపి, “నే
నన్నియుఁ గాచియుందు” నను సంబరునాథుఁడు మేలుసేయలే
కున్నను గీడుసేయఁ జొరఁ డొండాకయొత్తిడియైనః బోనులో
నున్నటు తన్నెఱింగి తనయుని-చెడన్ జెడు గేలత్రవ్వెడున్॥ 32

ఉ॥ ఇంతయు సంప్రతించి చననెంచితి, నందలితీరు లెంచి సా
ధింతు మదుద్యమంబుఁ, జనుదెంతు శుభంబున; వచ్చులోపలన్
గొంతకొంత మెందయినఁ గోల్కొనకుండఁగ జాగరూకులై
ప్రాంతములెల్లఁ గాచి, మనపక్ష మపక్షతిగా మెలంగుఁడి॥ 33

సీ॥ రాజ్యాంగతంత్ర సర్వస్వంబు పరికించి,
ప్రాంతముల్ దుర్గముల్ భద్రపఱచు
విధుల మోరోపంతుపింగళేసచివుఁ - డా
బ్రాజసోదేవుఁ - డణ్ణాజదత్తు
సర్వాధికారముల్ జరిపించుచుండి, యే
నాటికార్యంబు లానాఁడు జీజి
యాదేవిచెంగట నర్పించి, తచ్చాస
నంబున సర్వంబు నడుపవలయు;

తే॥ రిపులజాడల నెఱిఁగి వర్తింపవలయు,
నడుచురీతి మాకై వేగునడుపవలయు,
నామ డామడ లెడము మే మరిగియున్న
నడు గడుగునందు నున్నట్లు లరయవలయు”॥ 34

మ॥ అని నేతాజినిఁజూచి పల్కె, “మన యూహాస్యాహముల్ పండి యి
ట్లనుకూలంబులు పెక్కు- గూర్చె; జయసిం గర్థించె నిన్ జేరర
మ్మనియున్, జాగిరులున్ ధనమ్ములిడి సైన్యాధీశ్వరున్ జేతు నం;
చనుమానింపక చేరు మందు, నటుసేయన్ రెంట మేలయ్యెడిన్॥ 35

చ॥ సమరములెత్తి మోగలు బిజాపురసేనలు దారసిల్లఁ, బాం
తము లలవారి యొత్తిడి వెతకబడకుండఁగ నీభుజాపటు
త్వమ శరణంబు : వారు తమపక్షమువాఁ డనుకొన్న, నీవు ని
క్కమ మనపక్షమౌట నిటఁ గల్గదు గీ, డటు నేనుబోయినాఁ॥ 36

తే॥ పలుకుతీపైన, మది హలాహలము నమలు
కఱకు మోగలు చెలిమి నేమఱఁగఁబోకు :
మచటినాకు నీసాయ మేదైనఁ గలుగు,
నిచటినీకు నే దూరమౌటెఱిగి చొరుము”॥ 37

సీ॥ అని వారి వీడ్కొల్పి, తనరాక వచియింప
నచటిరహస్యంబు లరసి తెలుప
రఘునాథబల్లాలు రయమునఁ బంపించి,
స్వయముగా దుగ్గరక్షణము లరసి,
వైవతారాధ నోత్సవములు వెలయించి,
మంగళాచార ధర్మములు నడిపి,
శ్రీభవానికి మ్రొక్కి, జీజియాదీవనల్
శిరమునఁ గొని యామెసెలవుఁ బొంది,

తే॥ పంచశత మృశ్వసేన - కాల్బలము వేయి
నడువ, నంగరక్షకులు తానాజిమొదలు
పదుగు రేతేరఁ, దనయు సాంభాజిఁగూడి
యరిగె శివవిభుం ‘డాగ్రా’ ప్రియాణ మెంచి॥ 38

చ॥ పురమునువీడి ప్రాంతములఁ బోవుచునుండఁగఁ బాదుషాహియు
త్తర మిటువచ్చె “నీ వనుమతంబున వచ్చుట వింటి, మందుకై
తెరువున కొప్పుతీరులు విధించితి, మింపున ర” మ్మటంచు; నిం
తరసి శివప్రభుండు ముదమందుచు ముందుకుసాగె వేడుకన్॥ 39

ఉ॥ “సాహస ధైర్య శౌర్య గుణసాగరుడై నిజదేశ వైభవో
న్నాహ కుతూహలంబున రణంబు లొనర్చి, జయేందిరా వరా
రోహ కరంబువట్టు చతురుండు శివుం డిటువచ్చె” నంచు ను
త్సాహముతో జనుల్ జనపదంబుల మూఁగిరి కాన్కలిచ్చుచున్॥ 40

ఉ॥ వారలభక్తి మెచ్చి పరివారముతో ‘నవరంగబాదు’ కే
తేర, నొకింతమేర పరతెంచి యెదుర్కొనుతీవితో సుబే
దారుడు పాదుషాయనుమతంబునఁ గాన్కలు లక్షరూప్యముల్
గారవమొప్పఁగా నిడినఁ గైకొనుచున్ శివుఁ డేగె మీఁదటన్॥ 41

ఉ॥ పావన నర్మదానిల సభాజితుడౌచు, నగస్త్యవా క్షరీ
భావిత వింధ్యనిర్గమన బంధురుడై, మధురాపురంబునన్
దేవకిసాగనంపు వసుదేవునితోఁ జెఱసాలఁ జూచి, బృం
దావన బాలకృష్ణు చరితంబులఁ జొక్కుచు నాపయిన్ జనెన్॥ 42

ఉ॥ తా నిటురాక - పెక్కుశపథంబులతో జయసింగు పంపుచోఁ
బూనిక - పాదుషా మనసుపోకడ - కొల్వునఁ గల్గఁబోవు స
మ్మాన - మొకంట రాఁగల ప్రమాదము నెన్నుచుఁ బోవుచుండ, నా
గ్రా నగరాగ్రలక్ష్మి శివరాజునకున్ గనుపట్టె దవ్వులన్॥ 43

ఉ॥ అంతకుమున్నె యావనధరాధిపు నానతిపైనఁ దత్పుర
ప్రాంతమునన్ శివప్రభునిరాకకు వేచిన పాదుషా చమూ
కాంతులు - రామసిం, గొక మొగల్ సరదారుడు - చేరవచ్చి య
త్యంతము సత్కరించి విడియన్ గొనితెచ్చిరి గౌరవంబునన్॥ 44

తే॥ కోటవెలుపల రమణీయకూటమైన
‘జయపురపు రాచమేడ’ లో సపరివార
ముగ శివప్రభు విడియించి, తగుసపర్య
లరసి చనిరి వా రధిపతి కెఱుకసేయ॥

—❖— శివాజీ పాదుషాకొల్వున కేగుట —❖—

మ॥ మఱునాఁ డింద్రసభా సమగ్రసుషమా మర్మస్పృశాస్థాన ము
దిర సింహాసనమందు నోలగమునన్ డిల్లీశ్వరుం డుండ, నం
బరురాట్మానుఁడు రామసింగు చెలియై మార్గంబుఁ జూపింపఁగా
నరుదెంచెన్ శివరాజు సైన్యయుతుఁడై యాస్థానమున్ జేరఁగన్॥ 46

సీ॥ సామంతభూకాంత చతురంగ సంకుల

ద్వారదేశమున సేవకుల నిలిపి,
తురగ దంతావ లోద్ధుర వీరభటరాజి
రక్షిత కక్ష్యాంతరములఁ గడచి,
యధికార తారతమ్యక్రమ స్థానగౌ
రవ యతోద్యోగివర్గముల దాటి,
పార్శ్వద్వయోపాంతభాగ భద్రదాసనో
త్తంసి తామాత్యసత్తములఁ దఱిసి,
తే॥ సింహగమనముతో రామసింగువెంట
ధీర గంభీర ముద్ర నేతెంచుచున్న
శివపతినిఁ జూచి యకారంగజేబు “రమ్ము —
రమ్ము శివరాజు” యని యాదరమ్ముఁజూపె॥ 47

ఉ॥ శ్రీ మేరుశిఖా సువర్ణమగు మేలిమిగద్దియనుండి పాదుషా
వారకపిల్వ, సాంబుని భవానినిఁ దండిని మొక్కునట్లు ము
మ్మాటు ‘సలా’ మొనర్చి, నవమాక్తిక రత్న సువర్ణ ముదిరికా
వారముఁ గానకవెట్టుచు శివప్రభుఁ డొండొకతీవి నిల్చినన్॥ 48

§ “Sabhasad says that Shivaji made a triple salam reconciling himself to the act by mentally devoting the first bow to the god Sambhu Mahadev, the second to the goddess Jagadamba and the third to his father Shahji.”

Page 276, N. S. Takakhav.

మ॥ ‡ అనుసంధింపుచుఁ బాదుషా కొలువుమర్యాదల్ విడంబింపఁగాఁ
గనుసన్నన్ గనె రామసింగు; నతఁడన్ గర్తవ్యమున్ జేయువం
తున గుఱ్ఱంబులకైదువేల కథినాథుల్ నిల్చు కఠ్ఠాంతరం
బున నిల్పెన్ శివరాజుఁ, దా నచటియొప్పుల్ వేఱ వర్ణింపుచున్॥ 49

చ॥ ‡ జరుగుచునుండె నేబదవ జన్మదినోత్సవ మప్పు యావనే
శ్వరున; కతండు రత్నముల బంగరునన్ దులఁదూఁగి, యందు నం
దఱకును దన్మహాధనము దానముసేయఁగ నుండె; నిట్టి సం
బరమునఁ బలకరింపర శివప్రభు నెవ్వరుగాని కొల్వినన్॥ 50

ఉ॥ ‡ తీఱనిసందడిన్ మునిఁగితేలెడి కొల్వ కెఱుంగరాకయే
మీఱెడుకాల మొక్కొకనిమేషమునన్ దనయునికి పోల్చికొం
చూఱటఁబాసి, యంతటి నిజోన్నతి నేఁ డధమంబుగా - నహం
కార తిరస్కృతం బగుటగా శివరాజు మదిన్ దలంచుచున్॥ 51

ఉ॥ ఇంతటినాఁటినుండి యొరు నెవ్వనినేఁ గొలువంగఁబోని సి
ద్ధాంతము నామతించిన స్వతంత్రుఁడు, గద్దియనెక్కి మంత్రీ సా
మంతుల కాజ్ఞ సేయఁగల మంతునఁ బొల్చు శివప్రభుండు నేఁ
డింత యగౌరవంబును సహింపక వెచ్చనికన్ను విచ్చుచున్॥ 52

తే॥ “ఎంతవేడుక లున్నఁ, దా నెంత సార్వ
భౌముఁడైనను, దన కెంతబలఁగ మున్నఁ,
బిలువనంపినమర్యాద కొలువునందుఁ
దలఁపఁడో! పాదుషా యేమిదలఁచినాఁడో!॥ 53

ఉ॥ అండకుఁజేరఁగా ధనము లంపుచు, బై నిటు మాటిపోవుచో
నొండొక కుచ్చితం బతని కుండకపో, దదియున్న గొల్వినం
దుండుటయెట్లు - వేఱుపడి యోసరిలన్ జనుటెట్లు? ధర్మవీ
రుండనురీతి కార్యచతురుండనుఖ్యాతియుఁ బాయుటొప్పునే!॥ 45

చ॥ ఒదుఁగుట నాకుఁ గానిపని; యుద్ధతి రేఁగినఁ గార్యహానికిఁ
గుదురగు; నైన దాని ననుకూలముసేయ భవాని యున్న; ది
య్యదన శివప్రభుండు వితతాత్మబలంబున వీరపీఠమున్
బొదువక మానఁ” డంచుఁ దలపోసి, తనున్ దనపంక్తిఁ జూచుచున్॥

ఆ॥ వె॥ చెంతనున్న రామసింగు నీక్షించి “యీ
వరుస నున్నవారి పరు వదెంత?”
యనుచు నడిగి, యాతఁ “డైదువేల్ గుఱ్ఱపు
దండువొర” లనంగ, దానఁ గినిసి॥

56

ఉ॥ త న్నొకడైదువేల సరదారునిఁగాఁ గొలువందు నిల్పుచున్
జిన్నతనంబుఁగూర్చె ననుచిచ్చునఁ గ్రాఁగు నెడంద మోమునన్
గన్నుల మిణ్ణులుల్ గురియఁగా వెడఱొమ్మున వీఁగి, ధీర గ
ర్జ న్నవమేఘమై కుడికరంబునఁ గొల్పును మూదలింపుచున్॥

57

శా॥ “ఏమేమీ! శివరాజు - దక్షిణజగం బేకైకవీరక్రమో
ద్దామప్రౌఢిమ గెల్చుమేటి యిపు డీదర్బారునన్ నిల్చువాఁ
డై మూల్యంబున నైదువేలసరదారై కొల్వకాడయ్యెనే?
యీ మర్యాదల కొగ్గి నిల్వవలెనే యే మిందుఁ గై మోక్షులన్॥ 58.

సీ॥ ఏ డెన్నిదేఱులవాడు మాసాంభాజి

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నేతాజి మా చమూనేతలలో మేటి

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నని వానికోడి వీఁగిన రాయసింహుండు

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నట్టిసర్దారుల కధినేత శివరాజు

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,

తే॥ నిదియ కాబోలు నంతరు వెఱుగురీతి!

యెదుటిపరువము మన్నించు చదురులివియె!

ననుఁ బిలువఁబంచి యిటు చిన్నతనముసూపు

పాదుషాడెందమున నెంతపదను గలదొ!!

59

మ॥ † జయసింహుం డటు లాడుతుమి? మది మెచ్చన్ జేయఁగాఁ బాదుషా
నయగారంబులు వ్రాయుతుమి? యెదురై నన్నిందుఁ దోడ్చేర నిం
త యుదాసీనతఁ జూపుతుమి? సభ సత్కారంబు లిట్లేమి? సుం
త యుదారంబుగఁ బల్కరించు తెఱఁగైనన్ బాదుషా యెల్లఁడో?॥ 60

ఉ॥ ధీ తల్లికిఁ దండ్రికిన్ స్వగురు దైవతకోటికిఁదక్క నన్యుఁ డే
బల్లిదుఁడైనఁగాని తలవంపని నేను నమస్కరింపఁ, దా
నుల్లసమందకున్నఁ దలయాపుననే బదులీయరాదో? యీ
యెల్లమి నాత్మయుండి కనులుండియు సభ్యుఁ డెవండు మ్రింగెడున్?॥

ఉ॥ అంతులొసంగి నన్ బిలువనంపి యగౌరవ మిట్లుసేయఁ దా
నెంతటివాఁడో! దక్షిణమహీ తతహైందవ వీరనేత నే
నెంతటివాఁడనో! యెఱుగఁడే - యెఱుగన్ బనిలేదె? యిందు సా
మంతులు సైన్యనాయకు లమాత్యులుగా నగు మీ రెఱుంగరే?॥ 62

చ॥ నియతివిధానమున్ మిగులనేరక యాఁదలవంచి కొల్వకాం
డ్రయి తనుఁ గొల్చుమాత్రమున హైందవవీరు లుదారశౌరవో
చ్ఛయమును బాసిరే? స్వకుల జాతి మత ప్రభుతా పరాక్రమో
దయములు రూక కమ్ముకొని దాసపదంబున దోసిల్లొగ్గిరే?॥ 63

† Page 272, N. S. Takakhav.

† "No costly present, no high title, no kind word even, had followed his bow to the throne." P. 85, Aurangzeb.

§ "His spirit could not bear such humiliation as the other Umrahs to wait at a distance with their hands before them, like mutes." P. 85, Aurangzeb, Vol. IV. Sarkar.

తే॥ అఖిలభారత ధర్మసింహాసనమునఁ

గాలుమోపుచు, హైందవ గౌరవంబుఁ

దలనుమోయక యటకాలఁ దన్నినైచు

నవమతిని సైఁపనేర్చు హైందవుఁడు గలఁడె?॥

64

చ॥ ప్రియమునఁబిల్చి నన్ బరిభవించినవాఁ డొకసాకువెట్టి దు

ర్ణయ మిటు కొల్వవారికయినన్ గలిగింపఁడె? యాత్మగౌరవ

క్షయమున కొగ్గి మ్రగ్గి మనఁగా నెవఁడెంచెడి? దానొకండ యే

మయి యిలనేలు రాజు - స్వజనాదరణంబును గాలఁదన్నినన్?॥ 65

తే॥ పాదుషా యొక్కఁ డొకమాట పల్కకున్నఁ

గొదవ మాకేమి? తన కేమిగొప్ప గలదు?

నమ్మి కొలువున్నవారి మనంబులందు

మేలుకొనుఁగాక యిర్వుర మేలు కీడు”॥

66

మ॥ అని గర్జించు శివప్రభున్ గను మొగంబై, ‘యేమియే’ మంచు, ‘నా’

ననియున్ ‘గా’దని వాతెటల్ గదుపుతీరై, కొల్వ మాగ్తోసె; వే

గనులన్ జూచియుఁ జూడలే దనుకడంకన్ బాదుషా “యేమియే”

మని ప్రశ్నింపఁగ, రామసిం గుచితవాక్యారంభుఁడై యిట్లనెన్॥ 67

మ॥ “అమృతప్రాయ దరీ ఝరీ విపిన సహ్య సైవరసంచార ధీ

ర మహారాష్ట్ర మృగేంద్రుఁ డీ యవనసమ్రా డంచితాస్థాన దు

ర్దమ సమ్మర్ద నిదాఘదాహ లుళిత ప్రత్యగ్ర ధూమాయితాం

గములన్ గర్జిలసాగె, శీతలకటాక్షం బిందు సారింపుఁడి!”॥ 68

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా వికలితాశయుఁడై “యిపు డేమిసేయ నే

యనువునమాటునో” యని యపాయ ముపాయమునెంచి, కూర్మిఁజూ

పినయటు “సేద దీటుటకు వే గొనిపొండు నివేశభూమి” కం

చని విడియం బొసంగె; విభునానతిఁ గైకొనె రామసింహుఁడున్॥ 69

తే॥ ఒక్కజడివాన వెలిసిన యొప్పు మిగులఁ
బాదుషాకొల్వు గంభీర భావ ముద్ర
స్తిమితమైయున్నఁ, గనులలోఁ దీవరించి
ఫాలముల నాడె శబలిత భావ చపల॥

70

చ॥ కొలువున వారువారు దమకుం దగురీతిఁ దలంచుచుండ, నా
పులమనువారు డగ్గటి “ప్రభూ! తమకొల్వున నిట్టులాడు నా
బలియు నెడందలోఁ గలవు పాములు; వానికి బైట రాకవో
కల కెడమిచ్చుచో నిజముగాఁ బెనుపుట్టలు పుట్టుఁగొల్వునన్”॥ 71

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా యిది యథార్థ మటం, చతఁ డెందుఁ బోవనే
రనియటు కాపుసేయఁ బురరక్షకుఁడైన ‘పొలాదుఖాను’ కా
జ్ఞ నొసఁగి, “మాటలాడఁదగు సంగతులన్నియు రాయబారితో
ననుపుము, నీవు రావలవ” దం చెఱిఁగించె శివాజి కొయ్యనన్”॥ 72

తే॥ ఇంత యెఱిఁగి శివప్రభుం “డిండు మోస
మేదియైనను గలుగకపో” దటంచు
జాగరూకుఁడై, జరుగు బాగోగు లరయఁ
బాదుషాగారి కిటు కమ్మ వాసి పంపె॥

73

మ॥ తమ యాహ్వానమువెంట వచ్చితి; ముదాత్తంబైన యాగ్రాపురీ
కమనీయత్వముఁ జూచికొం చిచటనే కాలమ్ము చెల్లించు యో
గము లే; దట్టై బిజాపురంబు మసపైఁ గాల్చివీ గర్జించి రా
జ్యమునెల్లన్ గొననుండె; నిత్తటి సవశ్యం బేము పోఁజెల్లబే!॥ 74

చ॥ పిలిచినకూర్చికిన్ నిలువఁబెంచుచు, మున్ను వచించినట్లు మా
కలవడనున్న ‘దేశముఖి’ హక్కులతో నధికారమిచ్చి నీ
డొక్కలుపుడు; పోవునట్లై రిపుకోటిపయింబడి పాటఁదోలి, మీ
తలఁపున కెక్కు చందమున దక్షిణరాజ్యములన్ జయించెదన్”॥ 75

చ॥ అను శివరాజును తరము నందుచు, నప్పుడ పాదుషాహి కొ
 ల్వునఁ దగువారిఁ గూర్చికొని పొందికలఁ దలపోసె; వార లా
 తనిగుణముఁ బ్రవర్తనముఁ దప్పుగఁజూపుచు వేలువేలు తోఁ
 చినయటు లాడి; రంతఁ బరిశీలనసేయుచుఁ బాదుషా యనె॥ 76

ఉ॥ “ఆతనిఁ బిల్వఁబంచితి సహాయముఁగోరి, సహాయ మెంచియే
 యాతఁడు వచ్చె; ద్రోహ మనునట్టిది యిర్వురయందుఁదోప; దే
 మాతని సత్కరింపమి యథార్థమమైనఁ దిరస్కరించు సం
 కేతము లేదు; లేనియపకీర్తి పయింబడు తేమనవలె॥ 77

ఉ॥ సందడివేళయాట నొకసత్కృతి తప్పినయంతమాత్ర నీ
 తుందుడుకేల? తాను బలధూర్వహుఁడైనను సార్వభౌముకొ
 ల్పిందున నుండు తెంచవలదా? యతఁ డాడిన పల్కుపోకడఁ
 ముందును వెనకఁ గొన్ని తెరబొమ్మలస్త్రపు గల్గిల్లు దోపదా?॥ 78

ఉ॥ ‡ అంతయుఁ బట్టిచూడ నసహాయుఁ డతం డనఁ గాదు; నేడు సా
 మంతులు సిక్కు లాఫ్ఘనులు మార్కొనుచుండిరి పొంచి; యీసభా
 భ్యంతరమందె మాపలుకులాడుచు వానికిఁ దోడుసూపు కా
 లాంతకు లుందురేమొ! యిదియంతయుఁ దంత్రముగాఁ గనంబడు॥

ఉ॥ * ‘హాని ఘటింపఁబోని తెఱఁగారయుచుఁ శివరాజుఁ బంపినఁ
 గాని బిజాపురంబణఁపఁ గా’ దనియెఁ జయసింహుఁ; డా దిలే
 థానుఁడు తద్విరోధ పరికల్పన లెన్నుచు ‘బ్రాణహాని సం
 ధానముగూడఁ బోలు’ ననె; దత్త్వవినిర్ణయ మెట్లుసేయఁగె॥ 80

‡ “... He (Aurangzeb), therefore, came into conflict with the Hindus, the Afghans and the Persians, all of whom he hated alike.” Page 232, ‘Muhammadan India’

C. S. S. Chari & M. S. R. Aiyangar.

* Pages 180 & 181, J. N. Sarkar.

ఉ॥ ఆతని దుండగంబు విని యంతిపురంబునవారుగూడ న
 ప్రితి సయిస్తఖానునిచరిత్రముఁ బలుకుచుఁ ‘దానుదానుగాఁ
 జేతికిఁజిక్కువాని నెడసేయుట తప్పును ము’ పుటంచు ని
 ర్భితి వచింపసాగి; రిటు పెక్కుతెఱంగులఁ జిక్కు లేర్పడె॥ 81

ఉ॥ కావున నన్నియున్ దరిచి కార్యము గొందము; సతకరించి స్వే
 చ్ఛావిధిఁ బంపరాదు, పెనుసంకెలకుఁ గుఱిసేతగాని హ
 త్యావిధిగాని గూడదు; నయంబున నీచెఱసాల నిట్టులే
 కావలి గట్టిగా నిలిపి కాలముఁబుచ్చినఁ దేలు నన్నియు॥ 82-

తే॥ పరిసరంబుల మార్పులఁబట్టి, నాటి
 కవసరోచిత మార్గంబు లరయవచ్చు;
 ‘గ్వాలియరు’ గాని ‘కాబూలు’ గాని పంప
 వచ్చు; నొదిగినచో మేలుపఱుపవచ్చు”॥ 83

సీ॥ అని తననిర్ణయంబును చెల్పి పాదుషా
 శివపతి కిటు వార్తఁ జెప్పిపంపె,
 “నీ వచించినదెల్ల నిజమైన, నీ తలం
 చినయంతవేగ నిన్ననుపఁ గాదు,
 దక్షిణదండయాత్రలఁ బూర్తిసేయఁగా
 వలసిన సర్దార్లఁ బనుపుసేతు,
 మటుపై నీకోరినటు సతకరింపుచు
 సెలవిత్తు, మందాక నిలువవలయు;”

తే॥ ననుచు బదులిచ్చి, “శివపతి నందు నిందుఁ
 గదలకుండ, నెవ్వ రట మెదలకుండ
 రాకవోకల బంధించి రక్షసేయు”
 మని పొలాడ్డాను కుగ్రాసనము లిచ్చె॥ 84-

చ॥ పదపడి రామసింగునకుఁ బాదుషహా యిటు దెల్పె “నీ వెఱుం
గుదువు శివాజివర్తనము గొల్పున, వాఁ డధికప్రసంగముల్
గదుపకపోడు, నీ వతనికార్యములందున భాగహారి వ
య్యెద, విదియెంచి కాచికొను మేమట, కాతఁడు జాఱకుండఁగన్”॥

చ॥ అనుటయు రామసింగు బదులాడఁగఁజాలక ‘చిత్త’ మంచు వీ
డొకని, యిది తండ్రికిఁ దెలిపి కొంతమెలంకువనుండఁ; బాదుషా
యనుమతినీక కాపుగడ నంతకునంతకుఁ బెంపుసేయుటన్
గని శివరాజు దైవికవికల్పములన్ దలపోసె నీగతిన్॥ 86

— శివాజి చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁ జేరుట —

చ॥ “అనుకొనినంత యైన, దిక్పై నను గాఁగలయంతదాఁక దీ
నినిఁ జననీక మేలొకనుట నేరిమి; మానవుసర్వశక్తి మిం
చినవిధి యేదిసేయు - నదిచెల్లు; స్వతంత్రతలే కహంకరిం
చిన నను దైవ మీకరణి శిక్ష - పరీక్ష యొనర్చునేమొకో!॥ 87

ఉ॥ యావనసార్వభౌము మరియాద లెఱింగియు సాహసించి నే
నీవిధి రాక తప్పనుచు నిప్పుడుదోచెడుఁ గాని, తప్పుగా
భావము సమ్మతించదు; విపత్తులకున్ వెనుకాడి సాహస
శ్రీ విడువాడు లోకహితసిద్ధిఁ దృణంబుఁ గదల్పనేర్చునే!॥ 88

ఉ॥ ఎన్నఁడుఁగాని నాజతన మిట్లు నిర్భక్తమై ప్రతీపమున్
గన్నది లేదు, కంటఁబడుకార్యము కాలికిఁ జేతి కందఁబో
కున్నది లేదు; నేఁడు సనుయోచితమా నొకతాల్మి లేక, యాఁ
కొన్నటు కొల్వులోన దుడుకుంగొను టింతకు మూలమయ్యెనో!॥ 89

చ॥ అవు, నటు కార్యవాది బిరుసాడఁగరా దనుటొప్పు; నైన మా
నవుఁ డొకమానవంతుఁడు తృణంబుగఁ దా నగునప్పు, డాత్మగౌ
రవమున కగ్గిలోఁబడక ప్రాణభయంబునఁ బ్రాకులాడఁ : డి
ట్లవుట స్వభావ, మెంతటిమహాత్ములొ దాని జయింపఁగావలెన్!॥ 90

సీ॥ అప్పుడుఁగూడ నే నరసితి సమయంబుఁ,
 బాదుషామది వేఱుపాటుఁ గంటిఁ,
 బిలుపులోఁగలకూర్చి తలఁపులో లే, దెదు
 గొనుటలో విడిదిలోఁ గనఁగలేదు,
 కొలువులో 'ర' మ్మని పిలుచుటేగాని తీ
 యనిమాట తగినమర్యాద లేదు,
 సముచితస్థాన పీఠము లీగి లేదు - చే
 తులుగట్టికొను నిల్వకొలువెగాని,

తే॥ యింత విషమించు పాదుషా యెట్టిమేలు
 సేయుఁ - దఱివేచి తఱిమి శిక్షించుఁగాని!
 యని యెఱిగి, వారి కొక్కింత యదుపుఁగొలిపి
 వెడలిరా, భేదతంత్రంబు నుడువవలసె॥

91

చ॥ అది యొకయెత్తు, మెత్తవడినందున మేలిమిలేదు, రేఁగుచున్
 గొదకొనఁ బాదుషా కినిసి కొల్విననే చెఱఁబట్టవచ్చు; ని
 ట్లొదవిన చిక్కులో నొకరినొక్కరు నమ్మఁగఁబోని భేదముల్
 మదిఁ గలిగించి, వట్టి యనుమానపుఁజ్జీకటిఁ గొల్వఁదాటితి॥ 92

ఉ॥ అంతటికొల్వులోన నెదురాడినతెంపు దలంచి, యందులో
 నెంతరహస్యమో తలఁచి యిప్పటికిన్ ననుఁ జెనకలేర వా;
 రంతియగాక నేఁ దలఁచినట్టిపనిన్ గొన నింతకంటె వే
 అంతర మబ్బదంచు సమయమ్మును వమ్మొనరింప కాడితి॥ 93

చ॥ ఇటుగన నేనువచ్చుటయు నిందలికార్యము తప్పుగాదు; న
 న్నిటు జయసింగుపంపునపు డింతయుఁ దా మదినెంచి 'మోసగిం
 చుట కిటుసల్పెనో' యనుట చొప్పుడ, దాతఁడు యుద్ధభూమి ను
 ద్భటుఁడగుఁగాని జాతిమత భంగములన్ దలపెట్టఁ జెన్నఁడు॥ 94

చ॥ తనబలమున్ బ్రతాపమును దద్దయుఁ బెద్దగ నుత్సహించి, ‘సీ
కెనయగువాఁడు లేఁ’ డనిన నెంతయునుబ్బు నమాయికుండు గా
వునఁ దనమాట చెల్లునని పొమ్మనెఁగా, కవురంగజేబు తెం
పునఁగొని నన్నుఁ దన్నుఁ దనపుత్రకు మ్రింగునటం చెఱుంగునే!॥ 95

ఉ॥ ఆతఁడు వంచకుండనుట యర్హముగా; దవురంగజేబు కా
ర్యాతురుఁ డాత్మలాభ మరయన్దగదా? యిట దోషియెవ్వఁ? డీ
భూతకథాప్రసంగములఁ బ్రొద్దులువుచ్చక భావికార్యమున్
జేతు, నదృష్టలక్ష్మీ కుడిచేతికిఁ జక్కిలిగింత గొల్పుచున్॥ 96

చ॥ పొగయును వేడియున్ బరిసిపోవకము, న్నవురంగజేబు డా
బుగఁ గనుదోయి విచ్చుటకుమున్నగ, నొక్క రహస్యతంత్రమున్
బొగచి బలంబుతో నెగిరిపోయెదఁ గన్నులుమూసి; యింతయున్
ముగిసెడుదాఁక నాజతనమున్ విధి యొక్కఁ డెఱుంగుఁగావుతన్॥ 97

సీ॥ అనియెంచి శివభూపుఁ డవురంగజేబున

కపుడ యీరీతి విన్నపము లంపెఁ,

“దమయాజ్ఞ వచ్చునందాఁక మే మీపట్టి

ణమున వసింప సిద్ధముగ నుంటి,

మిచటి శీతోష్ణాదు లింతయుఁ బడక మా

సైనికులందఱు జబ్బువట్టి,

రందున వారువో ననుమతి నిప్పింపుఁ,

డదిచాలు, మామాట యరయుఁ డవల”

తే॥ ననెడు విన్నప మంది, “సైన్యములులేని

యితని లోఁగొంట సుకర” మం చెంచి యపుడ

యనుమతినిఁ బంపెఁ బాదుషా; యదియ తనకు

మివుల ననుకూలమని యెంచె శివవిభుండు॥

చ॥ అవల శివాజి సైన్యపతులందఱితోఁ బయనంబు వల్కి, “యి
ట్లవుటకు విన్నవోకుఁ, డిదియంతయు మీఁదట మేలుగూర్పు; మే
మవసరమెంచి మీ చనినయవ్వలఁ దోడనె వత్తు” మంచు నా
స్తవచన మాడి, ముఖ్యులగు తానజిదాదుల నొంటిఁ జేర్చుచు॥ 99

తే॥ తన ప్రయత్నము, దానికై తగినవెరవు,
లందు మెలఁకువ పొందిక లంతుదెలిపి,
వలయుధన మిచ్చి వేర్వేట వంతుగొలిపి,
సంతసముఁజూపి యందఱ సాగనంపె॥

100

ఉ॥ కొందఱమాత్ర మందుఁ దనకుఁ బరిచర్యకు నిల్పికొంచుఁ, గొ
ల్వందునఁబెద్దలుఁ బురమునందలిపెద్దలు మెచ్చునట్లు - తా
నందఱితోడు కోరికొనినట్లు నటించి, శివుండు నేర్పుమై
నందఱఁ గన్నుమూసి హృదయంబును డాసి మెలంగె నచ్చట॥ 101

చ॥ దినము భవానిపూజలు విధించెడు వేడుకలంచు, భూసురా
ర్చనలు సుమంగలీసుపరిచర్యలు పండుగు లంచు, దీఱు తీ
యన ఫలసంతతుల్ వివిధమౌ మధురమ్మగు పిండివంట లె
త్తిన పెనుబుట్టలఁ విలిచితీయు శివప్రభుఁ డాదరమ్మునన్॥ 102

మ॥ ప్రతిసాయంతనముఁ శివాజి ఘనులౌ బైరాగులఁ భక్తులఁ
యతులఁ బిల్వఁగఁబంచి, పండ్లు మధురోపాహారముల్ పంచి య
ర్చితులఁ జేసి, మిఠాయిపండ్లపుటికల్ చేసేత నంపించు నా
దృతి నుద్యోగుల కందుఁబెద్దలకు ఖ్యాతిఁ బ్రీతిఁ గాంక్షించుచు॥

మ॥ తన కెందుఁ బ్రతికూలముల్ నిలిచినఁ దా నింత శంకింపన
ట్లనుకూలంబులు సేసికొంచు, జెఱయే నాకంబుగా మార్పు నా
తని యకాదార్యము ధీరసాహస ముదాత్తత్వాంతి వేఱొక్కచోఁ
గనమంచు విసమంచు డెందములు పొంగఁ బల్కి రా భూజనుల్॥

చ॥ ‡ తనపయిఁ బాదుషా బిగువుదప్పని యాజ్ఞలు వెట్టుచున్న, వే
గను తెసకొల్పి రక్షకులు కావలియున్న, శివప్రభుండు దే
నిని గమనింపనట్లు - తన నిర్గమనంబు దలంపనట్లు - నిం
డినమది నుండినట్లులె నటించి దినమ్ములు వుచ్చెఁ గొన్నిటిన్॥ 105

సీ॥ 'దాన ధర్మములు భవానిపూజలె గాని,
తప్పించుకొనుదారి తలఁపఁ' డనియు,
'జనులకు నుద్యోగిజనుల కీతనిపైన
గౌరవాదరములు ఘనము' లనియు
దలపోసి పాదుషా తన్ను దండింపలే
కదను నిరీక్షించు టది యెఱింగి,
కఠినమ్ముగాఁజూచు కావలివా రిప్పు
సడలి, పైపైబోవు సరణి యెఱిగి,
తే॥ తాను వెడలిపో నిది మంచితరుణ మనుచు,
శివవిభుఁడు కార్యముల నెల్ల సిద్ధపఱచి,
తనకు 'జ్వర' మని, యెవరైనఁ దన్నుఁ బలుక
రించరా దని యెఱిగించి, మంచమెక్కె॥ 106

ఉ॥ అంతటి వీరుఁడై సకల యావనరాజ నిగూఢ గాఢ మ
ర్మాంత నికృంతనప్రవణుఁడై, సచివాప్తక సైన్యనాథ సా
మంతులు గొల్వఁ గొల్విన సమగ్రరమా రమణీయుఁడైన తా
నింతటితన్నుఁ జూచికొని, యెంచె మదిన్ శివభూపుఁ డీగతిన్॥ 107

‡ "Repeatedly Shivaji declared openly that he was very happy at Agra ... that he was content to lead a restful, indolent life. ... This made Aurangzeb believe that Shivaji would now stay on without further trouble."

Adi K. Sett. - The Hindu, Sunday, April 2, 1939.

- ఉ॥ “దైవము కన్నువిచ్చెనని తా నటు గంతులువేయుచో, నహం
భావము కన్నుమూసి యశుభమ్ములఁ ద్రోయదె! తప్పికొంటకున్
జేవగలాఁడె తా! నమృతజీవనమా తొలికాటువానకున్
భావము పొంగుఁగా కశనిపాతము లెంచక సంచరింతురే॥ 108
- ఉ॥ ఏమియులేని నేను బలుపెక్కిన గా జగుటేమి, శాత్రువ
స్తోమ మడంచుటే! మిపుడు తోడటి యీచెఱసాల నిట్టులై,
యేమియులేనివాఁడ నగుటే, మిదియంతయు దైవలీల! యి
ట్లే ‘మఱియే’ మటన్న బదులిచ్చు నెవం డిటఁ జీకటింటిలో!॥ 109
- ఉ॥ నాలుగుమాసముల్ గడచె నా జననీ పదసేవ లేక, మ
త్పాలిత జన్మభూమికి సపర్యలు లేక, మదాప్తకోటితో
నోలగ మీక; నన్నుఁ దనయున్ జెఱలో నుడికించుచున్న యీ
కాలము గర్భవాసనరకమ్మునకున్ బ్రతియై కలంచెడున్॥ 110
- ఉ॥ ప్రేవులచిక్కులో నుదరపేటికలో మలమూత్రరక్త మాం
సావిల గర్భకోశమున నాఁకలిదప్పులకున్ దపించి, రాఁ
బోవఁగఁ దీరులేక పదముల్ కరముల్ విదిలించుచున్న మా
యావృతజీవుఁ డెంత యురియాసునో బైటిజగమ్ముఁ జూడఁగన్॥ 111
- ఉ॥ ఈయురియాట దీఱఁగలదే తనయంతన? యంతదాఁకఁ గ
న్మాయఁగవచ్చునే? యవనభూపతి యెప్పుడో చిత్రగుప్తుఁడై
వ్రాయఁడె? గర్భరక్షణకుఁ బంపు నె చక్రము నేడు శౌరి? నా
యాయువుతోడ హైందవధరాభ్యుదయంబు దొలంగు టొప్పునే?॥
- స॥ ఇకఁ దడయంగరాదు; తనయేపున గర్భము నిర్గమించి బై
టికిఁ దలచూపు సర్భకువడిన్ బొనుండి విముక్తిఁగాంతు; ని
దుకుఁ దగుసాయ మేవయిపు గోపదు, మంతరసానిశూద నే
వకజన సౌఖ్యదాయని భవానియె కానుపు సంతరించుతన్॥ 113

సీ॥ 'శివరాజు నేడు దక్షిణభూమి మఱచినాఁ'

డనునమ్మకం బెందు నలముకొనియె,
నారంగజేబు నన్నసమ్మఱగా నెంచి
కనుమూసి కడునమ్మకమున నుండె,
గావలివారు నాకాన్క-లఁ దనిసి బు

ట్టలఁ బరీక్షింపఁగా నలసులైరి,
సంకేతములవెంట జాగరూకత మించి

నాసేవకులు వేగునడుపుచుండి,
తే॥ రిది సమయ" మంచు శివరాజు పదనుమీఱ
సకలసన్నాహముల నెందు సంతరించి,
కనులఁ దెరఁగట్టు మసకచీకటులు ముసరు
నొక్క-మునిమాపు వెడలిపో నుద్యమించె॥

114

సీ॥ తనవంటివాఁడు నచ్చినబంటు 'హీరోజి'

యనువానిఁ దనతల్పమునకుఁ జేర్చి,
తన ముద్దుటంగి మాతనివేలఁ గనిపింప
నిలువెల్లఁ దనసాల్వు నెఱయఁగప్పి,
యాషధం బుపచార మరయఁగా నొకబంటు

వాఁకిటియందఁ గావలిగఁ బెట్టి,
“యజమానుఁ డిపుడె కన్నఱమోడ్చె, నెవ్వరే
నరుగరా” దనునట్టు లాజ్ఞసేసి,

తే॥ పండ్లబుట్టల నొకట సాంభాజి నునిచి,
మఱియొకటఁ దా నొదిగి పండ్లు మాటుపఱచి,
ఫలములు మిఱఁగాయి రక్షకుల్ పంచుకొనెడు
సంబరము నెంచి శివరాజు నైగఁజేసె॥

115

చ॥ అనుదినరీతి బుట్టలు రయంబున మోయుచు సేవకుల్ భరం
బని వెలిదోపసీక, మనమందున జంకును గొంకు లేక చ
య్యనఁ జని; రిట్లువోవుట క్రమానుగతంబని రక్షకుల్ - పురం
బునజను లూరకుండి; రిటు బుట్టలు సందులగొందులన్ జనెన్॥ 116

చ॥ నగర బహిష్కలంబు విజనంబగుపట్టునఁ బండ్లబుట్టలన్
దిగి శివరాజు పుత్రకుని దింపి, నిజానుచరాళి వేటువే
టుగ వెనుదాఁకఁ - దాను గొమరున్ గొని వేటుగఁబోవ - నందఱున్
దగు నొక-చోటఁ జేరఁ గరదల్ వివరించి కదల్చెఁ బైనమున్॥ 117

మ॥ ఇట హీరోజయు వేఁగి, వేగుటకుముందే లేచి, తల్పంబునన్
బటువౌ దిండు నమర్చి దుప్పటము నాపైఁ గప్పి, తా నైద్యుఁ బి
ల్చుటకై యేగినయట్ల యేగె; భటుఁడున్ జూపెట్టుచున్ మందుదె
చ్చుటకై యేగినయట్ల యేగె; శివరాజున్ జేరి రాయిర్వురున్॥ 118

తే॥ పదిగడియలపొగ్గి నైక్కు-నప్పటికి, నందుఁ
బరిజనులు రామియును శివప్రభుఁడు లేమి
రక్షకు లెఱింగి; రీవార్త లాక్షణంబె
పురములోఁ గొల్పులో నెందుఁ బొంగిపోయె॥ 119

సీ॥ ‘పంజరంబునఁ జిల్క- పాఱిపోయె’ నటంచు
నొరంగజేబు పెల్లదవదించి,
తనయత్న మిటుల వ్యర్థముసేయు రక్షక
భటులపైఁ గోపతాపములు గురిసి,
సందులు గొందులు సత్రముల్ చావడుల్
విడి మాఱుమూలలు వెదుకఁబగిపి,
“శివరాజు నెచటఁజూచినఁ బట్టుఁ” డని ప్రభు
త్వపుసీమకెల్ల నుత్తరువులంపి,

తే॥ “చుఱుకుగా నాల్గుదెసల వెన్నటిమితటిమి
శివపతినిఁగాని తద్భటశ్రేణిఁగాని
వెదకి బంధింపుఁ” డని తనవీరభటుల
జవన తురగాధిరూఢుల సాగఁదోలె॥

120

సీ॥ ఇంతలు రాఁబోవు టెఱిఁగియె శివరాజు
తమరూపు సెదర వేసములుమార్చి,
మునువచ్చుదారిఁ బోయినఁ జిక్కులగునంచుఁ
గనరాని చుట్టుమార్గముల నడిచి,
పసివట్టనైన నాస్పదమీయకుండ గో
సాయి బైరాగుల చదురుఁగలిసి,
కాశీ గయా ప్రయాగక్షేత్రముల మెట్టి
యమల గంగాప్రవాహమున మునిఁగి,

తే॥ యలసిపోయిన సాంభాజి నాదుకొనఁగ
మధురలోఁ బింగళేమంత్రమఱఁదియింట
విడిచి, నడుమ నిక్కటులెల్లఁ గడచి, యవలఁ
బయనమై చేరె దక్షిణభారతోర్వి॥

121

మ॥ పురమున్ బాసినదాది తొమ్మిది నెలల్ పూర్ణంబుగా నిండఁగాఁ
జెఱలో గర్భములోనఁబోలె నిడుమన్ జీర్ణించి, జన్మాంతర
స్ఫురణన్ వెల్వడి నేడు రాయగడమున్ జొరైంచు పుత్రున్ గుణ
కరు జీజాసతి కౌగిటన్ బొదివె నుత్కంఠాతిరేకంబునన్॥

122

చ॥ తనయు శుభాగమంబున ముదంబునఁ బొంగి జిజాంబ దైవతా
ర్చనలు భవానిపూజలు భృశంబగువేడుక లన్నదానముల్
మునుకొని సత్పె; శ్రీశివవిభుండు సుతున్ బిలిపించి వెంటవ
చ్చిన తన యంగరక్షకుల సేవకులన్ దనియించెఁ గాన్కలన్॥

123

సీ॥ తనప్రయాణంబు, గొల్వనఁ బాదుషాతీరు,
 చెఱనుండి వెడలివచ్చిన విధంబు,
 త్రోవలో యవనభృత్యులు వెంటఁబడుట, వే
 సముమార్చి చుట్టుమార్గములఁ జనుట,
 యొకచోఁ 'బటేలు' - వేఱొకట గుఱ్ఱములమ్ము
 వాఁడు గుర్తించుట, వారి కింత
 ధనమిచ్చి తప్పించుకొనుటయు, సాంభాజి
 యలయఁగా మధురలో నతని విడుట,
 తే॥ మొదలుగా స్వీయచరితముల్ ముచ్చటించి,
 యందఱును విస్మయమునఁ దన్నభినుతింప
 నలరి, శివరాజు నాటి రాజ్యాంగవిధులఁ
 జక్కపఱుప సన్నాహముల్ పెక్కుగూర్చె॥

124

—❖— జయసింగు పశ్చాత్తాపము - మరణము. —❖—

చ॥ శీ అట నవరంగజేబు కడు నాతురుడై, “శివరాజు జాతీపో
 వుట కొకసాయమిచ్చి” రని పోకడలెత్తుచు రామసింహుని
 దటుకునఁ గొల్వఁబాపె; బలుతప్పులు సూపుచు నిందమోపి “నీ
 వటఁ దగ, విందు ర” మ్మనుచు నంబరునాథున కంపె నానతి॥

చ॥ అకుటిలుఁ డాత్మగౌరవ సమంచితుఁ డాజయసింహుఁ డట్లు తే
 లికఁగని పాదుషాహివెడలించిన యుత్తరు వంది, బుద్ధిపూ
 ర్వకముగఁ దానుజూపు ప్రభుభక్తి నిరర్థకమాటగాక నిం
 దకు గుఱియాటకుఁ గడు వెతంబడి యిట్లు దలంచె నాత్మలో॥

§ Suspicion naturally fell on Ram Singh. ... The Rajput prince was punished, first by being forbidden the Court and then being deprived of his rank and pay.

Page 186, J. N. Sarkar.

మ॥ “అవురారా! యవురంగజేబు తుద కిట్లన్యాయమున్ జేయువాఁ
డవునే! స్వార్థపరత్వ మింతకటకొనా! ద్రోహిఁ గావించి న
న్నవమానించునె! హైందవుండ నగుటేనా యింతకుఁమూల! మీ
యవనాధీశ్వరుసేవ పండఁగలభాగ్యం బింక వేటున్నదే!॥ 127

ఉ॥ ఎన్ని తెఱంగు లెత్తి బదులిచ్చితి - “మోసములే” దటంచు, “సం
పన్నుఁడు మీకుఁ జేర్పఁదగువాఁడు శివప్రభుఁ” డంచు, “నెట్టులే
మన్ననఁజూపుఁ” డంచు : ననుమానములెత్తుచుఁ దానుదానుగా
నన్నియుఁ దప్పి, తప్పులవియన్నియు మాపయిఁ గ్రుమ్మరించునే!॥ 128

తే॥ అల దిలేర్థాను కొండెంబు, లల సయిస్త
ఖానుచుట్టాలయొరిమలు గమ్మనొచు,
మేము చేదైతి : మిన్నాళ్లు మ్రింగెనేమొ
జాతివిరసత! నే వెఱ్ఱినైతిఁ దుదకు!॥ 129

సీ॥ అల జహంగీరునాఁ డందుకొన్న కృపాణి
యొరఁబెట్టి కీనాఁడుఁ బటపుదాఁక,
నూనూఁగుమీసముల్ నులివెట్టుటాది యీ
పలుచని కనుబొమల్ పండుదాఁక,
బలితంపుమేను కండలు రక్తమాంసంబు
లెడలిపో నంతంత కుడుగుదాఁక,
స్వ పర భేదము నెగ్గుపఱచి, యెత్తినకత్తి
కడ్డమైనది తుంటలైనదాఁక,

తే॥ శతశతాధిక యుద్ధముల్ సఱచి, విజయ
లక్ష్మీఁగొనివచ్చి తనదు కల్యాణమండ
పమున విడియించు నన్నునైతము కృతఘ్నుఁ
గాఁ దలఁచువాని కిఁక నుపకారియెవఁడు!॥ 130

- చ॥ చనవున నిన్నినా శృతనిసంగడి నుండియుఁగూడఁ దత్ప్రవ
 ర్తన మెఱుఁగంగనైతి : శివరాజును దొందరవెట్టి కొల్వకున్
 బనిచితి : మీఁదికన్నుగలవాఁ డతఁ డౌట నకాలమృత్యున
 ర్తన మడఁగించెఁ; గాక భరతక్షితి కెంతలు పుట్టియుండునో!! 131
- చ॥ జయము ఘటింపఁ, దాను దన సర్వవిభుత్వముతో నితోధికా
 వ్యయబల మందఁ బొందికలుపట్టియు నాసలుసూపి బాస లి
 చ్చియు శివరాజు నేఁ బనుపఁ, జిక్కినవజ్రముదాఁప మ్రింగున
 ట్లయి చెఱఁబట్టుటే? యఱుఁగునా యతఁ డీయుదరాగ్నికీలకున్?॥
- ఉ॥ వచ్చునె తన్నుఁజూడఁగ శివప్రభుఁ డూరక? వచ్చి రిత్తగా
 వచ్చునె? గోపినాథువలె వారక నే నొళవిచ్చియున్న ము
 చ్చిచ్చు జగంబునిండ నెగఁజిమ్మఁడె? యబ్జులుఖానుపేరెదన్
 గ్రుచ్చిన వాఁడిబాకు - పులిగోరులు నేడును లేకయున్నవే?॥ 133
- ః॥ అంతటివాని - హైందవ మతాభ్యుదయార్థము పూర్వ పశ్చిమా
 శాంతము లొక్కచోఁ గలుపనైనఁ దెగించెడువానిఁ దత్కరో
 పాంతముఁ జేర్చుటన్న సులభంబె? స్వజాతిహితంబు మాను నా
 పంతమ తప్పు : దానికయి పాదుషహా యిటు బుద్ధిసెప్పెనో!! 134
- చ॥ అవు, నిది నిశ్చయంబ : యిదియంతయు మున్నె వచించినాఁడు శ్రీ
 శివపతి : నేన లేనిపరిశీలనసేసి మహమ్మదీయ - హైం
 దవ మత మైత్రిఁ గోరి పలుదారులఁ దూఱితిఁ, దత్ఫలంబు లి
 ట్లవగతమయ్యె; నెట్టిమొగమై శివరాజును గందు నే నికన్॥ 135
- వ॥ అనునయమొప్పు 'నీ యనుభవాలిశయం బొకవ్రేలఁ జూపు' మం
 చని శివరాజుగోర నొక స్వాతిశయంబునఁ బొంగిపోతిఁ, ద
 ద్విషయ వివేక సాహస మితిన్ గననైతి; నతండ్ గండఁడై
 తనకడకంట నీ ప్రకృతితత్త్వము 'లచ్చనగాయ' లాడునో!! 136

చ॥ నిజముగ నేడు సాంగయవనీకృతమై చెడు హైందవోర్వి దూ
రుజ లెడఁబాపి, తొంటి నిజరూపమునన్ వెలయింపఁ బెంప నీ
యజితపరాక్రముండె తగు; నాతనియెత్తులు శత్రుమర్మ బ
ల్బజ దవకీలలై యమృతవర్షములై భువనంబుఁ దన్నెడున్॥ 137

మ॥ బలసంపన్నులు సింహవిక్రము లనల్పతూత్రితా రాజపు
త్రులు నేడున్ గల, రైనఁ గొందఱునరేంద్రుల్ సఖ్య సంబంధముల్
గలవారై యవనేంద్రుఁ గొల్చి : రితరుల్ గన్మాసి : రాపాయిక
స్థలితుల్ గొందఱు పోరుచున్ దెగిరి శుష్క తూత్రధర్మంబునన్॥

ఉ॥ ఈ విపరీతకాలమున నింతలు సంఘబలంబుఁ బెంచి, కా
ర్యావసరంబులన్ జతురుపాయములన్ నడిపించి, హైందవ
శ్రీ వెలయించువాని కుడిచేతికిఁ దోడ్పడ నోచ కిట్లు జీ
ర్ణావయవంబులన్ నవయునట్లు నశించెడునట్లు లయ్యెనే॥ 139

ఉ॥ ఉన్నతుఁ డాతఁ డున్నయెడనుండుటకైనను లేదు, పాదుషా
మన్నన కిచ్చలేదు, కొఱమాలినబిడ్డని కన్నదమ్ములం
దున్నతి లేదు, కన్నకడు పోమెడు పున్నెము లేదు, 'లేదు లే'
దన్న వగర్బతో బ్రతుకుటన్నది యుండియు లేమియేగదా॥ 140

మ॥ శివరాజా! సెలవిమ్ము! నీ కుపకృతి జేయంగలేనైతి; శా
త్రవమున్ జేసినయట్టు లయ్యె; జతురోదారుండవై నీవ య
న్నివెతల్ దీర్చితి, వేఁ గృతజ్ఞుడ; నినున్ దీవించి నీవేలుహైం
దవభూమిన్ జనియింపఁగోరుచుఁ బ్రయాణం బిట్లు సాగించెదన్॥

చ॥ శ్రీ అను పెనుచింతఁ గుండి కృశుడై, యభిమానధనుం డతండు ద
క్కనుధరఁ బాసిపోవుతఱిఁ గన్నులుగుట్టు పరాభవంబుఁ దీ
ర్పను వెరవేది 'బర్హణపురంబు' కడన్ దను పుజ్జగించె - బెం
చిన తనరాజభక్తి తుదిఁ జేసినపాకము లోక మెన్నఁగన్॥ 142

తే॥ వీరవిక్రమ విహరణోదారుఁ డగుచుఁ
గడకు నిజదేశభక్తితోఁ గన్ను దెఱచి
యరుగు జయసింగునస్తమయంబు వినుచు
శివవిభుఁడు నిల్వొఱెప్పలఁ జెమ్మగిల్లె॥

143

❦ శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ - పరిపాలనక్రమము ❦

ఉ॥ ఆ యపురంగజే బిట నుదంతములన్ విని దక్షిణోర్వరా
నాయకుఁ జేసి పంపె నిజనందనుడైన “ముజం” కుమారుఁ, దో
డై యశవంతసింహుఁడు సహాయముఁ జేయఁగఁ బంపె; వారు సే
నాయుతులై స్వకార్యము లొనర్చిరి దక్షిణభూమిఁజేరుచున్॥ 144

చ॥ జరిగినపోరులందుఁ దమనైనికు లెంతయు డస్సి వీఁగి లా
వలుటయుఁ, గ్రొత్త సేనలసహాయము వచ్చెడుదారిలేమి నే
ర్పఱచి ముజంప్రభుండు జనవంతునకున్ వినిపించి యుద్ధముల్
జరుపుటమాని వేటల విలాసములన్ గడపుచ్చెఁ గాలమున్॥ 145

చ॥ శివపతి - పాదుషా తనకుఁజేసినమోసము లోనఁ జిచ్చుగా
రవులుచునున్నఁ - గాలబల రక్షితుడై పగఁదీర్ప వేచి, యా
హవమున కొప్పు సాధనము లాయుధముల్ బలఁగంబు గూర్చి, దు
ర్గ వితతిఁ జక్కఁజేయుచు మొగల్ సరదారులనైఖరిన్ గనెన్॥ 146

ఉ॥ వచ్చినవారిలోన జనవంతుఁడు హైందవపక్షపాతియకా
సచ్చరితుండు, వేడుకలచందమువాఁడు ముజంప్రభుండుగాఁ
ద చ్చపలత్వమున్ గనినదక్షుఁడుగాన శివప్రభుండు పో
రిచ్చుటకంటెఁ బొందికలనిచ్చుట నేఁ డురవంచు నెంచుచున్॥ 147

anxieties, discredited in his master's eyes ... the Rajput veteran set out on his homeward journey in extreme misery of mind and sense of public humiliation and died on the way at Burhanpur.

Pages 94 and 95 “Aurangzeb” Vol. IV. J. N. Sarkar.

ఉ॥ కానుకలిచ్చి, నెచ్చెలిమిగన్నడ రాకలుపోకలిచ్చి, స
 న్మానములిచ్చి, వారి యభిమానముఁ గైకొని “మీకు మాకు మై
 త్రీ నిబిడంబు సంధి యొనరింపు” మటంచు శివాజి పాదుషా
 సూనునిఁ గోరె; యుక్తమనుచుఁ దనతండ్రికి వ్రాసె నాతఁడు॥
 చ॥ తనయుఁడు బేలయశాచుఁ దెగుదారితనంబునఁ బోవలేమిఁ గై
 కొని యపురంగజేబు తనకుఁ బ్రతికూలరణంబు లందునం
 దెనయుటఁగాంచి “వీరి నెలయింపుచు నేటికి సంధిగూర్చుట
 యను” వని యెంచి యుత్తరువులంపె నుదారతమిఱ నీగతి॥ 149

సీ॥ ‡ “శివరాజు మాతోడఁ జెప్ప కేగుట కేము

చింతించితిమి, గొప్పసేయ నుంటి;

మిప్పు డాతనికొక్కయే దీర్చుచున్నార —

మతనిప్రాంతములెల్ల నతనికిచ్చి,

సాంభాజి కైదువేల్ సరదారుతన మిచ్చి,

(1) ‘సర్దేశముఖి’ (2) ‘చౌధు’ సనదు లిచ్చి,

పేర్ని ‘రాజా’ యను బిరుదంబునిచ్చి, ‘బీ

రారు’ ప్రాంతములు జాగీరు లిచ్చి;

తే॥ యిచ్చినని మాకు నతనికి హెచ్చుగావు,

కలవు ముం దిర్వరకుఁ జేయఁగలవి పెక్కు,

మనసు మనసుతోఁ గలిపి మామైత్రి నెఱపి

యతఁడు మెలఁగుచు ముందు మే లందవలయు”॥

150

‡ Page 177, James Grant Duff.

(1) The sardeshmukhi was a hereditary vatan (grant of land) burdened with the charge of revenue collections. The Deshmukhs (Revenue Collectors) used to receive about 10% of the revenues, 5% in cash or grain and 5% in grants of arable land.
 (2) 25% of the land revenue of a district.

చ॥ అని యవురంగజే బొసగునానతిఁ గొంచు ముజంప్రభుండు చ
య్యన శివరాజుఁ బిల్చి, ప్రియమారఁగఁ దండ్రయొసంగు కానకలన్
సనదులు జాగిరుల్ బిరుదు సర్వము నిచ్చియుఁ జెల్మికల్మి నిం
డిన మనసిచ్చి, విందులు ఘటించి కడున్ దనియించె వేడకలన్॥ 151

చ॥ కుతుక కళా వినోదరసికుండు ముజంప్రభుఁ డిట్లు దక్షిణ
క్షీతి రణధూమరేఖ లడఁగించి విహారములన్ గఱంగె; నీ
యతుకున మించి కార్యవిదుఁడైన శివప్రభుఁ డా బిజాపురీ
పతి నొదిఁగింప, రావలయు పన్నులకై వెడలించె దూతలన్॥ 152

ఉ॥ * మోగలుపోరులం దలసిపోయిన యాదిలుషాహి యిప్పు డా
మోగలుచెల్మితో బలముఁబొందు శివప్రభు ధిక్కరింపఁగా
నాఁగక, మూఁడులక్షలగు నర్థము సాలున కిచ్చునట్లు మై
త్రీ గుణమైన సంధియొనరించె నిజాభ్యుదయంబుఁ గోరుచున్॥ 153

ఉ॥ * ఆదిలుషాహి సంధిగొను టారసి, డీల్పడి గోలకొండయున్
గాదన కైదులక్షలధనంబును సాలున కిచ్చునట్టి మ
ర్యాదల సంధిగూర్చె; శివరా జిటు దక్షిణహైందవోర్వి స
ర్వాదరణీయ వైభవ సమగ్రముగాఁ బెనిచెన్ స్వరాజ్యమున్॥ 154

చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లిట్లు నిరంతరయుద్ధరంగముల్
దిరిగి శివప్రభుండు వెనుదీయక మోగలుసార్వభౌము కే
లొఱసి పరాక్రమించె - బగయొత్తు బిజాపుర గోలకొండ భూ
వరులు విదేశవర్తకులు పంతముఁబాయుచుఁ గప్పమీయఁగన్॥ 155

ఉ॥ తోరణఁ బట్టుటాది పలుదుర్గములన్ గొని, కొంకణంబు బీ
రారు పునా సుపా మొదలు ప్రాంతములన్ బరరాజ్యసీమలన్
జేరిచికొంచు, బల్పెనయు సేసలు సైన్యపతుల్ భజింప దు
ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశుఁడై శివరాజు రాజిలెన్॥ 156

ఉ॥ ఇంతలు రాజ్యవైభవము లెందును బెంచినయట్లు వాని కే
 సుంతయు లోప మెప్పటికిఁ జొప్పడకుండఁగఁ దీరుసేయుట
 త్యంతహితంబుగా సమయ మారయుచున్ శివరాజు నీతిసి
 ధ్ధాంతము లెత్తి పాలనవిధానములన్ నియమించె నేర్పునన్॥ 157

సీ॥ చిననాఁడు తొడఁజేర్చికొని జీజియామాత

వినిపించు రాజనీతినిఁ దలంచి,

తనవెంట నడిపించుకొనుచు దాదోజి నే

ర్పిన రాజ్యపాలన విలువ చెలిసి,

విజ్ఞానదృష్టి వివేకించి రామదా

సస్వామి యిడు ధర్మసరణి వలచి,

భారతాదుల ధర్మపరిపాటి విడఁదీసి

పొదుపుగాఁ దన యనుభూతిఁ జొనిసి,

తే॥ నాఁడు నేఁడును రాఁబోవునాఁడుగూడ

ఖలముగా కెట్టినిపుణులేఁ గొలువఁదగిన

సవ్య రాజ్యాంగ పరిపాలనక్రమంబు

శివమహీపతి చతురుఁడై సిద్ధపఱచె॥

158

సీ॥ అష్టప్రధాన సైన్యాధీశు లాదిగా

నుద్యోగులును, వారి యుచితవిధులు,

చతురంగసైన్య శిక్షణ రక్షణము, లాయు

ధాగార వివిధ కార్యాలయములు,

భూపాలనము, న్యాయములతీర్పు, వివిధమా

గ్గాయ వ్యయ వ్యవహారసరణి,

మత జాతి నీతి దైవత సాధు గో ధర్మ

వృత్తి విద్యా ప్రజా విహితగతులు,

తే॥ మొదలుగా నన్నిభాగముల్ ముందువెనుక
లరసి బాగోగు లన్నింటఁ దరిచి తెఱచి,
యనుభవ న్యాయ శస్త్ర రాజ్యవ్యవస్థ
శివమహీపతి చతురుఁడై సిద్ధపఱచె॥

159

చ॥ శివపతి యిట్లు రాజ్యపరిశీలనఁ జేసెడు వత్సరద్వయ
వ్యవధినిఁగూడ మోగలులవైపునఁ గీడుజనింపకుండఁ బై
చవిఁ దనసైన్యనాథుల ముజంప్రభుఁ గొల్వఁగఁ బంపి, వాని చె
ల్మి వెలయ బల్మిసూపి యొకమెల్పున లోఁగొనుచుండె దేశము॥

చ॥ ఇటు శివరాజు పైకొనుట యెంచి, బిజాపురి గోలకొండ లోఁ
గుట దలపోసి, పాఠములఁ గొంటకుఁ జింతిలియున్, ముజంప్రభుం
డటఁ బ్రతికారముల్ సలుప కాడుటకున్ గనలెత్తి పాదుషా
కుటిలత మీఱఁ బుత్రకునకున్ దగ నుత్తరువంపె నీగతి॥ 161

॥ “దక్కనుఁజేరి నై భవమదంబున భోగపరాయణుండవై,
టక్కరియూ శివాజికపటంబున లోఁబడి, వానిచెల్మికిన్
జిక్కి, తదీయసేవకులఁ జేర్చి మెలంగెద : విట్టులెన-చో
దక్కనురాజ్యముల్ మనకు దక్కునె? యాతఁడు దక్కనిచ్చునే?”

౪॥ ‡ తగ దిది, యాజ్ఞగైకొనిన తత్క్షణ మచ్చటి సైన్యనాథులన్
బగఁ జెఱఁబట్టి, మాపయి శివప్రభునిన్ జెఱఁబట్టి; మింతయున్
దెగువ నొనర్పకున్న వెనుదీయని మా పటుకోపవృత్తి కీ
వగుచువు పాత్ర, మింతయు బయల్పడ కోడక నిర్వహింపుమి!”॥ 163

౫॥ ‡ అను యవనేందుగ్రినుత్తరువు లందకపూర్వమే గూఢచారు లొ
య్యనఁ బఱతెంచి సంగతి సమస్తముఁ దెల్పిరి శ్రీముజుకుమా
రున : కతఁ - డాత్తవంచన యెఱుంగని సాత్త్వికుఁ - డంతుదెల్పి మె
ల్లన శివరాజుసైన్యపతులన్ బనిచెన్ దనపాత్రుఁ బాయఁగన్॥ 164

‡ Aurangzeb ordered Prince Muzzam to arrest Pratap

చ॥ ‡ అటుపయిఁ దండియు తరువు నందుచు, వారిని వెంబడించునా
 ర్భటి యువరాజు సూపి, “విడఁబాటి రరుల్ దమయాజ్ఞవచ్చున
 ప్పటి” కని తండికంపె; నిటు పాదుషహఁ తొలసంధిబంధముల్
 దటుకునఁ ద్రెంచి పై పడుకుతంత్రములన్ శివరా జెఱుంగుచున్॥ 165

—●— సింహదుర్గ విజయసన్నాహము. —●—

ఉ॥ మ్రోగనువెట్టియున్న మృగరాజుఁ గళాహతి మేలుకొల్పిన
 టై గుదులెత్తి జూలుదివియన్ గొనుటై శివరాజు వంచనా
 జాగరణంబునన్ జెనకు శాత్రవులన్ గుదియింప నెంచి యు
 ద్యోగుల సైన్యనాథ సచివోత్తములన్ గని యిట్లు వాకొనెన్॥ 166

చ॥ “కడచిన యింతకాలము మొగల్బలఁగంబున కెత్తిపోక, పైఁ
 బడినపు డాఁగి మార్కొనెడుపట్టున నుంటిమి, దుర్మదాంధులై
 దుడుకులు దూరుపెత్తినను ద్రోసితి; మిప్పటికైన మాన రా
 చెడుగులు, వారికంటెఁ బయిచేయిగఁ బై పడి క్రుమ్మకుండుటన్॥ 167

చ॥ కొలిచినసంధి ప్రాణములకున్ గుటివెట్టుట యయ్యె; నాఁడు ‘మా
 కొలువుకు ర’ మ్మటంచుఁ జెఱకున్ దిగఁద్రోయుటగాక, నేడు మ్రు
 చ్చులవలెఁ బొంచి పైఁబడిరి; చూపులుమాటిచి యిట్లు లెన్నికొం
 పలు రగిలించెనో యతఁడు భారతరాజ్యము చేతఁబట్టుచున్॥ 168

ఉ॥ హైందవ సార్వభౌములగు నక్కరు - తత్తనయుండు - పౌతుఁ డీ
 చందమువారె? తండిఁ జెఱసాలను మింగిన కక్కసీని కీ
 హైందవజాతిపై నొకదయాగుణ మున్నదె? రాజధర్మపుం
 బొందిక యున్నదే? యిటు ప్రభుత్వము నిల్చునె? నిల్పనేర్చునె?॥ 169

Rao Guzar and Shivaji at Aurangabad. The Prince connived at their escape and then wrote to the emperor that ... the Marathas had already left before receipt of the imperial firman and in consequence could not be put under arrest.

Chapter XX, N. S. Takakhav.

చ॥ తనియని రాజ్యకాంక్షఁ బలుదారులఁ దూతినఁదూఱుఁగాక, యే
మనుకొని దేవతాలయములన్నియు ధ్వంసముసేసె? సాధు గో
హననము సల్పె? హైందవమతాగమసంతతి గాల్పె? దైవ మే
మని కనుమూయు? లోక మిదియంతయుఁ జూచి భరింపనేర్చునే?॥

ఉ॥ లోకము దైవ మేమనక లోఁగిన లోఁగెడుఁగాక! ధర్మర
క్షా కఠినవ్రతంబున నిశిత కృపాణము నెత్తి ముందు నే
దూఁకెద, నాకు ముందుపడి దూఁకెడుధీరులఁ దోడుగొందు, బం
దీకృత హైందవీయజననీ పదశృంఖలఁ ద్రొంచివైచెదన్॥ 171

శా॥ జీజా ప్రాక్తన సత్తపఃఫలము, షాజీ జన్మభూ భక్తి, దా
దోజీ శిక్షణ, రామదాసమునినాథుం డిచ్చు విజ్ఞాన, మ
వ్యాజోత్సాహులు మీ భుజాబలము తోడైయుండఁగాఁ జండికా
పూజాపుష్పములట్లు శాత్రువశిరంబుల్ గోయ కే నోర్తునే?॥ 172

ఉ॥ లక్షలు కోట్లుగాఁ దనబలంబుల గుంపులుగట్టి పాదుషా
దక్షిణభూమియంతయు నుదగ్రత ముంచిన ముంచుఁగాక, షా
లాక్షునిశూల మెత్తి ప్రమథావళివోని బలంబులెత్తి, శ
త్రుక్షయకారి తాండవకుతూహలినై పులివేటలాడెదన్॥ 173

చ॥ కదలినదండు శాత్రువనికాయము పర్వులువాటి నర్మదా
నదిఁ బడిపోవుదాఁకఁ జరణంబు మఱల్పుఁగరాదు, పాదుషా
యొదిఁగినయట్టు లున్న మన మోర్పుగొనన్ బనిలేదు; హైందవా
భ్యుదయము దక్షిణోర్వి నెలవుంగొని యుత్తరభూము లేలుతన్॥ 174

చ॥ మతిచెడి ముందు సంధినియమంబులఁ దానుగదాటు పాదుషా
గతిచెడుఁగాక; వాని కెరగట్టిన ప్రాంతము లాఁగి, దుర్గసం
తతి యిపు డాక్రమించుట ప్రధానము; తత్ప్రభవార్థినౌచు, దు
ర్మతిపయి దుందుభి ధ్వనిక్రమంబునఁ బోదు క్షయాంతకల్పనన్॥ 175

చ॥ మొగలులచేతి దుర్గముల ముఖ్యము సింహగడంబు, దానిపై
నగణిత సైన్య సాధన సహాయముగాఁ బెనుకాపువెట్టి మ
ర్మగులగు శాత్రువుల్ మిగుల రక్షణ నుండిరి, దానిపాపునన్
దగులుచు నల్లడన్ బొదివి దక్షిణరాజ్యము లాక్రమింపఁగన్॥ 176

ఉ॥ కావున దానిబట్టి, కడగా రిపుకాండము నెట్టి, దండయా
త్రావిధి ముట్టి, యాపయిఁ 'బురందర' - మాపయి 'మాహాభీగడం'
బావగునన్ వెలార్చిన, జలాశయ నిర్గమితంబులైన న
కావళివోలె లావఱుఁ, గదర్థితముల్ యవనేందు సైన్యముల్॥ 177

చ॥ అయినను సింహదుర్గ మనపాయ సుసాధము కాదు; చుట్టు న
క్షయ గిరు లొప్పు, గాఢపరిభా గహనావృతమై, సమున్నతం
బయి, బట్టువైనకోట గలచై, నర పక్షి సరీసృపంబులున్
బయి కెగఁబ్రాకరానిదయి పర్వతశృంగముపైఁ జెలంగెడున్॥ 178

ఉ॥ దొమ్మిగదూఁకి యావనులు 'తుగ్లకు' ముఖ్యులు దక్షిణోర్వి దు
ర్గములు పెక్కు- గూల్చినను, తాయి గదల్పఁగరాక యప్రభే
ద్యమ్మయి యొప్పు సింహగడ మప్పటి కిప్పటికైన; నట్టిగు
ర్గమ్మును గెల్వకుండిన స్వరాజ్యము నేమని నిల్పుకోఁదగున్॥ 179

ఉ॥ నిన్న జిజాంబ మేడపయి నిర్మలవాయువు లానుచుండి య
భోన్నత సింహదుర్గమున నొడ్డిన మోగలుబావుటాదెసన్
గన్నులువాఱ మంచుతెరగప్పినతెప్పల నన్నుఁ జూచెః నా
యున్నతి కామెకంటితడి యొత్తఁగఁ జేతులులేక నిల్చితిన్॥ 180

చ॥ ననుఁగను వీరమాత నయనంబుల కందిన లోకమాత నా
జననిమనంబునన్ గదలు శల్యము శత్రుపతాకఁ దీయఁజా
లని నను మెచ్చునే జగ? మలంఘ్యము దైవము నాఁగి యిప్పు డే
జనియెద, సింహదుర్గ సువిశాలకవాటముఁ గూలఁదన్నెదన్॥ 181

ఉ॥ గుబ్బలు తొమ్మునఁ జదిమి కోటకవాటముఁ గూల్పఁజాలు పే
రుబ్బున మొక్కవోనిభటు లుద్ధతులై చనుదెండు; గండుకా
ర్మబ్బులతోడ దుర్గశిఖరంబున నాకు పతాక లాగి; మా
కబ్బురమిచ్చువీరున కుపాయన మీ కుడిపీఠ మయ్యెడున్”॥ 182

— తానాజీ ప్రతిజ్ఞ — సింహగడములగ్గవట్టుట —

చ॥ అన విని తానాజీ వలుదలౌ భుజమూలము లుబ్బ లేచి, యొ
త్తు నెఱయు గండుమీసముల దువ్వుచు, వల్పలి వీరకంకణం
బును నెగదోపి, కుంకుమపుబొట్టున మూడవకన్నఁగూడ వి
చ్చి, నిడుదవాలుదూయు కుడిచే యిలసోక జొహారువెట్టుచున్॥ 183

చ॥ “జయము! మహాప్రభూ! యొక యసాధ్యము దీర్పఁదలంచు మీరు సం
శయమునఁ గొల్వవైపుగను చందములేటి? కొకం డొకం డె ని
ర్భయముగ సింగపుంగదుపు అచ్చలకీడ్వఁగ మేరు మందర
ద్వయమున బంతులాడ బలవంతులు - గల్గరె మావశాభటుల్?॥ 184

ఉ॥ ఈ జగజెట్లతో జగములెల్ల నొకెత్తుగఁ జాపచుట్టు తా
నాజికి సింహదుర్గ పరిణాథ కవాటము లెక్కయేమి? యు
ద్ధాజర కాలభైరవ విహారములన్ యవనేంద్ర రాజ్యల
క్ష్మీ జయకేతువున్ దిగిచి మీచరణంబులఁ గానఁవెట్టఁడే?॥ 185

ఉ॥ పుట్టిననాటఁగోలె వెఱపుం జవిచూడక, మీపదంబుఁ జే
పట్టిననాటఁగోలెఁ దొలిప్రాణము మీకయి మీదువెట్టి, మీ
కట్టెడు రాచమేడ పెనుకంబముగాఁ దలయొడ్డు నాకుఁ గా
కిట్టి యనుగ్రహంబుఁ బరుఁ డెవ్వనికే బాలివోవనిత్తునే?॥ 186

మ॥ ఎవఁ డాధీరుఁడు? నన్నుమీఱు మగఁడై యీబావుటాఁదీయఁగా
శివుఁడా - కేశవుఁడా? ప్రభూ! యిటు కటాక్షింపంగ నేనొల్ల; నీ
యవనాధీశ్వరు బావుటా దిగిచి వ్రయ్యల్ సేయ నావంతు; మీ
రవధానంబునఁ జూడుఁ, డింతచన వీయఁజెల్లదో వీనికి॥ 187

శ్రీ శివభారతము.

చ॥ కుడియెడ నున్నతాసనముఁ గోరఁ, బ్రభూ! తమపాదపీఠిఁ గే
లిడఁగల చోటు చాలు, నెనరెత్తిన మీకడకంటిసీడ పైఁ
బడఁగల చోటు చాలుఁ, గడవాటున మీమదిచల్లగాలి సోఁ
కెడునెడ చాలు, నింత పరికించిన స్వర్గము నేలినట్లగున్॥ 188

చ॥ ఘనులగు మీ సగర్భ్యులము గాఁదగ మైనను, నాకు మావళా
జనులకుఁ గన్నతల్లియె నిజంబు జిజాంబ; తదాత్మత్వప్తికై
పనుపడువారిలోఁ బ్రథమబాధ్యత నాది, యతిక్రమించి కో
రినయది లేదు, నన్ వెలువరింపుము తల్లియుణంబుఁ దీర్పఁగన్॥ 189

చ॥ అటఁ గనుపట్టు సింహగడ, మందు మొగల్బల - మిందు మద్భుజా
పటుతయు మావళాబలముపట్టు దలంపుచుఁ దోడ్పొసంగ ము
చ్చటపడవల్ప, దే నొకఁడఁ జాలుదు, నాబలఁగంబు చాలు, నె
చ్చట నుడివోని మీమనసు చాలు, జయించెద సింహదుర్గమున్॥ 190

చ॥ అవిరళముద్ర నా యడుగులంటనిచోటులు సింహదుర్గమం
దెవియును లేవు, కోటపయి కెక్కెడునిక్కలు మాఱుత్రోవలున్
గవఁకులు నాయెఱుంగనివి గావు; భవానికటాక్ష మెందుఁ దో
డవుననుపూనిక సింహగడ మైదవనాఁటికి గెల్చి తెచ్చెదన్॥ 191

చ॥ అని కడుఁదెంపుమీఱఁ గొలువందుఁ బ్రతిష్ఠయొనర్చి, తాసజ్జీ
తన తనయున్ బడేండ్లచిఱుతన్ శివభూపతి చేతఁ బెట్టి, “యీ
తని ననుఁబోలె మీచరణదాసునిగాఁ గొనుఁ, జేను జేయఁగ
ల్గిన తమసేవ పాయక వెలింగెడుఁగాక యఖండదీపమై॥ 192

చ॥ ఇక నొకమాట, బాలకున కీతని కాటవనాఁడు పెండ్లి, నాఁ
టికి రిపుకోటితోఁ బ్రతిఘటించిన నేఁ జనుదెంతునేని బా
సికమును గందుఁ : గానియెడఁ - జెప్పెడిదేమి - సమస్త మీవ; నే
నికఁ బయనింతు, సింహగడ మిప్పటికే ననుఁ దొందరించెడున్॥ 193

తే॥ చనిన తానాజి రిక్తహస్తముల రాఁడు,
కనుఁడు విజయంబు నైదవకాళరాత్రి
వేగులోపల గడముపై వెలుఁగుఁ జూచి;
శివమహాప్రభూ! నే నింక సెలవుగొందు!”॥

194

మ॥ అని తానాజి వచింపఁగా శివవిభుం డాతంక ముద్రాంకితా
సనుఁడై, యాతనిచేయివట్టుకొని, “తానా! యెట్లుభావించి యే
మని సాధించితి విట్టిసాహసము! సౌహార్దైకసూత్రంబున
నను బంధింపుచు నీవు పైకొనితి, వన్నా! ధర్మనిర్వాహివై॥

195

చ॥ తనయునిపెండ్లి కీ వదనుతప్పఁగరాదని ‘సింహదుర్గమున్
గొనఁ జను ధీరుఁ డెవ్వఁ’ డని కోరితిఁగాని మఱొండుగాదు; నీ
మనసు నెఱుంగనే? యహితమర్దన శక్తి నెఱుంగనే? తటా
లున మునుదూఁకు నీ తెగువలో నెటువోవఁగరాక నిల్చితిన్!॥

196

ఉ॥ త ప్పనఁగూడ, దొ ప్పనఁగఁ దాలిమిరా, దటుచన్నపాదమున్
దిగ్విప్రు, నేన ని న్ననుసరింతు, జయంబునఁ బోయిరమ్ము; పైఁ
గప్పు నరాతులన్ దునిమి కార్యముగొమ్ము; భవిష్యదర్థముల్
తెప్పమఱుంగులో వెలువరించు భవాని యనుగ్రహించుతన్!॥

197

మ॥ అని తాంబూల నవాంబరాభరణ మాల్యాదుల్ బహుకార మి
చ్చి నితాంతోత్సవరీతి వీడ్కొలుప, నుత్సేకించి తానాజి యా
త్మ నివాసంబును జొచ్చి ధీరులగు నాప్తశ్రేణి రావించి మం
తనముల్ సేసి యుపాయముల్ వినిచి సన్నాహంబులన్ దీర్చుచున్॥

ఉ॥ చారులఁబంపి, దుర్గమునసంగతి వెల్పులిదారితీరు పా
కారము లెక్కురీతి పయిఁగావలివారలపెంపు సైన్య వి
స్తారము దుర్గనాథు బలసంపద సర్వమెఱింగి తానజీ
వీరభటాభిలో నడిచెఁ బెంపున సింహగడంబుఁ గెల్వఁగన్॥

199

సీ॥ * అది - మాఖమాసాంత్యమగు కృష్ణసవమి, చీఁ
 కటులు కన్నులుగుట్టు కాళరాత్రి,
 ఘాతుక వనజంతు కహకహరావముల్
 గుహలు మాన్తోయించు కొండత్రోవ,
 పొగరేగు ఘాతాఠములఁ గోడెనాగు ల
 క్కఱఁ బర్వలాడు నగాధపరిఘ,
 గండోపలములఁ బ్రక్కలుమేసి, యెగఁబ్రాక
 ననువీని గిరిశిఖ రాగ్రభూమి,
 తే॥ యొకటి యొకటిగా నన్నింట నొదిగి మెదిగి,
 దూకి యెగఁబ్రాకి దోఁగాడి త్రోవలెత్తి,
 గుండెజడియని కాలరుద్రుం డతండు
 కోటకడఁ జేరె నైర్మతికోణమందు॥

200

ఉ॥ అచ్చటి కోటగోడ దిటమై నునుపైనదిగాన 'రక్షకుల్
 గ్రచ్చట నెచ్చరమ్మగొని కావలియుండ' రటంచుఁ దానజీ
 యచ్చటఁ గోటనెక్క ననువారసి, యిమ్మగు సాధనమ్ములన్
 బెచ్చుగ దీటుకొల్పి తన వీరభటావళి హెచ్చరింపుచున్॥

201

సీ॥ కోట పైభాగంబుకొన నంటుకొని పట్టు
 విడకుండ నుడుమును విడుచునట్లు,
 తాను దత్కటిరజ్జు వానుచుఁ బైకెక్కి
 దిగుత్రాళ్ల మేకులు దించునట్లు,
 వానివెంబడి మావళానీక మేనూలు
 వడివడిగాఁ గోటఁ బ్రాకునట్లు
 తమ్ముడు సూర్యాజి తక్కిన యేనూలు
 బలముతో వెనువెంట వచ్చునట్లు,

తే॥ తాను మునుమెత్తి ముందుగాఁ దారస్థిలి
యరులఁ దునుమాడ, సూర్యాజి యదనుఁబట్టి
పైకొనెడునట్లు, 'హరహర' ధ్వనులఁ దమ్ము
దెలిసికొనునట్లు సంకేతములు వచించి॥

202

చ॥ ఉడుమును జేతఁబట్టి, సమయోచితలాలన ముట్టి, రజ్జువున్
వడుమునఁ గట్టి, చెందిరమునన్ నిడునామముఁ బెట్టి, "కాళికా!
చిడిముడిపాటులేక జయసిద్ధి ఘటించు" మటంచుఁ దానజీ
విడువఁగఁ, బైకిఁబో కదియు వెనక-మొగంబున వచ్చెఁ గ్రిందికి॥

చ॥ "అది యశుభమ్ము - దుశ్శకున" మంచు భటావళి విన్నవోవఁగాఁ
జెదరని యాత్మనిగ్రహ విశిష్టఁడు ధృష్టఁడు తానజీ విధిన్
గదిమెడు వాడిచూపుల నెగాదిగఁ జూచి, కటారుకేల దా
నిఁ దిగిచి బుగ్గలన్ నులిమి నివ్వెఱకున్ గుటిగా నదల్పుచున్॥ 204

చ॥ "మఱతువె కాళికా! యహితమర్దన దుర్దముఁడైన తానజీ
కఱకుఁదనంబు? ముం దిడినకాలు మఱల్పఁగఁ జూచినావె? ము
న్నిరువదియేడు దుర్దముల నిట్లు జయింపఁగఁ దోడుసూపి నేఁ
డఱమరలేల? క్రొత్తచదువాయిది? నిన్నిటు జాఱనిత్తునే?॥ 205

ఉ॥ నమ్మికతో శివప్రభుఁడు నాపయిఁ బెట్టిన భారమేమి! పూ
జ్యమ్మగు జీజియాంబ మనసంటిన నెవ్వఁగఁ దీర్చుటేమి! తీ
వ్రమ్ముగఁ గొల్వలోఁ బ్రతినవట్టుట యే - మిపు డీవుసేయు కా
ర్య మ్మిదియేమి! నన్నిటు పరాభవకీలల మ్రగ్గఁజేతువే?॥ 206

ఉ॥ ఆయువు లుండుదాఁక వెనుకాడఁగ నీకును నాకుఁ గాదు; బ్ర
హ్మయువుతోడ వైరు లెదురైనను వారక వారి కుత్తుకల్
గోయకమాన, సింహగడ కూట చలద్యవనేందు) కేతువున్
దీయకమానఁ; బొమ్ము, వెనుదీయక కోటనుబట్టి నిల్వమి!"॥ 207

మ॥ అని గద్దింపుచుఁ గోటపై విసరివేయన్, గోపసంఘూర్ణితా
ననమై టివ్వునఁ బ్రాకి యొక్కతృటిలోనన్ గోటపై కెక్కి ప
ట్టు నెడంబాయక నిల్చె నయ్యుడుము; తోడ్తో దాని సుస్థైర్యమున్
గని తానాజి తదంగరజ్జువునఁ బ్రాకిన్ బొల్చె సన్నాహియై॥ 208

సీ॥ నడుముపట్టికలోనఁ బిడిబాకు దిగదోపి,
కరవాలు వేలొడఁగా నిమిడ్చి,
కుడిబుజంబున వేటకొడవలి దిగవైచి,
దానిపైఁ బటు ధనుర్దండ మిటికి,
దాపలిబుజము నొత్తఁగ నంపపొది వెట్టి,
పెనుడాలు మూపుపై బిగియఁగట్టి,
కటితటంబున మోపుగదియ మోకులునుట్టి,
ఘనకుంత మందుఁ బొందెనయఁ జొనిపి,

తే॥ యుచితపరికర లంఘనోద్యుక్తుఁ డగుచుఁ
దన్ను దనవేసమును జూచి తనకుఁదాన
పొంగునొడలితో నిడుమోకుఁ బొదివి యుబికి
గునుకుపరువుతో నెగఁబ్రాకి కోటయెక్కె॥ 209

ఉ॥ నాలుగువైపులన్ గని జనంబులసవ్వడి లేమి యెంచి, పై
చాలున మేకులూఁది డిగజాఱఁగ మోకులు వైవ, మావళుల్
త్రాళ్ళుల నూఁదిపట్టి యెగఁబ్రాకుచునుండి; రతండుగూడఁ బై
నేలకుఁ జేరువారి శయనింపఁగఁజేయుచు నుండె నచ్చటన్॥ 210

చ॥ సరసరఁ జప్పు డామొగలునైనెనుఁ డొక్కఁడెఱింగిరాఁగఁ, ద
చ్చరణరవంబుఁ బట్టి శితసాయకమున్ గుఱివెట్టి తానజీ
సరగున వానిఁ గూల్చె; నిటు సందడిసేయక మావళాభటుల్
త్వరపడి త్రాడువట్టి యెగఁబ్రాకిరి కొందఱు కోటమీఁదికి॥ 211

తే॥ ఒక్క మావళాభటుడు పై కెక్కునపుడు
పట్టునడలుచు నడుముపైఁ గట్టియున్న
శాతఖడ్గము పైనుండి జాతిపడఁగ
'ఖంగు' మని గొప్పచప్పుడు గలిగెనచట॥

212

ఉ॥ ఆ వెడసవ్వడిఁ ద్వరితులై చనుదెంచిరి గుంపుగట్టుచున్
గావలివార; లింక జణుఁగన్ జెడిపోవు నటంచుఁ దానజీ
తీవరమంది, యందుఁ బర తెంచిన యేఁబదిమందిమావళుల్
దో వెడలంగ వారిపయి దూఁకె నిశాత కృపాణపాణియై॥

213

చ॥ కవిసిన కాళరాత్రి లయకాలకృతాంతులువోలెఁ జట్టునున్
గవియుచు మావళాభటులు గత్తులకున్ బలివెట్టి, గుండె పె
ల్లవియుచు రక్షకుల్ విముఖులై పరువెత్తిరి గాని, తానజీ
యెవనినిఁగాని జాతిచననీక పయింబడి కోసెఁ గుత్తుకల్॥

214

చ॥ చటులరణంబు కోటపయి సాగెడు చప్పు డెఱింగి మావళా
భటు లటఁ జీమబారువలెఁ బై కెగఁబ్రోకుచుఁ, గోటకెక్కినం
తటఁ దమవారితోఁ గలిసి దర్పముసూపుచునుండ, రక్షకుల్
బటువుగ గుంపుగట్టుకొని పైఁబడి పోరిరి చిమ్మచీకటిన్॥

215

ఉ॥ “ఎందఱో! యెవ్వరో! యచటి కెందుల కెవ్విధి వచ్చిరో!” యటం
చుం దడబాటుసెంది, కనుచూపులకందని కత్తిపోటులన్
గుంది, కుఠారకుంతములఁ గూలుచుఁ గావలివారు చిక్కి, రా
చిందులుద్రొక్కి పైనఁబడు చీకటిదయ్యపు వేటకాండ్రకున్॥

216

ఉ॥ అంతటిదాక మానమున కానయొసంగిన తానజీ నిజో
పాంతముఁ జేరి గుంపుగొని పైఁబడు వైరులఁ ద్రుళ్లడంప దు
ర్దాంతవిహారుడై ‘హరహర’ ధ్వని ముందుకుసాగె, దద్భటుల్
అంతులుగొల్పుచున్ హరహరధ్వనితోఁ బయిదూఁకి రార్పుచున్॥

చ॥ ఎదురగు రక్షకాళిఁ బొలియించుచుఁ, బర్వులువాటి ముందుకుఁ
గదియుచు, 'జింజిరాబురుజు' కావలివారలఁ గూల్చి దానిపైఁ
బొదువు పిరంగినోరు పెనుముక్కలుగాఁ బడఁగొట్టి తానజీ
యుదుటన ముందుకేగి రభసోద్ధతిఁ జేరెఁ గవాటసీమకుఁ॥ 218

చ॥ కలఁచిన బెబ్బరింతఁ దెరగన్నులు విప్పుచు ద్వారపాలు రా
యలజడి నాయుధాళికొఱకై తడుమాడుచునుండ, నింతలోఁ
బిలపిల మావళుల్ గవిసి బిట్టపయింబడి గుమ్ములాడుచుఁ
దలుపులుదీసి మార్కొనిరి దందడి నెందును దాండవించుచుఁ॥ 219

ఉ॥ అద్దమరేయి సింహగడమంతయు నిద్దరవోవువేళలో
దద్దరిలంగఁజేయు వితతధ్వనులై, నుడిగాలిపర్వులై,
మిద్దెలు కూలుటై, యవిసి మేదిని గుంగెడు గంద్రోళమై
పెద్ద కలంత వుట్టెఁ బసిబిడ్డలపొత్తిలి తత్తతేంపఁగఁ॥ 220

చ॥ ఎవరికి వారుగాఁ బదరి, యేమని - యెందని - యెట్టులంచు, శా
త్రపులని - యుద్ధమంచు, నిటుదాపునఁ - గోటలపైఁ - బురంబులో -
గవఁకుల మూఁగిరంచు గుఱికట్టనిపర్వులఁ బల్వరింతలఁ
గవియుజనంబుతో గడ మగల్చెఁ దమో వికటాష్టహాసముల్॥ 221

చ॥ ఉఱుముల చప్పుడై కలకలోదితముల్ గడమెల్ల నిండఁ, దొం
దరగొని ద్వారపాలకుఁ డుదంతము దెల్పఁగ, దుగ్గనాథుఁ డ
బ్బురపడి సంభ్రమించి యొరఁబుచ్చినవాలున నొక్కదూఁకుతో
నుఱికె రుషాకషాయ నయనోదరుడై రణరంగభూమికిఁ॥ 222

చ॥ రగిలిన రాజపుత్రకులరక్తము నాడులఁబొంగి కన్నులఁ
బగటుచునుండఁగా నుదయభానుఁడు దుగ్గవిభుత్వ మిట్లు బెం
డగుట సహింపలేక చెరలాడుచు, సైన్యములెల్ల నొక్కచో
మొగియఁగఁజేసి శత్రుబలముఁ బొదివెఁ బటువిక్రమంబునఁ॥ 223

ఉ॥ మోగలుదండుతోడ రసపుత్రబలంబులుగూడి సాహసో
ద్యోగముఁ బెద్దసేసి పులిదూకునఁ బైకొన, మావళాభటుల్
మూఁగుచు రేఁగి వైరిశిరముల్ దెగఁగోసిరి - ఖడ్గనృత్తముల్
దీఁగమెఱుంగుభంగిమలు దీర్పఁగఁ, జీతటిపుల్లువేటలన్॥ 224

ఉ॥ చీకటిపోరులోఁ బరులచేతికి లోఁగెడు నాత్మసైన్యమున్
పైకొనఁజేయఁగా నుదయభానుఁ డొగిన్ దివటీలు కాగడాల్
కాకర బీర పూచినటుగా నలువైపు వెలుంగఁజేసి, ద
ర్వీకర భీకరాసి జళిపించుచుఁ గోల్తలవెట్టె సేనకున్॥ 225

మ॥ తమ సర్దారునిప్రాపుఁజెంది రసపుత్రవ్యూహముల్ మీఱుచున్
గములై, కుంత కుఠార శూల పరిఘా ఖడ్గాది నానాయుధో
ద్యమముల్ సూపుచు దివ్వటీవెలుగునన్ దర్పింపఁ, దానాజి దు
ర్దమ గజ్జాధ్వను లిట్లుమోసె స్వభటోత్సాహంబు గల్గించుచున్॥

మ॥ “రణభూమిన్ జెరలాడుఁ డింక భటులారా! మావళా కీర్తికా
రణమై వచ్చిన దాజి; శత్రుశిరముల్ తాపాడి భేతాళపా
రణముల్ సేయఁగ వేళయైనది; తమిసాదేవి రోషానలా
రుణనేత్రంబులు వేయి విచ్చినది - వైరుల్ జాతిపోకుండఁగన్॥ 227

మ॥ విడిచేతన్ బుజ మప్పళించి నికటోర్విన్ మావళావీరుఁ డొ
క్కఁడు మారొన్న, భయంబునన్ బులియు సింగం బేన్గు పేఁజెత్తి ప
ర్విడు; నీ యావనసేన లెంత! యిపు డుద్రేకించినన్ మీర లీ
గడమున్ బాదునఁ బెల్లగింపుచు శివక్షౌభ ర్త కర్పింపరే!॥ 228

తే॥ వైరికరవాల విలిఖిత వ్రణకిణాంక

బహుళతా లభ్య రణవీరపట్టభద్ర

బిరుదమున రాచకొల్వులో విలువఁ బెంప

నదనువచ్చిన, దింకఁ దారాట దగునె?॥

229

మ॥ అదిగో! తూరుపుఁగొండపై నెఱుపు డంబై తోఁచె, నొక్కింతతా
 నుదయించున్ నెల; కోడిపుంజు విజయం బుద్ధివమై పాడఁగా,
 గుదులైకూల సరాతులన్ నటికి చిక్కుల్వాపి యీ బావుటా
 గదలింపుం, డిది నేటి సైంధవ వధాంకం బొట గుర్తింపుఁడీ॥ 230

మ॥ కరదీపంబులఁ బట్టినారు ప్రతిపక్ష ధ్వంసనోత్సాహులై
 యరు, లీరితిఁ బరోపకారమును జేయంబూనిరో! మీరు దు
 ర్భర శౌర్యాగ్ని చటచ్చటల్ రిపుతమఃప్రాగ్భారమున్ జీల్పు, ను
 ధ్ధరులై కోయుఁడు శత్రుగ్రాత్రములసంధుల్ కాగడావెల్లునన్॥ 231

మ॥ మెఱుఁగుందీవియ లాడ వాలుగొని దొమ్మిదూఁకి యీవైపు మొ
 గ్గరమున్ జీల్చెద - రండు నావెనుక : మ త్ఫణ్దాహతోద్ధూత జ
 య్ధ్విరితారాతుల జాఱనీ కడఁచి శీర్షచ్ఛేదనాటోప మే
 డైఱఁ జూపింపుఁడు, కాలరుద్రపరిపాటిన్ ముందు నేఁ జొచ్చెదన్॥

మ॥ అని తానాజి వచింపుచున్ హరహరోద్యన్నాదియై రేఁగి చెం
 గున లంఘించి, కటారు కేడెము మెఱుంగుల్ వాఱ సారించి యా
 వనసేనన్ నుఱుమాడె; దదృఢులు నలైవ్వుపున్ విజృంభించి పొం
 చి నిరోధించి కలంచి కూల్చి రరులన్ జిత్రాహవస్త్రాఢిమన్॥ 233

మ॥ తనువెల్లన్ బెనుకోటలైన పులియై తానాజి ఖడ్గాహతిన్
 దునియల్ సేయుచు, బాకునన్ జిదుముచున్, దోరంపుఁగుంతంబునన్
 బెనుదండన్ గుదిగుచ్చుచున్, బిడికిటన్ బీడింపుచున్, గాలితాఁ
 పునఁ దూలింపుచు మృత్యుతాండవమునేపున్ జూపె నలైవ్వులన్॥

మ॥ తోరపువేడిమై నుబికి దూఁకెడు నావిరియంత్రమట్లు దు
 ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశ వీరవిహారుడై బలో
 దారుఁడు దానజీ యెదురుదాఁకినచోఁ బాలివోవనీక య
 వైరులఁ గూల్చి కుప్పలిడెఁ బైరుల మున్నునఁ గోయుకైవడిన్॥ 235

ఉ॥ పూనిక కింతమేర తెగముట్టుచు, బట్టున లోఁగువారిఁ గా
లానఁగనీక తూలిపడ నవ్వలనెట్టుచు, దొమ్మిపోరునన్
బీనుఁగుఁబెంట లెక్కి మొగవిచ్చినవారలఁ బట్టుచున్, జయ
శ్రీ నిధి తానజీ బయలుచేసి చనెన్ నడికోటఁ జేరఁగన్॥ 236

మ॥ నలువైపున్ దన మావళాబలము సన్నాహంబునన్ బొల్చి దా
యలఁ దున్నాడఁగ నుబ్బురేగి, పటు వీరావేశ మేపార మ
త్తిలి, తానాజి క్షణంబులో సకలమున్ దీర్చున్ విజృంభించె - జే
తులు నాల్గై, కరదీపికాద్యుతుల నెందున్ దానె ప్రత్యక్షమై॥ 237

సీ॥ గుమిగొన్న రిపులపైఁ గుప్పించి, పిడిబాకు
పదనూరఁ దెగువార గుదిమి గుదిమి,
పయిదూఁకురిపులు చేడ్వడ వేటకొడవంట
నలిరేగి మునుమెత్తి నటికి నటికి,
కవిసినరిపుకోటి ఖడ్గముల్ కంఠముల్
చివ్వి మిన్నంటఁగా జిమ్మి జిమ్మి,
పెనువీకమై ద్రోసికొనివచ్చు నరిసేన
గుదులుగట్టఁగ నీఁటెఁ గ్రుచ్చి క్రుచ్చి,

తే॥ తెఱపిగొని వింట శరపరంపరలు గురిసి,
విరియుమొనఁ జాపకట్టుగా సురుఁగఁగొట్టి,
వెలుఁగు చీకట్లపొత్తులో నులిమి పులిమి
పిడిచి వడిఁగట్టి తానాజి వేటలాడె॥ 238

మ॥ నిలుపున్ నెత్తుటఁ దానమాడి, కనులన్ నిండారు కెంజాయ ని
ప్పులురాల్పన్ గరవాలు గేలఁగొని అంపుల్వోఁ గికారించి, బె
బ్బులివో దూఁకి, మొగల్బలంబు నలువైపున్ ముట్టి తానాజి యా
వులమందఁబలె నైరులన్ దఱిమె నాపున్ బ్రాపు ని లేదఁగన్॥

చ॥ అతని భుజావిజృంభణము నాఁపఁగలేక భయాతిరేక దు
స్థితి మొగవిచ్చు సైనికులదీనతఁ గన్గొని దుర్గనాథుఁ డు
ద్ధతి మునుదూఁకి “యోడకుఁడు, దర్పమునన్ జెలరేఁగి శాత్రవ
ప్రతతులఁగూల్పు నావెనుక రం” డనుచున్ బురికొల్పె సేనలన్॥

ఉ॥ వీరవిహార ధీరపదవీ పరిణద్ధ భుజావలేప దు
ర్వార పరాక్రముం డుదయభానుఁడు సేనల కుబ్బుసూపి, గ
జ్ఞారవ భీకరంబుగ సరాతిబలంబు నదల్చి, పెల్చునన్
దూతెఁ గరాశఖిడ్గ పరిధూననముల్ మెఱుపాడుచుండఁగన్॥ 241

చ॥ అనిమొన నిల్చి దోర్బలనిరంకుశతన్ వెలయించు దుర్గనా
థునిఁగని తానజీ యెదుటఁ దోఁచిన యేన్గును గన్న సింగమై
మునుమును జీల్చికొం చడిదమున్ జళిపించుచు సింహగర్జనం
బున మునుదూఁకి శాత్రవచమూపతిపైఁ బడె ధిక్కరింపుచున్॥ 242

చ॥ ఇరుగడ నుండు దండు తమయేలికపోలిక లెంచి పొంచి ము
మ్మరముగఁ బోరుచుండ, నభిమానధనుల్ కరవాల సంగరో
ద్ధరులు పరస్పర ప్రభవదుర్జయమూర్తులు సైన్యనాథు లి
ర్వురు నెదురెక్కి, గొండ్లొకరిఁ ద్రుంపఁగ నొంపఁగ మచ్చరించుచున్॥

ఉ॥ వాలున మర్మముల్ నటకు నైఖరి, పైబడు ఖడ్గపాతముల్
డాలునఁ దేలఁగొట్టు కరలాఘవ, మొక్కటఁజూపి యొండుచో
శూలము దింపు తెంపు, తెగఁజొచ్చి యెదన్ బిడిబాకు గున్ముచోఁ
గే తెగఁదట్టు గుట్టు పరికించి తెగించి పెనంగి రివ్వరున్॥ 244

చ॥ ఒదిగినయట్టు లుండి రభసోద్ధతిమైఁ బయిదూఁకి, కుంతమున్
గదిపినయట్టు లుండి శితఖడ్గమునన్ దెగవైచి, మండిపైఁ
జదికిలఁబడ్డయట్లు పెలుచున్ ‘బలటీ’ పయిఁ జొకళించి పై
న దుమికి ఖడ్గకౌశలమునన్ గసిమీఱఁ జెనంగి రివ్వరున్॥ 245

ఉ॥ జాలియడేగలట్లు కలుచంబడు సింగములట్లు మత్త శుం
డాలములట్లు కావరమునక దలలొడ్డిన కోడెలట్లు లా
భీలతర ప్రహారముల బిట్టు తెగంగొని రక్తధారలక
దేలుచు నొండొకళ్ళు వెనుదీయక పొంగి పెనంగి రిద్వరున్॥ 246

చ॥ సరిసరి బోరు నైరి పటుసత్వము నోర్వక తానజీ రుషా
తురుడయి వాడిబల్లెమును దూయుచుఁ దద్భజమధ్య ముచ్చివోఁ
బరుషతఁ గుమ్మఁగా, ‡ నుదయభానుఁడు సొమ్మనసోలి తూలి తె
ప్పిటి కనలంటి వాలుగొని బిట్టడఁచెక బలమెల్లఁ బోయుచున్॥ 247

చ॥ కులిశమువోలెఁ బైపడు నకుంతకృపాణముఁ బాయఁజిమ్మ ‡ డా
పలి పెనుడాలు నొడ్డుకొని, వ్రయ్యలుగా నది గూలిపోవ ని
శ్చలుడయి తానజీ నడుముచక్కటిఁ జుట్టిన యుత్తరీయమున్
వలనుగవిప్పి కేలఁ బెనవైచి పయింబడె నంతకాకృతిన్॥ 248

చ॥ వలపలిచేతి వేటకొడవంటఁ దళ త్తళలూర బిట్టు గ
ర్జిలి పయిదూఁకుచున్ “జమునిచెంగటి కంపెద నిష్టై చక్కనై
నిలు” మని యార్పుచున్, గళమునిండినరోసముఁ జప్పరించుకొం
చలఘుఁడు తానజీ పగతునంసము వ్రయ్యఁగ నేసె నీసునన్॥ 249

చ॥ పటపున నాటు వేరి టుదయభానునియంసముఁ జీల్చులోనఁ దె
ప్పిటి యతఁ డంగచాపలముపేర్చి నడంగిన దూసిపోయి నె
త్తురు లొలికించె; నంతఁ గడుదుస్సహుఁడై యతఁ డీడఁబోక ని
ఘ్నర కరవాల మెత్తి వెనుచూడక వైచె శిరంబు గూలఁగన్॥ 250

‡ Udebhan ... dealt many a death-dealing blow on Tanhaji which his watchful shield received till it was cleaved in twain. Another ruthless stroke cut down Tanhaji's left arm, which dropped on the ground. The gallant hero ... fought his retreating foe with many a

- ఉ॥ దాపలికేలఁ బైపడుకటా రెగఁజిమ్ముచు, దాలులేమిచే
నాఁపఁగరాక తుత్తునియలై ‡ మణిబంధము గూలఁ, దానజీ
కోప పరాభవ జ్వలన ఘూర్ణితుడై పిడిబాకునెత్తి, సా
టోపనట దృఢాగ్రళ కఠోరముగా నభియాతిపైఁ బడెన్॥ 251
- ఉ॥ వీడిన కేశపాశమున విప్పినకన్నుల రాలు నిప్పులన్
గాఁడిన ఖడ్గపాతములఁ గాల్పలుగట్టిన రక్తధారలన్
వాఁడిమెఱుంగులాడు పిడిబాకున గర్జిలి దూఁకు తానజీ
పోడిమిఁ జూచి ప్రాణభయముఁగొని పాతె నరాత్తిసైన్యముల్॥ 252
- ఉ॥ సాహస ధీరవృత్తి రభసంబుగఁ బైపడుచున్న తానజీ
బాహువుఁ దప్పివో నుదయభానుఁ డడంగియుఁ దీరుగాన కు
త్సాహముఁ బాదుకొల్పి వెలుచన్ బిడిబాకును బూని తాఁకె; ను
గ్రాహవకేళిఁ దేలి రుభయప్రతియోధులు గ్రుమ్ములాడుచున్॥ 253
- ఉ॥ భండనపండితుం దుదయభానుఁడు లాఘవ మెంతచూపియున్
గండరగండఁడై బిరుదుగన్నమగండగు తానజీ భుజా
దండము నెట్టఁజాలక వెతంబడుచుండ, నతండు దోర్బలో
ద్దండత వాని నొంచి వసుధన్ బడవైచి యురంబు నెక్కుచున్॥ 254
- చ॥ ‡ పటపటఁ బండ్లుగీటి పిడిబాకునఁ గుత్తుక నుత్తరించి యు
దృటముగ నార్చె; నీతెఱపి దాపునఁ బొంచిన శత్రుప్రక్షుపుం
భటుఁ డొకఁ డేపునన్ వెనుకపాటున దూకి కటారువాదరన్
దిటవునఁ దానజీగళముఁ ద్రొంప, నతం డొఱగెన్ ధరాస్థలిన్॥ 255

blow that sapped Udebhan's life. ... One more blow and that was the last. ... Tanhaji fell! Udebhan fell too — killed by Tanhaji.

చ॥ ఒకని నొకండు మ్రింగ రభసోద్ధతిమైఁ జెరలాడు సైన్యనా
యకు లిపు ఛొండొకళ్లు పరమాపులుగా రణవీరశయ్యపై
ముకుళితనేత్రులై రుధిరముద్రితులై శయనించుటన్ దమః
ప్రకరముఁజోపి చూచె హిమభానుఁడు తూర్పున బారెఁ డెక్కుచున్ ॥

చ॥ ముగియనిపోరు దీర్ప రసపుత్రచమూపతు లాత్మసైన్యమున్
మొగియఁగఁ జేసి మావళులమూఁకపయిన్ బెను దీమసంబునన్
దగులఁగ, మావళాభటు లదాటునఁ దండినిఁబాయు బిడ్డలై
తెగువఁ బెనంగలేక వెనుదీసిరి శోక భయాకులస్థితిన్ ॥ 257

— సూర్యాజీ సింహగడము గెల్పుట —

మ॥ అట సూర్యాజి బలంబుతోడఁ ద్వరితుండై కోటపై కెక్కి, మా
ఱటరూ పందిన వీరభద్రుఁడన దుర్గద్వారమున్ జేరున
ప్పటి కుద్భాంత పరావృత స్వభట సంపాతంబు గాన్పించె, నిం
తటిలోఁ గర్ణకఠోరమై వినఁబడెన్ దానాజి కన్నూయుటల్ ॥ 258

ఉ॥ ఒక్కనిమేష మట్లె - యెగయూపిరి, నిల్చినచూపు, పంట నో
నొక్కినచూపువే, లొదుఁగనొచ్చిన డెందముగాఁగ - సూర్యాజీ
యక్కజపాటువొంది, యెఱుపారినతెప్పల నశ్రుబిందు వొ
క్కొక్కఁడు జాఱ, నాతెఱపినుండి రుషాదవకీల రాజినన్ ॥ 259

చ॥ చరచరఁగోటవైపు సని చయ్యనఁ ద్రావులనెల్లఁ గోసి, కే
లొరసిన వాలునెత్తి రభసోద్ధతి ముందుకుదూఁకి, భీతులై
తిరిగిన మావళాభటుల ధిక్కరణంబున రేపి, కార్యమున్
గుఱిగొని, జాతిపౌరుషము కుత్తుకబంటిగఁ బోసి యిట్లనెన్ ॥ 260

ఉ॥ “అచ్చపు మావళాకులమునందు జనించిన వీరుఁ డెవ్వఁడున్
జిచ్చును మ్రింగి శాత్రువులఁ జీల్చుచుగాక వితాకువొంది వె
న్నిచ్చునె? కాఱుసింగముల నెక్కుచు స్వారి యొనర్చువారి కీ
పిచ్చుక లెంత? వ్రేటు కొకవేయిగ గొంతులు గోయఁగూడదో?”

శా॥ నాకు మీకును దండ్రులు బ్రభులు తానాజీ - కఠోరాజము
కాకల్ దీటిన వీరమాళి యనిలోఁ గన్నూయ, నవ్వీరు నే
కాకి జేసిడు పాటుబోతులకు సిగ్గా? మానమా? మావళో
ర్యే కాంతల్ పగదీర్చలేని మగలన్ బేరంటముల్ పిల్వరే?॥ 262

మ॥ కులవిఖ్యాతికి రాజకార్యమున కెగ్గుల్ సేసి, తానాజికి
దలవంపుల్ ఘటియించి మీరు బ్రతుకన్ దారాడుచున్నారె? పే
రలుకన్ గోసితఁ గోటత్రాళ్లు, భయమేపై దూకినన్ దున్నలై
తల కూలున్, బరువెత్తినన్ బగతురే దండెత్తి ఖండింపరే?॥ 263

ఉ॥ అంతయు వట్టియాస, వెనుకాడిన లాభములేదు, చిత్తవి
భ్రాంతిని మాని గుండియ దిరం బొనరించి కటారుబూని కా
లాంతకుదూతలై యరులనాహుతిబట్టుడు; తానజీమన
శ్శాంతినిఁ గూర్పు, డీ యవనసైన్యము లేమని మిన్నుఁ దాఁకెడు?॥

శా॥ మానోత్తానపు మావళాకులము జన్మక్షేత్రమా నెవ్వఁడుం
గానీ కాలు మఱల్పరా, దరులమూఁకన్ జంపుటో చచ్చుటో
గానీ ప్రక్కకుఁ జూడరాదు, జయమున్ గై సేయ నావంతు : కా
దా - నాకంబు జయింత మందఱముఁ దోడ్చి వీరదీక్షావిధి!॥ 265

మ॥ వినలేదో తొలికోడికూత? సభలోఁ బేరెత్తి తానాజి ప
లికనపంతంబు నెఱుంగరో? గడముపైఁ గేరింతలన్ నవ్వు యా
వనకేతున్ సయిరింతురో? తడవుజూపన్ గాదు లేలెందు, నా
వెనువెంటన్ జనుదెందు శత్రుబలముల్ వెన్నాడివేఁడొడఁగన్"॥ 266

శా॥ అని సూర్యాజి యదల్చి రోషవివశుండై గోల్తలన్ జేయ, 'జే'
యని గర్జింపుచు మావళాభటులు శస్త్రాటోప మేపార మా
రొకని, యొక్కమ్మడినందఱుగవిసి యుక్కుందున్నలై యుగ్గిన
త్తనులై దాకిరి శత్రునై నిక జహీర్నా దర్ప దుర్ధరులై॥ 267

శా॥ దావాగ్నిచ్చటవోలెఁ జుట్టుకొనుచున్, దంష్ట్రా నఖాఘాత గ
జ్ఞా విస్ఫుర్జిత సింహయాధమటులై శస్త్రంబుల న్నొంచి, పా
రావారోగ్ర తరంగభంగిమలు మీఱన్ దూఱి పైకొంచు, రా
ద్రావేశంబునఁ బోరె శాత్రువులు డయ్యన్ మావళానీకముల్ ॥ 268

శా॥ ధైర్యోత్సాహము లేపుమీఱు మగఁడై దానాజికిఁ దమ్ముఁడై
సూర్యజీ ప్రితిపక్షనిర్మథన సాసూయ త్వరాహంక్రియా
వార్యుండై రిపుకంఠముల్ నఱికి కుప్పలోవ్యుచున్ మించి ని
ర్వీర్యోద్విగ్నముఁ జేసి శత్రుబలమున్ వేటాడె వెన్నాడుచున్ ॥ 269

ఉ॥ మూఁగిన మావళాభటులపోటున కోర్వఁగలేక, సాహసో
ద్యోగమురేపు దుర్గపతి దోరుట నూటటలేక, నివ్వెరన్
దూఁగు నరాతిసేన వెనుదూయఁగలేక పెనంగలేక యు
ట్టూఁగుచు శత్రుఖడ్గములయొత్తిడికిఁ బలియయ్యె నయ్యెడన్ ॥ 270

ఉ॥ పాతెడు రక్తవాహినులపాలగుచున్ రసపుత్రులందు నే
నూఱు కబంధముల్ దొరల, నొచ్చియు విచ్చియుఁ దక్కు సైన్యముల్
పాఱఁగ, వారివెంటఁబడి పంతమునన్ దెగఁబట్టి మావళా
వీరులు వేటలాడి, రని వీఁగిన లోఁగిన జాఱకుండఁగన్ ॥ 271

తే॥ “పరువులెత్తెడు రిపులపైఁ బడకుఁ” డనుచుఁ

దనబలంబుచు మఱలించి దర్ప మెనసి,

సూర్యజీ సింహగడముపైఁ జంగులాడ

నూఁగు మోగలుబావుటా నూడఁబెఱికె॥

272

ఉ॥ ఈగతి వైరులన్ దఱిమి, యెం దెవ రడ్డములేని కోటపై
మోగలుబావుటాఁ బెఱికి, పొందినగెల్పు శివప్రభుండు ముం
దై గమనింపఁగా శిఖరమం దొక పెద్దవెలుంగుఁ బెట్టి, కా
లాఁగక సూర్యజీ గడమునంతయు లోఁగొనె జాగరూకుఁడై ॥ 273

చ॥ పలపల వేగులోపల శివప్రభునానతి మెట్టి, తానజీ
పలికినపంతమున్ నెఱపి, బాహుబలోద్ధరుడైన సూర్యజీ
మెలకువరానినిద్ర రణమేదినిఁ బండిన యన్నమేనిపై
నొలసిన నెత్తుటిన్ గడిగె నూటలువాఁడెడు కంటిసోనలన్॥

274

సీ॥ సమయజ్ఞుడగుచు వెచ్చనివేడి మనసులో
నుడిగించి సూర్యాజి యుచితమెంచి,
పట్టుతివాసీల పల్లకిలోనఁ బా
వన తానజీ కళేబరము నునిచి,
సింహదుర్గము గావ సేనల నియమించి,
యరిబలంబును దుర్గమవలఁ దఱిమి,
శరణన్నవారి కాశ్రయమిచ్చి, తనచేతఁ
బడు శత్రుధనము మెబడినిఁ గొనుచు,

తే॥ బలఁగములు ముందునడువఁగా, భటులుమోయు
నందలములోని తానాజి సనుగమించి
యంగరక్షకుడై పైన మనుమతించె
శివపతినిఁజూడఁ - దొలియెండ చెఱఁగు లాడ॥

275

చ॥ అట శివరాజు రాయగడమందు సమున్నత చంద్రశాలికా
తటమున నెక్కి వేకువగుదాఁక జయాంకపువ్వు వేచి యా
రటపడి, సింహదుర్గశిఖరమ్మున నప్పుడు వ్వుఁ జూచి యూ
టటగొని, తజ్జయోత్సవ పురస్కర ణోత్సుకితాంతరంగుడై॥

276

—❖— తానాజీ నిర్యాణము — శివాజీ సంతాపము —❖—

చ॥ ఉదయమునంద మాంసలతరోచ్చ తురంగము నెక్కి, సేవకుల్
పదుగురు వెంటరా నుదుటుపాటునఁ బోవుచు, గొంతమేరలోఁ
గదిసిన మావళాభటులఁ గాంచి మొగుంబుల గెల్పుసంబరం
బెదుగమి సంశయించి, 'జయ మెవ్వరి?' దంచని హెచ్చరింపుచు॥

తే॥ కలయఁ బరికించి “తానాజి గానుపింపఁ,
డెందుఁగలఁ?” డనునంతలో, నందలమ్ము
వెంట సూర్యాజి యే తెంచి వినతుఁడగుచు
“నరులఁ దునుమాడి తానాజి-” యనెడునంత॥ 278

శా॥ “ఆ! తానాజి గతించెనే! యరులఁ దున్నాడించి తున్నాడుచున్
నాతానాజి గతించెనే!” యని యఖండ ప్రేమభాంవోదరో
ద్ధూతాశూదకణంబు లుట్టివడఁ - దోడ్తో వార్వమున్ డిగ్గి, తా
నై తానాజిని డాసి పైముసుఁగువాయన్ దీసి నిర్విణ్ణుడై॥ 279

శా॥ గాయపుఁగ్రింతలన్ గరుడుగట్టిన నెత్తుటదోఁగు మేను, వి
చ్చాయముఖంబు, కెందొగరుఁజాటల మగ్గిన వాలుమూతకం
దోయి, రదంబులన్ బెదవినొక్కినపట్టు దొలంగఁబోని వీ
రాయితముద్ర చూచి శివరాజు వెతంబడి వెచ్చనూర్చుచున్॥ 280

తే॥ “జాటిపడినది - నాచేతి - చంద్రహాస!
మవగళితమయ్యె నా వజ్రకవచ మిపుడు!
సింహగడమున గడమేమొ చిక్కెఁగాని
పోయినది సింహ - మీ కుడిభుజమువోలె!”॥ 281

తే॥ అనెడుపలుకులు పెదవిపైఁ దొనఁకుచుండఁ,
దానజీ వీరశయనముద్రా విలీన
ధన్యతాజ్యోతి సరయు నేత్రముల నుబుకు
చెలిమితరితీపు లిటు లెంచె శివవిభుండు॥ 282

శా॥ “అంతటి ధీరమూర్తి విటులై కనుమూసితివయ్య! తానజీ!
యెంతలుసేసి దైవ మెలయించె ననున్ నినుమింగ! నీవు నా
కింతటిలోనె దూరమగు తే నెఱుఁగఁగద! బర్వుడించి ని
శ్చింతుడవైన యట్లు వికసించితివో! యిక నాకుఁ బల్కవో!॥ 283

సీ॥ పరతంత్రతా భుగ్న భారతోద్ధరణోద్య
 మమున నా నాయకత్వము వరించి,
 యెనలేని నీ సర్వధన జన బల జీవి
 తముల సర్వార్పణ ధారవోసి,
 రణరంగముల నంగరక్షకతఁ బొంచి
 కనుఁజెప్పవోలె న న్ననుసరించి,
 దుస్సాధతర వైరిదుర్గ భేదన వజ్ర
 పాతమై బహుళాహవములు గెలిచి,

తే॥ యనుచరుండు - చమూనాథుఁ - డంగరక్ష
 కుఁడు - బహిఃప్రాణ మనఁగ నన్ గొలుచు నిన్నుఁ
 గోలుపోయినయపుడ నేఁ గోలుపోని
 దొకటియున్నదే! తానజీ! యొంటి నైతి॥

284

శా॥ నాకై - లోకముమేలుకై కడఁగి, తానా! త్యాగి నై యోగివై,
 నాకర్తవ్యము లీవ తీర్చి జయమున్ నా కిచ్చి, యున్నట్టులే
 నాకశ్రీ గయికొంటి, వీతప - మఖండత్యాగ మేమందు! నాఁ
 గా కన్నా! ననుఁబాసి యొంటి విడిపోఁగా! నీకుఁ గాలాడెనే॥

285

సీ॥ ప్రతిభటుండయి మీఁదఁబడుచు బాజీఘోర
 పటుఁడు నాపైఁ గత్తిఁ బటపునాఁడు,
 కపటపండితుఁడైన యపజులుఖానుతో
 ద్వంద్వయుద్ధకీడఁ దగులునాఁడు,
 దండయాత్రల సయిస్తాఖానుమేడపై
 నడురేయిఁబడి పోరు సడుపునాఁడు,
 నవరంగజేబు న న్నరికట్టుచెఱునుండి
 యనువుమైఁ దప్పించుకొనెడునాఁడు,

తే॥ అడ్డుపడి, పోరుసలిపి, తోడై తెగించి
నన్నుఁగాపాడుకొను ధీరు నిన్ను నేడు
కుఱుచగడమునకై బలిగొంటి, నకట!
గడము! తానాజి! బొగ్గుకై కల్పతరువు!!

286

తే॥ శివపతి యెవండు? - తానజీ స్నిగ్ధహృదయ
బలముఁ ద్రావి, పెన్పొందిన భద్రమూర్తి,
నిజము; తానజీ! యీనాఁడు నీవులేని
శివపతి యెవండో! యెంతలోఁ బవలు - రేయి!!

287

తే॥ హృదయమును జీల్చి యందులోఁ బొదిగియున్న
నన్ను బహిరంగపఱచి ధన్యతను గొంటి,
వన్న! తానజీ! నేటి కానిన్ను దాఁచి
లేతవడితి! నీభాగ్యంబు లేదు నాకు!!

288

చ॥ గడము జయించితెచ్చిన యఖండయశంబున కీవు పట్టభ
ద్రుఁడ - విట నిన్నుఁబంపి యెడరుక గలిగించియు, నుద్యమంబు చే
డ్పడఁ జని, హైందవోదయముపట్టున నీదుకుటుంబమందుఁ బె
క్కిడుమలువోయు నాటడికి నే - నిటు నీకడ నిల్చిపోయితి!!

289

ఉ॥ అందములూరు పెండ్లికొడుకౌ సుతుముచ్చట లానువేడ్క న
న్నందఁగఁజేసి, నాకనులయందు మనంబున నీవు నిల్చి యా
నందముఁ బొందనెంచితి వనా! యిది యెట్టి యభిన్నభావ ని
ష్పందత! యీ మనోలయతపంబున కే బదు లీగ నేర్తునే!!

290

చ॥ పసుపును గుంకుమాంకమును బాసికముక గరకంకణంబు సొం
పెసఁగిన చిన్ని పెండ్లికొడు కీబెడిదంబునఁ బొక్కి యెంతవె
క్కుసపడునో గదే! యతని కన్నులకాటుక మున్ని బుగ్గలక
దుసికిలు నశ్శుధార యొకదోసము నాపయి వ్రాయునోగదే!!

291

శా॥ తానా! నీ విఁకఁ బల్కఁ, వీహృదయబాధల్ తీటు తీ రేది? నీ
దీనానాథకుటుంబ శోకదహనార్తి బాపు పాపేది? నా
పైనన్ బైకొను శత్రుసంహతులఁ గూల్పున్ దెంపు పెంపేది? య
న్నా! నీయొక్కనిలేమి యెల్లెడలఁ దానై యెంతగురించెడిన్! 292

శా॥ నా కీవంత - కొఱంత వో దయినఁ, దానా! నీవు ధన్యుండ; వ
త్తాఁకల్ లోఁకువ లన్నియున్ దులిపి వీరస్వర్గమున్ గొంటి; వే
కైకస్థాన ముదాత్త వీరపురుష త్యాగార్హ భోగాంకమై
నీ కాహ్వనమువెట్టె, నేలొకనుము తండ్రీ! వీరభోగ్యంబుగన్!”

చ॥ అని శివరాజు వేడిహృదయంబునఁ బొంగు తలంపులెల్ల వా
డినకనుదోయిఁ దొనిక వగ డిందినవాతెఱ జాటుచుండ వా
కొని, తరితీపువోని మదికోతలఁ దద్రీణవీరవర్తనం
బు నరయ సూర్యజీవదనమున్ గని యూటవోసి యిట్లనెన్ ॥ 294

శా॥ “అన్నా! యన్ననుగాచి నీవయినఁ దోడై యండ లేనైతివే?
కన్నుల్ విచ్చిన కాలరుద్రుఁ బొదువంగా నేర్చిరే నైరు? లా
పన్నుండై నినుఁ జీరెనో? ననుఁ దలంపన్ బోఁడో? - యట్లెలగున్
మిన్నుల్ గూలిననైనఁ దా నొరుల నేమీ! సాయ మధ్ధించునే! 295

ఉ॥ ఆహవ మొక్కఁడే నడిపెనా? కదియన్ బడి వెంట మావళా
వ్యూహము దూఱలేదె? యొకపొడ్డుచు నీ వట లేకపోతివే?
ద్రోహులు దొంగపోటుగొనిరో? యలయించిరొ పల్వు రా మహా
బాహుని ముట్టి? తచ్చటుల భండనతొండవ మెట్లు సెల్లెనో!” 296

చ॥ అనుటయు సూర్యజీ తరఁగలాడు కనుంగవ నొత్తి, మెత్తవో
యినయెదఁ జేవలెత్తి, మొదలెత్తుటనుండియు యుద్ధరంగ న
ర్తనమునఁ దానజీ కర కరాళకృపాణ విహారవైఖరుల్
వినిచి, కలంకఁబాపు నొకవెల్గున నూటవోసి యిట్లనెన్ ॥ 297

శా॥ “ధన్యుండయ్యె మహాప్రభూ! నిజము నీతానాజి; వీరైకమూ
 ధన్యుండై నిజ దేశమాతృ చరణ ద్వంద్వంబు నర్పించుచున్
 జన్యావ న్యరి వీర కంఠగళ దస్రస్నానముల్ దీర్చి, చై
 తన్యజ్యోతి నివాళి యెత్తె సముదా త్త ట్టాత్ర) దీక్షావిధి॥ 298

మ॥ తనధర్మం బది నిర్వహించె ఘనుడై తానాజి - స్వ స్వామిసే
 వన ధర్మంబది నిర్వహించె, నిదియున్ స్వాభావికం; బిందు మీ
 తనుపున్ మెప్పును సఖ్యమున్ హృదయబాంధవ్యంబుఁ జూతాడి, తీ
 యని మీలోనఁ గలుగుటే యతనిధన్యత్వంబు గా కున్నదే॥ 299

చ॥ వలవదు మీమదిన్ వెఱుగువా, టరివీరులఁ గూల్చి సూర్యమం
 డలమును జీల్చికొంచు, నపునఃపరివర్తన వీర వేదికన్
 గొలువగు తానజీయెడఁదకున్ దమ వెచ్చనియూర్పు సోఁకినన్
 గళవళ మందకున్నె! స్వజనవ్యధ మీమది సైఁపనేర్చునే॥ 300

ఉ॥ వెన్నెలవోలె నెల్లెడల విచ్చిన మీ హృదయప్రసన్నతా
 భ్యున్నతిఁ గాంచఁబోని జగమున్నదె? యొండొక సేగి వల్క నో
 రున్నదె? మావళాజగము నోమఁగఁ జక్రిధరుండవైన నీ
 విన్ని తలంపనేల? మనసిచ్చి ప్రభూ! మము నాదరింపవే॥ 301

ఉ॥ పోయినయన్నతో సమసిపోవదు మా ప్రభుభక్తి, మావళా
 జేయ నిసర్గధీరత నశింపదు, వే టొకఁ డెంచనేల? స్వ
 ర్గీయు - మహాత్ము - నన్న బ్రదికించుకొనన్ జొరలేముగాని, మా
 యాయువు లప్పగింతు మెటులైనను మీమదిఁ జిక్కఁబట్టఁగన్॥ 302

శా॥ తానాజీపయినున్న మీహృదయమున్ దత్పుత్రుపై నిల్పి, నా
 పైనన్ వారి సమస్తబాధ్యతలు మోవన్ జేసి మన్నింపుఁ; డెం
 దైనన్ గుండని మావళాబలము తోడైరాఁ జొరంబాటి, పం
 తానన్ బూనిక దీర్తు, నెంతటియసాధ్యంబైన నుజ్జూఁచెదన్!”॥ 303

మ॥ అను సూర్యాజి యుదాత్తభంగి మదివిందై కుందువారింపఁ, దే
 టినవాఁడై యిటువలెఁ, “నెమ్మది సెమర్చెన్ బేర్చు నీవర్తనం
 బున, ‘నా యన్నకు వన్నెగూర్పఁగల తమ్ముం’ డన్న విఖ్యాతితో
 నను - మీయన్నను - దుర్గమున్ గెలిచి తన్నా! ధీరచిత్తంబునన్॥

చ॥ ప్రళయభయంకరం బయినపట్టున - నన్న గతించి మావళా
 బలఁగము విచ్చి శాత్రువులుపైకొని అంపులుసేయువేళ - ని
 శ్చలగతి ముందుదూఁకి రభసంబుగఁ బోరొనరించి యోటమిన్
 గెలుపుగమార్పు నిన్నుఁ బరికింపఁ గనుల్ మిఱుమిట్లువోయెడున్॥

ఉ॥ బాహుబలంబు మించు ప్రతిభాబల, ముద్ధుర కార్యధూర్వహా
 త్సహము మించు నిర్వహణశక్తియు, భక్తినిమించు రక్తి య
 వ్యాహతి నిన్నుఁబొందె; భవదగ్రిజు బాధ్యతలెల్ల నీవ శే
 షాహివలెన్ వహింపుము, సుఖాయతి నీపయి విశ్రమించెదన్॥ 306

ఉ॥ నెత్తుటిపాత్తులో రగులు నెవ్వగ నీకయినీవ యోర్చి, నా
 చిత్తము నూటన్ దనరఁజేసిన నిబ్బర మేమనంగఁ! బే
 రుత్తలపాటునన్ గుములుచున్న కుటుంబముఁ దేర్చి, తానజీ
 యుత్తమలోకసత్కియల నోముచు నెల్లడఁ జల్లఁజేయుమీ!”॥ 307

మ॥ అని శివరాజు పేర్మిదొలఁకాడ వచించి, యనంతరక్రియల్
 మునుకొని తీర్పఁగా జతనమున్ నడిపించి, కలంతవాయనో
 పినతఱిఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుక నిర్వహించెఁ - గాం
 చిన తలిదండ్రులన్ మఱపుఁజెందఁగఁజేయుచుఁ బెండిపెద్దయై॥ 308

తే॥ శివమహీపతిమనసులోఁ జిగురులెత్తు
 నాశ్రితజనానురాగ మహత్త్వ మరసి,
 మురిసె మావళాజగము; సంబరము నెనసెఁ
 బ్రకృతివర్గము; కీర్తివల్లికలు బెరసె॥

309

సప్తమాశ్వాసము - సమాప్తము.

శ్రీమత్పరదేవతామైనమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

అష్టమా శ్వాసము.

చ॥ విరివిగఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుకలెల్లఁ బెంపునన్
జరిగినమీఁద నొక్కదివసంబున శ్రీశివరాజు వైభవ
స్ఫురణములొప్పు నిండుకొలువున్ గయిసేసె; నమాత్యు లాపులున్
బరిజనులెల్లఁ గొల్చిరి విభక్త సమర్థ నిజాసనంబులన్॥ 1

—◆— సింహదుర్గ విజయబహుమానములు — దండయాత్రలు —◆—

చ॥ కొలువున రాజపీఠమునకున్ గుడివైపున నొక్కపీఠ మొ
ప్పొలయ నమర్పఁగాఁబడియె; నువ్విళులూరుచు నాటివేడుకన్
గలయఁ గనుంగొనన్ గొలువు గాఢముదంబున వేచియుండె; ను
జ్జ్వల మణిపీఠమున్ డిగి శివప్రభుఁ డిట్లు వచించెఁ గొల్వునన్॥ 2

ఉ॥ “తీఱిన వెల్లకార్యములు : దిగ్గజసన్నిభులైన యెందఱో
వీరుల ప్రాణముల్ నమలివేయుచు సింహగడంబు నేడు చే
కూఱిన : దైన సంతసముగొల్ప - దుదీర్ణ శుచావిదీర్ణ త
ద్వీరకుటుంబ నిశ్వసన తీవ్రత లెందును వెచ్చవీవఁగన్॥ 3

చ॥ అది యటులుండుఁగా కొకటి యారయుఁ; డీ కుడివైపు పీఠ ము
న్నదిగద, సింహదుర్గమున యావనకేతువుఁ బెల్లగించి స
మ్మదమిడు ధీరమూర్తి కిది పూజ్యపుఁగానుకయౌట మీ రెఱుం
గుదు - రతఁ డేడి! తచ్చరిత గోచరమై మది చుమ్మవోయెడున్॥ 4

చ॥ కుడియెడ నున్న తాససము గోరని ధీరుడు కోరనట్టులే
యడుగుమఱల్పు కుగ్రణ మాడి, శిరంబులుగోసి వానిపై
నడుగిడి, దుర్గనేత చెలియై తనుఁగొల్వఁగ స్వర్గమెక్కె! ద
మ్ముడు తరువాయి గెల్చె వగపొంగు మగంటిమిఁ బుక్కిలిందుచు॥

చ॥ అతని యుదారధీర హృదయంబునఁ బొల్చిన శౌర్యలక్ష్మి కం
చిత-” యనునంతలోన నవశిష్టమునెల్ల గ్రహించి సూర్యః
కొతుకు నెడందతో నివముగొన్న కనుగవతోడఁ దత్పదా
నతుడయి వలె, “దేవ! నచనజ్ఞత చాలని నన్ను సైపుమి!॥ 6

చ॥ లలిత సరోజగర్భ మృదులాబగు మీమది నొక్క-మూల దో
యిలి ముకుళించి నిల్వ నెలవిచ్చుటయే కడుగొప్ప నాకు; హే
చ్చులు మదిఁ గోర, నీయఁగలచో భరియింపఁజాలఁ; దాననీ
కలవకు వీరవీరమున కన్నుడనే! యది నాంభసీయమే!॥ 7

ఉ॥ తమ్ముడు తానజీకి - బదదాసుఁడు శ్రీశివరాజమాళి గు
గ్రమ్మగు పోరునక నడుపఁగాదగు కర్జముఁ పీర్చినాడ; ‘యు
క్త మ్మొనరించినా’ డనుటకంటె పశ్చిమముగాఁగ నొక్క ప
త్రమ్ము ఫలమ్ముగోర : ననుఁ దప్పఁదలంప కనుగ్రహింపదే!॥ 8

చ॥ తమమది నొండుగా నెనరుఁదత్త మేటికి! వీరవీర భా
గ్యమునకుఁ దానజీవెనుక నన్నుఁడు తత్తనయుండు; మీ కట్ల
క్షము గయికొంచు నాదు సహకారమునక బ్రభుకార్య ధుర్యతా
క్షముడయి తగ్గడిపేరుగొనఁగా దయచూచుము ధర్మవత్సలా!॥ 9

ఉ॥ అన్నవహించు భార మదియంతయు నాపయి నిల్పి, వారికొ
మన్ననలెల్లఁ దత్ప్రియకుమారున ! వరిమిచ్చినారుగా
మున్నె! యనుగ్రహింపుఁడు ప్రభూ! యిటుఁ గాదనువార లెవ్వ! కి
పిన్నను బెద్దసేసి, నడిపింపుడు తొల్లిటి దండయాత్రలక॥ 10

|| అనఁగ శివప్రభుండు మది నచ్చెరువందుచుఁ బలెఁ, “సూర్యజీ!
యనుకొనినంతకంటెఁ బదియంతలు త్యాగముఁజూపి మమ్ములఁ
దనిపితి, వెల్లవారి కొక ధర్మపథంబును జూపి; తింక నీ
తనయుని వీరపీఠమునఁ దండ్రుకిమాటుగ నీవ నిల్పుమి!” || 11

|| అనుటయుసూర్యజీ ముదితుడై తనయుఁ గరమంటి తెచ్చి, యొ
య్యన శివరాజుపాదముల కానతుఁజేసి, సభాజనంబువై
పున నతు లందఁజేసి, జయపూర్వక నాదము లుల్లసిల్ల నీ
వనలిడి వీరపీఠ సముపస్థితుఁ జేసె ముదంబు నిండఁగఁ || 12

|| అంత శివప్రభుం డతని కాదృతిఁ జూపుచు, సూర్యజీకృతం
బంతయు నుగ్గడించి యిటులాడె, “జలింపని భక్తి రక్తి, య
త్యంతవిసీతి సీతి, పటుధైర్యము శౌర్యము సూర్యజీయెడఁ
దంతురమౌచు మా కొకముదంబును విస్మయముఁ ఘటించెడుఁ ||

|| ఆతని త్యాగలక్ష్మికి సమర్చన, సింహగడంబు గెల్చు వి
ఖ్యాతికిఁ గానక యీ నిశితఖడ్గము దుర్గనిభుత్వముఁ మనః
ప్రీతి బహూకరించితి; భరించిన భారములన్నియుఁ జయో
ప్రేతముగా ఘటించి నుతికెక్కఁ జరించి యశంబు గాంచుతఁ!” || 14

తే॥ అని సమర్పించి, తక్కువారిని యథార్హ

రీతుల శివప్రభుండు సత్కరించి, నాటి

కాఁగిపోయిన తొలిదండయాత్ర మఱల

వెలువరింపఁగా మది నెంచి పలికె నిట్లు || 15

|| “ఒదుఁగకయుండు సింహగడ మోర్చి జయించితి, మైన దానితో
నెద మఱువంగరానివెత, యెన్నఁడుఁ దీఱని లోటు నిల్చె; ని
య్యదనునఁ దానజీ యొకరుఁ డండ వెలుంగమి నెందఱుండియున్
గొదవయి, నేటికొల్పు సిరిగోల్పడి ‘బావురు’ మంచు గన్పడు ||

ఉ॥ ఈకొఱ దీటు తీరుగలదే - బలశాలులు దేశభక్తు లే
కై కసమద్ధతా పలువు రంతటినాయకు లేచి నల్లడన్
దూకి విరోధివర్గములఁ దోలినఁగాక, 'యొకండు తానజీ
లేక స్వరాజ్యమున్ నిలుపలే' రను చులకన సోకవచ్చునే॥ 17

తే॥ అన్నికొఱతలు దీఱఁ, గైకొన్న ప్రతిన
నిండ, హైందవలక్ష్మీ కన్పండువొసఁగఁ,
దానజీ మొదలెవ్విట్టిన దండయాత్ర
నిలుపక జయించి, తుదిదాకి నెగడవలయు॥ 18

ఉ॥ ఎత్తిన దండయాత్రఁ బరువెత్తుచు మోగలుదండు నర్మదా
భ్యుత్తరణంబునక బదరి యుక్కిరిబిక్కిరి యైనదాక వె
న్నొత్తుఁడు, దక్షిణోర్విఁ బదమూఁదఁగనీకుఁడు; మీ పెనంకు వల్
కుత్తుకబంటిగాఁ బగరకున్ దలమునకలుగాఁ దెగింపుఁడి॥ 19

ఉ॥ ఎంతలు అంతులేచి తెగనేసెడు నేపుననైన వంచనా
దంతురులైన శాత్రువులతంత్రము లేమఱఁబోకుఁ; డాతురో
ద్భ్రాంత విహారులై యురక ప్రాణములీకుఁ, డొకొక్కవీరుఁ డ
త్యంతము భావి దేశరమ కాదరువొట యెఱింగి పోరుఁడి॥ 20

సీ॥ అరులపాతా పురందరదుర్గమును ముట్టి
డించి సూర్యాజి సాధించుఁగాక,
'మాహుళీ' ముఖదుర్గమండలితోఁ గొంక
ణము పింగళేపంతు గమియుఁగాక,
'జింజిరా' మొదలైన సిద్ధిలదుర్గంబు
లరికట్ట రఘునాథుఁ డరుగుఁగాక,
దండనాథుండు 'ప్రతాపరావ్గుజరు' మో
గలురాజ్యమునఁ జొచ్చి కలఁచుఁగాక,

తే॥ యన్నివైపులఁ గార్యంబు లరసికొనుచు
నేను స్వయముగా నన్నింట నిలిచియుందుఁ,
దగిన దండుతో మీరింకఁ దరలుఁ” డనినఁ
జనిరి వారలు సంభ్రతోత్సాహు లగుచు॥

21

మ॥ అమితాటోపముతోఁ బురందరము డాయ్ బోయి, సూర్యాజి యు
గ్రముగాఁ బో రొనరించి డీల్పడిన మోగల్దండుఁ జక్కాడి, దు
ర్గము గొంచుక శివరాజుఁ జేరె; విభుఁడుక గర్వించి తద్వీరశు
లకముగాఁ బెక్కు బహూకృతుల్ సలిపె నుల్లాసంబు దైవారఁగ॥

తే॥ సింహగడమును గెల్చి యార్జించికొన్న
కీర్తికిని, దానజీస్ఫూర్తికిని మఱొక్క
రంగు వెలుఁగొందఁగఁ బురందరంబు గెలిచి
సూర్యజీ యెల్లరమనంబుఁ జూచులాడె॥

23

సీ॥ మాహుళీగడముపై మారొన్న పింగళే
పంతు బిట్టడఁచి పైబడి కలంచె,
గడములోనున్న మోగలుదండు గండుమై
నెదిరించి రెండుమా ర్లేచి తఱిమె,
వెనువోక బలఁగమ్మగొని పంతు మూడవ
మా ఆఖండముగాఁగఁ బోరుసలిపె,
రెన్నెల్ల యుద్ధమై యన్న పానాదులు
దొరకక మోగలుల్ విఱిగి విసిగి,

తే॥ కడకు విధిలేక మాహుళీగడము విడిచి;
రంత బలియుడై పింగళేపంతు వరుసఁ
గడఁగి ‘కరనాళ’ మొదలు దుర్గములఁబట్టి
కొంకణమునెల్ల గెలిచె నిరంకుశముగ॥

24

సీ॥ రఘునాథుఁ డట జింజిరాదుర్గమును ముట్టి
 కడుఁదీవముగఁ బోరునడిపి యడఁచె,
 దిటవెల్లఁ జెడుచుఁ బత్తేఖానుఁ డలసి యో
 పికమాలి దుర్గ మర్పింపనుండె,
 నతని సర్దారు లయ్యదియొప్పు కతని బం
 ధించి, ఢిల్లీశు నర్థించి పిలిచి,
 రారంగజేబు దా నధిక లాభము లెంచి
 యమితసైన్యముల సాయముగఁ బంపె,
 తే॥ బోరు ఘోరమై చరమాన్ధితీరమందు
 రెండుపక్షము లునురు లర్పించుచుండ,
 నుభయకోటుల విజయ ముజ్జ్ఞుఁతలూఁగెఁ
 దఱియుచును బాయు మున్నీటితరఁగల్గె॥ 25

ఉ॥ మోగలురాజ్యభాగముల ముట్టి కలంచి ప్రతాపరావు పె
 ల్లాగడ మెత్తుచుండ, సమయంబు నెఱింగి శివప్రభుండు తో
 డేగి పదేనువేల బలమెత్తుచు సూరతు ముట్టడించి, త
 న్నాఁగెడువాఁడు లేక బహుశార్థములఁ గొనె మూఁడునాళ్ళలో॥ 26

మ॥ ఎలమిఁ ద్రవ్యము బండ్లకెత్తి, యట్టుపై “నేటేటఁ బ్రండెండు ల
 క్షులు మా కప్పన మీయకున్న నిటులే గారెంతు” మం చాపురిఁ
 గలయఁ జాటి, శివప్రభుం డరుల కొగ్గంబోని సంధానముల్
 వెలయఁ బైనముదీర్చె నాత్మబలముల్ వేర్వేఱ వెన్నంటఁగఁ॥ 27

క॥ శివపతి యిటు సూరతునై
 భవముఁ గొనిపోవు టెఱిఁగి, వైశమ డిల్లీ
 ధవు సైన్యపతులు వెనుకఁ
 దవిలిరి పలుచోట్ల నడ్డుతాఁకు ననుపులఁ॥ 28

సీ॥ తన్ను వెన్నాడఁగా 'దావూదుఖాన్' వచ్చు

చుంటయు, దారి నొండొకబలంబు

తనుఁదాఁక వేచియుంట నెఱింగి శివరాజు

తమసేన మూఁడుభాగములు సేసి,

యొకటి ద్రవ్యముగొంచు వికటమార్గములెక్కి

పఱచి రాయగడంబుఁ జొరెడునట్లు

వెడలించి, దారిలో వేచిన రిపుసేనఁ

దెమలింప నొక్కభాగమును బంపి,

తే॥ కడమసేనతోఁ దాను మొగ్గరముగట్టి

కదియవచ్చిన దావూదుఖానుతోడ

ఘోరముగఁ బోరి వెన్నిచ్చిపాఱఁ దఱిమి,

కదలి త్రోవలోఁ దనసేనఁ గలిసికొనియె॥

29

మ॥ పటుసైన్యంబులతో శివప్రభుఁడు రాఁ బాటించుచున్, ద్రోవ నొ

క్కట మోగల్బల మడ్డుదాకి రభసోగ్ర వ్యగ్రతన్ బోరె; ను

ద్భటధాటిన్ శివరాజు దూకి బలముల్ పైకొల్పి, కల్పాంతకృ

న్నిటలాక్షుండయి వైరులన్ బొదివి దున్నెన్ దోలె దోఁక్రీడలన్॥ 30

తే॥ వారిలో వీరవనిత 'నూహూరు' నేలు

నుదయరాముని యిల్లాలు చెదరిపోక

పాదుషావైపునిలిచి కృపాణమెత్తి

వీరధీర విహారముల్ వెలయఁ బెనఁగె॥

31

ఉ॥ క్రొందుగఁ బోరుసల్పుచు, మొగల్బల మేపటి వైరు లెక్కువై

వం దిటవేది యామె శరణంబునుగోరె; శివప్రభుండు నా

హైందవవీరకాంత కభయంబిడి సత్కృతి వీడుకొల్పి, స్వే

చ్ఛం దనసేనతోఁజనియెఁ జయ్యన రాయగడంబుఁ జేరఁగన్॥

32

మ॥ అటుపై సాగరదండయాత్ర లొకవై పై, 'ఖాన' దేశంబు ను
 దబ్బటుఁడై గెల్వఁ బ్రతాపరావు నడరింపఁ, వాఁడు దర్పించి యె
 చ్చటఁదానై గెలుపొంది యందలి సమస్తశ్రీలఁ గైకొంచు, న
 చ్చటిగ్రామంబులఁ 'జౌధు' పన్నుగొనియె శౌర్యం బవార్యంబుగఁ॥

సీ॥ శీ తతమా మొగల్విభుత్వము ధిక్కరించి ప

తాపరా విటు స్వతంత్రప్రవృత్తిఁ

'జౌధు' పన్ను వసూలుసలిపి 'రసీ' దిచ్చి

శివరాజువిభుత హెచ్చించుచుండ,

నటు పింగళేపంతుఁ డడరి మోగలురాజ్య

మునఁ జొచ్చి యొండొండు మునుమువెట్టి,

'బాడు' 'సాలేరు' 'త్రియంబకు' 'పట్టా' మొ

దలు దుర్గములను బ్రాంతముల గెల్చె;

తే॥ నిటుల దక్కనుభూమిలో నేపుసూపి

తనవిభుత్వము నరికట్టి తాండవించు

శివపతివిజృంభణము విని రవులుకొన్న

కనులఁ బాదుషా విస్ఫులింగములఁ గురిసె॥

34

ఉ॥ పూనికమై శివాజి యటు పొంగుటకుఁ జనవంతసింగు తో

డైనటు - లట్లుసేత స్వకులాదరణంబని, పాదుషాహి య

వ్వని మఱొక్కచోటునకుఁ బంపుచు, దక్కనుపైకి మోహబ

త్తాను దిలేరుఖాను నెసకంబునఁ బంపె శివాజి నొంపఁగఁ॥

35

§ The village authorities ... .. promised to pay Sivajee or his officers one-fourth of the yearly revenue due to government. Regular receipts were promised on the part of Sivajee. ... .. This was the first imposition of Mahratta Chouth on a province immediately subject to the Mughals.

Page 201. A History of the Mahrattas, by J. Grant Duff.

మ॥ యువరాజు గయికోక వారును స్వతంత్రోద్రగులై వ్యగులై
శివసైన్యంబుల నెందును దవిలి, యుత్సేకించి దుర్గద్వయా
సవిధప్రాంతముల జయించి, యటుపై 'సాలేరు' దుర్గంబుపైఁ
గవియబోవుచు రెండువేలహయముల్ ఖండించి రాదాపున॥ 36

సీ॥ ఇది యెఱింగి శివాజి యెదరేగి రిపుల డీ

ల్పఱుప నిర్వదివేలబలఁగ మిచ్చి,
పనిచె మోరోపంతు - బలియుఁ బ్రతాపరా
వును, వారు పగరతోఁ బెనఁగి, రందుఁ
గనుమూయ నెగసి యాకసమంటు ధూళిలో
నిరువాఁగు దెగఁదూచి నటకులాడఁ,
దునిఁగిన కాలుసేతులు తలల్ మొండెముల్
పఱచునెత్తురు పేట దొరలసాగె,

తే॥ తఱిఁగి పలుచనై మొగలాయదండు వెఱచి
విఱిగి వెన్నిచ్చి పరువెత్త, వెంటఁదవిలి
తఱిమి బహిరంగ రణజయోత్సవముతోడఁ
దత మహారాష్ట్ర సైన్యసంతతులు మఱలె॥

37

సీ॥ వెలిసినపోర నేన్దులు నూటయిర్వది,

హయము లొంటెలు చెఱి యాటువేలు,
ధనములు యుద్ధసాధనములు వస్తువా
హనములు చేజిక్కి సగణితముగ,
నన్నింటఁ దనిసి తా నందఱఁ దనియించి
శివరాజు తత జయోత్సవము నడిపి,
తనుఁ గొల్వ వలచివచ్చిన శత్రుయోధుల
కాశ్రయమిడి వారి నాదరించె;

తే॥ నిది యెఱిగి పాదుషా శివునెదురలేక
 జంకు మోహబాధాను - ముజంకుమారు
 దక్షిణమునుండి మఱలించి, తత్పదమున
 'ఖాజహానుబహద్దరుఁ' గవియఁ బనిచె॥

38

ఉ॥ ఆతఁ డుపాయముగొని స్వయంబుగ శత్రులపైకిఁ బోక, వా
 రాతతథాటి వచ్చునెడలన్నిట సేనలఁ గాపువెట్టె; “నీ
 రీతి జయింపఁజాల, మెదిరించి పయిబడి గా” కటంచు సం
 ప్రీతి దిలేరుఖాను వివరించియు నిష్ఫలమయ్యె నయ్యెడఁ॥

39

మ॥ బహదూ రింతటివాఁడుగా నెఱిగి తత్ప్రాంతంబులఁ ముట్టుచుఁ
 బహుశార్థంబులు కొల్లగొట్టి శివభూపాలానుగుల్ నొంప, న
 య్యహితం బోర్చి యతండు రాఁగల యపాయం బేద భీమాతటిఁ
 సుహితంబౌ గడ మొండు గట్టుకొని యచ్చో నిల్చె సాశంకుడై॥

ఉ॥ పంపిన సైన్యనాథులు శివప్రభుధాటి కడంగి లొంగుటఁ,
 దెంపరియై యతం డెవరినిఁ గయికో కనిరుద్ధఁడౌటఁ బా
 టింపుచుఁ బాదుషా యటమఱిచి, తదీయవిజృంభణంబు వా
 రింపఁగలేక చూచి సయిరింపఁగలే కురియాట నొత్తిలెఁ॥

41

ఉ॥ మోగలుపాదుషా యిటుల మునుకటఁ జూచి శివప్రభుండు కా
 లాఁగక గోలుకొండపయి నాయితఁడై చనె; నాతఁడుఁ సుహృ
 ద్యోగముఁ జూపి కానక లమితోరుధనంబు లొసంగె; నింతలో
 నోగులుబాగులై జరిగె నొండొకమార్పులు దండయాత్రలఁ॥

42

తే॥ “అల బిజాపురిసులతానుఁ డంతరించె”
 ననియు, “జింజిరాహవమునఁ బెనఁగు ధీరుఁ
 డైన రఘునాథబల్లాలుఁ డస్తమించె”
 ననియు వార్త రా శివభూపుఁ డార్చిఁబొందె॥

43

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి యెడసేయని తెంపును రాజభక్తియున్
వన్నెలుదేఱ, దేశవిభవంబునకై తనవెంటదూఁకు ధీ
గోన్నతుఁ డిట్టులొట కెద నుమ్మగిలంబడి, తద్గుణాదర
స్విన్నత వెచ్చనూర్చి, శివజీ యటుపైఁ గరణీయ మెంచుచున్॥ 44

ఉ॥ చిక్కని జంజిరాగడముఁ జేర్చికొనన్ జతనంబుమాని, లోఁ
జిక్కులతో నరాజకతఁజెందు విజాపురి లోఁగొనంగఁ బెం
పెక్కిన సైన్యనాథుల ననేకబలంబులఁ గూర్చి పంప, లా
వెక్కుచు వార లేచి యలయించిరి దేశము నాక్రమించుచున్॥ 45

సీ॥ రాణమీఱఁ బ్రతాపరావు పన్తాళాగ
డం బాక్రమించి జయంబుఁగొనియె,
నణ్ణాజిదత్తు సైన్యముతోడ 'హుబళీ' పు
రము కొల్లగొట్టె; నం దమితధనము
సూరతుకంటె హెచ్చుగఁ జిక్కె, మఱియు నం
దలి యాంగ్లవర్తక స్థలములందు
నేడువేలకుపైన నెన్నిదినుర్ల తొం
బడినాల్గు వరహాలు పట్టువడియె,

తే॥ నవల 'నంకోల' 'కారువా' రాది గెలిచి
'దేశపాండ్య' 'దేశముఖులఁ' దిరుగఁగొట్టి
'పరళి' యు 'సతార' 'చందను' 'పాండుగడము'
మొదలు దుర్గముల్ శివరాజు మొగిసి పట్టె॥ 46

మ॥ తనరాజ్యం బిటు లాక్రమించి శివజీ తార్మాఱుగావింపఁ, గో
పనుఁడై యాదిలుషావిభుం డరుల నొంపన్ జంప 'నబ్దుల్ కరీ'
మనువానిన్ 'బహిలోలుఖానుఁ' బటుసైన్యం బిచ్చి పుత్తొంచె; వ
చ్చిన యవ్వారిఁ బ్రతాపరా వెదిరి నొంచెన్ మించె దుర్వారుఁడై॥

సీ॥ ఉభయసైన్యంబుల 'కుంభాణి' కడ దినా

ర్థము మీఱుదాక యుద్ధంబు జరిగె,
జేవదీతిన మరాటావారిపోటున

కాగలే కరులసైన్యములుమగ్గె,
“నికక బోరజాల, మూరక మమ్ము విడువు” డం
చరిచమూనాయకుల్ శరణుగోరి,
‘రాపన్న’ లనుచు బ్రతాపరా వాదర

స్విన్నుడై వారల విడిచిపుచ్చె;
తే॥ నిది యెఱింగి శివాజి “మా కెఱుకయిడక
చేతబడువారి విడు నవినీతి తగునె?”
యనుచు దండింప, విన్నవోయినయెడందఁ
దరలిచనె దూరమునకుఁ బ్రతాపరావు॥

48

తే॥ * సమయమెంచి బిజాపురీసైన్యనాథు
లాక్ష్మిమించిరి మఱలఁ బన్తాళగడము,
నది యెఱింగి ప్రతాపరా వపుడవచ్చి
ఘోరముగఁ బోరి యరుల గగ్గోలుపఱచె॥

49

మ॥ * శివరా జాతని కంపె వార్తలిటు, “నీచేఁ జిక్కియున్నట్టి శా
త్రవులక బుచ్చితి వప్పు, డిప్పు మఱలక దర్పించి దండెత్తి; రీ
యవితర్కంబు దొలంగ నేఁ డరుల వ్రయ్యల్ సేసిగా కీవు మా
సవిధంబుక జొరరాకు” మం; చతఁడు రోషదేవ్వు కార్యాంధుడై॥

---

* He (Prataprao Gujar) was censured by Shivaji, and on the next occasion when he encountered the enemy, he achieved a complete victory with the loss of his own life.

సీ॥ సమయంబుగొనక పూహములేక చొరఁబారి
దాయలఁ దునుమాడి తాను మడిసెఁ,
దొడరి బిజాపురీందునిదండు తఱుమఁగా
నొచ్చి మరాటులు విచ్చి; రపుడు
'హంసాజిమోహితే' యనువీరుఁ డెగచి వి
చ్చినసేనఁ బురికొల్పి, చిచ్చువోలె
నరులపై దూఁకి వెంపరలాడి, తతపరా
జయము జయంబుగా సంతరించె;

తే॥ నది యెఱింగి శివప్రభుం, డరులఁ దునిమి
జయముతో వచ్చియున్న హంసాజిపై నఁ
బేర్చిఁజూపి 'హంబీరావు' బిరుద మిచ్చి
సర్వనైన్యాధిపతిఁ జేసి సత్కరించె॥

51

చ॥ తనకయి ప్రాణమిచ్చిన ప్రతాపునికై వగఁజెంది, కుందుపా
టున దురపిల్లు నాతనికుటుంబము నూటడిలంగఁజేసి, కూ
ర్చినమదిఁ దత్సతఁ దనకు రెండవకోడలుగా గ్రహించి, పెం
పెనయఁగఁ బెండిలిఁ జరిపె నెల్లరయుల్లము పల్లవింపఁగఁ॥

52

—❖— పట్టాభిషేక పూర్వరంగము —❖—

ఉ॥ ❖ పెండిలియందు బందుగులవిందులు సాగెడువేళ బంతిలో
నొండు మహార్హ పీఠము నృసోచిత, మన్యములైన పీట లొం
డొండు నమర్పఁగాఁబడియె; నుద్ధతుఁడౌ నొకరాజబంధు వ
ట్లుండుటఁ జూచి భేదమిది యోర్వక కొందఱ గుంపుగట్టుచు॥

53

❖ Shivaji occupied an elevated cushioned seat higher than the rest. The others took it insulting ... saying, "Is shivaji now become such a great personage in the land and have we become mere cyphers. ... Far better to leave the hall than to submit to such an indignity."

Ch. XXIII N. S. Takakhav.

చ॥ పదుగురలోన వావిడిచి పల్కె “బ్రియంబునఁ బిల్వబంచి యీ
కదిసిన బంధురాజిఁ జలకన్గనుటే? తన కింత హెచ్చు సం
పద బలఁగంబు లేర్పడినమాత్రిన సంఘమునం దొకండుగా
కదనమె? యున్నతాసనము నందఁగఁ దా నొక పట్టభద్రుఁడే?॥ 54

శా॥ ఏదీ! తాతలనుండియైనఁ గల ప్రత్యేకాధికారంబు? నాఁ
డాద్వీసరదారుఁ డయ్యె షహజీ, యామాత్రమే లేక తా
నై దేశంబును గొల్లకొట్టి బలియుండై, యట్టులే సంఘము
ర్యాదన్గూడ బలాత్కరించికొనువాఁడా పెద్ద యీనాఁటికి?॥ 55

మ॥ ప్రజ నేలన్గల హక్కులేక, మఱి భూపాలాజ్ఞ మన్నించు నా
ప్రజలో నొక్కఁడుగాక, రాజును బ్రజన్ బాధించి, యన్నింట బే
రజముల్ సూపెడువాని కీపగిది నగ్రస్థానమా? లెండు బం
ధుజనుల్! విందులుచాలు, ధూర్తు నెడఁ బొందఁబోరు కుందింపదే!॥

మ॥ అనుచున్ బీటలుదన్ని లేచిన యసూయావిష్టుతా వారి దు
ర్జనతాగర్జన లాలకించి, మది వెచ్చంజేయు కోపంబుఁ బె
ల్చిన వారించి శివప్రభుండు సమయజ్ఞత్వంబుఁ బాటించి, యం
దునఁ దత్త్వంబు గ్రహించి పల్కె హితసూక్తుల్ వేడి చల్లారఁగన్॥

చ॥ “కలఁగకుడయ్య! మిమ్ముఁ జలకన్గనఁగా నిటు సేత గాదు — భృ
త్యుల యలవాటుమై జరిగియుండఁగనోపు; గృహంబుఁజేరు బం
ధులకు సపర్యలందుటఁ గనుంగొన కున్నతపీఠ మెక్కువా
రలు గలరయ్య! మీ కగుపరాభవ మియ్యది నాది కాదొకో!॥ 58

మ॥ అరులందున్ బరులందుఁ గొల్వులను మర్యాదాప్రసక్తుల్ గ్రహిం
తురుగా కుత్తము, లింటిలో హితులయందున్ గొందురే! యిట్టి యా
తురతల్ నేఁదలపోయ, నిండుమది విందున్ బొందుఁ గైసేయుఁ, డే
బరిచర్యల్ నడిపింతు మీ యచరప్రాయుండనై నిల్చుచున్॥ 59

చ॥ ననుఁ దెగనాడినా రని మనంబునలే, దుపదేశ మిచ్చినా
రని గురుభక్తి యున్నది; మహత్తరకార్య మొకండు నే నొన
ర్పనియది సేయఁగా నవసరంబుచుచున్ వ్యతిరేకఫక్కి నా
మనమున కెక్కనాడి యొకమంచి దలంచితి, రేఁ గృతజ్ఞుడన్॥ 60

ఉ॥ రం, డిఁక విందుగొం” డని పరస్పరమున్ మెయికోలుగూర్చి, తా
నండనయుండి బంధువుల కాదట విందులొసంగి, పూవులున్
బండులు చందనాదులును బంచి ప్రియంబున వీడుకొల్పి, యా
పుండగు పింగళేశచివుతోఁ గొలువై శివభూవుఁ డిట్లనెన్॥ 61

ఉ॥ “వింటివిగాదె బందుగుల వెక్కనపుం గొఱగాములెల్ల; లో
నంటు నసూయతో దురుసులాడిరిగా కొక కీడుసేయఁగా
నుంటిమె! లేనిపోని పగలొత్తి, యెఱుంగనిలోక మెట్లువా
కొంటకునైన వీలయిన కుచ్చిత మాడిరిగాక యున్నదే!॥ 62

చ॥ అగు ననుకొమ్ము, నాయతిశయంబునకున్ దగు నాసనం బమ
ర్పఁగఁబడియుండు : నైనఁ దమవాఁ డగువాఁ డొకఁ డున్నతుండుగా
నగుటకు సంతసింపరో! యథాభిమతంబుగఁ దోడుసూపరో!
వెగటుగఁ దోఁచెనైనఁ బయివేసమ నాలుకతీపు వల్కరో!॥ 63

చ॥ మఱియొకయాహఁ జూడు : మవమానము గల్గునటంచు ముం దెఱుం
గ, రటులెయైన వచ్చుటయె గా; దభిమానముతోడ వచ్చి యి
ట్లుఱుముచురొక్కొక్క? దీన నెవరో పగదారులు తంత్రమల్లి - రీ
తెఱఁగున మంటరేపి తమదీపముచున్ వెలిఁగింపఁగోరుచున్॥ 64

ఉ॥ అప్పటి కోర్కిసూపి తగవాడి పెనంకువలాపి నిందకున్
దప్పితి; మట్లుగాక యొకతాలిమి దప్పిన నెంతలెంతతా
ముప్పులు గల్గియుండు! నిది మోసమొ మార్భ్యమొ యీసా రోసమో
చెప్పఁగరాదు: నీ వరసిచెప్పుము దానినిఁ, దత్ప్రతిక్రియన్॥ 65

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁడాడె, “బ్రభూ! సకలజ్ఞులైన మీ
కెనయఁగరాని తీరు గలదే! యిదియెల్ల నసూయఁజెందు దు
ర్జనుల దురాగతం బనుటస్పష్టము; చుట్టములన్నవారిలో
మన సిరి కుత్సహించు నభిమానులు కన్నులకందు దైవముల్! 66

ఉ॥ హైందవరాజ్యముల్ శిథిలమై పరహస్తములందుఁ గందుక
స్పందన మంది కుందువడుచందము లెందుకుఁగల్గె? నెందఱో
మందు లసూయతో దురభిమానమునన్ దలక్రిందు లేగి : రా
చందము నేటికిన్ విషవఁజాలక యీగతిఁ గాలుదువ్వెడున్! 67

ఉ॥ భూత భవిష్యదర్థములఁ బోలికలెత్తుచు, వర్తమానమున్
జేతికి జాటనీక ఫలసిద్ధికిఁదెచ్చు నవీనమార్గ ని
ర్మాతలుగాన మీరు సుకుమారముగాఁ బనిగొంటి - రెవ్వ రే
రీతిఁ గలంచినన్ జలదరింపని సంఘబలంబుఁ బెంచుచున్! 68

చ॥ కలిగినదెల్ల భిన్నరుచికంబగు లోకముతీరు; దీనిపైఁ
గలవరపాటు మాని, యుపకారముగా మది నెంచి, యన్నిటన్
గల తగవెంచి యందఱసుఖంబునకున్ దగుదారిఁ బోక ధీ
రులగుణ; మీవిధాన మనురూపముసేయుట నేటి కొప్పగున్! 69

ఉ॥ చేసినవిందులో నొకవిశేష మెఱింగితి; నోర్వలేక పె
ల్లీసున బందుగుల్ వలికిరే యనుఁ డిం దొకమేలు గంటి; సిం
హాసన పట్టభద్రుఁ డగునంతకు ‘రా’ జని సమ్మతించి వి
శ్వాసమునోపఁ గొల్వరు ప్రజల్, మది మెచ్చరు తోడిచుట్టముల్! 70

ఉ॥ ఎంతలు రాజ్యలక్ష్మీ వెలయించిన నెంత బలంబులున్న సా
మంతునిఁ జూచినట్లయిన మన్ననజూడరు సాటిరాజు; లీ
ప్రాంతము కొల్లకొట్టు నొక ‘పాళియగాఁ’ డనుమాట పోదు; ప
త్రాంతర దానశాసనములైనను జెల్లవు శాశ్వతంబుగన్! 71

ఉ॥ ఈగతి నెందును గొఱతలే గనుపట్టెడు; నింతగా నసు
త్యాగముఁ జేయుటెల్ల జగదభ్యుదయాంధమ యైన స్వార్థమా
భోగపరాయణత్వమని పోల్చు జగం బొక పట్టభద్రుడై
రాగముఁ గూర్చుకున్న మనరాచరికంబున కిచ్చ మెచ్చునే॥

72

సీ॥ పట్టాభిషిక్తుతా ప్రభువులువోలె రా

జ్యోంగపద్ధతులెల్ల నలవరించి,
చతురంగబలము లష్టప్రధానులు సుహృ
తోశ దుర్గాదులు గొలువ మించి,
సకలాంగముగ జల స్థల వన పర్వతా
వృత మహిమలయ విస్తృతి జయించి,
గం డడంగుచు గోలకొండ విజాపురీ

శ్వరులు గప్పములీయ సంతరించి,

తే॥ మొగలుపాదుషా మనపైకి మొగియకుండ
నడచి, నాణెముల్ మనపేర నడువఁ బెనిచి,
యింతవిభవంబు వెలయించి యిపుడు గొఱత
యేల పట్టాభిషేకసుశ్రీలఁ దనర॥

73

మ॥ శివరా జేలినయంతకాల మతులశ్రీఁ బొల్చి, యాపైనఁ గ
న్గవమూయంగల తీరుగాక, విమతుల్ గారింపఁగారాని గౌ
రవ లక్ష్మీసదనంబు శాశ్వత మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వంబు ని
ల్పవలె నేడు సమస్తసమ్మతముగాఁ బట్టాభిషేకంబున॥

74

మ॥ కలరాజ్యం బొకనాయకత్వమున సాగంజేసి, తద్వంశ్యు 'లీ
యిల మాసా' మ్మని చూచి యేలంగల హాయిగూర్చి, నెమ్మి బ్రజా
వధి 'మారా' జని కొల్వఁజేసి తనుప బట్టాభిషేకం బచం
చలమా ధర్మము వేదచోదిత, మవశ్యం బిప్పు తీర్పుదగు॥

75

ఉ॥ నా కిది యుక్తరీతిగ మనంబునఁ గన్నడు; నాదుపల్కులన్
 లోకుల భావగీతు లనులోమ విలోమగతిన్ ధ్వనించుటన్
 బోకడ మాటియున్న హితబుద్ధి తుమింపుఁ” డనన్, శివప్రభుం
 డాకలితాఖిలార్థ ముదితాశయుడై వచియించె నీగతిన్॥ 76

చ॥ “విషయము లన్నియున్ గడువివేకముతోఁ బటులోకదృష్టితోఁ
 గషణ మొనర్చి సున్నితముగా నొకవజ్రముఁ దీర్చినాఁడ, వీ
 విషమున మేలుగా నమృతబిందువులూర మఱించినాఁడ, వీ
 కృషి రమణీయ, మి ట్లనుసరించు టవశ్యముగాఁ దలంచెదన్॥ 77

చ॥ ఒక విడఁదీయరాని కొత్తు కున్న : దొసంగితి రామదాసమా
 నికి గురుదక్షిణార్థ మవసీతల, మే నభిషేకమందు పొం
 దిక తగునే! గురుం డనుమతించు నె తా నభిషిక్తుఁడౌట! కీ
 సకలము వారొసంగు ననుశాసన మందక యందగించునే!॥ 78

తే॥ విపుల ధర్మరహస్య కోవిదుఁడు గురుఁడు
 రామదాసమునీంద్రుఁ డారాధ్యమూర్తి!
 యుచిత మనుచితమైనఁ దమ క్తసరణి
 యనుసరించుట మనకు శ్రేయస్కరంబు॥ 79

మ॥ ప్రతికూలంబగు రీతులెల్లఁ జతురోపాయంబులన్ దీర్చి, స
 మ్మతిమీఱన్ బ్రజలెల్లఁ దోడ్పడి చరింపన్ జూచి, శాస్త్రీయప
 ధ్ధతిఁ గర్తవ్యములెల్లఁ బండితులచెంతన్ నీవు చర్చింపు; మ
 ద్భుత మేధానిధి రామదాసమునినాథున్ గొల్చి నే వచ్చెదన్”॥ 80

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతులన్నియుఁ దీర్పఁగఁ బింగళేప్రధా
 నుని నియమించి, తల్లినిఁ గనుంగొని సంగతిఁదెల్పి సమ్మతిన్
 గొని, ముని రామదాసుకడకున్ జని పాదయుగంబునంటి వం
 దనమిడి, యాదరంబున నతండిడు పీఠముపై వసించుచున్॥ 81

చ॥ జరిగినపోరులన్ నిజభుజాబల భంజితులై మొగల్ బిజా
పుర యవనేందుగ్రి లొత్తిగిలిపోవుట, రాజ్యము నాడునాటికిన్
బెరుగుట మున్నుగా స్వకృత వీరవిహారములున్ బ్రజాహితా
దరములు పింగళేశచివుధార్మికసూక్తులు విన్నవించుచున్॥ 82

తే॥ నాటి పట్టాభిషేక నిర్ణయముఁగూర్చి
సర్వసమ్మత సదుపదేశమును గోర,
ముదితహృదయుఁడై యానందముదగ్రి విరియు
కనుల శ్రీ రామదాసుఁ డిట్లని వచించె॥ 83

ఉ॥ “చల్లనివార్త, లోకమునఁ జల్వలువోసెడు వార్త, మా తపం
బెల్ల ఫలించువార్త, మొదలెత్తిన నీదు మహాద్యమంబునన్
మొల్లలు విచ్చు వార్త, తరముల్ బడి సాగిన భోజనలే యశో
వల్లరి హైందవాంగణముఁ బ్రాకినవార్త లభించె నేటికిన్॥ 84

చ॥ సముచిత ధర్మనిర్వహణ శస్త్రము శాసనదక్షమౌ ప్రభు
త్వము తతపట్టబంధ విహితక్రిమమై ధరయేలు టొప్పు; శా
స్త్రము జగ మామతించిన విధంబిది, నేఁ డిది యెంతయేని ము
ఖ్యము; మనపింగళేశచివుఁ డంతయు ధర్మమ పల్కె నియ్యెడన్॥ 85

ఉ॥ నీ వొకసందియంబు గమనించెదవేటికి నాయనా! ధరి
తీవలయంబు నా కొసఁగుతీరున నన్ బతిజేయ నెంచినా
వో! వెటివాడ! యీస్థవిరయోగికి రాజ్యములేటికోయి! నా
త్రోవకు నిన్ మఱల్చుమదితో నటువల్కితిఁగాక నాటికిన్॥ 86

ఉ॥ ఇచ్చితి వల్లనాఁ, డెఱుఁగవే గురుదక్షిణగా ధరితి నీ
విచ్చినయప్పుడే మఱల నిచ్చితి నేలొకనుమంచుఁ; బాత్రమం
దిచ్చినదాన ముత్తమున కిచ్చిన విద్దియవోలె సత్ఫలం
బిచ్చె గురూపదేశ; మసమిచ్చితి, గద్దియనెక్కు మీ వికన్॥ 87

ఉ॥ కత్తులదున్ని రక్తములఁ గాల్వలుపాటిచి, ధర్మబీజముల్
 విత్తిన డేత్రనాథుడవు, పెంచినపైరులఁ గాపుసేయఁగా
 గుత్తపుఁగంచె వైచికొని కొప్రపుమంచియ వెట్టి దానిపై
 బెత్తమువట్టి యెక్కు, మిటు పెద్దలధర్మము పెద్దసేయుమీ॥ 88

మ॥ నిగమాపాదిత ధర్మపాలనవిధా నిర్ణీద్ర భద్రావహం
 బగు సుక్షత్రియ సింహపీఠ మెపుడో యంతర్హితంబయ్యె, జూ
 డఁగలే మన్న నిరాశ నిండికొని నీడల్ గప్పె; నీనాటికిన్
 మగుడన్ దాని పునఃప్రతిష్ఠ యొనరింపన్ నీకుఁ జెల్లెజుమీ॥ 89

ఉ॥ చేయుము నాయనా! జగదశేష ముదావహ ధర్మసృష్టి; జా
 తీయపతాకక్రింద వగదీతిన హైందవలక్ష్మీఁ గొల్వఁగాఁ
 జేయుము; వేదవేత్త లభిషేకముసేయఁగఁ బట్టబంధ భ
 ద్రాయితమూర్తివై సుచరితంబుల నిల్పుము రామరాజ్యమున్॥ 90

ఉ॥ ఆయతపక్ష్మ పూర్ణ కుతుకాశు తరంగ విలీన దృష్టివై
 నీ యభిషేకవైభవము నే నిటనుండియె చూచుచుందు; వి
 ఘ్నాయతి గల్గకుండ హృదయంబున నైవముఁ గొల్చుచుందు; సు
 శ్రీ యలరార రాజ్యము భరింపుము భోసల వంశవర్ధనా!”॥ 91

చ॥ అని మునినాథుఁ డిట్లు హితమాడి, శివప్రభు నెమ్మనంబునన్
 బనుపడఁబోలు స్వాతిశయభావ మెఱుంగుచు దానిఁ బాపఁగా
 ననువొకఁ డెంచి, యాశ్రమవసాంత విహారముపేర నాతనిన్
 గొని చని, యొక్కచో బలుపుగొన్న శిలాతలమొందు గాంచుచున్॥

చ॥ “గునపము నెత్తుచున్ బగులఁగొట్టుము దీని” నటంచు సేవకున్
 బనిగొని, యాతఁ డట్లు సలుపన్ దునియన్ బడు తాతిలోన ని
 ల్చిన జల - మందు నెమ్మది వసించిన కప్పచు జూపి, సస్మితా
 ననుడయి రామదాసుఁడు వినము శివప్రభుఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 92

ఉ॥ “గాలియు నీర మోగిరముగా నిడి యీశిలయందుఁ గప్పు నీ
లీల భరింపనేర్చిన బలీయుఁ డెవఁడో యతంఁడె నూ జగ
జ్జాల నియంత - రక్షకుఁడు - సత్ప్రభు; వాతని దొడ్డ యేల్బుడి
బాలకవృత్తివారె గద. ప్రాక్తను తెల్లరుసార్యభౌములు॥ 94

ఉ॥ మానవశక్తి యల్పపరిమాణ మతంత్రము నౌటఁ దత్కృతం
బైన సమస్త మల్లె యసమస్తమ; యీశ్వరసృష్టి నేలఁగాఁ
దా నెవఁ - డెంతవాఁడు? బహుధా వివిధాతత జంతుకోటిలో
దేనికి నెప్పు డేది యెటు దీర్పఁగ నౌ - నది నేర్వ శక్యమే॥ 95

ఉ॥ ఇంతయు దైవలీల; ‘జగ మేలెద నే’ ననుకో లహంతయు
భ్రాంతి నిజమ్ము; భూపతులు పండినపంటలు వండిపెట్టు లా
వంతులెగాని పంటగొలుపఁ బలవంతులు గారు; హంతయు
మంతయు దాత నేత పరమప్రభు వొక్కఁడు, భృత్యు లందఱు॥

చ॥ విను శివరాజ! యింతటివివేకము చాలినవాఁడు, దైవశా
సనమును దీర్పఁ దాను నొకసాధన మంచని యప్రమత్తుడై
మునుకొనువాఁడు యోగ్యుడగు భూపతి; నీ విదియెల్ల మున్నెఱిం
గిన కృత్తివైన యుక్త మెఱిఁగించితి, నేలొక్కను మిట్టు లీధర॥ 97

చ॥ అనెడు గురూపదేశము తదాదర మంది, కృతజ్ఞతోపపా
దన విహిత క్షమార్పణ విధానముల నతులిచ్చి, భావికా
ర్య నియమముల్ గ్రహించి ముదమంది శివప్రభుఁ డామహాత్ము వీ
డొక్కని తన రాయదుర్గమునకు జని మీఁదటికార్యముల్ గనె॥

ఉ॥ అంతటఁ బింగళేశచివ్రుఁ డానతుడై యిటువలె, “నెందును
గొంత కొంతలేనియటు గూర్చితిఁ గార్యములెల్ల, నెల్లసా
మంతులు బాంధవుల్ ప్రజ లమందముదంబున ‘నెప్పు డీశుభో
దంతముఁ గంటఁజూతు’ మనుతత్పరత బ్రకటించి రెల్లెడ॥ 99

సీ॥ పట్టాభిషేకోత్సవము శాస్త్రసమ్మతి

జరిగి ముం దెన్నియోతరములయ్యె
మనహైందవోర్వి; దానినిఁగూర్చి సత్సంప్ర
దాయముల్ విస్మృతపాఠ్య మయ్యె;
నిచటి పండితులెల్ల 'రిది యకాను గా' దని
మతభేదవాద సంగతికి దిగిరి;
తగవెంచి యెల్లరుదనియ సిద్ధాంతిక
రించు పండితు నేర్పరింపవలసె;

తే॥ నట్టిమాన్యుఁడు కాశికాపట్టణమునఁ

గలఁడు గాంగభట్టాచార్యగౌరవమున

నలరు పద్మర్శనీవేది : యమ్మహాత్ము

యాజకత్వము మనకు శ్రేయస్కరంబు"॥

100

చ॥ అని వినిపింపఁగా నుచితమంచు శివప్రభుఁ డంచితాదరం

బునఁ దనపండితోత్తముల ముఖ్యులఁ బంపె - బసిండిపల్లకి

ఘన మణిభూషణాంబర ముఖిమ్ములు గానుకలిచ్చి - గాంగభ

ట్టును గొనితేర; వార లచటఁజని తెచ్చి రఖండ పండితుఁ॥ 101.

తే॥ ఏగుదెంచెడు విద్వాంసు నెదురుకొనఁగ

నల 'సతారా' గడముదాక నెలమి నడిచి,

శివమహీపతి రాజవైభవముతోడ

రాయగడమునుజేర్చి గౌరవము లిచ్చె॥

102

ఉ॥ ఆపయి నొక్కనాఁడు సకలాగమవేత్తలు ధర్మశాస్త్ర ని

ష్ఠాపరులైన పండితు లెసంగు మహాసభ గూర్చి, సర్వవి

ద్యాపతి గాంగభట్టును సభాధిపతిఁ బొనరించి, భోజన

శ్రీపతి గోరె నాటి యభిషేకవిధానము తీర్పుసేయఁగ॥

103

ఉ॥ వారలు ధర్మశాస్త్ర పరిపాటియుఁ బెద్దలతీరు సాంఘికా
చారము లెంచి నిర్ణయము సల్పెడుచో నొకరాజబంధు వీ
ర్యారతిఁబలెక, “నెందు కిదియంతయు? వేదహితాభిషేక సం
సారము క్షత్రియోత్తముఁడుగాక మఱొక్కరుఁ డంద నర్హుఁడే?”

చ॥ శివపతి క్షత్రియుండని వచింపఁగరాదు, తదీయపూర్వులం
దెవరికిఁగాని శాస్త్రవిధి నీ యభిషేకము చెల్లియుండలే
దవుట శివప్రభుండు తగఁ డందుల” కంచు నిరాకరించె; “నా
నవు” నని పండితుల్ పలువు రాడిరి వాదబలంబుఁ బెంచుచున్॥ 105

ఉ॥ అంతట గాంగభట్టు సకలాగమ తత్త్వములెంచి యిట్లు సి
ద్ధాంతము వలెక, “క్షత్రియుఁడుదక్క మఱొక్కఁ డనర్హుఁ డన్న తీ
రెంతయు నొప్పు; ‘క్షత్రియుఁడె యీ శివరా’ జని సప్రమాణుకో
దంతముఁ దేల్చుదాఁకఁ బ్రకృతం బభిషేకము చెల్ల దియ్యెడన్”॥

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ డాడె, “నిజం బుచితంబు మీ వచిం
చినది, కులక్రమాగత విశిష్టమహత్త్వము లేక పట్టబం
ధనవిధి వేదచోదిత విధానములన్ నడిపింపఁగూడ : దై
నను ఘన భోక్తాసలేకులగుణంబు సదస్యు లెఱుంగకుందురే!॥ 107

సీ॥ భోక్తాసలేకుల మూలపురుషుల వంశవృ

క్షమును వాకొను దేశచరితలందు,

శ్రీ భవానీదేవి చేయెత్తి శివుపితా

మహున కిచ్చిన వరమాలయందు,

రామదాసుని తుకారాముని మధురగే

యముల మహిమదేశములయందు,

ముసలవ్వ లింటింటఁ బసివాండ్ర కుబుసుపో

కకుఁ జెప్పికొను చిట్టికతలయందు

తే॥ ‘శివమహీపతి సూర్యవంశీయ రాజ
 మాళి’ యనువార్త లెల్లడ మాటుమోగు
 చుండ, వినువారలుండ వేఱొండు సాక్ష్య
 మిపుడు వలయునే? యెఱుంగదే యెల్లజగము?”॥ 108

మ॥ అనుమాటల్ శివభూపుఁ డందికొని కార్యజ్ఞత్వ మేపార ని
 ట్లనె, “మీ రింతలు నిగ్గుదేల్చుటిది యోగ్యులంచు భావించు; ధ
 ర్మ నిరోధంబగు నింద్రభోగమయినన్ మన్నింప నేనొల్లఁ; బా
 వన మస్మత్కులకీర్తి పెద్దలు వచింపన్ వింటి నే నీగతిన్॥ 109

సీ॥ క్షత్రియోత్తములైన సార్యభౌములకెల్లఁ
 బురుడుదీర్చినది భాస్కరకులంబు,
 తద్వంశమణులు, ‘మాంధాత’ యు - విష్ణ్వంశ
 భవుఁడు శ్రీరాముండు - లవుఁడు - కుశుఁడు,
 లవమహారాజు మూలపురుషుఁ డనఁ గీర్తి
 నలవరించె ‘శిశోదియా’ స్వయంబు,
 తత్కులుల్ ‘మేవాడ’ దయితులు ‘చిత్తూరు’
 నగరనిర్మాతలు నాదుపూర్వు,

తే॥ లట్టిపూర్వులనుండి వేరైన శాఖ
 యుత్తరమునుండి మన దక్షిణోర్విఁ జొరఁగఁ
 బ్రాకి ప్రబలిన దీ భోన్ సలేకులంబు;
 క్షత్రియులుగారె భోన్ సలే గోత్రభవులు!”॥ 110

మ॥ అనుటన్ గైకొని గాంగభట్టు “శివరాజా! సత్యవృత్తాంత మె
 ల్లను విస్పష్టమ; సూర్యకాంతి నొకమూలన్ డాప శక్యంబె! యీ
 యనుమానంబులు రాజకోశనిహితంబా వంశవృక్షంబు గ
 న్నొనుచోఁ దీటవె! చిక్కదే యదియు మీకున్ నేడు మేవాడలో!”

ఉ॥ అంచితరీతి నీ యనుచరావళిఁ బంచుము; రాజముద్రికా
భ్యంచిత వంశవృక్షము రయంబునఁ దేరఁగఁ బంచి నిర్వృతిన్
గాంచుము; వేదచోదితముగా నభిషేక మహోత్సవంబు సా
ధించుము; రాజ్యపాలన విధించుము భోగసలవంశవర్ధనా!”॥ 112

మ॥ అనుచో నందు సదస్యులెల్ల “రిది యో నౌ” నంచు వాక్రువ్వఁ, దీ
ఱనియుత్సాహముతో శివప్రభుఁడు ‘నీరాజీ’ చమూనాథు మిం
చినసైన్యంబిడి వస్తువాహనధనశ్రీ గానక లర్పించుచున్
వినయంబొప్పఁగఁ గమ్మ్రవాసి పనిచెన్ వేవేగ మేవాడకున్॥ 113

సీ॥ మేవాడ రాజ్యలక్ష్మీ భర్త రాజసిం
హుఁడు శివప్రభుకార్య ముత్సహించి,
చిరవిస్మృతాత్మవంశీయశాఖలు నేడు
పూచి కాచి ఫలించు పొలపమెంచి,
హైందవాభ్యుదయ పూర్ణేందుచంద్రికలైన
శివరాజజయముల నివతళించి,
దక్షిణభూమి హైందవరాజ్య సుప్రతి
ష్ఠా శుభోదయమున సంతసించి,

తే॥ † సవితమొదలుగాఁ దమదాక సాగియున్న
వంశవృక్షము వ్రాయించి భవ్య రాజ
ముద్ర యిడి, కానక లతివేలముగ నొసంగి
శివపతికఁ బంపె మిగుల గౌరవముఁ జూపి॥ 114

ఉ॥ వచ్చిన వంశవృక్షము శివప్రభుఁ డాదర మొప్పఁ గొల్పుకున్
దెచ్చి “సభానుమోదమున దీనిసమ్మతఁ బలుకుఁ” డంచు వా
క్రుచ్చిన, గాంగభ ట్టచటి కోవిదవర్యులకెల్లఁ జూపి, ధీ
రోచ్ఛతరస్వరంబున సమున్నతి దానిఁ బఠించి యిట్లనెన్॥ 115

మ॥ “ఇదిగో! తెచ్చినవంశవృక్ష, మిది మీకెల్ల శ్రుతంబైనదే
గద? ‘సుక్షత్రియుఁ డీతఁడౌ’ ననుట సాక్షాత్కారమైయున్నదే
గద? మే మీయభిషేక మింక సలుపంగా నాజ్ఞ యీవచ్చునే
గద? యాక్షేపణమున్నఁ దెల్పుఁ డెదియాఁగాకేమి నిశ్చంకులై?”॥

మ॥ అనఁగా నందఱు సమ్మతింప, నొక విద్యావృద్ధుఁ డెల్లెత్తి యి
ట్లనె “నీ భూపతి వేదధర్మములు పూర్వాచారముల్ పొల్లువో
వనియ ట్లోమఁదలంచుట నడిచె నీవాగ్వాదముల్, గాన నే
నును నాసంశయ మొందు వలెకద, వలంతుల్ దానిఁ దీర్పదగు॥

చ॥ శివపతి క్షత్రియుండగుట సిద్ధమ, మైనను దత్ప్రసిద్ధిగౌ
రవములు వోయెఁ బెక్కులుతరంబులనుండియుఁ : గొన్నివందలేం
డ్లవధిగ వీరివంశమున నాగమరీ త్యుపసీతి సంస్కరియా
ది విధు లెఱుంగ : మి ప్దనుమతింతురొకో యభిషేకసత్కరియ॥

చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లేగినచో నుపసీతిసంస్కరియా
భరితులుగాని క్షత్రియులు ‘వాత్స్య’ లనంబడుచుండ, నెన్నియో
తరములనుండి జందెమునుదాల్చుట మున్నుగ వేదకర్మలే
యెఱుంగనివారి వాత్స్యలనరే? యభిషేకము వారి కొప్పునే?॥ 119

ఉ॥ పోయినరాజ్యము విభవము దతపోరుషశక్తియుక్తి న
త్యాయతరీతిగా మఱల నందిన నందఁగవచ్చు; నెన్నఁడో
పోయిన వేదకర్మ - లెడఁబోయిన జాతిమహత్త్వముల్ పృథ
క్కాయము నెత్తకున్నఁ గొనఁగాఁ దగునే తనబల్మిపెంపున॥ 120

మ॥ అపరాధీనము వేదశాసనము, పూర్వాచార మద్దానికీ
విపులాదర్శము; దాని దానఁ గొనుటే విధ్యుక్తధర్మంబు గా,
కపలాపించి పరాభవించి కృతకార్థాపత్తి గల్పించి స్వా
ర్థ పరంజానటు బల్మిఁ గొంట దగునే ధర్మప్రతిష్ఠాపకుల్? 121

మ॥ కటువైనఁ బ్రతికూలమైనను బరిహార్యంబు ధర్మంబు నె
ప్పుటయే నావిధి, మీకుఁదోచినటు తీర్పుంజేయుఁ” డంచాడె; వ
చ్చటివా రాతనిపలుకు మెచ్చి; రటుపై శాస్త్రీయసిద్ధాంతము
ద్భటుడై వాకొనె గాంగభట్టు విపులోదాతప్రమాణంబుగఁ॥ 122

చ॥ “జరిపిన పూర్వపక్షము ప్రశస్తము, హేతువులుఁ బ్రమాణముల్
కర ముచితంబు; లైన స్మృతికర్తల ధీర గభీర భావముల్
పరిణత దేశకాలపరిపాటియుఁ బెద్దలసంప్రదాయముల్
దరిచినఁగా కగాధ వితత శ్రుతిధర్మ మెఱుంగవచ్చునే!॥ 123

చ॥ ‡ ‘నియమితకాలమం దనుపసీతులెయకా ద్విజులెల్ల వాత్మ్య, లా
పయి నిగమోక్తకర్మలవి వారికిఁ జెల్ల’ వటన్నసూక్తి ని
శ్చయమగు నైన, నిందు సువిశాలవివేక విశిష్ట ధర్మని
ర్ణయములు పెక్కు సల్పిరి పురాణమునుల్ స్మృతి సంహితాదులఁ॥

సీ॥ * ‘త్రిపురుషావధిగాఁగ నుపసీతిసంస్కరియ
విఱుగుచో మూడవపురుషుడైన
నశ్వమేధంబూ వాత్మ్యస్తోమయజ్ఞమో
యకాద్దాలకవ్రత మైనఁగాని
తగినప్రాయశ్చిత్తముగ సల్పి, యుపసీతుఁ
డగుచు, నధ్యయనయోగ్యతను బొందు’
ననిరి వ్యాస వశిష్ట మను గదాధర యాజ్ఞ
వల్క్యుది ధర్మప్రవక్తలెల్ల;

‡ బ్రాహ్మణ క్షత్రియ విశాం॥ కాలశ్చే దత్యగాదయం
సావిత్రిపతితా వ్రాత్యాః॥ పరిహార్యాః ప్రయత్నతః॥ వ్యాసః.

* “త్రిపురుషం పతితసావిత్రికాణామపత్యే ౭ సంస్కారో నాధ్యాపనంచ,
తేషాంసంస్కారేషువో వ్రాత్యస్తోమేనేష్ట్యా కామమధీయారణ, వ్యవహార్యాభవంతీతి”
వ్యాసాదయః..

తే॥ † ‘రటులె నాల్గవపురుషుఁ డధ్యయన మొకటి
దక్క, నన్నిసంస్కారములు పొందఁగలఁ’ డనిరి
సారిది బాఁరసకరిక గృహ్యసూత్ర వివర
ణముల ధర్మశాస్త్రార్థవిత్తములు బుధులు॥

125

సీ॥ ♦ ‘పండ్లెండుతరములవఱకుఁ - బండ్లెండేండ్ల
ముగియు ప్రాయశ్చిత్తముఁ గొనుమీఁద -
వ్రాత్యసంస్కార మర్హ’ మటంచుఁ గొందఱు,
‘తరములవెన్ని వత్సరములన్ని
ముగియు ప్రాయశ్చిత్తమునఁ బెక్కుతరముల
కును సమగ్న’ మటంచుఁ గొందఱాన
తిచ్చి రాపస్తంబ గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలా
వృత్త్యపవ్యాఖ్యాన వినరణముల,

తే॥ నన్నిమతములలోఁ బురుషాంతరముల
తారతమ్యమెకాని, ‘సంస్కారవిధులు
కూడ’ వను పూర్వపక్షీయకోటి లేదా,
కలదు సద్విధి వ్రాత్యసంస్కారమునకు॥

126

† “త్రిపురుషమితి - యేషాంత్రయాణామపత్యే చతుర్థేపురుషే కృత
ప్రాయశ్చిత్తే, కేవలముపనయనాభ్యసంస్కారః, నాభ్యాపనాదిః.
పారస్కరగృహ్యసూత్ర వివరణ. ... జయరామః.

“గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలావృత్తా కేషాంచిన్మతం”

♦ “అత్రకేచిత్ - యస్యప్రపితామహాది నానుస్మగ్యతే ఉపనయనం, తస్య ద్వాదశ
వార్షిక ప్రాయశ్చిత్తవిధానపరే మూలే ప్రతిపురుషంసంఖ్యాయా యావంతోఅనుపసీతాఇతి”
- ఇత్యస్యానుషంగో యఃఉజ్జ్వలావృత్తాసూచితః, తత్సగ్యాలోచనేన ద్వాదశపరంపరా
పర్యంతం వ్రాత్య సంస్కారయోగ్యతావర్తతఇతి గమ్యతే. అన్యేతు - ద్వాదశవర్షాణీ
త్యుపలక్షణం. ప్రతిపురుషంసంఖ్యాయా సంవత్సరానితివచనానుసారేణ అసంఖ్యతా
నామనుపసీతత్వేపి తావద్వర్ష ప్రాయశ్చిత్తేన సర్వధర్మాధికారో భవతీతిమన్యంతే.

ధర్మప్రదీపము - శుద్ధితత్త్వప్రకాశ ప్రకరణము పేజి 189.

- మ॥ ప్రతికూలంబుగ దేశకాలము లెదుర్ప, దుర్గమంబౌ పరి
స్థితి షాజీపతి - కల్లె తత్పితకు విచ్చిన్నంబ వేదోక్తసం
స్కృతి యాగా, కటు వారిపూర్వులకు విచ్చిన్నంబె యా సంఠకు
మితి యేమున్నది? సాక్షులెవ్వ? రిదియు మీమాంస చేయందగు॥
- ఉ॥ పోయిన వేదకర్మ - యెడఁబోయిన జాతిమహత్త్వ మింక రా
దే యననేల? వచ్చుననియేగద పెద్దలు వ్రాత్యసంస్కృతి
జేయ ననుజ్ఞయిచ్చి; రిటుసేయుచు శుద్ధినిఁ బొందుటే పృథ
క్కాయము నెత్తు, టిన్నియు జగంబున వేదవిభుత్వపద్ధతుల్॥ 128
- ఉ॥ జాతియు దానికిఁ దగిన సంస్కీయ తండ్రినిఁబట్టి వంశవి
ఖ్యాతినిఁబట్టి వచ్చు; నటుగాక శరీరముఁబట్టి వచ్చునే?
యీ తెఱఁగుల్ విధించు నిగమేరితధర్మమె వ్రాత్యసంస్కీయా
రీతి వచించె; ని ట్లనుసరింపక ధిక్కృతిసేయ నున్నదే?॥ 129
- ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప మన కిప్పటి 'కీశివరాజవంశమం
దిన్నితరాలనుండి నిగమేరితకర్మలు లే' వటంచు ని
ష్పన్నము సేయరాదగుట వచ్చినలోపము వ్రాత్యసంస్కీయా
సంస్కన్నముఁ జేసి సన్మతముగా నభిషేకము సేయు టొప్పును॥ 130
- మ॥ ఇది శాస్త్రీయమతంబు, శిష్టజనులం దీనాఁటి యాచార మి
య్యది, పౌరాణికగాధలఁ బ్రబలదృష్టాంతంబు లిం దెన్నియే
విదితంబుల్, విపరీత మెయ్యెడల భావింపంగ లేదాట న
భ్యుదయాకాంక్షులు ముందుకేగవలె శ్రేయోదాయిమార్గంబుల॥
- ఉ॥ అంచితమైన వేదవిధి యందఱకు హితమైనయ, ప్దని
ర్వంచితశక్తి భక్తిఁ దదుపాసకులెల్లఁ దదీయవృద్ధికై
కొంచక ధర్మమార్గములకు దగున ట్లవకాశమిచ్చి సా
ధించుట యొప్పుఁగాక తెగఁదీయు తలంపుల కుత్సహింతురే?॥ 132

శ్రీ శివభారతము.

చ॥ పరులమతంబు నేడు బలవంతముగాఁ బయికెక్కి, యెట్టియం
తరములఁ జొచ్చి హైందవమతంబును మ్రింగుచునుండ, దేవతా
వరములు సంతరింపుచు, శివప్రభుఁ డాపద లోర్చుచున్ దదు
ద్ధరణము సల్పుటెల్ల విదితంబయి, తోడ్పడ జాగుసేతురే॥ 133

చ॥ కలవరమందు హైందవజగంబునఁ బర్విన ప్రజ్వల ధలా
హల మఱచేత మ్రింగి, హృదయంబున వేడికి రక్తబిందువుల్
జలజలఁగంటరాల నవశంబుగఁ దాండవమాడి చెమ్మటన్
బొలిచినవాని కారటమువో నభిషేకము సేయకుండురే॥ 134

చ॥ అడరినమేలు నెంచి మనకై మనమే 'యిక సింహాపీఠిపై
నడుగిడు' మంచుఁ గోరఁదగునంతటి పూజ్యుఁడు ధర్మరక్షకై
యడిగినయప్పు - లోకహితమైనపు - డాగమ ధర్మపద్ధతుల్
చెడక వెలుంగునప్పు డభిషేకవిధానము నామతింపరే॥ 135

చ॥ ఒకరి యసూయతోఁ బరులయున్నతి భంగపడంగరాదు, వే
ఱొకని కుపేక్షసేసి జగదున్నతి కడ్డుపడంగరాదు, తా -
మొకనరుఁ డొక్కసంఘ మొకయూర్జితరాజ్యము సర్వలోక - మి
ట్లాకఁడొకఁ డుత్తరోత్తర శుభోన్నతికై బల మీయఁగావలెన్॥ 136

మ॥ పరితో లౌకిక వైదికాశయములన్ భావించి, నే నిట్లు లీ
పరిషత్పండిత సర్వసమ్మతి రహింపన్ దీర్పు గావెంతు, నే
యఱలే కాగమసంప్రదాయములఁ బ్రాయశ్చిత్తమున్ దీర్చి, ని
ర్భరసమ్మోదము మీఱఁ జేయఁగఁదగున్ బట్టాభిషేకక్రియన్॥ 137

చ॥ అనునెడ నందఱున్ జయజయధ్వనిపెల్లున గాంగభట్టుతీ
ర్పును గొనియాడి స్వీయముదమున్ బ్రకటింప, శివప్రభుండు నె
మ్మనము కొఱంతదీట ముఖమండలి నొండొకవెల్గు మీఱ వం
దన మొనరించి, మించిన కృతజ్ఞత వెల్వడ నిట్లు వాకొనెన్॥ 138

చ॥ “కరముఁ గృతార్థమయ్యెఁ గులశారవః మెందటి కెన్ని సంశయ
స్ఫురణములున్న నన్నియు నపూర్వ నిజ ప్రతిభావిశేష భం
గురములుగాఁగ, ధర్మపథికుల్ మదిమెచ్చుఁగ వేదవీధులన్
బటిచితివయ్య పూ - లడుగుపట్టున తా లెడఁబోవఁ జిమ్ముచున్”॥ 139

మ॥ చతురంగంబుల నొడ్డి మాటుకొనియున్ సాధింపఁగారాని య
ద్భుత వేదోదిత పట్టబంధనము కందున్ గుందు లేకుండ నీ
ప్రతిభాశక్తి జయించి క్షత్రవిభుతా ప్రాజ్య స్వరాజ్యంబు ని
ల్పితి, వీ మేలునకున్ గృతజ్ఞులము, దూలెన్ నేడు దుర్వాదముల్”॥

మ॥ ఇఁకఁ జేయంగల సర్వకార్యముల మీరే నిర్ణయించిచ్చి, వా
నికి సంభారము లెట్టి వెన్ని వలెనో నిండఁగఁ గూర్చి, యా
జకులున్ బెద్దలు కార్యకర్తలు హితుల్ సర్వంబు మీ రొచు, వై
దిక దీక్షావిధిఁ బట్టబంధ మనురక్తిన్ బూర్తి గావింపుఁడి”॥ 141

మ॥ అనుమాటల్ విని గాంగభట్టు “శివరాజా! యట్ల యశాఁ గాక, నీ
యనుసంధానము కాదనన్ గలమె! పూర్వాన్నత్య ముప్పొంగె నేఁ
డనఁగా సర్వము నిర్వహింపు, మిపుడే యాహ్వానముల్ తోడి రా
జ నికాయంబున కంపు, మెల్లయెడలన్ జాటింపు సేయింపుమీ”॥

సీ॥ పదియునేనూర్ల తొంబదియా అవు శకాబ్ద
పరిమితి నానంద వత్సరమున
నొగి జ్యేష్ఠశుద్ధ త్రయోదశీ బుధవాస
రమునఁ బట్టాభిషేకము హితంబు;
పాడ్యమి మొదలుగాఁ బంచమిదాక వ్రా
త్యస్తోమ యజ్ఞాదు లాచరించి,
యటుపైన నుపనయనాది సంసార, మం
తటఁ బట్టబంధనోత్సవము జరుగు

తే॥ నల్లుగా నిర్ణయించితి, నంతలోన
సకలకార్య సంభారముల్ సంతరించి,
నాటికిఁ గొఱంతలేని సన్నాహ మొప్పు
నియమ దీక్షితస్థితి నీవు నిలువవలయు॥

143

—❖ పట్టాభిషేక మహోత్సవము. ❖—

ఉ॥ ఈసభ నింతమాత్ర ముగియింతు” నటంచు వినిర్ణయాపర
వ్యాసుఁడు గాంగభట్టు తెలుపఁ, శివరాజు సదస్యులఁ సప
ర్యా సముపాస్తి వీడ్కొలిపి, యర్హములౌ పనులెల్లఁ దీర్ప వి
శ్వాసులఁ గార్యదక్షులగువారల మంత్రులఁ బంపె వేడుకఁ॥ 144

ఉ॥ వారును రక్తిభక్తి మదిఁ బ్రవృత్తువాఁడఁగ గాంగభట్టు తీ
ర్పారసి, పింగళేసచివునానతిఁ గార్యములెల్ల వార్చి, సం
భారములెల్లఁ జేర్చి, సువిభక్తముగాఁ బురమెల్లఁ దీర్చి, నా
నా రుచిరప్రకారముల నవ్యత భవ్యత గూర్చి రెల్లెడఁ॥ 145

సీ॥ రాయగడంబు చిత్రవిచిత్ర బహువిధా
లంకారముల వేడకలను రహించె,
బట్టాభిషేక వైభవ మహాభవన మ
ద్భుతశిల్ప రమణీయముగఁ దనర్చె,
యజ్ఞశాలలు విద్యదాఢానములు వినో
దాగారములు పెక్కు లందగించె,
వచ్చినయతిథు లెవ్వరుగాని విడియఁగా
వసతిగృహంబు లేర్పఱుపఁబడియె,

తే॥ స్నాన పాన వినోద భోజన సుఖాస
నముల కుచితసౌకర్యముల్ కొమరుమిగిలె,
సకలవస్తు సంభారముల్ చాలినన్ని
వెలసె శివరాజమంత్రుల వితరణమున॥

146

చ॥ ఇటు తగుకార్యముల్ సమయమెంచి యమాత్యులు నిర్వహించు నం
తట శివరాజు రాజ్యమున నాలుగుమూలలు సంచరించి, య
చ్చటి కనువైనరీతులఁ బ్రజాహృదయంబులఁ దన్పుగూర్చి యూ
టగునె 'రా' జనన్ 'బ్రకృతిరంజకుఁ' డన్నది వెల్లడించుచున్॥

చ॥ శివపతి భక్తిమీఱఁ దనసీమల నెల్లెడనున్న దేవతా
భవనము లన్నిటన్ జికిలివాఱ నలంకృతి గూర్చి, పూజ లు
త్సవములు దీర్పఁబంచి, తులజాపురమందుఁ బ్రతాపదుర్గమం
దవహితయా భవానికొఱ కంపెఁ బృథ క్కనకాత పత్రముల్॥ 148

ఉ॥ ఇంతటిలో ముహూర్త దిన మితటనంతట దాపుగా, సుహృ
త్సంతతి చుట్టముల్ ముజుముదారులు జాగిరుదారు లెల్లసా
మంతులు వేటువేటగు సమస్తజనంబులు చేరవచ్చి ర
త్యంతవినోద మాత్మహృదయంబులు రాజగడంబు నిండఁగన్॥ 149

ఉ॥ వేదవిధిజ్ఞమూర్తులు పవిత్రులనారత యాయజూకు ల
ష్టాదశవిద్యలందును రసజ్ఞులు విపులు వేనవేలు రా
జాదరణంబునున్ బిలుపు నంది వెసన్ జనుదెంచి రధ్వరా
పాదిత తంత్ర నిర్వహణపద్ధతి ఋత్విజులై సదస్యులై॥ 150

ఉ॥ వచ్చెడువారు లోపలికివచ్చెడువారును వీధివీధులన్
జొచ్చెడువారలున్ విడిదిఁజొచ్చెడువారు వినోదకేళిమై
నచ్చటనచ్చటన్ దిరుగునట్టి జనంబులునిండఁ దద్విహ
రోచ్చలితంబు రాయగడ మొప్పె సముద్రము పొంగినట్లుగన్॥ 151

మ॥ సమయజ్ఞుండగు గాంగభట్టు విధివత్సంభారముల్ గొంచు, ను
త్తముకా ఋత్విజులెల్లఁదోడుపడ వాత్సవస్తోమయజ్ఞంబు సే
య మొదలెవ్వట్టె, శివప్రభుండు నియమవ్యాపార దీక్షావిధి
క్షుముఁడై నిల్వఁగ, వేదచోదిత సదాచారంబులన్ దీర్చుచున్॥ 152

సీ॥ పితృపితామహ సమాగత కళంకము హన్య
 ధూమరేఖిచ్ఛాయఁ దొరఁగుచుండఁ,
 గుటిలభాంధవ రహః కుహనాపవాదముల్
 సమిధలై మంటలో సగ్గుచుండ,
 నాగమ ధర్మ శాస్త్రాలాపములు సర్పి
 రాహుతి జ్వాలలై యలముచుండఁ,
 దత సమిద్ధాగ్ని హోత్ర త్యోతు లొలసి మో
 మున క్షత్రేజంబు మొనయుచుండ,

తే॥ యజ్ఞవేదిక నిలిచి, దీక్షాభిరామ
 శాంతమూర్తియై శివరాజు సస్వరోక్త
 గాంగభట్టార్య మంత్రప్రకారవిధుల
 నాహుతులు వ్రేల్చి తనియించె హవ్యవాహు॥ 153

మ॥ యమ దీక్షా నియతోపవాసముల సాయంప్రాత రాజ్యాహుతి
 క్రమ హోమంబుల వైవతార్చనలఁ దీర్ఘ స్నాన దానాది కా
 ర్యములఁ దీర్చుచుఁ బంచరాత్రముల వాత్సవ్యస్తోమయజ్ఞంబు సాం
 తము గావించె శివప్రభుండు పరిశుద్ధ క్షత్రేజస్వియై॥ 154

శా॥ ప్రాయశ్చిత్తవిధాన మిట్లునెఱవేఱఁ జాతకర్మాదు లా
 మ్నాయపోక్తముగా విధింపుచు, ద్విజన్మత్వంబు సిద్ధింప దీ
 త్తా యుక్తం బుపసీతసంస్కార వెలుంగఁ బ్రహ్మసూత్రంబుతో
 గాయత్రీజపశుద్ధుఁ జేసిరి శివత్మానాథు నయ్యాజకుల్॥ 155

చ॥ పరిణయబంధ బంధువగు పత్నియెడఁ బ్రణయానుబంధముల్
 పరిణతిఁబొందఁ, బొందినఫలంబగు సంతతితోఁ గుటుంబియై
 పరఁగు శివప్రభుం డిపుడు పట్టపుదేవినిఁగూడి బంధుతా
 పరిగతుఁడౌచు వైదికవివాహవిధి గయిసేసెఁ గ్రమ్మెట॥ 156

మ॥ ఇటు సుక్షత్రియుఁడౌచు వేదవిహితానేకోత్తమాచార లం
పటుఁడౌచు శివరాజు ఋత్విజులతోఁ బట్టాభిషేకక్రియా
ఘటనాతత్పరుఁడై పయో ఘృత ఫల గాఁసోపవాసవ్రత
స్ఫుట దీక్షావిధి సల్పె హోమనియమంబుల్ సప్తరాత్రింబులన్॥

సీ॥ మఱునాఁటివేకువ మంగళస్నానంబు

లంబర మాల్య భూషానులేప

నాద్యలంకారంబు లవధరింపుచు ధర్మ

పత్నీయుతుండు శివప్రభుండు

తొలుదొల్తఁ దనవేల్పు నిలువేల్పుగు భవానిఁ

గొలిచి, మాతృపదాబ్జములకు మొక్కి,

మంగళద్రవ్య సంభారముల్ గొనుచు బు

త్విజులు పురోహితుల్ వెంటనడువ

తే॥ నింద్రవైభవమొప్పు గజేంద్రయాన

ధీర గంభీర సుభగతా దీప్తుఁడగుచుఁ

దరలి చనుదెంచె నవరత్న ధగధగత్ప

భా విభాసిత మభిషేకభవనమునకు॥

158

చ॥ సలిల కిసాల పూర్ణకలశమ్ములఁ, బల్లవ తోరణసృజ

మ్ముల, నిరువైపులన్ బలిసిపొల్చు నలంకృత హస్త వాజి యో

ధుల, విజయధ్వజంబులఁ గుతూహలదం బభిషేకశాల ముం

గలిచెలువమ్ము తన్నెనయఁ గాంచి చనెన్ శివరాజు లోనికిన్॥ 159

చ॥ పఱచిన పట్టుకంబళులు, పార్శ్వములం దధికారివర్గ వి

ష్టరములు, రెండుముప్పదియు స్వర్ణమణీమయ సాలభంజికల్

మురువగు మేలుకట్టుపయి ముత్తెపుటెత్తులు, కెంపుగుత్తులున్

దొరసిన కొల్వకూటము గనుంగొనుచున్ శివభూపుఁ డేగినన్॥ 160

ఉ॥ అందఱు సందడిక జయజయధ్వని వెట్టుచు లేచి నిల్వ, నా
 నందముతో శివప్రభుఁ డనర్హమణీ రమణీయ పీఠిక
 జందురునట్లు వెల్గుటయు, సభ్యులు తక్కినరాచకొల్వవా
 రంద అలంకరించిరి నిజాసనపాళి యథార్హ రీతులక॥ 161

ఉ॥ అంతట గాంగభట్టు సమయజ్ఞత మీఱ ముహూర్తవేళ య
 త్యంతము దాపుగా ముదితుడై యభిషేకమహూత్సవం బుప
 కాంతముసేయ నెంచి, శివరాజును బట్టపుదేవి నొక్కపీ
 ఠాంతరమందు నిల్పి నియమార్హవిధుల్ నడిపించె వేడుకక॥ 162

సీ॥ భరతవర్షాఖండ భాగ్యస్వరూప గం

గాదిక పుణ్యతీర్థోదకములఁ

దెప్పించి, నియమిత ర్విజుల హస్తముల నిం

చిన స్వర్ణకలశముల్ సిద్ధపఱచి,

పరిమళద్రవ్యముల్ పంచామృతంబులు

పంచగవ్యంబులు ఫలరసములు

తెచ్చి సువర్ణపాత్రికల వేర్వేఱు సు

వాసినీ మృదుకరాబ్జముల నునిచి,

తే॥ వేదపాఠస్వనంబులు వివిధమధుర

తూర్యనాదముల్ మాగధ స్తోత్రగీతు

లలముకొనుచుండ, గాంగభట్టార్యుఁ డపుడు

శివమహీనాథుఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసె॥ 163

మ॥ ప్రథమాచార్యుఁడు, ఋత్విజుల్, సకలవిద్యద్భృందముల్, రాజులు
 బ్రథితాత్ముల్ కులవృద్ధులు, సచివులు, బంధువ్రజం, బాహు
 న్నధనోదారులు వీరులు, సతులు, కన్యారత్నముల్ వేదవా
 గ్విధి ముమ్మా అభిషిక్తుఁజేసిరి శివోర్వీనాథు వేర్వేఱుగ॥ 164

చ॥ శివపతి మంత్రపూత మభిషేకవిధానమునన్ దనర్చి, యు
త్సవమున వేదవిపులకు స్వర్ణ మహి బహుళాగ్రహార గో
భవన నవాంబరాభరణ వాహన తల్పము లాది దానముల్
వివిధము లిచ్చె దైవతగర్వి దనయివి నధఃకరించుచున్॥ 165

చ॥ తను పెనయన్ దులాపురుషదానము సేయ శివప్రభుండు తా
సునఁ దనయెత్తు స్వర్ణ మణి శుక్తి సుగంధము లాది తూఁచి, తూఁ
గినధనమెల్ల విప్రతతికిన్ సచివాళికిఁ బేదసాదుతా
జనులకుఁ బంచిపెట్టె క్షణశః కణశో బహుశో యశోర్థియై॥ 166

ఉ॥ బంగరువాన వెల్లువలువాఱు ఘటించు నమోఘమేఘుడై
పొంగు శివప్రభుండు మెఱపుల్ గొను బంగరుపశ్చెరాలఁ బు
ణ్యాంగనలెత్తు కప్పురపుటారతు లందినమీఁదఁ, బట్ట బం
ధాంగ మహర్హ మండనరమాప్తి నలంకృతుఁ డయ్యె నయ్యెడన్॥

ఉ॥ అచ్చపు రాచరీవి మొగమందునఁ దాండవమాడ, మండనా
భ్యుచ్చలి తాంబరాభరణముల్ మెయి వన్నెలుమీఱ, నముగ్రిడై
వచ్చి సదస్య మాతృ గురువందనముల్ ఘటించి, గాంగభ
ట్టిచ్చిన కేలువట్టి చనియెన్ శివభూపతి సింహాసీతికిన్॥ 168

సీ॥ నవరత్నసింహాసనము సర్వతోభద్ర

మయి కుందనపుసిరి నందగింప,

అష్టకోణముల మణ్యంచితస్తంభాగ్ర

ములు నిల్వబెరసి యొప్పులు ఘటించఁ,

బయికప్పు మరకతప్రభల నౌదలలెత్తి

శేషాహిపడగల చెలువు నింప,

మకర ముఖాగ్రదంష్ట్రిక - లశ్వవాలంబు

లిరువైపు శిల్పవిస్ఫురణఁ బెంపఁ,

తే॥ బైడితీగలు వజ్రపుష్పములు కెంపు
గుత్తు లాణిముత్యాల మేలుకచ్చుసరులు
సిరులఁ దులకింపఁ, దద్దతశ్రీవిశేష
మతుల సామాజ్యవైభవోన్నతుల దొరసె॥ 169

తే॥ ‡ సింహపీఠికి నెదుటఁ బసిండితాసు
నిలువుటీకైపై నిలిచి యొప్పులు ఘటించె -
మొనసి శివరాజు లవమైన ముల్లుమొగ్గ
కుండ ధర్మంబుఁ దూచునం చొలసె ననఁగ॥ 170

ఉ॥ పూజితభావు లష్టసచివుల్ మధురాకృతు లష్టకోణ రా
రాజితులొచు సంయతకరంబుల నుండఁగ, సింహపీఠి వ్యా
ఘాజిన - మందుపై మెఱుఁగులాడు జరీ తెలిపట్టువల్వ శో
భాజటిలంబులై నయనపర్వముగా శివరాజు డగ్గఱె॥ 171

చ॥ పదపడి గాంగభ ట్టల సభాజనులఁ గని పలెక, “భోసలే
విదిత మహాన్వయాభరణ వీరుఁడు, హైందవధర్మ రక్షణ
భ్యుదిత పురారి యీశివవిభుండు ప్రజా హృదయాబ్జబంధువై
యెదుఁగుచు, సింహపీఠిఁ గొలువీయఁగ మీహృదయంబుఁ గోరెడిక”॥

చ॥ అనుటయు సభ్యులెల్లఁ దమయాసనముల్ డిగి కేలుదోయి నొ
య్యనఁ బయికెత్తుచుఁ జయజయధ్వని సమ్మతిఁ బలిక, రంత ము
నొకని శివరాజు పీఠమునకుఁ దతభక్తిఁ బ్రదక్షిణించి వం
దనమిడి, కాలుసోకని విధంబునఁ బైకొనె సింహపీఠము॥ 173

‡ On the left hand (stood) a pair of gold scales on a very costly lance-head, evenly balanced (the emblem of justice.)

సీ॥ అంతట గాంగభట్టాచార్యుఁ డుప్పొంగి
 శివరాజమాలి నాశీర్వదించి,
 యల మహారాష్ట్ర రాజార్హ ముజ్జ్వలమణి
 లలితకిరీట మాఁదల ఘటించి,
 సుకుమార ఫాలపట్టిక శుభాచార సం
 గత శోణతిలక మంకితముఁజేసి,
 కుడికేల నిజరాజ్య గోపాయనార్హ చి
 హ్నము హైమ ధర్మదండము నమర్చి

తే॥ నడుమున భవాని ఖడ్గమ్ము నిడి, యుదీర్ణ
 చాపశరముల సవ్యహస్తమున నిలిపి,
 పాండుర చ్చత్ర చామరోజ్జ్వలత నెఱపి,
 శివపతిని రాజచిహ్న లాంఛితునిఁ జేసె॥

174

మ॥ నిగమాశీర్వచనాక్షత ప్రసవముల్ నీరాజనశ్రీలు పె
 ల్లగు తూర్యధ్వనులు జయధ్వనులు స్తోత్రావముల్ మించె; రా
 యగడంబందు ఫిరంగిమోఁతలు ఘనంబై మోసె, రాజాజ్ఞ సూ
 టిగ నావేశకు నెల్లదుర్గములు చాటించె శతఘ్నధ్వనుల్॥

175

సీ॥ “పావన భృశబలాన్వయ రాజమాలికి
 సాహస ధీరతోత్సాహ నిధికి,
 బరవీర సైన్యసాగర ఘటోద్భవునకుఁ
 బరదుర్గ శిఖరి విధ్వంస పవికి,
 జతుర తంత్రవ్యూహ చాణక్యనకు, దురా
 పతిత రాణ్మండలీ భార్గవునకు,
 దక్షిణభారతోద్ధరణ దీక్షితునకు
 స్వమత సంస్థాపనాచార్యునకును,

తే॥ త్యాగ భోగ విరాగ సద్యోగరతికి
క్షత్రకులమణి శ్రీ శివచ్ఛత్రపతికి
జయము - జయ" మని పల్కి యుత్సవముమెఱయ
శివపతికి గాంగభట్టు వచించె నిట్లు॥

176

మ॥ "శివరాజా! పరమేశ్వరీదయ ఫలించెన్, నేటి పట్టాభిషే
క విధానంబు సమస్తమున్ జరిగె; లోకఖ్యాత సూర్యాస్వయో
ద్భవ రాజన్యుడ వేమినీకుఁదెలుపన్! ధర్మప్రతిష్ఠాపకుం
డవుగా నేలొకను మెల్లరాజ్యము పురాణక్షత్ర సచ్ఛాత్రతన్॥ 177

చ॥ కలికృత ధర్మవిప్లవము కారణమై, మత జాతి నీతి సం
కులత యవార్యమై, జనులకున్ హితమార్గ మగమ్యమకాచు, దో
ర్బల ధన మత్తుచో ప్రభులపాలఁ గలంగు టవశ్యమైననే
డలఘుడ వీవు రాజగుట యాగమ ధర్మ తపః ఫలంబగున్॥ 178

ఉ॥ వేదములున్ దదీయపదవీ పరినిష్ఠిత యజ్ఞధర్మ క
ర్మాదరణంబులున్ బలుచనై బలహీనములైననేడు దు
ర్వాదములోర్చి సమ్య గుపవాసములన్ భరియించి భక్తి మై
వైదికధర్మదీక్ష నిలుపంగల నీమది యెంతదొడ్డదో॥ 179

సీ॥ పదునైదుదినములపరిమితి నిందాఁకఁ

గతిన దీక్షావిధిక్రమము నడిపి,
యతిఘనైవచ్చిన యన్నిజాతులవారి
కల్లుండ్రకటుల మర్యాదలిచ్చి,
పూట కేబదివేలభూసురోత్తములకు
షడ్వింశతివేలభోజనము లొసఁగి,
భూ ధేను నవరత్న భూషాంబరాది దా
నములు వేర్వే అఖండముగ నొసఁగి,

తే॥ అయిదు - పది - పదునైదు యోగ్యతనుబట్టి
భూరిదక్షిణ తక్కువిపుల కొసంగి,
నేటి పట్టాభిషేకంబు నిర్వహించు
నీ యసమధర్మదీక్ష వర్ణింపఁ దరమె!॥

180

ఉ॥ కూడిన దైవశక్తి యొనగూడిన సైన్యబలానుషక్తి తో
పాడిన దైవభక్తి తొనఁకూడిన ధర్మపథానురక్తియు
దోడుగ నీడగా నరులఁదోలి జయోదయకేళిఁ దేలి, కా
పాడుము భోసలాన్వయనృపాల! చిరమ్ముగ హైందవోర్వర॥

చ॥ అని వచియించులోపల మహామహుఁడొక్కఁడు లేచివచ్చి దీ
వనలిడి “రామదాసమునివర్యులు మీకు హితోపదేశము
బనిచి” రటన్నతోడన శివప్రభుఁ డుత్థితుఁడౌచుఁ బీఠ మొ
య్యన డిగి కేలుమోడ్చె; నతఁ డాదరణంబున నిట్లు వాకొనె॥ 182

చ॥ “భువనజనైకమంగళము పొంగిన యిప్పటి రాయదుర్గవై
భవ మెద గోచరింపుచు నపారముదంబుధి నోలలార్చె, నో
శివపతి! యిన్నినాళ్ల కభిషిక్తునిఁజేసె భవాని నిన్నుఁ - గ
న్గవ కలశంబుగాఁ బ్రణయగాఢముదశులవెల్లిఁ దేల్పుచు॥ 183

మ॥ చరితార్థంబులు వేదశాస్త్రవిధు, లాస్మాకీన దీక్షా తప
శ్చరణంబుల్ ఫలితార్థమయ్యె; నెడఁద సైరింపఁగారాని దు
ర్భర దావాగ్నిశిఖా చటచ్ఛటల నారాటించు హిందూధర
గురిసె నీ యభిషేకవృష్టి నిగమోక్తుల్ శాంతి ఘోషింపఁగ॥

చ॥ తలఁచిన ధర్మదీక్ష బహుధాపరిధూమిత దారుణవ్యధా
కులతకు నోర్చి ప్రాణములకు వెనుదీయనితెంపు సూపుచు
గెలిచితి; విందుపైనఁ బరికింపు - ముపార్జితలక్ష్మీ ముచ్చుచే
తులఁ బడనట్లు, నీప్రజలుతోడుగ నీవు సుఖించునట్లుగ॥ 185

చ॥ 'ప్రజయుఁ బ్రభుత్వ మొండొకనిప్రాపునఁ జేవఁజిగిర్చి, రెండును
విజయము నందుచుండు' నని పెద్దలు రా జొకయాత్మ గాఁ - బ్రజా
ప్రజ మొకమేనుగాఁ దెలియఁబల్కిరి; నిక్కమ చూడు మిందు భూ
భుజుఁ డిరువైపు ధర్మపథము నడుపందగువాఁడు దా నగు॥ 186

సీ॥ రాజు తానొక్కఁడు ప్రజయందు, నటులె జీ
వాత్మ దానొక్కఁడు దేహంబునందు,
దేహమునం దాత్మతేజోంశ - యటు ప్రజా
వళిఁ బ్రభుత్వాంశ సర్వత్ర నుండుఁ,
దేజోంశ లెక్కువై, రాజు - జీవాత్మ త
క్కువవాని నడుపుచు గొప్పయైరి,
తమ గొప్పతనముతోఁ దక్కువయగువాని
బాగోగులకు వారు బాధ్యులైరి;

తే॥ కాన రాజును - జీవాత్మ 'తా నొకండు
వానిలో' ననియెంచక, వానిమేలు
తనదిగా నెంచ కధికారదర్ప మెనయఁ
గలుగుఁ గలవర, మిది యెఱుంగవలె రాజు॥ 187

చ॥ ఇది పరమార్థ, మీవు తఱియెంచి ప్రజాగతమా ప్రభుత్వము
బాదువున మేలుకొల్పి, హితబుద్ధిమెయి సహకారమిచ్చి యు
చ్చదశకుఁ జొన్ను, మప్పుడు ప్రసన్నకళా పరిపూర్ణ రాజ వ
య్యెదవు; జగంబుగూడ భజియించు నిను బరిపుష్ట హృష్టమై॥

మ॥ ఒకరాజ్యాంగము దేహమందుఁ గల, దుద్యోగంబున దాని కే
లికయావాఁ డనుభూతివెంటఁ బ్రజఁ బాలింపంగ నూలొన్నచో
సకలంబు సుగమంబ; నీనడక నీసర్వంబు భాసిల్లె; నూ
రక నాడెందము నీకు విప్లితిఁ గుమారా! నేటి యీవెన్నెల॥ 189

చ॥ అనుకొనినంతకంటెను సమర్థుడ, వొక్కటిసెప్ప నూఱుగా
వినఁగల, వేదిసెప్పిన నవీన మవశ్యముగూడఁగాదు; కొ
ల్విన దొరవైననేడు నొడిలోఁబసిబిడ్డగ నిన్నుఁబోచు నీ
జనని యొసంగుదీవనకుఁ జాలునె మా సకలోపదేశముల్!! 190

ఉ॥ పండినమేనితోఁ గమియఁబండిన పుణ్యఫలంబుతోడఁ బు
త్రిండు ధరాభిషేక మహితుండగు భాగ్యముఁజూచి తన్నునన్
బండిన జీజియాతపము పండఁగఁ జల్లఁగ రాజ్య మేలు, మా
ఖండలలక్ష్మితో భరతఖండ మహాభ్యుదయంబు తూచుచున్”॥ 191

మ॥ అనుమాటల్ శిరసావహించి శివరా జావిప్పు నర్పించి, చే
రిన యధ్వర్యుల గాంగభట్టు నమితశ్రీ తృప్తులన్జేసి, కొ
ల్విన వేంచేసిన పెద్దలన్ గురువులన్ బుణ్యాంగనాశ్రేణి నొ
య్యనఁ బూజింపుచు మాతృవందనముసేయన్ డెందముప్పొంగఁగన్॥

మ॥ ఒక ప్రత్యేకసమున్నతాసమునం దొప్పారు నానందభూ
మిక, తేజోమయ దివ్యచక్షువుల నున్నేషించి సంతోషచం
ద్రికలన్ దన్నభిషిక్తుఁజేయు జనయిత్రీన్ గాంచి రోమాంచకం
చుకితాంగంబుల డగ్గఱించి పదరోచుల్ మౌళి లాలించినన్॥ 193

శా॥ ఫాలోద్వేలిత పట్టబంధ తిలకోపర్యంచితోష్ణీష భూ
షాలంకార నవప్రభాపటలితో నాలంబి ఖడ్గంబుతోఁ
గేలన్ దండముతో నుదూఢ నృపలక్ష్మీ భాగ్యచిహ్నలితో
మోలన్జేరు కుమారు నెత్తి మదితన్నున్ జీజియా యిట్లనెన్॥ 194

మ॥ “తనయా! పెద్దల పుణ్యబీజ మిటు మందారాంకురచ్ఛాయలన్
బెనుపై, కొమ్మల రెమ్మలన్ బలిసి, యుర్విన్ బూచియున్ గాచియున్
దననీడన్ నెలవిచ్చి పుష్పఫల సంతానంబు లందించి భూ
జనులన్ దన్నుట గంటిఁ - బెక్కులుపరీక్షల్ దాటి యీనాటికిన్॥

చ॥ కడచిన వాదినమ్ములు: మొగల్బలఁగంబులురేఁగి, నాఁడు పె
ల్లడరి చెఱ్ఱగొనఁ దఱుమునప్పు డెటఁ దలఁదాఁపలేని నా
యొడిఁ గనుమూయుచుఁ దెఱచుచున్న సుతుం డిపు డిట్లుతీరి క
న్నడు శుభమయ్యె, నింతయు భవానికటాక్షముపంటయేనుమీ!॥ 196

మ॥ తనకుఁ నచ్చినశిష్యుగాఁ గొనుచు విద్యాబుద్ధులన్నేర్చి పెం
చిన దాదోజి నిజోద్యమంబు వితతశ్రీ నిట్లు పుష్పించుటల్
గనుచో నెంతలు సంతసించునో! నినుఁ గన్నయ్య తానున్న నెం
తని హర్షించునో! యంతయుఁ నిలిచెఁ బుత్రా! నేటి కీ నాపయి!॥

మ॥ తమసర్వస్వము ధారవోసి స్వమతోద్ధారంబు హిందూస్వరా
జ్యము సాధించిన తానజీముఖులు వీరాగ్రేసరుల్ నిర్జరో
త్తములై స్వర్గమునుండిచల్లిన భవత్పట్టాభిషేకోత్సవ
ప్రమదాశీ స్సుమవర్ష మోముత కుమారా! వజ్రవర్మాభమై॥ 198

ఉ॥ తీరిన దబ్ధిమంథనము, తీయముతాచుఁ దలంపులెల్లఁ జే
కూరిన; వెంతయుఁ దనిసి కోలున హైందవరాజ్యలక్ష్మి సు
స్మేరముఖాంబుజంబు వికసించిన; దంచిత భోకసలాన్వయ
శ్రీ రవివంశకీర్తిని భరించిన దాగమధర్మజుష్టమై॥ 199

ఉ॥ మేలగు హైందవోర్వర నమేయతపంబులఁ బుట్టువొందు ని
ల్లాలు గడించుభాగ్యముల నన్నిట నేఁ దనుపొందఁగంటి; నీ
మేలున నీకుఁ దల్లినగుమేలున ధన్యతగొంటి; నింక వే
యేల కుమార! యిట్లనునయింపుము నీప్రజవోలె నీప్రజ॥ 200

చ॥ హృదయములిచ్చి ప్రాణములనిచ్చి యవశ్యములైన సర్వసం
పద లెదిగించి నిన్నుఁబరిపాలకుఁగాఁ గయికొన్నవారి క
భ్యుదయము లీగికంటె వర మొండొకఁ డున్నదె! రామదాసుఁ డి
య్యదియ వచించెఁగాదె! తనయా! గయికొమ్ము గురూపదేశము॥

ఉ॥ పండగు నన్నుఁబోలెఁ దొడఁబ్రాఁకిన నీపసిబిడ్డఁబోలె భ
వ్యుండగు రామదాసమునిఁబోలెఁ బ్రజావళి నాదరింపు; మె
ట్లుండినఁగూడ ధర్మపథమూఁది చరించి దిశావకాశముల్
నిండినకీర్తి రంజిలుము, నీ కగుఁగాక చిరాయురున్నతుల్!”॥ 202

చ॥ అను జననీశుభాశిషము నంది శివప్రభుఁ డామెయాజ్ఞ గై
కొని నిజసింహపీఠమునకున్ జనుదెంచి సమంచితాదరం
బునఁ గొలువెల్లఁగాంచి పరిపూర్ణ దయా వినయానురాగముల్
దనుకు మృదూక్తితో నభయదక్షిణహస్తముతోడ నిట్లనెన్॥ 203

మ॥ “అనురాగోపచితాత్మతౌ సచివులారా! మిత్రులారా! మహా
జనులారా! జగదీశ్వరీకరుణ మించన్ నేటి కీపాటి శో
భనముల్ గంటిమి; దక్షిణోద్వి స్వమతోపకాంత హిందూస్వరా
జ్య నిధానంబును నిల్పికొంటిమి పరీక్షాదక్ష దీక్షావిధిన్॥ 204

చ॥ కడచిన వెన్నియేనిఁ గడగండ్లు, దురంతములైన పోరులన్
దొడరుచుఁ బాణవృంతములుత్తుగించి సమర్థులు యోధు లెందఱో
మడిసిరి; వారిత్యాగ మభిమానము నెంచి స్మరించుకంటెఁ దీ
రైదు ప్రతికారమున్నదె! స్మరింపనిచో ఋణ మీఁగనేర్తుమే!॥ 205

చ॥ అకలుష దేశభక్తిభరితాత్మకులై ప్రజలెల్ల వారివా
రికిఁ దగురీతి మే లనుసరింపుచుఁ, గీడుభరించి, త్రాడుపో
లికఁ బెనఁగొంచు నెందునుజలింపని పూనికఁ బోర నిట్టిప్రా
పకము ఫలించెఁగాక ననువంటియొకానొకఁ డేమిచేసెడున్!॥ 206

ఉ॥ చేసినదానిలోఁ గలవిశేష మెఱింగి, నితాంతభక్తివి
శ్వాసములన్ గఱంగి ననుఁ బాలకుఁగా వరియించు మీకు సం
తోసముతోఁ గృతజ్ఞుడ; నెదుర్కొను నాపదలోర్చి మీరునున్
బాసటగాఁగ నెల్లరశుభంబులకై తలయొడ్డి నిల్చెదన్॥ 207

ఉ॥ తల్లిహితంబు పెద్దలమతంబు సమర్థగురూపదేశ ము
 త్ఫుల్ల సరోజదామకముతో సరిగా శిరసావహింతు; ధ
 ర్మోల్లసితంబుగాఁ బ్రజలయున్నతిఁగూర్పఁ గడంగి, వారు రం
 జిల్లఁ జరింతు; నింతయు రచింప భవాని యనుగ్రహించుతన్!”॥

చ॥ అనుటయుఁ గొల్పులో జయజయధ్వని బారలుసాఁచి “జీజియా
 జననికి రామదాసమునిచంద్రునకున్ శివరాజమౌళికిన్
 ఘనవిజయంబు భద్ర మగుఁగా కగుఁగా” కనుపల్కు లెల్లడన్
 మునుకొనిమ్రోసెఁ దూర్యరవముల్ వెనుదాఁకుచు మిన్నముట్టఁగన్॥

ఉ॥ అంత నితాంతభక్తి వినయంబులు మీఱఁగఁ బాదపీఠికా
 ప్రాంతముఁ జేరవచ్చి, నవరత్న దుకూల సువర్ణముదిక్కి
 సంతతి మేటికానకలిడి, సమ్మతి జాగిరుదారు లెల్లసా
 మంతులు వేటువేటుగ నమస్కృతులిచ్చి భజించి రంచలన్॥ 210

మ॥ ఒకసర్దారునిబిడ్డఁ డున్నతబలోద్యోగంబునన్ మించి నేఁ
 టికి సామంతులుగొల్వ ధీరపరిపాటిన్ బ్రాజ్య రాజ్యాంగనా
 యకుఁడౌ పోడిమినెంచి యర్హమగుమర్యాదల్ విడంబించి కా
 నుకల్ బంపిరి గోలకొండసులతానుం డాది భూమిశ్వరుల్॥ 211

శా॥ ఆ యానందముఁ జూడవచ్చి ‘హెనరీ ఆకెండ’ నన్ పేరి యా
 గ్లేయ ప్రాచ్యవణిక్సమాజపతి రక్తిన్ గానకలున్ వజ్రరే
 ఖాయుక్తంబగు నంగుళీయక మొసంగన్, బోర్చుగీస్సుఖ్య దే
 శీయుల్ బేరులు గానకలంపి రతులశ్రీమీఱ దీనారముల్॥ 212

ఉ॥ అందినకానకలెల్ల నయనాంచలదృష్టుల నాదరించి, తా
 నందఱ నన్నిరీతుల యథార్హ బహూకృతి సత్కరించి కొ
 ల్వందె శివప్రభుండు; సచివాదిక రాజనియోగివర్గమె
 ల్లం దమ యర్హలాంఛనములన్ గొలిచెన్ బ్రభుభక్తి సూపుచున్॥

సీ॥ ఆనతులౌ ప్రధానామాత్యుఁడాదిగా
 నుద్యోగిజనుల బహూకరించి,
 యెవరి యుద్యోగకారవములు వారువా
 రంది సేవింపఁగా ననుమతించి,
 యానాటి యన్యభాషానామముల మార్చి
 సంస్కృతవ్యవహారసరణి గూర్చి,
 వార్షికవేతనపరిమితి హెచ్చించి
 బిరుదముల్ బహుమతుల్ పెక్కులిచ్చి,

తే॥ హార కంకణ వస్త్ర వాహనములాది
 సత్కృతుల నెల్లవారి కుత్సవముగొలిపి,
 శ్రీ శివచ్ఛత్రపతి యభిషేకశుభ మ
 హూత్సవము దీర్చె వితత సంపత్సమృద్ధి॥

214

కు॥ మధురోదార గళస్వనాభినయ సంపన్నాన్యతఁ వంది మా
 గధ వైతాళికు లంత నీగతి శివత్మానాథుఁ గీర్తించి, “రో
 బుధమందార! పరాకు! భోక్త సలకులాంభోరాశిచంద్రా! యతం
 ద్ర ధరాభారధురీణ దక్షిణభుజస్తంభా! యదంభోదయా!॥

215

సీ॥ సూరతునుండి బెడ్నూరుపురముదాక
 నుత్తర దక్షిణాభ్యున్నతంబు,
 నల బిజాపురినుండి యపరాంబునిధిదాకఁ
 బూర్వ పశ్చిమ దిశాభోగ యుతము
 విపులదేశము గెల్చి, వితత రాజ్యాంగ సే
 నాంగ దుర్గాధిపత్యములఁ దనరి,
 ప్రబల యావనవిభుత్వ త్రయంబును దాకి
 వెన్నంటితఱిమి తద్విజయమంది,

తే॥ దక్షిణావనియందు హైందవమతాను

బంధ రాజ్యమ్ము నిలుపు వైభవమహేంద్ర!

రమ్యగుణసాంద్ర! శ్రీ శివరాజచంద్ర!

జయము! జయము! తావక సితచ్ఛత్రమునకు॥

216

మ॥ జగమెల్ల ముద నూవహించె; బరితశ్చంద్రాతపశ్రీలు ప
ర్వఁగ మీకీర్తి రహించె; గౌతుకమునక బట్టాభిషేకోత్సవం
బుఁ గనక మీకులకర్త సూర్యుఁడు కరంబుల్ సాచి మిన్నాఁకె; డం
బుగ వీతెంచె భవానిపూజయగుచోఁ బూరించు శంఖధ్వనుల్॥

217

మ॥ లలితాభ్యర్చిత పట్టబంధ మహితాలంకార దివ్యప్రభా
కలితుండౌ శివరాజుఁ జూత మనువేడ్కఁ జౌరపుణ్యాంగనా
వళి దూర్వాప్రసవాక్షతాంజలులెల్లర్ప మేడల నిల్చె - దొం
గలి నున్జూపులు గల్వతోరణపు సింగారంబుఁ గై సేయఁగన్॥

218

మ॥ అను వైతాళికపాఠముల్ విని శివత్మాధీశుఁ డుత్ఫుల్లలో
చనపద్మండయి, “శ్రీభవాని కిది పూజావేశ, మే మిప్పు డా
జననీ పాదపరాగముల్ గొను టవశ్యం” బంచుఁ దోడ్తో నిజా
సనముఁ డిగ్గిన, నెల్లకొల్వు నిలిచె సమ్మర్ద సంరబ్ధమై॥

219

తే॥ పింగళేమంత్రి యుత్సవరంగమెల్ల

ముందె నియమించి శివరాజముదలఁ గొనుచుఁ

గొలుపునుండి భవానిదేవళముదాఁక

నడిపె మెఱవడి తూర్యస్వనములు సెలఁగ॥

220

మ॥ గజరాజంబులు రెం డలంకృతములై కాషాయవస్త్రాంచిత
ధ్వజముఁ బట్టుజరీజగాసిడము నుత్తాలంబుగా నెత్తి య
క్కజముఁ గొల్పుచు మందయానముల నగ్రస్థానమం దేగ, నె
ల్లజనుల్ వెంబడిసాగి రుల్లముల నుల్లాసంబు లుప్పొంగఁగన్॥

221

శ్లో॥ గజయాధములు తురంగములు తేరులు కాలు

బంట్లు క్రమమ్ముగా బారుదీరఁ,
గొలుపుటేఁటెలు తుపాకులు ఖడ్గములు పూని

వీరభటుల్ వారివెంట నడువ,
వివిధతూర్యంబులు వింతలు చతురలా
స్యంబు లావెంబడి సందడింప,
జానపదుల్ పౌరజనము లుద్యోగు లా
పులు బంధు లావెనక దళముకొనఁగఁ,

తే॥ గ్రమ్ముకొని మంతుఁ లంగరక్షకులు గొలువ
నడుమ రాణివాసంపుటందలము నడువ,
భద్రదంతావళము నెక్కి భవ్యమూర్తి
శ్రీశివచ్ఛత్రపతి ప్రభుశ్రీలఁ దరలె॥

222

మ॥ కలితాలంకరణ ప్రభాసుభగమా ఘంటాపథశ్రేణి గం

తులు అంతుల్ గొను తుంగభంగములతోఁ దూఁగాడు సంద్రంబనఁ
జలితంబై నగరోత్సవంబు నడిచెన్ సమ్మర్దసన్నాహ తుం
దిలమై, యాటలుఁబాటలొప్పుఁగ శతఘ్ని తూర్యముల్ మ్రోయఁగన్॥

చ॥ ఉన్నతసాధవీధి నయనోత్పల నీలకటాక్షమాలికో

ద్భిన్న ముఖేందుచంద్రికలు పెల్లగుచున్ యమునాయుతాభ్రగం
గోన్నతిఁ బర్వఁ, బుణ్యసతు లూర్జితఁడౌ శివరాజుపై జయా
భ్యున్నతిఁ బలిక సేసలిడి రుద్ధవిడిన్ గుసుమాక్షతాంజలుల్॥

224

శ్లో॥ అంగనల్లెల్లరున్ బ్రతిగృహంగణమం దెదురేగి పొంగుచున్

బంగరుపశ్చేరంబుల నివాళికలెత్తి జయంబువలక, మా
తంగముపై శివప్రభుఁడు తత్పరతన్ దలవంచి వానినె

ల్లం గఱుకొంచు నవ్వుకనులన్ జని చేరె భవానికోవెలన్॥

225

ఉ॥ ఏనుఁగు డిగ్గి భక్తిరథమెక్కి యదంభ విసిత వేషుడై
 మానముతో నుమాపద సమర్పితచిత్తముతోఁ దదంతిక
 స్థానముఁ జేరి, యర్చనలెసంగ భజించి శివప్రభుండు ని
 ధ్యానపరాత్ముడై గిరిసుతామహిమంబు నుతించె నీగతి॥ 226

చ॥ “చిఱునగవూరు మోవి, వికసించిన చెక్కులు, సోఁగకన్నులన్
 గురియు దయామృతం, బలిక కుంకుమరేఖయుఁ, జంద్రమఃకళా
 పరిగతమాళియున్ సయనపర్వముగా మది గోచరించి నా
 యరగలఁబాపు నీ యభయహస్తమునీడ భజింతు శాంకరీ!! 227

ఉ॥ యాగము యోగ మెంతయుఁ బ్రయాసదురాసద మంచు, నైహిక
 త్యాగ విరాగముల్ జనులకందఱ కందనివంచు, ధార్మికో
 ద్యోగముపెంపునన్ మనసుఁద్రుంచి యచంచలభక్తి సేత నా
 భాగముగా భజింతు, ఫలపాకము నీకరభిక్ష పార్వతీ!! 228

చ॥ ఒకతృణమున్ గ్రహించి సకలోన్నతశక్తి ఘటించి పర్వత
 ప్రకరముఁ జీల్తు: వాదరమె పట్టినచో మరుభూమి నందనా
 ధికముగ మార్తు: వార్తునిగతిన్ దురప్లిల్లఁగనేల పాణి! తా
 వక పదపద్మముల్ శరణువట్టినఁ జాలదొకో మహేశ్వరీ!! 229

ఉ॥ ‘ఏ నెవఁ’ డంచు డీలుపడెనేని భరించుటగాని, ‘యెల్లచో
 నే’ ననుకొంచు ముందుపడెనేని సహించుటగాని యెందునున్
 గానము, లోక మిట్టి! దవికంపితుడై నిజధర్మదత్తుడై
 పూనిక నిర్వహింపఁ బయిపోకడ నీవ భరింతు శాంకరీ!! 230

ఉ॥ దక్షిణభూమి కాననతతంబుగ నుండిననాఁడు, దానిలో
 దక్షులు రాజులున్ బ్రజ లుదగ్రసుఖస్థితి నుండునాఁడు, న
 న్య క్షపిత స్వధర్మవిభవాదికమై ప్రజ కుండునాఁడు - నేఁ
 డక్షతశక్తి నన్నిట నియంత్రివి నీవని యెంతు శాంకరీ!! 231

చ॥ యవన మహావిభుత్వము లనర్గళవృత్తుల నాల్లువైపులన్
గవియఁగ దక్షిణోర్వి మొనకట్టుచు హైందవరాజ్య మొక్కఁ డ
న్య విభవ ధిక్కృతిన్ వెలయునంచుఁ దలంప వచింప నున్నదే!
శివపతిపేర నాటకనిశేషము నాడితి వీవ శాంకరీ!!

232

చ॥ 'అక్రమ' మంచు, 'సక్రమ' మటంచును, 'విక్రమ' మంచు, 'వీర హే
యక్రమ' మంచు నా నడకలన్నిట లోకము తోఁచినట్లుగా
వక్రవినోదముల్ వలుకవచ్చు, నిజంబున కే నెవండఁ! గా
ర్యక్రమమెల్ల నీనడిపినట్లు ఘటించితిఁగాక శాంకరీ!!

233

చ॥ ఒక్కొక్కనాఁటిసంఘటన మొక్కతెఱంగున ముట్టి కుత్తుకల్
ద్రొక్కొననైనవేళ, నెదిరింప భరింపఁ దరింప వైరులన్
జిక్కులముంప మానవునిచే నగునే! భరతోర్విపైన నీ
మక్కువ లట్టి: వే నొకసమర్థుడ నీవలనన్ మహేశ్వరీ!!

234

చ॥ మనసు కలంకదేఱ నవమానముదీఱ జయంబుమీఱ నే
ననుకొనినట్లు హైందవధరాభ్యుదయంబు ఫలించె; నీదుశా
సన మీటు నిర్వహించి ఫలసంపద నీకడ నప్పగించి నేఁ
దనిసితి: నిందుపై సముచితంబులు నీవ విధింపు మీశ్వరీ!!

235

చ॥ శివపతికోస మితపని సేయఁగలే, దిటు శాశ్వతంబుగా
శివపతియుండి రాజ్యపరిశీలనసేయు టసంభవంబ: యీ
భువనములోము తావకవిభుత్వము శాశ్వత, మందులోని హైం
దవ భవితవ్యసంపద సుధామధురంబని యెంత శాంకరీ!!

236

చ॥ నాకొఱ కేవరంబునయినన్ మదిఁగోర, భవత్పదాబ్జ సే
వాకృతి చాలు: జాలినశుభంబులు హైందవభూమి కిమ్ము! నే
సాఁకిన జాతి నీతి మత సత్యపథం బెప్పుడైన వమ్ముగా
నీక వెలుంగఁజేయు: మిదియే మదభీష్టశతంబు శాంకరీ!!

237

సీ॥ మత జాతి నీతి నైవతభక్తి మహితమై
 హైందవజగము పెంపారుఁగాక!
 కులసతీజన వృద్ధ గో సాధు విప్ర సం
 తతి పూజ్యపదమశాచుఁ దనరుఁగాక!
 యామయ ట్టామ చోరాది బాధలులేక
 ప్రజ మహానందంబుఁ బడయుఁగాక!
 పశు శిశూత్క-రముతో బాఁడిపంటలతోడ
 నిల్లిలు సిరులతో నెసఁగుఁగాక!
 తే॥ దేశభక్తులకీర్తి వర్ధిల్లుఁగాక!
 దేశచరితలు రక్తి సంధించుఁగాక!
 కవుల కెందును విజయంబు గలుగుఁగాక!
 నీదయ భవాని! యమృతమై నెగడుఁగాక!”॥

238

చ॥ అనుటయు నేకవాక్యత “తథాస్తు! తథా!” స్తనుమోత్ర కోవెల
 ఘనముగ మోసె; నర్చకుఁడు కప్రపుటారతు లిచ్చి పూలు పా
 వన శుభనారికేశము భవానిప్రసాద మొసంగ దోయిట
 గొనె శివరాజు; పొంగి తొలఁకుల్ గొనె నెల్లెడ హృత్తోయధుల్!

చ॥ అంచితభక్తి నిల్లు జగదంబ భజించి శివప్రభుండు హ
 ర్షించితుఁడై మహేంద్రవిభవాతిశయంబున రాచమేడ సా
 త్రైంచి, సమంచితోచిత విధేయములెల్ల విధించి, నేలఁబా
 లించె సమగ్రనిర్వృతి ఫలింప జగంబులు సంతసింపఁగన్॥

240

మంగళం.

APPENDIX.

ANCESTRY OF SHIVAJI.

Shivaji Maharaj, the illustrious founder of the Mahratha Power, derived his descent from the renowned Bhonsle family. This noble Mahratha house claimed an ancient Kshatriya origin. It is said that the family was transferred to the uplands of Maharashtra by a Rajput warrior, Devraj Maharana by name. ... .. In what is now known as the modern province of Oudh, there ruled for centuries the ancient princes of the royal Sesodia family. They claimed descent from the mythical Solar Race. One of these Sesodia princes crossed the Narbada and became the founder of an independent principality on its southern banks. ... .. The ruling Bhonsle prince of the time was defeated and his kingdom annexed (by the famous Salivahan.) At this crisis the afflicted queen of the prince escaped with her young son of five or six years across the Narbada and sought shelter in the hospitable regions of Mewar. There she found an asylum in a poor Brahman family, her son keeping the Brahman's kine. Once, while out engaged on his cow-herd duties the boy discovered a hidden treasure. This he disclosed to his patron and acquainted him with the story of his origin and fall. The Brahman listened with sympathy and encouraged and

exhorted him to endeavour to recover his royal power, giving him to that end every assistance within his means. ... .. When the conquest of the country was completed, they erected a fort upon those mountain heights under the shadow of a temple of the Goddess Bhavani and named it Chitrakote. ... .. This fort ... .. afterwards became famous in history as the fort of Chitore. ... .. About 1275 A. D., Maharana Lakshman Singh succeeded to the throne of Chitore. (The establishment of the Mahomedan power at Delhi led to the extirpation of the royal family.) ... .. The King had twelve sons. The second prince Ajay Singh was the special favourite of his royal father. The Raja explained to him, how undesirable it was that his royal race should be totally extinguished and commanded him to betake himself to an inaccessible part of the Aravalli Mountains. ... .. Chitore fell into the Mahomedan hands.

When Ajay Singh made his escape, he took with him Humbir Singh, the minor son of his eldest brother ... .. and again formed a fairly large principality. He crowned him (Humbir Singh) king of his forefathers' realm and himself took charge of the administration ... .. and at last with Udaipur as their capital, they established their independence.

On the demise of Ajay Singh, his son Sajan Singh thought it unwise to quarrel with his cousin for a partition of territory. ... .. With this design this brave prince advanced southwards. The territory of Sondhwad was conquered by him, and there he made his capital. Among

his descendants were the names of Dilip Singhji Maharana, Singhji Maharana, Bhosaji Maharana and Devarajji Maharana in succession. But at length Devarajji, quite exhausted with the frequency of the Mahomedan invasions, gave up his kingdom, and coming down to the south maintained a precarious independence as a polygar in the valleys of the Krishna and the Bhima. On coming to the Deccan he changed his name for fear of the Mahomedans and assumed that of Bhosawant Bhonsle.

In the line of direct descent from Devarajji we have Indrasen ... .. Sambhaji and Babaji, alias Shivaji. The last named Babaji was born in 1533. ... .. He had two sons Maloji and Vithoji. ... .. They began to look out for an employment. ... .. This they found by enlisting themselves in the service of Lukhji Jadhav of Sindhked. ... .. Maloji had a son in 1594 named Shahji by Dipabai, sister of Jagpalrao Nimbalkar, the Deshmukh of Phaltan. (Shivaji, the Liberator of the Mahratha Nation, was the second son of Shahji by Jijabai.)

Chapter I. "The Life of Shivaji Maharaja."

N. S. Takakhav, M. A.

(శ్రీ)

—◆ స వ ర ణ లు. ◆—

పుట.	పంక్తి.	వీనికి.	ఇవి.
2	15, 17	కాపురము	కాపురము
7	15	పేరు	పేర
8	3	బిజాపురరాజ్య	నిజామువిభుత్వ
11	15	శివము	సివము
13	19	అగుయధార్థము	“అగుయధార్థము
14	18	తనకుఁజేయు	తనకైన
20	24	శాలురై	శాలులై
22	24	పాపజాతులకు	పాపజాతులకు
25	1	పండుగఁ	పండుగం
28	23	బచరించెద	పచరించెద
38	5	కసరు	కసురు
,,	21	నాథుఁగాంచి	నాథుఁగాంచి
39	7	కుంకుముతోడ	కుంకుముకల్మి
44	18	వేడుక	వేడుక
46	14	పాజు	పాజు
48	8	తిరుఁగబడిరి	తిరుగఁబడిరి
53	15	ఉండఁగవచ్చు	వే మనవచ్చు
55	18	బవరమ్ములదేరిన	బవరమ్ములదేరిన

పుట.	పంక్తి.	పీనికె.	ఇవి.
72	1	తన్ను గారించి	తన్ను గారించి
77	16	తుటుముల్	తుటుముల్
79	20	కన్నడ మ్రొక్కు	కన్నడ మ్రొక్కు
81	18	స్వమత	సాధు
82	19	పడుచు	బడుచు
83	24	తఱచి	తరిచి
86	4	పెట్టితిని	పట్టితిని
90	6	గుడి గాళ్ళు జూచి	గుడి గాళ్ళు జూచి
91	6	లోకువ	లోకువ
93	14	ఆతని	ఆయన
94	11	పుట్టగా	పుట్టగా
97	18	అంచాడె	అంచాడె
95	9	ఇందనుక జక్కన్	ఇందనుక జక్కన్
96	20	శుభమ్మలందుకను	శుభమ్మలందుగను
97	23	అండగాయుచు	అండగాచుచు
103	15	కుదియంచు	కుదియించు
110	5	కరఁగి	కరఁగి
111	5	మ॥	శా॥
116	13	వాక్రువ్వ	వాక్రువ్వ
116	7	ఇచ్చట సేయుచున్న	ఇచ్చట జేయుచున్న
119	8	నలు సెంత్ర	నలు సెంత
128	7	ఇటుపైని	ఇటుపైన
133	23	మొక్కలుము	మొక్కలము

పుట.	పంక్తి.	వీనికే.	ఇవి.
139	5	సేనాధిపతి	సేనానియై
150	2	ఉత్సకత	ఉత్సుకత
158	15	అటదాపున	అటదాపున
160	3	మేనుబొంగ	మేనుపొంగ
176	18	మిణుంగురుల్	మిణుంగురుల్
185	16	కడుపక	కడపక
191	17, 18, 19	పదను	పదను
198	23	గుంపెడు	గుంపెడు
201	22	త్రేపె	త్రేపె
204	21	అటంచు	అటంచు
208	7	బ్రతుకుజావుల	బ్రతుకుసావుల
213	15	పోడిమి	పోడిమి
216	13	ఎఱుంగము	ఎఱుంగము
220	16	గవకుదాటి	గవనుదాటి
221	8	నెక్కొ-నజేసి	నెక్కొ-నజేసి
„	13	అటుంచు	అటంచు
224	17	ప్రభుండు శృ	ప్రభుండు శృం
242	15	ఒనరింప	ఒనరింప
256	13	కొలువగా	కొలువగా
267	5	కొల్వుర;వాలా	కొల్వువార;లా
276	11	కాల్బముల్	కాల్బలముల్
„	24	బిట్టడరే	బిట్టడరె
278	17	హుంకరించి	హుంకరించి

పుట.	పంక్తి.	వీనికి.	ఇవి.
279	16	అట్టూత	ఉట్టూత
327	F. N.	Ramson	Ranson
333	18	తలంపున	తలంపుల
335	22	తెల్విబొందిన	తెల్విబొందిన
385	22	అదియున్న	అదియున్న
396	8	అనియు	అనియు
417	18	నెవ్వగ	నెవ్వగ
423	15	వీకమై	వీకమై
464	3	సారిదిబారస్కరిక	సారిదిబారస్కరిక
488	7	శిశూత్కరముతో	శిశూత్కరముతో

